

எச். நாகவேணியின் கன்னடச் சிறுகதைகளைத் தமிழுக்கு

மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும் சிக்கல்கள்: ஓர் ஆய்வு

EC. NAKAVENIYIN KANNATAC CIRUKATAIKALAIT

TAMILUKKU MOLIPYARKKAIYIL ERPATUM

CIKKALKAL : OR AYVU

PROBLEMS IN TRANSLATING KANNADA SHORT

STORIES OF H. NAGAVENI INTO TAMIL: A STUDY

Thesis submitted to Jawaharlal Nehru University

In partial fulfillment of the requirements

For the award of the degree of

DOCTOR OF PHILOSOPHY

K. THILAKAVATHI

**Center of Indian Languages,
School of Languages, Literature and Culture Studies,
Jawaharlal Nehru University,
New Delhi – 110067
India**

2017

जवाहरलालनेहरूविश्वविधालय

JAWAHARLAL NEHRU UNIVERSITY

Centre of Indian Languages

School of Language, Literature & Culture Studies

NEW DELHI – 110067, INDIA

Dated 02/11/2017

DECLARATION

I declare that the work done in this thesis entitled **EC. NAKAVENIYIN KANNATAC CIRUKATAIKALAIT TAMILUKKU MOLIPYARKKAIYIL ERPATUM CIKKALKAL: OR AYVU (PROBLEMS IN TRANSLATING KANNADA SHORT STORIES OF H. NAGAVENI INTO TAMIL: A STUDY)** by me is an original work and has not been previously submitted for any other degree or any other University/ Institution.

K. Thilakavathi

K.THILAKAVATHI
Research Scholar

Dr. N. Chandra Segaran

Dr.N.CHANDRA SEGARAN
Supervisor
CIL, SLL&CS/JNU

Prof. H.S. Shiva Prakash

Prof. H.S. SHIVA PRAKASH
Co - Supervisor

Prof. Gobind Prasad

Prof. GOBIND PRASAD
Chairperson
CIL/SLL&CS/JN

நன்றியுரை

எனது ஆய்விற்கு நெறியாளராக இருந்து ஆற்றுப்படுத்திய ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழக இந்திய மொழிகள் மையத் தமிழ்ப் பிரிவு உதவிப்பேராசிரியர் முனைவர் நா. சந்திரசேகரன் அவர்கள் எனது கல்விப்பணியின் மீது அளப்பரிய நம்பிக்கையும் அன்பும் அக்கறையும் கொண்டவர். குறித்த நேரத்தில் ஆய்வேட்டை அளிப்பதற்குப் பேருதவியாக இருந்தார். அவருக்கு இவ்வாய்வினை முழுமையாகக் கையில் காணும் இடத்து மனமார்ந்த நன்றிகள் .

எனது ஆய்வின் துணை நெறியாளரான ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகக் கலை மற்றும் அழகியல் மையப் பேராசிரியர் எச்.எஸ். சிவபிரகாஷ் அவர்கள் கன்னடச் சிறுகதைகளைத் தேர்வு செய்வதற்குப் பெரிதும் உதவியாக இருந்து மொழி தொடர்பான ஐயங்களைக் களைந்து ஊக்கமளித்த பேராசிரியருக்கு உளமார்ந்த நன்றிகள்.

தமிழ் – கன்னடம் தொடர்பான ஆய்வில் என்னை ஈடுபடுத்திய இந்திய மொழிகள் மையத்தின் மேனாள் பேராசிரியர் கிருஷ்ணசாமி நாச்சிமுத்து அவர்களுக்கு அன்பான நன்றிகள்.

அன்புடனும் கண்டிப்புடனும் வழிகாட்டும் பேராசியர் இரா. தாமோதரன் (அறவேந்தன்) அவர்கள் ஆய்வேட்டைக் குறித்த நேரத்தில் அளிப்பதற்குத் தூண்டுகோலாக இருந்தவர். தொடர்ந்து ஆய்வு பணியில் இயங்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி வரும் பேராசிரியருக்கு மனமார்ந்த நன்றிகள்.

ஐவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழக இந்திய மொழிகள் மையக் கன்னடப் பிரிவு பேராசிரியர் புருஷோத்தம பிளிமலெ அவர்கள் ஆய்வுத் தொடர்பான ஐயங்களையும் ஆலோசனைகளையும் தொடர்ந்து வழங்கியவர். தொடர்ந்து ஆய்வு பணியில் இயங்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி வரும் பேராசிரியருக்கு அன்பான நன்றிகள்.

எனது ஆய்விற்காகத் தனது கதைகளை மொழிபெயர்க்க அனுமதி அளித்த எழுத்தாளர் எச். நாகவேணி அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

ஆய்வு குறித்த சந்தேகங்களை அவ்வப்பொழுது தீர்த்து வைத்த கன்னட ஆசிரியர் மற்றும் தமிழ்க் கன்னட மொழிபெயர்ப்பாளரான மலர்விழி, குல்பர்கா பல்கலைக்கழக கன்னட ஆய்வு மாணவர் ஆரனகட்டே ரங்கநாத, ஐவஹர்லால் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்ற முனைவர் இரா. தமிழ் செல்வன், அழகு சுப்பையா தில்லி பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த முனைவர் ஞானமணி ஆகியோருக்கும் நன்றிகள்.

எனது ஆய்வேட்டில் இடம் பெற்றிருக்கும் ஆங்கில ஆய்வுச் சுருக்கத்தை மொழிபெயர்த்தளித்த ஐவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகப் பிற துறையைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர்களான அருள்செல்வி, ரஷ்மி சிங் ஆகியோருக்கு மனமார்ந்த நன்றிகள். மேலும் ஆய்வு தொடர்பாக உதவி புரிந்த எமது துறையைச் சேர்ந்த ஆய்வு மாணவர்களான அருண்குமார், நிரோஷா, ராமசந்திரன், அபினாஷ்குமார் ஆகியோருக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

தில்லி வரை வந்து என் ஆய்வு பணியைச் சிறப்பாகச் செய்ய அனைத்து வகையிலும் உதவியாக இருந்த என் தாய், அண்ணன், தங்கை ஆகியோருக்கு இவ்விடத்தில் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அதே போல் என் தந்தையின் இடத்திலிருந்து அனைத்து வகையிலும் உதவியாக இருந்த என் மாமா, அதை அவர்களுக்கும் என் நன்றிகள்.

பல நிலையிலும் என் ஆய்வேட்டைச் சிறப்பாக முடிக்க உதவிய என் கணவர் நாகராஜன் மற்றும் அவருடைய குடும்பத்தினருக்கும் இவ்விடத்தில் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மேலும் இவ்வாய்விற்குப் பல்வகையிலும் உதவிய எங்கள் தமிழ்ப் பிரிவு ஆய்வாளர்களுக்கும் என் நண்பர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

இவ்வாய்வு தொடர்பான தரவுகளை இன்முகத்தோடு வழங்கியவர்களுக்கும் இந்திய மொழிகள் மைய அலுவலர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடன் தற்போது இல்லையென்றாலும் தில்லி வரை வந்து என் ஆய்வைத் தொடர ஊக்குவித்த என் தந்தைக்கு இவ்வாய்வேட்டைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

கு. திலகவதி

உள்ளடக்கம்

நன்றியுரை	i
ஆய்வுச் சுருக்கம் (ஆங்கிலம்)	iv
அட்டவணை விளக்கம்	vii
சுருக்கக் குறுக்கங்களின் விளக்கம்	viii
முன்னுரை	1
இயல்: 01. கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்கள் வரலாற்றில்	
எச். நாகவேணி	13
1.1. கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்களின் வாழ்க்கை வரலாறும் படைப்புக்களும் அதனால் கன்னட இலக்கியத்தில் நிகழ்ந்த மாற்றமும்	14
1.1. 1. இடைக்காலப் பெண் கவிஞர்கள் (நடு - கன்னட) கி.பி 1150 - 1800	14
1.1.2. புதிய அல்லது நவீன காலப்பெண் எழுத்தாளர்கள் (ஒச அல்லது ஹொச - கன்னட) கி.பி 1800 லிருந்து தற்காலம் வரை	18
1.2. எச். நாகவேணியின் வாழ்க்கை வரலாறும் படைப்புக்களும் எச். நாகவேணி ; ஓர் அறிமுகம்	39
1.2.1. கல்வி	41
1.2.2. திருமண வாழ்க்கை	44
1.2.3. பணி	45
1.2.4. இலக்கியப் பணி	46
1.2.5. எச்.நாகவேணியின் படைப்புக்களின் சிறப்புக் கூறுகள்	48
1.2.6. விருதுகள்	49
இயல்: 02. எச். நாகவேணியின் ஐந்து கன்னடச் சிறுகதைகளின்	
தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு	51
2.1. கன்னடச் சிறுகதைகளின் பின்னணி	51
2.2. கன்னடச் சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு	54
2.2.1. பரிசு	54
2.2.2 தாசி	76

2.2.3. வெள்ளைக்காக்கை	105
2.2.4. வெல்லம்	128
2.2.5. வளைகாப்பு	154
இயல்: 03. கன்னடச் சிறுகதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும் மொழியியல் சிக்கல்கள்	169
3.1. இந்நூலின் தலைப்பை மொழிபெயர்ப்பதில் உள்ள சிக்கல்	170
3.2. ஒலியனியல் சிக்கல்கள்	171
3.2.1. நிகர் எழுத்து	178
3.2.2. மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள்	181
3.2.3. மொழிமுதல் மெய்யெழுத்துக்கள்	182
3.2.4. மெய்யகம்	182
3.3. உருபனியல், தொடரியல் சிக்கல்கள்	184
3.3.1. முற்றுப்பெறா தொடர்கள்	188
3.3.2. மொழிபெயர்க்க இயலாக் கூறுகள்: எதிரொலிச்சொற்கள்	192
3.3.3. மொழிக்கலப்பு	194
3.4. மொழிபெயர்ப்பில் விடுத்த, சேர்த்த சொற்கள்	195
3.4.1. இடைச்சொல்: உம்	195
3.4.2. வேற்றுமை உருபு சிக்கல்கள்	196
3.4.3. வாசிப்பில் நெறுடல் காரணமாகச் சேர்த்தவை	198
3.4.4. மரபுச் சிக்கல்கள்	200
3.4.5. அடுக்குத் தொடர்	205
3.4.6. இரட்டைக்கிளவி	209
3.5. பொருண்மையியல் சிக்கல்கள்	211
3.5.1. சொற்பொருள் சிக்கல்	211
3.5.2. உணர்வுப் பொருள் சிக்கல்கள்	216
இயல்: 04. துளு கலந்த கன்னடச் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும் சிக்கல்கள்	220
4.1. கன்னட வட்டார வழக்குகள்	220
4.2. துளுச் சொற்களை மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள்	233
இயல்: 05. கன்னடச் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்க்கையில்	

ஏற்படும் சமூகப் பண்பாட்டுச் சிக்கல்கள்	247
5.1. மரியாதை வழக்குகள்	247
5.2. உணவுப் பெயர்கள்	251
5.3. சடங்குகள்	254
5.3.1. பூத வழிபாடு	258
5.4. பழமொழி	262
5.5. சாதிப் பெயர்கள்	263
முடிவுரை	270
துணைநூற் பட்டியல்	276
பின்னிணைப்புகள்	
• எழுத்துப் பெயர்ப்பு அட்டவணை	283
• சொல்லடைவில் இடம் பெற்றுள்ள சுருக்கக் குறுக்கங்களின் விளக்கம்	288
• சொல்லடைவு அமைப்பு முறை விளக்கம்	290
• சொல்லடைவு	294
• தமிழில் மொழிபெயர்த்த கன்னடச் சிறுகதைகளின் மூலம்	324
• கன்னடச் சிறுகதைகளின் தமிழ் எழுத்துப்பெயர்ப்பு (சில பக்கங்கள்)	390
• எச். நாகவேணியின் வாழ்க்கை வரலாறு கன்னட மூலம்	395
• எச். நாகவேணியின் நிழற்படங்கள் மற்றும் கதையில் இடம் பெற்றுள்ள சிலவற்றின் நிழற்படங்கள்	407

Abstract

PROBLEMS IN TRANSLATING KANNADA SHORT STORIES OF H. NAGAVENI INTO TAMIL: A STUDY

எச். நாகவேணியின் கன்னடச் சிறுகதைகளைத் தமிழுக்கு
மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும் சிக்கல்கள்: ஓர் ஆய்வு

The importance of translation in literary writings is no wonder many, from providing people to connect with each other to learning the different socio cultural ideas. Translation has facilitated in bringing people together, belonging to different language groups living in different multi - lingual and cultural situations. Translation has occupied a central place in the comparative literature and has become a very important component of the world literature. In the Indian context, which is linguistically varied, languages have been divided into different families. Tamil and Kannada are belonging to the family of Dravidian languages and having richest tradition of literary history too. In the underlying research, “PROBLEMS IN TRANSLATING KANNADA SHORT STORIES OF H. NAGAVENI INTO TAMIL: A STUDY”, an attempt has been made to translate the five Kannada short stories into Tamil and this research also tables the problems that were encountered while translating the Kannada short stories. In this research there are seven chapters, along with Introduction and conclusion. The primary objective of this research is the direct translation of five Kannada short stories of H.Nagaveni and also to find the translation problems.

In introduction we have dealt with the objectives, literature survey and nature and scope of the research and the methodology.

In chapter one, “**H. Nagaveni in the history of Kannada women writers**” the life histories of Kannada women writers in brief have been discussed, their writings and the changes that happened due to their writings in Kannada literature have also been focussed. This chapter forms the base to understand the socio cultural environment of women writers of Kannada in general and the deviations, path prints, dissents and corrections made by H.Nagaveni in particular.

The second chapter, “**Five Short stories of H. Nagaveni in Tamil translation**” has focused on the background of selected Kannada short stories of H. Nagaveni, and the problems of translations of her stories into Tamil – a general survey has been discussed. Few important points which are discussed in the chapter are the Settings of Nagaveni’s short stories, Tulu components: Language and culture and the Tamil translations: Common reader’s point of view.

In third chapter “**Linguistic problems in Kannada to Tamil translation studies**” we have focussed on the scripts, words, idioms, phrases and intended meaning, linguistic based problems that we encountered in translation.

Fourth chapter has basically dealt with “**Tulu-mixed words in Kannada short stories translating problems**”. In this we have discussed about the Kannada dialectics, and then focussed on the table of the Tulu words in Kannada short stories. While translating Tulu words to Tamil but since those.

Fifth chapter, in this chapter we have highlighted the “**socio-cultural problems in the Translation**”. We have focussed on the differences which arise due to the different cultural and social contexts. We also tried to bring in the discussion in this chapter the different cultural components ranging from the names of foods to different ritual practices, different castes names terminology and festivals.

Few problems that we have witnessed while translating Kannada stories into Tamil were in the realm of script, word, phrase and intended meaning .We also encountered problems relating to eco words, there were also problems in finding equivalent words ,verbs, long words due to mixing in Tamil have also been dealt in the research. In Kannada it was difficult to find some equivalent words for Tamil so the meaning for Tulu-words has been taken. There were also problems in translating words which were used in a disrespectful manner.

We also encountered problems in translating castes names, names of the roads on caste names, then equivalent proverbs couldn’t be found in Tamil. Kannada proverb is only used as a target language.

The concluding part encapsulates the findings of the research undertaken, along with the different problems that were encountered while translating Kannada

short stories into Tamil. We also discussed how these loopholes in the translation can be dealt more effectively.

The appendix contains the complete list of the resources like glossaries. Glossaries have helped in identifying the problems in translation, like the Tamil alphabets have equivalent of Kannada letters. The first hundred words that have been translated into Tamil from the five short Kannada stories selected for this research are incorporated in the appendix. The appendix is also comprised of the photographs of the Kannada writer and a list of the books used in the underlying research.

அட்டவணை விளக்கம்

அட்டவணை	தலைப்பு	பக்க
எண்		எண்
3.1	இயற்பெயர்கள்	173
3.2	இடப்பெயர்கள்	177
3.3	முற்றுப்பெறா தொடர்கள்	189
3.4	எதிரொலிச்சொற்கள்	192
3.5	மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பிறமொழிச்சொற்கள்	194
3.6	எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்த பிறமொழிச்சொற்கள்	195
3.7	அடுக்குத்தொடர் சொற்கள்	205
3.8	இரட்டைக்கிளவி சொற்கள்	210
4.1	சிறுகதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் துளுச்சொற்கள்	224
5.1	மரியாதை வழக்கு	248
5.2	சாதிப் பெயர்கள்	263
5.3	சாதித் தெருப்பெயர்கள்	268

பின்னிணைப்புகள்: அட்டவணை விளக்கம்

01	கன்னட எழுத்துகளுக்கு இணையான எழுத்துப்பெயர்ப்பு: உயிர் எழுத்துகள்	283
02	கன்னட எழுத்துகளுக்கு இணையான எழுத்துப்பெயர்ப்பு: உயிர் மெய்யெழுத்துகள்	284

சுருக்கக் குறுக்கங்களின் விளக்கம்

ப. எண் - பக்க எண்

வ. எண் - வரிசை எண்

முன்னுரை

முன்னுரை

பன்மொழியினரை ஒன்று சேர்க்கும் பணியை மொழிபெயர்ப்பு செய்து வருகிறது. மொழிகள் வேறாக இருப்பினும் மனித மனங்கள் ஒன்றே என்ற உணர்வை மொழிபெயர்ப்பு வெளிப்படுத்துகிறது. பரவலான கருத்துக்களை அனைத்து மொழியினரும் அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பை மொழிபெயர்ப்பு நல்கி வருகிறது. ஒப்பிலக்கியத் துறையில் ஒன்றாக மொழிபெயர்ப்புத் திகழ்கிறது. பல மொழிகளை அறியாதவர்கள் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைக் கொண்டே ஒப்பிலக்கியப் பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இதன் அடிப்படையில் மொழிபெயர்ப்பு இன்று தனிப்பெரும் ஒரு துறையாக வளர்ச்சி அடைந்து வந்துள்ளது.

பன்மொழிச் சூழலைக் கொண்ட இந்திய மொழிகளை இந்தோ ஆரிய மொழிக்குடும்பம், திபெத்திய பர்மிய மொழிக்குடும்பம், ஆஸ்டிரிக் மொழிக்குடும்பம், திராவிட மொழிக்குடும்பம் என்று நான்கு பெரும் பிரிவுகளில் அடக்குகின்றனர். தமிழ் மொழியும் கன்னட மொழியும் திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவையாகும்.

கன்னட இலக்கியத் தளத்தில் பெண் எழுத்தாளர்களின் பங்கு மிகுந்து காணப்படுகிறது. தொடக்க காலக் கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்கள் பக்தி இலக்கியங்களில் அதிகளவில் கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளனர். கால மாற்றத்தாலும் நவீனமயமாக்கலாலும் கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்கள் பக்திப் பாடல்களை இயற்றுவதைக் கைவிட்டுச் சமூகத்தில் தங்களுக்கான இருப்பிடத்தையும், தங்களுக்கான உரிமைகளையும் தங்களது எழுத்தின் மூலம் படைக்கத் தொடங்கினர். 'தமிழ்ச் சூழலோடு ஒப்பிட்டால், தீவிர இலக்கியத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பெண் எழுத்தாளர்கள் கன்னடத்தில் எண்ணிக்கை அளவில் அதிகம். இவர்கள் எவ்வித இயக்கச் சார்போ பின்புலமோ அற்றவர்களாவர்'

(நஞ்சுண்டன் 2007: 13). கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்களின் வரிசையில் எம்.கே. இந்திரா, கே. எஸ். அனுபமா நிரஞ்சன, பி.என்.பாக்யலட்சுமி, விஜய தப்பே, பி.டி. லலிதா நாயக், வாணி, திரிவேணி, கீதா நாகபூஷணம், வீணா சாந்தேஷ்வரி, சாரா அபூபக்கர், பி.டி.ஜானவி, வைதேகி, எம். எஸ். வேதா, பானுமுஷ்தாக், நேமிசந்திரா முதலானோரும் இடம் பெறுகின்றனர்.

இவர்களுடைய எழுத்துக்களிலிருந்து எச். நாகவேணி சற்று மாறுபட்டுக் காணப்படுகிறார். இவர் தென் கர்நாடகத்தில் 1962 ஆம் ஆண்டு துளு பேசும் பகுதியைச் சேர்ந்த ஹெவுன்ன கச்சியின் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். 1997 ஆம் ஆண்டு வெளியான முதல் சிறுகதைத் தொகுதியான நான்காம் தண்ணீர் (நாக்கனே நீரு) மூலம் கன்னட இலக்கிய உலகிற்குப் பரவலாகத் தெரிய வந்தவர். இதனைத் தொடர்ந்து 'காந்தி வந்தார்' என்ற நாவல் (காந்தி பந்த), குளிக்கும் ஆட்டம் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு (மீயுவ ஆட்ட), திருளு தோரண முதலான படைப்புக்களைப் படைத்துள்ளார். தென் கர்நாடகத்தின் துளு பேசும் சூத்திர மக்களின் பண்பாட்டைத் தன் எழுத்தில் படைத்துக் காட்டியுள்ளார். மேல் ஜாதியைச் சேர்ந்த பணக்காரப் பெண்களையும் ஆண்களையும் எதிர்த்துப் போராடும் விதம், ஏழைச் சூத்திரப் பெண்கள், இலக்கியம் மற்றும் அவருடைய துறை சார்ந்தும் தகவல் மற்றும் நூலகத்துறை குறித்தும் நூல்கள் பல இயற்றியுள்ளார். இவர் கர்நாடக மாநில சாகித்திய அகாடமி விருது உட்படப் பல பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளார்.

'நாகவேணி கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்களின் புதிய திசைப் பிரதிநிதியாகக் கருதப்படுகிறார். சுயபச்சாதாபமில்லாத, துக்கத்தையும் துன்பத்தையும் பெருமிதமாக எதிர்கொள்ளும் பெண்ணின் வாழ்க்கையைக் குறித்த பார்வையொன்று இவருடைய எழுத்தில் தொடர்ந்து இடம் பெறுகிறது

என்கிறார் ஆஷாதேவி' (நஞ்சுண்டன் 2007:35). இவ்வாறு சமூகம் சார்ந்த வாழ்வியல் கூறுகளை மையமாகக் கொண்டு இலக்கியங்கள் படைத்த நவீனக் கன்னடப் பெண் எழுத்தாளரான எச். நாகவேணியின் சிறுகதைகளை ஆய்வுப் பொருளாகக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்பு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

ஆய்வு நோக்கம்

பல நூற்றாண்டுகளாகப் பிறமொழி இலக்கியங்களைத் தமிழ் மொழிக்கு மொழிபெயர்த்து வந்துள்ளனர். தொடக்க காலத்தில் வந்த மொழிபெயர்ப்புக்கள் பெரும்பாலும் நேரடி மொழிபெயர்ப்பாக இன்றி பிறமொழி உதவியுடன் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்களாகவும் தழுவல் நூல்களாகவும் இருந்துள்ளன. சா. சிவகாமி அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பு நூற்றொகை அடிப்படையில் 1983 ஆம் ஆண்டு வரை பிறமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு வந்துள்ள மொழிபெயர்ப்பு நூல்களின் எண்ணிக்கை 4234 ஆகும். இந்திய மொழிகளான சமஸ்கிருதம், வங்காளம், இந்தி ஆகிய மொழிகளிலிருந்தும் உலக மொழிகளான ஆங்கிலம், ரஷ்யன், பிரெஞ்சு, அரபிக் முதலான மொழிகளிலிருந்தும் அதிகமான நூல்கள் மொழிபெயர்ப்பாகியுள்ளன. ஆனால், தொடக்கக் காலம் முதல் 1983 ஆம் ஆண்டு வரை கன்னட மொழியிலிருந்து தமிழ் மொழிக்கு 24 நூல்கள் மட்டுமே மொழிபெயர்ப்பாகியுள்ளன. இதனைத் தொடர்ந்து ஆய்வாளர் கு. திலகவதியின் கன்னடம் – தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகள்: திறனாய்வு நூலடைவு என்ற ஆய்வேட்டில் 1983 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2013 ஆம் ஆண்டு வரை கன்னடத்திலிருந்து தமிழுக்கு 141 நூல்கள் மொழிபெயர்ப்பாகியுள்ளன என்ற தகவல் இடம் பெற்றுள்ளது. அதில் பெண் எழுத்தாளர்களின் மொழிபெயர்ப்புகள் குறைந்தே காணப்படுகின்றன. எனவே கன்னடப் பெண்

எழுத்தாளர்களின் இலக்கியங்களைத் தமிழுக்கு நேரடியாக மொழிபெயர்க்கும் முயற்சி இவ்வாய்வில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த ஆய்வின் மூலம் கன்னட மொழியிலிருந்து எச். நாகவேணியின் படைப்புக்களில் இதுவரை மொழிபெயர்க்கப்படாத ஐந்து சிறுகதைகள் தமிழ் மொழிக்கு நேரடியாக மொழிபெயர்க்கப் பெறுகின்றன. ஒவ்வொரு சிறுகதையிலும் முதல் நூறு சொற்களுக்குச் சொல்லடைவு செய்யப் பெறுகிறது. இச்சொல்லடைவு தமிழ், கன்னட மொழிகளுக்கிடையே உள்ள ஒப்புமைக் கூறுகளை அறிந்து கொள்வதற்கும் ஒப்பிலக்கியத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்கிற மொழிபெயர்ப்பினைச் சரியான முறையில் துல்லியமாகப் பதிவு செய்வதற்கும் உதவும். மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களை வரையறை செய்வதன் மூலம் துல்லிய மொழிபெயர்ப்பிற்கு இவ்வாய்வு வழிவகை செய்கிறது.

- எச். நாகவேணியின் கன்னடச் சிறுகதைகள் ஐந்தினை நேரடியாகத் தமிழ் மொழிக்கு மொழிபெயர்ப்புச் செய்வதும் மொழிபெயர்க்கையில் எழுகின்ற சிக்கல்களைக் கண்டறிவதும் இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கமாகும்.
- இந்த ஆய்வின் பயிற்சிப் பயனாய்த் தொடர்ந்து கன்னட இலக்கியத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்பது மற்றொரு நோக்கமாகும்.

முன் ஆய்வுகள்

- கலைச் செல்வன், எம். (1999), டி. பத்மநாபனின் ஐந்து சிறுகதைகள் மொழிபெயர்ப்பும் – ஒரு கதையின் சொல்லடைவும், இளமுனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, திருவனந்தபுரம்: கேரளப் பல்கலைக் கழகம். இவ்வாய்வேடு மலையாள எழுத்தாளர் டி. பத்மநாபனின் ஐந்து சிறுகதைகளை நேரடியாகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து, மலையாளத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்ப்புச்

செய்கையில் எழுந்த சிக்கல்களை ஒலியனியல், உருபனியல், தொடரியல் அடிப்படையில் விளக்குகிறது.

- தமிழ்ச் செல்வன், இரா. (2011), இரு கொங்கணிச் சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் சிக்கல்களும், இளமுனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, புது தில்லி: ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகம். இவ்வாய்வேடு இந்தோ ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த கொங்கணியின் இரண்டு சிறுகதைகளை நேரடியாகத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்து, கொங்கணி மொழியிலிருந்து நேரடியாகத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கையில் எழுகின்ற சிக்கல்களை ஒலியனியல், உருபனியல், தொடரியல், சமூகப் பண்பாட்டு அடிப்படையில் இவ்வாய்வேடு வரையறை செய்து கூறுகிறது.

- முரளி, மு. (2012), இந்தி – தமிழ்ச் சிறுகதை மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள் – பிரேம்சந்த் சிறுகதைகள் ஒரு சிறப்புப் பார்வை, இளமுனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, புது தில்லி: ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகம். இவ்வாய்வேடு இந்தோ ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த இந்தி எழுத்தாளரான பிரேம்சந்தின் இறுதிச் சிறுகதையும் புகழ்பெற்ற சிறுகதையுமான 'கஃபன்' என்ற சிறுகதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அதன் வழி இந்தி-தமிழ் மொழிகளுக்கிடையேயான மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களை அடையாளம் காண்பதாக அமைந்துள்ளது.

- ராஜா, கு. (2013), இரு இந்திப் பெண்ணியச் சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் சிக்கல்களும், இள முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, புது தில்லி: ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகம். இவ்வாய்வேடு இந்தோ ஆரிய மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த இரண்டு இந்திப் பெண்ணியச் சிறுகதைகளைத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்து, இந்தி மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு

மொழிபெயர்க்கையில் எழுகின்ற சிக்கல்களை ஒலியனியல், உருபனியல், தொடரியல் அடிப்படையில் இவ்வாய்வேடு வரையறை செய்து கூறுகிறது.

- தமிழ்ச் செல்வன், இரா. (2015), 'அத்ருஷ்ட' கொங்கணிக் குறும்புதினத்தைத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும் சிக்கல்கள்: ஓர் ஆய்வு, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, புது தில்லி: ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகம். இவ்வாய்வேடு இந்தோ ஆரிய மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த கொங்கணியிலிருந்து தமிழுக்கு ஒரு குறும்புதினத்தை நேரடியாக மொழிபெயர்த்து, கொங்கணி மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கையில் எழுகின்ற சிக்கல்களை எழுத்து, சொல், தொடர், பொருள், பண்பாடு என்ற அடிப்படையில் பகுத்து விளக்கப்பெற்றுள்ளன.

- மணிமாலா, ஜெ. (2016), இஸ்மத் சுத்தாயின் உருதுச் சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் சிக்கல்களும், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, புது தில்லி: ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகம். இவ்வாய்வேடு உருது மொழியிலிருந்து ஐந்து சிறுகதைகளைத் தமிழுக்கு நேரடியாக மொழிபெயர்த்து, உருது மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கையில் எழுகின்ற சிக்கல்களை எழுத்து, சொல், தொடர், பொருள், பண்பாடு என்ற அடிப்படையில் பகுத்து விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

மேற்கூறிய அனைத்து ஆய்வுகளிலும் மொழிப்பெயர்ப்புச் சிக்கல்களுக்கு உதவும் வகையில் சொல்லடைவு ஒரு பகுதியாக இடம் பெற்றிருப்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாய்வுகள் அனைத்தும் வெளிவராத ஆய்வேடுகள். மேற்கண்ட ஆய்வுகளே இவ்வாய்விற்கான முன்னாய்வுகளாக அமைகின்றன.

முன் ஆய்வுகளிலிருந்து வேறுபடும் விதம்

இவ்வாய்வில் கன்னடப் பெண் எழுத்தாளரான எச். நாகவேணியின் ஐந்து சிறுகதைகள் நேரடியாகத் தமிழ் மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சிறுகதையிலும் முதல் நூறு சொற்கள் என்று மொத்தம் ஐந்நூறு சொற்களுக்குச் சொல்லடைவு செய்யப்படுகிறது. இச்சொல்லடைவு இலக்கணக்

குறிப்பு, கன்னடச் சொல்லுக்கு நிகரான தமிழ்ப் பொருள் முதலியவற்றுடன் அகராதி முறையில் அமைகிறது.

கன்னடம் – தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் எச். நாகவேணியின் 'நான்காம் தண்ணீர்' என்ற ஒரு சிறுகதை மட்டுமே மொழிபெயர்ப்பாகியுள்ளது. கன்னட மொழியில் குறிப்பிடத் தகுந்த பெண் எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான எச். நாகவேணியின் கதைகள் பெரும்பாலும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் காணப்படவில்லை. கன்னடம் – தமிழ் மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள் குறித்த விரிவான ஆய்வுகளும் காணப்படவில்லை. இந்நிலையில் கன்னடம் – தமிழ் நேரடி மொழிபெயர்ப்பும், கன்னடம் – தமிழ் மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களையும் உள்ளடக்கிய இவ்வாய்வு முன்னைய ஆய்வுகளிலிருந்து வேறுபட்டு அமைகின்றது.

ஆதாரங்கள்

கன்னடம் – தமிழ் மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களை அடையாளம் காண்பதற்கு, கன்னட மொழியின் பெண் எழுத்தாளரான எச். நாகவேணியின் ஐந்து சிறுகதைகள் முதன்மை ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.

'நான்காம் நாள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல், பெங்களூரில் 1997 இல் வெளிவந்தது. இந்நூலில் மொத்தம் 14 கதைகள் உள்ளன. இதில் 'நான்காம் தண்ணீர்' என்ற கதையை மட்டும் நஞ்சுண்டன் என்பவர் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அதை விடுத்து இச்சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றிருக்கும் ஐந்து சிறுகதைகள் இங்கு ஆய்விற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

இநாமு (ಇನಾಮು) – பரிசு

தாசி (ತಾಸಿ) – தாசி

பிளிகாகே (ಬಿಲಿಗಾಕೆ) – வெள்ளைகாக்கை

பெல்ல (ಬೆಲ್ಲ) – வெல்லம்

சீமந்த (ಸೀಮಂತ) – வளைகாப்பு (சீமந்தம்)

துணைமை ஆதாரங்கள்

மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள், ஒப்பிலக்கிய நூல்கள், கன்னட இலக்கிய வரலாறு, எச். நாகவேணியின் நூல்கள், மேலும் இவ்வாய்விற்குத் தொடர்புடைய நூல்களும், கட்டுரைகளும் துணைமை ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.

கருதுகோள்

- தமிழும் கன்னடமும் திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளாகும். எனவே சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு செய்ய முடியும் என்று புற நோக்கில் கருத முடிகிறது. ஒரே மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்திருப்பினும் இவ்விரு மொழிகளும் மொழிப் பயன்பாட்டு அடிப்படையில் பல்வேறு ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைக் கொண்டுள்ளன. இந்நிலையில் கன்னடத்திலிருந்து தமிழ் மொழிக்குச் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்க்கையில் மொழியியல் சார்ந்த எழுத்து – சொல் – பொருண்மை நிலைகளில் சிக்கல்கள் எழுகின்றன என்பது ஆய்வின் முதன்மைக் கருதுகோளாகும்.
- வெவ்வேறு சமூகப் பின்புலத்தைச் சார்ந்த கதைகளைத் தமிழ் மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கையில் சமூகப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் காரணமாகத் தமிழ் வாசக நோக்கில் மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள் எழுகின்றன என்பது துணைமை கருதுகோளாகும்.

ஆய்வு அணுகு முறை

சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்த்தல் என்ற அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் எச். நாகவேணியின் ஐந்து சிறுகதைகள் நேரடியாகத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன. கன்னட மொழியிலிருந்து தமிழ் மொழிக்கு நேரடியாகச் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்க்கும் போது ஏற்படும் சிக்கல்களை இலக்கண மொழியியல் அணுகுமுறையில் இவ்வாய்வு விளக்குகின்றது. இம்முறையை மேற்கொள்வதற்கு இலக்கணக் குறிப்பு, தமிழ்ப் பொருளோடு கூடிய சொல்லடைவு அடிப்படைத் தரவுகளாக அமைகின்றன.

இயல் பகுப்பு

இவ்வாய்வு முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாக ஐந்து இயல்களாகப் பகுக்கப் பெற்றுள்ளது.

முன்னுரை

ஆய்வின் முதல் பகுதியான முன்னுரை ஆய்வு நோக்கம், முன்னாய்வுகள், முன்னாய்வுகளிலிருந்து இவ்வாய்வு வேறுபடும் விதம், முதன்மை ஆதாரங்கள், கருதுகோள், அணுகுமுறை ஆகியவற்றை இப்பகுதி விளக்குகிறது.

இயல்: 01 கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்கள் வரலாற்றில் எச். நாகவேணி

கன்னட இலக்கியத்தில் பெண் எழுத்தாளர்களின் தோற்றம், அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு மற்றும் படைப்புக்கள், அதனால் கன்னட இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம், எச். நாகவேணி படைத்துள்ள படைப்பாக்கங்கள், இவருடைய வருகையினால் கன்னட இலக்கியத்தில் நிகழ்ந்த கருத்தாக்கங்கள் குறித்தும் கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்கள் வரலாற்றில் எச். நாகவேணி என்ற இவ்வியல் விளக்குகிறது.

இயல் : 02 எச். நாகவேணியின் ஐந்து கன்னடச் சிறுகதைகளின் தமிழ்

மொழிபெயர்ப்பு

எச். நாகவேணியின் ஐந்து கன்னடச் சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு எனும் இவ்வியலில் மொழிபெயர்ப்பிற்காகத் தேர்வு செய்யப்பெற்ற எச். நாகவேணியின் கன்னடச் சிறுகதைகளின் பின்னணியும், இந்த ஆய்விற்காக ஆய்வாளர் செய்த அவ்வைந்து சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்த ஐந்து சிறுகதைகளே மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களைக் கண்டறிய அடிப்படையாக இருப்பதால் அவை இவ்வியலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் : 03 கன்னடச் சிறுகதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும்

மொழியியல் சிக்கல்கள்

ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்ட நூலின் தலைப்பை மொழிபெயர்ப்பதில் உள்ள சிக்கல் தொடங்கி, கதைகளின் ஒலியனியல், சொல், தொடரியல் சிக்கல்கள், மொழிபெயர்ப்பில் விடுத்த, சேர்த்த சொற்கள், பொருண்மை முதலான நிலைகளில் கன்னடச் சிறுகதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும் மொழியியல் சிக்கல்கள் என்ற இவ்வியல் விளக்குகிறது.

இயல் : 04 துளு கலந்த கன்னடச் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்க்கையில்

ஏற்படும் சிக்கல்கள்

கன்னட வட்டார வழக்குகள், கன்னடச் சிறுகதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் துளுச் சொற்களை மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் ஆகியவற்றைத் துளு கலந்த கன்னடச் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும் சிக்கல்கள் என்ற இவ்வியல் விளக்குகிறது.

இயல் : 05 கன்னடச் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும் சமூகப்

பண்பாட்டுச் சிக்கல்கள்

மரியாதை வழக்குகள், உணவுப் பெயர்கள், சடங்குகள், பழமொழி சாதியப் பெயர்கள் என்ற அடிப்படையில் வெவ்வேறு பண்பாட்டுச் சூழலைக் கொண்ட கன்னட மொழியிலிருந்து தமிழுக்குச் சிறுகதையை மொழிபெயர்க்கையில் எழும் சமூகப் பண்பாட்டுச் சிக்கல்களைக் கன்னடச் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும் சமூகப் பண்பாட்டுச் சிக்கல்கள் என்ற இவ்வியல் ஆராய்கிறது.

முடிவுரை

இறுதிப் பகுதியான முடிவுரை முந்தைய இயல்களின் செய்திகளைத் தொகுத்துக்கூறி அவற்றின் மூலம் ஆய்வில் கண்டடைந்த முடிவுகளை எடுத்துரைக்கும் பகுதியாக அமைகிறது. ஆய்வின் கருதுகோள்கள் உறுதி செய்யப்பெற்றமை குறித்து இவ்வியல் விளக்குகிறது.

இதனைத் தொடர்ந்து ஆய்விற்கு உதவிய நூல்கள் பட்டியலிடப் பெற்றுள்ளன.

பின்னிணைப்புகள்

மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களை அடையாளம் காண்பதற்கு எச். நாகவேணியின் ஐந்து சிறுகதைகளின் முதல் நூறு சொற்கள் என்ற நிலையில் ஐந்நூறு சொற்களுக்கான சொல்லடைவும் சொல்லடைவு அமைப்பு முறை விளக்கமும் கன்னட எழுத்திற்கான தமிழ் எழுத்துப்பெயர்ப்பும் இப்பகுதியில் இடம் பெறுகின்றன.

இவ்வாய்விற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஐந்து கன்னடச் சிறுகதைகளின் மூலமும் ஐந்து சிறுகதைகளிலிருந்து முதல் நூறு சொற்களுக்குத் தமிழில் எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்யப்பெற்றதும் பின்னிணைப்பில் தரப்பெற்றுள்ளன.

மேலும் சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம், எச். நாகவேணியைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் அவரின் நிழற்படங்கள் மற்றும் நேர்காணலுக்கு இணையான உரையின் கன்னட மூலம், கதைகளில் இடம் பெற்றுள்ள சிலவற்றின் நிழற்படங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் - 1

கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்கள் வரலாற்றில்

எச்.நாகவேணி

இயல் - 1

கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்கள் வரலாற்றில் எச். நாகவேணி

பெண்ணிய இயக்கம் என்ற ஒன்று வந்த பிறகே பெண்ணியச் சிந்தனை, பெண்ணியத் தாக்கங்கள், பெண் எழுத்து அல்லது பெண்ணிய இலக்கியம் என்ற ஒன்று அதிகரித்துள்ளது. இலக்கியத்தில் பெண்களின் நிலைப்பாடு என்ன? அவர்கள் எவ்வகையான இலக்கியங்களைப் படைக்கின்றனர். அதனால் நிகழும் சமூக மாற்றம் என்ன? என்பது குறித்தான பல விதமான வாத விவாதங்கள் தொடங்கியுள்ளன. இந்நிலையில் கன்னட இலக்கியத்தில் பெண் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு என்ன என்பதையும் அதனால் நிகழ்ந்த மாற்றங்கள் என்னவென்பதையும் உற்று நோக்க வேண்டியது தேவையாகும்.

தமிழ் இலக்கியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சங்க இலக்கியத்திலிருந்தே பெண்பாற் புலவர்கள் இருந்தமையைக் காணலாம். ஆனால் கன்னட இலக்கிய வரலாறு என்பது தமிழ் இலக்கியத்தைக் காட்டிலும் காலத்தால் பிந்தியது. கன்னட இலக்கியத்தை அந்தந்த இலக்கியங்களின் கால அடிப்படையில் வகுத்து, நான்கு பிரிவின்குள் உள்ளடக்குவர். 'அவையாவன,

- முற்பழங்காலக் கன்னடம் (பூர்வ - ஹளே - கன்னட) கி.பி 800 வரை
- பழங்காலக் கன்னடம் (பழங் - கன்னட அல்லது ஹளே - கன்னட) கி.பி 800 - 1150
- இடைக்காலக் கன்னடம் (நடு - கன்னட) கி.பி 1150 - 1800

- புதிய அல்லது நவீனகாலக் கன்னடம் (ஓச அல்லது ஹொச - கன்னட) கி.பி

1800 நூற்றாண்டிலிருந்து தற்காலம் வரை

என்று கன்னட இலக்கியங்களைப் பிரித்துள்ளனர். இடைக்காலத்தில் மட்டும் மேலும் மூன்று பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. அவை தொடக்க இடைக்காலக் கன்னடம், மத்திய இடைக்காலக் கன்னடம், இறுதி இடைக்காலக் கன்னடம்' (சுனிதி குமார் சட்டர்ஜி 1963: 291) எனப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1.1. கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்களின் வாழ்க்கை வரலாறும் படைப்புக்களும் அதனால் கன்னட இலக்கியத்தில் நிகழ்ந்த மாற்றமும்

இதில் முதல் இரண்டு காலங்களில் பெண் கவிஞர்கள் இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் எதுவும் கிடைக்கப் பெறவில்லை. இடைக்காலத்திலிருந்து தான் பெண் கவிஞர்கள் இலக்கியம் படைக்க ஆரம்பித்துள்ளனர். அவ்வாறு இடைக்காலத்தில் இலக்கியம் படைத்த பெண்கள் பக்தி சார்ந்த இலக்கியங்களையே படைத்து வந்துள்ளனர். அதன்பின் நிகழ்ந்த கால மாற்றத்தால் பெண்கள் பிறதுறை சார்ந்த நூல்களையும் இயற்ற ஆரம்பித்துள்ளனர்.

1.1. 1. இடைக்காலப் பெண் கவிஞர்கள் (நடு - கன்னட) கி.பி 1150 - 1800

அக்கமகாதேவி

இடைக்காலத்திலும் கன்னட இலக்கிய உலகிலும் முதல் பெண் கவிஞராகக் கருதப்படும் அக்கமகாதேவி வீரசைவ நெறியைக் கடைப்பிடித்தவராகத் திகழ்ந்துள்ளார். இவர் கருநாடக மாநிலம் ஷிமோகா மாவட்டத்தில் உள்ள உடுதடி என்ற ஊரைச் சேர்ந்த நிர்மலன் - சுமதி தம்பதியருக்குப் பிறந்தவர்.

சிறுவயதிலேயே சிவ பக்தியில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்திருக்கின்றார். கௌசிகன் என்ற மன்னன் இவருடைய அழகில் மயங்கித்திருமணம் செய்ய வற்புறுத்த, அக்கமகாதேவியோ திருமணத்திற்கு மறுப்புத் தெரிவித்துள்ளார். அதன் பின் மூன்று ஆண்டுகள் கழித்துக் கௌசிகனையே திருமணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். திருமணத்திற்குப் பின்பு ஆன்மிகத்திற்கு இடையூறு ஏற்பட்டதால் அரண்மனை வாழ்க்கையைத் துறந்து முற்றிலுமாக ஆன்மிகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். இவர் சுமார் நானூறுக்கும் மேற்பட்ட வசனப் பாசுரங்களை இயற்றியுள்ளார். அனைத்துப் பாசுரங்களும் மல்லிகார்ஜுனரை (சிவன்) நினைத்துப் பாடப்பட்டவையாகும். இவர் மீது மக்கள் கொண்ட அன்பின் காரணமாகவே இவர் 'அக்கா' என்று அழைக்கப்பட்டார். 'இன்றைக்கும் இலக்கியம் படைக்கும் பெண்களின் மேல் அவர் ஏற்படுத்தும் பாதிப்பைக் கீழ்க்கண்ட வரிகள் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

அண்ணா நான் பெண்ணல்ல
அண்ணா நான் வேசியல்ல!
மலப் பாணை, மூத்திரக் குடுவை
எலும்புப் படல், சீழ் நாற்றம்
எரியட்டும் தேகம்
உடலைப் பற்றிக்கொண்டு பாழாகாதே
இனிய மல்லிகார்ஜுனனை அறியாத அசடே!

இவ்வாறு தன்னைக் கேவலம் பெண்ணாகப் பார்த்த சமூகத்துக்கு அக்கா சவால் விட்டிருக்கிறாள். கன்னடத்தின் சிறந்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான வைதேகி தன்னுடைய 'தங்கையின் சொற்கள்' என்னும் கவிதையில் அக்காவைப் போல

ஆடைகளைக் களைந்து வாழைத்தோட்டத்துக்குச் செல்வது எல்லாப் பெண்களுக்கும் சாத்தியமா? அதனால் தான், நாலைந்து வாழைக் கன்றுகளை வளர்ப்பதன் மூலம் அக்காவின் ஆற்றலைப் பசுமையாகத் தக்க வைத்துக் கொள்கிறோம் என்கிறார். எல்லாப் பெண்களின் அடிமனதிலிருக்கும் விடுதலைக்கும் காதலுக்குமான வேட்கைக்கு அக்கா ஒரு வகையில் குறியீடாக இருந்தார். ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் குரலில்லாதிருந்த பெண்ணின் குரலாக, முகமில்லாதிருந்த பெண்ணின் முகமாக, ஆளுமையற்றிருந்த பெண்ணின் பெரும் சாத்தியப்பாட்டின் குறியீடாக அக்கமகாதேவி விளங்கியுள்ளார்' என்கிறார் எல். ஜி. மீரா. (நஞ்சுண்டன் 2007: 40)

காளவ்வெ

'இவருடைய காலகட்டத்திலே வாழ்ந்த 'காளவ்வெ' தலித் பெண் கவிஞராவார். வசன எழுத்தாளரான உரிலிங்கப்பாவின் மனைவி என்பதைத் தவிர்த்துப் பிற தகவல்கள் கிடைக்கப்படவில்லை. இவர் எழுதிய வசன பாசுரங்களில் 12 மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. அவ்வசனப் பாசுரங்கள் பக்தி, பக்தனின் குணம், வழிபடுதலின் தன்மை, சாதிய எதிர்ப்பு முதலான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

இவர்களைப் போன்று வசன கவிஞராகக் கருதப்படும் சக்கலி மாரையனின் மனைவியான மகாதேவி, பிஜ்ஜளதேவி, நீரம்மா, காக்கவ்வெ ஆகிய பெண் எழுத்தாளர்களும் இக்காலகட்டத்தில் வசனப் பாசுரங்களை இயற்றி வந்துள்ளனர். இதில் காக்கவ்வெ என்பவர் மற்றொரு தலித் பெண் கவிஞராவார். ஆனால்

இவர்கள் குறித்த தகவல்கள் அதிகளவில் காணப்படவில்லை' (பரகூரு ராமசந்திரப்பா (தொ.ஆ) 1993 : 65).

ஹௌவன காட்டே கிரியம்மா

பதினேழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஹௌவன கட்டே கிரியம்மா ராணிபென்னுரில் பிறந்தவர். இவருடைய தந்தை பித்தப்பா ஜோயிசர். தாயார் குறித்து எவ்விதத் தகவல்களும் கிடைக்கப்பெறவில்லை. சிறுவயதிலிருந்தே கிருஷ்ண பக்தியில் ஆழ்ந்தவர். பதினொரு வயதிருக்கும் பொழுதே திப்பரசன் என்பவருடன் திருமணம் நிகழ்ந்தது. திருமண வாழ்க்கையில் விருப்பமின்றி கணவருக்கு வேறொரு பெண்ணுடன் திருமணம் செய்துவித்து இறைப்பணியில் ஈடுபட்டார். 'கிருஷ்ணரை நினைத்துப் பல பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். மேலும் சந்திரஹாசன் கதை, சீதாகல்யாணம், 'பிரம்ம கொறவஞ்சி' ஆகிய நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார். இவர் அக்கமகாதேவியைப் போன்று வைணவத்தில் அனுபவப் பக்தியில் சிறந்தவராகக் கருதப்படுகிறார்'. (ச.வே. சுப்பிரமணியம் 2004: 80) இடைக்கால கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்களாக மேலே குறிப்பிட்டவர்களைச் சொல்லினும் அக்கமகாதேவி ஒருவர் மட்டுமே அதிகளவில் பேசப்படுபவராக உள்ளார்.

இவர்களைப் போன்று இக்காலக்கட்டத்தில் முக்தாயக்கா, கங்காபிகெ, அக்கநாகம்மா, மோளிகெ மகாதேவி மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த சங்கவ்வெ, குட்டம்மெ, ரேகம்மா, ரெம்மமா, மசணம்மா, காமம்மா, வீரம்மா, ராமம்மா எனப் பல பெண் வசனக்காரர்களும் இருந்துள்ளனர்.

1.1. 2. புதிய அல்லது நவீன காலப்பெண் எழுத்தாளர்கள் (ஒச அல்லது ஹொச – கன்னட) கி.பி 1800 விருந்து தற்காலம் வரை

நவீன இலக்கிய தோற்றத்திற்குப் பிறகு கன்னட இலக்கியத்தில் அதிகளவிலான பெண்கள் எழுதத் தொடங்கியுள்ளனர். 'தமிழ் இலக்கியத்தைப் போலக் கன்னட இலக்கியத்திலும் வணிக இதழ்களில் ஏராளமான பெண்கள் எழுதி வருகின்றனர். இலக்கிய விழுமியம் இல்லாத அப்படிப்பட்ட எழுத்தைக் கன்னட விமர்சன உலகம் 'அடிகெமெனெ சாஹித்திய' அதாவது அடுக்களை இலக்கியம் என அழைக்கிறது. தமிழ்ச் சூழலோடு ஒப்பிட்டால், தீவிர இலக்கியத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பெண்கள் கன்னடத்தில் எண்ணிக்கையளவில் அதிகம். லங்கேஷ் அவருடைய லங்கேஷ் என்ற பத்திரிக்கையில் பல பெண்களை எழுத ஊக்குவித்துள்ளார்' (நஞ்சுண்டன் 2007: 40). சில நேரங்களில் பெண் குரல் ஆண்குரலாகவும் இருந்துள்ளது. இங்குப் பெண் எழுத்துக்கள் இரண்டு விதமாகக் காணப்படுகின்றன. ஒன்று பெண் சார்ந்த பெண் உலகத்தைப் பற்றி பேசுவது. மற்றொன்று அனைவரையும் சார்ந்த பொதுவான எழுத்தாகும். கன்னடத்தில் முக்கிய எழுத்தாளரான திருமலாம்பா, பெண்ணின் சமத்துவமின்மையை எடுத்துக் கூற முற்படுகிறார். ஆனால் எழுபதுகளில் கண்டு வந்த முழுப் பெண்ணியச் சிந்தனையாக இவருடைய எழுத்துக்கள் இருக்கவில்லை. கல்யாணம்மா, ஸ்யமளாதேவி மற்றும் சரஸ்வதி பாய் ஆகியோர் சுதந்திரக் காலகட்ட சிந்தனைகளையே எடுத்துக் கொண்டுள்ளனர். அக்காலத்தைச் சேர்ந்த மஹர்ஸி கர்வேவின் தாக்கம் கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்களிடம் அதிகம் இருந்துள்ளது.

பண்பாட்டைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் முயற்சியில் இருக்கும் ஜப்பான் பெண்களின் கல்வி முறை இந்தியாவிலும் இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தும் சிந்தனை கன்னடத்தின் ஆரம்பகாலப் பெண் எழுத்தாளர்களிடமும் இருந்துள்ளதைக் காணலாம்.

இக்காலப் பெண் எழுத்தாளர்களிடம் அரசியல் சிந்தனைகளில் காந்தியை முன்மாதிரியாக எடுத்துக்கொண்ட நிலை காணப்படுகிறது. திருமலே ராஜம்மா மற்றும் சாவித்ரம்மா ஆகியோர் காந்திய இலக்கியங்களைக் கன்னடத்திற்கு மொழிபெயர்ப்பதின் மூலம் காந்தியச் சிந்தனைகளைப் பிரச்சாரம் செய்துள்ளனர். சுதந்திர காலகட்டத்தில் எழுதி வந்த அதிகப்படியான பெண் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களில் காந்தியின் தாக்கம் அதிகமாகவே இருந்துள்ளது. சாவித்ரம்மா, வைதேகி போன்ற எழுத்தாளர்கள் தங்களுடைய ஆக்கபூர்வமான இலக்கியத்துடன் சிறந்த நூல்களை மொழிபெயர்க்கும் பணியையும் செய்து வந்துள்ளனர். இ. எஸ். தத், வினோபா, காந்தி, நேரு, கஸ்தூரிபா, பாபு ராஜேந்திர பிரசாத் ஆகியோர் எழுதிய அல்லது அவர்கள் குறித்தான படைப்புக்களை மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

அனுபமா நிரஞ்சனாவின் 'மாதவி', எச்.வி. சாவித்ரம்மாவின் சீதேராமராவண நாவல்கள் பெண்ணியச் சிந்தனைகளை முதன் முதலாக வெளிப்படுத்திய நாவல்களாகும். 'பெண்ணிய எழுத்துக்கள் இழந்திருப்பது என்ன என்பதை இன்றைய பெண்ணியச் சிந்தனைவாதிகளான சசிதாரு மற்றும் தேஜஸ்வினி நிரஞ்சனா அவர்கள் 'சமகால பாலியல் சிந்தனையும் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும்' என்ற நூலில் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கவனிக்கலாம். காந்தியவாதம்

சுதந்திர காலகட்டத்தில் எழுதி வந்த இந்து பெண் எழுத்தாளர்களிடமே அதிகம் நிறைந்து காணப்பட்டது. 1930 களில் பெண்ணியச் சிந்தனை என்பது தேடுதலிலே இருந்தது. நிறையப் பெண்கள் காந்தியவாதம் குறித்துப் பேசிவந்தனர். ஆர்யா பேகம், ரஷித் ஜஹன் ஆகியோர் தங்களை மார்க்சிய சோசியலிசவாதிகளாக அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டனர். கிறித்து மற்றும் முஸ்லிம் சமுதாயப் பெண் எழுத்தாளர்கள் மிகவும் குறைவு. இருப்பினும் அவர்கள் வர்க்கம், சாதிகளுக்கு இடையில் காணப்படும் பெண் குறித்த சிந்தனைகளை விவாதித்து வந்தனர். அதில் சாரா அபுபக்கர் எழுதிய 'சந்திரகிரி தீரதல்லி' மற்றும் 'முஸ்லிம் பெண்கள் கல்வி கற்றது' என்ற நூல்கள் குடும்ப அமைப்பில் பெண்களின் நிலை என்ன என்பதை எடுத்துரைக்கின்றன. பானுமுஷத்தகரின் கதைகளிலும் முஸ்லிம் பெண்களின் வலிகளே முதன்மைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. முஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர்களுக்கு உயர்வு நிலையைக் கொடுத்தது லங்கேஷ் பத்திரிக்கையே' என்கிறார் ஆர். தாரிணி சுபதாயினி. (2016:51-60).

“இருபதாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் கன்னட இலக்கிய உலகில் ஐந்து வகையான இயக்கங்கள் புதிதாக உருக்கொண்டன. 'அவை பின் வருமாறு.

- மறுமலர்ச்சிக் காலம் – 1920 முதல் 1950 வரை (நவோதய காலம்)
- முற்போக்கு இயக்கக் காலம் – 1950 முதல் 1960 வரை (பிரகதிசீல காலம்)
- தற்காலம் 1960 முதல் 1970 வரை (நவ்யா காலம்)
- தலித் இயக்கக் காலம்

- எதிர்ப்பு இயக்கக் காலம் (பண்டாய) என்பவையாகும்'. (நாராயண நம்பி, வ. - : 71-72)

இவ்வியக்கங்களைக் கால அடிப்படையில் பிரித்துள்ளனர். இந்த இயக்கங்கள் தோன்றிய பின்பு கன்னட இலக்கியத்தில் மேலும் சில மாற்றங்கள் நிகழ ஆரம்பித்துள்ளன. எழுத்தாளர்கள் தங்களுக்கென்று தனி இயக்கத்தைத் தேர்வு செய்து, அவ்வியக்கத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பாடுபட்டுள்ளனர். இந்த இயக்கங்கள் தோன்றுவதற்கு மேனாட்டு வரவுகளும் முக்கியக் காரணமாகக் கருதப்படுகின்றன. இதன் பின்னரே நவீன இலக்கியம் பரவலாகப் பரவ ஆரம்பிக்கிறது” (திலகவதி, கு. 2014: 25-26). இந்த இயக்கங்கள் அடிப்படையிலும் எந்த இயக்கங்களைச் சாராமலும் சில பெண் எழுத்தாளர்கள் எழுதி வந்துள்ளனர்.

மறுமலர்ச்சிக் காலம் – 1920 முதல் 1950 வரை (நவோதய காலம்)

மறுமலர்ச்சி இலக்கிய காலகட்டத்தில் எழுதிய எழுத்தாளர்கள் பெரும்பாலும் குடும்பம் சார்ந்தே யோசித்து வந்துள்ளனர். இக்கால எழுத்துக்கள் மனிதாபிமான மதிப்புக்களைக் குடும்ப அமைப்புக்குள்ளே வைத்துப் பார்க்க முயற்சித்துள்ளன. பெண் எழுத்துக்கள் குறிப்பாகப் பெண்ணின் வலிகளை உற்று நோக்கினாலும் குடும்ப அமைப்பில் இணைந்து வாழ்வதையே தூக்கிப் பிடித்துள்ளனர். இக்காலத்தில் எழுதத் தொடங்கிய பெண் எழுத்தாளர்களில் நஞ்சன்கூடு திருமலாம்பா மற்றும் பெங்களூர் ஆர். கல்யாணம்மா முக்கியமானவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து இவ்வியக்கத்தில் தொடக்கின

கௌரம்மா, ஸ்யாமளாதேவி, பௌகௌர ஜானகம்மா, சரஸ்வதிபாயி ஆகியோரும் எழுதி வந்துள்ளனர்.

திருமலாம்பா

திருமலாம்பா அவர்கள் மார்ச் மாதம் 25 ஆம் நாள் 1887 ஆம் ஆண்டு நஞ்சன்கூட்டில் பிறந்தவர். இவருடைய தந்தை வெங்கடகிருஷ்ண ஐயங்கார். இவர் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றியவர். இவருடைய தாய் அலமேலம்மா. இவருடைய தாய் மொழி தமிழாகும். அக்காலத்தில் குழந்தைத் திருமண முறை காரணமாகத் திருமலாம்பாவிற்குப் பத்து வயதிலேயே திருமணம் நிகழ்ந்துள்ளது. ஆனால், அவருடைய பதினான்கு வயதில் கணவரை இழந்துள்ளார். அதன் பின் தந்தை புத்தக விரும்பி என்பதால் மகளுக்கும் புத்தகங்கள் பல தந்து படிக்க வைத்துள்ளார். இதனைத் தொடர்ந்து திருமலாம்பா குழந்தைகள் மற்றும் பெண்களுக்குக் கல்வி கற்றுக் கொடுத்து வந்துள்ளார். சில காலங்கள் கழித்து 'சன்மார்காதர்ஷினி' என்ற செய்தித்தாளைத் தொடங்கியுள்ளார். இவர் முதன் முதலாக 'மதுரவாணி' என்னும் இதழுக்குச் சிறுகதை ஒன்றை எழுதி அனுப்பியுள்ளார். அந்தச் சிறுகதையைப் படித்த மதுரவாணி ஆசிரியர் திருமலாம்பாவைப் பாராட்ட நினைத்து அவரைச் சந்திக்கச் சென்றுள்ளார். சென்றவருக்குத் திருமலாம்பாவின் கவிதை, நாடகம், சிறுகதை, நாவல், கட்டுரைகள் அவருடைய வீட்டில் கிடைத்துள்ளன. இவருடைய முதல் நாவல் 'சுசிலை' 1913 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து 'நப', 'வித்யுத்தலதா', 'விராகினி' எனப் பன்னிரண்டுக்கும் அதிகமான நாவல்கள்

எழுதியுள்ளார். 'சூசிலெ' என்ற இவருடைய நாவல் உண்மையற்ற பாசம், படித்த பெண் ஒருத்தி சந்திக்க வேண்டிய சிக்கல்களை எடுத்துரைப்பதாகும். இவருடைய முக்கியமான நாவலான 'மாத்ர நந்தினி' குழந்தைத் திருமணம், வரதட்சணை, பெண் கல்வியின் எதிர்ப்பு முதலானவற்றை எதிர்த்துப் போராடும் பெண்ணாக நந்தினியைப் படைத்துக் காட்டியுள்ளார். இவர் ஆகஸ்ட் 31 ஆம் நாள் 1982 ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தியுள்ளார்.

ஆர். கல்யாணம்மா

மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தைச் சேர்ந்த இவர் 1894 ஆம் ஆண்டு ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்துள்ளார். இவருக்குப் பத்து வயதில் திருமணமாகி மறுவருடமே கணவனை இழந்துள்ளார். அதன் பின் படிப்பதில் அதிகம் ஆர்வம் காட்டி வந்துள்ளார். இவர் 1940 இல் சரஸ்வதி என்ற மாத இதழைத் தொடங்கி 1942 ஆம் ஆண்டு வரை அந்த இதழை நடத்தி வந்துள்ளார். இவருடைய படைப்புக்களில் பண்பாட்டைத் தூக்கி நிறுத்தும் மனோபாவம் நிறைந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. இவர் 'நிர்பாக்யவனிதி', 'பிரியம்வதா', 'ஷாஜகான்', 'நிர்மலா', 'சுகலதா', 'பக்தமீரா', 'சினேகலதா' எனப் பல நாவல்களையும் 'பலிபீடம்', 'பாரிஸ்டர் ராமச்சந்திரன்', 'கப்பல்ல கப்பு' ஆகிய நாடகங்களும் எழுதியுள்ளார். 'இவருடைய நாவல்கள் மற்றும் நாடகங்களைச் சமூக மற்றும் வரலாற்றுப் பிரிவின் கீழ் அடக்கலாம். இவர் வரதட்சணை, குழந்தைத் திருமணம், விதவைகள் சந்திக்கும் சிக்கல்களைப் படைப்புக்களில் பேச முற்பட்டுள்ளார்' என்கிறார் என். காயத்ரி (பரகூரு ராமசந்திரப்பா (தொ.ஆ) 1993 :89).

கொடகின கௌரம்மா (1912–1939)

இவர் எழுதத் தொடங்கி இருந்த போது சிறுகதையின் தொடக்க காலம். ஆகவே இவர் தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொள்ளத் தேர்ந்தெடுத்த வகை சிறுகதையாகும். இவர் பெண்ணியவாதியாகவும் சுதந்திர இயக்கத்தின் ஆதரவாளராகவும் இருந்தவர். இவர் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் பொழுது காந்திஜி அவர்களை வீட்டிற்கு அழைத்து, தன்னுடைய தங்க நகைகளை எல்லாம் ஹரிஜன் நலன் நிதிக்காகத் தந்துள்ளார். இவர் 'அபராதி யாரு', 'வாணிய சமச்சே', 'மனுவினராணி', 'கம்பனி', 'சிகுரு' எனப் பலகதைகளை எழுதியுள்ளார். இவருடைய கதைகள் பெரும்பாலும் அவரைச் சுற்றியுள்ள சமூகம், அவருடைய அனுபவத்திற்கு வந்த பெண்களின் குற்றமற்ற தன்மை, திருமணம் குறித்தான பலவிதமான கனவுகள், காதல் என்னும் பெயரில் எதிர் கொள்ளும் சிக்கல்கள், பிராமணப் பெண்களின் திருமணத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்ட சுக துக்கங்கள் ஆகியவற்றை எடுத்துரைப்பதாகும். இவருடைய பெரும்பாலான கதைகள் கடித அமைப்பு முறையில் காணப்படுகின்றன.

ஸ்யமளாதேவி (1910 – 1943)

வட கருநாடகத்தின் முதல் பெண் எழுத்தாளர் என்ற பெருமைக்குரியவர். மறுமலர்ச்சி கதையுலகில் இவர் தனக்கென ஒரு பெயரைப் பெற்றவர். இவர் தார்வாடில் பிறந்தவர். ராமராயரின் 'பிரதிபா' என்ற மாத இதழை நடத்தி வந்தவர். அத்துடன் 'ஜெயகருநாடக' என்ற மாத இதழின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியவர். இவர் கதை, விமர்சனம், மொழிபெயர்ப்புக்களையும் செய்து வந்துள்ளார்.

'பொதுவாக இக்காலக்கட்டப் பெண் எழுத்தாளர்கள் தேர்ந்தெடுத்திருந்த பாதையிலிருந்து இவர் மாறுபட்டிருந்துள்ளார். இவருடைய கதைகள் வெவ்வேறு சாதி மற்றும் வர்க்க மக்களின் வாழ்க்கை முறையை எடுத்துரைப்பதாகும். உழைத்து உண்ணும் மக்கள், பெற்றவர்களாலே பாலியல் தொழிலுக்குத் தள்ளப்பட்டவர்கள், திருமணத்தைக் கேள்விக்கு உட்படுத்தும் பாத்திரங்கள், திருமணத்திற்குப் பிறகு அல்லது திருமணத்திற்கு முன்பு உடலுறவு கொண்டவர்கள் எனப் பலவகையான பெண் பாத்திரங்களைச் சித்திரித்துக் காட்டியுள்ளார்' என்கிறார் என். காயத்ரி (பரகூரு ராமசந்திரப்பா (தொ.ஆ) 1993 : 93).

பெளகெரெ ஜானகம்மா (1912 - 1966)

மறுமலர்ச்சி இலக்கிய விவாதத்தில் தவிர்க்க முடியாத நவீன பெண் கவிஞராவார். இவருடைய கவிதைகள் பெரும்பாலும் அடக்க முறைக்கு எதிரான எதிர்ப்புக் குரலாகவே இருந்துள்ளன. பெண்ணியச் சிக்கல்களை முதன் முறையாகக் கவிதை வடிவில் படைத்தவராவார். இவர் பல பக்திக் கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

இவர்களைத் தவிர்த்து இவ்வியக்கத்தில் மேலும் பல பெண் எழுத்தாளர்களும் இலக்கியங்களைப் படைத்து வந்துள்ளனர். திருமலாம்பாவிற் கு முன்பாக வட கருநாடகத்தைச் சேர்ந்த சாந்தோபாயி நீலக 1908 ஆம் ஆண்டு 'சத்துகணி கிருஷ்ணபாயி என்ற நாவலை எழுதியதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் அதற்கான முழுத் தகவல்கள் சரிவர இடம் பெறாமலுள்ளது. இவரைப் போன்றே இக்காலகட்டத்தில் ஜெயலட்சுமி சீனிவாசன் என்பவர் 'சரோஜினி நளினி'

வாழ்க்கை வரலாறு நூல், 'மொக்கு' என்ற கதைத் தொகுப்பு, 'பரிணய' என்ற நாவல் எழுதியுள்ளார். சாந்தி தேவி மாளவாட என்பவர் 'மொக்கெயமாலெ', 'கங்குமபல்' போன்ற வரலாற்று நூல்களை எழுதியுள்ளார். வாணி என்ற நாவலாசிரியர் 'கஸ்தூரி', 'சின்னதவஜ்ரா', 'மனெமகளு' எனப் பலநூல்களை எழுதி இருப்பதை அறிய முடிகிறது.

முற்போக்கு இயக்கக் காலம் – 1950 முதல் 1960 வரை (பிரகதிசீல காலம்)

'விவசாயிகள், தலித் தொழிலாளர்கள், ஜமிந்தாரி முறை, பெண்கள் ஆகியோரின் சிக்கல்களை எடுத்துரைப்பதே இவ்வியக்கத்தின் நோக்கமாக இருந்துள்ளது. இவர்களுக்கு முன்னதாகவே மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் பெண்ணியச் சிக்கல்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சனைகளைப் பேசி இருப்பினும், முற்போக்கு இலக்கியவாதிகள் புதியதைப் புதிய கோணத்தில், புதிய முறையில் சொல்ல வேண்டிய தேவை இக்கால கட்டத்தில் இருந்துள்ளது' என்கிறார் பி. என். சுமித்ராபாயி (பரகூரு ராமசந்திரப்பா (தொ.ஆ) 1993:124). இக்காலக் கட்டத்தில் கே. எஸ். அனுபமா நிரஞ்சன, எச்.வி. சாவித்ரம்மா, திரிவேணி, கீதா குல்கர்ணி, எம்.கே. இந்திரா, சரஸ்வதி தேவி கௌடர, சாந்தாதேவி கணவி எனப் பல பெண் எழுத்தாளர்கள் எழுதி வந்துள்ளனர்.

கே.எஸ். அனுபமா நிரஞ்சன

அனுபமா நிரஞ்சன 1923 ஆம் ஆண்டு தென்கருநாடக மாவட்டத்துக் குளகந்த என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். இயற்பெயர் வெங்கட லட்சுமி. இவர் மருத்துவம் படித்து முடித்து, தார்வாட் மற்றும் பெங்களூரில் மருத்துவராகப்

பணியாற்றினார். இவர் சுமார் 33 நூல்கள் எழுதியுள்ளார். 'அனந்த கீத', 'சங்கொலையொளகிந்த', 'சீவேதாம்பரி', 'ஹிமத ஹூ', 'ருதய வல்லப', 'நடி' முதலியவை நாவல்களாகும். இவர் தொடக்கக் காலத்தில் காதல் மற்றும் சமுதாயச் சிக்கல்களை எடுத்துரைக்கும் நூல்களை எழுதி வந்துள்ளார். அதன் பின் பெண்களின் சிக்கல்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கை நிலை, பெண் கல்வி குறித்து அதிகளவில் எடுத்துரைக்கும் நூல்களைப் படைத்துள்ளார். இவர் 1991 ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தியுள்ளார்.

திரிவேணி:

திரிவேணி என்று அழைக்கப்படும் பாகீரதி 1928 ஆம் ஆண்டு கருநாடகத்தில் மண்டியா மாவட்டத்தில் பிறந்தவர். இவரை அனுசுயா என்று அழைத்து வந்துள்ளனர். இவருடைய தந்தை பி.எம்.கிருஷ்ணசாமி, தாய் தங்கம்மா ஆவர். நவீன இலக்கியத்தில் எழுதும் பெண் எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படுபவர்களில் இவரும் ஒருவர். 'அப்சவரா' என்ற முதல் நாவல் 1953 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ளது. அதன் பின் அவர் 20 நாவல்கள், 3 சிறுகதைத் தொகுப்புக்களை எழுதியுள்ளார். இவருடைய நூல்கள் அதிகபட்சமாகப் பெண்களின் உளவியல் சிக்கல்கள், சமுதாயத்தில் சந்திக்கும் சிக்கல்கள் முதலானவற்றை எடுத்துரைப்பதாகும். இவருக்குக் கருநாடக மாநில விருது கிடைத்துள்ளது. பெண்களின் உளவியல் குறித்து எழுதிய முதல் கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர் என்ற பெருமைக்குரியவராவார்.

எம்.கே. இந்திரா

மன்டகட்டே கிருஷ்ணாராவ் இந்திரா 1917 - 1994 வரையிலான காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தவர். மைசூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். தந்தை சூர்யநாராயணராவ், தாய் பானசங்கரம்மா. இவர் கன்னடம் மற்றும் ஹிந்தி மொழியைக் கற்றறிந்தவர். இவருடைய பதினொராவது வயதில் கிருஷ்ணாராவ் என்பவருடன் திருமணம் நடந்துள்ளது. இவர் 45 வயதில் எழுத ஆரம்பித்து 40 நாவல்களை எழுதியுள்ளார். கன்னட இலக்கிய உலகில் சிறந்த நாவலாசிரியராகத் திகழ்ந்தவர். முதல் நாவலான துங்கபத்ரா 1963 இல் வெளி வந்துள்ளது. இரண்டாவது நாவல் சதானந்தா (1965), கெஜ்ஜே பூஜே (1966), நவரத்னா (1967), சலங்கைச் சடங்கு முதலானவை இவருடைய நாவல்களாகும். பணியம்மா (1976) என்ற நாவலிற்காகச் சாகித்திய அக்காதெமி விருதைப் பெற்றுள்ளார். இவருடைய பெரும்பான்மையான நாவல்கள் திரைப்படங்களாக வெளி வந்துள்ளன. இவர் பெண்ணிகளின் சிக்கல்களைத் தன் நாவல்களில் அதிகளவில் வெளிப்படுத்தியவர். இவர் ஒன்பதாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே படித்திருந்தும் தன்னுடைய வாழ்வியல் அனுபவத்தைக் கிராமப்புறச் சூழலுடன் வாசகர்களைக் கவரும் மொழி நடையில் தன் கதைகளைப் படைத்துள்ளார். பெண்கள் சார்ந்த சடங்கு முறை, காலம் தோறும் மாறுபட்டு வரும் பெண் மீதான கண்ணோட்டம், இந்து சமுதாயப் பெண்கள் அனுபவித்து வரும் கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றைத் தன் படைப்புக்களில் படைத்துக் காட்டியவர்.

'சதாநந்தா' என்னும் நாவலில் விதவை மறுமணம் குறித்து எடுத்துரைத்திருப்பது கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

கீதா குல்கர்னி (1927 – 1986)

மத்திய வர்க்கப் பெண்களின் மன நிலை, எண்ணங்கள், நிராசைகளைத் தன் எழுத்தில் வெளிப்படுத்தியவர். இவர் 'தேலிஹோதமோட', 'சிப்பிநுளகண முத்து' என்ற கதைத் தொகுப்புக்களையும் 'கம்பனி பரசித கை', 'செப்னமந்திர', 'சோபனா சம்பந்த', 'நொலு ஏணி' என்று பல நாவல்களை எழுதியுள்ளார்.

இவரைப் போன்று சரஸ்வதி தேவி கௌடர 1923 – 1973 கால கட்டங்களில் வாழ்ந்தவர். இவர் மறுமலர்ச்சி மற்றும் முற்போக்கு இரண்டிற்கும் இடைப்பட்டு எழுதக்கூடியவர். இவர் இந்த இரண்டு இயக்கத்திற்குள்ளும் அடங்குவார். இவர் பெண் அகம் சார்ந்த விஷயங்கள், சமூகக் கட்டுக்குள் உட்பட்டு வெளியில் வரமுடியாமல் தவிக்கும் பெண்களின் நிலை, ஆண்களின் காம இச்சைக்குப் பலியாகும் பெண்கள் ஆகியவற்றைத் தன் படைப்புக்களில் எடுத்துரைத்தவர். சாந்தாதேவி கணவி என்பவர் வட கருநாடக வட்டார வழக்கில் கதைகளைப் படைக்கக்கூடியவர். இவர் 'சஞ்செமல்லிகெ, மருவிசார, பயலுஆலய, ஜாத்ரெ முகிதித்து போன்ற கதைகளை எழுதியுள்ளார். முற்போக்கு இயக்கவாதிகள் அடுத்து வர இருக்கும் இலக்கிய இயக்கங்களை எதிர்த்து, எழுதி வளர்ந்து வந்துள்ளனர்.

1960 முதல் 1970 வரை (நவ்யா காலம்)

'மறுமலர்ச்சி இலக்கியப் பின்னணியில் இருந்த பெண்ணியச் சீர்த்திருத்தப் போராட்டத்தின் தாக்கம் நவ்யா கால இலக்கியத்தில் இருந்திருக்கவில்லை. ஆண்களே பெண்களின் பெயரில் எழுதிய கொடுமையும் இக்காலகட்டத்திலே நிகழ்ந்தது. இவ்வியக்க எழுத்தாளர்கள் வாழ்க்கைக்கு ஒர் அர்த்தம் உண்டு என்றும் அவ்வாறு அர்த்தம் தரும் விஷயங்கள் இவையெல்லாம் என்று தாங்களே முடிவு செய்து அதை இலக்கியத்தில் புகுத்தத் தொடங்கினர். நகர மத்திய வர்க்க மனிதனின் தனிமை, அனாதை நிலை போன்றவற்றை இலக்கியத்தில் புகுத்த ஆரம்பித்தனர். புதுமை இலக்கியம் புதுமையாக இருக்கவில்லை. நவ்யா எழுத்தாளர்கள் பெண்ணைப் போதைப் பொருளாக்கி ஆணின் காம வெறிக்குப் பயன்படும் சாதகமாகவே படைப்புக்களில் அதிகளவில் படைத்துள்ளனர். அதனாலோ என்னவோ இக்காலக்கட்டத்தில் பெண்கள் அதிகளவில் எழுதவில்லை. இவ்வியக்கத்தின் கீழ் வீணா சாந்தேஷ்வரி மற்றும் ராஜலட்சுமி. என். ராவ் ஆகியோர் மட்டுமே எழுதி வந்துள்ளனர். வீணா சாந்தேஷ்வரி கதைகளைத் தவிர்த்தால் மீதமுள்ளவர்களின் எழுத்தில் ஆண்களுக்கு அடங்கிப் போகாத, மோதலுக்கு நிற்கக்கூடிய உண்மையான பெண்கள் காணப்படுவது இவ்வியக்கத்தின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகே' என்கிறார் சந்திரசேகர ஆலாரு. (பரகூரு ராமசந்திரப்பா (தொ.ஆ) 1993: 100 – 121)

வீணா சாந்தேஷ்வரி :

வீணா சாந்தேஷ்வரி (எலபுர்கி) 1945 ஆம் ஆண்டு தார்வாடில் பிறந்தவர். இவர் எம்.ஏ ஆங்கிலமும் கன்னடமும் பயின்றவர். இவர் தன் எழுத்துக்களை நவ்யா மற்றும் பண்டாய கால இலக்கியத்தில் நிலை நிறுத்திக் கொண்டவர். பெண்களின் பிரச்சனைகளைக் கன்னட இலக்கியத்தில் பதிவு செய்த முன்னோடிகளில் இவரும் ஒருவர். ஐந்து சிறுகதைத் தொகுதிகளையும், ஒரு நாவலையும் படைத்துள்ளார். ஆங்கிலம், மராத்தி, ஹிந்தி மொழிகளிலிருந்து கன்னடத்திற்குப் பல கதைகளை மொழிபெயர்த்துள்ளார். மேலும் ஆங்கிலத்தில் கட்டுரைகளையும் கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளார். கருநாடகச் சாகித்திய அக்காதெமி விருதும் மையச் சாகித்திய அக்காதெமியின் கௌரவ விருதும் கிடைத்துள்ளது. இவருடைய முதல் கதைத் தொகுப்பு 'முள்ளுகளு'. அதைத் தொடர்ந்து இவர் 'கொனெயதாரி', 'கவலு', 'ஹசிவு', 'பிடுகடெ', 'நடதத்தே தாரி' எனப் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவர் பல அறிவார்ந்த படைப்புக்களையும் விமர்சனங்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் இலக்கியத்தில் மகளிர் ஞானம், பெண் எழுத்தாளர்களின் பிரச்சனைகள், கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்களின் சாதனைகள், சிறுகதையில் பெண்களின் பங்களிப்பு, வரதட்சணைப் பிரச்சனை, சாதியச் சிக்கல், காதல் திருமணம், பெண் விடுதலை ஆகிய பொருண்மைகளில் நூல்களைப் படைத்து வந்துள்ளார்.

ராஜலட்சுமி என். ராவ்

கன்னட இலக்கிய உலகில் இவருடைய எழுத்துக்கள் பரவலாகப் பேசப்பட்டவை. சிறுகதைத் தொகுப்புகள் பெண்களின் மன நிலை, துக்கம்,

மகிழ்ச்சி ஆகியவற்றை எடுத்துரைப்பனவாகும். இவருடைய 'லியா லியா' என்ற சிறுகதை நடுத்தரக் குடும்பப் பெண்ணின் மன நிலையைச் சித்தரிப்பதாகும். இக்கதை அதிகளவில் வரவேற்கப்பட்ட கதையாகும். மேலும் இவர் 'சங்கம', 'வைசாக சுத்தபூர்ணிமா', 'கல்யாணி' ஆகிய கதைகளில் கட்டுக் கோப்பான குடும்பத்தில் பிறந்திருந்த பெண்கள் அவர்களுடைய சுதந்திரத்திற்காக எவ்வாறு போராட வேண்டியுள்ளது என்பதை எடுத்துரைத்துள்ளார்.

இவரைப் போன்று இவ்வியக்கத்தில் கமலா ஹெம்மிகெ என்பவர் தன் கவிதைகளில் நடுத்தர வர்க்கப் பெண்களின் வாழ்க்கை நிலையை எடுத்துரைக்க முற்பட்டுள்ளார். இவர் 'பல்லவி', 'விஷகன்யே', 'முஞ்சானெ பந்தவனு', 'நீநே நன்ன ஆகாஷா' ஆகிய கவிதைகளையும் 'மகா மாசத தின' என்ற கதைத் தொகுப்பையும் 'அக்யன்' என்ற ஒரு நாவலையும் எழுதியுள்ளார்.

'இலக்கியத்தில் நிகழ்ந்த புரட்சியைப் போல பெண்ணிய எழுத்தில் இவ்வியக்கத்தில் எவ்வித மாற்றமும் நிகழவில்லை. ராஜலட்சுமி மற்றும் வீணா சாந்தேஷ்வர அவர்களின் கதைகள் படிப்பவர்களுக்குக் குதூகலம் பிறப்பிக்கக் கூடியதாக இருந்துள்ளது. ராஜலட்சுமியின் கதைச் சொல்லும் முறை, மொழி நடை ராமசந்திர சர்மா மற்றும் அனந்த மூர்த்தியின் தொடக்கக்காலக் கதைகளை நினைவு செய்வதாக இருப்பினும் ராஜலட்சுமியின் தனித் தன்மைக்கு எவ்விதப் பாதிப்பும் இருந்திருக்கவில்லை. இவருடைய கதைகள் மீது நவ்ய கால இயக்கத்தின் தாக்கம் இருந்தாலும் நவோதய இயக்கத்தின் தொடர்ச்சியாகவே

காணப்படுகிறது' என்கிறார் சந்திரசேகர ஆலூரு (பரகூரு ராமசந்திரப்பா (தொ.ஆ) 1993: 100 – 121).

தலித் இயக்கக் காலமும் பண்டாய இயக்கக் காலமும்

“பிற்காலத்தில் தோன்றி வளர்ச்சிப் பாதையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் தலித் இயக்கமும் பண்டாய இயக்கக் காலமும் எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் தொடங்குகின்றன. இவ்வியக்கம் நவ்யா கால இயக்கத்திற்கு எதிராகத் தோன்றியதாகும். இவ்வியக்கத்தை எதிர்த்தவர்கள் அதன் குறிப்பிடத்தக்க கருத்துக்களையும், உயர்மட்ட நாகரிகத்தையும், சமூகப் பொறுப்பற்ற தன்மையையும் விமர்சித்தனர். அவர்கள் நவ்யா எழுத்துக்கள் பொதுவாக ஒரே பாணியில் வெறுப்பு ஏற்படும் வகையிலும், குறிப்பிட்ட சூத்திரத்திற்குள் அடைப்பட்டு இருப்பதாகவும் கருதினர். இவ்வியக்கத்தில் முன்பு குறிப்பிட்ட பிற இயக்க எழுத்தாளர்களும் சிலர் இடம் பெறுவார்கள். அவர்கள் கால மாற்றத்தின் காரணமாக இவ்வியக்கத்தையும் மறுத்தலிக்காமல் ஏற்றனர்” (திலகவதி, கு. 2014: 31). இவ்வியக்கத்தில் கன்னட இலக்கியத்தில் சில மாறுதல்கள் நடந்துள்ளன. அதிகளவிலான பெண்கள் சுதந்திரமாக ஆணாதிக்க அமைப்புக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பத் தொடங்கி தன்னுடைய அனுபவங்களைப் பதிவு செய்யத் தொடங்கியது இக்காலக்கட்டத்திலே. முதன் முதலாக முஸ்லிம் பெண்களின் சிக்கல்களை எடுத்துரைக்கும் வகையில் சாரா அபூபக்கர் எழுதத் தொடங்கியுள்ளார். அதுமட்டுமின்றி இக்காலக் கட்டத்தில் எச். எஸ். பார்வதி, உஷா நவரத்னாராவ், பிரேமாபட், சி.என். முக்தா, ரேகாகாகண்டகி, இசனூர

சகோதரிகள், கீதா நாகபூஷன், கே.எம். விஜயலட்சுமி, என். காயத்ரி, எச்.எஸ். ஸ்ரீமதி, வைதேகி, எச். நாகவேணி, து. சரஸ்வதி, விஜயாதப்பே, நேமிசந்திர, பி.டி. லலிதா நாயக், எம்.எஸ். வேதா எனப் பல பெண் எழுத்தாளர்கள் எழுதத் தொடங்கியுள்ளனர். இவர்கள் பெண்ணின் மன நிலை, தலித் மக்களின் வாழ்க்கை நிலை, பாலின வேறுபாடு, சாதிய முறை முதலானவற்றை விமர்சிக்கத் தொடங்கினர். மேலும் பெண்களின் தன் வரலாறுகள் இக்கால கட்டத்திலிருந்து அதிகரிக்கத் தொடங்கியுள்ளன.

சாரா அபூபக்கர் :

சாரா அபூபக்கர் 1936 ஆம் ஆண்டு தற்போது கேரளத்திலிருக்கும் காசர்கோடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சாமாநாடு கிராமத்தில் பிறந்தவர். தற்போது மங்களூரில் வசித்து வருகிறார். இவருடைய இலக்கிய வாழ்க்கை 1980 இல் தான் தொடங்குகிறது. கன்னட இலக்கியத்துக்கு இவருடைய முக்கியமான பங்களிப்பு என்றால் நாவல்கள் தான். இவர் சிறுகதைகள், பயண நூல்கள், விமர்சனக் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றையும் எழுதியுள்ளார். சந்திரகிரிய தீரதல்லி, சஹனா, வஜ்ரகளு ஆகியவை இவருடைய நாவல்கள். சப்பலிகளு, பயண மத்து இதர கதைகளு ஆகியவை சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும். இவருடைய முதல் நாவலான 'சந்திரகிரி தீரதல்லி' என்ற நூலுக்குச் சாகித்திய அக்காதெமி விருது கிடைத்துள்ளது. 'மனோமி' என்ற மலையாள நாவலைக் கன்னடத்தில் மொழிபெயர்த்தற்காக மையச் சாகித்திய அக்காதெமி விருது கிடைத்துள்ளது. இவருடைய நூல்கள் பெரும்பாலும் இஸ்லாமிய மதக் கொள்கைகளை விமர்சித்து

எடுத்துரைப்பதாகவும், மதக் கொள்கைகளால் பெண்கள் எவ்வாறு துன்புறுத்தப்படுகின்றனர் என்பதையும் எடுத்துரைப்பதாகவும் உள்ளன. இவருடைய 'முஸ்லிம் சிறுமி பள்ளியில் படித்தது' என்ற கதை இதுவரை அறிமுகமற்ற முஸ்லிம் பெண்ணுலகத்தின் அதிர்ச்சியூட்டும் தகவல்களை வெளிக் கொண்டு வருவதாக உள்ளது. முஸ்லிம் சமூகத்தில் பெண்களுக்கு மறுக்கப்படும் கல்வி, நிக்கா என்ற ஒரு சொல்லால் பெண்கள் சந்திக்கும் சிக்கல்கள், நடுத்தரவர்க்க மக்களின் வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள், வறுமை, அறியாமை, பலதாரமணம் முதலானவற்றை இவருடைய படைப்புக்கள் எதிர்த்துக் குரல் கொடுப்பதாக உள்ளன.

பி.டி. லலிதா நாயக் :

பி.டி. லலிதா நாயக் கருநாடக மாநிலம் சிக்கமங்களுரில் 1945 ஆம் ஆண்டு பிறந்துள்ளார். இவருடைய தந்தை பாலாஜி, தாய் கங்காபாய் ஆவர். அரசியல், எழுத்தாளர், சமூகசேவகி எனப் பன்முகம் படைத்தவர். கருநாடக விவசாய அமைச்சர், கன்னடப் பண்பாடு மற்றும் மகளிர், குழந்தை நலத் திட்ட அமைச்சராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். இவர் நாடகம், கவிதை, சிறுகதை, நாவல் என மொத்தம் 16 புத்தகங்களைப் படைத்துள்ளார். ஹப்ப மத்து பாலி, காடி, இதே கூகு மத்தே மத்தே, முதலானவை குறிப்பிடக்கூடிய நூல்களாகும். கன்னட ஸ்ரீ விருது, சாகித்திய அக்காதெமி விருது முதலான பல விருதுகள் இவருக்குக் கிடைத்துள்ளன. இவர் தலித் இலக்கியங்கள் படைப்பதில் அதிகளவில் ஆர்வம் காட்டி வந்துள்ளார்.

பி.என். பாக்யலட்சுமி

கன்னட இலக்கியத்தில் முதன் முதலாகக் கவிதைகளில் பெண்களின் சிக்கல்களை எடுத்துரைத்துப் புதுமையைக் கொண்டு வந்தவர். 'பேரல சந்தியா பதுக்கு' 1976 இல் வெளிவந்த கவிதைத் தொகுப்பு. இக்கவிதை முழுவதுமாகத் திருமணமாகாத பெண்களின் உளவியல், அவர்கள் சந்திக்கும் சிக்கல்களை எடுத்துரைக்கின்றன. திருமணமாக இந்தியப் பெண்களைக் கவிதையின் மூலமாகச் சித்திரித்துக் காட்டும் இந்நூலைக் கன்னட வாசகர்கள் வரவேற்றுள்ளனர். இதைத் தொடர்ந்து அவர் பல நூல்களைப் படைத்துள்ளார்.

விஜயா தப்பே

கன்னடக் கவிதை எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படுபவர்களில் இவரும் ஒருவர். 'மிருகுவா கோரிகலு' என்ற இவருடைய கவிதை பெண்களின் வாழ்க்கை நிலையைச் சித்திரித்துக் காட்டுவதாக உள்ளது. இவர் இரண்டு கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார். அதில் 'இருத்தவே' (1975) என்ற நூல் விருது பெற்ற நூலாகும்.

வைதேகி :

வைதேகி என்ற பெயரில் எழுதும் ஜானகி ஸ்ரீநிவாசமூர்த்தி கருநாடகத்தில் உடுப்பி மாவட்டத்திலுள்ள குந்தாபுரா என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். இவர் 1945 ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். மரகிடபள்ளி (1979), அந்தரங்கத புடகளு (1984), கோல (1986), சமாஜ சாஸ்த்ரஜ்ஞெய டிப்பணிகெ (1991), அம்மச்சி எம்ப நெனபு (2000), ஹகலு கீசித நெண்ட, க்ரெளஞ்ச பக்ஷிகளு(2005), பிந்து பிந்திகெ ஆகிய

சிறுகதைகள், பிந்து பிந்திகெ (1990), அஸ்ப்ருஸ்யரு (1992), பாரிஜாத (1999) ஆகிய கவிதைகள், தாம் தூம் சுந்தரகாளி, மூகன மக்களு என்ற கவிதைகள் எனப் பலநூல்களைப் படைத்துள்ளார். இருமுறை கதா விருது, கருநாடக மாநிலச் சாகித்திய அக்காதெமி விருது, எம்.கே. இந்திரா விருது எனப் பல விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். இவருடைய சிறுகதைகள் ஆங்கிலம், இந்தி, குஜராத்தி, மராட்டி, தமிழ் மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. 'குடும்பத்தில் நிலவிய ஆணாதிக்கச் சூழலே வைதேகியின் படைப்பாற்றலை வளரச் செய்தது. சகோதரர்களுக்குக் கிடைத்த சுதந்திரம் பெண்ணென்ற காரணத்தினால் தனக்குக் கிடைக்கவில்லை. இதுபோன்ற சிக்கல்களில் சிக்கிக் குடும்பத்தை விட்டு வெளியில் வரமுடியாமல் தவிக்கும் பெண்களின் மன உளைச்சல்களைத் தன்னுடைய படைப்பில் வெளிப்படுத்துகிறார். சிட்டுக்குருவி முதலான உயிரினங்களைப் பெண்களின் குறியீடாக்கும் நுட்பமான பரிமாணங்களில் வெற்றி பெறும் கதையாடல் இவருடையது' (நஞ்சுண்டன் 2007: 219).

பானு முஷ்தாக்

1948 ஆம் ஆண்டு ஹாசனில் பிறந்தவர். வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றி வருகிறார். நான்கு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் இரண்டு நாவல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். இவருடைய கவிதைகள் பல இதழ்களில் வெளியாகி உள்ளன. 'ஹசினா' என்ற சிறுகதை கிரீஸ் காஸரவல்லியால் திரைப்படமாக எடுக்கப்பட்டு மூன்று ஜனாதிபதி விருதுகளைப் பெற்றது. இவருடைய பல சிறுகதைகள் இந்தி, உருது மற்றும் மலையாளத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவருடைய கதைகளில் பெண்களின் வலிகள், துன்பம், ஆதங்கம், ஒரு ஆண் பெண்ணை எந்த நிலையிலுமே புரிந்து கொள்ள மாட்டான் என்ற நிலை முதலியவற்றை எடுத்துரைத்துள்ளார்.

நேமிசந்திரா

தற்போதைய கன்னடக் கதை உலகின் முக்கியமானவர்களில் இவரும் ஒருவர். மைசூரில் 1959 ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். “பெண்ணியக் கருத்தாடல் கதைகளுக்கு ஒரு புதிய வடிவம் வழங்கிய இவர் பெண்ணையும் பெண் விடுதலையையும் வெறுமனே கோஷமாக்காமலும் ஆணையும் பெண்ணையும் மொண்ணையாக எதிரெதிர் நிலைப் பாத்திரங்களாகக் சித்திரிக்காமலும் ஆரோக்கியமான நிலைப்பாடுகளையும் அவற்றின் மானுடச் சாத்தியங்களையும் விஸ்தரித்தவர். சமூகம் கடைப்பிடிக்கும் ஒவ்வொன்றிலும் மனிதத்துவத்துக்கு எதிரான அம்சங்களை இழை இழையாகப் பிரித்துக் காட்டுவதோடு வேறொரு தளத்தில் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தையும் சுட்டிக்காட்டும் கதையாடல் இவருடையது. சமூகம் பெண்ணின் தலையில் ஏற்றி வைத்துள்ள பொறுப்புகளைக் கூர்மையாக ஆராய்வதோடு காமம், காதல் பற்றி வெளிப்படையாகப் பேசும் இவரது கதைகள் வாழ்க்கை மீது கரிசனங் கொள்கின்றன” என்பதை அறிய முடிகிறது. (நஞ்சுண்டன் 2007: 222). இதுவரை மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகள், மூன்று வாழ்க்கை வரலாறுகள், ஒரு பயணக்கதை, ஓர் ஆய்வு நூல் மற்றும் மின்னணுவியல், கணிப்பொறி ஆகிய நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவர் கருநாடக சாகித்திய அக்காதெமி விருது பெற்றவர்.

பி.டி. ஜானவி :

1963 ஆம் ஆண்டு பெங்களூரில் பிறந்த ஜானவி எம்.ஏ ஆங்கில இலக்கியம் முடித்தவர். புகழ் பெற்ற கண் மருத்துவரான திப்பேசுவாமியின் மகளாவார். இவர் சமூக சேவகியாகவும் எழுத்தாளராகவும் பணியாற்றி வருகிறார். இவருடைய முதல்

கதை 1987 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இவருடைய கதைகள் பெரும்பாலும் பெண்களின் சிக்கல்களை எடுத்துரைப்பதாகும்.

சுதா மூர்த்தி :

சுதா மூர்த்தி 1950 ஆண்டு பிறந்தவர். சமூக சேவகி மற்றும் எழுத்தாளராக வலம் வருபவர். இன்ஃபோசிஸ் நிறுவனர் நாராயண மூர்த்தியின் மனைவியாவார். இவர் ஆங்கிலத்திலும் கன்னடத்திலும் பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

இவர்களைப் போன்று மேலும் புதிய மற்றும் நவீன காலக் கன்னடத்தில் எச்.வி.சாவித்திரம்மா, பி.என்.சுமித்ரபாய், பிரதிபா நந்தகுமார், எஸ்.என்.புஸ்பா, ஸ்யமளா தேவி, ஜெயஸ்ரீ கம்பாரா, மீனா பாடலா, மாதவி பண்டாரி, சுமங்களா, சுந்தரா பிரகாஷ் கடமெ எனப் பலபெண் எழுத்தாளர்கள் பல்வேறு துறையைச் சார்ந்து இலக்கியங்கள் படைத்து வருகின்றனர்.

1.2. எச். நாகவேணியின் வாழ்க்கை வரலாறும் படைப்புக்களும்

எச். நாகவேணி ; ஓர் அறிமுகம்

'கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்களின் புதிய பிரதிநிதியான எச். நாகவேணி சுயபச்சாதாபமில்லாத, துக்கத்தையும் துன்பத்தையும் பெருமிதமாக எதிர் கொள்ளும் பெண்ணின் வாழ்க்கையைக் குறித்த பார்வை ஒன்றை இவர் எழுத்தில் தொடர்ந்து இடம் பெறுவதைக் காணலாம்' என்கிறார் ஆஷாதேவி (நஞ்சுண்டன் 2007:35).

எச். நாகவேணியின் தந்தை சுப்பையா ஷெட்டர். மங்களூரில் உள்ள பல்குணி நதிக்கரையோரத்திலிருக்கும் கூளுரைச் சேர்ந்தவர். இவர்

ஹூசுபேட்டையைச் சேர்ந்த அண்ணு ஷெட்டர் மற்றும் பத்ம செட்டியாரின் நடு மகளான பவானி செட்டியைத் திருமணம் செய்துள்ளார். திருமணத்திற்குப் பிறகு மனைவியின் தாய் வீட்டுக்கு அருகிலே குடியேறியுள்ளார். இவர் வீட்டின் பக்கத்திலே மொத்த வியாபாரக் கடை ஒன்றை நடத்தி வந்துள்ளார். சுப்பையா ஷெட்டர் மற்றும் பவானி தம்பதியினருக்கு மொத்தம் எட்டுக் குழந்தைகள் பிறந்துள்ளனர். அதில் கடைசியாகப் பிறந்த மகள் தான் எச். நாகவேணி ஆவார். எச். நாகவேணி அவர்கள் நவம்பர் மாதம் 29 ஆம் நாள் 1962 ஆம் ஆண்டு பிறந்துள்ளார். இவருக்குப் பாட்டியின் பெயரான நாகம்மா செட்டி என்ற பெயரை வைக்கக் கருதி அப்பெயரை அழகுப்படுத்தி நாகவேணி என்று வைத்துள்ளனர். இவருக்கு மூன்று அண்ணன்மார்களும் நான்கு அக்காக்களும் உள்ளனர். இவருடைய தந்தைக்கு வியாபாரத்தில் சிறிது நஷ்டம் ஏற்பட ஆரம்பிக்க, குடும்பத்தை ஹொன்னகட்டேவிற்கு மாற்றியுள்ளார்.

நாகவேணியின் தாய் பவானி செட்டி படிப்பறிவு அதிகம் இல்லாதவராக இருந்துள்ளார். இருப்பினும் தன் பிள்ளைகளை நன்கு படிக்க வைக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் கொண்டவராக இருந்துள்ளார். துளு நாட்டின் வீரதீர விளையாட்டுகளின் சிறப்புத் தன்மை, வீரதீரக் கதைகளை எல்லாம் தன் பிள்ளைகளுக்குப் பாடல்களாகப் பாடி குழந்தைகளின் மனதில் கதையுலகின் சுவாரசியத்தை உணரச் செய்துள்ளார். மேலும், தான் பார்த்து, கேட்டு வளர்ந்த புராணங்கள், பாகவதக் கதைகளைத் தன் பிள்ளைகளும் பார்க்க வேண்டுமென்று கணவனின் கடுஞ்சொற்களை எல்லாம் பொறுத்துக் கொண்டு யக்ஷகான,

பயலாட்ட, ஹரிகதை போன்ற நாடகங்களுக்கு அழைத்துச் சென்றுள்ளார். அம்மாவின் மடியில் உட்கார்ந்தவாரே இதுபோன்ற கலைகளைக் கண்டு ரசித்தல் என்பது நாகவேணிக்குப் பிடித்தமான ஒன்றாக இருந்துள்ளது. இந்நிலையிலே நாகவேணிக்குச் சமுதாயத்தில் இருக்கும் சாதி, வர்க்க பேதம் குறித்த முதல் நிலை கல்வி அறிவு கிடைத்துள்ளது. இவர் பள்ளிக்குச் செல்ல ஆரம்பித்தது மூன்று வயதில். இவர் வளர்ந்து வருகையிலே அவருடைய தந்தையின் வியாபாரம் பெரும் நஷ்டத்தில் இருந்ததால் தாய் பவானி செட்டி விவசாய வேலைக்குச் செல்ல ஆரம்பித்துள்ளார்.

1.2.1. கல்வி

முத்த பிள்ளைகளைச் சுரத்கல்லின் இடயா இந்து வித்யாதாயினீ பள்ளியில் சேர்த்த பவானி செட்டி இளைய பிள்ளைகள் மூவரையும் வீட்டிற்கு அருகிலுள்ள 'மைர்பாடி ஸ்ரீ வெங்கட்ரமண ஆரம்ப பள்ளியில் சேர்த்துள்ளார். நாகவேணிக்குப் பள்ளியில் கற்கும் கல்வி அறிவைக் காட்டிலும் வெளியுலகில் கற்பதே அதிகமாக இருந்துள்ளது. இவருடைய அக்காமார்கள் எவ்வகுப்பில் இருக்கிறார்களோ அவ்வகுப்பிற்குச் சென்று கதை கேட்பது இவருடைய வழக்கமாக இருந்துள்ளது. ஆரம்பப்பள்ளியில் கடைசி வகுப்பு விளையாட்டு நேரமென்றால் அதற்கு முன்பு கதை சொல்லும் வகுப்பு நடைபெறும். ஒன்றாம் வகுப்பிற்குக் கதை சொல்வது சோஜ ஆசிரியர், இரண்டாம் வகுப்பிற்குச் சுப்பண்ணா ஆசிரியர், மூன்றாம் வகுப்பிற்குச் சீனப்ப ஆசிரியர் கதை சொல்வார்கள். ஆகவே, நாகவேணி அவருடைய வகுப்பிற்குப் போகாமல் பிறரின் வகுப்புக்குச் சென்று கதைகளையே

கேட்டு வந்துள்ளார். அது மட்டுமின்றி, கடலுக்கு அருகில் மீன் பிடித்தல், அவர்களின் வியாபாரம் ஆகியவற்றை நன்கு பார்த்து வளர்ந்துள்ளார். இவர் பள்ளி முடிந்ததும் வீட்டுக்குப் போகாமல் தாய்க்குத் தெரியாமல் வயல் பகுதியில் சுற்றித் திரிந்துள்ளார். அந்நிலையில் எவ்விதமான பறவைகள் அதிகம் எம்மரத்தில் உட்காருகின்றன, எந்தெந்தக் காலத்தில் எவ்விதமான பயிர்கள் விளைவிக்கப்படுகின்றன எனப் பல அறிவைப் பெற்றுள்ளார். இதுவே அவர் வளர்ந்து பெரியவரானதும் அவருடைய கதைகளில் இடம் பெறக் காரணமாகவும் இருந்துள்ளது.

நாகவேணி தாயின் மடியில் உட்கார்ந்து பார்த்து அறிந்த துளு நாடு என்ன? அதுவே அவர் வளர்ந்து பார்த்தறிந்த துளு நாடு என்ன? அவர் இயற்கைச் சார்ந்து கற்றறிந்த கல்வி என்னவென்பது பற்றி அவருடைய 'வசந்தரெய க்யான' என்ற நூலில் காணலாம்.

கடலிலிருந்து மீன்களைப் பிடித்து வருபவர்கள் ஒரு குழுவினர் என்றால் அதை விற்பவர்கள் மற்றொரு குழுவினர். அவர்கள் இருவருக்கும் இடையிலான ஒப்பந்தம் குறித்தெல்லாம் நாகவேணியின் தாய் சொல்வதைக் கேட்டு பார்த்து அறிந்திருந்தார். மும்மொழி சூழலில் வளர்ந்த நாகவேணி தன் எழுத்தில் (கோழு) இனக்குழு இணக்கம் அல்லது மதநல்லிணக்கத்திற்கு அளித்த முக்கியத்துவத்தைப் போன்று வேறு எந்த சமுதாயப் பிரச்சனைக்கும் அதிகளவில் முக்கியத்துவம் தரவில்லை என்பதை அவருடைய எழுத்தின் மூலமே அறியலாம்.

துளுமொழி பேசக்கூடிய பண்ட சமுதாயத்தில் பிறந்த நாகவேணி வளர்ந்தது மும்மொழி சூழலில். நாகவேணியின் தாய் மொழி துளு. அதிலும் சூத்திரதுளு. துளு நாட்டு பிராமணர் துளுவென்றால் 'சிவல்லி துளு', சூத்திரதுளு, பிராமபர துளு, கோடேச்வர கன்னடம், க்ரந்தச்சுத கன்னட இவை அனைத்தும் சிறு வயதிலே அறிந்திருந்த நாகவேணி அவருடைய எழுத்துக்களில் அவருக்கே உரிய 'தனித்துவம் வாய்ந்த துளு கலந்த கன்னடமிருப்பதை' அறியலாம். தொடக்கநிலை கல்வியை ஹொன்னேகட்டேவில் முடித்த நாகவேணி, உயர்நிலைப் பள்ளி படிப்பிற்காகச் சென்றது இந்து வித்யாதாயினி பள்ளிக்கு. ஏக்கர் பரப்பளவு கொண்ட விளையாட்டு மைதானம், மா, சடாமாஞ்சிப்பழம், தென்னந்தோப்பு இவையெல்லாம் நாகவேணிக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. அதே நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த கோவிந்ததாசு கல்லூரியில் பி.யு.சி சேர்ந்துள்ளார். அப்பொழுது மாமரம் ஏறி மாம்பழம் பறிக்கப்போய் தலைமையாசிரியர் பேஜாவரத்து நாராயணா அவர்கள் நாகவேணியை அழைத்துப் பெண்கள் மரம் ஏறுவதை எங்காவது பார்த்ததுண்டா? என்று அடித்தது நாகவேணி அவர்களால் மறக்க முடியாத ஒன்றாகவே இருந்துள்ளது.

1980 இல் கோவிந்ததாசு கல்லூரியில் பி.யு.சி படிப்பை முடித்த நாகவேணிக்கு உயிரியல் பட்டப்படிப்பு படிக்க வேண்டுமென்ற ஆசை இருந்துள்ளது. அவர் படித்து வந்த கல்லூரியில் அந்தப் பட்டப்படிப்பு இல்லாத காரணத்தால் மங்களூர் அரசுக் கல்லூரியில் பி.எஸ்.சி படிக்கச் சேர்ந்துள்ளார். பட்டப்படிப்பு முடித்ததும் அரசு பி.எட் கல்லூரியில் பி.எட், எம்.எட் படித்து

முடிப்பதற்குள் குவெம்புவின் 'மலெகளல்லி மதுமகளு' மற்றும் சிவராம காரந்தின் 'மரளி மண்ணிகே' நாவல்கள் படித்துள்ளார். இந்த நாவல்களே இவருக்குள் எழுதும் ஆசையை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இந்த நாவல்களில் இடம் பெற்றிருக்கும் கதாபாத்திரங்கள் அனைத்தும் 'நம்முடைய முற்றத்திலே இருக்கின்றனர் அல்லவா? இவர்களுையெல்லாம் கதைக்குள் கொண்டு வருவதாவது, நான் இளம் வயதில் பார்த்த முற்றத்தை நான் இதைப் போன்றே சித்திரிக்கலாமே? என்று நாகவேணிக்குத் தோன்றிய பிறகு யாருக்கும் தெரியாமல் சில கதைகளை எழுதியுள்ளார்.

கல்லூரிப் படிப்பைப் படித்து முடித்து நாகவேணி அவர்கள் 1985 ஆம் ஆண்டு மங்களூர் பல்கலைக்கழகத்தில் தகவல் மற்றும் நூலக அறிவியல் படிப்பிற்காகச் சேர்ந்துள்ளார். அப்பொழுதும் இவருடைய இலக்கிய வாசிப்புத் தொடர்ந்திருந்துள்ளது. அச்சூழலில் அவர் எழுதிய கதைகள் இருளில் வாழ்க்கையைப் பிடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்துள்ளன.

1.2.2. திருமண வாழ்க்கை

பணியின் நிமித்தம் 1989 - 1992 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் வரை கொல்கத்தாவில் இருந்த நாகவேணிக்குத் துளுநாட்டில் கிடைக்கக்கூடிய மீன்கள், உணவுகள் அடிக்கடி கிடைத்து வந்தாலும், தான் இழந்திருக்கும் துளு - கன்னடம் மற்றும் தாய் நிலம் குறித்த பற்றால் அங்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியாமல் இருந்துள்ளார். எப்பொழுது இங்கிருந்து தப்பிச் செல்வது என்ற எண்ணத்திலே இருந்துள்ளார். அந்நிலையில் அவருடைய கதைகளால் டா. மனோகர். ஜி.வி

என்னும் தெலுங்கு மருத்துவரின் அறிமுகம் கிடைத்துள்ளது. அதன் பின் இவர் அவரையே 1992 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 16 ஆம் நாள் திருமணம் முடித்துள்ளார். இவர்கள் இருவருக்கும் ஒரு மகன் உள்ளார்.

1.2.3. பணி

மங்களுர் பல்கலைக்கழகத்தில் இவருடைய படிப்பு முடிந்ததும் 'முங்காரு பத்திரிக்கையின் ஆசிரியரான வட்டர்சே ரகுராமஷெட்டர் என்பவர் இவரைப் பணிக்கு வருமாறு அழைப்பு விடுத்துள்ளார். முங்காரு பத்திரிக்கையில் நாகவேணி அவர்கள் விஞ்ஞான அறிவு என்ற பகுதியின் பொறுப்பை ஏற்றிருந்துள்ளார். இன்றளவிலும் அதை நாகவேணி அவர்கள், அது 'குழந்தை கிறுக்கிய அறிவியல்' என்றே வரையறுக்கிறார். முங்காரு பத்திரிக்கையில் இருக்கும் போதே நாகவேணி வீட்டினரின் எதிர்ப்பை மீறி கொல்கத்தா தேசிய நூலகத்தின் ஒரு பிரிவான மத்திய குறிப்பு நூலகத்தினர் நடத்தி வந்த 'இந்திய தேசிய நூலடைவு' என்ற பத்திரிக்கைக்கு உதவி ஆசிரியராகப் பணிக்குச் சென்றுள்ளார். திருமணத்திற்குப் பின் 18 ஆம் நாள் நவம்பர் மாதம் 1992 ஆம் ஆண்டு கன்னடப் பல்கலைக்கழக அலுவலகத்திலிருந்து டெலிக்ராம் மூலம் நாகவேணி அவர்களைப் பணிக்கு வந்து சேருமாறு அழைப்பு வந்துள்ளது. அந்த வாய்ப்பிற்காகவே காத்திருந்தவரைப் போல, கொல்கத்தா பணிக்கு ராஜினாமா தந்து மூன்று நாளில் கன்னடப் பல்கலைக்கழகத்தில் வந்து சேர்ந்துள்ளார். இப்பணியில் சேர்ந்த பிறகு அவருக்கு இனம் புரியாத கவலை நல்ல வேலையை விட்டு இங்கு வந்துவிட்டோமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால், பல்கலைக்கழகத்தில் உதவி நூலகராகப் பதவி

ஏற்ற பிறகு பணி மற்றும் இலக்கிய உலகில் நல்ல வளர்ச்சியை அடைந்துள்ளார். அன்றைய துணை வேந்தர் டா. சந்திரசேகர கம்பார, டா.கே.வி. நாராயண இலக்கிய விரும்பி, விமர்சகர் கீ.ரம். நாகராஜ், சி. ஸ்ரீனிவாசராஜூ, எச்.எச். ராகவேந்திரராவ், எல். நாகபூஜணசாமி, நாட்டுபுறவியலாளர் டா. புருஷோத்தமா பிளிமலே ஆகியோரின் ஆதரவு மற்றும் ஊக்குவித்தல் நாகவேணி அவர்களுக்குக் கிடைத்துள்ளது.

1.2.4. இலக்கியப் பணி

தான் பிறந்து வளர்ந்த துளு நாட்டை விட்டு வங்காளம் சென்ற பின் மொழி புரியாத ஊர் தனிமை அவரை வாட்டி எடுக்கக் கதைகள் எழுதத் தொடங்கியுள்ளார். அந்த நேரத்தில் எழுதிய பல கதைகள் 'பிரஜாவாணி' மற்றும் 'மயூர்' இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன. 'பிரஜாவாணி' செய்தித்தாளின் தீபாவளி சிறப்பு இதழில் வெளியான இவருடைய கதைகளுக்கு அதிகளவில் பரிசும் கிடைத்துள்ளது. ஆகவே, இருளில் வைத்திருந்த பல கதைகளுக்கு வெளிச்சம் தரவேண்டும் என்ற நம்பிக்கை நாகவேணி அவர்களுக்கு வந்துள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து அவர் எழுதி வைத்திருந்த சில கதைகளைத் தேர்வு செய்து 1997 இல் முதல் சிறுகதைத் தொகுதியான 'நாக்கனே நீரு' (நான்காம் தண்ணீர்) நூலைப் பெங்களூர் கிறித்துவ கல்லூரியினர் வெளியிட்டுள்ளனர். இவர் இந்நூலின் மூலம் கன்னட இலக்கிய உலகிற்குப் பரவலாகத் தெரிய வந்துள்ளார். இதனைத் தொடர்ந்து இவருடைய 'கடலு' என்ற புத்தகத்தை ஹம்பி கன்னடப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டுள்ளது. அதன் பின் 'காந்தி பந்த' என்ற நூலை 1999

இல் எழுதத் தொடங்கி அதே வருடத்தில் எழுதி முடித்துள்ளார். இந்நாவலை விரைவில் எழுதி முடிக்க வேண்டுமென்று டா. எம். எம். கல்புர்கி வர்ப்புறுத்தியுள்ளார். இந்நூலை இலக்கிய விரும்பிகளான ஸ்ரீ சன்னபசவன்னா என்பவர் வெளியிட்டுள்ளார். தற்போது இந்நாவல் ஐந்து பதிப்புகளைக் கண்டுள்ளது. இந்நாவல் பெரும்பாலான பல்கலைக்கழகத்தில் பாட நூலாக இருப்பதை அறிய முடிகிறது. அடுத்ததாகத் 'திருளு தோரண' 2004 ஆம் ஆண்டு ஹம்பி கன்னடப் பல்கலைக்கழகம் வெளியீடு, 'ரங்கசம்பன்ன கம்பார' டா. சந்திரசேகர் கம்பாரவின் வாழ்க்கை மற்றும் சாதனைகள் குறித்து விளக்கும் இந்நூலைப் பெங்களூர், கருநாடக நாடக அகாதெமி வெளியிட்டுள்ளது. 'மீயுவ ஆட்ட' மற்றும் சுற்றுச் சூழல் சார்ந்த 'வசுந்தரேய க்யான' என்ற கதைத் தொகுப்பைப் பெள்ளாரி லோஹியா என்ற பதிப்பகத்தினர் 2005 மற்றும் 2006 இல் வெளியிட்டுள்ளனர். 'சாரி விஸ்தார', 'கன்னட நவோதய கால கதையாளர் கொடகின கௌரம்மா' என்ற தலைப்பில் கௌரம்மாவின் வாழ்க்கை வரலாறு எழுதியுள்ளார். இந்த இருநூல்களையும் ஹம்பி கன்னடப் பல்கலைக்கழகம் 2010 இல் வெளியிட்டுள்ளது. 'சூரியனிகொந்து வீள்ய' தனிக் கதைகள் தொகுப்பு நூலைப் பெங்களூர் பரேஜச பதிப்பகத்தினர் 2011 இல் வெளியிட்டுள்ளனர். நாகவேணி அவர்கள் தென் கருநாடக த்தின் துளு பேசும் சூத்திர மக்களின் பண்பாட்டைத் தன் எழுத்தில் சித்திரித்துள்ளார். மேல் ஜாதியைச் சேர்ந்த பணக்காரப் பெண்களையும் ஆண்களையும் எதிர்த்துப் போராடும் விதம், ஏழை சூத்திரப் பெண்கள், இலக்கியம் மற்றும் அவருடைய துறைச் சார்ந்து தகவல் மற்றும் நூலகத்துறை குறித்தும் நூல்கள் பல இயற்றியுள்ளார்.

1.2.5. எச்.நாகவேணியின் படைப்புக்களின் சிறப்புக் கூறுகள்

இவருடைய 'காந்தி பந்த' என்ற நாவல் மங்களுரைச் சுற்றியுள்ளப் பகுதியில் சுதந்திர காலகட்டத்தில் நிகழ்ந்த ஒரு கதையாகும். பிராமண குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணொருத்தி முஸ்லிம் பையனைக் காதலித்துத் திருமணம் செய்யும் கதை. மங்களுர் பகுதியில் இன்றளவிலும் இருக்கும் மக்களிடம் இந்நிலையைக் காண்பது அரிது. அவ்வாறு இருக்கையில் அந்தக் காலகட்டத்திலேயே இதுபோன்ற ஒரு சம்பவத்தைக் கதையாகப் படைத்திருப்பது வியக்கதக்கதாகவே உள்ளது. இந்தக் கதைக்கு முன்னனியாக இருப்பது காந்திஜி மங்களுருக்கு வருவதேயாகும். காந்தியின் மனநிலை எப்படிப்பட்டது, அவர் எந்தெந்த வகுப்பு மக்களிடம் எப்படி நடந்து கொள்வார் என்பதை நுட்பமாக எடுத்துரைப்பதாகும். ஒரு வரலாற்று நிகழ்வைச் சிறு இழையாகக் கொண்டு, அதைச் சுற்றிக் கதையை எடுத்துச் சென்றுள்ளார்.

இது போன்று கதையை எழுதுதல் என்பது கன்னட எழுத்தாளர்களிடம் காணுதல் அரிதான ஒன்றே. இப்பகுதியைச் சேர்ந்த பல எழுத்தாளர்கள் எழுத்துலகில் இருந்தாலும் இவரிடம் காணப்படும் துளு கலந்த கன்னட மொழி நடை என்பதை யாரிடமும் காணமுடியாது. இதுவே இவருடைய சிறப்புத் தன்மையாக விளங்குகிறது. மேலும் கிராமியச் சூழல், துளு பண்பாடு, அப்பகுதி மக்களிடையில் காணப்படும் சாங்கிய சம்பிரதாயங்களைக் கண் முன் படம் பிடித்துக் காட்டுவதைப் போன்று இவருடைய எழுத்துக்களெல்லாம் அமைந்துள்ளன.

அடுத்ததாக இவருடைய 'வசந்தரெய க்யான' என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பில் இடம் பிடித்திருக்கும் 'பரிதாகுத்திருவ நன்ன பிரிதியா கடலு' என்ற கட்டுரையில் அவர் எழுதி இருப்பது உயர்நிலை மற்றும் கல்லூரிகளில் விவாதிக்க வேண்டிய ஒன்று. அதில் பாலினம், மதநல்லிணக்கம் மற்றும் வர்ண பேதங்களை மீறிய சுயமரியாதை நிறைந்த சமுதாயத்தை உருவாக்கல் சம்பந்தமான பல தகவல்கள் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன. அதே போன்று இவருடைய 'நான்காம் தண்ணீர்' மற்றும் 'மீயுவ ஆட' ஆகிய கதைத் தொகுப்புக்களில் துளு நாட்டு இயற்கை அமைப்பு முறை, சடங்குகளால் அடக்குமுறைக்கு ஆட்பட்டிருக்கும் பெண்கள், துளு சமுதாய முறை, பண்பாடு, நாட்டுப்புற இலக்கிய உலகம் ஆகிய பொருண்மைகளில் கதைகள் அமைந்துள்ளன.

அடுத்ததாக இவர் எழுதிய 'ஹெண்ணிகெ பேகெ தாரிதீபா' என்னும் கட்டுரை பெண்களுக்கு ஒரு திடமான நம்பிக்கையைத் தருவதாக உள்ளது. துளு நாட்டின் 'பாட்டன்' அதாவது நாட்டுப்புற வாய்மொழிப் பாடல்களில் இடம் பெற்றிருக்கும் கதையொன்றை உதாரணமாகத் தந்து சுயமரியாதை என்பதை விளக்குகிறார்.

1.2.6. விருதுகள்

நாகவேணி அவர்களுக்கு 'நான்காம் தண்ணீர்' (நாகனே நீரு) என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பிற்காகக் கருநாடக சாகித்திய அக்காதெமி விருது கிடைத்துள்ளது. அதே நூலிற்காகக் தார்வாட், கருநாடக வித்யாவர்த்தக சங்கம் வழங்கும் ரத்னம்ம ஹெக்கடதி விருது, ஆர்யபட்டா விருது பெற்றுள்ளார். 'காந்தி

வந்தார்' (காந்தி பந்த) என்ற நாவலுக்காக 2000 ஆம் ஆண்டு மைசூர் சதுரங்க விருது, எஸ். எஸ். போசனாரமடம் வழங்கும் விருது, கருநாடக சாகித்திய அக்காதெமி விருது, கருநாடக எழுத்தாளர் சங்கம் வழங்கும் 'சாவித்ரம்ம ததிநிதி' விருது பெற்றுள்ளார். 'மீயுவ ஆட்ட' என்ற நூலிற்காகச் சிவமொக்க கருநாடக சங்கம் வழங்கும் டா. யு.ஆர். அனந்தமூர்த்தி கதை விருது, கன்னட சாகித்திய பரிஷத் வழங்கும் இந்தியக் கதை விருது கிடைத்துள்ளது. மேலும் 2015 ஆம் ஆண்டு கன்னட சாகித்திய அக்காதெமி வழங்கும் கவுரவ விருது எனப் பலவிருதுகள் இவருக்கு கிடைத்துள்ளன.

தொகுப்புரை

கன்னட இலக்கியத்தில் இடைக்காலத்திலிருந்து தான் பெண் எழுத்தாளர்களின் தோற்றம் காணப்படுகிறது. தொடக்க நிலையில் அவர்கள் பக்தி சார்ந்த நூல்களையே அதிகளவில் படைத்து வந்துள்ளனர். அதன் பின் கால மாற்றத்தின் காரணமாகச் சமுதாயச் சிக்கல்கள், சமுதாயத்தில் பெண்களின் நிலை, அவர்கள் சந்திக்கும் சிக்கல்கள், உளவியல், நகைச்சுவை, தலித்தியம் என்று பல பொருண்மைகளின் அடிப்படையில் இலக்கியங்களைப் படைக்கத் தொடங்கி இருப்பதை அறிய முடிகிறது.

எச். நாகவேணி பன்மொழி சூழலில் வளர்ந்து கன்னட மொழிக்காக அறிய நூல்களைப் படைத்துள்ளார். இவருடைய படைப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் அதிகளவில் பேசப்பட்டவையாக இருந்துள்ளது.

இயல் - 2

எச். நாகவேணியின் ஐந்து கன்னடச் சிறுகதைகளின் தமிழ்

மொழிபெயர்ப்பு

இயல் – 2

எச். நாகவேணியின் ஐந்து கன்னடச் சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு

இவ்வியலின் முதல் பகுதி ஆய்விற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற எச். நாகவேணியின் இநாமு, தாசி, பிளிகாகே, பெல்ல, சீமந்த என்ற ஐந்து கன்னடச் சிறுகதைகளின் பின்புலத்தை விளக்குகிறது. இவ்வாய்விற்காகக் கன்னடத்திலிருந்து தமிழுக்கு நேரடியாக மொழிபெயர்த்த ஐந்து சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இவ்வியலின் இரண்டாம் பகுதியில் அளிக்கப் பெற்றுள்ளது. மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களுக்கு இச்சிறுகதைகள் அடிப்படையாக அமைவதால் அவற்றின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இவ்வியலில் இடம் பெறுகிறது.

2.1. கன்னடச் சிறுகதைகளின் பின்னணி

இவ்வாய்விற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஐந்து சிறுகதைகளும் எச். நாகவேணி தன் சிறுவயதில் கண்டவற்றைக் கதையாக எழுதியவையாகும். 'பொதுவாகக் கதைகளை இரண்டு பகுப்பாகப் பிரிப்பர். ஒன்று தப்பிப்பு இலக்கியம், மற்றொன்று வாழ்க்கை விளக்க இலக்கியம். முதலாவது பொழுதுபோக்கு இலக்கியம் என்றும் இரண்டாவது வாழ்க்கையில் வெளிச்சத்தையும் ஈடுபாட்டையும் ஆழ்நோக்குகளையும் அளிக்கக்கூடிய இலக்கியம் என்றும் கூறப்படுகின்றன' (பூரணச்சந்திரன் 2011: 2). இதன் அடிப்படையில் நோக்கினால் எச். நாகவேணியின் ஐந்து சிறுகதைகளுமே வாழ்க்கை விளக்க இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றன. இக்கதைகள் எழுதப்பட்ட சூழல், சமூகப் பின்புலம் இவற்றின் அடிப்படையில் உற்றுநோக்கினால் வெவ்வேறு கதைக்களங்களைக் கொண்டிருப்பதை உணரமுடிகிறது. துளு நாடு

என்று சொல்லப்படும் கருநாடகத்தைச் சேர்ந்த மங்களுரைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளே கதைகளின் நிகழ்விடங்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதிகளில் வாழும் மக்களின் கன்னடம் தனிக்கன்னடமாக அறியப்படுகிறது.

இநாமு - பரிசு

பரிசு பெறுதல் என்பது ஏழைக்குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களுக்குப் பெறும் போராட்டமாகவே இருக்கிறது. துங்கா என்ற பெண் தன் மகனுக்கு ஆசிரியர் பரிசாகப் புத்தகத்தைத் தருவதைத் திட்டுகிறாள். மகனிடம் இனி ஆசிரியர் புத்தகம் கொடுத்தால் பெற்று வராதே என்று கண்டிக்கிறாள். சிறிய வீட்டில் புத்தகத்தை எங்கு வைப்பது அதை விற்றுவிடலாம் என்கிறாள். பணமாகக் கொடுத்தால் அது பயனுடையதாக இருக்கும் என்பது அவளுடைய கருத்தாக இக்கதையின் வாயிலாக வெளிப்படுகிறது. இக்கதை ஓர் ஏழை மாணவனின் குடும்பச் சூழலையும் அவர்களின் துன்பத்தையும் எடுத்துரைப்பதாகும்.

தாசி – தாசி

இக்கதை ஒரு பெண் நாய்க் குட்டியை மையமாகக் கொண்டு நிகழ்கிறது. பெண் நாய் என்பதால் இக்கதையில் வரும் கதாபாத்திரமான ரத்னி என்ற பெண் அந்நாய்க் குட்டியை எவ்வாறெல்லாம் வெறுக்கிறாள், அந்நாய்க் குட்டியை வளர்க்க ஆசைப்படும் கணவன் மற்றும் மகன்களை எவ்வாறெல்லாம் திட்டுகிறாள், பின் அதே நாய்க் குட்டியை வேறு ஒருவர் எடுத்து வளர்க்கும் போது அதற்காக உரிமை கொண்டாடுவது என்று கதை அமைந்துள்ளது. ஆசிரியர் நாயை முன்னிறுத்தி மனித நேயம் என்றால் என்ன என்பதை வலியுறுத்த முற்பட்டிருக்கிறார். இக்கதை வழிச் சமூகத்தின் இயல்பைப் படம்

பிடித்துக் காட்டுவதுடன் விலங்குகளிலும் பெண்ணாக இருந்தால் அதை எப்படி ஒதுக்குகின்றனர் என்பதை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

பிளிகாகெ - வெள்ளைக்காக்கை

இக்கதையில் வரக்கூடிய கதாபாத்திரமான வயது முதிர்ந்த சுப்புராய பட்டர் சாங்கியச் சடங்குகளுக்கு முக்கியத்துவம் தருபவராக இருக்கிறார். மருமகளுக்கு மாதந்தோறும் ஏற்படும் மாதவிடாய்க் காலத்தில் அவளை வீட்டிற்கு வெளியில் தங்க வைக்கிறார். அவளிடம் செல்லும் நான்கு வயது பேரப்பிள்ளையையும் அவளிடம் செல்லவிடாமல் தடுக்கிறார். காரணம் கேட்கும் பேரப்பிள்ளையிடம் அம்மாவை வெள்ளைக்காக்கை முட்டி விட்டது. எனவே, ஐந்து நாட்களுக்கு அவளைத் தொடக்கூடாது என்கிறார். அவர் இறந்த பிறகு இது போன்ற சம்பவம் நடக்காமல் நின்று விடுகிறது. பேரப்பிள்ளையோ தாத்தாவின் இறப்பிற்குப் பின் வெள்ளைக்காக்கை ஏன் வரவில்லை என்ற யோசனையில் இருப்பதாகக் கதை முடிவுறுகிறது. இக்கதை இயற்கையாகப் பெண்ணிற்கு நடக்கும் ஒரு நிகழ்வை தீட்டாகக் கருதி அவளைத் தன் பிள்ளையையும் தொடவிடாமல் தடுப்பதை எடுத்துரைக்கிறது.

பெல்ல - வெல்லம்

அப்பண்ணா என்பவரிடம் தெரிந்தவர் ஒருவர் வெல்ல மூட்டையை வைத்திருக்குமாறு கொடுத்து வெளி ஊருக்குச் செல்கிறார். ஆனால், அவர் திரும்பி வருவதற்குள் அப்பண்ணாவின் மனைவி அதைப் பயன்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல் விற்கவும் செய்வதாகக் கதை முடிகிறது. வேறொருவர் நம்பிக்கையுடன் பாதுகாத்து வைத்திருக்குமாறுச் சொன்ன பொருளைப் பாதுகாக்க முடியாத நிலையில் ஏற்படும் மன வருத்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

இது சமூகத்தில் நிகழும் உண்மைச் சம்பவங்களை எடுத்துரைப்பதாக உள்ளது.

சீமந்த – வளைகாப்பு

இக்கதையில் வளைகாப்பைப் பார்த்து ரசிக்கும் ஆர்வத்திலிருக்கும் சிறுமி சீதா, தன் சொந்த அத்தையின் வளைகாப்பிற்குச் செல்கிறாள். அவளுடைய அத்தையோ ஏழ்மையினால் இராண்டாம் தாரமாகச் சென்றதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு சீதாவின் தந்தையிடம் சரியாகப் பேசுவதில்லை. சீதாவையும் கண்டு கொள்ளாமல் இருக்கிறாள். வளைகாப்பைப் பார்க்க வேண்டுமென்றிருந்த சீதா அவமானத்தையும் வலியையும் அடைகிறாள். மேலும் ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் தங்களுக்குப் பிடித்த வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள முடியாமல் எப்படி வருந்துகின்றனர். அதனால் ஏற்படும் சிக்கல்கள் என்ன என்பதையும் இக்கதை எடுத்துரைக்கிறது.

2.2. கன்னடச் சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு

2.2.1. பரிசு

அன்று நல்லேர் பூட்டும் விழா; வாலாட்டிக் குருவிக்குக் காய்ச்சல் வரும் நாளது. கம்பள¹ நிலத்துக்கு எதிரிலிருந்த பூவரசு மரத்தின் கீழ் விடியற்காலையிலே எழுந்து உட்கார்ந்திருந்தான் காசிபோகுரன்².

ஹெப்பார்³ வீட்டின் கம்பளத்தின் காலம். ஐப்பசி மாதம் கடைசி, மாசி மாத தொடக்கம். கம்பள நிலத்தில் கம்பள விழா தொடங்கியதுமே, அதன்

¹ தமிழகத்தில் விளையாடப்படும் ஜல்லிக்கட்டைப் போன்ற ஒரு விளையாட்டைக் குறிப்பதாகும். அந்த விளையாட்டிற்கு ஏற்ற நிலத்தைக் கம்பள நிலம் என்பர். அந்த நிலம் சுகதி நிறைந்த நிலமாகக் காணப்படும்.

² தனி நபர் பெயர்

³ தனி நபர் பெயர்

பக்கத்தில் இருக்கும் பூவரசு மரத்திற்கும் உடல் முற்றிலும் காய்த்துப் பழுக்கும் காலமது!

காசிபோகுரனின் அந்தப் பூவரசு மரம் விடும் காய் தான் என்ன! பாதி பழுத்த பழத்திற்குத் தங்க நிறம்; முழுதும் பழுத்தப் பழத்திற்குச் சூரியனுடைய நிறம். அந்தப் பழங்களின் நிறத்திற்கு மெய்மறந்து சைபரு ஹிண்டு⁴, மரம் இன்னும் காய் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லும் பொழுதே காசிபோகுரனின் முற்றத்தில் வேகமாக விழுவதுண்டு. ஆனால், அவன் மரத்தை ஒவ்வொரு முறையும் கொப்பலத்தின்⁵ ஹுசேன் பியாரிக்கு⁶ தான் விற்பான்.

இந்த முறையும் அவன் மரத்தை ஹுசேன் பியாரிக்கே விற்றுள்ளான். பியாரி போட்ட கட்டுப்பாடுப் படி அவன் மரத்தின் மேல் ஏறும்படியில்லை. தொரடு கட்டி மரத்தைத் துளை செய்யும் நிலையில் இல்லை. ஆனால், வீசி வரும் வயல் வெளியின் காற்றைத் தவறவிட வேண்டுமா? ஒரு முறை சுய்யென்று வீசி வந்தால் போதும், மரத்தைக் கிழக்கிலிருந்து மேற்கு வரை வளைத்து ஒரு படி பழத்தைக் காசிபோகுரனின் மடியில் உதிர்த்து விடும்!

இப்பொழுது, காசிபோகுரன் பூவரசு மரத்தடியில் வந்து உட்கார்ந்ததே அதற்காகத் தான். ஆனால், அவன் தன்னுடைய தினசரி பணியை அன்று இன்னும் தொடங்காமலிருந்தான். இவ்வளவு நேரத்திற்கு அவன் ஜாருசெட்டியாரின் நெசவு வீட்டிலிருந்து எடுத்து வந்த வண்ணக்

⁴ சைபரு என்பது தனி நபர் பெயர், ஹிண்டு என்பது ஒரு வகையான முஸ்லிம் குழுவைக் குறிப்பதாகும்.

⁵ ஊர் பெயர்.

⁶ ஹுசேன் என்பது தனி நபர் பெயர், பியாரி மொழியைப் பேசக்கூடிய இசுலாமியர்களைப் பியாரி என்று அழைப்பர்.

கைத்துண்டைக் கையில் பிடித்து தரையில் உதிரும் பழங்களைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஆனால், காசிபோகுரன் அந்தக் கைத்துண்டைச் சுருட்டிக் கொண்டு தன்னுடைய அரித்துக் கொண்டிருந்த தோலை தேய்த்துக் கொண்டு அந்தச் சுகத்தை அனுபவித்தவாறே உட்கார்ந்திருந்தான். அவனுடைய மனமென்னமோ இதமான வருடலை ரசித்துக் கொண்டிருந்தது; ஆனால், கண்களெல்லாம் கம்பள நில வரப்பிலிருந்த புதர் பக்கமே இருந்தது.

முண்டே⁷ புதர்கள் ஜீவ களையை இழந்ததைப் போல் இருந்தன. வருடத்திற்கு ஒரு குழந்தை பெத்து எடுத்து, சுண்ணாம்பாகிக் கோரமான உருவை ஏற்ற பச்சுறா கொட்டாரியின் மனைவியைப் போல இருந்தது. விடியற்காலை குளிர் நேரத்தில் அந்தப் புதர்களைச் சுற்றிலும் இருக்க வேண்டிய அதிக இரைச்சல், குழப்பமான ஒலிகள் அன்று இருந்திருக்கவில்லை. அதிகாலை வேலையில் ஓசை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கும் வாலாட்டி குருவிகளெல்லாம் வாடி, தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் குளிர்க் காய்ச்சல் வந்து புதருக்குள்ளே உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதால் ஓசைகள் இன்றிக் கம்பள நிலம் வெறிச்சோடிக் காணப்பட்டது.

முண்டே புதர்களைச் சுற்றிலும் மயான அமைதி, காசிபோகுரனின் மனதில் வளர்ந்து கொண்டிருந்த ஆர்வம் நிமிடத்திற்கு நிமிடம் இரட்டிப்பாகிக் கொண்டிருந்தது. காய்ச்சலால் வாடிச் சோர்ந்து உட்கார்ந்திருக்கும் வாலாட்டிக் குருவிகளை விரட்டி..... தெம்பிழந்து, சோம்பலுடன் இருப்பதை அடித்து விரட்டும் வினோதம் எப்படிப்பட்டது! அந்த வினோதம் மட்டுமல்ல, அந்தப்

⁷ முண்டே புதர்கள் கடலோர கருநாடகத்தில் நிறைந்து காணப்படுகிறது. இயற்கையாக இந்த புதர் கடலோர மற்றும் நதிக்கரையோரப் பகுதிகளில் அதிகம் காணப்படுவதாகும்.

பறவைகளின் ருசிக்கு எது ஈடாகும்! கோழிக்கறி – நாட்டுக் கோழிக்கறியைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு ருசியான மாமிசமது. காப்பர்⁸ ரொட்டி செய்து அந்த மாமிசத்தின் குழம்பில் முக்கி முக்கிச் சாப்பிட வேண்டும். அதனுடன் ஒரு சிறிய பாத்திரத்தில் கள்ளு இருக்கணும். ஆஹா! அந்தக் கொண்டாட்ட சொகுசை நினைத்துக் கொண்டாலே காசிபோகுரனின் உடல் முழுதும் ருசியால் சிலிர்த்துவிட்டது.

காசிபோகுரன் இன்னும் உட்கார்ந்தே இருந்தான். அந்த ஹுசேன் பியாரி பூவரசு மரத்திற்குக் கீழ் வருவதற்குள், உதிர்ந்து விழுந்திருந்த பழங்களைப் பொறுக்கி எடுத்து, அதைக் கூரிகட்ட⁹ கொகரமெளலியின் பெட்டிக்கடையில் விற்பதற்கு வைத்து மீண்டும் வாலாட்டிக் குருவியை அடித்துக் கொல்ல வயலுக்குப் போக வேண்டியிருந்தது. சொல்ல முடியாத கொண்டாட்டத்தின் இழையொன்று அவனை இழுத்துக் கொண்டிருந்ததைப் போல அவன் உட்கார்ந்திருந்த இடத்திலிருந்து எழுந்து நின்றிருந்தான்.

அதிகாலை மினுக்கு மினுக்கு வெளிச்சத்திற்கு வலுசேரத் தொடங்கியது. காசிபோகுரன் வேட்டியைத் தூக்கிப் பிடித்து பூவரசுப் பழங்களைப் பிடிக்க தொடங்கும் முன், குடிசையில் படுத்திருந்த காசிபோகுரனின் மனைவி துங்காவுக்கு முழிப்பு வந்தது.

முழிப்புதட்டியதுமே அவள் எப்பொழுதும் போல் உடனே எழுந்து பாய் மீது உட்கார்ந்து இருக்கவில்லை. உடல் மேலிருந்த துணியைச் சரி செய்து, வாய் பிளந்து கொண்டு, கண்களைத் தேய்த்துக் கொண்டு, கண் பீளையை எடுத்துக் கொண்டு, கழுத்தைச் சாய்ப்பதற்குள் அவள் பார்த்தது பாயின் மேல்

⁸ செம்பு பாத்திரத்தில் செய்யப்படும் ரொட்டி.

⁹ ஊர் பெயர்

பரவியிருந்த வெளிச்சத்தின் கோலம்! துங்கா ஒரு நிமிடம் ஆச்சரியமடைந்திருந்தாள்.

நேரம் போனது அவளுக்குத் தெரியவே இல்லை. அப்பொழுது தான் முளைத்த இளம் வெயில் வளைந்து குடிசையின் மேல் ஏறி, வீட்டுக்குள் நுழைந்து தரையில் ஓவியம் வரையத் தொடங்கியது.

துங்கா எப்பொழுதும் பாயில் வெயில் விழும் வரை படுத்திருப்பவள் அல்ல. விடியற்காலையிலேயே எழுந்து, வெளிச்சத்தின் துளி வீட்டிற்குள் பரவுவதற்கு முன்பே வீட்டின் உள், வெளி வேலைகளைச் செய்துவிட்டு ஹெப்பாரரின் வீட்டிற்கு நெல் அவிக்கக் கிளம்புவாள்.

துங்கா படுத்திருந்த இடத்திலிருந்து நகரவில்லை. அப்படியே கழுத்தைச் சாய்த்து மாடத்திலிருந்து நுழைந்து வந்து கொண்டிருந்த வெளிச்சத்தின் கதிர்கள் அப்படியே நிலம் மற்றும் பாயின் மேல் பரவியிருந்ததை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். வீட்டிற்குள் வெளிச்சத்தின் கதிர்கள் வருவதைப் பார்த்தால் துங்காவிற்கு ஆகாது. அதைப் பார்த்ததும் உடம்பெல்லாம் எரிய ஆரம்பித்தது. அதீதக் கோபத்தில் நடுங்குகிறாள். வெளிச்சத்தின் மேலிருந்த கோபம் அதன் பின் கணவன் காசிபோகுரனின் மேல் சென்று, அங்கிருந்த குழந்தைகள், நாய், கோழி, பூனை, பாத்திரம் – முன் தவணைக் கட்டணத்தின் மேல் பாய்ந்து, ஹெப்பாரரின் முற்றம் வரை செல்லும்; ஹெப்பாரரின் மனைவி விமலம்மாவின் கசந்த காபி வயிற்றில் விழுந்த அந்த நொடி ஒரு தெளிவுக்கு வருகிறாள் அவள் – அவ்வளவு தான்.

துங்கா படுத்திருந்த இடத்திலிருந்தவாறே தரையை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். பாயின் கரை மீது பரவியிருந்த வெளிச்சத்தின் கதிர்களை

அப்படியே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவளுக்கு எதுவும் தோன்றியதோ என்னமோ? இருந்ததைப் போல் இருந்து திடீரென்று எழுந்து நின்று பாயை மண்ணின் குவியலைப் போன்று சேர்த்து விட்டாள். பாயின் மேலிருந்த வெளிச்ச கதிர்கள் தரைக்கு விழுந்ததுமே துங்காவிற்கு அவைகளைத் தரைக்கு ஒப்படைத்து விட்டேன் என்று எண்ணுமளவிற்கு நிறைய மகிழ்ச்சி!

துங்கா மீண்டும் படுத்து வீட்டின் கூரையையே வெறித்துப் பார்த்தாள். அந்தப் பார்வை முழுக் குடிசையையும் சுட்டெரிக்குமளவுக்குக் கொடூரமாக இருந்தது. பாயை அவள் பக்கத்தில் இழுத்து போட்டிருந்தும், வெளிச்சத்தின் சுடர்ப்பொறி மேலிருந்து தரைக்கு இறங்குவதை நிறுத்த முடியுமா? துங்கா மீண்டும் அந்த எரிச்சலூட்டும் வெளிச்சத்தின் கதிர்களைப் பார்க்காமல், மனதைக் கூரையின் மீதே செலுத்திவிட்டாள்.

அவளுடைய குடிசைக்குக் கூரைப்புல் போட்டு வரும் வைகாசி மாதத்தோடு முழுசாக மூன்று வருடமாகிறது. மாடத்தின் கட்டைகளெல்லாம் புழுதின்று முழுதும் நாசமாகி, பொடியாக விழுத் தொடங்கியிருந்தது. வரும் வைகாசி வரை கூரையைப் பழுது பார்க்காமலிருந்தால் கண்டிப்பாகக் கூரை நிலத்திற்கு வரும். துங்காவிற்குக் கூரையின் நிலையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததுமே மனம் முழுதும் வலி, திகில் பிறந்துவிட்டது. கணவன் காசிபோகுரன் மேல் சொல்ல முடியாத கோபம் வந்தது.

கணவனுடன், கூரைக்குக் கூரைப்புல் போடுவது குறித்துப் போராடிகளைத்துப் போயிருந்தாள் துங்கா. அவனோட போராடறதும் சைபர்¹⁰கட்டையின் ஆலமரத்தில் தூக்குப் போட்டுக் கொள்வதும் ஒன்னுதான் –

¹⁰ தனி நபர் பெயர்.

என்று சொல்லிக் கொண்டு வருடம் முடிந்தவுடனே அமைதியாவள் அவள். மீண்டும் பங்குனி முடிந்து சித்திரை மாதம் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்னும் போது கூரைப்புல் போடுதல் என்னும் வாதவிவாதம் பிறந்துவிட்டிருக்கும்.

கூரைப்புல் குறித்துக் கார்த்திகை - மார்கழி மாதத்திலே துங்கா, காசிபோகுரனிடம் ஓலமிட ஆரம்பிக்கிறாள். 'யப்பா இந்த முறையாவது கூரைக்குப் புல் மூடுவது வேண்டாமா? கடன் வாங்கியாவது நாலு கட்டு புல் வாங்கிக்குங்க' - என்றாள். 'கடன் யார் தருவது - உன் அப்பன் குஞ்சிமெளலியா? என்று காசிபோகுரன் அவளுடைய அப்பாவின் பேச்செடுத்ததும் பேச்சு சண்டைக்குத் திரும்பி, மீண்டும் பேச்சே நின்று போய் மீண்டும் அவர்கள் இருவருக்கிடையிலும் பேச்சு தொடங்குவது, பங்குனி தொடங்கியதுமே. அதுவும் மழை - புல் - கூரை குறித்துப் பேச்செடுத்துத் துங்காவே சண்டைக்குக் காத்திருப்பதின் மூலமாகவே.

மூன்று வருடங்களாக ஆடி மாதக் காற்று மழையின் ஆர்ப்பாட்டத்திற்கு மனசைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு அப்படியோ இப்படியோ நின்றிருந்தாள். புல் கூரை இந்த வருடம் பலமாகவே இல்லை. இந்த ஆனி மாத மழைக்கு நொறுங்கி விழும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. சித்திரை மாதம் வெயிலுக்குக் கூரை காய்ந்து சுருங்கி, வீசிவரும் கடல் சூறாவளியின் பலத்திற்கு அங்கங்கு பறந்து போயிருந்ததால் வெளிச்சத்தின் கதிர்கள் வீட்டிற்குள் நுழைந்து ஓவியம் வரைய ஆரம்பித்தன.

துங்கா பாயிலிருந்து எழுந்து உடம்பு முறித்துக் கொள்வதற்குள் காசிபோகுரன் உள்ளே நுழைந்தான். கடைக்கண்ணால் அவனைப் பார்த்தது தான், எரிச்சலுடன் சமையல் அறைக்குள் இருந்த மண் குடத்திலிருந்து ஒரு

டம்ளர் தண்ணீரெடுத்துக் குடித்து, டம்ளரைத் தரையில் குத்தும் போது காசிபோகுரன் வாலாட்டிக் குருவியின் உலகத்திலிருந்து இந்த உலகத்திற்கு வந்து விட்டான்.

துங்காவின் வாயிலிருந்து வசைச்சொற்கள் உதிரும் அறிகுறி தெளிவானது. முன்பே போதுமான அளவு நெளிந்த அலுமினியம் டம்பளரை மீண்டும் அழுத்தமாக அழுக்கி சத்தம் எழுப்புவது சண்டைக்கு அழைப்பு விடுப்பதற்கு அறிகுறி என்பது காசிபோகுரனின் அனுபவத்தின் அறிவாகும்.

துங்கா சமையலறையிலிருந்து வெளியில் வருவதற்கு முன்பே, காசிபோகுரன் அங்கவஸ்திரத்தில் இருந்த பூவரசப் பழங்களைத் தேவையற்ற துணிக்குக் கொட்டி 'பூவரசப் பழத்திற்குப் பூதம் அடிக்கட்டும். கூர்க்¹¹ பூஜாரியின் கடையும் வேணாம் – பார்க்பைல் பியாரியும் வேணாம்....' – என்று சொல்லிக் கொண்டே மாடத்தில் செருகி வைத்திருந்த கோலை இழுத்துக் கொண்டு பூவரசு மரத்தடிக்கே சென்று சேர்ந்திருந்தான்.

தொடக்கநாத்து நடும் விழாவன்று, நேற்று மாலை வறுத்து வைத்திருந்த தானியத்தை வாயில் போட்டுக் கொண்டு துங்கா வாயைத் துடைத்துக் கொண்டு வருவதற்குள் காசிபோகுரன் கண்ணில் படாமல் மாயமாகிவிட்டிருந்தான்!

துங்கா குடிசையின் வாசலிலே நின்று தொழுவத்தின் பக்கம் கண்களைச் சிறியதாக்கி நோக்கினாள். கணவன் முண்டே புதருக்கருகில் கோலைப் பிடித்து நடந்து கொண்டிருக்கிறான்! அவனுக்குப் பின்னால் குழுக்களைப் போல இரண்டு பிச்சைக்காரப் பசங்க வந்து கொண்டிருந்தனர்!

¹¹ தனி நபரின் பெயர்.

மூன்று முரடர்கள் வாலாட்டிக் குருவிகளை அடித்துக் கொண்டுவர கிளம்பி இருக்கானுங்க! வரட்டும் தரட்டும், அந்த வாலாட்டிக் குருவிகளை எடுத்து நாயிக்குப் போடுறேன் - என்று உதடுகடித்தாள். அன்று முழுவதும் அடுப்புப் பத்த வைப்பதில்லை என்று முடிவெடுத்து தானும் கம்பளத்தின் எருமையாகி ஹெப்பாரரின் தலைவாயிலுக்கு வந்திருந்தாள்.

துங்கா ஹெப்பாரரின் தலைவாயில் படி ஏறுவதற்கும் கோபளே¹² பள்ளியின் ரங்க வாத்தியார் படி இறங்குவதற்கும் சரியாக இருந்தது! 'என்னம்மா துங்கா' - என்று வாத்தியார் பீடிகைப் பேச்சிற்கு வாய் கொடுப்பதற்கு முன் துங்கா வாத்தியாரை வாட்டி எடுப்பதைப் போல கோபமாகப் பார்த்தாள். வாய் திறந்தால் போதும் இந்தப் பிராமண வாத்தியார் நடுங்குவது பரிசு விஷயமாகதான் - என்று மனதுக்குள்ளே வாத்தியாரைச் சபித்து கொண்டாள்.

'என்னவாம், திரும்ப எதாவது இருக்கா கனமான பரிசின் விஷயம்; நேற்று நீச்சல் திருவிழாவின் தொடக்க நாள் அன்று தந்திங்க இல்ல.... சாப்பாடு... அதையே மீண்டும் தரப்போறிங்களா....?'

துங்காவின் சுடும் சொற்கள் திட்டுதலுக்கு, வாத்தியார் சொல்ல வேண்டிய வேண்டுகோள் பேச்சு தொண்டையிலிருந்து வெளியில் வராமல் சிக்கி நின்றது. வாத்தியார் சொல்ல இருந்ததே அதைத் தானே. உன்னுடைய மகன் கங்கய்யாவிற்கு நான்கு பரிசுகளுண்டு; பரிசு வாங்கிக் கொள்ள நாளை மாலை புதுச் சட்டை, அரைக்கால்சட்டை போட்டு அனுப்பி விடு' என்று தைரியம் செய்து கொண்டு துங்காவிடம் சொல்ல வேண்டுமென்று எண்ணிக்

¹² பள்ளியின் பெயர்.

கொண்டிருந்தார். அதற்காக விடியற்காலையிலே எழுந்து நேராகக் காசிபோகுரனின் வீட்டிற்குக் கிளம்பியவர், நடு வழியிலே தைரியம் தேடி ஹெப்பாரரிடம் சென்று, இப்போ மீண்டும் காசிபோகுரனின் வீட்டுப் பக்கம் கிளம்பத் தலைவாசல் படி இறங்கிக் கொண்டிருந்தார்..... அதற்குள் துங்கா 'சனியன் சனியன்' என்று வழியிலே கிடைத்துவிட்டிருந்தார்.

கங்கய்யாவிற்குப் பரிசு கிடைத்திருக்கும் தகவலைத் துங்காவிற்குத் தெரியப்படுத்தும் பொறுப்பைத் தான் ஏற்றுக் கொண்டதே பெரும் தவறு என்று ரங்கவாத்தியார் பரிதவித்துத் தலையைத் தொங்க போட்டுக் கொண்டே வாசல் படி இறங்க ஆரம்பித்தார்.

ரங்கவாத்தியார் மனசு எல்லாரையும் போல அல்ல; மிகவும் மிருதுவான மனசு. உடனே உருகக்கூடியது. கோழிச்சண்டைக்கான கோழியின் கொழுப்பு கரைவதைப் போல! நேற்று வாத்தியாரின் மனசு கரைந்ததும் அப்படித்தான்.

ரங்கவாத்தியார் நேற்று பள்ளியில் கங்கய்யாவை கூப்பிட்டு இதோடா..... உனக்கு இரண்டாம் வகுப்பில் கற்றல் - எழுதுதலில் நான்கு பரிசுகள் கிடைத்துள்ளன. நாளை மறுநாள் நாற்று நடும் நாளன்று மாலை லட்டு தர இருக்காங்க. அப்போ பரிசு தருவாங்க. புதுச் சட்டை, அரைக்கால்சட்டை போட்டு வந்து பரிசு வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் சரியா.....' என்று சொன்னது தான். கங்கய்யா 'ஓ.....' என்று அழ ஆரம்பித்தான்.

பரிசு குறித்த தகவலைக் கேட்டுக் குதித்துக் கொண்டாட வேண்டிய பையன் 'இறந்தவர்களின் வீட்டில் அழுவதைப் போல ஓலமிட்டு அழுது கொண்டிருக்க ரங்கவாத்தியாரின் இதயம் பாதி கரைந்து விட்டிருந்தது. அவருடைய கண்களிலும் கண்ணீர் முட்டியது.

எதுக்கு? என்ன ஆச்சு? அழுவதற்கு என்ன நடந்தது?..... என்று வாத்தியார் விசாரிக்கையில் கங்கய்யா விக்கி விக்கி அழுதவாறே சொன்னான். “வாத்தியார், எனக்கு அந்தப் பரிசு வேணாம் வாத்தியார். அம்மா சொல்லிட்டு இருந்தாங்க, நீ ஏதாவது அந்த வாத்தியார் கொடுத்தார்னு பரிசு கிரிசுகளை வீட்டுக்குள் எடுத்து வந்த கண்டிப்பாக அந்தப் பரிசுடன் உன்னையும் கூளுருக்குள்¹³ வீசிவிடுவேன்” என்றதைக் கூறினான். கங்கய்யா பொங்கி வரும் கண்ணீரைத் தோள்பட்டையில் துடைத்துக் கொள்ளும் முயற்சியில் இருந்த பொழுது தான், வாத்தியார் அவனுடைய கண்ணீரைத் தன்னுடைய துண்டால் துடைத்துக் கொண்டே, அவனுடைய அம்மாவுக்குப் பரிசு குறித்துத் தெரியப்படுத்தும் பொறுப்பைத் தான் ஏற்றுக் கொண்டார்.

வாத்தியார் தலைவாசல் படி இறங்கி தொழுவத்தின் பக்கம் நடந்து கொண்டிருப்பதைத் துங்கா கண் இமைக்காமல் தலைவாசலின் படியின் மேல் நின்று உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். காசிபோகுரன் மீதிருந்த சொல்லமுடியாத கோபம் வாத்தியாரின் மீது கொஞ்சம் பிரிந்து போயிருந்தது. துங்காவிற்கு வாத்தியார் மீது உண்மையாகவே கோபம் வந்தது. மகன் போன முறை பரிசு வாங்கி வந்த போது, அவள் வாத்தியாரை ஹெப்பாரரின் மனைவி விமலம்மாவிடம் குறைசொல்லித் திட்டி, அதை ரங்கவாத்தியாருக்குத் தெரியப்படுத்தினர்.

அந்த வாத்தியாருக்குக் கொஞ்சம் நிறைய ஆயிடுச்சு. அவனைப் பள்ளிக்கு அனுப்பவதில்லை என்று சொன்ன பொழுது, இந்த வாத்தியார் வீட்டு வாசலுக்கு வந்து என்னோட கை, கால் மட்டும் தான் பிடிக்கல..... கெஞ்சிக்

¹³ நதியின் பெயர்.

கூத்தாடி பள்ளி வாசலுக்கு ஏற்றிக் கொண்டார். இருக்கட்டும் பள்ளியின் வாசலை மிதிக்கட்டும், ஆனால் பரிசு கிரிசு கொடுப்பது கொஞ்சம் அதிகமே. இல்லையாமா..... அந்த வாத்தியார் பரிசு கொடுப்பது என்னனு தெரியுமா? புத்தகம், நாய் மோப்பம் பிடிக்காது, காக்கா கொத்தாது, எதற்கும் உதவாத படிக்கிற புத்தகம்.....’

அன்று துங்காவின் குற்றச்சாட்டைக் கேட்டு விமலம்மா ஒரு நிமிடம் சிரித்தாலும், துங்காவிற்குப் பரிசு மீது ஏற்பட்டிருக்கும் சகிப்பின்மை, கோபத்தைப் பார்த்து அவளுக்கு ஆச்சர்யமாகாமல் இல்லை.

துங்காவின் ஏழ்மையின் வாழ்க்கையில் மகனைப் பள்ளியின் வாசலை ஏற்றுவதற்கே விருப்பமில்லாமல் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் பரிசு வந்ததற்கு அவள் வாத்தியார் குறித்து இவ்வளவு கோபம் காட்டுவதேன்? துங்காவைச் சீண்டிக் காரணம் தெரிந்து கொண்டாலும் அவள் தன்னை ஆத்திரத்துடன் நாலு திட்டுவாள் - என்று விமலம்மா அமைதியாக இருந்துவிட்டார்.

கம்பள நிலத்தின் வரப்பில் ஏறிக் கொண்டிருந்த வாத்தியார் போவது எங்கு? முண்டை புதருக்கு வெளியவா இல்ல, நாகப்பய்யாவின் தோட்டத்திற்கா? என்பதைச் சரியாகக் கணிப்பதற்குத் துங்கா, தான் ஏறிய படியிலிருந்து மீண்டும் நான்கு படிகள் கீழிறங்கினாள். வாத்தியார் முண்டைப் புதருக்கருகில் நடந்து கொண்டிருந்தார். துங்கா வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததோடு யோசனையில் முழுகியிருந்தாள். நான் எதற்குத் திடீரென்று வாத்தியார் முன் கோபம் காட்டினேன் - என்னும் யோசனை,

வருத்தம் அவளை வாட்ட ஆரம்பித்தது. 'சரி, தவறு' என்னும் முடிவெடுப்பதில் மனசு ஊஞ்சலாடத் தொடங்கியது.

துங்காவின் மனது விடியற்காலையிலேயே கெட்டிருந்தது. மகனுடைய பரிசு குறித்த தகவல் அவளுக்கு மேலும் சினமூட்டியது. மகன் கங்கய்யா கடந்த இரண்டரை ஆண்டுகளாக அதற்கு இதற்கு..... என அப்பப்போ பரிசு வாங்கிக் கொண்டே இருந்தான். வாத்தியார் பரிசாகக் கொடுப்பது நீதிக் கதைப் புத்தகங்களின் கட்டு. 'கஷ்ட சுகத்துக்குப் பயன்படாத இந்தப் புத்தகங்கள் எந்தக் கர்மத்திற்கு? புத்தகத்திற்குப் பதிலாக நாலு காசாவது கொடுக்கக் கூடாதா? – என்று முதன் முதலாக முணுமுணுத்தாள் துங்கா, வரவரப் பரிசாக வீட்டிற்குள் இடம் பிடித்துக் கொண்டிருந்த புத்தகங்களை வெறுக்கத் தொடங்கினாள்.

'ஒரு காசுக்கும் உதவாத புத்தகங்கள்; ஹுசேன் பியாரியின் கடையில் விற்கலாம்..... நாலு காசு வந்தால் உப்பு புளிக்காவது ஆயிருக்கும் என்றாள்.... ஹுசேன் பியாரி கடையில் பொட்டலம் கட்டக்கூட பயன்படாத புத்தகங்களென்று சொல்லி, கைக்கு வந்தளவு சில்லரைக்காசு கொடுக்கிறான்'. துங்கா பரிசைப் பார்த்த பொழுதெல்லாம் கோபப்படுவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம்.

அதிலும் துங்கா மீண்டும் சத்தமாகக் கோபப்படுவதற்கு ஆரம்பித்தது, 'கங்கய்யாவின் பரிசை கடையில் விற்க கூடாது, பாதுகாத்து எடுத்து வைக்க வேண்டும்' என்று ரங்கைய்யா வாத்தியார் கங்கய்யா எதிரில் காசிபோகுரனுக்கு கட்டளையிட்ட போது. வாத்தியாரின் கட்டளைக்குப் பின் காசிபோகுரன் கங்கய்யாவின் பரிசு வந்ததும் பெண் நாய், குட்டி போடுவதற்கு இடம் ஒதுக்குவதைப்போல, குடிசை முழுதும் பரிசைப் பாதுகாப்பதற்கு இடம் தேடத்

தொடங்கியது துங்காவிிற்குத் தீராத துக்கமான விஷயம். அதனால் தான் பரிசு தகவல் வந்ததும் அவள் திட்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

‘உன் பரிசை உன்னுடைய வாத்தியாரின் அப்பா வீட்டில் வைத்துப் பாதுகாக்கச் சொல்லு....., என்னுடைய ஒழுகும் குடிசைச் சாணம் மொழுகிய தரையில் ஒரு மழை வந்தால் தண்ணி கசியத் தொடங்குது. நாலு வெயில் விழுந்தால் கரையான் திரள் தொல்லை.... உன் பரிசைக் குவிச்சுப் போடுவதற்கு என் குடிசையில் இடமில்லை..... வேண்டுமானால் உன்னுடைய அப்பாவின் நெஞ்சுக் கூட்டை அழுத்தும் அந்தப் பரிசின் மூட்டையை.....’ என்று வாத்தியார் பேச்சிற்கு ஏற்றதைப் போல தாளம் போட்டுக் கொண்டிருந்த புருஷனைத் தாக்கி மகனை உத்தேசித்துத் திட்டிக் கொண்டிருந்தாள் துங்கா - மகன் பரிசு வாங்கி வந்த பொழுதெல்லாம்.

ரங்கவாத்தியார் நாகப்பய்யாவின் தோட்டத்திற்குப் போகாமல் நேராக முண்டைப் புதருக்கு அருகில் காசிபோகுரனிடம் நடப்பதைப் பார்த்துத் துங்காவிிற்கு மனம் பதட்டத்திற்குள்ளானது. இந்த முறை மீண்டும் பரிசு கொடுக்கிறான் இந்த வாத்தியார்; அதற்குக் காலையில் எழுந்து தபால்காரன் கிளம்பியது போல வந்து விட்டான் என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டு மனதிற்குள்ளே தீர்மானத்திற்கு வந்திருந்தாள். இந்த முறை அவன் ஏதாவது பரிசு வாங்கிக் கொண்டு வீட்டிற்குள் வரட்டும், அந்தப் பரிசு மூட்டையைத் தண்ணீருக்குள் வீசிக் காய்ச்சி விடுகிறேன்’ – என்று தீர்மானித்துவிட்டாள்.

துங்கா கடந்த வருடமே மகனை எச்சரித்து இருந்தாள். கங்கய்யா பரிசு வாங்கி வந்து குடிசையில் பரப்பி உட்கார்ந்து, அதனைத் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது வேசிமகனே, போன வருஷமே சொன்னன்

இல்லையாடா உனக்கு..... வீட்டுக்குள் உன் வாத்தியாரின் பிண்டம் எடுத்து வந்தால் வெந்நீர் உலை வைப்பேனென்று, மறந்துட்டியா?..... என்று உதட்டைக் கடித்தவாறு திட்டுகிறாள். பரிசின் ஒரு கட்டைப் பிடித்து இழுத்து வாசலில் வெந்நீர் காய்ந்து கொண்டிருந்த இடத்திற்கு எடுத்து வந்ததும் காசிபோகுரன் நடுவில் வந்து பரிசைக் காப்பாற்றினான். புருஷன் மனைவிக்கு இடையில் வாதத்திற்கு வாதம் வளர்ந்திருந்தது.

‘என் குடிசை அவனுடைய பரிசு வைப்பதற்கல்ல’ என்று துங்கா கத்தியதும், மெல்லமாகப் பேசும் காசிபோகுரனுக்கும் கோபம் வந்தது. அப்புறம் வேற என்ன வைக்க உன்னுடைய பிணம் வைக்கவா.....? என்று தானும் கத்தினான். புருஷனின் கத்தலுக்கு துங்காவின் இதயம் ஒருமுறை ‘பட்’ என்று அதிர்ந்தாலும் அடுத்த நொடி, ஆடி மாத இடி மழை போலக் கண்ணீர் பொழிந்து கொண்டு கணவனின் மீது குற்றங்களின் பட்டியலை விடதொடங்கி இருந்தாள்.

வெயில் வருவதற்கு இன்னும் இரண்டே இரண்டு மாதம். நீ குடிசைக்குக் கூரைப் போடுவது குறித்தாகட்டும், தரை சமம் செய்வது குறித்தாகட்டும், புழு சாப்பிட்டு பொடி விழும் மூங்கில் கம்பு குறித்தாகட்டும் எதுக்காவது தலை கொடுத்து இருக்கியா....?

எங்கிருந்தோ வந்த பேச்சு எங்கையோ திரும்புவதைப் பார்த்து வியர்த்த காசிபோகுரன், இங்கிருந்தால் ஆபத்து என்ற முன்யோசனை தோன்றி திடீரென்று முற்றத்திற்கு வந்து காணாமல் போயிருந்தான்.

இப்போ ரங்கவாத்தியார் முண்டைப் புதருக்கு அருகில் வந்து நின்றுவிட்டிருந்தாலும் காசிபோகுரன் மட்டும் வாலாட்டிக் குருவிகளை விரட்டுவதிலே குறியாக இருந்தான்.

‘என்னப்பா, பறவையை அடித்துக் கொண்டு....’ - வாத்தியாரின் குரல் கேட்டுக் காசிபோகுரன் தலை நிமிர்ந்து பார்த்தான். ரங்கவாத்தியார்! அவன் கையிலிருந்த கரும்புகளை எல்லாம் கீழே போட்டு ரங்கவாத்தியார் பக்கம் வரும் போது, கங்கய்யா தம்பி பச்சன¹⁴ கைப்பிடித்து மூன்று அடி தூரம் போய் நின்றிருந்தான்.

‘வாலாட்டிக் குருவிகளுக்கு அதிகக் காய்ச்சல் வாத்தியார் – எல்லாம் வாடி உட்கார்ந்திருக்கு’. காசிபோகுரனின் பேச்சைக் கேட்டு வாத்தியார் சிரித்தார்.

‘அதுங்களுக்குக் காய்ச்சலும் இல்ல, எதுவும் இல்ல. விடியற்காலை குளிருக்கு அதுங்க அப்படி தான் சுருண்டு உட்காரும்; அது மட்டுமன்றி ஐப்பசி, மாசி மாதம் அதுங்களுடைய முட்டையைக் காக்கும் சமயமும் கூட..... ஒருமுறை நாத்து நடவு முடியட்டும்... குளிர்காலம் முடியத் தொடங்கினால் மீண்டும் பாரு அதுங்களுடைய அட்டகாசத்தை.....?’

வாத்தியாரின் விளக்கம் காசிபோகுரனுக்கு எதுவும் புரியவில்லை, அதனால் பேச்சைத் திசை திருப்பிக் கொண்டு ‘நீங்க என்ன வாத்தியார்.... பொழுது விடிவதற்கு முன்பே எழுந்து இந்தப் பக்கம் வந்திருக்கீங்க.... சுகதி நிலத்தை உழ வேண்டி இருக்கா’ வாத்தியார் தன்னை நிலத்தில் வேலை செய்யக் கூப்பிட வந்திருக்கார் என்று கற்பனை செய்து கொண்டே வாத்தியாரிடம் கேட்டான்.

ரங்க வாத்தியார் பேச வந்தது கங்கய்யா நாளை வாங்க இருக்கும் பரிசுத் தகவலை. காசிபோகுரனின் தொண்டையில் சண்டைகோழியின் எலும்பு மாட்டிக் கொண்ட அனுபவம்! எப்பொழுது வாத்தியார்.... பரிசு கொடுப்பது?

¹⁴ தனி நபர் பெயர்.

துங்காவிற்ருத் தகவல் தெரியுமா வாத்தியார்....? என்று வாத்தியாரை அன்புடன் கேள்விகேட்டான். வாத்தியார் அமைதியாகத் தலையைத் தொங்கப்போட்டார்.

காசிபோகுரனுக்குத் தெளிவாகச் சூழ்நிலை புரிந்தது. வாத்தியார் ஹெப்பாரரின் தலைவாசலில் தன்னுடைய துங்காவின் வாயில் சிக்கித் துன்பப்பட்டு வந்திருக்கிறார் என்று தெரிந்து அவன் வருந்தினான். அப்படியே வருந்திக் கொண்டே ஒரு திடமான தீர்மானத்திற்கு வந்திருந்தான்.

சரி வாத்தியார்..... நாளைக்குக் கங்கையாவை அனுப்புவது நிச்சயம்...., வாத்தியார் பெரிய பரிசு கொடுக்க வேணாம்..... என்ன இருந்தாலும் சின்னதாகவே தந்தால் நல்லது' - காசிபோகுரன் தன்னுடைய சிவப்பு பல்லைக் காட்டிச் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னான்.

வாத்தியார் அப்படியே காசிபோகுரனை நன்றி உணர்வுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். காசிபோகுரன் அவர் வாழ்க்கைக்குக் கடவுளைப் போலத் தெரிந்தான். நன்றியுணர்வுடன் குளிர்ந்து போன வாத்தியார் - 'இதோப்பா, நேத்து நீ என்னிடம் கேட்ட இல்லையா, நான்கு மூங்கில் கம்பு வேணும் என்று..... இன்று வீட்டு முன்பிருக்கும் பந்தலைப் பிரிக்க இருக்காங்க?... நீயே வந்து பிரித்து விட்டு, உனக்கு வேண்டிய கம்பை எடுத்துப் போறியா..... எப்படி.....? என்ற போது, காசிபோகுரனுக்குச் சொர்க்கத்திற்கு மூணு சாண் அளவு! தேவலோகத்தின் ஆஸ்தியெல்லாம் நொடி பொழுதில் நரகலோகத்திற்கு வந்ததைப் போன்ற குஷி! அவன் மனதிற்குள் நினைத்தது அதுவே, நாளைக்குள் நாலு மூங்கில் கம்பு கிடைத்தால், ஒன்னு இரண்டு கட்டுக் கூரைப் புல்லைக் கடன் வாங்கியாவது எடுத்து வந்து போட்டு விடனும், அப்படியாவது

துங்காவின் மனதை அமைதி செய்து மகனின் பரிசை விவாதமின்றி வீட்டுக்குள் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

ரங்க வாத்தியார் காசிபோகுரனுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்திக் கம்பள நிலத்திலிருந்து குப்பைத் தொழுவத்திலேறி மலைமேலிருக்கும் வீட்டினருகில் நடந்து கொண்டிருந்தார். காசிபோகுரன் வாத்தியாரின் முதுகு மறையும் வரை காத்திருந்தான். வாத்தியார் மலையின் உச்சத்து விளிம்பை ஏறவில்லை..... அதற்கு முன்பே காசிபோகுரன் முண்டைப் புதருக்குப் பக்கத்திலிருந்து இரண்டு தாழம்பூவைப் பறித்துக் கொண்டு வாத்தியார் வீட்டுக்குக் கிளம்பி இருந்தான். வாத்தியார் மனைவி ரகுணியம்மாவிற்குத் தாழம்பூ என்றால் உயிர். காசிபோகுரன் கொண்டு போனதில் தங்க நிறத் தாழம்பூ இருந்தால் அவைகளை ரகுணியம்மா தலையில் வைத்துக் கொள்வாள். காசிபோகுரன் வாத்தியாரின் முந்திரித் தோட்டத்தைத் தாண்டி, வெற்றிலைத் தோட்டத்தில் இறங்கித் தலைவாசல் அடைவதற்குள் – இங்குத் துங்கா ஹெப்பாரரின் வீட்டில் நெல்லை வேகவைத்துவிட்டு வீட்டுப் பக்கம் வந்திருந்தாள்.

மறுநாள் இறுதி நடவு விழா, துங்காவின் மகன் கங்கய்யாவிற்குப் பரிசு கிடைக்கும் நாள். விடியற்காலையிலேயே எழுந்த காசிபோகுரன், வாத்தியார் வீட்டிலிருந்து எடுத்து வந்த கம்பைப் பூவரச மரத்தடியில் நின்று பிளவுபடுத்தத் தொடங்கியிருந்தான். கைகள் கம்புகளைப் பிளந்து கொண்டிருந்தாலும் மனது மட்டும் நேற்று இரவு துங்கா மற்றும் அவனுக்கு இடையில் நடந்த சண்டையையே கிளறிக் கிளறி மெல்ல அசைபோட்டுக் கொண்டிருந்தது.

மூங்கில் கம்புகளைப் பிளந்து வைத்த காசிபோகுரன் நேராக நடந்தது ஜாரிகே¹⁵ மேட்டிலிருக்கும் அங்கர பூஜாரியின் வீட்டு வாசலுக்கு. நேற்று மாலையே அவன் அங்கர பூஜாரியிடம் நான்கு கட்டு கூரைப்புல் கேட்டு வந்திருந்தான். முந்தைய எணைல்¹⁶ பயிரை உழுதல், விதைத்தல் பொறுப்பைக் காசிபோகுரனிடம் ஒப்படைத்து, நான்கு கட்டுக் கூரைப்புல்லைக் கடனாகத் தருவதற்குச் சம்மதித்தார் அங்கர பூஜாரி.

காசிபோகுரன் அங்கர பூஜாரி வீட்டிலிருந்து எல்லா கூரைப்புல் கட்டுகளையும் எடுத்து வந்து பூவரசு மரத்திற்குக் கீழ் போடுவதற்குள் காசிபோகுரனின் தம்பி மஞ்சப்பா தலைவாசலுக்கு வந்தான். காசிபோகுரன் நேற்று மாலை அங்கர பூஜாரி வீட்டிலிருந்து திரும்பி வரும் போதே தம்பியின் குடிசைக்குப் போய் 'நாளை வீட்டுக்குக் கூரை போடும் வேலை இருக்கு. ஒரு அரைநாள் வந்து எனக்குக் கை கொடு' - என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

மஞ்சப்பா வாசல் ஏறுவதற்குள் துங்காவிற்கு முழிப்பு வந்திருந்தது. எழுந்து வந்து குடிசையின் வாசலுக்கு வந்து பார்க்கிறாள் - காசிபோகுரன் மற்றும் மஞ்சப்பா இருவரும் என்னமோ 'ஊரில் இருக்கும் கூரையை எல்லாம் பிரித்துக் கட்டுவதைப் போல' பேச்சுவார்த்தையில் இருந்தனர்! துங்காவின் கண்ணுக்குக் கூரைப்புல் மற்றும் மூங்கில் கம்பு தென்பட்டிருக்கவில்லை. தென்பட்டது அவர்கள் இருவருமே.

அவளுக்குக் கணவன் மேலிருந்த நேற்றைய கோபம் இன்னும் குறைந்திருக்கவில்லை. உள்ள போய் 'டீ' க்குத் தண்ணீர்

¹⁵ இடப் பெயர்.

¹⁶ மழைக்காலம் அதாவது சித்திரையிலிருந்து - கார்த்திகை வரை எணைல் ஆகும். ஆங்கிலத்தில் (April to November) மாதத்தைக் குறிக்கிறது.

வைக்கவேண்டுமென்று இருந்தவள் 'யாரும் டீ குடிக்க வேணாம் மாட்டுக் கோமியத்தைத் குடிக்கடும்' என்று திட்டிக் கொண்டே ஹெப்பாரரின் தலைவாசல் தாண்டினாள். ஹெப்பாரரின் வீட்டில் அவளுக்கு நெல் குத்தும் வேலை இருந்தது. உளுந்துக்கு எண்ணெய் தடவும் வேலை இருந்தது.

துங்கா முகத்தை நாலு அங்குலம் ஊதவைத்துக் கொண்டு கம்பள நிலத்தில் வேகமாக அடி வைப்பதை மஞ்சப்பா மற்றும் காசிபோகுரன் குறுஞ்சிரிப்பு சிரித்துக் கொண்டே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

ஹெப்பாரரின் தலைவாசலில் உள்ள புங்கை மரத்தடியில் உட்கார்ந்து உளுந்துக்கு எண்ணெய் தடவிக் கொண்டிருந்த துங்கா யோசித்துக் கொண்டிருந்தது மகனின் பரிசு குறித்தே. நேற்று மாலை முழுதும் மகன் கங்கய்யா தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டிருந்தான். வாத்தியார் கையிலிருந்து பரிசு எடுத்து வரவா என்று தன்னிடம் வேண்டிக்கொண்டிருந்த காட்சி, வேண்டாம் வேண்டாமென்றாலும் அவளுடைய ஆழ் மனதிலிருந்து வெளி வந்து கொண்டிருந்தது. துங்கா அதை நினைத்துக் கொண்டதால் கண் கலங்கி இருந்தாள்.

மகன் பரிசு கொண்டு வருவது எந்தத் தாயிக்குத் தான் பெருமை இல்லை. துங்காவிற்கும் மகிழ்ச்சியான தகவலே. ஆனால், அந்த மகிழ்ச்சியை முழுவதுமாக அனுபவிக்க முடியாமல் அவளை வாட்டுவது ஏழ்மை. பரிசு என்பது ஏழையின் குடிசைக்குத் தேவையா - என்ற எண்ணம் துங்காவினுடையது.

துங்கா பரிசு குறித்த யோசனையிலே முழுகியிருந்தால், எண்ணெய் தடவிய உளுந்தை வெயிலில் காயப் போட்டு, இரண்டு படி விதைநெல்லைச்

சேர்த்து வைத்து அதை எடுத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குக் கிளம்பும் போது சூரியன் மறைந்து அதிக நேரமாகியிருந்தது. ஹெப்பாரரின் மருமகள் பதுமினியம்மா அளந்து தந்த அரிசியைச் சேலை முந்தானையில் கொட்டி மூட்டை கட்டி அக்குளில் வைத்துக் கொண்டு தொழுவத்தில் மெல்லமாக நடந்து வந்து தலைவாசல் ஏறினாள்! பார்க்கிறாள்.... அவளுடைய குடிசை புதுக் கூரைப்புல்லைப் போட்டுக் கொண்டு 'முண்டச்சி சுமங்கலியானதைப் போல்' இறுமாப்புடன் நின்றிருந்தது! துங்காவிற்கு உண்மையிலே அதிசயம் தான்.

அவள் குடிசைக்குள் கால் வைப்பதற்கும், கங்கைய்யா அப்பொழுது தான் பள்ளியிலிருந்து வாங்கி வந்திருக்கும் பரிசுகளைப் பிரித்து பரப்பி உட்கார்ந்து இறுமாப்பு அடைவதற்கும் சரியாக இருந்தது. அம்மாவைப் பார்த்தது தான் கங்கைய்யா பரிசுகளை அங்கேயே போட்டுவிட்டு முற்றத்திற்குப் போயிருந்தான்.

காசிபோகுரன் பீடி புகைத்துக் கொண்டே, துங்கா உள்ளே வந்திருப்பதைக் கவனித்தான். குழந்தைகள் இருவரும் அவளைக் கண்டு 'கழுகைப் பார்த்த கோழிக் குஞ்சுகளைப் போல நாலாப்பக்கமும் மறைந்து கொள்ள ஓடுவதைப் போல்' ஓடுவதைக் கவனித்தான்; மனதுக்குள்ளே சிரித்தான். காசிபோகுரன் உட்கார்ந்திருந்த இடத்திலிருந்து உடனே எழுந்து போய் முற்றத்தில் இருந்த முருங்கை மரத்தில் சாய்த்து வைத்திருந்த மூங்கில் ஏணியைத் தூக்கி வந்து குடிசையின் மண் சுவரில் சாய்த்து மீண்டும் முற்றத்தில் இறங்கி இருந்தான். முற்றத்தில் நின்று துளித் துளியாய்க் கண்ணீர் விட்டுக் குளமாகி இருந்த முகத்தை மேலாடையில் துடைத்துக் கொண்டிருந்த மகளை இழுத்து வந்து 'யாரோ செத்ததைப் போல அழுவதைப் பாரு வேசி மவண்டா

நீ...., எங்கே நீயே பழைய பரிசுகளை எல்லாம் எடுத்து வெளியே வை பார்க்கிறேன்' - என்று உரக்கக் கத்தினான்.

காசிபோகுரனின் பொறுமை குறைந்து போயிருந்தது. 'திருட்டுத் தேவிடியா மகனே..... பரிசு எடுத்து வருவியா இல்லையா' - என்று மீண்டும் சத்தமாகக் கத்தினான். அப்பாவின் கூச்சலைத் தாங்க முடியாமல் அதிர்ந்த கங்கைய்யா குடிசையின் இடது மூலையிலிருந்த பழைய பரிசுகளின் மூட்டையை இழுத்து வந்து அப்பாவின் முன் வைத்தான்.

பரிசுகளை எல்லாம் அப்படியே மெருகு குறையாமல் மூட்டை கட்டி வைத்ததே காசிபோகுரன் தான். ஹெப்பாரரின் வீட்டிற்குப் போய் பழைய வேட்டி ஒன்றை வேண்டி வாங்கி வந்து மகனின் பரிசுகளையெல்லாம் சேர்த்து மூட்டை கட்டி வைத்திருந்தான்.

காசிபோகுரன் இப்பொழுது மெதுவாகப் பரிசு மூட்டையைப் பிரித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய அந்தச் செயலைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த கண்கள் பல. அவன் மூட்டையைப் பிரித்து பரிசுகளை எல்லாம் வேட்டியிலிருந்து எடுத்துப் பக்கத்தில் வைத்து வேட்டியின் தூசி தட்டி, அந்த வேட்டியை 'டர்டர்' என்று கிழித்து பல துண்டுகளாக்கினான். வேட்டியைக் கிழிக்கும் சத்தத்திற்குக் கங்கைய்யாவின் 'பரிசின் ஆசையும்' டர்டர் எனக் கிழிந்து விழுந்திருந்தது.

காசிபோகுரன் தான் கிழித்து வைத்திருந்த வேட்டிகளில் பரிசுகளை வைத்துச் சின்னச் சின்ன மூட்டைகளாகச் செய்து, மூங்கில் ஏணியின் மேலேறிக் குடிசையின் 'முதுகெலும்பு பக்கெலும்புக் கம்புகளில்' ஒவ்வொரு மூட்டையாக இறுக்கிக் கட்டத் தொடங்கினான்.

‘திருப்பதி உண்டியலைப் போல’ மாடத்தின் கம்புகளில் தொங்கி கொண்டிருந்த முடிச்சைப் பார்த்த கங்கய்யாவிற்குச் சந்தோஷத்தில் மயக்கம் வருவது மட்டுமே மிச்சம். பொங்கி வரும் மகிழ்ச்சியை அடக்க முடியாமல் முற்றத்தில் இறங்கி இரண்டு சுற்று சுற்றி மீண்டும் தாயின் முகத்தைப் பார்த்துச் சிரித்தான். துங்காவும் மகனையே பார்த்தாள். மகனின் சிரிப்பைப் பார்த்து ‘போதும் வேசிமவனே உன்னோட வேசி சிரிப்பு.....’ என்று சொல்லிக் கொண்டே மகன் பரப்பி வைத்திருந்த அன்றைய பரிசுகளைத் தாண்டி வந்து மகனைக் கட்டி தழுவிக் கொண்டாள்.

காசிபோகுரன் நீண்ட பெருமூச்சொன்றைவிட்டுக் கொண்டு பீடி புகைப்பதற்காக முற்றத்திற்கு வந்து வத்திகுச்சி பத்த வைத்தான். வயலின் குளிர்ந்த காற்று வீசி வந்து, அவன் பத்த வைத்த வத்திகுச்சியை அணைத்தது.

2.2.2 தாசி

கடந்த இரண்டு நாட்களாகப் பேய் போலப் பிடித்திருந்த மழை அப்போது தான் விட்டிருந்தது. ‘அடம் பிடித்து அழுது கொண்டிருந்த குழந்தை திடீரென்று அழுகையை நிறுத்தியதைப் போல’, மழையின் கலவரம் திடீரென்று நின்றிருந்தது இசுபுவுக்குப்¹⁷ போன உயிர் மீண்டும் வந்ததைப் போன்ற அனுபவம்; குதித்து ஆரவாரம் செய்யும் அளவுக்கு மகிழ்ச்சி.

நேற்றிலிருந்து வாழ்க்கையையே இழந்ததைப் போன்றிருந்த இசுபுவுக்கு மழை நின்றதுமே, கத்திரி சாணைப் பிடிக்கும் சைக்கிளைத் தோள் மேல் ஏற்றிக்

¹⁷ தனி நபர் பெயர்.

கொண்டு பெள்சடரின்¹⁸ தெருவுக்கு கிளம்பினான். நேற்று காலையிலேயே அவன் அந்தத் தெருவுக்குப் போக வேண்டி இருந்தது ஆனால், மழையின் ஆர்ப்பாட்டத்திற்குத் தலையை வெளியில் காட்ட முடியவில்லை.

மழையின் ஆர்ப்பாட்டத்தைக் காட்டிலும் அவனுடைய மனைவி ரத்னியின் மூர்க்கமான சண்டை தீவிரமடைந்ததும், மழையாவது மழை, வீணாகப் போனாலும் கவலைப்பட வேணாம், இவளுடைய வாயிலிருந்து உதிரும் கடும் சொற்களின் தாக்குதலைக் காட்டிலும், மழையின் தாக்குதலே ஆயிரம் மடங்கு மேல் என்று நேற்றுக் கிளம்பியே இருந்தான். ஆனால் ரத்னி அப்படியெல்லாம் விடுபவள் அல்ல.

கசிந்து கொண்டிருக்கும் மாடிக்குப் பனை ஓலை போடப்போறியா இல்ல கசியும் இடத்துல வாயப் பொளந்துட்டு நிக்கப்போறியா – எப்படி? என்று கசிந்து கொண்டிருந்த ஓட்டுப் பக்கம் கை காட்டி ரத்னி கத்தியதும் இசுபு தோல் மேலிருந்த சாணைப்பிடிக்கும் சைக்கிளை உடனே கீழே இறக்கி மாடி ஓரத்தில் பனை ஓலையை நிரப்ப மேஜையின் மேலிருந்த ஜன்னல் கம்பிகள் மேலேறினான்.

மழை இசுபுவின் ஓட்டு வீடு மீது சடசடவென்று கொட்டும் போதெல்லாம் ரத்னியின் வாயிலிருந்து உதிரும் சொற்கள் சீறி வருவது மட்டுமல்லாமல் பரபரவென்று கொட்டி, படபடவென்று வெடித்துக் கொண்டிருந்தது. நேற்றைய தினம் அவளுடைய கடுஞ்சொற்கள் குட்டிக்கரணம் அடித்துக் கொண்டிருந்தது மழை – வானம், தாசியைச்¹⁹ சுற்றிலும்.

¹⁸ பிராமணர் அல்லாத பிற இனக்குழுவைச் சேர்ந்த பூஜாரி குடும்பத்தினர் வசிக்கும் தெருப்பெயர். இவர்கள் துளு நாட்டின் பூத ஆட்டம் ஆடக்கூடியவர்கள்.

¹⁹ நாயின் பெயர்.

‘வானத்திற்கென்ன பூதமா பிடிச்சிருக்கு, பின் எதற்கு இவ்வளவு மழை? மணிக்கணக்கில் பொத பொதவென்று தண்ணீர் கொட்டினால் போதும், சின்ன ஆரவாரம்; இடி கொஞ்சமாவது யாரேனும் பயப்படுவது வேணாமா’ இப்படித் தான் ரத்னி வானத்திற்கு தூ.... என்று துப்புவதற்குள் இசுபு கண்ணீல் பட்டான். இசுபுவுக்குச் சேர்த்து துப்பிய பிறகு துப்பிக் கொள்ள மீதமிருந்தது ருகுணியம்மா வீட்டிலிருந்த தாசி மட்டுமே.

இசுபு தலைவாசலில் இறங்கி வீட்டிற்கு எதிரிலிருந்த கொன்றை மரத்தடிக்கு வரும் பொழுதெல்லாம் அவனுடைய மனதை வாட்டியது தாசி. தாசி எதற்கு இப்படி செய்தாலென்று இசுபு யோசித்து யோசித்து மனதைக் கெடுத்துக் கொண்டிருந்தான். எப்பொழுதும் போலத் தோள் மேலிருந்த சாணைச் சைக்கிளை கீழிறக்கிக் கொன்றை மரத்தில் சாய்த்து வைத்து, வேட்டியைத் தூக்கி உள்ளிருந்த பட்டாபட்டி அரைக் கால் சட்டையிலிருந்து பீடியை வெளியிலெடுத்தான். தினமும் வேலைக்குக் கிளம்பும் முன் தலைவாசலுக்கு எதிரிலிருந்த கொன்றை மரத்தடியில் நின்று ஒரு பீடி புகைப்பது அவனுடைய பழக்கம்.

இசுபுவுக்கு அந்தக் கொன்றை மரமென்றால் அதீத அன்பு. கொன்றை மரத்தடியில் நின்ற பொழுதெல்லாம் அவனைப் பழைய இனிமையான நினைவுகள் முகத்திற்கு முன் வந்து கூச்சம் உண்டாக்குவதுண்டு. இசுபுவின் முப்பாட்டனின் காலத்திலிருந்தே அந்தக் கொன்றை மரம் அவனுடைய வீட்டின் எதிரிலிருக்கிறது. கொன்றை மரத்தாலே அவனுடைய கொல்லைப்புறத்திற்குக் ‘கொன்றை மரத்தின் கொல்லைப்புறம்’ என்னும் பெயர். ஊரிலுள்ள பெண் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் கம கமவென்று மணக்கும் கொன்றைப் பூவைத் தந்து

கொண்டிருந்தது அந்த மரம். அந்தக் கொன்றை மரத்திலிருந்தே ரத்னி இசுபுவின் மனைவியானதும் கூட உண்மை.

கொன்றை மரம் தன்னுடைய கிளை கொம்பெல்லாம் பூ விடும் காலத்தில் ஊர்ப் பெண்களுக்கெல்லாம் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. நாலாருக்கும் பரவக்கூடிய வாசனையே அவர்களைக் கொன்றை மரத்திடம் இழுத்து வரும். ஈயம் பூசும் காந்தப்பனின் மகள் கொன்றைப் பூவிற்காக இசுபுவின் வீட்டுக் கதவைத் தட்டியவள், அன்றே இசுபுவின் மனக் கதவையும் தட்டினாள். விடியற்காலை எழுந்ததும் கொன்றை மரமேறி பூ உதிர்த்து, எடுத்து மாலை கட்டி ரத்னிக்குக் கழுத்து மூடிகொள்ளுமாறு செய்யும் இசுபுவின் வேலையை நிரந்தரம் செய்தவன் ரத்னியின் அப்பா காந்தப்பா. ரத்னி இசுபுவின் மனைவியாகி கொன்றை மரக் கொல்லைப்புறத்தைச் சேர்ந்தாள். இன்றளவிலும் இசுபுவுக்கு ரத்னியென்றால் உயிர். அவளே அவனுடைய வாழ்க்கை. அவளுடைய ஆசையே அவனுடையது. ஆனால், இசுபு கவலைப்படுவது அவளுடைய கோபம் எல்லை தாண்டும் பொழுது, கடுஞ்சொற்கள் வெள்ளமாகப் பெருக்கெடுப்பதால் தான். அவளுடைய முன்கோபம் – பிடிவாதம் அவனுக்கு அடங்கிப் போகாமல் இடக்கு முடக்காக உலாவும் பொழுது மட்டுமே.

‘அவன் கத்ரிகோலுக்கு மட்டும் சாணம் பிடிப்பதில்லை; அவனுடைய மனைவியின் நாக்குக்கும் சாணம் பிடிப்பான். அதனால் தான் அது அவ்வளவு கூர்மை’- என்று அக்கம் பக்கத்தினரின் ஏளன பேச்சு இசுபுவின் காதில் விழுந்திருந்தும் அவன் எப்பொழுதும் அதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. அவனுடைய ரத்னி எப்படி என்று அவன் நன்றாகவே அறிந்திருந்தான்.

ஆனால், சில நாட்களாகவே இசுபு ரத்னியின் மேல் அதீத சலிப்போடு இருந்தான். தாசியின் மேல் ரத்னி இந்தளவுக்கு கோபத்தைக் காட்டுவது முற்றிலும் மூடத்தனம் என்பது இசுபுவின் எண்ணமாகும்.

தாசி அந்த வட்டாரத்திற்கு வந்ததிலிருந்து இசுபு முற்றிலுமாக மன நிம்மதியை இழந்திருந்தான். ஏதாவது ஒரு காரணத்திற்காகத் தாசி ரத்னியின் கடுஞ் சொல்லுக்கு ஆளாகி, மனதளவில் அவனுடைய நிம்மதியைக் குலைத்துக் கொண்டிருந்தான். இந்தக் கொஞ்ச நாட்களாகவே தாசியின் மேலிருந்த கோபத்தை ரத்னி நேரடியாக இசுபுவின் மீதே காட்டியதால் இசுபு செய்வதறியாது திணறிக்கிடந்தான்.

கொன்றை மரத்தில் சாய்த்து வைத்திருந்த சாணைச் சைக்கிள் திடீரென டம் என்று நிலத்தில் உருண்டு விழுந்த சத்தத்தில் இசுபு யோசனைகளை எல்லாம் தூரப்போட்டு விழிப்பிற்கு வந்தான். அவனுடைய யோசனைகள் கொன்றைப் பூக்களின் வாசத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருந்தன. மாலை தாசி குறித்து நடக்க இருக்கும் ரகளைக்குறித்தே யோசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

நிலத்தில் உருண்டிருந்த சாணைச் சைக்கிளைத் தோளில் மாட்டிக் கொண்டு இசுபு தெருவைத் தாண்டிச் சவுக்கு மரங்களுக்கிடையில் நுழைந்து பெள்சடரின் சந்துப் பக்கம் நடந்தான். அவனுடைய தோல் செருப்புகள் சர் - பர் என்று செய்து கொண்டிருந்த பாழாய்ப் போன சத்தத்துக்கு, ஓட்டலின் கல்லாவின் மேல் முகத்தில் கையை வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து தெருவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த நாயக்கர் திடீரென்று முழித்தார். இசுபு, அங்குமிங்கும் பார்க்காமல் தலை குனிந்து கொண்டு மணலில் காலை இழுத்துக்

கொண்டே முன்னால் நடந்து கொண்டிருந்தான். அவனுடைய மனசு மீண்டும் தாசி – ரத்னியைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தது.

இசுபு தலை குனிந்து கொண்டு ஆழ்ந்து யோசித்துக் கொண்டே, சாலையைத் தாண்டி மூங்கில் மரங்களுக்கிடையில் நுழைந்து ஏரிக்கரை ஏறுவதை நாயக்கர் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார். ஏரிக்கரை ஏறிய இசுபு மீண்டும் சாணைச் சைக்கிளைக் கீழே இறக்கி, குளத்து நீரைப் பார்த்துக் கொண்டே பீடி பிடிக்க ஆரம்பித்தது அவருக்கு அதிசயமாக இருந்தது. இசுபு எப்பொழுதும் இப்படி வழியில் நின்றவனே இல்லை. ஒருமுறை கொன்றை மரத்தடியில் பீடி பிடித்தால் மீண்டும் வழியில் பீடி பிடிப்பது கிடையாது. இன்று ஏன் இப்படி? நெருக்கமான நாயக்கர் இசுபுவையே கண் இமைக்காமல் உற்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

இசுபு மேல் கோந்து²⁰ நாயக்கருக்கு மிகுந்த பிரியம். அவனுடைய குணம், தொழில் பக்தி, மென்மையால் நாயக்கரின் மனசை மட்டுமல்ல ஊரில் அனைவருடைய மனதையும் கவர்ந்திருந்தான். நேற்று மாலை பெஸ்தார்²¹ தெருவிலிருந்து இசுபு வரும் பொழுது நாயக்கர் அவனைக் கை சைகையால் அழைத்து, தாசி குறித்து நடக்க இருக்கும் மேலும் சில பிரச்சனைகள் குறித்து முன்னெச்சரிக்கை அளித்து ஒரு 'ஸ்பெஷல் ஸ்ட்ராங் டீ' குடிக்க வைத்து அனுப்பினார்.

நாயக்கரின் பேச்சு இசுபுவை வாட்டியது. அவர் சொல்வது சரி தான், தாசியால் அக்கம் பக்கத்தினர் நிம்மதி கெடுவது சரியா? இரவு படுத்திருந்த பொழுது ரத்னியின் நெற்றிமுடியைச் சரி செய்து கொண்டே கிளிபிள்ளைக்குச்

²⁰ தனி நபரின் பெயர்.

²¹ மீன் பிடிப்பவர்கள் வசிக்கும் தெருவின் பெயர்.

சொல்வதைப் போலச் சொல்லி மனம்மாற்ற முயற்சித்தான். ஹோமத்தில் தண்ணீ விட்டது போல் ஆயிற்று அவனுடைய முயற்சி. தாசி குறித்து ரத்னியின் நிலைப்பாடு ஒன்றே. வேறு ஏதேனும் சூழ்நிலையாக இருந்திருந்தால் அவள், புருஷன் தன் முகத்தில் விழுந்திருக்கும் முடியைச் சரி செய்த உடனே உருகிவிடுவாள். ஆனால், அந்தத் தாசியின் விஷயத்தில் மட்டும் அவளுடைய முடிவு 'கிளை உடைந்ததைப் போன்ற வாதம்'.

இசுபு ரத்னியின் மனதை மாற்ற முயற்சித்ததைப் போல நாயக்கரும் அவருடைய மனைவியைச் சம்மதிக்க வைக்க முயற்சித்தார். 'அக்கம் பக்கத்தினரிடம் சண்டை வேண்டாம். நாளைக்குக் காலையிலே எழுந்து அவங்க முகத்தைப் பார்க்க வேணுமா வேண்டாமா? இசுபுவின் முகம் பார்த்தாவது உன்னுடைய பிடிவாதத்தை விடவேண்டும்' என்று நாயக்கர் சொன்னால், ரத்னிக்குத் தாசியின் மேல் உரிமையில்லை என்பது ருகுணியம்மாவின் கடுமையான வாதம்.

'தூ! தாசியால் அக்கம் பக்க உறவே பாழானது. எப்படியாப்பட்ட அசுத்தம், தினந்தோறும் அக்கம் பக்கத்தினரிடம் சண்டை'. நாயக்கருக்கு தாசியின் மேல் பொறுக்க முடியாத கோபம் வந்தது.

ஆனால், சிக்கலை ஏற்படுத்திய தாசி மட்டும் அந்த வீட்டிலிருந்து இந்த வீட்டுக்கு அலைந்து கொண்டு தன் போக்கில் இருந்து விடுவாள். பொதுவாக இசுபுவின் வீட்டுக்கெதிரில் சுத்தும் போதெல்லாம் ரத்னி வீட்டுக்குள் இருந்தே கத்தியவாறே கையில் கிடைத்த 'ஆயுதங்களை' பிடித்துக் கொண்டு இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் வெளியில் வரவேண்டும் என்பதற்குள் தாசி மாயமாகி விடும். அப்படி இல்லையென்றால் ருகுணியம்மா தாசியின் பெயர் வைத்து அழைத்துத்

தங்கள் வீட்டுக்குள் சேர்த்துக் கொண்டிருந்தார். தாசி, ரத்னியின் 'கை, வாய்க்கு' கிடைக்கக் கூடாதென்று ருகுணியம்மா கண்ணில் எண்ணெய் விட்டுக்கொண்டு தாசியைப் பாதுகாத்து வந்தார். நாயக்கரை அதிகத்தொல்லை செய்து கொண்டிருந்த விஷயம் என்றால் இது ஒன்றே. தாசியின் மேலிருந்த அவளுடைய தனி அக்கறை, அன்பு, ஆதரவு, பற்று, நாயக்கருக்குச் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆனாலும் அவர் எதுவும் செய்யும் நிலையில் இல்லை.

தாசியால் ஊரில் பெயரைக் கெடுத்து கொண்டவர்கள் நாயக்கர் மற்றும் இசுபு மட்டுமே. இசுபுவின் மனம், தாசி தெருவுக்குள் கால் வைத்ததிலிருந்தே பாழாகத் தொடங்கியது.

தாசி நவிலத்²² தெருவில் தோன்றியது நாத்து நடும் விழாவன்று. அந்த நாள் நிகழ்வு இசுபுவுக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. இப்பொழுது சாணைச் சைக்கிளைப் பீன்ஸ் கொடிக் கம்பத்தில் சாய்த்து, குளத்து நீரில் நீர்க்குமிழி எழுப்பிக் கொண்டிருந்த முகுடு²³, மடெஞ்சி²⁴ மீன்களின் விளையாட்டைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த இசுபுவின் மனதில் நடவு நாள் நிகழ்வு மெதுவாக வந்தது. நினைக்கக் கூடாது என்று எவ்வளவோ முயற்சித்தும் அந்தச் சம்பவம் அவனை அப்பப்போ வாட்டுவதுண்டு.

நடுவு நாள் துளுநாட்டின் ஒரு விழா; பூமிதாய்க்கு வழிபாடு நடத்தும் நாள். தெருவில் உள்ள அனைத்து வீடுகளிலும் திருவிழாவின் கொண்டாட்டம். வீசி வரும் கடற் காற்றால் திருவிழாவின் வாசனை, தெரு முழுவதும் பரவியிருந்தது. கடலிலிருந்து வீசி வந்துக் கொண்டிருந்த மெல்லிய கரையோரக்

²² ஒரு தெருவின் பெயர்.

²³ மீசையுள்ள கருப்பு ஆண் மீனின் பெயர்.

²⁴ பெரிய மீன்

காற்று, சமையல் அறையிலிருந்து வறுத்த நவதானியங்களின் வாசனையைத் தெருவின் மூலை முடுக்குக்கும் கொண்டு செல்லும் கொண்டாட்டமான நாள்.

ரத்னி தானியங்களை வறுத்து ரொட்டி பாயாசம்²⁵ தயாரித்துக் கொண்டிருந்தாள். வெல்லப் பாயாசத்தில் ரொட்டிகளைப் பிரித்து போடுவதில் முழுகியிருந்தாள். வெளியில் முற்றத்தில் அவளுடைய மூத்த மகன் உங்கா²⁶ மற்றும் இளைய மகன் பூதா²⁷ என்னவோ குசுகுவென்று, திட்டம் செய்து கொண்டு அங்குமிங்கும் ஓடிக் கொண்டிருப்பதை அவள் கவனித்திருந்தும் அமைதியாக இருந்தாள். இருப்பினும் அவளுக்கு விசித்திரமான சந்தேகம். உங்கா - பூதா குசுகுவென்பது எதற்கு... தொல்லைகள் காத்திருக்கிறதோ! என்று ரத்னிக்கு உள்ளாக்குள் பயம். பயம் - மகிழ்ச்சியை மறைத்து வைக்க முடியாமல் ரொட்டியைப் பாயாசத்தின் பாத்திரத்திலே போட்டு வெளியில் வந்தாள் ரத்னி. அவளுடைய சந்தேகம் சகிப்புத் தன்மையை உடைத்திருந்தது. வெளியில் வந்தாள் பார்ப்பது என்ன? துளசி மாடத்திற்கு இடப்பக்கத்தில் நாய்க் குட்டியொன்று 'கூய்கூய்'யென்று சத்தமிட்டுப் படுத்துக் கொண்டிருந்தது. உங்கா, பூதா அக்கம் பக்கத்தில் குத்துகால் இட்டு உட்கார்ந்து அதனுடைய இடது காலைத் தடவிக் கொண்டிருந்தனர். நாய்க் குட்டி மீண்டும் சத்தமாக ஊளையிடத் தொடங்கியது. உங்கா உடனே எழுந்து நின்று தன் கையிலிருந்த மூங்கில் கம்பு மற்றும் தேங்காய் நார் கயிரொன்றைப் பூதாவிடம் தந்தவாரே, படுத்திருந்த நாய்க் குட்டியை மேலுக்குத் தூக்கிப் பிடித்து அதனுடைய இடதுக்காலிற்கு மூங்கில் கம்பைக் கட்டுமாறு பூதாவிற்குக் கட்டளையிட்டான்.

²⁵ பாயாசத்தில் ரொட்டியைப் பிரித்துப் போட்டு தருவது.

²⁶ சிறுவனின் பெயர்

²⁷ சிறுவனின் பெயர்

ரத்னி பசலைக் கொடிக்கு, மூங்கில் கம்பைக் கட்டிக் கொடிபோல் விடுவதற்காக வைத்திருப்பதை உங்கா நன்றாகவே அறிந்திருந்தான்.

இதையெல்லாம் முன்வாசலில் அமைதியாக நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த ரத்னிக்குக் கோபம் தலைக்கு ஏறியது. 'முண்டை மவனே, யாருக்குப் பாடை கட்டுவதற்கு மூங்கில் கம்பு, தேங்காநார் கயிறு ரெடி பண்ணியிருக்க....'- என்று உதடு கடித்தபடி உங்கானிடம் தாவி அவனுடைய முகம் மூக்கு பார்க்காமல் தடதடவென்று அடிக்கத் தொடங்கினாள். உங்காவின் கையிலிருந்து நழுவி விழுந்த நாய்க் குட்டியை வலது காலால் உதைத்து தூரம் தள்ளி விட்டாள். ரத்னி ஊர் மக்கள் ஒன்று சேருமளவுக்கு ஒப்பாரி வைத்து வசைச்சொல் மழை கொட்டுவதற்கு முன்பே நாய்க் குட்டி மற்றும் உங்கா ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஊளையிட ஆரம்பித்தனர். அதுவரை இனிமையான தூக்கத்திலிருந்த இசுபுவை அடித்து எழுப்பியதைப் போன்றிருந்தது. இசுபு வேகமாக உருண்டு எழுந்து பார்த்தால் எதிரில் ரத்னியின் ருத்ரவதாரம்! ஊளையிட்டுக் கொண்டிருந்த நாய்க் குட்டி, பொதபொதவென்று கொட்டிக் கொண்டிருந்த தண்ணீர் மூக்குச்சளியைக் கால்சட்டையில் துடைத்துக் கொண்டு தேம்பித் தேம்பி அழுது கொண்டிருந்தான் பெரிய மகன்!

நினைவின் மேல் நினைவு வந்து தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியிருந்த இசுபு, பெள்சடரின் தெரு பக்கம் நடப்பதை மறந்து இன்னும் முதுமையடையாத ஏரி மீன்கள் நீந்துவதையே கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். கண்கள் மீன்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலும், மனதில் மட்டும், தாசியை வீதிக்கு எடுத்து வந்து

விட்டுக் குழப்பம் ஏற்படுத்திய போகனையே²⁸ நினைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

போர்ச்சுகீஸ் போகனை நினைத்து மனதிலே பல்லைக் கடித்தான் இசுபு.

போகனுக்கு 'போர்ச்சுகீஸ் போகன்' என்று பெயர் வைத்ததுக் குண்டலீ வாத்தியார். மதனி உயர்நிலைப் பள்ளியில் 'ராணி அப்பக்க' நாடகத்தில், போகன் போர்ச்சுகீசிய கதாபாத்திரத்தில் நடித்தப் பிறகு அவனுடைய பெயருடன் போர்ச்சுகீஸ் என்னும் வார்த்தை சேர்ந்து கொண்டது. போகன் நவிலதெருவில் உள்ள ஒரு மீன் வியாபாரி. ரத்னியின் பார்வையில் மீன்சாய்பு²⁹. அவனுடைய அப்பனின் காலத்தில் சைக்கிளின் முன்பாகத்திலும் – பின்பாகத்திலும் மீன் கூடையைக் கட்டிக்கொண்டு, நவிலதெருவின் வீட்டுக்கு வீடு, அழுகிய மீனை விற்பனை செய்வதில் போகன் அவனுடைய அப்பாவைக் காட்டிலும் மேலானவன்.

அன்று போகன், மிகவும் சிக்கலுக்குள்ளான ஒன்றைக் கூடையில் சுமந்து வந்து, தன் வீட்டு முன்பிருக்கும் தெரு பக்கத்தில் தள்ளி சென்று விடுவதை இசுபு கண் இமை மூடாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இசுபு, நாயக்கரின் ஓட்டல் 'ஸ்ரீ வெங்கட்ரமண பிரமாணர் டீ – காபி க்ளப்பின்' பக்கத்திலிருக்கும் தேவதாரு மரத்துக்கடியில் நின்று சாது பீடியைப் புகைத்துக் கொண்டிருந்த பொழுது, போகன் தன்னுடைய சைக்கிளின் பின்பக்கத்தின் மூங்கில் கூடையிலிருந்த தவுடு நிற நாய்க்குட்டியை எடுத்து, அங்கும் இங்கும் பார்த்துக் கொண்டு திருட்டுத்தனமாகத் தெருவில்விடுவதை இசுபு பார்த்துக் கொண்டிருந்தும் அமைதியாக இருந்துவிட்டான். அந்த நாய்க் குட்டி நேராகத் தன் வீட்டு வாசலுக்கு வரக்கூடும் என்ற கற்பனை அப்பொழுது அவனுக்கு

²⁸ தனி நபரின் பெயர்.

²⁹ அப்பகுதியில் மீன் வியாபாரம் செய்பவர்களை அவ்வாறு அழைப்பதுண்டு.

இருக்கவில்லை. அது நாயக்கரின் ஹோட்டலின் உளுந்து வடையின் கமகம வாசனைக்கு நாயக்கரின் கொல்லைப்புறத்தில் நுழையக்கூடும் என்ற அவனுடைய கணிப்பு தலைக்கீழானது. அன்று இரவு முழுதும் தெரு ஓரத்தில் சத்தம் எழுப்பிக் கொண்டு ரோந்து அடித்துக் கொண்டிருந்த நாய்க் குட்டி மறுநாள் விடியற்காலையில், பால்கார கணபனாவின் சைக்கிளுக்கு அடியில் மாட்டி காலை உடைத்துக் கொண்டு, 'குய்யோ முய்யோ' என்று ஊளையிட்டு உங்கா பூதாவின் கவனத்தை, பரிதாபத்தைக் கவர்ந்து இசுபுவின் முற்றத்தைச் சேர்ந்தேவிட்டிருந்தது.

இசுபு போகனைச் சபித்துக் கொண்டே சாணைச் சைக்கிளைத் தோள் மேல் ஏற்றிக் கொண்டு இப்போ ஏரியின் கரை மீதே நடந்து, வயல் பகுதியைத் தாண்டி பெள்சடரின் தெரு சந்தில் அவன் நுழையும் போதும், நடுவு நாளன்று நிகழ்ந்த தாசி குறித்த நிகழ்விலிருந்து வெளிவரவில்லை.

நாற்று நடுவதற்கு முந்தைய நாள், தாயின் அடியால் மூக்கு முகத்திலெல்லாம் கண்ணீருடன் - மூக்குச்சளி வழிந்து கொண்டு ஆர்ப்பாட்டம் செய்துக் கொண்டிருந்த மகன் உங்காவின் முகமே இப்பொழுதும் இசுபுவின் கண்ணெதிரில் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தது. அந்நாளுக்குப் பிறகு நிகழ்வுகள் ஒவ்வொன்றாக வேண்டாம் வேண்டாமென்றாலும் நினைவின் ஆழத்திலிருந்து சுருள் சுருளாக அவிழ்த்துக் கொண்டன. அன்று உங்கா மற்றும் நாய்க்குட்டி - இருவரும் ரத்னியின் அடிக்கு ஆட்பட்டு ஊளையிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது, இசுபு தான் படுத்திருந்த கயிற்றுக் கட்டிலிலிருந்து உடனே எழுந்து, துளசி மாடத்திற்கு அருகில் வருவதற்குள் ரத்னி நாய்க் குட்டியை எடுத்துப் பிடித்து அதைப் பரிசோதித்துக் கொண்டிருந்தாள். உடனே அவளுடைய கோபம்

வானத்துக்கேறியது. 'தூ' அனாதை நாயிங்களா, இந்த பொட்ட நாய்க் குட்டிய எங்க இருந்து தூக்கி வந்திங்க, அங்கேயே விட்டுட்டு வாங்க'- நாய்க் குட்டியை உடனே கீழே போட்டு மீண்டும் உதைத்து தூரம் தள்ளினாள்.

'ரொட்டி பாயாசம் வேணும்னா இப்பவே நாய்க் குட்டியை விட்டுட்டு வரணும்' - ரத்னி பூதாவைப் பார்த்துக் கட்டளையிட்ட போது, தூரத்தில் கொன்றை மரத்தடியில் நின்றிருந்த பூதா 'யாருக்கு வேணும் உன் ரொட்டி பாயாசம், எங்களுக்கு நாய்க் குட்டிப் போதும்' என்று சொன்னதை ரத்னியால் சகிக்க முடியவில்லை. பல்லைக் கடித்தவாறே அவள் கொன்றை மரத்துக்கீழ் தாவிய போது, பூதா கத்திக் கொண்டு கொல்லைப்புறத்தைத் தாண்டி நாயக்கரின் கொல்லைப்புறத்தைச் சேர்ந்தான். ரத்னி குதித்து ஓடி கொன்றை மரத்தடியிலிருந்து திரும்புவதற்குள் இசுபு அவளுடைய கண்களில் பட்டிருந்தான். நாய்க் குட்டியை எடுத்துப் பிடித்து அதனுடைய இடதுகாலைத் தடவி விட்டுக் கொண்டிருந்த கணவனைப் பார்த்து ரத்னிக்கு, அவன் தன்னுடைய இடது காலை உடைத்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்ற அனுபவம் - சகிக்க முடியாத வலி. 'குட்டி மிகவும் அழகாக இருக்கிறது, நமக்கு இருக்கட்டுமா உங்கா' - அழுது கொண்டிருந்த உங்காவைக் கணவன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது அவளுடைய கோபத்திற்கு நெய் ஊற்றியது போலிருந்தது. 'உங்களுக்கென்ன போவும் காலம் வந்ததா; பைத்தியம் கிய்த்தியமா, பெண் நாய் வளர்ந்து நாளைக்கு வீட்டச் சுற்றிலும் அது ஆண் நாய்களைக் கட்டிக்கொண்டு அசுத்தம் செய்து போட்டும். அவைகளின் கூட்டம், பூசல், தொல்லை இதையெல்லாம் சகித்துக் கொள்வீர்களா? வருடா வருடம் குட்டி போட்டால் நீங்க பாத்துக்குவீங்களா? தூ! இப்பவே கடலோரத்தில் விட்டு

வற்றீங்களா? இல்லை நான் வீட்டை விட்டு போகட்டா? என்று கத்தினாள் ரத்னி.

‘பாவம் சின்னக்குட்டி, கால உடைச்சிட்டு இருக்கு. குணமான பிறகு விட்டு வரலாம்’ – என்பது இசுபுவின் வாதம். ஆனால் ரத்னியின் ஒரே பிடிவாதம் – அந்த நிமிடமே போட்டிருக்கும் அந்தத் துணியிலே போய், விட்டு வரவேண்டுமென்பது. இசுபு ரத்னியைச் சமாதானம் செய்யத் தொடங்கினான். ‘ஏழு எட்டு நாட்களுக்குள் அதனுடைய கால் சரியாகும், அதன் பின் ஜுமாதியின்³⁰ மேல் சத்தியமாக விட்டு வருகிறேன்’. இசுபு இறுதி முயற்சியாக ஜுமாதியின் மேல் சத்தியம் செய்திருந்தான்.

இசுபுவின் சத்தியம் ரத்னியின் பிடிவாதத்தைத் தளர்த்தியது. எந்தக் கொஞ்சதலுக்கும் படியாத ரத்னி ஜுமாதியின் சத்தியத்திற்குப் படிந்திருந்தாள். கணவனைக் காட்டிலும் அவள் அதிகமாக நம்பிக் கொண்டிருந்தது கடைத்தெருவிலிருந்த பூத ஜுமாதியை. ரத்னி யோசிக்காமல் உடனே ஒப்புக் கொண்டிருந்தாள்.

இசுபுவின் வீட்டிற்கு வந்திருந்த நாய்க் குட்டிக் குறித்து அப்பொழுது தான் அக்கம் பக்கத்தினருக்குச் சுடச்சுடச் செய்திக்கிடைத்திருந்தது; உங்கா, பூதாவின் மூலம். நாயக்காரின் மனைவி ருகுணியம்மாவிற்கும் கூட. அவளுக்கு சிறுவயதிலிருந்தே மாடு, கன்றுகுட்டி, ஆடு, செம்மறி, கோழி, நாய், பூனைகளென்றால் அதீத அன்பு; பூதாவின் வாயிலிருந்து நாய்க் குட்டியின் அழகைக் கேட்டு அவளுக்கும் நாய்க் குட்டியைப் பார்க்கும் ஆர்வம், ஆசை.

³⁰ கிராம பெண் தெய்வம்.

அன்று ஆர்வம், ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் ருகுணியம்மா நாய்க் குட்டியைப் பார்க்க, இசுபுவின் முற்றம் நுழைந்ததும் நடந்த முறைகேடுகளை நாயக்கர் இன்று திண்ணையில் இடது கால் மேல் வலதுகால் போட்டு உட்கார்ந்து வலத்தொடையில் தாளம் போட்டப்படி அசைபோட்டுக் கொண்டிருந்தார். வரப்பைத்தாண்டி பெள்சடரின் தெரு போய், தாசு பெள்சடரின் வீட்டு முற்றத்தில் கத்திரிக்கோலுக்கு சாணைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த இசுபு கத்திரிக்கோலிலிருந்து வரும் தீப்பொறிகளைப் பார்த்துக் கொண்டே, அசைப்போட்டுக் கொண்டிருந்தது ருகுணியம்மாவிற்கு நடந்த அவமானத்தின் நிகழ்வை.

அன்று நாய்க் குட்டியைப் பார்க்கும் ஆர்வத்தில், ருகுணியம்மா பூதாவை இழுத்துக் கொண்டு இசுபுவின் முற்றத்திற்கு வந்த பொழுது ரத்னியின் கோபம் முழுவதுமாகக் குறைந்திருக்கவில்லை. முகத்தை இறுக்கமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தாள். ருகுணியம்மாவைப் பார்த்த பிறகும் முகத்தின் நரம்புகள் தளரவில்லை.

ருகுணியம்மா, துளசி மாடத்தின் பக்கத்தில் வாடி படுத்திருந்த நாய்க் குட்டியைத் தூக்கிப் பிடித்ததும் 'அழகா இருக்கு அழகா இருக்கு, ரொம்ப அழகு' - என்று பல முறை சொல்லிக் கொண்டே அதனுடைய வலி உள்ள இடதுகாலை தடவிவிட ஆரம்பித்ததும், ரத்னி கோபத்துடன், அங்கே நின்று சிரித்தவாறே ருகுணியம்மாவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த இசுபுவை மிழுங்கிவிடுவதைப் போலப் பார்த்தாள். அவளுக்கு உடல் - கை கீறிகொள்ளும் அளவுக்குக் கோபம் அதிகமானது. வலுகட்டாயமாக அடக்கி வைக்க முயற்சித்தாள். ஆனால் ரத்னிக்குத் தன் அழகை - சிரிப்பு - கோபம் - இது போன்ற பாவனைகளை

வலுகட்டாயமாக அடக்கி வைக்க வாய்ப்பே இல்லை. 'இவ்வளவு அழகான குட்டியை விடுவதற்கு உனக்கு எப்படி மனசு வருது ரத்னி - என்று ருகுணியம்மா ரத்னியைப் பார்த்துப் பொதுவாகக் கேள்விகேட்டதும் - 'ருகுணியம்மா உங்களுக்கு எப்படையும் குழந்த குட்டியில்ல, அத நீங்களே வளர்த்துக்குங்க; உங்களுக்கு ஒரு மகளாச்சு' - ரத்னி நக்கலாகக் கோபத்தை நொடியில் கொட்டித் தீர்த்துவிட்டிருந்தாள். ருகுணியம்மாவின் ஆழ் மனதில் மறைந்திருந்த வலிக்கு மேலும் சூடு இழுத்திருந்தாள் ரத்னி. வலி, அவமானம் தாங்க முடியாமல் ருகுணியம்மா முந்தானையில் கண் துடைத்துக் கொண்டு இசுபுவின் முற்றத்திலிருந்து இறங்கிப் போன பொழுது இசுபு 'உன்னோடது ரொம்ப அதிகமாச்சு; நாக்கு கொஞ்சம் கட்டுக்குள் இருக்கட்டும்' என்று ரத்னியைத் திட்டினான்.

ருகுணியம்மா ஒன்று இரண்டு நாளாகத் தனக்கு நடந்த அவமானத்தைக் கணவனிடம் சொல்லாமல் மௌனமாக அழுதுக் கொண்டிருந்தார். நாயக்கருக்கு, தன் மனைவி எதையோ மனதில் வைத்துக் கொண்டு கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள் என்று உணர்ந்திருந்தும் வாய்விட்டுக் கேட்கவில்லை. ருகுணியம்மா கேட்டாலும் சொல்பவரல்ல. அவள் தானாகவே வாய்விடும் வரை காத்திருக்க வேண்டி இருந்தது. அப்படியே ருகுணியம்மா ஒரு நாள் விக்கி விக்கி அழுது கொண்டே ரத்னி சொன்ன சொல்லைக் கணவனிடம் சொன்ன பொழுது நாயக்கருக்கு மிகவும் வலியாக இருந்தது; அவமானமும் கூட.

ரத்னியின் பேச்சைக் கட்டிக்கிட்டு இசுபுவைப் பகைத்துக் கொள்வதில் அர்த்தமில்லை. நேராக ரத்னியைக் கேட்டால் அவளுடைய வாய்க்குக் கையால்

வெடிமருந்து நிரப்பியது போல. வாய் திறந்து, ஊர் தெருவெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து விடக்கூடியவள். நாயக்கர் அமைதியாக இருந்து விட்டார். ஆனால், நாய்க் குட்டியைத் தன்னுடன் எடுத்துக் கொள்வது என்று தீர்மானித்தார். அந்த நொடியிலே அந்தப் பெண் நாய்க் குட்டியையே வளர்க்க வேண்டுமென்ற கணவனின் முடிவு ருகுணியம்மாவிற்கும் மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

நாற்று நடும் பணி முடிந்து ஒரு வாரமாகிறது. இசுபு ரத்னிக்கு தந்த வாக்கு. ஜுமாதி மேல் வைத்த சத்தியத்தின் நினைவிருப்பினும் அமைதியாக இருந்துவிட்டான். ஜுமாதியின் சத்தியத்தின் நம்பிக்கையால் ரத்னி அமைதியாக இருந்தாள். உங்கா - பூதாவும் அப்பொழுது தான் நாய்க்குட்டிக்கு 'தாசி' என்று பெயர் சூட்டு விழா நடத்தி நான்கு ஐந்து தினமே ஆகியிருந்தது. தாசியின் கால் சரியாகத் தொடங்கியது. இசுபுவின் முற்றத்தில் நொண்டிக் கொண்டு குதித்து ஓடி ஆடிக்கொண்டிருந்த நாய்க்குட்டியை தம்மிடம் இழுத்து வர நாயக்கர், ஹோட்டலின் வெயிட்டர் ரங்குவை ஒன்றிரண்டு முறை அனுப்பிய போது ரத்னி திட்டி ஓட்டியது நாயக்கரை அதிகக் கோபத்திற்கு உள்ளாக்கியது. ஆனால் ரத்னியின் விஷயத்தில் எதுவும் செய்யும் நிலையில் இல்லை.

ரத்னியின் நடத்தையை நாயக்கர் இசுபுவின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்த பொழுது அவன் மனைவியின் மூடத்தனத்தை மிகுந்த வேதனையுடன் நாயக்கரிடம் வர்ணித்தான். ஜுமாதிக்கு வைத்த சத்தியத்தைப் போன்று நாய்க் குட்டியைக் கடலோரத்தில் விட்டு வரவேண்டுமென்பது ரத்னியின் அடம். "ஜுமாதிக்கு கொடுத்த வாக்கிற்கு; தப்பி நடந்தால் ஜுமாதி பூதத்தின் சாபத்தை அனுபவிக்க வேண்டியது நாம் தான் - நாயக்கரல்ல' - என்பது ரத்னியின்

வாதம். இசுபு மீண்டும் மீண்டும் வேண்டிக்கொண்டிருந்தாலும் ரத்னி நாயக் குட்டியை நாயக்கரின் வீட்டிற்கு அனுப்பி விட ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. கடலோரத்தில் உடனே விட்டுவர வேண்டுமென்று இசுபுவை வற்புறுத்தினாள்.

இசுபுவுக்கு அவளுடைய நொண்டிப் பிடிவாதம் இந்த ஜென்மத்தில் சரியாவதைப் போல இல்லை என்று எப்போழுதோ தீர்மானித்துக் கொண்டான். நாயை மறுநாளே கடலோரத்தில் விட்டு வருவதே சரி – என்று தீர்மானித்துக் கொன்றை மரத்தடியில் குளிர்ந்த காற்றிற்குச் சுகமாகப் படுத்திருந்தான். ஆனால் அந்த நொடி நடந்த நிகழ்வொன்று அவனுடைய மனசாந்தியை முழுவதுமாக நொறுக்கியிருந்தது. இசுபு, இன்று காலை கொன்றை மரத்தடியில் நின்று பீடி புகைத்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்த நிகழ்வு அவனுடைய மனதைச் சுழன்று வந்து, வலி, சலிப்பு, வெறுப்புக்கு நடுவிலும் சிரிப்பை வரவைத்து விட்டது. இப்பொழுது பெள்சடர் தெருவுக்கு இடையில் வந்து, கள்ளுக்கடையைத் தாண்டி வாசு பெள்சடரின் வாசலுக்குப் போனதும் மீண்டும் அந்த நிகழ்வை நினைவுப் படுத்திக் கொண்டான் இசுபு.

அன்று குளிர்ந்த காற்றிற்கு மரத்தடியில் படுத்திருந்த இசுபுவுக்கு முற்றத்தில் பூனையுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்த தாசி நேராகத் தெரிந்தது. திடீரென்று நாயக்கரின் முற்றத்தின் காட்டுப் பாதாம் மரத்தடியிலிருந்து 'தோ.....தோ..... தோ.....தோ.....தோ...' என்று சத்தம்! யாரோ தாசியின் கவனத்தை இழுத்துக் கொண்டிருந்தனர். விளையாடிக் கொண்டிருந்த தாசி செவிசாய்த்து முகத்தைச் சாய்த்து ஓசையின் பகுதியையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. இசுபுவும் படுத்திருந்த இடத்திலிருந்து எழுந்து உட்கார்ந்து சத்தம் வரும் பக்கமே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். நாயக்கர் ஹோட்டலின்

ரங்கு, பாதாம் மரத்தடியில் நின்று துடைப்ப குச்சியில் செருகி இருந்த வடையைக் காட்டி தாசியின் கவனத்தை இழுத்து நாயக்கரின் முற்றத்திற்கு இழுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியில் இருந்தான். தாசி ரங்குவின் கையில் கிறுகிறுவென்று சுத்திக் கொண்டிருந்த வடையைப் பார்த்துக் கொண்டே முற்றத்தை நெருங்கியதால் இசுபுவின் இதயம் முழுவதும் பயம் மூடியது. பிறகு நிகழும் கொடுமையை நினைத்துக் கொண்டாலே வேர்க்கத் தொடங்கியது. தாசி நாயக்கரின் முற்றத்திற்குச் சென்றதே தாமதம், ருகுணியம்மா அவளைத் தேங்காய் நிரப்பும் கோணியில் போட்டு வைத்துப் பூட்டுப் போட்டே விட்டார். பிடிவாதத்திற்கே பிடிவாதம். நாயக்கர் வென்றிருந்தார். இசுபு கண்மூடிப் படுத்துவிட்டான். ரத்னி தொழுவத்திலிருந்து பால் கறந்து கொண்டு வெளிவருவதற்குள் இந்த நிகழ்வு நடந்து விட்டது. தாசி அதற்குள் நாயக்கரின் வசமாகியிருந்தது.

ரத்னிக்கு உங்கா - பூதாவின் மூலம் தகவல் தெரிந்தது தான், ஆர்ப்பாட்டம் எழுப்பிவிட்டிருந்தாள். நாயக்கரின் வம்சத்திற்கே முழுக்கமுழுக்க சாபம் விட்டாள். புத்தம் புதிய வசை முத்துக்களை உதிர்த்தாள். நாயக்கரை ஜுமாதியே பார்த்துக் கொள்ளட்டும் என்று ஜுமாதிக்கும் கொஞ்ச கடமையை ஒப்படைத்திருந்தாள். அப்பொழுதும் சமாதானம் ஆகாமல் துளசி மாடத்திற்குப் பக்கத்தில் கூனி உட்கார்ந்து அழுதே விட்டிருந்தாள். இசுபு கொன்றை மரத்தடியில் கண் மூடி படுத்திருந்தாலும் எல்லாவற்றையும் சரியாகக் கேட்டு கொண்டிருந்தான். நாயக்கர் நேரம் பார்த்துச் செயல் பட்ட திறமை அவனுக்கு மிகவும் மெச்சும் படியிருந்தது. மனதுக்குள்ளே சிரித்து திருப்திபட்டான். ஆனால்

அவனுடைய திருப்தி - சிரிப்பு கிழிந்த காற்றாடியானது ரத்னியின் கோபம் திடீரென்று அவன் மேல் கிளம்பியதால்.

‘உங்க கை காலுக்கு வாதம் வரட்டும், நம்முடைய நாய்க் குட்டியை அந்த காடு கொங்கணி இழுத்துப் போனப்ப உங்காளுக்கென்ன பேய் அடிச்சிருந்ததா..... தூத் தெரிங்க! உங்க ஜென்மத்துல தீ வைக்க’ - ரத்னியின் கடுஞ்சொற்களின் நெடி நீண்டு கொண்டே இருக்கிறது என்றபொழுதே இசுபு கொன்றை மரத்தடியில் இருந்து எழுந்து, நேராக எதிரில் இருந்த முற்றத்து மாட்டுத் தரகர் தம்பமூல்யாவின் கொல்லைப்புறத்துக்குச் சென்று மறைந்திருந்தான்; தற்காலிகமாகத் திட்டிலிருந்து விடுபட்டுப் போயிருந்தான். ரத்னியின் பொறுமையின்மை தாசி மற்றும் ருகுணியம்மாவின் மேல் ஏறத்தொடங்கியது இந்த முறைகேட்டிற்குப் பிறகே.

ரத்னியின் திட்டிதல், சுட்டெரிக்கும் பார்வை, அடிக்கு இடையிலும் தாசி நாயக்கரின் ஹோட்டலின் ஊசிப்போன உணவுகளை விழுங்கி உடல் - கை நன்கு கொழுத்து வளர்ந்திருந்தது. இளமையிலிருந்து தாய்மையடைய தாசி அதிகக் காலமெதுவும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

இசுபு வாசு பெள்சடரின் வீட்டு முற்றத்தில் உட்கார்ந்து வீசி வந்த கரையோரக் காற்றிற்கு மெய்மறந்து, அடர்ந்த புதர்களின் அசைவையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கடலின் அலையோசையுடன் பெரிய வலையை இழுத்துக் கொண்டிருக்கும் மீனவர்களின் ஆரவாரம், மூர்க்கமான சிரிப்பு, வீசும் தென்றல் காற்றிற்கு அசைந்து கொண்டிருந்த சவுக்கு மரங்கள், தென்னை மரங்கள் நொடி நேரம் இசுபுவைத் தாசியின் யோசனையிலிருந்து வெளிக்கொண்டு வந்திருந்தது. மீண்டும் அவனைத் தாசி ரத்னியின் நினைவுகள்

தொடர ஆரம்பித்தன. அவன் வாசு பெள்சடரின் முற்றத்தைத் தாண்டி குடுப பெள்சடரின் முற்றத்துக்கு அடி எடுத்து வைக்கத் தொடங்கினான்.

தாசி தாய்ப் பதவியேற்ற நாளை இசுபு நினைவின் ஆழத்திலிருந்து வெளியில் இழுத்து வந்து அசைப்போடத் தொடங்கினான். அன்று ஊரில் ஜாரந்தாயனின் பூஜை. ரத்னி சமையலறையில் பத்ரொடெ³¹ செய்ய சேப்பங்கிழங்கு இலையைத் தயார் செய்து கொண்டிருந்த பொழுது, தாசி நான்கு ஆண் குட்டிகளுக்குப் பிறப்பு தந்த தகவல் உங்கா பூதாவின் மூலம் அவளுடைய காதுக்கு வந்து சேர்ந்தது. உங்கா, “தாசி பெத்தெடுத்தாம்மா” – என்று ஒடோடி வந்து முச்சி வாங்கிக் கொண்டு தாய்க்குத் தகவல் ஒப்பித்த பொழுது, ரத்னி எரிந்து விழுந்து – ‘நாய் பெத்தெடுப்பது ஒரு கேடு’ – என்று மகனைக் கோபத்துடன் கிண்டலாகத் திட்டினாள்.

தாசி குட்டிபோட்டு இன்றோடு நாற்பத்தெட்டு நாள். இந்த நாற்பத்தெட்டு நாட்களும் நிகழ்ந்த கொடுமைகளை மீண்டும் நினைவு செய்து கொள்ளக் கூடாது என்று இசுபு எவ்வளவோ முயற்சித்தும் அந்த முயற்சி பலனின்றி அவனை வாட்டத்தொடங்கியது.

இசுபு பெங்கர பெள்சடரின் கூரைப்புல் வீட்டைத் தாண்டி, பரங்கி வண்ணானின் சலூன் கடைப் பக்கம் வந்த போது, நேற்று ரத்னி அவனுடைய கொஞ்சம் வளர்ந்திருந்த தாடி குறித்து தீவிரமாக எச்சரித்தது நினைவுக்கு வந்து உடனே சலூன் கடைப் பக்கம் போயிருந்தான் – தாடி எடுக்க. பரங்கி வண்ணான் ‘சுய் – சுய்’ குப்பியின் குளிர்ந்த தண்ணீரை முகத்தில் அடிக்கும் வரை அவனை வாட்டி வதக்கியது ரத்னியின் சபதமே.

³¹ துளு மக்களின் பிரபலமான உணவு வகை

தாசி குட்டி போட்ட ஒரு மாதத்திற்குள் தன்னுடைய வம்சத்தைக் கூட்டிக் கொண்டு நாயக்கரின் முற்றத்தின் சுற்றும் முற்றும் கணக்கெடுப்பு நடத்தத் தொடங்கியது ரத்னியின் கண்ணிலும் பட்டது. குண்டு குண்டுன்னு உடல் வைத்துக் கொண்டு கொழு கொழுவென்று இருந்த குட்டியின் அழகான தோற்றத்திற்கு ரத்னியும் மயங்காமலில்லை. தாசியின் குட்டியொன்றைத் தான் வளர்க்க வேண்டுமென்ற ஏக்கம் ரத்னிக்கும் திடீரென்று பிறந்திருந்தது. அதுவரை கிட்டதட்ட குறைந்திருந்த தாசியின் அட்டகாசம் மீண்டும் தூசி பூசிக் கொண்டு, புதிய வண்ணம் போட்டுக் கொண்டு சுவாசிக்க ஆரம்பித்தது அப்பொழுதே.

ரத்னி, உங்கா - பூதாவை ருகுணியம்மாவிடம் அனுப்பி 'எங்களுக்கும் ஒரு குட்டி தரனுமாம், அப்பா சொன்னார்' - என்று அம்மாவின் பேச்சை ருகுணியம்மாவிற்குப் பிசுகுதட்டாமல் சொன்ன பொழுது -

'குட்டிகளை வேற ஒருத்தருக்குச் சொல்லியாச்சு, பெண் குட்டியா இருந்திருந்தா உங்க அப்பாவுக்குத் தான் கொடுத்தே கொடுத்திருப்பேன், பாவம் அவருக்குப் பெண் குழந்தைகள் இல்லை' என்று ருகுணியம்மா அப்பாவிற்குப் பின்னாலிருந்த அம்மாவுக்கு எதிர்ப் பதில் சொல்லி அனுப்பினாள். அதற்குச் சரியாக மறுநாளே ருகுமணியம்மா தன்னுடைய கடைசித் தம்பி புண்டு நாயக்கருக்கு அரிசி மூட்டை கட்டும் சாக்கில் பச்ச மூல்யனிடம் இரண்டு குட்டிகளைக் கொடுத்து அனுப்பியது ரத்னியின் வீண் பிடிவாதத்திற்குச் சாணைப் பிடித்ததைப் போல் இருந்தது. ரத்னி தன்னுடைய அபூர்வ வசைச்சொற்களில் இருந்த புதிய அர்த்தமுள்ள அதிசயச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி ருகுணியம்மாவின் மேல் சோதிக்க ஆரம்பித்தது ருகுணியம்மாவின்

கவனத்திற்கு வந்திருப்பினும், அவள் கண்டு கொள்ளாமல் மற்றொரு குட்டியைப் பச்ச மூல்யனின் மூலமாகவே தங்கை குப்பியம்மாவுக்குக் கொடுத்து அனுப்பினார்.

ஆனால், ரத்னி இந்த முறை சுடச்சுடச் கோபத்தைக் காட்டத் தொடங்கியது இசுபுவின் மேலே. 'அந்தக் காட்டு கொங்கணியின் ஆர்ப்பாட்டம் பார்த்தும் அமைதியா இருக்கீங்களே. தாசியின் மேல் அவள் ஒருத்திக்குத் தான் உரிமையா? அப்படிப் பார்த்தா தாசியைப் பத்து நாள் வளர்த்திருந்தது நான், அவளுடைய நொண்டிக் கால் சரியானது என்னுடைய முற்றத்திலே' – ரத்னியின் புது முறை வக்கீல் பேச்சு இசுபுவை அதிர்ச்சியில் தள்ளியது. அவள் எப்பொழுதும் வாதத்தை உருவாக்குவதே அவளுடைய மேலோட்டமான பிடிவாதத்தைச் சாதிப்பதற்குக் காரணம் என்பது அவனுடைய அனுபவத்திற்கு வந்த ஒன்று.

ரத்னியின் வாதத்திற்கு இசுபு எதிர் வாதம் சொல்வதற்கு முன்பே ரத்னியின் சபதமொன்று இடையில் நுழைந்து வந்து இசுபுவின் வாயை மூடிவிட்டது. ஒரு வாரத்திற்குள் அந்தக் கொங்கணியின் குளியலறையில் நுழைந்து குட்டியை எடுத்து வரவில்லை என்றால் நான் எங்கப்பனுக்கு பிறந்தவளே இல்ல' ரத்னியின் சபதத்தைக் கேட்டு மௌனமாக இருந்த இசுபுவிடம் எழுந்த முதல் கேள்வி என்ன வென்றால் – 'குட்டிக்காக இப்படி நாயக்கரின் குளியலறையில் நுழையும் அவசியம் என்ன இருக்கிறது? குட்டி பிடிக்க வேண்டுமென்றால் தாசி தம் முற்றத்தில் சவாரி கிளம்பும் பொழுது பிடிக்கலாமே?' என்று.

ஆனால் ரத்னி சபதத்தின் முந்தைய நாள் நடந்த முறைக்கேடு குறித்து இசுபுவிடம் மூச்சுக்கூட விடவில்லை. மூடிவைத்திருந்தால் - கணவனுக்கு தெரியாதவாறு. அது அவளுக்கு நடந்த தலைகுனிவு, அவமானமென்பது அவள் நினைப்பு. தாசி குறித்து விபரீத நஞ்சு, வஞ்சத்தை வைத்திருக்கிறாளே தவிர உண்மை விஷயம் என்னவென்று சொல்லியிருக்கவில்லை.

தாசியின் மூன்று குட்டிகள் அந்நியரின் வசமான பிறகு தாசி முதலில் இருந்ததைப் போல இல்லை; வளர்ப்புத் தாய் ருகுணியம்மாவிடமும். தாய்மையை அனுபவிக்காமல் விட்டுக் கொடுக்க எந்தத் தாய் தான் தயாராக இருப்பாள்? தாசி அனைவரிடமும் உறுமிக்கொண்டிருந்தாள்; அனைவரையும் அவநம்பிக்கையுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். முற்றத்தின் மூலை முடுக்கெல்லாம் போய்க் காணமல் போயிருந்த குட்டிகளுக்காகக் குரைத்துக் கொண்டு ஊளையிடத் தொடங்கியிருந்தது. பம்செட், குளியலறை, சாம்பல் குவியல், வக்கப்போர், பசலைக் கொடி.... இங்கெல்லாம் குட்டிகளுக்காகத் தேடுதல் நடத்திக் கொண்டிருந்தாள்.

அன்று தன்னுடைய குட்டி ஒன்றுடன் இசுபுவின் முற்றத்திற்கு வந்த தாசி கொன்றை மரத்தடியில் நின்று குட்டிகளின் நினைவு வந்தோ என்னவோ சத்தமாக ஊளையிடத்தொடங்கியிருந்தது. தாசியின் ஊளை சத்தம் கேட்டு முற்றத்திற்கு வந்த ரத்னி கொன்றை மரத்தடியில் தாசியைப் பார்த்தவள் தான் ருகுணியம்மாவுக்குப் புத்திமதி கத்துத்தரனும்னா இதுவே சரியான நேரமென்று தீர்மானித்துக் கொன்றை மரத்தடிக்குத் தாவினாள். ரத்னியைப் பார்த்த தாசி, தன்னுடைய ஊளையிடுதலை நிறுத்தி ஒரே கோணத்தில் ரத்னியின் நடவடிக்கையே கவனிக்கத் தொடங்கி இருந்தாள். ரத்னி வந்ததுமே தாசியின்

குட்டியை எடுத்து பிடித்துக் கொள்ள முயற்சி செய்வதற்குக் கையை நீட்டிய போது தாசி உறுமிக்கொண்டு ரத்னியிடம் தாவிருந்தாள். ரத்னி பயத்தில் போட்ட கூச்சலில் ருகுணியம்மா இசுபுவின் முற்றத்தில் வந்து மூலையில் நிற்க ஆரம்பித்ததும் தாசி மீண்டும் தாக்குதலுக்குத் தயாராகியிருந்தாள்.

ரத்னி இந்தத் தலைகுனிவைச் சகித்துக் கொள்ளும் நிலையில் இல்லை. அதுவும் ருகுணியம்மாவின் எதிரில் ரத்னி என்றும் மக்க முடியாத அவமானத்தைச் செய்துவிட்டது தாசி. ருகுணியம்மாவின் மேலிருந்த கோபம், முழுவதுமாகத் தாசியின் மேல் சென்றிருந்தது இந்த நிகழ்விற்குப் பிறகே. ருகுணியம்மாவின் மேல் இருந்தது வெறும் பிடிவாதம் மட்டுமே.

இந்த நிகழ்வு குறித்து ரத்னி இசுபுவிடம் மூச்சுக்கூட விடவில்லை. காரணம் தலைகுனிவு, தான் பட்ட அவமானத்தைக் கணவனிடம் வெளிகாட்ட அவளுக்கு எள்ளலவும் விருப்பமில்லை.

ருகுணியம்மாவிற்குப் புத்தி கற்பிக்கும் அடம் தீ பற்றி எரிந்தது, புதிய வாதம் பிறந்தது, லட்சியம் பிறந்து கொண்டது – இவையெல்லாம் ருகுணியம்மா தாசியின் குட்டியை மறைத்து வைக்க கோணியில் போட்டு வைத்த பிறகே. ரத்னி குட்டி கடத்த முயற்சித்ததை, தாசி அந்த முயற்சியைப் பலன் கொள்ளாமல் செய்ததை ருகுணியம்மா கண்ணால் பார்த்திருந்தார். 'ரத்னி குட்டியைக் கடத்திவிட்டால், அது தனக்குத் தோல்வி' – இது ருகுணியம்மாவின் கருத்து. அதற்காகவே முன் எச்சரிக்கையாக அவள் மறுநாளிலிருந்து குட்டியை மறைக்க கோணியில் போட்டு வைக்க ஆரம்பித்ததே ரத்னியின் சபதத்திற்கு மூலமாகும்.

ரத்னியின் சபதத்திற்கு இந்த நாள் கடைசி காலக்கெடு, அவளுடைய சபதமென்றால் இன்றளவிலும் இசுபு கடகடவென்று நடுங்குவான். கடந்த அஷ்டமியின் போது நடந்த சபதத்தின் நிகழ்வு ஒன்றை அவன் எப்பொழுதும் இந்த ஜென்மத்தில் மறக்கும் நிலையில் இல்லை.

இசுபுவின் வீட்டிலிருக்கும் மரத்தாலான இடியாப்பக் குழிக்கு அவனுடைய அப்பாவின் வயது, ஒவ்வொரு அஷ்டமியன்றும் இடியாப்பக் குழி, அந்தத் தெருவிலே இருக்கும் இசுபுவின் அக்கா தங்கச்சியின் வீட்டிலெல்லாம் சுற்றித் திரிந்து கடைசியில் இசுபுவின் வீடு சேருவது – கிருஷ்ணர் பிறக்க நான்கு ஐந்து மணி நேரம் இருக்கும் போது. அப்பாவின் இடியாப்பக் குழி இடியாப்பமே ருசியென்பது இசுபுவின் எல்லா அக்கா தங்கையினரின் கருத்து. இது பல ஆண்டுகளாக நடந்து வந்த நடைமுறை. யாரும் தம் தம் வீட்டிற்குத் தனியாக இடியாப்பக் குழியை வாங்கி கொள்ளாமல் இந்தக் குழிக்காக ஒருவர் மேல் ஒருவர் வருவது ரத்னிக்குச் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஒவ்வொரு அஷ்டமி இரவு, இது குறித்து கணவனிடம் ரத்னியின் சண்டை – கோபம் – வாதம் இருந்தே இருக்கிறது. முந்தைய அஷ்டமியன்று அவள் சண்டையை ஆரம்பித்த பொழுது, இசுபு அதிகமாக உமிழ்ந்து கண்டித்தான். இசுபுவிடமிருந்து இப்படிப்பட்ட கடுமையான கருத்தை ரத்னி எதிர்ப்பார்க்கவில்லை. தலை குனிவால் அழுதவாறே சத்தியம் போட்டுவிட்டிருந்தாள். இடியாப்பக் குழியை உடைத்து நெருப்புக்குள் போட்டு தண்ணீர் காய வைக்கலனா நான் பெண்ணே இல்ல’ – என்பது ரத்னியின் சத்தியம். இசுபு அவளுடைய சத்தியத்தை என்றும் கண்டு கொண்டதே இல்லை. ஆனால், கண்டு கொள்ள வேண்டிய நிலை வந்தது – மறு நாளே குளியலறையில் இடியாப்ப குழி நெருப்பில் தகதகவென்று

எரிந்து கொண்டிருந்த போது. அன்று ரத்னியின் முகம் மூக்கு பார்க்காமல் இசுபு அடித்திருந்தாலும், அதன் பிறகிருந்து அவனுக்கு ரத்னியின் சத்தியங்களை கேட்ட நொடி பயத்துடன் உடல் முழுதும் வியர்க்கத் தொடங்கியது. ரத்னி சொன்ன சபதத்தைச் செய்து முடிப்பவளே.

இசுபு இப்பொழுது பெள்சடரின் கள்ளுக்கடையைத் தாண்டி, ராம செக்காட்டியின் கொல்லைப்புறத்துக்குப் போன போது ராம செக்காட்டி தன்னுடைய வண்டிக் காளைக்கு லாடம் அடிப்பதில் முழுகியிருந்தான். இசுபு தன்னுடைய சாணைச் சைக்கிளை அங்கே மாமரத்தில் சாய்த்து வைத்து தானும் மரத்தடியில் இதமான காற்றுக்கு உட்கார்ந்து விட்டான்; மரத்து நிழலிற்கு, வீசும் இதமான காற்றுக்கு அவன் அங்கே சில நிமிடம் கண் அயர்ந்திருந்தான். அரை நிமிடம் யோசனைகளிலிருந்து முழுவதுமாக மௌனமாய் இருந்தான் இசுபு. எப்பொழுதும் இசுபுவைப் பார்த்த நொடியிலேயே தன்னுடைய 'ராமபுராணத்தை' அவிழ்க்கும் ராம செக்காட்டி, இந்த நாள் இசுபுவின் சோக முகம், யோசனையைப் பார்த்துத் தானும் அமைதியாக இருந்தான்.

இசுபு ராம செக்காட்டியின் மனைவி கூசம்ம எடுத்து வந்து கொடுத்த மிளகு சீரகம் போட்ட உப்பு மோரைக் குடித்து அந்த முற்றத்திலிருந்து வெளி வரும் பொழுது சூரியன் மெதுவாக மறைந்து கொண்டிருந்தான். வீட்டுப் பக்கம் போவதா?... வேண்டாமா..., என்ன ஜென்மம் என்னுடையது என எண்ணும் போது, இப்பொழுதே நிறைவேறியிருக்க வேண்டிய ரத்னியின் சத்தியத்தை நினைத்துக் கொண்டான். மேலும், ருகுணியம்மாவின் மறுசத்தியத்தை நினைத்து கொண்டு மீண்டும் வியர்த்தது. பயத்துடன் உடலிலெல்லாம் வினோதமான வேதனை. 'என்னுடைய முற்றத்திற்குள் கால் வைத்தால்

அவளுடைய காலை உடைத்துக் கையில் கொடுத்து விடுவேன்' - இது ருகுணியம்மாவின் சபதம்.

காலையில் வீட்டிலிருந்து கிளம்பிய பொழுது, கொன்றை மரத்தடியிலிருந்து தெரு சேர்வதற்கு முன் இசுபு ருகுணியம்மாவின் குளியலறையின் மூலையில் ஒரு முறை திருட்டு முழி போட்டான். குளியலறை வாசல் மூடியிருந்தது. தாசி வெளியிலிருந்து சத்தமாகக் குய்யோவென்று ஊளையிட்டுக் கொண்டு வாசலை பரபரவென்று தோண்டிக் கொண்டிருந்தது. குட்டியைக் குளியலறை மூலையிலிருந்து ருகுணியம்மா வெளியில் விடுவது ஒரு நாளைக்கு மூன்றே மூன்று முறை தான். தாசி ருகுணியம்மாவின் இந்த நடவடிக்கையைப் பலமாக எதிர்த்துக் குளியலறை மூலையில் கதவைச் சுரண்டித் தன் இயலாமையை வெளிப்படுத்தியது.

மாலை இசுபு சீரான ஏரிகரை மேல் மெதுவாக கால் இழுத்துக் கொண்டு, சவுக்கு மரங்களின் வரிசையைத் தாண்டி தெரு சேர்வதற்குள் சூரியன் முழுவதுமாக மறைந்து போனது. இசுபு தெரு தாண்டி நாயக்கரின் ஹோட்டல் பக்கம் வரும் பொழுது அவனுடைய இதயத்தில் சொல்ல முடியாத வேதனை, பயம், தலைகுனிந்தவாறே கொன்றை மரத்தடியில் வந்தவன் நேராக முற்றத்தின் பக்கமே உற்று நோக்கினான், முற்றிலும் மெளனம்! கொன்றை மரத்தின் மேல் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருந்த காக்கைகளை விட்டால் எள்ளளவும் அமைதி.

ரத்னி வீட்டு முற்றத்துப் படியின் மேல் உட்கார்ந்து அமைதியாக வானத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். கணவனைப் பார்த்தவள் உடனே எழுந்து மடியில் இருந்த டம்பளரைப் பிடித்துக் கொண்டு மாட்டுத் தொழுவத்திற்குப் போய்விட்டாள். இசுபுவுக்கு அரை நிமிடம் திகில்! ரத்னியின்

இது போன்ற நடவடிக்கை எதற்குரிய அறிகுறி? தோல்வியின் அறிகுறியோ என்னவோ என்ற சந்தேகம் இசுபுவைக் கண நேரம் வாட்டாமலில்லை.

முழுவதும் இருட்டாத நிலையில் கொன்றை மரத்தடியில் உட்கார்ந்து ரத்னி மற்றும் அவளுடைய சபதம் குறித்து ஏதேதோ பலமாக யோசித்துக் கொண்டிருந்தான் இசுபு, கொசுக்களின் தொல்லை அதிகமான பொழுது உட்கார்ந்திருந்த இடத்திலிருந்து எழுந்து சாணைச் சைக்கிளைத் தோள் மேல் ஏற்றிக் கொண்டு நடந்தான். மரத்தடியிலிருந்து முற்றத்திற்குக் கால் வைப்பதற்குள் உங்கா – பூதா, நாயக்கரின் முற்றத்தைத் தாண்டி வீட்டிற்குள் ஓடி வந்து கொண்டிருந்தனர். சாணைச் சைக்கிளை முற்றத்தின் வேலியில் சாய்த்து வைத்து, முற்றத்திற்கு ஏறவேண்டுமென்பதற்குள், உங்கா உடனே குதித்து வந்து முற்றத்தின் பாதையில் அப்பாவிற்சுச் சரிசமமாக நின்று, அப்பாவின் காதில் குசுகுசுவென்று ஊதத் தொடங்கினான். இசுபுவின் எண்ணெய் நிற முகத்தில் வெவ்வேறு பாவனைகள் அந்த குசுகுசுவிற்கு ஏற்றதைப் போன்று வந்து மறைந்து கொண்டிருந்தன. இசுபு நீண்ட மூச்சை விட்டு உங்காவின் வாயிலிருந்து தன் காதை இழுத்துக் கொண்டு முற்றம் ஏறவேண்டுமென்பதற்குள் பூதா தானும் அப்பாவின் காதில் வாய் வைக்கக் காத்திருந்தான்.

பூதாவின் குசுகுசுவிலிருந்து மாயமான இசுபு நேராக நடந்தது நாயக்கரின் முற்றத்திற்கே. தாசியின் முடிவு இசுபுவுக்கு நிம்மதி, மகிழ்ச்சியைத் தந்திருந்தாலும், ருகுணியம்மாவின் நிலைமையைக் கண்டு வேதனையாகமலில்லை.

தாசி, அரளிகட்டேயின்³² பக்கத்திலிருந்த, நாயக்கரின் எதிரியான வாசுபட்டரின் 'துர்காவிலாஸ் - பிரமாணரின் டீ - காபி பலகாரக் கடைக்கு தன் குடும்பத்தை மாற்றிய செய்தி உங்காவின் மூலம் இசுபுவின் காதில் விழுவதற்குத் தொடங்கிய பொழுதே அவனுக்குக் கண நேரம் மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பினும், அவன் வருந்தியது அதன் பிறகு சில செய்திகளைக் கேட்டதால்.

தாசியை இழுத்து வர போன ஹோட்டல் பணியாளன் ரங்குவின் மேல் படையெடுப்பை நடத்திய தாசி, வாசு பட்டரின் குழந்தைகளின் மேலும் காட்டியது இசுபுவைக்குப் பிடிக்காத ஒன்று.

ருகுணியம்மாவைச் சமாதானம் செய்யலாம் என்று இசுபு நாயக்கரின் தலைவாசலில் கால் வைத்த போது, நாயக்கர் கவிழ்ந்து விழுந்து அழுது கொண்டிருந்த மனைவியின் தலையைத் தடவிக் கொண்டிருந்தவர், இசுபுவைப் பார்த்ததும் குறுஞ்சிரிப்புச் சிரித்துக் கொண்டே எழுந்து வந்தார்.

2.2.3. வெள்ளைக்காக்கை

ஆடிப் பெளர்ணமிக்கு இன்னும் வெறும் நான்கு நாட்களே உள்ளன. சுஜிகெரெவின்³³ சுப்புராயப் பட்டருக்குப் பூனூல் நூல்களுக்குப் பிரம்மமுடிச்சுப்³⁴ போடும் அவசரம். ஆடிப் பெளர்ணமி வந்ததென்றால் சுப்புராயப் பட்டருக்கு எவருக்குமில்லாத கிராக்கி. அதிலும் இந்த முறை அதிகம். பனதத்தெருவின் தாசப்பய்யன், கடந்த சோண சங்கிராந்தி³⁵ அன்று

³² இடத்தின் பெயர்

³³ ஊர் பெயர். அதே பெயரில் அங்குள்ள ஏரியையும் குறிக்கின்றனர்.

³⁴ பூனூலில் கழட்ட முடியாதவாறு போடப்படும் முடிச்சாகும்.

³⁵ ஆடி மாதம் கழிந்த பிறகு வருவது. துளு பகுதியைச் சேர்ந்த கிராமப்புற மக்கள் பலகாரங்கள் பல செய்து வைத்து பூஜை செய்யும் முறையே சோண சங்கிராந்தியாகும்.

பக்கவாதம் வந்து வீட்டின் மூலையைப் பிடித்த பிறகு அந்தத் தெருவில் உள்ளவர்களின் பூனூலுக்கெல்லாம் முடிச்சுப் போடும் பொறுப்பு முழுவதுமாகச் சுப்புராய பட்டரின் மேல் வந்து விழுந்தது.

பட்டர், இன்று காலை எழுந்ததிலிருந்து மெய்மறந்திருந்தது பூனூல் பணியில். சூரியனின் வெளிச்சம் முற்றத்தின் முருங்கைமரம் தாண்டிக் கோவைச் செடி மேல் பரவும் வரை சுப்புராயப் பட்டர் முடிச்சுப் போட்டுக் கொண்டே இருந்தார். ஏற்கனவே பதினான்கு நூல்களுக்குப் பரிசுத்தமான பிரம்ம முடிச்சு இறுக்கி இறுக்கி அவருடைய கண் மங்கலாகியிருந்தது.

சேர்ந்த கண் மங்கலாக ஆரம்பித்த பொழுதெல்லாம் பட்டர் கழுத்தை நீட்டி சுஜிகெரெவின் பக்கத்திலிருந்த பாக்குத் தோட்டத்தையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். யாரையோ தேடிக்கொண்டிருந்தார். குரல் உயர்த்திப் பேரப்பிள்ளையைக் கொந்தளித்துக் கூவி அழைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

தோட்டத்துக்குள், சுப்புராயப்பட்டரின் பேரப்பிள்ளை ராமு, பக்கத்து வீட்டுப் பீபாதுமாவின் மகன் மம்மதே மற்றும் பஜிலத்தெருவின் மடிவாள மாணியப்புவின் மகன் பகீர் மூவரும் சேர்ந்து திருடன் போலீஸ் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

சுஜிகெரெ ஏரியின் பக்கத்திலே ஒருவேளை குழந்தைகள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தால் என்னும் பயம் சுப்புராயப்பட்டருக்கு ஒரு பக்கமென்றால் மற்றொரு பக்கம் பேரப்பிள்ளைக்கு அந்த பியாரி குட்டி எங்கு மூக்கு வாய் பார்க்காமல் அடித்துவிடுவானோ என்ற ஆதங்கம். விளையாட்டுக்கு இடையில்

சண்டை நுழைந்து விட்டிருந்தது; அதனால் தான் பட்டரின் ஆதங்கம் அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்தது.

பட்டருக்குத் தம் பேரப்பிள்ளை இந்தச் சூளைக் குழந்தைகளுடன் சேர்ந்து விளையாடுவது துளியும் விருப்பமில்லை. எத்தனையோ முறை அவர் - 'ஏ பரதேசி வேலைக்காரா, உனக்கு அந்தக் கீழ்வீட்டு சியானு போகரின் குழந்தைகளுடன் விளையாட என்ன சங்கடம்' என்று திட்டும் தொனியிலேயே அறிவுரை கூறியதுண்டு. ஆனால், ராமு எப்பொழுதும் தாத்தாவையும், அவருடைய அறிவுரையையும் பொருட்டாக எடுத்துக் கொண்டதில்லை. அது என்னவிருந்தாலும், தாத்தாவின் அறிவுரை கடலோரக் காற்றைப் போல வரும்..... போகும்.... என்னும் அலட்சியம்.

அன்று பொங்கல் பண்டிகை, பள்ளிக்கு அரைநாள் விடுமுறை. மாலை நேரம். மூன்று நண்பர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து திருடன் போலீஸ் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். ராமு போலீசாக இருந்தான்; மம்மதே, பகீர் இருவரும் திருடர்கள். போலீஸ் ராமு, திருடன் மம்மதேவை புயல் வேகத்தில் பிடிக்கும் சூழலில் தற்செயலாக மம்மதேவின் கால் சட்டையைப் பிடித்து இழுத்திருந்தான். பிடித்து இழுத்த வேகத்திற்குத் தளர்வாக முடிச்சுப் போட்டிருந்த கால்சட்டை சுலபமாகக் கழட்டிக் கொண்டு இடுப்பிலிருந்து நழுவிக் கால் மேல் விழுந்து விட்டிருந்தது. பகீர், மம்மதேவைப் பார்த்துக் கேலியாகச் சிரித்தான்; ராமுவும் கூட. வெக்கமடைந்தான். மம்மதே, அந்தக் கோலத்தில் உடனே ராமுவின் பூணூலைப் பிடித்து இழுத்தான். 'என்னடா புளிப்பட்டி³⁶ என் கால் சட்டையைப் பிடித்து இழுப்பியா.... என்று கேட்டுக் கொண்டே ராமுவின் முகத்தில் அடிக்கத்

³⁶ புளியால் செய்த குழம்பை அதிகம் சாப்பிடுபவர்களை அப்பகுதியில் அவ்வாறு அழைப்பதுண்டு.

தொடங்கினான். ராமுவின் கூச்சலைக் கேட்டுச் சுப்புராயப் பட்டர் முற்றத்திலிருந்து கீழறங்கி வருவதற்குள் மம்மதே கணுக்கால் மேலிருந்த கால்சட்டையை உடனே இடுப்புக்கு இழுத்துக் கொண்டு வேலையைத் தாண்டி மாயமானான். அவன் பின்னாலே பகீரனும் ஓடிக் கொண்டிருந்தான். 'தாத்தாவின் சொல்லைக் கொஞ்சமாவது கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்' என்று ராமு புலம்பிக் கொண்டிருக்கையிலே சுப்புராயப் பட்டர் வேகமாக அவனுடைய வலது காதைப் பிடித்துத் தரதரவென முற்றத்திற்கு இழுத்து வந்திருந்தார்.

தாத்தாவின் அறிவுரை மற்றும் மம்மதேவின் மேலிருந்த கோபமெல்லாம் நான்கு நாட்களுக்குள்ளே, வீசி வரும் கடலோரக் காற்றின் வசமானதும், ராமு மீண்டும் திருடன் போலீஸ் விளையாட்டிற்காக மம்மதே மற்றும் பகீரிடம் தானே சென்று அழைப்பு விடுத்து வந்திருந்தான்.

தாங்கள் மற்றொரு சண்டை போடக் கூடாதென்று மம்மதே, ராமு இருவரும் முடிவெடுத்திருந்தனர். இன்றைய விளையாட்டில் எரிச்சல், சண்டை தானாகவே 'தவளை இருக்கும் இடத்தில் பாம்பு நுழைவது போல' மெல்ல நுழைந்தே விட்டிருந்தது. ராமு திருடனாகக் கூடாது என்று மம்மதேவின் பிடிவாதம். நான் ஏன் எப்பொழுதும் போலீஸ் ஆக வேண்டும் என்பது ராமுவின் வாதம். போலீசாக இருந்ததால் தானே நான் மம்மதேவின் கால்சட்டையை நழுவவைத்தேன், அதற்குத் தான் எனக்குப் போலீஸ் நிலை வேண்டாமென்று ராமு சொன்னால், பதிலுக்கு மம்மதே மற்றும் பகீர் சொல்வது 'நீ திருடனானால் எங்களைப் போல் முற்றத்தில் ஒளிந்து கொள்வதில்லை. உங்க வீட்டுப் பூஜை அறையின் பரணை மீது பதுங்கிக் கொள்கிறாய். அங்கு நாங்கள்

வருவதற்கில்லை, வந்தால் உங்க தாத்தா இடுப்பை உடைத்துப் போடுவாராம்'.... இப்படியே வாதத்திற்குத் தொடர் வாதம் வளர்ந்திருந்தது. ராமுவுக்கு அவர்கள் இருவரின் வாதம் உண்மை என்று பட்டது. ஆனால் ஒத்துக் கொள்ளும் மனநிலையில் இல்லை. அவனுக்குப் போலீசாவது சலிப்பைப் போல எரிச்சலான விஷயமும் கூட.

ராமுவுக்கும் தாத்தாவின் புத்தி தெரிந்ததே. மம்மதேவும் பகீரும் வீட்டு வாசலுக்குள் கால் வைத்தால் அவர்களின் இடுப்பை உடைத்துப் போடுபவர்தான். ஆனால் தான் எத்தனை முறை போலீஸ் ஆவது? பல முறை ராமுவுக்குத் திருடனாக மம்மதே வாய்ப்புக் கொடுத்திருந்தும், அவனுக்கு ராமு பதுங்கி கொள்ளும் கொல்லைப்புறத்தின் அறிமுகம் இருந்ததால், அவனை எளிதில் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். போலீசின் கையிலிருந்து தப்பிக்கொள்ள ஒன்றிரண்டு முறை ராமு பூஜை அறையின் பரண் மேல் பதுங்கிக் கொண்டது மம்மதே பகீரின் பொறுமையை இழக்கச் செய்த, கொல்லைப்புறத்திலிருந்தே கன்னாபின்னானு திட்டுகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். போலீசுக்கு பூஜை அறையின் மெத்தைக்கு ஏறி திருடனைப் பிடிக்க சாதி இடையூறாக இருந்த காரணம் மம்மதேவை பொறுமை இழக்கச் செய்து கோபத்தின் வெளிப்பாடு வசைச் சொற்களின் வடிவமாக வெளியில் வந்தது. ராமுவுக்குத் திருடனாக மம்மதே வாய்ப்புக் கொடுக்காமல் இருக்கக் காரணம் இதுவும் ஒன்று.

சண்டை, வாதம் தொடர்ந்து கொண்டே இருந்தது. சுப்புராயப்பட்டர் அப்பப்ப தாழ்வாரத்திலிருந்தே முற்றத்தின் பக்கம் நாரையைப் போல கழுத்தைச் சாய்த்து 'வேசிகளே..... சனியன்களே.... அமைதியா இருங்க' என்று கத்திக் கொண்டே மீண்டும் தலையை உள்ளே இழுத்துக் கொண்டிருந்தார். இறுதியில்

பகீரின் சமரசப் பஞ்சாயத்தில் ராமு திருடனாகவே தேர்வு செய்யப்பட்டான். ஆனால் பூஜை அறை பரண் மேல் பதுங்கக் கூடாது என்னும் ஒப்பந்தத்தின் பேரில்.

போலீஸ் இருவரும் ராமுக்கு முதுகுகாட்டி நின்று கண் முடிக்கொண்டனர். முற்றத்தின் எல்லா இடங்களும் போலீசுக்கு அறிமுகம். நீரோடை, பம்ப் செட், தவுட்டு மூட்டை, ஆலமரம், குப்பைக் குழி, தாழம் பூ புதர்.... இங்கெல்லாம் ராமு பதுங்குமாறு இல்லை. இந்த முறை போலீசின் கையில் சீக்கிரத்தில் பிடிபடக்கூடாது. திருடனாக விளையாடும் வாய்ப்பு கிடைத்ததே அபூர்வம் என்பது ராமுவின் எண்ணம்.

மம்மதே போலீஸ் 'ஆச்சா' ஆச்சா....' - என்று சகிப்புத்தன்மை இழந்து ஒரே மூச்சாகத் திருடனிடம் கத்திக் கொண்டிருந்தான். ராமு 'இன்னும் முடியலப்பா முடியல' என்று சொல்லியவாரே பதுங்கிக் கொள்ள தகுந்த இடத்திற்காக அலைந்து கொண்டிருந்தான். பகீருக்கு இருக்கும் சகிப்புத்தன்மை மம்மதேவுக்கு இல்லை. 'கண்களிலிருந்து கையை எடுத்து விடுகிறேன்? என்று மம்மதே கத்தியே விட்டான்; முதலிலிருந்தே பகீரிடம் சகிப்புத்தன்மை இழந்து கத்தினான். பகீரின் சகிப்புத்தன்மையும் காலியாகியிருந்தது.

ராமுவுக்கு உயிர்ப் பயம். பதுங்கிக் கொள்ள பாதுகாப்பான இடம் கிடைக்கவில்லை. வீட்டுப்பக்கம் பார்த்தான். பூஜை அறை பரணையை நினைத்துக் கொண்ட பொழுது நிபந்தனை நினைவுக்கு வந்தது. தாழ்வாரம் பக்கம் பார்த்தான், தாத்தா பிரம்ம முடிச்சுடன் போராடிக் கொண்டிருந்தார். தாத்தாவின் ஊதிய முகத்தைப் பார்த்தவாரே முகத்தை இந்தப் பக்கம் திருப்பினான். இதற்கிடையில் போலீசின் சகிப்புத்தன்மை தாண்டியிருந்தது.

'நான் கண்ணிலிருந்து கை எடுத்து விடுகிறேன்' என்று மம்மதே கத்தியதும் ராமுவுக்கு உடனே தென்பட்டது வீட்டுக்கு வெளியிலிருக்கும், அம்மாவின் மாதவிடாய் அறை. ராமுவுக்கு அந்த அறைக்குச் செல்ல அனுமதி கிடையாது என்று அவனுடைய தாத்தா எப்பொழுதோ சொல்லியிருந்தார்; அம்மாவும் தாத்தாவின் தொனி தந்திருந்தாள்.

மாதவிடாய் அறைக்குள் போவதா வேண்டாமா - என்னும் குழப்பம் ராமுவுக்குள். அம்மா அந்த அறைக்குள்ள இருக்காரா? அவளுடைய கைக்கு சிக்கி மாட்டிக்கொண்டால்? தாத்தா ஒரு வேளை பார்த்துவிட்டால்? கண்டிப்பாக முதுகின் தோலை உரிப்பார்.

அதற்கு அரை மணி நேரம் முன் அம்மா சமையலறையில் அவனுக்குக் கேழ்வரகு களி செய்து தந்த நினைவு. அம்மா மாதவிடாய்அறையில் இருக்க வாய்ப்பே இல்லையென்று உத்தரவாதத்துடன் நேராக மாதவிடாய் அறைக்குள் நுழைந்து போலீசுக்கு 'ஆனது' என்று சத்தமாகச் சொன்னான். போலீசின் கையில் இந்த முறை மாட்டிக் கொள்வதில்லை என்னும் தன்னம்பிக்கை அவனுக்கு; அறைக்குள் போய் கதவு சாத்திக் கொண்டு மேஜைக்கு அடியில் மறைந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்குள் அம்மா தோன்றியிருந்தாள்! அதிர்ச்சியுடன் சுதாரித்துக் கொள்வதற்குள் முதுகில் 'பளீர் பளீர்' என அடித்து, 'வருவீயா..... டா இந்த அறைக்கு' காதைப் பிடித்து அடித்தே விட்டாள்.

ராமு, வெளியில் அவனுக்காகக் கழுகைப் போலக் காத்திருந்த போலீசின் கையில் அநியாயமாக மாட்டிக் கொண்டிருந்தான். வேறு சூழ்நிலையாக இருந்திருந்தால் ராமு அம்மா அடித்ததற்கும், போலீசின் கையில் மாட்டியதற்கும் ஓ..... என்று அழுதிருப்பானோ என்னவோ? ஆனால், இந்த நாள் ராமுவுக்குக்

கோபம், துக்கம், வேதனை எதுவும் ஆகவில்லை, அதற்குப் பதில் விபரீத ஆனந்தம், குதூகலம். குதூகலத்தை அவனால் முடிவைக்க முடியவில்லை. மாதவிடாய் அறை வாசலிலே நின்றிருந்த அம்மாவைக் கண் சிமிட்டிச் சிமிட்டிப் பார்த்தான். போலீசின் கைப்பிடியிலிருந்தவாறே 'அம்மா உன்னை வெள்ளைக் காக்கை முட்டியதா? என்று குதூகலத்தை அடக்க முடியாமல் கேட்டே விட்டான்.

'ஆமாம்' என்றாள் அம்மா. 'அரை மணி நேரத்துக்கு முன்பு சமையலறையில் எனக்குக் கேழ்வரகு களி தந்தாய். சமையலறைக்குள் வந்தா வெள்ளைக் காக்கை முட்டியது?' - என்று மீண்டும் மற்றொரு கேள்வி கேட்டான். 'இல்லை வெளியில் வந்த போது முட்டிவிட்டது' என்றாள் அம்மா.

உடனே ராமு போலீசாரின் கையிலிருந்து விடுபட முயற்சித்தான். மம்மதேவின் இறுக்கமான பிடியிலிருந்து விடுபட்டுக் கொள்ள முடியவில்லை. ராமு மம்மதேவிடம் இனி விளையாட்டு போதும் என்றான்.

"உன்னைச் சுலபமாகப் பிடித்திருக்கிறேன். அதனால் தப்பித்துக் கொள்ள விளையாட்டு வேண்டாமென்கிறாயா? நீ இப்ப போலீசாகி என்னைப் பிடித்துத் தான் ஆக வேண்டும்" என்று ஆணையிட்டான். ராமுவுக்கு இக்கட்டான நிலை, வெள்ளைக் காக்கையைத் தேடும் ஆத்திரம்.

அம்மாவை முட்டிய வெள்ளைக் காக்கை இங்கு தான் எங்கோ இருக்கிறது. 'இவங்க கூட விளையாட்டைத் தொடர்ந்தால் அது பறந்து போய்விடும். மீண்டும் அது இந்தப் பக்கம் வருவது அடுத்த மாதம்' என்னும் வேதனை ஒரு பக்கம். தவிர்க்க முடியாமல் 'விளையாட்டே வேண்டாம், நான்

போலீஸ் ஆவதில்லை' என்று சொல்லி விட்டால் கோபத்தில் மம்மதன், பகீர் நாளையிலிருந்து விளையாட்டிற்கு வரமாட்டார்கள் எனும் பயம் மறுபக்கம்.

ராமு இறுதியில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தே விட்டான். அம்மாவை மாதத்திற்கு ஒரு முறை கடலிலிருந்து வெள்ளைக் காக்கை பறந்து வந்து முட்டுவது, அந்த நாள் அம்மா தலைக்குக் குளித்து வீட்டிலிருந்து வெளியில் வந்து, நான்கு நாட்கள் முற்றத்திலிருக்கும் அறையிலிருப்பது, யாரும் அம்மாவை முட்டாமல் இருப்பது, தான் ஒவ்வொரு மாதமும் அந்த வெள்ளைக் காக்கைக்காகக் காத்திருப்பது. அது தனக்குத் தெரியாமல் அப்பா, அம்மா, தாத்தாவிற்கு மட்டும் தெரிவது இப்படியெல்லாம் தனக்குத் தெரிந்திருக்கும் எல்லா தகவல்களையும் மேலும் உபுகாரம் பூசி நண்பர்களுக்குத் தெரிவித்தான். தான் இன்று இங்கெங்கோ மறைந்திருக்கும் அந்த வெள்ளைக் காக்கையைத் தேடிக் கண்டுபிடித்தே தீர வேண்டுமென்று அவசரப்படுத்தினான்.

ராமுவின் வர்ணனையை, அவனுடைய கண், முகம், நாக்கின் வித்தியாசமான இயங்கு நிலையைப் பொறுமை, ஆர்வத்துடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். கேட்டுக் கொண்டிருந்த போதே மம்மதே, பகீர் இருவரிடமும் ஒவ்வொரு நொடிக்கும், அந்த வெள்ளைக் காக்கையைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற குதூகலம் அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்தது. மம்மதேவிற்குத் தன் அம்மாவை எதற்காக வெள்ளைக் காக்கை முட்டவில்லை என்னும் யோசனை பலமாக வாட்டத் தொடங்கியது.

குதூகலம் தாங்க முடியாமல் மம்மதே 'அந்த வெள்ளைக் காக்கை இங்கெங்கோ தான் இருக்க வேண்டும், தேடலாம் வாங்க' என்று ராமு, பகீரை அவசர அவசரமாகக் கிளப்பினான். ராமு எதிர்பார்த்தது இதையே. எதையோ

நினைவு செய்து கொண்ட ராமு, மம்மதேவை அமைதியாக இருக்குமாறு கை
சைகை செய்து கொண்டே பூணூலை வலது கையில் ஆள்காட்டி விரலில் சுத்திக்
கொண்டு தாத்தா இருக்கும் பக்கம் ஓடினான்.

‘தாத்தா அம்மாவை முட்டிய வெள்ளைக் காக்கையைப் பார்த்தாயா?
எந்தப் பக்கம் பறந்து போனது’ – என்று கேட்ட பொழுது சுப்புராயப் பட்டருக்கு
வெறுப்பானது. ஒவ்வொரு மாதமும் பேரனின் இந்த எரிச்சலூட்டும்
கேள்வியைக் கேட்டுக் கேட்டு அவருடைய தலையே வெடித்து விடும்
போலானது.

‘நான் பார்க்கவில்லை’ – என்றார் எரிந்து கொண்டே. ‘மீண்டும் அம்மா
மாதவிடாய் அறையில் இருக்கிறாள். என்னை முட்ட வேண்டாமென்றாள்’ –
என்று சொன்னான்.

சுப்புராயப் பட்டருக்கு மருமகளின் மாதவிடாய்த் தகவல்
பேரப்பிள்ளையிடமிருந்து அப்பொழுது தான் தெரிந்தது. மாலை காபி –
சிறுண்டி தானே செய்து கொள்ள வேண்டும் என்னும் கவலை ஒரு பக்கம்,
மறுபக்கம் ஆடிப் பெளர்ணமி நாளன்று அறுவடைக்குத் தயாராக இருக்கும்
நெல்லுக்குச் சீமந்தம் செய்வது யார் என்னும் பலமான சிந்தனை முளைத்தது.
அதனுடன் இவனுடைய கேள்வியின் மாலைக்கு பதில் சொல்வது யார் என்னும்
எரிச்சல் வலி.

வருட ஆரம்பத்தின் முதல் பயிரான எண்ணைல்³⁷ பயிர் கருவுற்ற உடன்
சீமந்தம் செய்வது துளுநாட்டில் சாதி வர்க்க பேதமின்றி நடந்து வந்த
ஒன்றாகும்; கொண்டாட்டத்தின் நாள். அது ஆடிப் பெளர்ணமி நாள்.

³⁷ வருடத்தின் முதலில் அறுவடைச் செய்யப்படும் பயிரின் பெயர்.

சுப்புராயப்பட்டரின் ஜுஜுகெரெ வீட்டில் பல தலைமுறைகளாக இந்த பண்டிகையை உற்சாகத்துடன் கொண்டாடியது, இன்றளவிலும் அப்படியே தொடர்ந்து வந்துள்ளது. சுப்புராயப்பட்டரின் மனைவி சாரதம்மா சுஜிகெரெ ஏரியில் கால் வழக்கி விழுந்து இறந்த பிறகு, அந்த சீமந்தப் பொறுப்பு அவருடைய மருமகள் சுபத்ரேவின் மேல். நான்கு வருடங்களாகச் சுபத்ரே சரியாகவே தன் கடமையைச் செய்து வருகிறாள்.

ஆடிப் பெளர்ணமி நாளன்று அரிசி உருண்டை, எண்ணையில் சுட்ட முறுக்கு, அரிசிப் பாயசமுடன் சாதம் பலகாரங்களை வாழை இலையில் வைத்து வயல் வரப்பில் பரிமாறி, கர்ப்பம் தரித்து இன்னும் கொஞ்ச நாளில் பிரசவிக்க இருக்கும் கர்ப்பிணி பயிர்கள் இரண்டின் முடியைப் பிடித்து முடிச்சுப் போட்டுப் பூ மல்லிகை வைத்து, குங்குமம் வைத்து ஆரத்தி காட்டினால், நிறைமாதக் கர்ப்பிணி ஒருத்திக்கு சீமந்தம் செய்த திருப்தி, மகிழ்ச்சி. இது இயற்கையின் வழிபாடு மட்டுமல்ல. வீட்டுப் பெண்ணின் வயிற்றை நிரப்பிய திருப்தி சுபத்ரேவுக்கு.

ஆடிப் பெளர்ணமிக்கு இன்னும் நான்கு நாட்கள் இருக்கும் போது வீட்டின் சுமங்கலிப் பெண் மாதவிடாய் ஏற்பட்டு வீட்டுக்கு வெளியில் ஒதுங்கியது சுப்புராயப் பட்டரைத் தைரியம் இழக்கச் செய்தது. இப்போ பேரப்பிள்ளையின் கேள்விகள் அவருக்குள் கடுமையான வெறுப்பை ஏற்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல், அவனுடைய கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல முடியாத இக்காட்டான நிலை வேறு.

பேரப்பிள்ளையிடம் இது போன்ற கேள்விகள், குதூகலத்தைப் பிறக்குமாறு செய்ததே சுப்புராயப் பட்டர் தான். ராமு பள்ளிக்குச் செல்ல

ஆரம்பித்த பிறகு 'அம்மாவுக்கு மாதவிடாய் ஆனால் முட்டக்கூடாது, அம்மா இருக்கும் மாதவிடாய் அறையில் கால் வைக்கக்கூடாது' - என்று ஆணையிட்டிருந்தார் சுப்புராயப்பட்டர். ராமு அன்று உடனே தாத்தாவைக் கேட்ட கேள்வி 'மாதவிடாய் என்றால் என்ன தாத்தா. மாதவிடாய் ஆவது எப்படி?'

ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியராக இருந்த சுப்புராயப் பட்டருக்குப் பள்ளியில் குழந்தைகளிடமிருந்து இது போன்ற கோளாறான கேள்விகளைக் கேட்டுப் பழக்கமிருந்ததால் பின்னடையாமல் 'வெள்ளைக்காக்கை முட்டினால் மாதவிடாய் ஆகும்' - என்ற பொழுது, ராமு அவரிடம் மற்றொரு கேள்வி கேட்டான். அது அம்மாவை முட்டினால் நாம் ஏன் அம்மாவை முட்டக் கூடாது?

'வெள்ளைக் காக்கை முட்டினால் அம்மாவுக்கு உடம்பெல்லாம் ஒருவிதமான வலி வரும்' - என்று தாத்தா சொன்னால், 'எத்தனை நாள் வலி வரும்? - என்று மற்றொரு கேள்வி. 'ஐந்தாறு நாள்' - என்றார் சுப்புராயப்பட்டர். 'அம்மாவை முட்டிய வெள்ளைக்காக்கை வேறெங்கு ஓடிப் போகும்? என்று மற்றொரு கேள்விக்கு - 'கடலோரம்' என்று பதிலளித்தார்.

அன்று ராமு மீண்டும் ஏதேதோ கேட்பதிலிருந்தான். அதற்குள் தாத்தா - பேரப்பிள்ளையின் பேச்சை கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். ராமுவின் தாய் சுபத்ரே 'போதும் வாய் மூடுடா, நாலு அடி உயரமிருப்பவனுக்கு எவ்வளவு நீள வாய்' - என்று மாதவிடாய் அறையிலிருந்தே சத்தமாக அதட்டினாள். சுப்புராயப் பட்டர் அந்த முறை பெரிய ஆபத்திலிருந்து தப்பியிருந்தார். மருமகளின் ஒவ்வொரு மாத மாதவிடாய் அன்றும் பேரப்பிள்ளையின் கேள்வி மழைக்கு அவரே மனமுடைந்து போயிருந்தார்.

இரண்டு வருடமாக ராமு அந்த வெள்ளைக் காக்கைக்காக ஊரெல்லாம் தேடுதல் வேட்டை நடத்தி அதனைக் கண்டுபிடிப்பதில் தோல்வியடைந்திருந்தான். ஆனாலும் வயலில் பறந்து கொண்டிருந்த நாரைகளுக்கிடையில் வெள்ளைக் காக்கையைத் தேட முயற்சித்தான்.

முகம் சுருக்கிக் கொண்டு அமைதியாக இருந்த தாத்தாவை ராமு மற்றொரு முறை சீண்டினான். 'தாத்தா, வெள்ளைக் காக்கை இங்கு எங்கேயாவது இருக்குமா' - என்று.

பேரப்பிள்ளையின் குரல் கேட்டவுடன் பக்கத்திலிருந்த ஊன்று கோலைப் பிடித்தெழுந்து - 'வேசிமவனே இந்தக் கோலைப் பார்த்தாயா....., நடக்கிறாயா இல்லையா' - என்று படபடவென்று கத்தியதால் ராமு உடனே மாயமாகியிருந்தான். முற்றத்தின் வலது மூலையின் நார்த்தங்காய் மரத்தடியில் நின்று சுப்புராயப் பட்டரின் வாடிய முகத்தை முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மம்மதே, பகீர், தாத்தாவின் அடியிலிருந்து நொடிப்பொழுதில் தப்பித்து வந்து ராமுவிடம் சேர்ந்து கொண்டனர்.

முவரும் முற்றத்திலிருந்து இறங்கி, தோட்டத்தைத் தாண்டி சுஜிகெரையைச் சுற்றி வந்து வயலின் ஓரம் வந்து, ஆற்றங்கரையோரமிருந்த மரங்களையெல்லாம் வெள்ளைக் காக்கைக்காகப் பார்க்கத் தொடங்கினர். தெண்டே³⁸ மரங்கள் உடல் முழுதும் பூ விட்டிருந்தது. அந்த வெள்ளைப் பூக்களின் மத்தியில் வெள்ளைக்காக்கையைத் தேடுவது சிறிது கடினமானாலும் அவர்களின் தேடுதல் நடந்து கொண்டே இருந்தது. பகீர் மரம் ஒன்றின் பக்கம் கைக்காட்டி 'அதோ.... டா.... வெள்ளைக்காக்கை' என்று ராமுவின் தோளை

³⁸ ஒரு வகையான மரம்.

தட்டிய போது, மம்மதே பகீரின் தலையில் ஒன்று தட்டி அது நாரைடா என்று அதட்டினான். ராமு அங்கிருந்து தாழம்பூ புதர் பக்கம் நடந்த பொழுது புதருக்குள் இருந்த வாலாட்டிக் குருவிகள் பயத்தில் மேலும் நடுங்க ஆரம்பித்தன. ராமு அங்கு ஏதாவது வெள்ளைக்காக்கை இருக்குமோ என்னவோ என்று புதருக்குள் வந்து மூலையில் பார்த்தான். பயத்துடன் இருந்த வாலாட்டிக் குருவிகளைப் பார்த்தானே தவிர வேறேதுவும் தென்படவில்லை.

சூரியன் மறையும் வரை இவர்களுடைய தேடுதல் தொடர்ந்தே இருந்தது. குழந்தைகள் வயலின் ஓரத்தில் என்ன தேடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் – என்று சுஜிகெரெ ஏரி ஓரத்தில் ஆமையை நறுக்கிக் கொண்டிருந்த மன்ய முகெரன்³⁹ சுப்புராயப்பட்டருக்குத் தகவல் கொடுத்த போது, சுப்புராயப் பட்டர் பூணூல் வேலையை அப்படியே ஒதுக்கி வைத்து விட்டு முற்றத்திற்கு வந்திருந்தார். பேரப்பிள்ளையின் பெயரைச் சொல்லிக் கூவியவாறே நடு நடுவில் 'வேசி மவனே' 'சனி பீடை' என்று சேர்த்துக் கொண்டே முற்றத்தின் மூலைக்கு வந்த போது, குழந்தைகள் சுஜிகெரெ ஏரியின் பக்கத்திலே நின்றிருப்பதைப் பார்த்து நெஞ்சம் பக் என்று ஆனது. மனைவியை விழுங்கிய அந்த ஏரியைப் பார்த்த பொழுதெல்லாம் பட்டருக்கு அதென்னவோ பயம்.

அதோ உன்னுடைய 'சூளைத் தாத்தா' கூப்பிடுகிறார் – என்று மம்மதே ராமுவை எச்சரித்தான். மூவரும் வெள்ளைக் காக்கையின் உருவத்தை மனதிலே கற்பனை செய்து கொண்டு, மெதுவாகக் காலடி வைத்துக் கொண்டே முற்றத்திற்கு வந்த போது அங்கேயே நின்று கரகரவென்று கண்ணை உருட்டிக்

³⁹ தனி நபர் பெயர்.

கொண்டிருந்த சுப்புராயப் பட்டரைப் பார்த்து மம்மதே, பகீர் இருவரும் மாயமானார்கள்.

சுப்புராயப் பட்டர் அப்பதான் காபி செய்து வைத்து, தானும் குடித்து சுபத்ரேவுக்கும் தந்து பேரப்பிள்ளை மற்றும் மகனின் பாலைத் தாமிர சொம்பில் ஊற்றி அடுப்பு அனல் மீது வைத்து மீண்டும் பூணூல் வேலைக்கு உட்கார்ந்த போதுதான் மன்ய முகெரன் குழந்தைகள் குறித்துத் தகவல் தந்தான். பேரப்பிள்ளையின் பால் காபியை சொம்பில் ஊற்றி வைக்கும் போதே அவருக்குப் பேரப்பிள்ளைக் காணாமல் போனது குறித்து ஒரு விதமான சந்தேகம், கூடவே எரிச்சல், கோபமும் பிறந்திருந்தது.

இப்போ ராமுவைப் பார்த்தவருக்குக் கோபம் நெற்றிக்கேறியதைப் போல, பேரப்பிள்ளையின் காதைத் திருகி தரதரவென்று சமையலறைக்கு இழுத்துப் போனார். சுபத்ரே இதையெல்லாம் மாதவிடாய் அறையின் ஜன்னலிலிருந்தே அமைதியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

விக்கி விக்கி அழுதுக்கொண்டிருந்த பேரப்பிள்ளையின் முதுகில் நான்கு முறை பளீர் பளீரென்று அடித்தார், அடுப்பின் மேலிருந்த காபியைக் கஞ்சி டம்ளர் ஒன்றில் ஊற்றி ராமுவின் முன் வைத்து விட்டு, கடவுளுக்குச் சூடம் காட்ட பூஜை அறைக்கு வந்த போதும் ராமு அழுகையை நிறுத்தவில்லை. பட்டர் தீபம் ஏற்றி விட்டு சங்கு ஊத எண்ணிய பொழுது – ‘தாத்தா’ என்று மீண்டும் ராகம் இழுத்திருந்தான் ராமு. அவனுடைய அழுகையை வெள்ளைக் காக்கையின் நினைவு முழுவதுமாக விழுங்கிவிட்டிருந்தது.

பேரப்பிள்ளையின் ராகம் பட்டரின் பொறுமை, கோபத்தை நெற்றிக்கு ஏறச் செய்தது. 'சூளை வாய் மூடி, காபி குடிச்சி, பலப்பம் - எழுது பலகை எடுத்து வா' - என்று சொல்லிவிட்டு மீண்டும் சங்கு ஊதத்தொடங்கினார்.

ராமுவுக்கு அழகை வந்தது. தாத்தாவிடம் ஒரே ஒரு கேள்வி கேட்க வேண்டுமென்றிருந்தான். இன்று இரவு வெள்ளைக் காக்கை இங்கு எங்கேயாவது இருந்து விடுமா? அல்லது கடலுக்கே பறந்து போகுமா? - என்று. ஆனால், தாத்தா அவனுடன் பேசவே இல்லை. எரிந்து விழுந்தார்.

இந்த பாழாப்போன அம்மாவும் எதுக்காகத்தான் மாதவிடாய் அறைக்கு போகிறாளோ? அவள் மாதவிடாய் அறைக்கு போனபோதெல்லாம் தனக்கு இதே பிரச்சனை. தாத்தா நான் எழுந்தாலும் திட்டுவது; உட்கார்ந்தாலும் திட்டுவது. இந்த வீட்டைக் காட்டிலும் மம்மதேவின் வீடு எவ்வளவோ மேல்; அவங்க அம்மாவுக்கு மாதவிடாய் அறை இல்லை. அந்த வெள்ளைக் காக்கையின் தொல்லையும் இல்லை, என்று முணகியவாரே கையிலிருந்த காலிடம்ளரை அங்கே இருந்த ஜன்னலில் வைத்து விட்டு எழுது பலகை எடுத்து வர அப்பாவின் அறைக்கு ஓடினான்.

சுப்புராயப் பட்டர் அறைக்கெல்லாம் தீபம் ஏற்றியவாறே பேரப்பிள்ளை குறித்து யோசித்துக் கொண்டிருந்தார். இப்ப எல்லாம் அவன் அவருக்கு ஒரு தலைவலியாகியிருந்தான். சுப்புராயப்பட்டர் அவருடைய அப்பா காலத்திலிருந்தே வளர்த்து, காப்பாற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கும் நம்பிக்கை போன்றவற்றை இந்த ஏழு வருட பையன் தலைகீழாகுமாறு விசாரிப்பது, கிண்டல் செய்வது அவருக்குச் சகித்துக் கொள்ளும் விஷயமல்ல. எழுபத்திரண்டு

வயது சுப்புராயப் பட்டரின் பேரப்பிள்ளையிடம் இருந்து குற்றமாக வெளிவரும் புது நடவடிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையில் அவர் இல்லை.

ராமுவுக்கு ஆறு வருடம் நிரம்புவதற்குள் உபநயனம் செய்து விடவேண்டுமென்று சுப்புராயப்பட்டரின் பிடிவாதம். ஐந்து வருடம் இருக்கும் போதே அவனுக்கு காயத்ரி மந்திரத்தை வாய்ப்பாடம் செய்விக்கும் போதெல்லாம் 'நான் எதுக்கு அந்த மந்திரத்தை எல்லாம் கற்க வேண்டும்' நான் வாய்ப்பாடு கற்கிறேன்' - என்று தாத்தாவைக் கேள்வி கேட்பான். தன் பிடிவாதத்தால் தாத்தாவைக் கோப்படுத்தினான். பூணூல் வேண்டுமென்றால் காயத்ரி மந்திரம் வாய்ப்பாடமாக வரவே வேண்டும்' - என்று தாத்தா சொன்னார்.

'யாருக்கு வேணும் தாத்தா அந்தப் பாழாப்போன பூணூல்.... உபநயனம்; எனக்கு மம்மதேவைப் போல பூணூல் வேண்டாம்' - என்னும் போது சுப்புராயப்பட்டருக்கு உட்கார்ந்திருக்கும் பூமியே சரிந்தது போன்ற அனுபவம்; பேரப்பிள்ளையை அடிக்குமளவுக்குக் கோபம்.

அன்றிலிருந்து சுப்புராயப் பட்டருக்கு இந்தத் தொல்லைப் பிடிச்ச பேரப்பிள்ளை குறித்து ஒருவிதமான அவநம்பிக்கை. வேசி சூத்திர குழந்தைகளுடன் சேர்ந்து இவன் பாழாகி வருகிறான் - என்று பல முறை தன் மகனிடம் குற்றம் சாட்டியுள்ளார். கடந்த மாதம், சுபத்ரேவின் மாதவிடாய் நாளன்று ராமு பள்ளியிருந்து வந்தவுடனேயே, தன் அம்மாவை சமையலறையில் இல்லாமல் போக மாதவிடாய் அறைக்குப் போய்ப் பார்த்தான். அம்மா பெஞ்சில் ஜன்னல் பக்கம் படுத்திருந்தாள். ஆழ்ந்த தூக்கத்திலிருந்த சுபத்ரேவை மகனின் குரல் தட்டி எழுப்பவில்லை. அம்மாவை

அழைத்து அழைத்துச் சோர்ந்து போன மகன் ஜன்னல் பக்கம் இருந்த கஞ்சித் தண்ணீயிலிருந்து ஒரு கரண்டி கஞ்சி எடுத்து வந்து, அம்மாவின் முகத்தில் வீசி தெளித்தான். அன்றே சுப்புராயப் பட்டர் தன் மகனிடம் குற்றப்பட்டியலை ஒப்பித்திருந்தார்.

அறைக்கெல்லாம் தீபம் ஏற்றி வைத்துத் தாழ்வாரத்தில் வந்து நாற்காலியில் உட்கார்ந்த தாத்தாவிடம், ராமு எழுது பலகை – பலப்பம் எடுத்து வந்து தந்து 'சொல்லிக் குடுங்க' – என்றான். சுப்புராயப் பட்டர் இன்னும் சிறிய பிராமணன் குறித்த யோசனையிலிருந்து வெளியில் வந்திருக்கவில்லை. அன்றைய ஒரு நிகழ்வால் தாத்தாவிற்குப் பேரப்பிள்ளை மேல் பயத்துடன் ஒருவிதமான வெறுப்பும் பிறந்திருந்தது; அன்று காற்று மழைக்கு, ராமுவின் பள்ளி தாழ்வாரத்தில் மழை நீர் விழாதவாறு கட்டியிருந்த தகரம் அவிழ்த்துக் கொண்ட பொழுது ஏரி வீட்டு அச்சுத வாத்தியார் ஓடி போய் அதனைக் கட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு, குழந்தைகளிடம் கயிறு கொண்டு வரச் சொன்னார். எங்கு தேடியும் குழந்தைகளுக்குக் கயிறு கிடைக்கவில்லை. மம்மதேவிற்கு உடனே ஏதோ தோன்றியதைப் போல ராமுவை அழைத்து ராமுவின் பூணூலைக் கழட்டச் சொன்னான். உடனே ராமு சட்டையைக் கழட்டிக் கையைத் தூக்கி, பூணூலைக் கழட்டி எடுத்து மம்மதேவின் கையில் வைத்தான். நழுவிய தகரத்தைக் கட்டுவது அவசியம் என்பதால், அச்சுத வாத்தியார் அதென்னவோ பூணூலோ இடுப்பு நூலோ என்று எதையும் கேட்காமல் அமைதியாகத் தகரத்தைக் கட்டினார். ராமுவின் பூணூல் என்னும் தகவல் குழந்தைகள் மூலம் பிறகு வாத்தியார் காதில் விழுந்த போது ராமுவை நினைத்து மனதிலே பல் கடித்திருந்தார். ராமு பூணூலைக் கழட்டியதில் அச்சுத

வாத்தியாரின் பங்கும் இருந்ததால் வாத்தியார் மூலமாகப் பூணூல் தகவல் ராமுவின் வீட்டை வந்தடையவில்லை.

பூணூலைக் கழட்டித் தந்த தகவலை ராமுவாகட்டும் மம்மதேயாகட்டும் யாரிடமும் வாய்விடவில்லை. பூணூலின் அவசியமில்லையென்று ராமுவுக்குப் பல முறை தோன்றியது. தோழர்களுடன் சண்டை வந்த போதெல்லாம் உடனே அவர்களெல்லாம் பிடித்திழுப்பது பூணூலையே. மம்மதே, பூணூலை எதுக்குப் போடறப்பா... போடாத என்று பல முறை அறிவுரை கூறியதுண்டு. ராமு பூணூலைக் கழட்டியிருந்த மறுநாளே அம்மா குளிக்க வைக்க குளியலறையிலிருந்து அழைக்கையில் - 'நானே குளிக்கிறேன்' என்றான். அதற்கு மறுநாளும் ராமுவிடமிருந்து அதே பதில். சுபத்ரேவிற்கு ஒருவிதமான சந்தேகம். உடம்பு கழுவ இழுத்துக் கொண்டு குளியலறைக்கு வந்த பொழுது இரகசியம் வெளிவந்தது. இதையறிந்த சுப்புராயப்பட்டர் குளியலறைக்கு வந்து 'பூணூலைக் கழட்டி போடுவியா?' என்று நன்றாகத் திட்டினார். மறுநாளே புது பூணூல் போட்டு - 'இனி இதைத் தொட்டால் கையை உடைப்பேன்' - என்று எச்சரிக்கையும் செய்தார். பட்டர் ராமுவின் பைக்குள் இருந்த புத்தகத்தை வெளியில் இழுத்து வளைந்து விளக்கின் வெளிச்சத்தில் அதென்னவோ பார்த்துப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். தாத்தாவின் முக பாவனை ஒருவிதமாக மாறுவதைக் கண்ட ராமு மனதுக்குள்ளே பயந்தான்.

ராமு 'பாலினம் மாற்று' என்னும் இடத்தில் 'பாவாடை மாற்று என்று எழுதியிருந்தான். சுப்புராயப்பட்டருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. பேரப்பிள்ளையின் தலையில் கொட்டி, காதைத் திருகி 'சரியா எழுது' - என்று மிரட்டிக் கொண்டிருக்கும் போதே மகன் கேசவன் உள்ளே வந்திருந்தான்.

கேசவன் உடுப்பி தாலுக்கா அலுவலகத்தில் குமாஸ்தா. அவன் செருப்பு கழட்டிவிட்டு, கால் கழுவி முற்றம் தாண்டிச் சமையலறை பக்கம் வருவதற்குள், ராமு வெள்ளைக்காக்கை வந்த தகவலை ஒப்பித்தான். கேசவனின் முகம் உடனே களை இழந்தது. இன்னும் நான்கு நாட்கள் சமையலறைப் பொறுப்பு கேசவனின் தோள் மேல். அவனுக்கு அது விருப்பமில்லாத - சமாதனமற்ற ஒன்று. ஆனால், அப்பாவின் கட்டளையை அவன் மீறமுடியவில்லை. அப்பா போட்ட பாதையிலே நடக்கும் மகனானான்.

கேசவன் சமையலறைக்குப் போகாமல் நேராக மாதவிடாய் அறைப்பக்கம் போய் சுபத்ரேவின் பெயர் வைத்து அழைத்தான். சுபத்ரே கதவு திறந்த போது வெளியிலிருந்தே கேசவன் அவளுடன் எப்பொழுதும் போல் அன்றும் நலம் விசாரித்தான். சுப்புராயப் பட்டருக்கு மட்டும் இது சரியாகப் படவில்லை.

அன்று இரவு கேசவனின் சமையல். ராமு அப்பாவின் சாப்பாட்டை ருசித்து நாக்கைத் சொட்டியவாரே, அம்மா மாதவிடாய் வீட்டிலே இருக்கட்டும் என்றான் கோபத்துடன். ஒவ்வொரு இரவும் அம்மாவைக் கட்டிப் பிடித்துப் படுப்பான் ராமு, அந்த இரவு அப்பாவுடன் படுத்திருந்தான். அவனுக்கு இன்னும் தூக்கம் வந்திருக்கவில்லை. வெள்ளைக் காக்கை குறித்தே ஞாபகம். தாத்தா பூஜை அறையில் படுத்து 'லொக் லொக்' என்று இரும்மிக் கொண்டிருந்தார்.

கேசவன் அப்பப்ப எழுந்து சிமினி விளக்கை ஏற்றி குத்துக்காலிட்டு உட்கார்ந்து ராமு முழித்துக் கொண்டிருக்கிறானா - தூங்கிட்டு இருக்கானா என்று உன்னிப்பாகப் பார்த்தான்.

கண் மூடி படுத்த ராமுவுக்கு மறுநாள் காலையில் வெள்ளைக் காக்கையைத் தேடுதல் குறித்தே யோசனை. தாத்தாவின் கண்ணுக்குப் படாமல் தோட்டத்தில் இறங்குவது எப்படி என்ற யோசனை. அதையெல்லாம் கண் மூடி யோசித்துக் கொண்டிருந்தான். அப்பா சிமினி விளக்கைப் பிடித்து முகம் குனிந்து தன் பக்கம் பார்க்கும் போதெல்லாம் ராமு தூங்குவதைப் போல நடித்தான். மகனின் மென்மையான திறந்திருந்த வாய், மூடிக் கொண்டிருந்த கண் இமைகளைப் பார்த்த கேசவன் மெதுவாக ராமுவை ஓரத்தில் படுக்கவைத்து, உடனே வாசல் தாண்டி தாழ்வாரத்தில் இறங்கி மாதவிடாய் வீட்டுப்பக்கம் அடிவைத்தான். ராமுவுக்கும், அப்பா எங்க போகிறார் என்னும் ஆர்வம். கூடவே பயமும் கூட. தானும் படுத்திருந்த இடத்திலிருந்து எழுந்து உட்கார்ந்து அறை வாசலுக்கே வந்து விட்டான். அறை வாசலிலிருந்து தாழ்வாரத்திற்கு இறங்கினான். தாழ்வாரத்தில் நின்று அப்பா எங்க போகிறார் என்று மீண்டும் குனிந்து பார்த்தான்.

அப்பா மாதவிடாய் அறையின் வெளியில் நின்று 'டக் டக்' என்று ஆள்காட்டி விரலை வளைத்துக் கதவைத் தட்டியதும் கதவைத் திறந்தாள் அம்மா. அப்பா மாதவிடாய் அறையில் நுழைந்தே விட்டிருந்தார். ராமுவுக்கு அம்மாவின் மேல் உண்மையாகவே கோபம் வந்திருந்தது. அவள் தன்னைத் தள்ளியது போல அப்பாவை வெளியில் தள்ளவே இல்லை. எதற்கு இப்படி? தனக்கு மட்டும் மாதவிடாய் வீட்டுக்கு அனுமதியில்லை. அப்பாவை மட்டும் ஏன் அனுமதிக்க வேண்டும்? என்னும் புது கேள்வி அவனில் பிறந்திருந்தது. அப்பாவை அழைத்து இப்பவே கேட்க வேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டான். ஆனால் தாத்தாவின் நினைவு வந்து அமைதியானான்.

ராமு யோசித்துக் கொண்டே மாதவிடாய் அறைப்பக்கமே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அறையில் நான் தனியாகத் தூங்குவது எப்படி? மம்மதே, பகீர் சொல்லிய பூதம், பிசாசுகள் அவனெதிரில் குதித்து விளையாடத் தொடங்கியன. அவனுக்குப் பயமாகத் தொடங்கியது. சத்தமாக கத்தி அழவேண்டுமென்று எண்ணினான். உடனே தாத்தாவின் முன்கோபம் நினைவு வந்து அமைதியானான். அழுதவாறே அறைக்குத் திரும்பிப் பாயில் குப்புறப் படுத்து மேலும் தேம்பித் தேம்பி அழ ஆரம்பித்தான். பக்கத்து அறையில் அதென்னவோ சத்தம்; செவி சாய்த்தான். சத்தம் அதிகமானது. மம்மதே வர்ணித்த பிசாசுகள் மீண்டும் நினைவிற்கு வந்து பயமாகி ஓ.....வென்று கத்தினான்.

ராமு கத்திய சப்தத்திற்கு, அப்பா மாதவிடாய் அறையிலிருந்து ஒரே மூச்சா விழுந்து கிழுந்து ஓடி வந்து மகனைக் கட்டிப் பிடித்திருந்தான். பூஜை அறையிலிருந்த சுப்புராயப்பட்டருக்கும் விழிப்பு வந்து பேரப்பிள்ளையிடம் தாவி வர தள்ளாடினார். ஆனால், அவரால் கைகளைச் சரியாக அசைக்க முடியவில்லை. மூங்கில் குச்சி ஏதோ கிடைத்திருந்தது. ஆனால், எழ முடியவில்லை. இரண்டு கால்களும் விரைத்துக் கொண்டு செயலிழந்திருந்தது. எழ முயற்சித்து அங்கேயே போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்.

பட்டர் பதட்டத்துடன் மகனைப் பாதி நாக்கில் சரியாக அழைக்க முடியாமல் கத்தினார். கேசவன் விளக்கு ஏற்றிக் கொண்டு பூஜை அறைக்கு ஓடி வந்த போது தந்தை எழுந்து கொள்ளப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, அவரை எழுப்பி நிறுத்த முயற்சித்தான், முடியவில்லை. மாதவிடாய் அறைப்பக்கம் திரும்பிச் சுபத்ரேவை அழைத்தான்.

சுபத்ரேவின் காது ராமுவின் அறைபக்கமே இருந்தது. கணவனின் ஆதங்க குரல் கேட்டுச் சரிந்து போய் வீட்டுக்குள் ஓடி வந்தாள். பூஜை அறையில் மாமா போராடுவதைத் தாழ்வாரத்திலிருந்தே பார்த்த சுபத்ரே நேராகப் பூஜை அறைக்கே போய் விட்டாள். ராமு அறை வாசலிலே நின்று பூஜை அறைக்குப் போயிருந்த அம்மாவுக்கு, மாதவிடாய் மறந்து போயிருப்பதை கை - வாயால் சைகையில் நினைவு செய்ய முயற்சித்தான். ஆனால், அம்மாவிற்கு ராமுவின் இருப்பு மறந்து போனது போலிருந்தது. இருவரும் சேர்ந்து அப்பாவை எழுப்பி நிறுத்தலாம் - என்று கேசவன் சுபத்ரேவுக்குச் சொன்னான். சுபத்ரே கேசவனுடன் சேர்ந்து மாமாவை எழுப்ப வேண்டுமென்பதற்குள், ராமு - உடனே - 'அம்மா தாத்தாவை முட்ட வேண்டாம், உனக்கு மாதவிடாய் இல்ல' - என்று கத்தியே விட்டான். கேசவன், சுபத்ரே இருவரும் ராமுவை முறைத்துப் பார்த்தனர்.

ராமுவுக்கு எல்லாம் அதிசயமாக இருந்தது. மாதவிடாய் வீட்டில் இன்னும் நான்கு நாட்கள் இருக்க வேண்டிய அம்மா வாசல் படி தாண்டி உள்ளே வந்திருந்தாள்; வந்தவள் நேராகத் தாத்தாவையே முட்டினாள்.

இரவு முழுதும் அப்பா அம்மா முழித்துக் கொண்டே தாத்தாவின் காலுக்கு சுடுநீர் ஒத்திரம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கையில், ராமுவும் அவர்களுடன் விழித்திருந்து விடிவதற்குள் பூஜை அறையிலே தூங்கி விட்டான்.

காலையில் எழுந்தவனை அம்மா அன்று பள்ளிக்கு போக வேண்டாம் என்றாள். பள்ளிக்கு வரமுடியாது - என்னும் தகவலை மம்மதேவிடம் சொல்லும் சாக்கில் பல் தேய்த்துக் கொண்டே மம்மதே வீட்டு பக்கம் போன போது, மம்மதேவின் தாய் பீபாதுமா மகன் காய்ச்சல் வந்து படுத்திருக்கும் தகவலைத்

தெரியப்படுத்தினாள். அன்று வெள்ளைக் காக்கையைத் தேடும் ஆசையையே கைவிட்டான் ராமு. இருப்பினும் வெள்ளைக் காக்கை குறித்தே யோசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு காய்ச்சலிலிருந்து எழுந்து வந்த மம்மதே, ராமுவின் வீட்டு முற்றத்திற்கு வெள்ளைக் காக்கைக் குறித்து விசாரிக்க ஓடி வரும் நோக்கத்திலிருந்தவனுக்கு பீபாதுமா 'தாத்தா பட்டர் இறந்திருக்கிறார். வீடு முழுக்க ஆள் இருக்காங்க, போக வேண்டாம்' - என்று அதட்டிப் பிடித்து வைத்திருந்தாள்.

தாத்தா இறந்து பல மாதங்கள் கழிந்தது. ஆனால், தாத்தா இறந்த பிறகு ஒரு நாளும் வெள்ளைக் காக்கைப் பறந்து வந்து அம்மாவை முட்டவில்லை; மாதவிடாய் வீடு திடீரென்று பாக்கு - தேங்காய்களின் கிடங்கானது மட்டும் ராமுவுக்குத் தீர்க்கப்படாத ரகசியம். வெள்ளைக் காக்கையைப் போன்றே.

2.2.4. வெல்லம்

பெட்டின அப்பண்ணா மௌலி⁴⁰ தன்னுடைய மனைவி சின்னம்மாவுடன் பேச்சை நிறுத்தி இன்றோடு மூன்று நாள் ஆகிறது. அவன் பேச்சை நிறுத்தியது எப்பொழுதென்றால் ஆடி அமாவாசைக்கு முன்பு, ஏழிலைப்பாலை மரத் தண்டின் மருந்தைக்⁴¹ குடிக்கும் நாளன்று.

ஏழிலைப்பாலையின் மிகவும் கசப்பான பாலைக் குடிக்கும் வரை அவன் சின்னம்மாவுடன் நன்றாகவே இருந்தான். பாலைக் குடித்து வெல்லத்துண்டைக்

⁴⁰ ஊர் மற்றும் தனி நபர் பெயர்.

⁴¹ ஏழிலைப்பாலை மரத்தின் தண்டிலிருந்து வரும் பாலை மருந்தாகக் குடிப்பர். அப்பாலில் பல்வேறு மருத்துவ குணங்கள் இருப்பதால் அப்பாலைக் குடிக்கும் வழக்கம் உள்ளது.

கடிக்க வேண்டுமென்ற போது, அவனுக்கு மனைவி மேல் மிகவும் கோபம் வந்து வாசலில் இருந்த திண்ணையை விட்டு முற்றத்திற்கு முன்பிருந்த மாமரத்தடியில் வந்து நாரையைப் போல குதிகாலிட்டு உட்கார்ந்திருந்தான்.

சின்னம்மாவுக்குத் தன் மேல் கணவனுக்கு அதிகக் கோபம் வந்துள்ளது என்பது அந்த நிமிடம் தெரியவில்லை. அவன் ஏழிலைப்பாலையின் கசப்பான மருந்து குடித்தே முகத்தின் நரம்புகளைச் சுருக்கி கொண்டிருக்கிறானென்று அவள் நினைத்துக் கொண்டு, தொண்டைக் கசப்பைக் கரைக்க மூட்டையிலிருந்து இன்னொரு துண்டு வெல்லத்தை உடைத்து எடுத்து வந்து கணவன் முன்பு நீட்டினாள்.

சின்னம்மாவின் கையிலிருந்த துண்டு வெல்லத்தை அப்பண்ணா பார்த்தானோ.... இல்லையோ...., உடனே உட்கார்ந்திருந்த இடத்திலிருந்து எழுந்து நின்று, பூதம் உடலில் வந்ததைப் போல வெறியாட்டம் ஆடத் தொடங்கியிருந்தான்.

‘ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்பு நல்லாதான இருந்தாரு, இப்ப என்ன ஆவி உடம்புல வந்தவரைப் போல வாய்க்கு வந்ததையெல்லாம் பேசுகிறார்’ என்று சின்னம்மாவுக்கு ஆச்சர்யமாகாமல் இல்லை. அவளுக்கெப்படி தெரியும் - மாகாளியின் வெல்லக் குவியலை உடைத்தற்காகக் கணவனுக்கு மலையளவு கோபம் வந்திருக்கிறது என்று.

‘உன்னுடைய வெல்லத்துண்டை உன் முகத்துல போடு மூணுகாசுக்கும் உதவாதவளே; எனக்கு தைரியம் வந்தால் உன் மார்பில் மிதித்து ரத்தத்தை பிழிந்திருப்பேன்’ - அப்பண்ணா மௌலி கோபத்தில் பொங்கிச் சின்னம்மா மேல் அவதூறு நடத்திக் கொண்டிருந்த போது சின்னம்மா கண்ணை உருட்டிக்

கொண்டு கணவனின் வெறியாட்டத்தை உற்று நோக்கிக் கொண்டே யோசனைக் குழியில் மாட்டி விழுந்திருந்தாள். இவருடைய இந்த மாதிரியான கோபத்திற்கு மூல காரணம் என்னவென்ற யோசனையே அவளது தலை நிறைய இருந்தது.

“எதுக்கு இவருக்கு இவ்வளவு கோபம்? பாவு நிறைய கசப்பான மருந்து தந்ததுக்கா.....? அதிகாலைக்கு முன்பாகவே பாயிலிருந்து எழுப்பி ஏழிலைப்பாலையின் பாலை எடுத்து வர பைலாரெவுக்கு⁴² துரத்தியதற்கா? இல்லை ஏழிலைப்பாலையின் மருந்தை எடுத்து வர வரப்பில் போகும் போது ‘சாஸ்திரப்படி எதுவுமின்றி போக வேண்டுமாம் ஐயா என்று சொன்னதற்கா. இல்லையென்றால் அந்த ஏழிலைப்பாலை மரத் தண்டில் மருந்து இருப்பதில்லையாம்... என்று மைபூசியதற்கா...” இப்படி யோசனை எந்தெந்த வழியிலோ போய்க் கொண்டிருந்தது. சின்னம்மா எவ்வளவோ யோசித்தும் கணவனின் கோபத்திற்கான மூலம் என்னவென்பதைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் வெந்தயக் கஞ்சி செய்ய சமையலறைக்குச் சென்றாள். அப்பண்ணா முற்றத்தில் உட்கார்ந்து மீண்டும் முணுகியபடி இருந்தவன் கொரகா செட்டரின் வீட்டுக்கு இறங்கிப் போனான்.

சின்னம்மா இப்ப சமையலறையில் உட்கார்ந்து, கணவன் தன்னிடம் மூன்று நாட்களாகப் பேசாமல் இருப்பது குறித்தே யோசித்துக் கொண்டு சுரைக்காய் திருகும் அவசரத்திலிருந்தாள். சுரைக்காய்ப் பாயாசமென்றால் அப்பண்ணாவுக்கு உயிர். அதைச் செய்து கொடுத்தாவது அவன் வாயைத் திறக்க வைக்கும் ஆசை சின்னம்மாவுக்கு. ‘அவன் பேசாமல் இருந்தால்

⁴² இடத்தின் பெயர்.

சாகட்டும், அவனுடைய கோபத்துக்கு என்ன மூலகாரணம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்ற பதற்றம் - ஆசை சின்னம்மாவுக்கு. கடந்த மூன்று நாட்களாக அவள் 'தலைக்கு முட்டிக்கொடுத்து உட்கார்ந்து' முயற்சித்தும் அப்பண்ணா அவளென்ன அவ மயிரென்ன - என்று முகம் திரும்பிப் பார்க்காமல் முகத்தைச் சிடு சிடுவென்று செய்தானே தவிர வாய் திறக்கவில்லை.

அப்பண்ணா, ஒருமுறை பேச்சு விட்டானென்றால் மீண்டும் பேச்சு தொடங்குவது மாதத்திற்குப் பிறகே. அவனுடைய மனதிலிருப்பதைக் கொட்ட முடியாதவனாக. மாடத்தில் வைக்கோல் மூட்டையைப் போட்டு அடைத்து வைப்பதைப் போல எல்லாவற்றையும் தன் இதயக் கூட்டுக்குள் அடைத்து வைத்திருந்தான். அவனுடைய இந்த மனதுக்குள்ளே வைத்திருக்கும் புத்தியே சின்னம்மாவை யோசிக்குமாறு செய்து சுண்ணாம்பாக்கிக் கொண்டிருந்தது. 'பாலூட்டும் தாய்மாருக்கு உடல் குளிர்ச்சி செய்வதைப் போல' கணவனின் கோபக்காலத்தில் அவனுக்குப் பிடித்த உணவுகளைச் செய்து தந்து அவன் 'மனதை' சமாதானம் செய்து, வாயைத் திறக்கச் செய்ய அவள் முயற்சித்தாலும் அவன் அதையெல்லாம் சாப்பிட்டு வாய்மூடி அமைதியாக இருந்தான். ஆனால், ஒன்று இரண்டு முறை அவன் பேச்சு ஆரம்பித்ததும் உண்டு. இந்த ஆசையால் சின்னம்மா இன்று அவனுக்கு மிகவும் பிடித்த சுரைக்காய்ப் பாயாசம் செய்யக் கிளம்பி அவன் வாயைத் திறக்கச் செய்யும் முயற்சியில் இறங்கியிருந்தான். சின்னம்மா சுரைக்காயைத் திருவி விட்டு, மாகாளி வாத்தியாரின் வெல்ல மூட்டையைக் அவிழ்க்க ஆரம்பித்தாள். வெல்ல மூட்டையின் ஒரு முடிச்சைக் கழட்டி - இரண்டாவது முடிச்சைக் கழட்டும் போதே சின்னம்மாவின்

கண்களிலிருந்து கண்ணீர் உதிர ஆரம்பித்தது. கணவன் தன்னிடம் காரணமில்லாமல் பேச்சைவிட்டுக் கோபப்படுவதை எண்ணியே சின்னம்மாவுக்கு அழுகை பொங்கி வரத்தொடங்கியது, அழுதவாறே உளி – சுத்தியைப் பிடித்து வெல்லக் கட்டியை நொறுக்கத் தொடங்கியிருந்தாள்.

தாழ்வாரத்தில் தூணில் சாய்ந்து உட்கார்ந்து பீடி பிடித்துக் கொண்டிருந்த அப்பண்ணாவுக்குச் சமையலறையில் 'உளி சத்தம்' கேட்டு உயிர் நின்றது போலானது! ஒரு அடி இரண்டு அடி.... காது சாய்த்துக் கேட்டுக் கொண்டான். உடைக்கும் சத்தம் அதிகரித்துக் கொண்டே போனது. நொடிக்கு நொடி உட்கார்ந்த இடத்தில் அவனால் உட்கார முடியவில்லை. நேராகச் சமையலறைக்குள் நுழைந்து விட்டான்.

கணவன் சமையலறைக்கு வந்து நின்றிருந்ததைக் கடைக்கண்ணால் சின்னம்மா பார்த்ததும்.... முதுகைத் திருப்பி உட்கார்ந்து, மீண்டும் வெல்லத்தை உடைப்பதைத் தொடர்ந்திருந்தாள்.

தனக்கு முதுகு காட்டி உட்கார்ந்து இன்னும் வெல்லத்தை உடைத்துக் கொண்டிருந்த மனைவியைச் சுட்டெரிக்கும் கண்களால் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் அப்பண்ணா. தன் உடலுக்குள் புகுந்து வரும் கோபத்தின் வெள்ளப் பெருக்கை அடக்க முடியாமல், சின்னம்மாவின் முடியைப் பிடித்து மேலெழுப்பி சுவத்தில் சாய்த்து வைத்து....., மூஞ்சு – கீஞ்சு பார்க்காம மூக்கு மேல் குத்திப் பிறகு திட்டும் பூஜையைத் தொடங்கியிருந்தாள்.

இதே வேறு சூழலாக இருந்திருந்தால் அதீதக் கோபத்தில் அதிரச் செய்து ருத்ரகாளியாகி, மூக்கு வாய்களில் எச்சில் கலந்த சளியைத் துப்பியவாறு கணவனைப் பிரித்து மேய்ந்திருப்பாள் சின்னம்மா.... இப்ப கணவன் வாய்

திறந்திருப்பதைப் பார்த்து, தனக்கு வந்திருக்கும் கோபத்தையெல்லாம் அடக்கி வைத்துக் கொண்டு, அழுதவாறே குதூகலத்துடன் கணவனின் கோபத்தின் மூலத்தைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆவலுடன் நின்றிருந்தாள். அப்பண்ணா திட்டியவாறே இருந்தான். 'மோசக்காரி.... உன்னை என்ன வெல்ல ராக்ஷசன் பிடித்திருக்கானா? அதென்ன உன் அப்பன் வீட்டு வெல்ல மூட்டையா....? அந்த மாகாளி வாத்தியார் நாளைக்கு வந்து வெல்ல மூட்டையைக் கேட்டால் எதைத் தருவாய்....? எங்கிருந்து தருவாய் உன் மார்பை பிளந்து தருவாயா....?'

கணவனின் கோபத்திற்குக் காரணம் என்னவென்று சின்னம்மாவுக்கு இப்பத் தெரிந்தவுடன், ஒருவிதமான செய்வதறியாத அதீத மகிழ்ச்சி அவளுக்கு. மற்றொரு நொடி அப்பண்ணாவின் உடல் மீது ஏறி வந்ததற்கும் அதிகமான கோபம் சின்னம்மாவுக்கு வந்தது, கணவனைத் தள்ளி விட்டு வெல்ல மூட்டை பக்கம் வந்து, உளி - சுத்தி பிடித்து மீண்டும் வெல்லத்தைச் செதுக்கத் தொடங்கினாள். தன் கணவன் அந்த மாகாளியின் வெல்லம் காரணமாக இது போன்ற கோபம் கொண்டிருக்கிறான் என்பதை நினைத்துச் சின்னம்மாவுக்கு அளவுக்கு அதிகமான கோபம் அங்கங்களிலிருந்து சுருள் சுருளாக மேலெழுந்து வந்தது, கோபத்தில் உம் என்றவாறே அவள் வெல்ல குவியலை அதிகமாக உடைக்க முற்பட்டிருந்தாள். தன் மனைவியின் கோபத்தை அப்பண்ணா அறியாதவனல்ல. 'கட்டெறும்புக் கூட்டில் கால் வைத்தது போலானதல்லவா.....?' என்று மனதுக்குள்ளே தவித்தவாறே, தான் இங்கு நின்றால் இவள் அந்த வெல்ல மூட்டையைச் சோறு வடிக்கும் பாத்திரத்திலிருக்கும் கஞ்சியில் முக்கி வைத்தாலும் வைப்பாள் என்ற பயத்துடன், அவன் சமையலறையிலிருந்து வெளியில்

வரவேண்டுமென்பதற்குள் சின்னம்மா உளி – சுத்தியைப் பிடித்தவாறே எழுந்து நின்றிருந்தாள்.

‘நீங்க எங்க மாயமாகிறீங்க.....? அந்த அனாதை வாத்தியார் எங்கயிருக்கான்; அவனுடைய ‘வெல்ல மூட்டையை’ பிணம் மாதிரி இங்க வைச்சு எத்தனை மாசமாச்சு? மாசக் கணக்குல வெல்ல மூட்டை இங்க வைக்க இதென்ன கிடங்கா..... அனாதைச் சத்திரமா..... என்ன? இன்று பொழுது போவதற்குள் இந்த வெல்ல மூட்டையை அவன் எடுத்துப் போகவில்லையென்றால் நாளையிலிருந்து வெல்ல மூட்டை அவன் கைக்குக் கிடைக்காது’. சின்னம்மா புலம்பியவாறே மீண்டும் வெல்லத்தை உடைக்க உட்கார வேண்டுமென்ற போது அப்பண்ணா ‘வேக வைத்த மாங்காயைப் போல’ மெதுவாகி மனைவியைச் சமாதானம் செய்ய வந்திருந்தாள்.

கணவன் சமாதானத்திற்கு வந்தவுடனே சின்னம்மா எரிச்சலில் தணலாகியிருந்தாள். “அவனுடைய வெல்லத்தைச் செதுக்கியதாலா முந்தா நாள் அமாவசை நாளிலிருந்து என்னிடம் பேச்சை விட்டிருந்திங்க..... நீங்க.....; பாருங்க அவனோட ‘வெல்லத்தைச் சுற்றி எறும்பு ஊறுவதை” என்று சின்னம்மா வெல்ல மூட்டையின் துணிக்குள் மேய்ந்து கொண்டிருந்த எறும்பு கூட்டத்தின் பக்கம் கணவனின் தலையைக் குனிய வைத்து காட்டினாள்.

இப்ப மத்தியானம் சுரைக்காய்ப் பாயாசம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த அப்பண்ணாவின் மனது முழுவதும் நிறைந்திருந்தது மாகாளியின் வெல்லமே.... இன்றையப் பொழுது போகும் வரை அவகாசம் தந்திருக்கிறாள் யப்பா..... இப்பவே மிருதங்கம் போன்றிருந்த வெல்லம் வடிவத்தை இழந்து விகாரமாக அதிகமான எடையை இழந்து விட்டிருந்தது. அவனுடைய வெல்ல மலையைக்

கரைத்தே அவனுக்குப் புத்தி கற்பிக்க வேண்டுமென்ற சபதத்தைச் சின்னம்மா ஆடி அமாவாசைக்கு நான்கு நாள் முன்பே செய்ததைப் போல இருக்கு. இப்பக் கொஞ்ச நாளா மீன் பலகாரம் முதல் சாதத்திற்கும் அவள் ஒரு துண்டு வெல்லம் போடுகிறாள்..... எப்படி? என்னும் யோசனை பாயாசம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த அப்பண்ணாவின் மனதுக்குள் நுழைந்து மாயமானது.

இப்படியே விட்டால் வேலை கெடும் என்று யோசித்த அப்பண்ணா, பாயாசம் குடித்து எழுந்தவுடன், பெரும்விரல் பகுதி கிழிந்து போன செருப்பைத் 'தரதரவென்று' இழுத்துக் கொண்டு தடுப்பைத் தாண்டி பாதைக்கு வந்திருந்தான். மாகாளி வாத்தியாரைத் தேடியவாறே மொகேரர் தெருவுக்குக் கிளம்பியிருந்தான். மாலைக்குள் அந்த வாத்தியார் வந்து வெல்லக் கட்டிகளை எடுத்துப் போகலன்னா? ஒன்னு அவ அந்த வெல்ல கட்டிகளைக் கூனூர் நதிக்கு எடுத்துப் போய் போடுவாள். இல்லையென்றால் தனக்கு வெல்ல நீர் குளியல் செய்விப்பாள்..... என்று யோசித்துக் கொண்டே பெரு மூச்சு விட்டவாறே, அப்பண்ணா குரு பூஜாரியின் சகதி நிலத்தில் ஏறி, பெரிய நிலத்தில் ஏற வேண்டும் என்பதற்குள் அழுமுஞ்சி போல வந்து கொண்டிருந்த வாண்டெ ராமன்⁴³ கிடைத்தான். அப்பண்ணா தன் மனவலி பிரச்சனைகளை உருண்டையாக்கி மனதின் மூலைக்குத் தள்ளியவாறே வாண்டெ ராமனின் அழுமுஞ்சிக்கான காரணம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பொழுது, வாண்டெ ராமன் 'கபெதி⁴⁴ மாட்டைப்' போல படபடவென்று கண்ணீர் விட்டவாறு அழ ஆரம்பித்தான்.

⁴³ தனி நபரின் பெயர்.

⁴⁴ கருப்பு வெள்ளை நிறம் கலந்த மாடு, கபெதி மாடு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

அவன் செத்த இடத்திலே செத்துப் போகட்டும் அப்பண்ணா....., அவன் அப்பனும் சாகட்டும், அவனுடைய பிணத்தை - பாடையைப் பாதுகாத்துப் பாதுகாத்து எனக்குப் போதும்னு ஆயிடுச்சு. இந்த அனாதை முண்டை, எனக்குத் தினமும் அந்தக் கழுட்டல் வாசனை ஊறுகாயைச் சாப்பிட வைக்கிறாள். நாலு நாளா அந்தக் கஞ்சி சாப்பிட்டு.... சாப்பிட்டு, அவனோட புளிச்சுப் போன ஊறுகாயை நக்கி.....நக்கி, என்னுடைய நாக்கு ருசியே கெட்டுப் போச்சு அப்பண்ணா. இந்த முண்டை இன்று மதியம் என்னெதிரில் கஞ்சிக் கோப்பையை எடுத்து வந்து வைத்து ஊறுகாய், தட்டு எடுத்து வர வேண்டும் என்பதற்குள், எனக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. அவள் முடியைப் பிடித்துச் சுத்திச் சுத்தி நாலு தந்து விட்டேன்ப்பா....., மகாதாயி நான் கண் மூடி திறப்பதற்குள் மூட்டை முடிச்சைக் கட்டிகிட்டு அவனோட அப்பா வீட்டுக்குக் கிளம்பிப் போய்விட்டாள்..... நான் இப்ப அந்த மாகாளி வாத்தியாரைப் பிடித்து வந்து அவனுடைய 'ஊறுகாயைத் தூக்கி வந்து குற்றங்களைச் சொல்லித்தரவே மொகேரர் தெருவுக்குக் கிளம்பி இருக்கேன். அந்த அனாதை நாயின் மார்பு மேல் உட்கார்ந்து ரத்தத்தை கொட்டவச்சி இருக்கலாம்.... ஆனா அவன் ஹோலெமாதிகனைப்⁴⁵ போல..... நாளைக்கு அதே வேகத்துடன் என் கழுத்துக்கு வந்தானென்றால் என்று தான் அவன் விஷயத்துக்குப் போகாமல் அமைதியா இருக்கேன்.

வாண்டெ ராமனின் பேச்சுக்கு அப்பண்ணா வாயடைத்து நின்றிருந்தான். அந்த ஹோலெமாதிக தன் பூதத்தின் அறைக்கே போய் இருக்கிறான். நாளைக்கு ஏதாவது பூதம் அடிச்சு - கிடிச்சுட்டா கண்டிப்பாகத் தன் குடும்பம் முழுதும்

⁴⁵ தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைக் குறிக்கும் சொல்.

அனாதையாகும்....! அப்பண்ணாவுக்குச் சலசலவென்று வியர்த்திருந்தது. அப்பண்ணா அதுவரை எப்பொழுதும் மாகாளி வாத்தியாரிடம் – குலம் குறித்து விசாரித்தவனல்ல. அவனுடைய ஜாதகம், ஊர், தெரு தெரிந்து கொண்டு எனக்கென்ன ஆகவேண்டியிருக்கு என்ற அசாதரணம் அவனில் இருந்தது. அதிலும் வாத்தியார் வேலையில் இருக்கான் – அரசு வேலை – பார்ப்பதற்கு எண்ணெய் கருப்பானாலும் நம்முடைய ஐந்து கொரகனைப்⁴⁶ போல கருப்பனில்லை. ஏதோ கட்டத⁴⁷ கவுடர்⁴⁸ சாதியாக இருக்க வேண்டுமென்று நினைத்துத் தன் வீட்டுத் தாழ்வாரத்தில் நுழைய விட்டான் அப்பண்ணா.

அப்பண்ணா திடீரென தீவிர யோசனையில் சிக்கியிருப்பதைப் பார்த்து அமைதியாகியிருந்தான். வாண்டெ ராமன், மீண்டும் அழுமூஞ்சி போட்டுக்கிட்டுத் துக்கப்பட ஆரம்பித்தான். அப்பண்ணா யோசித்துக் கொண்டே இருந்தான்.

‘நான் ஹொலெமாதிகனின் வெல்லம் சாப்பிட்டு இருக்கிறேன். பூதத்தின் அறைக்குப் போயிருக்கிறேன். அதனால் தான் நேற்றிலிருந்து சின்னம்மா பேய் பிடிச்சதப் போல செய்வது. பூதத்தின் அடியில்லாமல் வேறென்ன. அந்த ஹொலெமாதிகா வாத்தியார் வாழ்க்கை மண் தின்று போகட்டும் – அவனுடைய வெல்ல மூட்டையை நானே எடுத்துப் போய்க் கடலில் போட்டு வராமலிருந்தால் நான் என்ன ஆம்பளை’ – என்று பல்லைக் கடித்தவாறே தென்னந்தோட்டத்து நீரோடை போல, அடி வைக்க தொடங்கியவாறே,

⁴⁶ ஒரு நபரின் பெயர்.

⁴⁷ தெற்கு கனாராவை குறிப்பதாகும்.

⁴⁸ சாதியைக் குறிக்கும் சொல்.

மீண்டும் அழு மூஞ்சு போட்டுக் கொண்டிருந்த வாண்டெ ராமனுக்குச் சமாதானம் சொல்லத் தொடங்கினான்.

‘நீ எதுக்குப்பா அழுவுற? யாராவது செத்துட்டாங்களா....? உன்னுடைய அந்த ஊறுகாய் ஜாடி பிரச்சனையா? அது உன் ஒருத்தனது மட்டுமல்ல. அந்த அனாதை எல்லாரோட வீட்டிலும் ஒவ்வொரு மூட்டையை வச்சிட்டுப் போய் மாசக் கணக்குல ஆயிடுச்சு. என் வீட்டிலும் அவன் பெரிய வெல்ல மூட்டையை வச்சிட்டுப் போயிருக்கான். அந்த மோசக்காரி என்னைத் தினமும் வெல்லப் பாகிலே குளிக்க வைக்கிறாள். இப்ப அவன் ஒரு முறை எதிரில் கிடைக்க வேண்டும் அவனுடைய முகத்தில் தூ என்று துப்பி, அவனுடைய உள்ளாடைளைக் கழட்டித் தரதரவென்று இழுத்து வரவில்லைன்னா, நான் – யாருனு பாரு’. ராமாவைச் சமாதானம் செய்தவாறே நீரோடையிலிருந்து கீழிறங்கியிருந்தான்.

அந்த நீரோடையில் இறங்கி வலது வரப்பின் மேல் போனால் நேராகச் செல்வது ஹோலெயரின் தெருவுக்கு⁴⁹. இடது பக்க வழியைப் பிடித்தால் அது நேராகச் சேர்வது சுப்புராய ஜோசியரின் சமையலறைக்கு. அப்பண்ணா இப்ப வரப்பு மேல் போகாமல் நேராகச் சுப்புராயப் பட்டரின் முற்றத்திற்குப் போகும் குறுக்கு வழியைப் பிடித்திருந்தான்.

இவனுக்கு மொகேரர் தெருவின் வழி தவறி விட்டதோ? என்னும் திகிலாகி வாண்டெ ராமன் அப்பண்ணாவைக் கூவி அழைத்திருந்தான். ‘ஏனா அப்பண்ணா, எப்படிப்பட்ட யோசனைப்பா.....? வலக்கைப் பக்கம் போவதற்குப் பதிலாக இடது கைப்பக்கம் போயிட்டு இருக்கிங்களே அண்ணா?

⁴⁹ தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் தெரு.

என்ன சுப்புராய ஜோசியரிடம் உங்க மனைவியின் ஜாதகம் காட்ட போறீங்களா' - என்று கிண்டலடிப்பதற்குள் அப்பண்ணா பின்னால் திரும்பி மென்மையான குரலில் சொன்னான். 'பாரு ராமா, நாம் மொகேரர் தெருவுக்குக் கொஞ்சம் அப்புறம் போக முடியாதா...? முதலில் நம்முடைய தெய்வம் - கடவுள் இருக்கும் இடத்தை வேலையாட்களை அழைத்துச் சுத்தம் செய்யலாமா வேணாமா? அந்த ஹோலெமாதிக உன்னுடைய வீட்டுக்குப் போனதால், பூதத்திற்குக் குற்றமாகித்தானே உன்னுடைய ருகுமி வீட்டை விட்டு அப்பாவின் வீட்டுக்கு போனது.... என்னுடைய சின்னம்மா உடலில் பூதம் வந்ததைப் போல கத்தியதும் கூட நம்முடைய கல்லூர்டியின்⁵⁰ சாபத்தாலே. நம்முடைய பூதத்திற்கு மொத்தத்தில் கோபம் வந்திருக்குப்பா.... அதனால் ஒரு மணி நேரத்துல ஜோசியரிடம் நல்ல நாள் கேளுங்க.... அவருடைய சகோதரன் நார்ணதந்திரிகளை வீட்டுக்கு அழைத்துப் பூதப் பூஜை செய்யலாம்.... சரியா? இப்படி அப்பண்ணா வாண்டெ ராமவிடம் தன்னுடைய கருத்தின் முடிவுகளைச் சொன்ன போது ராமாவுக்கு அப்பண்ணாவின் பேச்சு நூற்றுக்கு நூறு உண்மையென்று பட்டது; அவனுடைய முடிவில் தனக்கும் சம்மதம் என்று தலையாட்டினான்.

வாண்டெ ராமனுக்கு அப்பண்ணா சொன்ன சொல் முற்றிலும் உண்மையென்று பட்டது. எப்பவுமே வாய்க்கு வாய் போட்ட ருகுமி வாய் மூடி அப்பாவின் வீட்டுக்குப் போனது கிடையாது. ஆனால், இன்று கணவனிடம் அடி வாங்கி ஒரே ஒரு முறை வெடுக்கென்று கணவனுக்குப் பதில் சொல்லாம,

⁵⁰ கிராம தேவதை.

ருக்கனின் வண்டி ஏறி கூரிகட்டேவுக்குக்⁵¹ கிளம்பிப் போனாலென்றாள் அது பூதத்தின் சாபமில்லாமால் கண்டிப்பாக வேறென்ன சொல்ல – என்ற முடிவிற்கு வந்திருந்தான் வாண்டெ ராமன்.

அப்பண்ணா சுப்புராய ஜோசியரின் பாக்கு தோட்டத்திற்குள் நுழைந்தே விட்டிருந்தான். வாண்டெ ராமன் அப்பண்ணாவை அமைதியாகப் பின் தொடர்ந்திருந்தவனுக்கு ருகுமியின் மேல் அதீத அன்பு பொங்கி வந்திருந்தது. அப்படியே கண்களில் நீர் வர ஆரம்பித்தது. அதிக வலி – துக்கத்தால் 'அவன் வீட்டுக்குள் போய் ஊறுகாய் ஜாடியை வைத்த இடத்திலிருந்து தான் அவளுக்குப் பூதம் ஏறியது போல. அதுக்குத் தான் அவ சாய்த்துச் சாய்த்து ஜாடியிலிருந்து ஊறுகாய் எடுத்து என்னுடைய கோப்பைக்குப் போட்டுக் கொண்டிருந்தது! பாவம் அவளுக்கு மதியம் தான் தந்த அடியானது எப்படியாப்பட்டது? என்னுடைய இந்தப் பாழப் போன கை புழுத்துப் போகட்டும், குஷ்டம் பிடித்து விளங்காமல் போகட்டும்' – என்று தன்னை உக்கிரமாக மனதுக்குள்ளே திட்டியவாறே மனைவியின் அழகிய முகத்தை மீண்டும் நினைவிற்குக் கொண்டு வந்து கண்களில் துண்டை ஒத்திப் பிடித்து வழியில் நடக்கத் தொடங்கியிருந்தான்.

அப்பா வீட்டுக்குப் போன தன் ருகுமியைச் சமாதானம் செய்து அழைத்து வருவது குறித்தே அவன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே அவன் உடல் முழுவதும் பயத்தால், வேர்க்கத் தொடங்கியிருந்தது. அவளை அழைத்து வர கூரிகட்டேவுக்கு தான் ஒருத்தனே போனால் அவனுடைய இரண்டு தம்பிகள், மூன்று அக்கா தங்கைகள் ஒன்று சேர்ந்து வெறி நாயைப் போல என் உடல் மீது

⁵¹ ஊர் பெயர்.

விழுந்து, தன்னுடைய கொஞ்ச நஞ்சு மானத்தையும் தெருவுக்கு வரச் செய்ய வாய்ப்பிருப்பதை நினைத்துக் கொண்டதில் அவனுடைய துக்கம் மேலும் அதிகமாகத் தொடங்கியது. மற்றொரு முறை தோள் மேலிருந்த துண்டால் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

யாரோ இருவர் தன் வாசலை நோக்கிப் பெரிய அடி வைத்து வந்து கொண்டிருப்பதைச் சுப்புராய ஜோசியர் கொல்லைப்புறத்து மாமரத்தடியில் உட்கார்ந்து கொண்டு சிறுநீர் கழித்தவாறே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அப்படியே கண் சிமிட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பட்டருக்கு அங்கு வந்து கொண்டிருப்பது அப்பண்ணா மௌலி மற்றும் வாண்டெ ராமன் என்று தெரிந்தவுடன் இதயத்துடிப்பு நின்றதைப் போலானது. வேட்டியை வேக வேகமாக இழுத்து கட்டிக் கொண்டு முற்றம் தாண்டித் தாழ்வாரத்துச் சமையலறைக்கு வந்து, துடிக்கும் இதயத்தை அழுத்திப் பிடித்தவாறே நின்றிருந்தார் ஜோசியர். அவருடைய இதயம் 'லப்டப் லப்டப்' - என்று அடித்துக் கொள்ளத் தொடங்கியது. கிளிஞ்சல் சிப்பி, ஜாதகத்தைத் திருப்புதல், அப்படியும் இப்படியுமாகக் கோடு வரைந்து முடிந்த வரை மணியளவு பொய்கிய சொல்லியிருந்த பட்டருக்கு எப்பொழுதும் இப்படி இதயம் துடித்துக் கொண்டதில்லை.

மாடத்தின் ஏணிக்கு அடியில் அமைதியாக நின்றிருந்த கணவனைப் பார்த்து ஜானகம்மாவுக்கு ஆச்சர்யம்! என்ன இங்க நிக்கிறீங்க - என்று கேட்க வேண்டும் என்பதற்குள் ஜோசியர் வாய் மூடுபி குளி, யாராவது இருவர் என்னைக் கேட்டுக் கொண்டு வந்தால், அவங்க வீட்டில் இல்லை ஏரிக்குப்

போயிருக்காங்கனு சொல்லு – என்று சொன்னபடியே அங்கேயே ஏணிக்குக் கீழ் இடிந்து போய் உட்கார்ந்திருந்தான்.

ஜோசியரின் மகள் வசந்தி ஹோலெமாதிக கட்டத வாத்தியார் மாகாளியுடன் யாருக்கும் தெரியாமல் ஓடிப் போய் அன்றோடு நாற்பது நாட்கள் கழிந்திருந்தன. ஜோசியர் எவ்வளவு மாயமந்திரம் செய்தும், வாத்தியாரைக் கொலை செய்ய முயற்சித்தும் அது எல்லாம் வீணாகிக் கடைசியில் மகள் ஓடியே விட்டிருந்தாள். அந்தப் பிராமணத்திப் பெண் ஹோலெமாதிக வாத்தியாருடன் ஓடிப்போன விஷயம், ஊரில் நேற்று வரை தெரிந்திருந்தது, ஒன்று பங்குமோகேரனுக்கு⁵². மற்றொன்று பாடமொகேரனுக்கு⁵³ மட்டுமே. ஜோசியரின் உத்தரவுப்படி அவரிருவரும் முதலாளி வீட்டுக் கெட்ட தகவலை பலகாலம் மனதுக்குள் மறைத்து வைத்திருந்தனர். வாத்தியாரைக் குடிசையை விட்டுத் துரத்தி அடிக்கும் நோக்கத்துடன் ஜோசியர் பாடமொகேரனுக்குக் கை நிறைய காசு தந்து, அவனை அடித்து வெளியில் போடு என்று உத்தரவிட்டிருந்ததை அவன் யாரிடமும் சொல்லாமல் மறைத்து வைத்திருந்தான்; மாகாளி வாத்தியாரிடம் ஜோசியரின் பணத்தின் 'ருணத்தை' தீர்க்கும் வேலைக்கே அவன் போகவில்லை. வாத்தியாரிடம் வீட்டை விட்டுப் போகும் விஷயம் குறித்துப் பேச்சுக்கூட என்றும் எடுக்கவில்லை. ஆனால் வாத்தியாரையே சுயமாக, தான் இன்னும் இந்தத் தெருவுக்குத் திரும்பி வருவதில்லை என்று சொல்ல வைத்த பாடனுக்கு இருநூறு ரூபாய் தந்து மகிழ்விக்கச் செய்தான்.

⁵² தனி நபர் பெயர்.

⁵³ தனி நபர் பெயர்.

ஊரில் மகள் குறித்துக் கேட்பவர்களுக்கெல்லாம் 'அவள் மாமா வீட்டில் இருக்கிறாள்; அங்கேயே டவுனில் படித்து வருகிறாள்' என்று பொய் சொல்லியவாறே ஜோசியர் இதுவரை நாட்கள் கடத்தி வந்தார். பங்கு மற்றும் பாடமொகேரா இருவருக்கும் கங்கசரவைக்⁵⁴ குடிக்க வைத்து, குடிக்க வைத்து, அவங்க வாயை மூட ஜோசியருக்குப் போதும் போதும் என்றாகியிருந்தது.

ஒரு நாளைக்கு இரண்டு ரூபாய்க்குக் கங்கசரத்துக்குப் பணம் தரவில்லையென்றால் ரகசியத்தைக் காற்றில் பறக்க விட்டு விடுவோம் - என்று ஹோலெயரிருவரும் பிராமணரை மறைமுகமாக அச்சுறுத்தினர். ஜோசியர் தந்த பணத்தில் கங்கசர குடித்துக் கொண்டு, தள்ளு - முள்ளாடி பங்கு சொல்கிறான், 'அந்த வாத்தியார் நிஜமாகவே மீசை இருப்பவன், அந்தப் பட்டருக்கு மூணு நாமம் போட அவனே தகும்; அவனுடைய மகளை உஷார் செய்ததைப் போல, அவனுடைய மனைவியையும் பறக்க வைத்திருக்க வேண்டும்' - என்றான். பங்குவின் பேச்சைக் கேட்டு பாடமொகேரா சொல்கிறான், 'அய்யோ மெல்லமா சொல்லுப்பா; ஊருக்கெல்லாம் விஷயம் தெரிஞ்சா மீண்டும் நாளைக்கு நமக்குக் கங்கசரமும் இல்லை தேங்காய் ஓடும் இல்லை' - என்றான்.

ஜோசியர், மகளை வழிக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் - வாத்தியார் பக்கம் முட்டாள்தனமாக திரும்பிய மனசை இந்தப் பக்கம் திருப்ப வேண்டும், மலையாள நாட்டிலிருந்து மந்திரவாதியை அழைத்து வந்து 'முர்க்கமான சாபம்' செய்து மந்திரம் போட்ட நாளே வாத்தியார், பங்கு மொகேரனுக்குத் தன்னுடைய தீர்மானத்தைத் தெரியப்படுத்தி அவனுடைய ஆசிர்வாதத்தை

⁵⁴ முந்திரி பழத்தால் செய்யப்படும் கள். இக்கள் போதையைத் தரக்கூடியது.

வாங்கிக் கொண்டு வீட்டு உரிமையாளர் பாடுவின்⁵⁵ பாக்கெட்டில் இருநூறு ரூபாய் நோட்டுக்களைச் சொருகி விட்டு அவன் கையாலே சாமான்களைச் சுமக்க வைத்து இரவோடு இரவாகக் கட்டத பஸ் ஏறினான் – வசந்தியுடன்.

சிவப்பு பஸ் தூசி பறக்கப் போவதையே பாடமொகேரா தன்னுடைய சிவப்பு நிற பற்களை முழுவதுமாகக் காட்டியவாரு நொடி பொழுது சிரித்தவாறே பார்த்துக் கொண்டே நின்றிருந்தவன், வாத்தியாரின் நல்ல குணத்தை நினைத்தவாறே கள் கடைக்குப் போவதற்குள், ஜோசியர் வேட்டியை இறுக்கியவாறு மகளைத் தேடிக் கொண்டு வருவதைப் பார்த்து அங்கேயே ஆல மரத்தடியில் நின்று மறைந்து கொண்டான்.

இப்பொழுது மாகாளி வாத்தியாரின் 'ஒரே குழுவான்' அப்பண்ணா மௌலி மற்றும் வாண்டெ ராமன் இருவரும், தன் வீட்டு முற்றம் பக்கம் வருவதைப் பார்த்து ஜோசியர் பயத்துடன் வேர்த்து முழுவதுமாக நீர் நீராகி இருப்பதற்கு முக்கியக் காரணம் பங்கு மற்றும் பாட இருவருமே.

'மாகாளி வாத்தியார் கட்டதத்திலிருந்து மனைவியுடன் திரும்பி வந்திருக்கானாம்..... பெஸ்தரர் தெருவில் வீடு எடுத்திருக்கானாம்' – என்ற தகவலைப் பங்கு மொகேரன் மற்றும் பாடமொகேரா இருவரும் தாங்களே கற்பனை செய்து வந்து ஜோசியரின் காதில் போட்டனர், அவனை அடித்துச் சாகடித்து வருகிறோம். உங்களுடைய பெண்ணை அழைத்து வந்து உங்க கையில் போடுறோம்?' – என்று மார்தட்டிச் சொல்லியவாறே ஜோசியரின் முகம் பார்த்த போது, அவருடைய முகம் சம்பங்கிப் பூவைப் போல முழுவதும் மலர்ந்தது. என்றும் போல ஜோசியர் கால்சட்டையிலிருந்து நான்கு ரூபாய்

⁵⁵ தனி நபர் பெயர்.

எடுத்துக் கொடுத்த போது 'இது எங்க சரியா போகும்? அவனை அடிப்பதற்கு இரண்டு கொடுவாளாவது வேணும்.... ஒரு கத்தி இருந்தா மேலும் நல்லது என்ற பொழுது ஜோசியர் 'பணம் எவ்வளவானாலும் ஆகாட்டும் ... அந்த ஹொலெ மாதிகனின் ஒரு கை, ஒரு கால வெட்டியே வரணும்; சாவது கீவது எதுவும் வேணாம்' - என்று நூறு ரூபாயை ஹொலெயரின் கைகளில் ஒரு அடி தூரத்திலிருந்தே எடுத்துப் போட்டிருந்தார்.

ஜோசியரிடமிருந்து பணம் வாங்கிக் கொண்டு நேராகப் புதன் கிழமை சந்தைக்குப் போகும் பங்கு, மனைவிக்குப் பாபு செட்டியாரின் கடையிலிருந்து ஒரு நூல் புடவை வாங்கி கொண்டு, கால் கிலோ பேரிச்சம் பழம் வாங்கிக் கொண்டான். அவனுடைய கர்ப்பிணி மனைவி துக்கி⁵⁶ எப்பொழுதிருந்தோ அவனிடம், 'பேரிச்சம்பழம் வாங்கி வாங்க, வாங்கி வாங்க' என்று பேரிச்சம்பழத்திற்காக உயிர் விட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அதற்காகவே பேரிச்சம்பழத்தை மறக்காமல் வாங்கியிருந்தான். பாடனும் சந்தைக்குப் பங்குவுடன் போயிருந்தவன், ஒரு கிளாஸ், இரண்டு ஜோடி செருப்பு, நான்கு சேரு பொரி, அரை டஜன் ஆரஞ்சு பழம், நான்கு ரூபாயுக்கு நுங்கு (இள நுங்கு) எடுத்துக் கொண்டு கள்ளுக் கடைக்கும் போகாமல் அதீத மகிழ்ச்சியுடன் அன்று வீடு சேர்ந்தான். நாளைக்கு அல்ல நாளை மறுநாள் கட்டதவிலிருந்து விடுமுறை முடிந்து இறங்க இருக்கும் வாத்தியாருக்கு அன்பளிப்பு வாங்கி கொள்ள அவனுக்கு நினைவு வந்தது வீட்டு வாசல் தாண்டி உள்ளே வந்த பிறகே.

⁵⁶ பெண்ணின் பெயர்.

இப்பொழுது சமையல் அறையில் ஓடுங்கி உட்கார்ந்திருந்த ஜோசியரின் இதயத்தில் பயத்தின் இடி இடிக்க தொடங்கியிருந்தது. நிமிடத்திற்கு நிமிடம் அது அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்தது.

பங்கு - பாட, பெஸ்தரர் தெருவுக்குப் போய் செய்து வந்திருக்கக்கூடிய வேலையை நினைத்தே ஜோசியரின் நாக்குக்கு, தொண்டைத் தண்ணீர் வத்த ஆரம்பித்தது. வாத்தியாரின் கழுத்துக்குக் கொடுவாள் அடி எங்க தந்திருக்காங்க....? கை கால் உடைச்சி எங்க போட்டிருக்காங்க? அவன் ஏதாவது நம்முடைய வீட்டு வாசலைத் தொடட்டும், அவனுடைய கண்ணை நோண்டி அதுக்கு மிளகாய் தேய்க்கிறேன் என்று முதலிலேயே சொல்லியிருக்கேன். அந்த ஹோலையனை அப்படியே செய்வேன். அதுங்க பசு - எருமையை வெட்டும் சாதி.....? என்று நினைத்து ஜோசியருக்கு வேட்டி ஈரமாகுமளவுக்கு பயம் அதிகமானது. அப்பண்ணா மற்றும் வாண்டெ ராமன் இருவரும் அந்த காரணத்திற்காகவே இப்ப முற்றத்திற்கு வந்து நின்றுள்ளனர்! அதிர்ந்த இதயத்தைச் சுமந்து கொண்டு ஜோசியரின் கண் பனிமூடமானது - பயம் மற்றும் தவிப்பால்.

ஜோசியரின் மனைவி ஜானகம்மா வீட்டு முற்றத்திலிருந்த சூட்டுக்கொட்டை மரத்தில் சாய்ந்து நின்று தோட்டத்தில் வந்து கொண்டிருந்தவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அப்பண்ணா மற்றும் வாண்டெ ராமன் இருவரும் இன்னும் மரங்களின் வரிசையைத் தாண்டியிருக்கவில்லை. அதற்குள் பாடமொகேரா தம்பி தெய்யு⁵⁷ அவர்களுக்கு

⁵⁷ தனி நபர் பெயர்.

எதிரில் வந்தவன் கையில் தன் வீட்டுக்கு ஆமை ஒன்றைப் பிடித்துக் கொண்டு கிளம்பியிருந்தான்.

தெய்யுவைக் கண்டவுடன் வாண்டெ ராமன் விசாரிக்கத் தொடங்கியிருந்தான். என்னப்பா தெய்யு... அந்த மாகாளி வாத்தியார் செத்தானா உயிரோட இருக்கானா....? அந்த அனாதை நாயி ஊர்ல இருந்த வீட்டுல எல்லாம் ஊறுகாய், வெல்ல மூட்டை, கேழ்வரகு மூட்டை, உரல், தன் பிணம்.... சுடுகாடுகளையெல்லாம் வைத்துத் தலைமறைவாகி ஏன் அலைஞ்சிட்டு இருக்கான் திருட்டு மவன்....? அந்த ஹோலெமாதிக நம்ம வீட்ல கால் வைச்சு, பூதத்தின் வீடு, கட்டில் எல்லாவற்றையும் அசுத்தம் செய்து, எங்க மனைவிமாருக்கெல்லாம் பூதத்தின் சாபத்தை அடிக்க வைத்து விட்டான்...? என்று கோபத்துடன் சீறியவாரு இன்னும் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்பதற்குள் தெய்யு இடையில் வாய் திறந்தான்.

எப்படியாப்பட்ட துக்கம்.... (முதலாளி) நீங்க சொல்வது..... - ! இப்ப மாகாளி வாத்தியார் ஹோலெ மாதிகனல்ல, அவரு இப்ப நம்ம ஜோசியரின் மருமகன்.... அவருடைய மகள் வாத்தியாருடன் ஓடிப் போய் எத்தனை நாளானது தெரியுமா.....? கிட்டத்தட்ட இரண்டு மாசம் ஆச்சு. செய்தி மட்டும் பெரிசா பரவல அவ்வளவு தான். என் அண்ணன் பாட நிதானமாகப் பரப்பியிருக்கான்.... நாளை வாத்தியார் கட்டத்திலிருந்து கீழ இறங்குகிறார். நம்முடைய ஜோசியரின் மகளுடன் அவரு நம்முடைய தெருவுக்கு வருவதில்லையாம். அதனால் எங்க அண்ணன் பெஸ்தரர் தெருவுக்குப் போய்

திம்மகுரிகாரனிடம்⁵⁸ பேசி அவங்களுக்கு ஒரு வீடு பார்த்து வைத்து வந்துள்ளார்.... உங்களோட மாங்காளி இடத்துக்கு ஓரத்தில் தான் வீடு.

தெய்யுவின் பேச்சைக் கேட்டு இருவரும் பாதி சந்தோஷத்தில் நின்றிருந்தனர். 'மாகாளி வாத்தியார் ஜோயிசருக்குக் கொடுத்தான் கை? என்று அப்பண்ணா பதில் சொல்லியவாறே ஜோசியரின் முற்றத்தின் பக்கம் முதுகைத் திருப்பிப் பின்னால் நடந்தான்.

இப்ப ஜோசியரின் முழு குலமே அச்சத்தில் முழுகியிருக்கும் போது, தன்னுடைய பூத சுத்தத்தைக் குறித்து ஜோசியர் தான் என்ன செய்வார்? என்று ஆலோசித்தபடியே அப்பண்ணா திரும்பி தன் வீட்டுப் பக்கம் நடந்திருந்தான். எப்படியோ அந்த ஹோலெரின் தெருவில் அந்தப் போக்கிரி இல்லை. வந்த வேலைக்கு வழியில்லையென்று இருவரும் பெரிய வரப்பிலே வீட்டுக்கு அடி வைக்கத் தொடங்கியிருந்தனர்.

அப்பண்ணா இப்ப வழியை ரசித்துக் கொண்டிருந்தவாறே, அன்று மாகாளி வாத்தியார் வீட்டில் வெல்லம் எடுத்து வந்து வைத்து விட்டுப் போன நாளையே மெல்ல அசைப்போடத் தொடங்கியிருந்தான்.

சித்திரை மாதத்தில் இருபது நாள் கழிந்திருந்தது. அரசுப் பள்ளிக்கு விடுமுறை கிடைத்து நான்கு ஐந்து நாள் கழிந்திருந்தது. அப்பண்ணா வெந்து போவதைப் போல வெட்கைக்கு வீட்டுக்குள் உட்கார்ந்திருக்க முடியாமல் வீட்டு எதிரில் இருந்த புளியமரத்தடியில் உட்கார்ந்து வீசிவரும் தென்றல் காற்றில் மெய்மறந்திருந்தான். சின்னம்மா முற்றத்துப் படியின் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து புளியம்பழக் கொட்டையை எடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். அது இளம் வெயில்

⁵⁸ தனி நபர் பெயர்

அதிகரிக்கும் நேரம் அப்பண்ணா புளியமரத்தடியில் உட்கார்ந்தவன் குருவ பூசாரியின் மாட்டு வண்டி ஓடும் சத்தத்திற்குச் செவி சாய்த்தவாரு வாசலையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அதற்குள் வாசலின் முனையில் மாகாளி வாத்தியார் தென்பட்டார். வாத்தியார் கையில் ஒரு பெரிய மூட்டை, தோள் மேல் நூல் பை மாட்டிக் கொண்டு வருவதைப் பார்த்த அப்பண்ணா எழுந்து நின்றிருந்தான். அரசுப் பள்ளி மாகாளி வாத்தியாரென்றால் அப்பண்ணாவுக்கு ஏதோ ஒருவிதமான அன்பு, 'என்னண்ணா எப்படியிருக்கீங்க' – என்றவாரு சின்னவர்களை எல்லாம் மரியாதையுடன் பேசும் மாகாளி எல்லாருக்கும் பிடித்த ஒரு மனிதன் தான் அந்த ஊருக்குள். ஆனால் என்னமோ ஏதோ சின்னம்மாவுக்கு அவனுடைய பார்வை – நிழலென்றாலே பிடிக்காது.

உட்கார்ந்திருந்த இடத்திலிருந்து கணவன் உடனே எழுந்து நின்றதைப் பார்த்த, சின்னம்மா புளியம்பழக் கொட்டையை எடுத்துக் கொண்டிருந்ததை நிறுத்தி அப்படியே ஒரு நிமிட காலம் அமைதியாக இருந்து கணவனையே பார்த்தாள். அதற்குள் மாகாளி வாசலைத் தாண்டியிருந்தான். அப்பண்ணா தோள் மேல் கைபோட்டவாறே வாத்தியார் முற்றத்திற்கு வருவதைப் பார்த்துச் சின்னம்மா உட்கார்ந்த இடத்திலிருந்தே முணகினாள்.

'வந்தான் இவன் உடல் – கை முழுதும் சாமான்களை மாட்டிக் கொண்டு பப்பர்ய⁵⁹; இவனோட பெரிய சிரிப்பைப் பார்த்தா போதும்.... பெண் கழுதை கூட மயங்க வேண்டும்....?'

வாத்தியார் முற்றத்திற்கு வருவதற்கு முன்னதாகவே அப்பண்ணா கேட்டிருந்தான்; இது என்னது வாத்தியார்..... மூட்டை.... ஆட்டுக் கல்லா?

⁵⁹ பூதக் குலத்தாய்.

என்றான். 'ஆ.....ஆ...ஆ..... என்று சிரித்தவாறே இல்லண்ணா இது எங்க ஊர் வெல்லம்....?' என்று சொல்வதற்குள் அப்பண்ணா அமைதியாக மூட்டையைப் பார்த்தான். சின்னம்மாவுக்கும் அதீத பிரமிப்பு, ஒரு போதும் வாத்தியாரின் நிழலையும் பார்க்காதவள் அவனுடைய கையிலிருந்த மூட்டையையே வெறித்துக் கண்களால் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்!

வாத்தியார் 'நான் ஊருக்குப் போயிட்டு இருக்கண்ணா, கோடை விடுமுறை வந்துச்சு இல்லயாண்ணா, இந்த வெல்ல மூட்டையை உங்களிடம் வைக்கட்டா....?' என்று ஒரு புன்னகையுடன் அப்பண்ணாவிடம் கேட்டதும், அப்பண்ணா கை நீட்டி மூட்டையைத் தன் வசம் வாங்கிக் கொள்வதன் மூலம் தன் சம்மதத்தைத் தெரிவித்தான். அதிக எடையுள்ள வெல்ல மூட்டை அப்பண்ணா கைக்கு வந்ததும், மாகாளி மீண்டும் அங்கு நிற்காமல் நேராக இடத்தை விட்டு நகர்ந்தான். சின்னம்மாவின் சுட்டெரிக்கும் பார்வையை அவன் என்றும் எதிர்த்தவனே அல்ல.

மாகாளி வாசலை விட்டுத் தெருவைத் தாண்டினானோ.... இல்லையோ, சின்னம்மா உட்கார்ந்திருந்த இடத்திலிருந்து எழுந்து வந்து கணவனிடம் இருந்த வெல்ல மூட்டையை அவிழ்த்தாள். 'தபலாகாரனின்' வெல்லக் குவியலைப் பாருங்க, ஒரு நிமிடம் அதிர்ந்து போனாள். ஆனால் மறு நொடியே அவள் முடிவெடுத்திருந்தாள். 'இவனோட மூட்டையைப் பாதுகாக்க என்னால ஆகாது. இன்றிலிருந்தே இவருக்கு வெல்லத்தில் குளிக்க வைச்சு இரண்டு பேருக்கும் புத்தி சொல்லித்தரேன்' - என்று. அப்ப முடிவு எடுத்தவ தான் புருஷனின் அறிவுக்கு எட்டாதவாறு வெல்லக் குவியலை அன்றே செதுக்க ஆரம்பித்திருந்தாள்.

இப்ப அப்பண்ணா தன் யோசனையில் முழுகியவாறே குரு பூசாரி வீட்டுப் பக்கம் வருவதற்குள் சூரியன் மறைந்திருந்தான். மேற்கு வானத்தில் அதிகம் பரவிப் போன சிவப்பு நிறம் மற்றும் தங்க நிறத்தையே பார்த்தவாறே வந்து கொண்டிருந்த வாண்டெ ராமன் அந்த நொடியில் தன் பிரச்சனை – வலிகளை முழுவதுமாக மறந்தே விட்டிருந்தான். அவன் அந்த உலகத்திலிருந்து இந்த உலகத்துக்கு வந்தது அப்பண்ணா பெயர் சொல்லி அழைத்த போதே.

அப்பண்ணா, ராமாவை எச்சரித்து அடுத்து வழிமுறைகள் குறித்து விவரிக்கத் தொடங்கினான். 'பாருப்பா.... நாளைக்கு அவன் கட்டதத்திலிருந்து இறங்குறானாம். அவனுக்கு நான் எந்த முகத்தில் அந்தத் துண்டு வெல்லத்தைத் தருவது.....சொல்லு, தராம வீட்டிலே வைத்துக் கொண்டால் நமக்கு கண்டிப்பாகச் சுகமில்லை..... அது ஒரு காயம் போல இருக்கும் இல்லியா..... நமக்கு. நீ அதே போல அந்தக் காலியான ஊறுகாய் ஜாடியை அவனுடைய முகத்தில் எப்படிக் காட்டுவ சொல்லு.... அதனால் நாம இரண்டு பேரும் அதைச் சுமந்துக்கிட்டுப் போய் கடலோரத்துல போட்டு வரலாம். இல்லன்னா வரத நாயக்கர் கடையில் வித்துடலாம்.... சரியா?

அப்பண்ணா தன் முடிவை, எண்ணத்தை வாண்டெ ராமவிடம் சொன்ன போது ராமா சிக்கலில் சிக்கியிருந்தான். கடலில் போட்டால் நாம் எதை சாதித்தைப் போலாகும்? என்ன லாபம்? அந்த வேசிக் கடல் பத்து மனிதர்களை இழுத்துட்டுப் போய்ப் போட்டாலும் வேணாம்னு சொல்வதில்லை. எல்லாத்தையும் 'லொடக்' என்று விழுங்கி மீண்டும் காத்திருக்கும். வரத நாயக்கர் கடையிலாவது வித்தால் நாலு காசு கிடைக்கும். மஞ்சப்பனின் கள்ளுக் கடையில் கொஞ்சம் கங்கசர போட்டால் ஒரு நாள் தலை பாரமாவது குறையும்.

வாண்டெ ராமன், 'வரதநாயக்கர் கடையில் வித்து விடலாம்' கருத்துக்குத் தன்னுடைய எண்ணத்தைச் சொல்லி அப்பண்ணா முகத்தைப் பார்த்தான். தன்னதேயான யோசனையில் முழுகியிருந்த அப்பண்ணா யோசனையிலிருந்து விழித்தவன் தன் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வாண்டெ ராமனுக்குச் சொன்னான். 'நீ ஊறுகாய் ஜாடியை எடுத்து வந்து இந்த அந்திமிரியம்⁶⁰ மரத்தடியில் நில்லுப்பா...., அதற்குள் நான் வெல்ல மூட்டை எடுத்து வந்து விடுகிறேன். இருவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நாயக்கர் கடைக்குப் போய் வித்துட்டு நேராகக் கள்ளுக்கடைக்குப் போகலாம்' – என்று சொன்னவன் முன்னேறி நடந்தவாறே தன் வீட்டு வாசலைச் சேர்ந்தான். வாசலைத் தாண்டி அவன் தடுப்பை தாண்டுவதற்குள், அவனுடைய சின்னம்மா கையில் ஒரு மூட்டையைப் பிடித்துக் கொண்டு தடுப்பைத் தாண்டி வருவதைப் பார்த்து ஆலங்கட்டி மழை அடித்ததைப் போல, அப்படி இப்படி அசையாமல் நின்றிருந்தான்! தன்னைப் பார்த்தவுடன் 'திக்' என்று நின்று விட்ட கணவனை ஒரு முறை நக்கலாகப் பார்த்தவாறே சின்னம்மா தடுப்பைத் தாண்டி வாசல் சேர்ந்திருந்தாள்.

அப்பண்ணா சின்னம்மாவின் கையிலிருந்த மூட்டையையே நம்பிக்கையின்றி பார்த்துக் கொண்டே அவளைப் பின் தொடர்ந்தான். அவளுடைய வேகமான நடையில் அதென்னவோ பிடிவாதமிருந்தது..... முடிவும் இருந்தது. மனைவி, நாயக்கரின் கடை வாசலைத் தொடும் வரை அப்பண்ணா அவளைப் பின் தொடர்ந்தே நடந்திருந்தான். அவளுடைய சுட்டெரிக்கும் கண் பார்வையிலிருந்து தப்பிக் கொள்ள முடியாமல்

⁶⁰ காட்டில் காணப்படும் மரம்.

இருந்தாலும்..... அவளுடைய வாய்க்கு அகப்படாமல் மிகவும் கவனமாகப் போதுமானளவு இடைவெளி விட்டே நாயக்கரின் கடைக்கு எதிரில் பூவந்தி மரத்தடியில் போய் நின்றிருந்தான்.

நாயக்கர் சின்னம்மாவின் வெல்ல மூட்டையை எடைப்போட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து மீண்டும் அங்கு நிற்க முடியாமல் வாண்டெ ராமவை தேடிக்கொண்டு.... அந்திமிரியம் மரத்தடிக்குப் போயிருந்தான். மாலை நேரம் மறைந்து அந்தி மாலை கால்வைத்திருந்தது. முழுவதுமாக அந்தி மாலை பரவி வந்து கொண்டிருந்தாலும் வாண்டெ ராமாவைக் காணவில்லை. அப்பண்ணா முதலிலே மனசைப் பிழிந்து கொண்டிருந்தான் இப்ப ராமனுக்காகக் காத்திருந்து.... காத்திருந்து சோர்ந்து வாடிப் போய் அங்கேயே முறிந்து உட்கார வேண்டும் என்பதற்குள் தூரத்தில் வாண்டெ ராமன் வெறும் கையுடன் அழு மஞ்சியைப் போட்டுக் கொண்டு வருவதைப் பார்த்து அப்பண்ணா கொஞ்சம் கலகலப்பானான். 'அவள் வேசி முண்டை ஊறுகாய் ஜாடியைத் தூக்கிப் போட்டு நூறு பீசாக்கிப் போயிருக்காள் அப்பண்ணா' – என்று ராம அழு குரலுடன் சொன்னதும் அப்பண்ணா பகபகவென்று சிரித்தான். எல்லாம் போச்சா, உன் பொண்டாட்டி வாத்தியாரின் தலையை உடைப்பதற்குப் பதில், ஜாடியை உடைத்திருக்கிறாள் அவ்வளவு தான்; ஆகவே சமாதானம் செய்து கொள் என்று சிரித்தவாறே வாண்டெ ராமவின் தோளில் கை போட்டுக் கொண்டு மஞ்சப்பாவின் கள்ளுக்கடைப் பக்கம் நடக்க ஆரம்பித்தான்.

2.2.5. வளைகாப்பு

சீதை வளைகாப்புக்கு அப்பாவுடன் காளாவரம்⁶¹ கிளம்பினாள். அப்பாவின் வலக் கைபிடித்து சிறு அடி வைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய மனம் முழுதும் மகிழ்ச்சி துளிர்விட்டிருந்தது. சீமந்த 'வைபவத்தை' ஒருமுறை கண்ணால் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆசை அவளுக்குப் பல நாட்களாக இருந்து வருகிறது. அதுவும் இப்போ சொந்த மாமியின் வளைகாப்பே என்றதும் அவளுக்குக் குஷி தாங்க முடியவில்லை.

சீதை, வளைகாப்பு என்ற சொல்லைக் கேட்டது மட்டுமே உண்டு. ஆனால் ஒருமுறைகூட அந்த நிகழ்வைப் பார்த்தவள் அல்ல. 'ஒரே ஒரு முறை என்னை வளைகாப்புக்குக் கூட்டிப் போங்கம்மா' - என்று அம்மாவிடம் அவளால் முடிந்த வரை கேட்டுப் பார்த்துவிட்டாள். 'நீ வயித்துல இருக்கும் போது எனக்குச் செய்த வளைகாப்பைப் பாக்கலையா - என்று அம்மா சீதையின் தலை முடியைக் கோதிவிட்டவாரே செல்லப் பேச்சுப் பேசுகையிலே சீதை பொறுமை இழந்தவளாய் முணுமுணுக்கிறாள். அக்கம் பக்கத்து வீட்டினர் ஆங்காங்கே நடந்த வளைகாப்பு பற்றியும் கர்ப்பிணிக்குத் தந்த இனிப்புகள் குறித்தும் வாயில் எச்சில் ஊறுமளவுக்கு மூணு நாலுனு சேர்த்துச் சொல்லும் போதெல்லாம் சீதையின் ஆசை குதூகலம் தடுக்க முடியாமல் அம்மாவிடம் கேட்கும் பல கேள்விகளும் இதுவே.

வளைகாப்பு என்றால் என்னமா? - என்பது அவளுடைய முதல் கேள்வி. 'அப்படின்னா ஏக்கம்' என்று அம்மா சொன்னாள், 'ஏக்கம் என்றால் என்னமா? என்பது மற்றொரு கேள்வி. 'கர்ப்பிணிப் பொண்ணுங்க ஆசைப்படும்

⁶¹ ஊர்ப்பெயர்.

உணவுகளைச் சாப்பிட வைப்பது' - என்று அம்மா சொன்னாள்... 'கர்ப்பிணி எதுக்கு ஆகுராங்கம்மா.... எப்படி ஆவாங்கம்மா? - இப்படிக் கேள்விகள் பூமாலை போல் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும். அம்மா பொறுமையாகவும் புத்திசாலியாகவும் பதில் சொல்கிறாள். அம்மாவின் பதிலென்றால் சீதைக்கு ஒருவித சிரங்கு போல. சொறிஞ்ச இடத்தையே திரும்பத் திரும்ப சொறிதலைப் போல, அம்மா பதில் சொல்லச் சொல்ல பதிலைச் சுற்றி மேலும் பல கேள்விகள் பிறந்து கொண்டே இருந்தன. அம்மாவின் பொறுமை குறைந்து கொண்டே இருந்தது. 'நான் கர்ப்பமாவது எப்போமா, எனக்கும் வளைகாப்பு செய்வியாமா - என்ற கேள்வியைச் சீதை கேட்ட போது மட்டுமே, 'வாய் மூடுடி ஊர்சுற்றி' என்று அம்மா அதட்டி தலையில் ஒரு கொட்டு வைத்ததும், அந்த நொடி மட்டும் அமைதியாவாள். ஆனால் கபடமற்ற பிள்ளைமனதில் பிறக்கும் ஆசை எப்பொழுதாவது குறைந்துவிடுமா? மேலும் கொஞ்சம் கர்ப்பிணி, சீமந்தம் குறித்துத் தெரிந்து கொள்ள அந்த இளமனசு துடித்துக் கொண்டிருந்தது. ஒட்டு மொத்தத்தில் கர்ப்பிணிக்குத் தரும் இனிப்புப் பலகாரங்களைத் தானொரு முறை சாப்பிட வேண்டும் - என்ற ஆசையே, அந்த இளமனதில் ஊஞ்சலாடியது.

இப்பொழுது சீதை, மிஸ்கித்⁶² மோட்டாரில் உட்கார்ந்து உதயாவரம் பாலத்தைக் கடந்துக் கொண்டிருந்தாள். நதியின் கரையில் காண்ட்லா⁶³ புதரில் உட்கார்ந்திருந்த வெள்ளைக்கொக்கு சீதையிடம் இருந்த மாமியின் வளைகாப்புத் தியானத்தை ஒரு சில நொடி கலைத்துப்போனது. ஆனால் மீண்டும் சித்தத்தில் முக்தி வந்தது போல, தோழி ரேவதியின் வாயால் கேட்ட

⁶² ஒரு ஆணின் பெயர்.

⁶³ அப்பகுதியில் காணப்படும் ஒரு வகையான புதரின் பெயர்.

வளைகாப்பு வர்ணனை; அதிலும் கோழிமுட்டையின் தகவல் அவள் நினைவிற்கு வந்தது.

சில நாட்களுக்கு முன்பு சீதையின் தோழி ரேவதி அவளுடைய சித்தியின் வளைகாப்பிற்குப் பஜபைக்குப்⁶⁴ போய் வந்திருந்தாள். சென்று வந்த மறு நாள் பள்ளிக்கு வந்தவள், சீதைக்கு ரவை லட்டு, கொஞ்சம் கடலை மிட்டாய் கொடுத்து, சித்தியைக் கல்யாண பெண்ணாக்கி முறத்தில் பரிமாறியதை ரசனையுடன் வர்ணித்தாள். சித்தியை உட்கார வைத்து, அவள் முன்னால் முறத்தை வைத்து ரவை லட்டு, மோகன் லட்டு⁶⁵, சோளப்பொரி உருண்டை, எள்ளுருண்டை, போளி, கடலை மிட்டாய், முறுக்கு, மாலுபரி⁶⁶, அல்வா, மிட்டாய், ஜிலேபி, கோழிமுட்டை எனப் பலவகை பலகாரங்களைப் பரிமாறினர். சித்தி கோழி முட்டையை எனக்கும் என் தம்பிக்கும் கொடுத்தது....’ என ரேவதியின் வர்ணனை மேலும் தொடர்ந்திருந்தது. அதற்குள் சீதை கோபத்தில் ரவை லட்டை ஜன்னல் வழியாக வெளியில் தூக்கி எறிந்திருந்தாள்.

ரேவதி தனக்குக் கோழி முட்டை எடுத்து வராமல், ரவை லட்டு எடுத்து வந்தது அவளுக்குக் கோபத்தை வரவைத்தது. சீதைக்கு இனிப்புப் பலகாரங்கள் என்றால் உயிர், அதைக் காட்டிலும் கோழி முட்டை என்றால் அவளுக்கு பெரும்

⁶⁴ ஊர்ப்பெயர்.

⁶⁵ அப்பகுதியில் பிரபலமடைந்த கடையின் பெயர்.

⁶⁶ ருசியான பாரம்பரிய சிற்றுண்டி.

உயிர். இதுவரை அவள் ஒரு முழுக் கோழிமுட்டை கூடச் சாப்பிட்டதில்லை. அம்மா எப்போவோ ஒன்னு ரெண்டு முறை துண்டு கோழிமுட்டையைக் கொடுத்து ருசி காட்டியுள்ளாள். சீதைக்கு மீண்டும் மீண்டும் கோழிமுட்டை சாப்பிட வேண்டுமென்ற ஆசை. அம்மாவிடம் எத்தனையோ முறை முட்டை வேக வைத்துக் கொடு என்று கேட்டபோதெல்லாம், 'தினம் கோழிமுட்டை சாப்பிட நாமென்ன ஆயிரம் ஏக்கர் பயிர் வைக்கக் கூடிய குத்தகை வீட்டுக்காரங்களா என்று அம்மா சீதையை மிரட்டியதும் வாய் மூடியவள் தான். ஆனாலும், ராம்பனாவின் கள்ளுக்கடையில் வேலைப் பார்க்கும் சீனன் வேக வைத்திருந்த கோழி முட்டைகள் சீதையின் கண்ணில் படும்போதெல்லாம் சாப்பிடும் ஆசையில் அம்மாவிடம் கோழிமுட்டை கேட்க வேண்டுமென்று தோன்றினாலும், அம்மாவின் மிரட்டலை நினைத்து அமைதியாவாள்.

ரேவதியின் சித்தி வளைகாப்பு வர்ணனையை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த சீதையின் மனசு, இப்பொழுது காளாவரத்தில் ஜானகி மாமிக்கு நடக்க இருக்கும் வளைகாப்பின் மீது சென்றது. எப்போது காளாவரத்திற்கு போவேனோ? எப்போது ஜானகி மாமியைக் கட்டிப் பிடிப்பேனோ? – என்ற ஆவலுடன் சீதையின் யோசனை முன்னோக்கிச் சென்றுக் கொண்டிருந்தது. மாமிக்குப் பலகாரங்கள் பரிமாறும் போது அவள் என்னை, அவள் பக்கத்திலே நிற்க வைத்துக் கொள்வாள். அவளுக்குப் பரிமாறும் கோழிமுட்டை, இனிப்புப் பலகாரங்களை எல்லாம் முதலில் என்னைச் சாப்பிட வைப்பாள்; எதைச் சாப்பிடுவது? எதை விடுவது? இப்படியெல்லாம் சீதையின் யோசனை, கணக்கு வழக்கு தொடர்ந்து கொண்டிருக்கையிலே திடீரென்று அவளுக்கு நினைவு வந்தது அம்மாவின் எச்சரிக்கைப் பேச்சு.

இன்று காலையில் அப்பாவுடன் சீதை மாமியின் வளைகாப்பிற்குக் கிளம்பி நின்ற போது, அம்மா சீதையின் கழுத்திற்கு மணிச் சரத்தைப் போட்டுக் கொண்டே 'மாமியிடம் அவங்க பேசுனா மட்டும் பேசு கண்ணு, மரங்கொத்தி பறவையப் போல பேசாத...., ஏதாவது கொடுத்தா முதல்ல வேணாணு சொல்லு; நம்ம ஏழைங்க தெரியுமில்ல, உடனே வாங்குனா நாலு நாள் வயித்துக்கு இல்லாம இருந்திருக்காங்கனு நினைச்சுக்கக் கூடும் அவளோட வீட்டுக்காரங்க' - இது போலப் பல புத்திமதிகளைச் சொல்லி அனுப்பினாள். சீதை எல்லாத்துக்கும் உம் உம் சொல்லி நல்ல பிள்ளையாகத் தலையாட்டினாள். இப்போ சீதை, அம்மாவின் புத்திமதியைக் கேட்பதா, இல்லை ஆசையை ஜன்னல் வழியாக விட்டு விடுவதா - என்ற குழப்பத்தில் இருக்க அப்பாவின் மனசு வேறொரு திக்கில் யோசித்துக் கொண்டிருந்தது.

சீதையின் அப்பா கோபாலன் எண்ணெய் செக்காட்டி, தாய் தந்தை இருவரும் இறந்த பின்பு, வயதுக்கு வந்த இரண்டு தங்கச்சிகளையும் ஊரிலிருந்து அழைத்து வந்து தன்னுடனே வைத்துக் கொண்டிருந்தான். முதல் தங்கச்சி சுமதிக்குத் தன் மனைவியின் தங்க நகைகளை வித்து, அங்க இங்க கடன - உடன வாங்கி, ஜோகட்டை⁶⁷ எண்ணெய் மில் வியாபாரி மகனுக்குக் கல்யாணம் செய்து வைத்திருந்தான். இரண்டாவது தங்கச்சி ஜானகியின் கல்யாணத்திற்குள் கோபாலனின் பணம் முழுவதுமாகச் செலவாகி இருந்தது. கின்னிகோளியில்⁶⁸ எண்ணெய்க் கிடங்கில் வேலையில் இருந்த கோபாலனுக்கு ஆஸ்துமா நோய். வரும் சம்பளத்தில் பாதி மருந்துக்குக் கொட்டுவது போக மீதமுள்ள சம்பளம் குடும்ப வயித்தை நிரப்ப வேணும், இதில்

⁶⁷ ஊர்ப்பெயர்.

⁶⁸ ஊர்ப்பெயர்.

மேல்செலவுகளையும் சரி செய்து போகணும். வீட்டில் வறுமை நிறைந்து தளும்பிக் கொண்டிருக்கையில் கோபாலனுக்குத் தங்கச்சி ஜானகியின் கல்யாணம் பெரும் சுமையானது. திடீரென்று சுமதியின் கணவன் கேசவன், இரண்டாந்தாரமாகப் பணக்காரர் சம்பந்தம் ஒன்றைச் சொன்ன போது, கோபாலன் முன் பின் யோசிக்காமல் சம்மதித்தான். இரண்டாந்தாரமாகச் செல்ல மனமில்லாத ஜானகி முகத்தை உம்மென்று வைத்துக் கொண்டே கோபத்துடன் மணமேடை ஏறினாள். அவளுடைய சோகம் கணவன் வீட்டுப் பண வாசனைப்பட்டதும் சரியானது. பாலில் முழுகி, நெய்யில் நீச்சலடித்தது போல வசதியில் இருந்த ஜானகி மீண்டும் தாய் வீட்டுப் பக்கம் கூட தலை வைத்துப் படுக்கவில்லை. இது பங்குனி மாதம். ஜானகிக்குக் கல்யாணம் முடிந்து வரும் சித்திரை மாதத்திற்குச் சரியாக ஒரு வருஷம். கடந்த ஆடி மாதம் ஆடிச் சீர் கொடுத்துத் தங்கச்சிய அம்மா வீட்டுக்குக் கூட்டி வரப் போன கோபாலனிடம், வரமாட்டென்று சொல்லி அனுப்பிய பிறகு கோபாலனும் அந்தப் பக்கம் தலைகாட்டவில்லை. இது அவன் ஜானகி வீட்டுக்குப் போவது இரண்டாவது முறை. கோபாலன் தன் தங்கச்சியின் கர்ப்பம் குறித்து யோசித்துக் கொண்டிருக்க, குட்டிப் பெண் சீதையின் மனதில் நூற்றுக்கணக்கான நிகழ்வுகள் மனஓட்டமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தன. வளைகாப்பு, கோழிமுட்டை, ஜானகி மாமியின் வீடு, இனிப்புப் பலகாரங்களின் குவியல் இவையெல்லாம் நான் முன்னே - நீ முன்னே என்று போட்டி போட்டு ஓடிக்கொண்டிருந்தன.

கோபாலன் சீதையின் கையைப் பிடித்து வீட்டு முன் இறக்கிவிட்டான். சீதை தன் கண்ணை உருட்டி உருட்டி அடுக்கு மாடி வீட்டைப் பார்த்து, மாமியின் வீடு ரேவதியின் வீடளவு பெரிதாக உள்ளது என்று மகிழ்ச்சி

அடைந்தாள். வாசலைத் தாண்டி வராண்டாவிற்கு வருவதற்குள் மாமியின் கணவன் வந்து தூக்கிக் கொண்டான். சீதை கண்ணாலே மாமியைத் தேடினாள்; மாமியைக் காணவில்லை. வராண்டாவிற்கு வந்து அப்பாவோடு ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்தாள். உட்கார்ந்த மூலையிலிருந்தே அப்பாவிடம் மாமிக்காகத் தொந்தரவு செய்ய ஆரம்பித்தாள். அப்பா இப்ப வருவாள்.... வந்தே விட்டாள் மாமி' – என்று சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

நிதானமாகச் சீதையின் கவனம், மாமியிடமிருந்து நேராக நடு வீட்டில் கூடியிருந்த பெண்களின் மீது சென்றது. பட்டுச் சேலைக்கட்டி, கழுத்து நிறைய தங்க நகைகள் போட்டிருந்த பெண்களெல்லாம் நடுவீட்டில் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர். சீதை அவர்களை எல்லாம் பயந்தவாறே கண்ணிமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். சிவப்பு நிறச் சேலை கட்டிய பொம்பளை ஒருத்தி கழுத்து நிறைய போட்டிருந்த நகையையே சீதை வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய நகை நிரம்பிய கழுத்தைப் பார்த்ததும் சீதைக்கு இஸ்மாயில் பியாரியின்⁶⁹ மாட்டு வண்டியில் கட்டப்பட்டிருக்கும் காளையின் கழுத்து நினைவிற்கு வந்தது. உடனே இதை அப்பாவிடம் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டாள். ஆனால் கோபாலன் உட்கார்ந்த இடத்திலே உட்கார முடியாமல், தங்கச்சியைப் பார்க்கப் படபடத்துக் கொண்டிருந்தான். அதனால் அங்கும் இங்கும் போய் வந்து கொண்டிருந்தான். அத்துடன் வீட்டின் மூலை முடுக்கெல்லாம் கண்ணோட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தான். அப்பாவின் கண்களைக் கவனித்த சீதை அமைதியானாள். சீதை மீண்டும் மாமியை நினைவு செய்து கொண்டாள்.

⁶⁹ பியாரி மொழியைப் பேசக்கூடிய முஸ்லீம் சமுதாயத்தினர்.

உள்ளே போய் மாமியைப் பார்க்கலாம் என்றால் ஒருவிதமான பயம். பெரிய பெரிய கதவுகள், அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட மேஜை – நாற்காலிகள், கால் வைத்ததும் சர்.... எனச் சறுக்கும் தரை. இதையெல்லாம் பார்த்ததும் அவளுக்கு உட்கார்ந்திருந்த இடத்திலிருந்து காலை அசைக்கவும் ஒருவிதமான பயம் ஏற்பட்டது. இதனுடன் அம்மாவின் எச்சரிக்கை ஒரு பக்கம்; அமைதியானாள்.

சீதையின் மனதெல்லாம் புகைந்து கொண்டிருந்தது. திடீர் திடீரென்று மாமியின் நினைவுடன் கோழிமுட்டையும் ஊடுருவி வந்து கொண்டிருந்தது. ரேவதியும் நினைவிற்கு வந்து கொண்டிருந்தாள். சீதையின் நினைவு எங்கோ இருக்கையில் மாமி வெளியில் வந்தாள். கோபாலன் 'யப்பா' ! என்று நிம்மதிப் பெரு மூச்சு விட்டான்.

மாமியைப் பார்த்ததும் சீதைக்கு அடக்க முடியாத அளவு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. மாமியை நான் ஒரு முறை தொட்டு வரட்டுமா? – என்று அப்பாவிடம் இரகசியமாகக் கேட்டாள். 'வேண்டாம், அவளே இங்கு வந்து உன்னைக் கட்டிக் கொள்வாள்' – என்றான் கோபாலன். சீதை போதுமான அளவு காத்திருந்தாள். மாமி இந்தப் பக்கம் வரவில்லை; ஜரிகைச்சேலைக் கட்டிக் கொண்டு நடுவீட்டில் உட்கார்ந்து இருந்தவர்களிடம் சிரித்துக் கொண்டே நின்றிருந்தாள்.

கோபாலனுக்கு ஆதங்கமாக இருந்தது. சீதைக்கு மாமி தன்னிடம் வரவில்லையே? – என்று சகிப்புத் தன்மையை இழந்தவளானாள். துக்கம் பெருகிக் கொண்டே இருந்தது. அப்பாவிடம் மீண்டும் மீண்டும் 'போகட்டுமா போகட்டுமா' - என்று கேட்டதால் கோபாலன் 'போ' என்றான்.

ஓடிப் போய் சீதை மாமியைக் கட்டி அணைத்தாள். ஜானகி முகத்தில் எந்தவிதமான பாவனையும் காட்டாமல் இருந்தாள். “எப்ப வந்த? அப்பா எங்க?” – என்று கேட்டதும், சீதை அப்பாவை நோக்கிக் கை நீட்டினாள். ஜானகி அண்ணனிடம் ஒரு குறுஞ் சிரிப்பு காட்டி, சீதையிடம் இருந்து விடுவித்துக் கொண்டு ‘இப்ப வரேன்’- என்று உள் புகுந்தாள்.

சீதைக்கு ஒருவிதமான அவமான உணர்வு ஏற்பட்டது. அப்பா வேற, ‘உன்னை மாமி கட்டி அணைச்சுக்குவானு’ சொன்னாரு. அவ தழுவவும் இல்ல, கட்டி அணைச்சுக்கவும் இல்ல. என்னிடம் இருந்து விடுவித்துக் கொண்டு உள்ள கிளம்பிட்டா, சீதைக்குக் சகிக்க முடியவில்லை. ஓடி வந்து அப்பாவின் தொடையில் முகம் மூடி அழுதாள். கோபாலன் எதுவும் செய்ய முடியாதவனாகப் பெரும் மூச்சு விட்டான்.

கோபாலன் மகளைச் சமாதானம் செய்து கொண்டிருந்தான். ‘மாமி கல்யாணப் பெண்ணைப் போல அலங்காரம் செய்து வர உள்ளே போனாள். தலைக்கு மொக்கு ஜடை வைத்து, பட்டுச் சேலை கட்டி, தங்க நகைகள் போட்டுக் கொண்டு வந்து உன்னை தழுவிக் கொண்டு போட்டோ எடுத்துக்குவா’ இப்படி கோபாலன் ஏதேதோ காரணங்கள் சொல்லியும் சீதை சமாதானம் ஆகவில்லை.

அதற்குள் கோபாலனின் பெரிய தங்கச்சி சுமதி, தன்னுடைய மகள், கணவனுடன் உள்ளே வந்தாள். கோபாலனைப் பார்த்தது தான், அண்ணாவிடம் வந்து சீதையைத் தழுவிக் கொண்டாள்.

சீதையின் நினைவெல்லாம் சுமதி மாமியின் மகள் சாரதாவின் பக்கம் திரும்பியது. இருவரும் விளையாடத் தொடங்கினர். கோபாலன் சுமதியிடம்,

ஜானகியைப் பிரசவத்திற்குத் தன்னுடன் அழைத்து செல்வதா? வேணாமா? – என்று அபிப்பிராயம் கேட்டதும், சுமதி 'சும்மா இரு உனக்கு எதுக்கு இந்த வீண் ஜம்பம், பணம் கொழுத்தவங்களுக்கெல்லாம் உன்னப்போல ஆளுங்களால பிரசவம் பார்க்கறது முடியாத காரியம். ஜானகியிடம் கேட்டு அவமானப்படாத' என்று கோபாலனுக்கு அறிவுரை சொன்னதும் கோபாலன் அமைதியானான்.

அதற்குள் ஜானகியின் நாத்தனார்கள் ஜானகிக்கு அலங்காரம் செய்து கை பிடித்து வீட்டிற்கு முன் அழைத்து வந்ததும் சுமதியின் மகள் சாரதா 'சித்தி' என்று கூவினாள். ஜானகிக்குக் கேட்கவில்லை. சுமதி மகளை மிரட்டி வாய் மூடுமாறு ஜாடைக் காட்டினாள்.

ஜானகியின் தாய் வீட்டு உறவினர்களில் வளைகாப்பிற்கு வந்தவர்களென்றால் சுமதி மற்றும் கோபாலன் குடும்பத்தினர் மட்டுமே. அதைப்பற்றி ஜானகிக்கு அதிக ஆர்வமும் இல்லை கவலையும் இல்லை. ஜானகியின் நாத்தனார்கள் கர்ப்பிணியை நாற்காலியில் உட்கார வைத்து, அவள் எதிரில் முக்காலியைப் போட்டு அதன் மேல் முறத்தை வைத்துப் பலகாரங்களைப் பரிமாறத் தொடங்கினார். கூடை கூடையாய் இனிப்புப் பலகாரங்களை உள் அறையிலிருந்து எடுத்து வரப்பட்டன.

விளையாடிக் கொண்டிருந்த சீதையும் சாரதாவும் பலகாரங்களின் வாசனை மூக்கிற்கு வந்ததும் கர்ப்பிணியைச் சுற்றிலும் இருந்த பெண்களிடம் ஓடினர். சுமதி தன் மகளை ஓடி வந்து பிடித்து வைத்ததும் சீதை தப்பித்துக் கொண்டு ஜானகியின் அருகில் சென்று நின்று கொண்டாள். சீதை மாமியின் அலங்காரத்தையே கண் சிமிட்டிச் சிமிட்டி வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். தன்னுடைய பாகீரதி ஆசிரியரை விட மாமியே பெரிய அழகி

என்று சீதைக்குத் தோன்றியது. மாமி அணிந்திருந்த விதவிதமான நகைகளைப் பார்த்ததும் அவளுக்கு அம்மாவின் எதுவும் அணியாத கை, கழுத்து நினைவிற்கு வந்தது.

மாமியின் கணவன் மாமியின் பக்கத்திலே நின்று கொண்டு, இனிப்பை அப்படிப் பரிமாறுங்க இப்படிப் பரிமாறுங்க என்று ஆலோசனை தந்து கொண்டிருந்தான். சீதை ஒரு முறை அவனைப் பார்த்து, மற்றொரு முறை அவனுடைய விரல்களில் மின்னிக் கொண்டிருந்த மோதிரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டே சில நொடிகள் இனிப்புப் பலகாரங்களை மறந்திருந்தாள். சீதைக்குத் திடீரென கோழிமுட்டை நினைவு வந்தது. ரேவதியின் சித்திக்கு வளைகாப்பில் கோழிமுட்டை பரிமாறியது, அவள் அதை ரேவதிக்குத் தந்தது..... எல்லாம் நினைவு வந்தது.

மாமிக்கு இன்னும் கோழி முட்டை பரிமாறவில்லை. சீதை அதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தாள். ஏதேதோ வடிவம், நிறம், வித்தியாசமான இனிப்புப் பலகாரங்கள் மாமியின் முறத்தை நிரம்பிக் கொண்டிருந்தன. சீதை இது வரை அஸ்டேக் பேக்கரியில்⁷⁰ பார்க்காத இனிப்புப் பலகாரங்கள், மாமியின் முறத்தை அலங்கரிப்பதைப் பார்த்து சீதைக்கு வாய் நிறைய எச்சில் ஊறியது. எல்லாவற்றிலும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் சாப்பிட்டு விட வேண்டுமென்ற ஆசையும் ஆவலும் வந்தது சீதைக்கு. இதற்கிடையில் கோழிமுட்டைக் குறித்த ஆதங்கம் ஆரம்பித்தது. மாமிக்குக் கோழிமுட்டையை யாரும் பரிமாறவில்லை. சீதை கழுத்தைச் சாய்த்துச் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தாள். அங்கிருந்தவர்களின் கையில் இருந்த பாத்திரத்தில், கூடையில் கோழிமுட்டைகள் காணவில்லை.

⁷⁰ பிரபலமான இனிப்புக் கடை

அனைவரும் மாமிக்கு மீண்டும் மீண்டும் இனிப்புப் பலகாரங்களையே நிரப்பிக் கொண்டிருந்தனர். சீதையின் பொறுமை குறையத் தொடங்கியது. 'கோழிமுட்டையை யாரேனும் கொண்டு வருவார்களோ?' என்று சுற்றிலும் கள்ளத்தனமாய்ப் பார்த்தாள். எடுத்து வருவதற்கான எந்த அறிகுறியும் தெரியவில்லை. யாரும் அதன் பெயரையும் உச்சரிக்கவில்லை. இனிப்புப் பலகாரங்களின் குவியலால் இப்பொழுது மாமியின் எதிரில் இருந்தவர்கள் கூடத் தெரியவில்லை. பரிமாறிய இனிப்புப் பண்டங்களின் குவியல் அவளுடைய தலையையும் தாண்டி மேலே போனது.

இனிப்புப் பலகாரங்களைப் பரிமாறியதும் பழங்கள் வந்தன. சீதையின் இதயத்துடிப்பு அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்தது. கோழிமுட்டை இன்னும் வரவில்லையே. அதற்குள் மாமியின் கணவன் 'பழம் முடிந்ததும் கோழிமுட்டை எடுத்து வாங்க' என்று தன்னுடைய மாமாவிற்குச் சொன்னான். 'யப்பா' என்று பெருமூச்சு விட்டாள் சீதை.

சீதைக்குக் கொண்டாட்டம் தொடங்கியது. மாமிக்குப் பழம் பரிமாறியானது; இன்னும் கோழிமுட்டை மட்டும் பாக்கி உள்ளது. சீதை மேலும் மாமியிடம் நெருங்கி நின்றாள். கோழிமுட்டை எடுத்து வர உள்ளே போனவன் இன்னும் வெளியில் வரவில்லை. சீதைக்கு அவனைக் கடித்துவிடும் அளவிற்குக் கோபம் வந்து கொண்டிருந்தது. மாமியின் கணவன் - 'யார் அங்கே கோழிமுட்டை எடுத்து வாங்க' என்று மீண்டும் கத்தியதும், வேக வைத்து ஓடு உறித்த கோழிமுட்டையை உடனே வெளியில் எடுத்து வந்தனர்.

சீதைக்கு மாமியின் கணவன் மிகவும் நல்லவனாகத் தெரிந்தான். அவனுடைய குரலைக் கேட்டுப் பயந்து கோழிமுட்டையை உடனே வெளியில்

எடுத்து வந்ததைப் பார்த்ததும் அவன் தன்னுடைய ஆசிரியரைவிடவும் கோபக்காரர் என்று சீதை நினைத்துக் கொண்டாள்.

இறுதியில் மாமிக்குக் கோழிமுட்டை பரிமாறினர். முட்டையைப் பார்த்ததும் சீதைக்கு வாயில் எச்சில் ஊறியது. மாமியின் கணவன் மாமியைச் சிரித்துக் கொண்டே 'சாப்பிடு.... சாப்பிடு' என்று கட்டாயப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான். மாமியைச் சுற்றிக் கூடியிருந்தவர்களும் அவ்வாறே செய்து கொண்டிருந்தனர். மாமி சாப்பிடவில்லை; வெட்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள். 'அட! நம்ம வீட்டில் லபக் லபக்குனு.... சாப்பிட்டுட்டு இருந்த மாமிக்கு என்ன ஆச்சு?' என்று சீதை ஆச்சரியமடைந்தாள். மாமியின் கணவன் மீண்டும் மீண்டும் கட்டாயப்படுத்தி ஒரு துண்டு அல்வாவை அவளுடைய வாயில் வைத்தான். சுற்றிலும் இருந்தவர்களெல்லாம் சிரித்தனர். சீதையும் சிரித்தாள்.

ஜானகி ஒன்னு ரெண்டு துண்டு அல்வா சாப்பிட்டு, கோழிமுட்டையில் கை வைத்தாள். சீதையின் இதயம் 'லப் டப் லப் டப்' என்று துடிக்க ஆரம்பித்தது. 'முட்டையை உனக்குப் பிடித்த இரண்டு குழந்தைகளுக்குக் கொடு' - என்று மெதுவாகச் சொன்னாள் மாமியின் பெரிய நாத்தனார். மாமி தன்னைச் சுற்றிலும் இருந்த குழந்தைகளைப் பார்க்கத் தொடங்கினாள். சீதை, தன்னுடைய இருக்கையை மாமிக்கு உறுதி செய்ய கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தள்ளி வந்து மாமிக்கு நெருக்கமாக நின்றாள்.

ஜானகியின் தேடல் இன்னும் தொடர்ந்திருந்தது. சீதை தன்னை மாமி ஒருமுறை பார்க்கட்டும் என்று ஆவல் கொண்டிருந்தாள். ஜானகி அக்கம் பக்கம் பார்க்காமல் தன் மூக்கிற்கு நேர் எதிராகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். முறத்திலிருந்து முட்டை ஒன்றை எடுத்து, தன்னெதிரில் நின்றிருந்த சிவப்பு

ஜரிகைச்சேலை பொம்பளையின் கையிலிருந்த குழந்தையின் கையில் வைத்தாள். அந்தக் குழந்தை எங்கோ பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. முட்டை கையில் பட்டதும் 'ச்சி' என்று சொல்லிக் கொண்டே முட்டையை ஜானகியிடம் மீண்டும் தூக்கி எறிந்தது. குழந்தையின் அம்மா 'அவளுக்கு முட்டையைக் கண்டாலே ஆகாது, நீங்க அவளுக்குப் போய்க் கொடுத்து இருக்கிறீர்களே' என்று ஜானகியிடம் ஊர் அளவு வாய் செய்து சிரித்துக் கொண்டே சொன்னதும், ஜானகியும் சத்தமாகச் சிரித்தாள்.

குழந்தை எறிந்த முட்டை ஜானகியின் மேல் விழாமல் கொஞ்சம் தப்பி, அவளுக்குப் பக்கத்தில் நின்றிருந்த சீதையின் மேல் விழுந்துவிட்டது. சீதை ஒரு நிமிடம் அமைதியானாள். ஆனாலும் ஒரு வகையில் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. முட்டை யார் மீது விழுந்தது என்று பார்க்க பக்கத்தில் திரும்பினாள் ஜானகி, அங்குச் சீதை நின்றிருந்தாள். முட்டை விழுந்தது சீதையின் மேல் என்பதால் அனைவரும் சீதையையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். சீதைக்கு உள்ளூக்குள் சந்தோஷம். இப்பொழுதாவது மாமி தன்னைப் பார்த்தாளே என்று. முட்டை வீசிய குழந்தை மீது சீதைக்குக் கோபம் வந்திருந்தது. 'எதற்கு வீசவேண்டும்?' வேண்டாம் என்றால் திருப்பித் தந்திருக்கலாம் இல்லையா? என்ற கோபம் ஒரு பக்கம், மறு பக்கம் மாமி மற்றொரு முட்டையை யாருக்குத் தருவாள் என்ற குதூகலம்.

மற்றொரு முட்டையைக் கையில் எடுத்த ஜானகி பக்கத்திலிருந்த சீதையை ஒருமுறை பார்த்தாள். 'இவளென்ன வீட்டிற்கு எதிரிலிருக்கும் மாங்கு ஜோயிஸ்⁷¹ போல முட்டையைப் பிடித்து மந்திரம் செய்கிறாள்' என்று சீதைக்கு

⁷¹ மந்திரம் போட்டுத் தாயத்து கட்டுபவரின் பெயர்.

ஒருமுறை தோன்றாமலில்லை. மாமி மீண்டும் பக்கத்தில் திரும்பினாள். சீதைக்கு மகிழ்ச்சி அடக்க முடியவில்லை, மாமி முட்டையைத் தனக்குக் கொடுக்கிறாள் என்று பெருமிதமாக ஆனந்தமடைந்தாள்.

ஜானகி தூரத்தில் நின்றிருந்த தன்னுடைய நாத்தனார் மகளை அழைத்து அவள் வேண்டாம் வேண்டாமென்று கெஞ்சிய போதும் வலுகட்டாயமாகத் தானே ஊட்டிவிட்டாள்.

உடம்பெல்லாம் ஆசை கண்ணாக நின்றிருந்த சீதை, உடனே தன்னுடைய காலடியில் விழுந்திருந்த முட்டையின் மேல் கால் வைத்துப் பலமாக உதைத்தாள். வளைகாப்பு வைபவத்தை மீண்டும் அனுபவிக்க முடியாமல் அப்பா இருந்த இடத்திற்கு ஓடி வந்து, அவனுடைய தொடை மீது முகம் வைத்தாள். 'வளைகாப்பைப் பார்த்தாயா மகளே' என்று அப்பா மகளின் கன்னத்தைத் தடவினார்.

தொகுப்புரை

மேற்கண்ட எச். நாகவேணியின் ஐந்து சிறுகதைகளும் சமூகத்தில் நிகழும் எதார்த்த நிலையை எடுத்துரைக்கின்றன. தனிப்பட்ட மனிதனை எடுத்துரைப்பது போல இருப்பினும் சமூகத்தில் நிகழும் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளையும் சொல்லிச் செல்கின்றன. குடும்பம் முதலான அமைப்புகளில் பெண்கள் எதிர் கொள்ளும் சிக்கல்களை இயல்பாகச் சித்திரிக்கின்றார். சமூகத்தில் புரையோடிப்போயிருக்கிற பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதை அறியமுடிகின்றது.

இயல் - 3

கன்னடச் சிறுகதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கையில்

ஏற்படும் மொழியியல் சிக்கல்கள்

இயல் – 3

கன்னடச் சிறுகதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும்

மொழியியல் சிக்கல்கள்

சமூகச் சூழலில் மொழிபெயர்ப்பின் அவசியம் என்பது நீடித்து வருகிறது. அதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. ஒரு மொழியில் இடம் பெற்றிருக்கும் படைப்புக்களையோ இன்ன பிறவற்றையோ அனைவரும் படித்து அறிந்து கொள்வதில் மொழிபெயர்ப்பு முக்கியப் பங்காற்றுகிறது. படைப்பிலக்கியத்திற்கு நிகராக மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம் கருதப்படுகிறது. உலகில் வழங்கி வரும் பல்வேறு மொழிப் பிரதிகளினூடாகக் காணப்படும் பல்வேறுபட்ட மக்களின் கலை, பண்பாடு, வாழ்வுமுறை, அரசியல், சிந்தனைப் போக்கு என மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் வெளிவந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள்

கன்னட எழுத்தாளர் எச். நாகவேணியின் 'நான்காம் நாள்' எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றிருக்கும் 'பரிசு' (இநாமு), 'தாசி' (தாசி), 'வெள்ளைக்காக்கை' (பிளிகாகை), 'வெல்லம்' (பெல்ல), 'வளைகாப்பு' (சீமந்த) ஆகிய சிறுகதைகளைக் கன்னட மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கையில் சந்தித்த சிக்கல்கள் இவ்வியலில் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. இக்கதைகளை மொழிபெயர்க்கையில் ஒலியனியல், உருபனியல், தொடரியல், பொருண்மையியல் ஆகியவற்றில் சிக்கல்கள் எழுந்துள்ளன. அவற்றின் அடிப்படையில் இவ்வியல் விவாதிக்கப்படுகின்றது.

கன்னடச் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்த்த முறை

ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் ஈடுபடும் மொழிபெயர்ப்பாளர் தனக்கென்று ஒரு கொள்கையைப் பின்பற்றுகிறார். அதன் அடிப்படையில் சிக்கல்கள் எழுவது இயல்பாகும். அச்சிக்கல்கள் குறித்து ஆராய்வதின் மூலம் அம்மொழிபெயர்ப்பின் தன்மையை அறிய முடிகிறது. “பொருளுக்கு முதலிடமும் நடைக்கு இரண்டாமிடமும் தரும் வகையில் மூலமொழிச் செய்திக்கு மிக இயல்பான நிகரனைப் பெறுமொழியில் தருவதே மொழிபெயர்ப்பு” என்கிறார் நைடா (முருகேசபாண்டியன், ந. 2016:41). இச்சிறுகதைகளை மொழிபெயர்ப்பதற்கு நைடாவின் நிகரிக் கொள்கை அடிப்படையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பிற்கு உகந்ததாக இருப்பதால் இக்கொள்கை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

3.1. இந்நூலின் தலைப்பை மொழிபெயர்ப்பதில் உள்ள சிக்கல்

கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர் எச். நாகவேணியின் ‘நான்காம் தண்ணீர்’ என்ற அவருடைய முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பு நூலில் இடம் பெற்றிருக்கும் ஐந்து கதைகள் இங்கு ஆய்விற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றுள்ளன. கன்னடத்தில் இத்தொகுப்பின் பெயர் ‘நாகனே நீரு’ என்பதாகும். இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றிருக்கும் ஒரு கதையின் தலைப்பே இந்நூலின் தலைப்பாகவும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றிருக்கும் ‘நாகனே நீரு’ என்ற கதை காலம் காலமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த ஒரு சடங்கை எடுத்துரைப்பதாகும். அதாவது ஒரு பெண்ணை மாதவிடாய்

காலங்களில் முதல் ஐந்து நாட்களுக்கு வீட்டுக்குள் அனுமதிக்கும் வழக்கம் இல்லாமல் இருந்ததையும் ஐந்து நாட்களுக்குப் பிறகு அவள் எப்பொழுதும் போல் குளித்து முடித்து வீட்டுக்குள் அனுமதிக்கப்படுவதையும் எடுத்துரைப்பதாகும். ஆனால், இக்கதையில் வரும் பெண் சில தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால் நான்காம் நாளே வீட்டுக்குள் சென்றுவிடுகிறாள். அதனால் கோபமடையும் அக்குடும்பத்துப் பெரியவர்கள் அவளை அடித்து விடுகின்றனர். நான்காம் நாள் தலைக்குக் குளித்ததுமே வீட்டுக்குள் வந்தது குடும்பத்திற்கே தீட்டு என்றும் பல காலமாகப் பின்பற்றி வந்த சம்பிரதாயத்தைக் கெடுத்து விட்டதாகவும் கருதுகின்றனர். ஆனால், கதையில் வரும் அந்தப் பெண் நான்காம் நாள் வீட்டுக்குள் ஏன் செல்லக்கூடாது என்று கேள்வி எழுப்புவதாக உள்ளது. இக்கதையை நஞ்சுண்டன் என்பவர் கன்னடத்தில் இருப்பதைப் போன்றே நேரடிப் பொருளைக் கொண்டு 'நான்காம் தண்ணீர்' என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஆனால், கதையின் பொருண்மை அடிப்படையில் நோக்கினால் அது குறிப்பிடுவது 'நான்காம் நாள்' என்பதாகும். ஆகவே, இத்தொகுப்பின் தலைப்பு இங்கு மாற்றம் செய்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

3.2. ஒலியனியல் சிக்கல்கள்

ஒரு மொழி படைப்புக்களை மற்றொரு மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கையில் மூலமொழியின் இயற்பெயர், இடப்பெயர்ச் சொற்களை அப்படியே பெறு மொழியில் எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்து தருவது தான் சரியானதாகும். "பிறமொழிச் சொற்களைக் கடன் வாங்கும் பொழுது அம்மொழியின் சிறப்பொலிகளை மொழிபெயர்க்கப்படும் மொழியில் அவ்வாறே எழுதுவதை

ஒலிபெயர்ப்பு என்பர்” (வளர்மதி, மு. 1987:187). அவ்வாறு தருவதினால் மூலகதைகளின் இயற்பெயர், இடப்பெயர் சொற்களைத் பெறுமொழி வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ள இயலும். அவ்வகையில் இக்கதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் இயற்பெயர், இடப்பெயர்ச் சொற்கள் எழுத்துப்பெயர்ப்பின் மூலமாகப் பதிலீடு செய்யப்பட்டுள்ளன. கன்னடத்தில் காணப்படும் ஒலிப்புமுறைக்கு ஏற்ற எழுத்துக்கள் தமிழில் எழுத்து வழக்கில் இல்லாமல் இருப்பினும் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஸ், ஷ், ஹ், ஜ், ச்ஷ ஆகிய ஐந்து எழுத்துக்களும் இதில் அடங்கும். இவ்வெழுத்துக்கள் தருமொழி எழுத்துக்களுக்கு நிகராகப் பெறுமொழியில் எழுத்துக்களைப் பதிலீடு செய்வதற்கு உதவுவதன் அடிப்படையில் தேவைக்கேற்ப பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கன்னட மொழியின் ஒலிப்பு முறைக்கு ஏற்ப தமிழில் எழுத்துக்கள் இல்லாத காரணத்தால் கதைகளில் இடம் பெறும் சில பெயர்களை மொழிபெயர்க்கும் போது தமிழில் உள்ள படியே தரப்பட்டுள்ளன. இங்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஐந்து கதைகளிலும் எண்பத்தெட்டு (88) இயற்பெயர்களும் பதினெட்டு இடப்பெயர்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. அச்சொற்கள் மூலமொழியின் ஒலிப்பு முறைக்கு ஏற்ப ஒலிக்குறிப்பீட்டுடன் தமிழ் எழுத்துப் பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்கையில் ஏற்பட்ட சிக்கல்களும் கீழ்க்கண்ட பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

சான்று

அட்டவணை எண்: 3.1

இயற்பெயர்கள்

வ. எண்	கன்னட மூலம்	மூலத்திற்கு தமிழ் பெயர்ப்பு	நிகரான எழுத்துப் பெயர்ப்பு	தமிழில் பெயர்க்கப்பெற்றது
01	ಗಂಗೆಯ್ಯ	க ² ங்க ³ ய்ய		கங்கய்யா
02	ತುಂಗ	துங்க ³		துங்கா
03	ರಂಗ ಮಾಸ್ತು	ரங்க ³ மாஸ்ட்ரு		ரங்கவாத்தியார்
04	ಹೆಬ್ಬಾರ	ஹெப் ³ பா ³ ர		ஹெப்பார்
05	ವಿಮಲಮ್ಮ	விமலம்ம		விமலம்மா
06	ನಾಗಪ್ಪಯ್ಯ	நாக ³ ப்பய்ய		நாகப்பய்யா
07	ಹುಸೇನ್ ಬ್ಯಾರಿ	ஹுஸேன் ப் ³ யாரி		ஹுஸேன்பியாரி
08	ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರ	காஸிபோ ³ க் ³ கு ³ ர		காசிபோகுரன்
09	ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ	ருகுணியம்ம		ருகுணியம்மா
10	ಪದುಮಿನಿಯಮ್ಮ	பது ³ மினியம்ம		பதுமினியம்மா
11	ಜಾರು ಸೆಟ್ಟಿ	ஜாரு ஸெட்டி		ஜாரு செட்டி
12	ಇಸಬು	இஸபு ³		இசபு
13	ರತ್ನ	ரத்னி		ரத்னி
14	ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ	ருகுணியம்ம		ருகுணியம்மா
15	ಕಾಂತಪ್ಪ	காந்தப்ப		காந்தப்பா

16	தாசி	தா ³ ஸி	தாசி
17	ಶ್ರೀ ವೆங்கಟ್ರமண	ஸ்ரீ வெங்கட்ரமண	ஸ்ரீ வெங்கடரமணா
18	கணப	க ³ ணப	கணபா
19	ஸங்க	உங் க ³	உங்கா
20	பூத	பூ ³ த ³	பூதா
21	கொண்டலீ மாஸ்யு	கொண்ட ³ லீ மாஸ்ட்ரு	கொண்டலீ வாத்தியார்
22	போக	போக	போகன்
23	நாய்கு	நாயகரு	நாயக்கர்
24	ராணி அப்பக்க	ராணி அப் ³ ப ³ க்க	ராணி அப்பக்கா
25	பெங்கர பெளசட	பெ ³ ங்க ³ ர பெ ³ ளசட	பெங்கர பெளசடர்
26	ஜமாதி	ஜமாதி ³	ஜமாதி
27	ரங்கு	ரங்கு ³	ரங்கு
28	குடுப பெளசட	குடு ³ ப பெ ³ ளசட	குடுப பெளசடர்
29	ஜாரந்தாய்	ஜாரந்தா ³ ய	ஜாரந்தாய்
30	பரங்கி மட்யல	பரங்கி ³ மட் ³ யல	பரங்கி மட்யலன்
31	புண்டு நாய்கர்	புண்டு ³ நாயகர்	புண்டு நாயக்கர்
32	பச்ச மூல்ய	ப ³ ச்ச மூல்ய	பச்ச மூல்யன்
33	குப்பியம்மா	கு ³ ப் ³ பி ³ யம்மா	குப்பியம்மா
34	கிருஷ்ண	க்ருஷ்ண	கிருஷ்ணா
35	ராம	ராம	ராமா

36	ಕೂಸಮ್ಮ	ಕೂಸಮ್ಮ	ಕೂಸಮ್ಮ
37	ವಾಸುಭಟ್ಟಾರ್	ವಾಸುಭಟ್ಟಾರ್	ವಾಸುಭಟ್ಟಾರ್
38	ಸುಬ್ರಾಯಭಟ್ಟಾರ್	ಸುಬ್ರಾಯಭಟ್ಟಾರ್	ಸುಬ್ರಾಯಭಟ್ಟಾರ್
39	ದಾಸಪ್ಪಯ್ಯ	ದಾಸಪ್ಪಯ್ಯ	ದಾಸಪ್ಪಯ್ಯ
40	ರಾಮು	ರಾಮು	ರಾಮು
41	ಬೀಪಾತುಮ	ಬೀಪಾತುಮ	ಬೀಪಾತುಮ
42	ಮಾಣಿಯಪ್ಪ	ಮಾಣಿಯಪ್ಪ	ಮಾಣಿಯಪ್ಪ
43	ಪಕೀರ	ಪಕೀರ	ಪಕೀರ
44	ಮಮ್ಮದೇ	ಮಮ್ಮದೇ	ಮಮ್ಮದೇ
45	ಶಾರದಮ್ಮ	ಶಾರದಮ್ಮ	ಶಾರದಮ್ಮ
46	ಸುಭದ್ರೆ	ಸುಭದ್ರೆ	ಸುಭದ್ರೆ
47	ಕೇಶವ	ಕೇಶವ	ಕೇಶವ
48	ಮನ್ಯ ಮುಗೇರ	ಮನ್ಯ ಮುಗೇರ	ಮನ್ಯ ಮುಗೇರ
49	ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಮೈಲಿ	ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಮೈಲಿ	ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಮೈಲಿ
50	ಚಿನ್ನಮ್ಮ	ಚಿನ್ನಮ್ಮ	ಚಿನ್ನಮ್ಮ
51	ಕೊರಗ ಶೆಟ್ಟರ್	ಕೊರಗ ಶೆಟ್ಟರ್	ಕೊರಗ ಶೆಟ್ಟರ್
52	ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟಾರ್	ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟಾರ್	ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟಾರ್
53	ವಾಂಟೆ ರಾಮ	ವಾಂಟೆ ರಾಮ	ವಾಂಟೆ ರಾಮ
54	ರುಕುಮಿ	ರುಕುಮಿ	ರುಕುಮಿ
55	ರುಕ್ಕ	ರುಕ್ಕ	ರುಕ್ಕ
56	ವಸಂತಿ	ವಸಂತಿ	ವಸಂತಿ

57	ಪಂಗು ಮೋಗೇರ	ಬங்கು ³ ಮೋಕೇ ³ ರ	ಬங்கು ಮೋಕೇರನ್
58	ದುಗ್ಗಿ	ತು ³ ಕ್ಕ ³ ಕಿ ³	ತುಕ್ಕಿ
59	ವರದನಾಯಕ	ವರತ ³ ನಾಯಕ	ವರತನಾಯಕ್ಕರ್
60	ಮಾಕಾಳಿ ಮಾಸ್ವ	ಮಾಕಾಗಲಿ ಮಾಸ್ಡ	ಮಾಕಾಗಲಿ ವಾತ್ತಿಯಾರ್
61	ತಿಮ್ಮಗುರಿ	ತಿಮ್ಮಗು ³ ರಿ	ತಿಮ್ಮಗುರಿ
62	ಸೀತೆ	ಸೀತೆ	ಸೀತೆ
63	ಮಿಸ್ಕಿತ್	ಮಿಸ್ಕಿತ್	ಮಿಸ್ಕಿತ್ (ಮೋಡ್ಡಾರ್ ಪೆಯರ್)
64	ರೇವತಿ	ರೇವತಿ	ರೇವತಿ
65	ಗೋಪಾಲ	ಕೋ ³ ಪಾಲ	ಕೋಪಾಲನ್
66	ಜಾನಕಿ	ಜಾನಕಿ	ಜಾನಕಿ
67	ಸುಮತಿ	ಸುಮತಿ	ಸುಮತಿ
68	ಕೇಶವ	ಕೇಶ ² ವ	ಕೇಶವನ್
69	ರಾಂಪನ	ರಾಂಪನ	ರಾಂಪನಾ
70	ಸೀನ	ಸೀನ	ಸೀನನ್
71	ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಬ್ಯಾರಿ	ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಬ ³ ಯಾರಿ	ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಬಿಯಾರಿ
72	ಶಾರದೆ	ಶಾ ² ರತೇ ³	ಶಾರತಾ
73	ಭಾಗೀರಥಿ	ಬಾ ⁴ ಕಿ ³ ರತಿ ²	ಬಾಕೀರತಿ
74	ಮಾಂಕು ಜೋಯಿಸ	ಮಾಂಕು ಜೋಯಿಸ	ಮಾಂಕು ಜೋಯಿಸ
75	ಮೋಹನ್	ಮೋಹನ್	ಮೋಹನ್
76	ಅಷ್ಟೇಕೆ	ಅಷ್ಟೇಕೆ	ಅಷ್ಟೇಕನ್

77	கூர்த் தீயுலி	கூக்த் தீயுலி	கூக்த் தீயுலி
78	கூண்ட் தீயுலி	கூண்ட் தீயுலி	கூண்ட் தீயுலி
79	தீயுலி	தீயுலி	தீயுலி
80	தீயுலி	தீயுலி	தீயுலி
81	தீயுலி	தீயுலி	தீயுலி
82	தீயுலி	தீயுலி	தீயுலி
83	தீயுலி	தீயுலி	தீயுலி
84	தீயுலி	தீயுலி	தீயுலி
85	தீயுலி	தீயுலி	தீயுலி
86	தீயுலி	தீயுலி	தீயுலி
87	தீயுலி	தீயுலி	தீயுலி
88	தீயுலி	தீயுலி	தீயுலி
89	தீயுலி	தீயுலி	தீயுலி

அட்டவணை எண்: 3.2

இடப்பெயர்கள்

வ. எண்	கன்னட மூலம்	மூலத்திற்கு நிகரான தமிழ் எழுத்துப்பெயர்ப்பு	தமிழில் பெயர்க்கப்பட்டது
01	கோபு	கொப்ப	கொப்ப
02	கோபு	கூளு	கூளு
03	தீயுலி	தீயுலி	தீயுலி

04	பீஸ்தர் கீரி	பெ ³ ஸ்தர கோரி	பெஸ்தரர் தெரு
05	நவில கீரி	நவில கோரி	நவிலத்தெரு
06	பீலார்	பை ³ லாரெ	பைலாரெ
07	பவில கீரி	ப ³ ஜில கோரி	பஜிலத்தெரு
08	ஸூகீரி	ஸூஜிகெரெ	ஸூஜிகெரெ
09	பனத கீரி	ப ³ னத ³ கோரி	பனத தெரு
10	கூரிகட்ட	கூரிகட்ட	கூரிகட்ட
11	மூகூரர் கீரி	மூகூ ³ ரர கோரி	மூகூரர் தெரு
12	கட்ட	க ³ ட்ட ³	கட்ட
13	பீட்ட	பெ ³ ட்ட	பெட்ட
14	கூலாவர்	கூலாவர	கூலாவரம்
15	கூலாவர்	கூ ³ யாவர	கூயாவரம்
16	பவீ	ப ³ வீ	பவீ
17	கூகூட்ட	கூகூ ³ ட்டே	கூகூட்டை
18	கூகூலூ	கூகூ ³ லூ	கூகூலூ

3.2.1. நிகர் எழுத்து

கன்னடமும் தமிழும் ஒரே மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழிகளாகும். கன்னடத்தில் 'ஸ்வர' (ஸ்வர - Svara) என்று அழைக்கப்படும் உயிரெழுத்துகள் பதினான்கும் 'வ்யஞ்சனா' (வ்யஞ்சன - Vyanjana) என்று அழைக்கப்படும் மெய்யெழுத்துகள் முப்பத்தினான்கும் உள்ளன. தமிழில் உயிரெழுத்துகள்

பன்னிரண்டு, மெய்யெழுத்துகள் பதினெட்டு, ஆய்தம் ஒன்று என மொத்தம் முப்பத்தியொரு எழுத்துக்கள் உள்ளன. தமிழைக் காட்டிலும் கன்னடத்தில் அதிக எழுத்துக்கள் உள்ளன. கன்னடத்தில் உள்ள அனைத்து எழுத்துக்களுக்கும் இணையான ஒலியுடைய எழுத்துக்கள் தமிழில் இல்லை. கன்னடத்தில் உள்ள 'க' கர வரிசையில் உள்ள நான்கு எழுத்துக்களுக்குத் (ಕ, ಖ, ಗ, ಘ) தமிழில் 'க' என்ற ஒரு எழுத்து மட்டுமே உள்ளது. அதே போல் ச, ட, த, ப ஆகிய எழுத்துக்களுக்கும் தமிழில் ஒரே எழுத்து மட்டுமே உள்ளது. இதனால் கன்னட எழுத்துக்களுக்கு நிகரான எழுத்துக்களைப் பெறுமொழியான தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதில் சிக்கல் எழுகிறது.

சான்று : ಕ, ಖ, ಗ, ಘ - ச

 ಟ, ಠ, ಡ, ಢ - ட

 ತ, ಥ, ದ, ಧ - த

 ಪ, ಫ, ಬ, ಭ - ப

கன்னட 'க' வரிசையில் உள்ள நான்கு எழுத்துக்களில் 'க' (ಗ) என்ற எழுத்து தமிழ்ப் பேச்சு மொழியில் மாற்று ஒலியாக உள்ளது. அதாவது 'கங்கா' என்ற சொல்லில் வரும் 'க' ஒலியாகும்.

சான்றுகள்

- க²ங்க³ய்ய (ಗಂಗೆಯ್ಯ), ஹெப்³பா³ர (ಹೆಬ್ಬಾರ) ஸீதே (ಸೀತೆ), கோ³பால (ಗೋಪಾಲ), ஸுமதி (ಸುಮತಿ), கேஷ²வ (ಕೇಶವ),

மேலே குறிப்பிட்ட எழுத்துக்களுக்கு நிகரான எழுத்துக்கள் தமிழில் இல்லாததால் இப்பெயர்களைப் பெயர்க்கையில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. அது மட்டுமின்றி பெயரின் முதல் எழுத்து (ஷ, ஸ, ஹ கூட்டெழுத்துக்கள்) மேல்

குறிப்பிட்ட ஒலிப்பு முறையில் தமிழில் வழங்கும் மரபு இல்லை என்பதாலும் சிக்கல் எழுகிறது. அதன் அடிப்படையில் கன்னட எழுத்துக்களின் ஒலிப்பு முறைக்கு ஏற்ற தமிழ் எழுத்துக்கள் எழுத்துப்பெயர்ப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை பின்வருமாறு பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

கங்கய்யா, ஹெப்பார், சீதை, கோபாலன், சுமதி, கேசவன் ஆகிய பெயர்களைக் காணலாம்.

கன்னடத்தில் பெயர்களின் இறுதி ஒலி அ, ஆ, இ, ஏ, க், த், ல் என்றவை கொண்டு அமைகின்றன. இக்கதையில் இடம் பெற்றிருக்கும் சீதே, கோபாலா, சாரதே, கேசவா, ஹெப்பார, மற்றும் பிற பெயர்கள் அனைத்தும் இந்த எழுத்துக்களைக் கொண்டே அமைந்திருக்கின்றன. தமிழில் ஆண்பால் பெயர் என்றால் 'ர்', 'ன்' என்றும் பெண் பால் பெயரென்றால் 'இ, ஐ, ள்,' என்ற எழுத்துக்களுடன் பெரும்பாலும் அமைந்திருக்கும். இவ்வமைப்பு முறையே தமிழ் வாசகர்களிடம் மரபார்ந்த பதிவாகியிருக்கும். ஆகவே கதையில் உள்ள இயற்பெயரை உள்ளவாறே மொழிபெயர்ப்பது பெறுமொழி வாசகர்களிடம் வாசிப்பில் நெருடலை ஏற்படுத்தும். ஆகவே இக்கதையில் தமிழ் வாசிப்பிற்கு ஏற்றதைப் போன்று சீதை, கோபாலன், சாரதா, கேசவன் என்று பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், கன்னடத்தில் சில பெயர்கள் குறில் எழுத்துக்களில் முடிவுற்றுள்ளன. ஆனால் தமிழில் அப்படி ஒலிக்க முடியாததால் 'கங்கய்யா', 'ருகுணியம்மா' என நெடில் எழுத்தாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

யோகவாஹா (योगवाह))

கன்னடத்தில் உயிர் எழுத்துக்களைத் தவிர்த்து, பாதி உயிரெழுத்து ஒலியாகவும் பாதி மெய்யெழுத்து ஒலியாகவும் இருக்கக்கூடிய யோகவாஹா என்னும் இரு எழுத்துக்கள் உள்ளன. அவையாவன,

1. அனுஸ்வரம் (अनुस्वार) – அம் (अं)

2. விசர்கம் (विसर्ग) – அஃ (अः)

ஆகிய எழுத்துக்களுக்கு இணையான தமிழ் எழுத்துக்களை மொழிபெயர்ப்பதில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. இவ்வெழுத்துக்கள் இடத்திற்கு ஏற்றதைப் போல ங், ஞ், ண், ம், ண் என்று ஒலிக்கின்றன.

சான்றுகள்

- ரங்கு³ (रंगु), மஞ்சப்ப (मंजप), வசந்தி (वसन्ति), தம்ப³ மூல்ய (दंभूल्य), சைப³ர ஹிண்டு³ (सैबर ह्यंदु)

சான்றுகளில் கோடிட்டு காட்டப்பட்டிருக்கும் எழுத்துக்கள் அனைத்தும் ஒன்றே. ஆனால் அவை ரங்கு, மஞ்சப்பா, வசந்தி, தம்பமூல்யா, சைபர ஹிண்டு என்று இடத்திற்கு ஏற்றதைப் போன்று மாறி ஒலிப்பதைக் காணலாம்.

3.2.2. மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள்

தமிழியில் மொழிக்கு முதலில் பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துக்களும் க, ங், ச, ஞ், த, ந, ப, ம, ய, வ என்னும் பத்து உயிர் மெய்யெழுத்துக்களுமாகிய இருபத்திரண்டு எழுத்துக்கள் வரும். இவ்வெழுத்துக்கள் அல்லாத மற்ற உயிர்மெய்யெழுத்துக்களாகிய ட, ண, ர, ல, ழ, ள, ற, ன என்னும் எட்டெழுத்துக்கள் சொற்களின் முதலில் வரக்கூடாது. இதன் அடிப்படையில்

நோக்கினால் மொழிக்கு முதலில் வராத உயிர்மெய்யெழுத்துக்களில் சில எழுத்துக்கள் கன்னடத்தில் சொற்களுக்கு முதலில் வருகின்றன. அச்சொற்களைத் தமிழில் 'ரங்க³வாத்தியார்', 'ருகுணியம்ம', 'ரத்னி', 'ராணி அபி³பக்க', 'ரங்கு³', 'ராமு', 'ராமப்பன்', 'ருக்க', 'ருகுமி' என்றே எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டி இருக்கும். ஆனால், தமிழில் அப்படி எழுதும் வழக்கம் இல்லை. ஆனால் தற்போதையச் சூழலில் இது போன்ற பெயர்கள் கதைகளில் இடம்பெறுவதைக் காணமுடிகிறது. ஆகவே, சில பெயர்கள் மட்டும் பெறுமொழி வாசகர்களின் வாசிப்பில் நெருடல் ஏற்படா வகையில் எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

3.2.3. மொழிமுதல் மெய்யெழுத்துக்கள்

கன்னட மொழியில் மெய்யெழுத்துக்கள் மொழிக்கு முதலாகப் பயின்று வருகின்றன. சான்றாக, 'க்ருஷ்ண' (ಕೃಷ್ಣ), 'ப்யாரி குட்டி' (ಬ್ಯಾರಿಕ್ಯುட்டಿ), 'ஷ்யானுபோ⁴க³ர' (ಶ್ಯಾನುಭೋಗ) ஆகிய சொற்கள் மெய்யெழுத்தையே முதலாகக் கொண்டு வந்துள்ளன. அவற்றைத் தமிழில் நேரடியாக மொழிபெயர்த்தால் க்ருஷ்ண, ப்யாரிகுட்டி, ஷ்யானுபோகர என்றே எழுத்துப் பெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டி இருக்கும். ஆனால், தமிழில் மொழிக்கு முதலாக மெய்யெழுத்துக்கள் பயின்று வரும் நிலை இல்லை என்பதால், அச்சொற்கள் கிருஷ்ணா, பியாரிகுட்டி, சியானுபோகர் என்று எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

3.2.4. மெய்யகக்கம்

கன்னடச் சிறுகதைகளில் பயின்று வந்துள்ள கூட்டெழுத்துக்களைத் தமிழில் எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்யும் போது அவற்றில் சில

மெய்யமயக்கங்களாக வருகின்றன. 'மாங்கு ஜோயிஸ்', 'பெ³ங்குர பெ³ள்சட', 'ராம்ப்பன' எனத் தமிழில் எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டும். அப்படி எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்தால் 'ங்கு', 'ம்ப்' ஆகிய மெய்கள் இணைந்து ஈரொற்றாய் வருகின்றன. இவ்வாறு தமிழில் ஈரொற்று உடனிலைகளாகி வருவதில்லை. ஆகவே, தமிழில் பெங்குர பெள்சடர், ராம்ப்பனா, மாங்கு ஜோயிஸ் என எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும் பெறுமொழியினர் வாசிப்பில் நெருடல் காரணமாகவும் சில பெயர்கள் தமிழ்ச் சூழலுக்கு ஏற்ப மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. அது மட்டுமின்றித் தமிழ்ச் சூழலுக்கு அறிமுகமில்லாத புதுமைப் பெயர்கள் இக்கதைகளில் இடம் பெறுவதால் தெளிவிற்கு அடிக்குறிப்பில் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளன.

மேலும் வெல்லம் என்ற சிறுகதையில் சுப்புராயப்பட்டர் என்ற கதாபாத்திரத்தின் பெயரை மூலநூல் ஆசிரியர் ஒவ்வொரு இடத்தில் வெவ்வேறு மாதிரி பயன்படுத்தியுள்ளார். சான்றாக ஒரு இடத்தில் சுப்புராயப்பட்டர் என்றும் மற்றொரு இடத்தில் சுப்புராய ஜோயிசர் என்றும் மற்றொரு இடத்தில் சுப்புராய பிரமாணர் என்றும் பயன்படுத்தியுள்ளார். ஆகவே மூலநூலில் பெயர்கள் எந்த சூழ்நிலையில் எப்படி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதோ அவ்வாறே பெறுமொழிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதே போன்று வாண்டெ ராம, பாடு மோகெரெ, பங்கு மோகெரெ ஆகிய பெயர்களை மூலநூல் ஆசிரியர் சுருக்கி வாண்டெ ராம என்பதை ராம என்றும் பாடு மோகெரெ என்ற பெயரை பாடு என்றும் பங்கு மோகெரெ என்ற பெயரைப் பங்கு என்றும் பயன்படுத்தியுள்ளார். மேலும் அப்பண்ணா என்ற கதாபாத்திரத்தின் பெயர் ஒரு இடத்தில் அண்ணப்பா என்றும் வாண்டே ராம என்ற கதாபாத்திரத்தின் பெயர்

வாமடெராம என்றும் இடம் பெற்றுள்ளன. அது குறித்து மூல நூல் ஆசிரியரிடம் கேட்ட பொழுது அது அச்சிப்பிழையாக இருக்கலாம் என்றார். ஆனால், அக்கதையில் வரும் பெயர் அப்பண்ணா, வாண்டே ராம என்பது தான் சரியானது என்று சொன்னதால் அவ்விடத்தில் அப்பண்ணா, வாண்டேராம என்ற பெயர்களே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பிற பெயர்கள் எல்லாம் மூல நூல் ஆசிரியர் பயன்படுத்தி இருப்பது போன்றே மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளிலும் கையாளப்பட்டுள்ளன.

3.3. உருபனியல், தொடரியல் சிக்கல்கள்

சொல் நிலை சிக்கல்களே தொடர் மற்றும் வாக்கிய நிலை சிக்கல்களுக்குக் காரணமாகின்றன. ஆகவே, இங்கு சொல் மற்றும் தொடர் ஆகிய இரண்டு சமநிலையில் வைத்துப் பார்க்கப்படுகின்றன. “மொழிபெயர்ப்பில் உயரிய இலக்கணக் கட்டுமானம், இலக்கியத் தரம் மிக்க சொற்கள் போன்றன கட்டாயம் இடம்பெற வேண்டியதில்லை. பெறுமொழி வாசகரின் நுகர்வுக்கேற்ற வகையில் சொற்களையும், தொடரமைப்புகளையும் பயன்படுத்தவேண்டும். மூலமொழிக்கும் பெறுமொழிக்குமிடையிலான உறவினைப் பொறுத்துத் தொடரமைப்பில் மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன” (முருகேசபாண்டியன், ந. 2016:46). இதன் அடிப்படையில் மூலமொழிச் சொற்களுக்கு இணையான சொற்கள் பெறுமொழியில் தேர்வு செய்து மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன. தமிழ் – கன்னட மொழிகளில் வாக்கிய அமைப்பு முறை எழுவாய், செயப்படுபொருள், பயனிலை என்ற முறையில் அமைந்திருந்தாலும், ஒரு சில இடங்களில் மாறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன.

இவ்வமைப்பு மாற்றம் மொழிபெயர்க்கும் போது இடர்ப்பாடுகளை ஏற்படுத்துகின்றது.

சான்று: 1

ಆದರೆ ಅಪ್ಪ ಕೂತಲ್ಲಿ ಕೂರಲಾರದೆ, ತಂಗಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತ ಅತ್ತಿತ ಹೋಗಿ ಬಂದು ಮನೆಯ ಮೂಲೆಮೂಲೆಗೂ ಕಣ್ಣುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. (ಪ. எண் - 200)

ஆத³ரே அப்ப கூதல்லி கூரலாரதே³, தங்கி³யன்னு நோட³லு சட³படி³ஸுத்த அத்தித ஹோகி³ ப³ந்து³ மனேய மூலேமூலேகூ³ கண்ணாடி³ஸுத்தித்³த³.

ஆனால், அப்பா உட்கார்ந்த இடத்தில் உட்கார முடியாமல், தங்கச்சியைப் பார்க்கப் படபடத்துக் கொண்டு அங்கு இங்குப் போய் வந்து வீட்டின் மூலை மூலைக்கும் கண்ணோட்டமிட்டார்.

என்பது நேரடி மொழிபெயர்ப்பாகும். ஆனால் தமிழில் மூலை மூலைக்கும் என்று பயன்படுத்தும் வழக்கம் இல்லை என்பதால் இவ்வாக்கியத்தை 'ஆனால், கோபாலன் உட்கார்ந்த இடத்திலே உட்கார முடியாமல், தங்கச்சியைப் பார்க்கப் படபடத்துக் கொண்டிருந்தான். அதனால் அங்கும் இங்கும் போய் வந்து கொண்டிருந்தான். அத்துடன் வீட்டின் மூலை முடுக்கெல்லாம் கண்ணோட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தான்' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமின்றி இவ்வாக்கியம் கூட்டு வாக்கியமாக அமைந்திருப்பதால் வாசிப்பில் நெருடல் ஏற்படும் என்பதால் பிரித்துத் தனி வாக்கியங்களாக எழுதப்பட்டுள்ளன.

சான்று: 2

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ತಿಂದು ಬಿಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಆಸೆ, ಚಪಲ. (ಪ. எண் - 202)

எல்லவன்னு அஷ்டிஷ்டு திந்து³ பி³ட³பே³கென்னுவ ஆஸே, சபல.

எல்லாவற்றையும் அவ்வளவு இவ்வளவு சாப்பிட்டு விட வேண்டுமென்ற ஆசை, கோரிக்கை.

என்பது நேரடி மொழிபெயர்ப்பாகும். இந்த இடத்தில் கோரிக்கை என்ற சொல் கதைச் சூழலுக்குப் பொருந்தி வருவதாக இல்லை என்பதால் அச்சொல்லிற்குப் பதிலாக ஆவல் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் இந்தத் தொடரை அப்படியே மொழிபெயர்த்து அளித்தால் வாசிப்பில் நெருடல் ஏற்படுவதால் 'எல்லாவற்றிலும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் சாப்பிட்டு விட வேண்டுமென்ற ஆசையும் ஆவலும் வந்தது சீதைக்கு' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று: 3

'ஔ ஐநாமு ஂஔந்நு பி³ஸி னீரின ஃபீ³ ஈகி பி³ஸி னீரு காயிஸியே ஸு³' - ஁஁஁ னி³ஃரிசி³பி³டி³டி³டி³. (ப. எண் - 9)

'ஆ இநாமு க³ண்டன்னு பி³ஸி னீரின ஒலெகெ³ ஹாகி பி³ஸி னீரு காயிஸியே ஸு³த³த³' - அந்தா னிர்த⁴ரிஸிபி³ட்டி³த³த³஁.

என்பதை பெறுமொழியான தமிழில் 'அந்த பரிசு மூட்டையை வீசி தண்ணீர் ஒலையில் போட்டு வீசி வெந்நீர் காய வைத்து விடுகிறேன்' - என்று தீர்மானித்துவிட்டாள் என்று மொழிபெயர்க்க வேண்டும். ஆனால் அவ்வாறு மொழிபெயர்த்தால் பெறுமொழி வாசகர்களின் புரிதலில் இடர்ப்பாடு இருக்கும். ஆகையால் 'அந்தப் பரிசு மூட்டையைத் தண்ணீருக்குள் வீசிக் காய்ச்சி விடுகிறேன்' - என்று தீர்மானித்துவிட்டாள் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று: 4

ஸுதீர் ஁னீ தீயுதீது. (ப. எண் - 11)

உதீதி³கெ³ எண்ணெ கொடு³வுதி³த்து.

என்ற தொடரை தமிழில் நேரடியாக மொழிபெயர்த்தால் 'உளுந்து எண்ணெய் கொடுக்கும் வேலையும் இருந்தது என்பது பொருத்தமானதாக இருக்கும். ஆனால் உளுந்து எண்ணெய் என்பது இல்லாதா நிலையில் பெறுமொழி வாசகர்களின் புரிதலில் இடர்ப்பாடு ஏற்படும். ஆகவே இவ்வாக்கியத்தை 'உளுந்துக்கு எண்ணெய் தடவும் வேலை இருந்தது' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று: 5

ஸுரரி ஡ுர தீந் ஡ீதூ஑ா ஙுவுரீஸுவ காலதீ ஸுர ஙீனூதீரி கீ

தீ஑ீஸீதீண்டீ. (ப. எண் - 30)

ஸுரகி³ ஡ர தன்ன ஡ைதும்பா³ ஹூவுரளிஸுவ காலக்கெ³ ஊர

ஹெணு஡க்களிகெ கரெ களுஹிஸபே³கெந்தி³ல்ல.

என்ற தொடரை நேரடியாக தமிழில் மொழிபெயர்த்தால் 'கொன்றை ஡ரம் தன்னுடைய உடல் ஡ூதும் பூ விடும் காலத்தில் ஊர் பெண்களுக்கெல்லாம் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை' என்பது சரியாக இருக்கும். ஆனால் அவ்வாறு மொழிபெயர்ப்பதால் பெறுமொழி வாசிப்பில் நெறுடல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே 'கொன்றை ஡ரம் தன்னுடைய கிளை கொம்பெல்லாம் பூ விடும் காலத்தில் ஊர்ப் பெண்களுக்கெல்லாம் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

3.3.1. முற்றுப்பெறா தொடர்கள்

ஆய்விற்குத் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ள கதைகளில் முற்றுப்பெறா தொடர்கள் அதிக இடங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. இத்தொடர்கள் கன்னடத்தில் 'கே' (தமிழில் 'இல், இன்' என்ற வேற்றுமை உருபுக்கு இணையானது) என்ற வேற்றுமை உருபை ஏற்றுள்ளன. ஆகவே இத்தொடரைத் தமிழில் அப்படியே மொழிபெயர்ப்பதில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே பெறுமொழி வாசிப்பிற்கு ஏற்ப மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று

அட்டவணை எண்: 3.3

முற்றுப்பெறா தொடர்கள்

வ. எண்	தமிழ் எழுத்துப்பெயர்ப்பும் கன்னட மூலமும்	கன்னடம் - தமிழ் நேர் மொழிபெயர்ப்பு	பெயர்க்கப்பெற்றது
01	ஆத ³ ரெ அம்வ ப்ரதீ பா ³ ரியூ மரவன்னு மாருவுது ³ கொப்லத ³ ஹுஸேன் ப்யாரிகே ³ (ஆடரீ அஃவு துதீ வாரியூ மரவன்னு மாயவுது கூவுவ ஹுஸேன் ப்யாரிகே)	ஆனால் அவன் ஒவ்வொரு முறையும் மரத்தை விற்பது கொப்பலத்தின் ஹுசேன் பியாரிக்கு.	ஆனால் அவன் மரத்தை ஒவ்வொரு முறையும் கொப்பலத்தின் ஹுசேன் பியாரிக்குத் தான் விற்பான்.

	<p>யோசனெ ஆகெகெ³ தலெ தும்பா³ (ஐவன ஈ பரிய சிபீரீனெ மூல ஁ன்னு வ யீரீனெ ஁கீ தீ து஁)</p>	<p>கோபத்திற்கு மூலம் என்னவென்ற யோசனை அவளுக்கு தலை நிறைய.</p>	<p>கோபத்திற்கு மூலக் காரணம் என்னவாக இருக்கும் என்ற யோசனையே அவள் தலை நிறைய இருந்தது.</p>
05	<p>அவனு மாதாட³தி³த³த³ரெ ஸாயிலி, அவன ஸிட்டிகெந்தா மூல - என்னுவுத³ன்னு திளிது³கொள்ளுவ ஆதூர - ஆஸெ சின்னம்மனிகெ³. (஁வ ம஁தாடாடிடீரீ ஁யிலி, ஁வன சிபீரீ஁தா மூல - ஁ன்னுவுத³ன்னு திபீரீ஁தா ஁தூர - ஁னெ ஁ன்னம்மனிகெ³)</p>	<p>அவன் பேசாமல் இருந்தால் சாகட்டும், அவனுடைய கோபத்திற்கு மூலம் என்னவென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளும் பதற்றம் - ஆசை சின்னம்மாவுக்கு.</p>	<p>அவன் பேசாமல் இருந்தால் சாகட்டும், அவனுடைய கோபத்துக்கு மூல காரணம் என்னவென்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற பதற்றமும் - ஆசையும் சின்னம்மாவுக்கு நிறைந்திருந்தது.</p>
06	<p>இதீ³க³, காஸிபோ³க³கு³ர பு³கு³ரி மரத³டி³ ப³ந்து</p>	<p>இப்போ, காசிபோகுரன்</p>	<p>இப்பொழுது, காசிபோகுரன்</p>

	கூதித் ³ து ³ அத ³ க்கே. (ஐடிரீ, கசிபீரூர் யூரி மரடடி யுடு கரூடிஃ லடகீ)	பூவரசன் மரத்தடியில் வந்து உட்கார்ந்தது அதற்கே.	பூவரசு மரத்தடியில் வந்து உட்கார்ந்ததே அதற்காகத் தான்.
07	ஆக ³ லே ஸாகஷ்டு குண்டே ³ ஜஜ்ஜிஸிகொண்ட ³ அலுமினியம் லோடவன்னு மத்தெ ஜஜ்ஜி சத் ³ தே ³ ப்பிஸுவுது ³ வாக்யுத் ⁴ த ³ க்கெ கரெ - எம்பு ³ து ³ காலிபோக் ³ கு ³ ரன அனுப ⁴ வத ³ திளிவளிகெ. (ஃரீ ஸாகஷ்டு கும்) ஃஃசிசூண்ட அலுமினியம் லீலவந்நு மத் ³ ஃஃ சுடீயிசுவது வாக்யுத் ⁴ த ³ க் - ஃயுடு கசிபீரூர்ந அநுபவத திலவலிகெ)	முன்பே போதுமானளவு அடி நசங்கிய அலுமினியம் டம்ளரை மீண்டும் கசக்கி சத்தம் எழுப்புவது வாய்சண்டைக்கு அழைப்பு - என்பதே காஸீபோகுரனின் அனுபவத்தின் அறிவு.	முன்பே போதுமானளவு நெளிந்த அலுமினிய டம்ளரை மீண்டும் அழுத்தமாக அழுக்கிச் சத்தம் எழுப்புவது வாய்ச் சண்டைக்கு அழைப்பு விடுப்பதற்கு அறிகுறி என்பது காசிபோகுரனின் அனுபவத்தின் அறிவாகும்.

3.3. 2. மொழிபெயர்க்க இயலாக் கூறுகள்: எதிரொலிச்சொற்கள் (Echo word or Reduplication)

பயித்தியம்/கியித்தியம், திருட்டு/கிருட்டு, செம்பு/கிம்பு, பாட்டு/ கீட்டு என்று 'கி' அல்லது 'கீ' என்னும் எதிரொலி இட்டு ஒரு சொல்லுக்கு இனமான பொருள்களையோ, வினைகளையோ குறிக்கப்பயன்படுத்தப்படுகிறது. இக்கதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் இது போன்ற சொற்களை மொழிபெயர்ப்பதில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. கன்னடச் சிறுகதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் 'இநாமு/கிநாமு' என்ற சொல்லில் இநாமு என்பதைப் பரிசு என்றும் கிநாமு என்பதைக் கிரிசு என்றும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. அதே போல் 'அருளோ/மருளோ' என்ற எதிரொலிச் சொல்லில் மருளோ என்ற சொல்லுக்குக் கித்தியம் என்ற மாற்றிணைச் சொல் மொழிபெயர்ப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிநாமு, மருளோ ஆகிய சொற்களை இங்கு மொழிபெயர்க்க முடியவில்லை. அதே போன்று ஐந்து கதைகளிலும் மொத்தம் பன்னிரண்டு சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அச்சொற்களைக் கீழ்க்காணும் அட்டவணையில் காணலாம்.

சான்று

அட்டவணை எண்: 3.4

எதிரொலிச்சொற்கள்

வ. எண்	தமிழ் எழுத்துப்பெயர்ப்பும் கன்னட மூலமும்	தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு	குறிப்புகள்
01	இநாமு கி ³ நாமு (இநாமு ரினாமு)	பரிசு கிரிசு	கி ³ நாமு/ கிரிசு

02	அருளோ மருளோ (அருளே மருளே)	பைத்தியம் கித்தியம்	மருளோ/கித்தியம்
03	எட ³ வி தட ³ வி (எடவி தடவி)	விழுந்து கிழுந்து	தட ³ வி/கிழுந்து
04	ஏது கீ ³ து (ஏது ரீது)	அடிச்சு கிடிச்சு	கீ ³ து/கிடிச்சு
05	வாலுத்தா மாலுத்தா (வாலுத்தா மாலுத்தா)	தள்ளாடி கிள்ளாடி	மாலுத்தா/ கிள்ளாடி
06	ஸால ஸோல (ஸால ஸோல)	கடன - உடன	ஸோல/ உடன
07	யத் ³ வா தத் ³ வா (யத் ³ வா தத் ³ வா)	கன்னா பின்னா	தத் ³ வா/ பின்னா
08	அட் ³ டா ³ தித் ³ டா ³ (அட்டாடிட்டா)	இடக்கு முடக்கு	தித் ³ டா ³ / முடக்கு
09	குய்யோ முரோ (குய்யோ முரோ)	குய்யோ முய்யோ	முரோ/ முய்யோ
10	மூதி - மூகுதி (மூதி மூகுதி)	மூஞ்சு கீஞ்சு	மூகுதி/ கீஞ்சு
11	ஸுள்ளு புள்ளு (ஸுள்ளு புள்ளு)	பொய் கீய்	புள்ளு / கீய்
12	ஸாய்யுது ³ கீய்யுது ³ (ஸாய்யுது ³ கீய்யுது ³)	சாவது கீவது	கீய்யுது/ கீவது

3.3.3. மொழிக்கலப்பு

இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட கன்னடச் சிறுகதைகளில் சில இடங்களில் ஆங்கிலம், உருது மற்றும் சமஸ்கிருத மொழி சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. பிற மொழி சொற்கள் தொடரில் கலந்து வருதலை மொழிக் கலப்பு என்பர். இது போன்ற சொற்களை மொழிபெயர்ப்பில் பதிலீடு செய்வது சிக்கலாக உள்ளது. மூலமொழியில் இருப்பதைப் போன்றே பெறுமொழியில் எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்தால் அது செறிவானதாக இல்லை. ஆகவே கதைகளில் இடம் பெற்றுள்ள வேற்றுமொழிச் சொற்களுக்கு இணையான சொற்கள் பெறுமொழியில் இருப்பின் அவை பதிலீடு செய்யப்பட்டுள்ளன. வாசகப் புரிதல் கருதிச் சில இடங்களில் வேற்றுமொழிச் சொற்களைத் தமிழுக்கு ஏற்ப எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்தும் அப்படியே தரப்பட்டுள்ளன. அச்சொற்களைக் கீழ் வரும் அட்டவணையில் காணலாம்.

அட்டவணை எண்: 3.5 மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பிறமொழிச்சொற்கள்

வ. எண்	கன்னட மூலத்தின் தமிழ் எழுத்துப்பெயர்ப்பு	தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
01	ரிபேரி (ರಿபேரி)	பழுது
02	வாக் ³ யுத் ⁴ த ³ (வாக்யுத்) (சமஸ்கிருதம்)	வாய்ச் சண்டை
03	க்லாஸ் (கூஸ்)	வகுப்பு
04	நிர்ஸந்தானவாகுது (நிர்ஸந்தானவாகுது)	முழுவதும் அனாதையாதல்

	(சமஸ்கிருதம்)	
05	ஹைஸ்கூல் (ஹீஸூல்)	உயர்நிலைப் பள்ளி
06	க்ஷரத ³ ங்க ³ டி ³ (கூர்ஊர்) (சமஸ்கிருதம்)	சலூன் கடை

அட்டவணை எண்: 3.6 எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்த பிறமொழிச் சொற்கள்

வ. எண்	கன்னட மூலத்தின் எழுத்துப்பெயர்ப்பு	தமிழ்	தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் தரப்பட்டது
01	மாஸ்டர் (மாஸ்து)		வாத்தியார்
02	ஹோட்டல் (ஹீலீல்)		ஓட்டல்
03	பெஷல் ஸ்ட்ராங்க் ³ டீ (பீஷல் ஸ்ட்ராங் ³ டீ)		ஸ்பெஷல் ஸ்ட்ராங் ³ டீ
04	பெ ³ ஞ்ச் (பீஞ்சி)		பெஞ்ச்
05	சா - காபி க்லப்பின (சா - காபி க்லப்பின)		டீ - காபி க்ளப்
06	கபெ ³ தி த ³ ன (கபீதி த ³ ன) (சமஸ்கிருதம்)		கபெதி மாடு

3.4. மொழிபெயர்ப்பில் விடுத்த, சேர்த்த சொற்கள்

3.4.1. இடைச்சொல்: உம்

கன்னடத்தில் 'யிந்த' என்பது வேற்றுமை உருபாகச் செயல்படுகிறது.

'யிந்த' என்பதற்குத் தமிழில் 'உடன்' என்பது நேரடிப் பொருளாகும்.

கன்னடத்தில் இருப்பதற்கு நேரடிப்பொருளை இங்குப் பயன்படுத்தினால் கருத்து மாறுபடுவதால் தமிழில் 'உம்' என்ற இடைச்சொல் மாற்றிணையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சான்று

ಅಮೃನೂ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ, ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾಳೆ. (ಪ. எண் - 197)

அம்மனூ தாள்மேயிந்த³, ஜாண்மேயிந்த³ உத்தரிஸுத்தாளே.

அம்மாவும் பொறுமையுடன், புத்தியுடன் பதில் சொல்கிறாள்.

என்பது நேர் பொருளாகும். இவ்வாக்கியத்தை 'அம்மா பொறுமையாகவும் புத்திசாலியாகவும் பதில் சொல்கிறாள்' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. கன்னடத்தில் 'யிந்த' என்ற சொல்லையும் காற்புள்ளியும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இங்கு இடைச்சொல்லான 'உம்' என்பதே சரியான பொருளைத் தருவதாகும். ஆகையால் காற்புள்ளியைத் தவிர்த்து 'உம்' என்ற இடைச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

3.4.2. வேற்றுமை உருபு சிக்கல்கள்

கன்னடத்தில் இடம் பெற்றிருக்கும் ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபான 'கெ (ಗீ/ಕೆ)' என்ற உருபை அப்படியே தமிழில் நேரடியாக மொழிபெயர்த்தால் தமிழில் நான்காம் வேற்றுமையான 'கு' என்ற உருபே சரியானதாக உள்ளது. ஆனால் அப்படி நேரடியாக மொழிபெயர்த்தால் தொடர் அமைப்பு முறையில் பொருள் புரிதலில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே பெறுமொழியான தமிழில் இரண்டாம் வேற்றுமையான 'ஐ' உருபு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சான்று: 01

ಇಸಬು ಪೋಷಣೆಗೆ ಶಪಿಸುತ್ತಲೇ ಸಾಣೆ ಸೈಕಲನ್ನು ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೇರಿಕೊಂಡು ಇದೀಗ
ಕರೆಯ ಏರಿಮೇಲೆಯೇ ನಡೆದು, ಬೈಲಾರ್ ದಾಟಿ ಬೆಳ್ಳಡರ ಕೇರಿಯ ಓಣಿಯೊಳಕ್ಕೆ
ನುಸುಳುವಾಗಲೂ ಆತ, ಖಡ್ಗದ ದಿನದ ದಾಸಿಯ ಹಗರಣದ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ
ಮುಕ್ತನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. (ಪ. ಣ್ಣ - 34)

ಇಸಬು³ ಬೊಕಣಿಕೊ³ ಷ²ಪಿಉತ್ತಲೇ ಉಣ್ಣೆ ಸಾಕಲನ್ನ ಪೆ³ನ್ನ
ಮೇಲೆ ಹೇರಿಕೊಂಡು³ ಇ³ಕ³ ಕರೆಯ ಏರಿಮೇಲೆಯೇ ನಡೆ³ತು³,
ಪೆ³ಲಾರೆ ತಾ³ಡಿ ಪೆ³ಸ³ರ ಕೇರಿಯ ಓಣಿಯೊಳಕ್ಕೆ ನುಸುಳುವಾಗಲೂ
ಆತ, ಕೆ²ಡ³ಸ³ತ³ ತಿ³ನ³ತ³ ತಾ³ಸಿಯ ಉ³ಕ³ರಣ³ತ³ ಯೋಚನೆ³ಗಳಿ³ನ³ತ
ಮುಕ್ತನಾಗಿ³ರಲಿಲ್ಲ.

ಏನ್ನ ಇತ್ತೊಡರಾತ್ ತಮಿಝಿಲ್ 'ಇಸಬು ಬೊಕಣೆ³ ಸ³ಪಿ³ತ್ತು³ಕ್ ಕೊಣ್ಣೆ
ಸಾಣೆ³ ಸಾಕ³ಕಿಣೆ³ತ್ ತೊ³ ಮೇಲ್ ಏ³ನ್ನಿ³ಕ್ ಕೊಣ್ಣೆ ಇ³ಪೊ ಏರಿಯಿ³ನ್ ಕರಾ
ಮೇ³ತೆ ನ³ಡ³ತ್ತು, ವಯಲ್ ಪ³ಕು³ತಿಯೆ³ತ್ ತಾ³ಣ್ಣಿ ಪೆ³ಸ³ರಿಯಿ³ನ್ ತೆ³ರು ಸ³ನ³ತಿ³ಲ್ ಅವ³ನ್
ನುಝಿಯು³ಂ ಪೊ³ತು³ಂ, ನ³ಡ³ವು ನಾ³ಣ್ಣು³ ನಿಕ³ಝ³ನ³ತ ತಾ³ಸಿ ಕು³ರಿ³ತ್ತ ನಿಕ³ಝ³ವಿ³ಲಿ³ರು³ತ್ತು
ವೆ³ಣಿ³ವರ³ವಿ³ಲಿ³ಲೆ' ಏ³ನ್ನು ಮೊ³ಝಿ³ಪೆ³ಯ³ರ್³ಕ³ಕ³ಪ³ಡ³ು³ಣ್ಣ³ತು. ಮೊ³ಝಿ³ಪೆ³ಯ³ರ್³ಕ³ಕ³ಯಿ³ಲ್
ತಮಿಝಿಲ್ ಇ³ರ³ಣ್ಣ³ಡಾ³ಂ ವೇ³ಱ್ಱು³ಮೆ ಒ³ರು³ಪಾ³ನ 'ಐ' ಏ³ನ್³ಪ³ತೆ ಇ³ಣ್ಣ³ಕ್ ಪೊ³ರು³ತ್ತ³ಮಾ³ಕ
ಇ³ರು³ಪ³ತಾ³ಲ್ 'ಬೊ³ಕಣು³ಕ್³ಕ್ ಸ³ಪಿ³ತ್ತು³ಕ್ ಕೊಣ್ಣೆ' ಏ³ನ್ನು ಮೊ³ಝಿ³ಪೆ³ಯ³ರ್³ಕ³ಕಾ³ಮ³ಲ್
ಮಾ³ಱ್ಱಿ³ಪ್ ಪೆ³ಯ³ರ್³ಪ್ಪು³ಕ್ ಸೆ³ಯ³ಪ³ಡ³ು³ಣ್ಣ³ತು.

ಸಾன்று: 02

'ನಿನ್ನದು ತೀರ ಅತಿಯಾಯ್ತು; ನಾಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗಿ ಇರಲಿ' ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದ್ದ ರತ್ನಿಗೆ. (ಪ.
ಏ³ಣ್ಣ - 37)

'நிந்தது³ தீர அதியாய்து; நாலிகெ³ ஸ்வல்ப பி³கி³ இரலி' எந்து³
அப்³³பரிஸித்³த³ ரத்னிகெ.

'உன்னோடது ரொம்ப அதிகமாச்சு; நாக்கு கொஞ்சம் கட்டுக்குள்
இருக்கட்டும்' என்று திட்டினான் ரத்னிக்கு.

என்பது நேரிணையாகும். இத்தொடரிலும் மேல் குறிப்பிட்டதைப் போன்று
வேற்றுமை உருபுகள் இடம் பெறுமிடத்து சிக்கல் எழுகின்றது. ஆகவே
இத்தொடரை 'உன்னோடது ரொம்ப அதிகமாச்சு; நாக்குக் கொஞ்சம்
கட்டுக்குள் இருக்கட்டும்' என்று ரத்னியைத் திட்டினான்' என்று வேற்றுமை
உருபை மாற்றி தமிழ்ச் சூழலுக்கு ஏற்ப மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

3.4.3. வாசிப்பில் நெறுடல் காரணமாகச் சேர்த்தவை

கன்னடத்தில் இருப்பதைப் போன்றே மொழிபெயர்க்கும் போது
பெறுமொழி வாசிப்பில் நெறுடல் ஏற்படுவது சிக்கலாக உள்ளது. ஆகவே
பெறுமொழி வாசிப்பின் காரணமாக மொழிபெயர்க்கையில் சில சொற்களைச்
சேர்த்தல், விடுத்தல் என மாற்றங்கள் செய்யவேண்டியத் தேவையுள்ளது.
அவ்வாறு மேற்கொண்ட பகுதிகளைக் கீழ்க்கண்ட சான்றுகள் வழி காணலாம்.

சான்று: 1

ಅಲಮಾರಿದ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣ; ಮಾರಿದ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಮುದಿಸೂರ್ಯನದೇ ವರ್ಣ. (ப. எண் -

1)

அரெமாகி³த³ ஹண்ணிகெ³ சின்னத³ ப³ண்ண; மாகி³த³ ஹண்ணிகெ³
முதி³ஸூர்யனதெ³ வர்ண.

மேலே சான்றில் எடுத்துக்காட்டியுள்ள தொடர்களை நேரடியாக
மொழிபெயர்க்கும் போது,

பாதி பழுத்த பழத்திற்குத் தங்க நிறம்; பழுத்த பழத்திற்குச் சூரியனுடைய நிறம்.

என்று வரும். இத்தொடரில் பெரியளவில் எவ்வித சிக்கலும் இல்லாமல் இருந்தாலும் புரிதலின் காரணமாக 'முழுவதும் பழுத்த பழத்திற்கு' என்று மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

சான்று: 2

துங்க மலகி³த்த³லிந்த³ மிஸுகலில்ல. ஹாகெ³ கொரளட்³டா³ ஹாகியே
துங்க³ மலகி³த்த³லிந்த³ மிஸுகலில்ல. ஹாகெ³ கொரளட்³டா³ ஹாகியே
மாடி³நிந்த³ தூரிப³ருத்தித்³ த³ பெளகின கோலுக³என்னு ஹாகு³ நெல
மத்து சாபெய மேலெ ஹாடி³த்த³ பெளகின துண்டு³என்னே
தி³ட்டிஸுத்தித்³ரு.

துங்கா படுத்திருந்த இடத்திலிருந்து நகரவில்லை. அப்படியே கழுத்தைச்
சாய்த்து மாடத்திலிருந்து நுழைந்து வந்து கொண்டிருந்த வெளிச்சத்தின்
கதிர்களை மற்றும் நிலம் மீண்டும் பாய் மேல் பரவியிருந்த
வெளிச்சத்தின் கதிர்களையே சிமிட்டாமல் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தாள்.

துங்கா படுத்திருந்த இடத்திலிருந்து நகரவில்லை. அப்படியே கழுத்தைச்
சாய்த்து மாடத்திலிருந்து நுழைந்து வந்து கொண்டிருந்த வெளிச்சத்தின்
கதிர்களை மற்றும் நிலம் மீண்டும் பாய் மேல் பரவியிருந்த
வெளிச்சத்தின் கதிர்களையே சிமிட்டாமல் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தாள்.

என்பது நேரடி மொழிபெயர்ப்பாகும். இத்தொடரை நேரடியாகத் தமிழுக்குப்
பெயர்க்கையில் வாசிப்பில் நெறுடல் ஏற்படுகிறது. பொருள் புரிதலில்
தெளிவின்மை காணப்படுகிறது. ஆகவே பெறுமொழி வாசிப்பில் தெளிவு
காரணமாகத் 'துங்கா படுத்திருந்த இடத்திலிருந்து நகரவில்லை. அப்படியே

கழுத்தைச் சாய்த்து மாடத்திலிருந்து நுழைந்து வந்து கொண்டிருந்த வெளிச்சத்தின் கதிர்கள் நிலம் மற்றும் பாயின் மேல் பரவியிருந்ததை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மூலமொழியில் இடம் பெற்றிருக்கும் மற்றும், மீண்டும் என்ற சொற்கள் அங்கு சரியான பொருளைக் கொண்டிருப்பினும் தமிழுக்குப் பெயர்க்கையில் பொருள் புரிதலில் சிக்கலை ஏற்படுத்துவதாகவே உள்ளன. ஆகவே பெறுமொழிக்கு ஏற்றவாறு தொடரை மாற்றி அமைக்க வேண்டிய தேவையுள்ளது.

3.4.4. மரபுச் சிக்கல்கள்

மூல மொழிக்கென்று தனி மரபுத்தன்மை இருப்பதைப் போன்று பெறுமொழிக்கும் தனக்கேயுரிய மரபுத்தன்மை உண்டு. அதைக் கருத்தில் கொண்டு மொழிபெயர்க்க வேண்டிய தேவையுள்ளது.

சான்று: 1

ಅಪ್ಪನ ಬಲಕೈ ಹಿಡಿದು ಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಸೀತೆಯ ಮೈಯಿಡೀ ಸಂಭ್ರಮ ಜಿನುಗುತ್ತಿತ್ತು.

(ப. எண். 197)

அப்பன ப³லகை ஹிடி³து³ புட்ட ஹெஜ்ஜே ஹாகுத்தித்³த³ ஸீதேய மையிடி³ ஸம்ப⁴ரம ஜினுகு³த்தித்து.

அப்பாவின் வலக்கை பிடித்து சிறு அடி வைத்துக் கொண்டிருந்த சீதையின் உடல் முழுதும் மகிழ்ச்சி துளிர்விட்டிருந்தது.

என்பது இதன் நேரடி மொழிபெயர்ப்பாகும். தமிழ் மொழியில் இவ்வாறு சொல்லும் வழக்கம் இல்லை. 'சீதை அப்பாவின் வலக்கைபிடித்துச் சிறு அடி வைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய மனம் முழுவதும் மகிழ்ச்சி துளிர்விட்டிருந்தது'. என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதை விடுத்து மூல

மொழியில் இருப்பதைப் போன்றே மொழிபெயர்த்திருந்தால் பெறுமொழி வாசகருக்குப் புரிதலில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கும்.

சான்று 2

ஆ மனே ஈ மனேயவரு அல்லல்லி நடே³த³ ஸிமந்தத³ பக்³கே³,
ப³ஸுரிகே³ ப³டி³ஸித்³த³ ஸிஹிதிண்டி³க³ள ப³கே³ பா³யி கிவிக³ளல்லி
நீருருவ ஹாகே³, மூரக்கே நாகு ஸேரிஸி ஹேளுவாக³லெல்லா ஸீதே
ஆஸே குதாஹல தடே³யலாரதே³ அம்மனல்லி ஹலவு
ப்ரஷ்²னேக³ளன்னு கேளுவுதி³தே³.

அந்த வீட்டினர் இந்த வீட்டினர் அங்கங்கு நடந்த வளைகாப்புப் பற்றி,
கர்ப்பிணிக்குத் தந்த இனிப்புகள் குறித்து வாய் காதுகளில் நீர்
ஊறுவதைப் போன்று, மூன்றுக்கு நாலு சேர்த்துச் சொல்லும் போது
சீதை ஆசை குதாகலம் தடுக்கமுடியாமல் அம்மாவிடம் கேட்கும் பல
கேள்விகள் இதுவே.

இது இவ்வாக்கியத்தின் நேரடிப் பொருளாகும். இவ்வாக்கியத்தை 'அக்கம் பக்க
வீட்டினர் அங்கு இங்கு நடந்த வளைகாப்புப் பற்றியும் கர்ப்பிணிக்குத் தந்த
இனிப்புகள் குறித்தும் வாயில் எச்சில் ஊறுமளவுக்கு மூணு நாலுனு சேர்த்துச்
சொல்லும் போதெல்லாம் சீதையின் ஆசை குதாகலம் தடுக்க முடியாமல்
அம்மாவிடம் கேட்கும் பல கேள்விகளும் இதுவே' என்று

மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. கன்னடத்தில் அந்த வீட்டினர் இந்த வீட்டினர் என்பதைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கையில் பெறுமொழியினர் வாசிப்பில் நெருடல் காரணமாக மேல் குறிப்பிட்டவாறு மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் கன்னடத்தில் எச்சில் என்பதற்கு எஞ்சலு, ஜொல்லு போன்ற சொற்கள் இருப்பினும் மூல நூல் ஆசிரியர் கதையின் ஓட்டம் கருதி எச்சில் என்பதற்கு நீர் என்று பயன்படுத்தியுள்ளார். ஆசிரியர் பயன்படுத்தி இருக்கும் நீர் என்ற சொல்லையே தமிழில் பயன்படுத்தினால் மரபார்ந்து வாசகர்கள் மனதில் பதிந்திருக்கும் நீர் என்ற சொல்லுக்கான பொருளே வேறாக இருக்கும். ஆகையால் தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கையில் எச்சில் என்று பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மூல நூல் ஆசிரியர் 'நீர்' என்ற அதே சொல்லை மற்றொரு இடத்திலும் 'எச்சில்' என்ற பொருளுக்குப் பயன்படுத்தி இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. மேலும் தமிழில் வாய் காதுகளில் எச்சில் ஊறியது என்று சொல்லும் வழக்கம் இல்லை. ஆகவே வாயில் எச்சில் ஊறியது என்று பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று 3.

'బాయిజ్ఞీ దింఢే బసవి' (ப. எண். 197)

'பாய்முச்சே திண்டே³ ப³ஸவி'

'வாய் மூடுடி தேவதாசி'

என்பது நேரடிப் பொருளாகும். தமிழில் சிறுகுழந்தைகளைத் திட்டும் பொழுது இது போன்ற வசைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் வழக்கம் இல்லை என்பதால். இவ்வாக்கியத்தை 'வாய் மூடுடி ஊர்சுற்றி' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று: 4

ராஜி மலகிடூக ரஜிய மூங்ருயுல சவருது ரிஜி கீலிடூ கீலி
மனவூலிசலு யுஜிசிடி. (ப. எண். 32)

ராதரி மலகி³த³தா³க³ ரத்னிய முங்கு³ருளு ஸவருத்தா கி³ளிகெ³
ஹேளித³ந்தே ஹேளி மனவூலிஸலு யத்னிஸித³த³.

மேலே உள்ள வரியில் சாய்வெழுத்தில் சுட்டப்பட்டிருப்பதைத் தமிழில் நேரடியாக அப்படியே மொழிபெயர்ப்பின் 'கிளிக்குச் சொல்வதைப் போல சொல்லி மனம்மாற்ற முயற்சித்தான்' என்று வரும். ஆனால் தமிழ் மரபுப்படி தமிழில் 'இரவு படுத்திருந்த பொழுது ரத்னியின் நெற்றிமுடியைச் சரி செய்து கொண்டே கிளிபிள்ளைக்குச் சொல்வதைப் போல சொல்லி மனம்மாற்ற முயற்சித்தான்' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று: 5

நீரி கீலேமவிட்டந்தாகி³த்து ஆதன ப்ரயத்ன. (ப. எண். 32)

நீரிகெ³ ஹோமவிட்டந்தாகி³த்து ஆதன ப்ரயத்ன.

என்பதைப் பெறுமொழியான தமிழில் பெயர்க்கையில் 'தண்ணியில் ஹோமம் வைத்ததைப்போலானது அவனுடைய முயற்சி' என்பதே பொருத்தமானதாக இருக்கும். ஆனால், பெறுமொழியான தமிழ் மரபில் இது போன்று பயன்படுத்தும் வழக்கம் இல்லை. ஆகவே, பெறுமொழி வாசகர்களின் புரிதல் கருதித் தமிழ் மரபுக்கு ஏற்ப 'ஹோமத்தில் தண்ணீர் விட்டது போல ஆயிற்று அவனுடைய முயற்சி' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று: 6

ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಕಟ್ಟುಕூಟಿಯಲ್ಲೇ ಮನೆಯತ್ತ
ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕತೊಡಗಿದ್ದರು. (ப. எண். 161)

புந்த³ தா³ரிகெ³ ஸுங்கவில்லவெந்து³ இப்³ப³ரு கட்டஹுணீயல்லே
மனையத்த ஹெஜ்ஜெஹாகதொட³கி³த³த³ரு.

மேலே சான்றாகத் தந்திருக்கும் தொடரை நேரடியாக மொழிபெயர்த்தால்,

வந்த வழிக்குச் சங்கவரியில்லை என்று இருவரும் பெரிய வரப்பிலே
வீட்டு பக்கம் அடி வைக்க தொடங்கியிருந்தனர்.

என்று வரும். இத்தொடர் பெறுமொழியில் அப்படியே நேரடியாக
மொழிபெயர்த்தால் புரிதலில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, பெறுமொழி
மரபுக்கு ஏற்ப 'வந்த வேலைக்கு வழியில்லையென்று இருவரும் பெரிய
வரப்பிலே வீட்டுக்கு அடி வைக்கத் தொடங்கியிருந்தனர்' என்று
மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று: 7

ಮೂರು ಕಾಸಿಗೂ ಬೇಡದ ಬಾಕುಗಳು (ப. எண். 7)

மூரு காஸிகு³ பே³ ட³ த³ பூ³ குக³ரு

என்ற தொடரை பெறுமொழியான தமிழில் மொழிபெயர்க்கையில் 'மூணு
காசுக்கும் உதவாத புத்தகங்கள்' என்பதே பொருத்தமாக இருக்கும். ஆனால்
பெறுமொழியான தமிழில் அவ்வாறு சொல்லும் வழக்கம் இல்லை. ஆகவே 'ஒரு
காசுக்கும் உதவாத புத்தகங்கள்' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு
மொழிபெயர்க்காவிட்டால் பெறுமொழி வாசகர்களின் புரிதலில் இடையூறாக
இருக்கும் என்பதால் இவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

3.4.5. அடுக்குத் தொடர்:

‘ஒரு சொல்லே மேலும் மேலும் அடுக்கி வருதல் அடுக்குத் தொடராகும். அடுக்குத் தொடர் சொற்களைப் பிரித்தால் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் பொருள் இருக்கும்’ (பரமசிவம், சொ. 1966:335-337). ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட கதைகளில் அடுக்குத்தொடர் மிகுந்து காணப்படுகிறது. அவ்வாறு காணப்படும் அடுக்குத்தொடர்களைத் தேவையான இடத்தில் அவ்வாறே பயன்படுத்தி, தேவையற்ற இடத்தில் வாசகர்களின் புரிதலைக் கருதித் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று

அட்டவணை எண்: 3.7

அடுக்குத்தொடர் சொற்கள்

வ. எண்	தமிழ் எழுத்துப்பெயர்ப்பும் கன்னட மூலமும்	தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு	மொழிபெயர்ப்பில் இடம் பெற்றிருப்பது
01	இத்யாதி ³ இத்யாதி ³ (ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ)	முதலியன முதலியன	முதலியவை
02	முளுகி ³ ஸி முளுகி ³ ஸி (ಮುಳುಗಿಸಿ ಮುಳುಗಿಸಿ)	முக்கி முக்கி	முக்கி முக்கி
03	ஜதெஜதெ (ಜತೆಜತೆ)	இணை இணை	ஒன்றாகச் சேர்ந்து
04	பி ³ க்கி பி ³ க்கி (ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ)	விக்கி விக்கி	விக்கி விக்கி
05	வர்ஷ வர்ஷ (ವರ್ಷ ವರ್ಷ)	வருடம் வருடம்	வருடம் வருடம்
06	பரிபரி (ಪರಿಪರಿ)	மீண்டும் மீண்டும்	மீண்டும் மீண்டும்

07	மிகிமிகி (மிகிமிகி)	சிமிட்டி சிமிட்டி	சிமிட்டி சிமிட்டி
08	கேளி கேளி (கேலி கேலி)	கேட்டு கேட்டு	கேட்டு
09	திருகி ³ ஸி திருகி ³ ஸி (திருகி ³ ஸி திருகி ³ ஸி)	சுழன்று சுழன்று	சுத்திச் சுத்தி
10	பா ³ சி பா ³ சி (பாசி பாசி)	சாய்த்துச் சாய்த்து	சாய்த்துச் சாய்த்து
11	மூலெமூலெ (மூலேமூலே)	மூலை மூலை	மூலை முடுக்கெல்லாம்
12	மத்தெ மத்தெ (மத்தே மத்தே)	மீண்டும் மீண்டும்	மீண்டும் மீண்டும்
13	தொ ³ ட்ட ³ தொ ³ ட்ட ³ (தொட்ட தொட்ட)	பெரிய பெரிய	பெரிய பெரிய
14	பதெ ³ பதெ ³ (பதே பதே)	அடிக்கடி அடிக்கடி	மீண்டும் மீண்டும்
15	ஹோக ³ லா ஹோக ³ லா (ஹோக ³ லா ஹோக ³ லா)	போகட்டுமா போகட்டுமா	போகட்டுமா போகட்டுமா
16	பு ³ ட்டி பு ³ ட்டி (புட்டி புட்டி)	கூடை கூடை	கூடை கூடை
17	மிகி மிகி (மிகி மிகி)	சிமிட்டி சிமிட்டி	சிமிட்டி சிமிட்டி
18	தின்னு தின்னு (தின்னு தின்னு)	சாப்பிடு சாப்பிடு	சாப்பிடு சாப்பிடு
19	ஸ்வல்ப ஸ்வல்ப (ஸ்வல்ப ஸ்வல்ப)	கொஞ்சம் கொஞ்சம்	கொஞ்சம் கொஞ்சம்
20	பெத் ³ து ³ பெத் ³ து ³ (பெத்து ³ பெத்து ³)	சத்தம் சத்தம்	சத்தம் சத்தம்

	பேட்டு)		
21	ஷனி ஷனி (ஸனி ஸனி)	சனியன் சனியன்	சனியன் சனியன்
22	ப ³ ரப ³ ர (பர்பர)	வரவர	வரவர
23	ஸீளி ஸீளி (ஸீலி ஸீலி)	கிளறிக் கிளறி	கிளறிக் கிளறி
24	சிக்க சிக்க (பீத்யு பீத்யு)	சின்னச் சின்ன	சின்னச் சின்ன
25	தொட்டு தொட்டு (தூய்யு தூய்யு)	துளித் துளி	துளித் துளி
26	பி ³ கி ³ து ³ பி ³ கி ³ து ³ (பிடீடா பிடீடா)	இறுக்கி இறுக்கி	இறுக்கி இறுக்கி
27	ஆயேனோ ஆயேனோ (ஆயேனோ ஆயேனோ)	ஆச்சா ஆச்சா	ஆச்சா ஆச்சா
28	த ³ பா ³ த ³ பா ³ (தபாதபா)	பளீர்ப் பளீர்	பளீர்ப் பளீர்
29	யோசிஸி யோசிஸி (யோசிஸி யோசிஸி)	யோசித்து யோசித்து	யோசித்து யோசித்து
30	பே ³ டா ³ பே ³ டா ³ (பீட பீட)	வேண்டாம் வேண்டாம்	வேண்டாம் வேண்டாம்
31	ஸுருளி ஸுருளி (ஸுருளி ஸுருளி)	சுருள் சுருள்	சுருள் சுருள்
32	நோடு ³ த்தா நோடு ³ த்தா (நோடு ³ த்தா நோடு ³ த்தா)	பார்த்துக் கொண்டே பார்த்துக் கொண்டே	பார்த்துக் கொண்டே

33	ஹட் ² ட ² ஹட் ² ட ² (ஹ் ஹ்)	பிடிவாதம் பிடிவாதம்	பிடிவாதம்
34	ஹிடி ³ ஹிடி ³ (ஃடி ஃடி)	முழுக்க முழுக்க	முழுக்க முழுக்க
35	ஹொஸ ஹொஸ (ஹ்ஸ ஹ்ஸ)	புதிய புதிய	புத்தம் புதிய
36	கு ³ ண்டு ³ கு ³ ண்டு ³ (஁ண்டு ஁ண்டு)	குண்டு குண்டு	குண்டு குண்டு
37	முத் ³ து ³ முத் ³ து ³ (முது முது)	அழகு அழகு	கொழு கொழு
38	மெளன மெளன (மௌ மௌ)	அமைதி அமைதி	அமைதி அமைதி
39	ஸும்ம ஸும்ம (ஸுமூ ஸுமூ)	சும்மா சும்மா	கதையில் பயன்படுத்தவில்லை
40	காது ³ காது ³ (காது காது)	காத்திருந்து காத்திருந்து	பாதுகாத்து பாதுகாத்து
41	நெக்கி நெக்கி (நெக்கி நெக்கி)	நக்கி நக்கி	நக்கி நக்கி
42	பே ³ க ³ பே ³ க ³ (பேக பேக)	வேக வேக	வேகவேகமாக
43	குடி ³ ஸீ குடி ³ ஸீ (குடிஸீ குடிஸீ)	குடிக்க வைத்து குடிக்க வைத்து	குடிக்க வைத்து குடிக்க வைத்து
44	தன்னி தன்னி (தன்னி தன்னி)	எடுத்து வாங்க	வாங்கி வாங்க

		எடுத்து வாங்க	வாங்கி வாங்க
45	க்ஷண க்ஷண (க்ஷண க்ஷண)	கணம் கணம்	நிமிட நிமிடம்
46	பே ³ ரெ பே ³ ரெ (பீரீ பீரீ)	விதவிதமான	விதவிதமான
47	நடு ³ நடு ³ (நடு நடு)	நடு நடு	நடு நடு
48	தம்ம தம்ம (தம்ம தம்ம)	தம் தம்	தம் தம்
49	பி ³ ஸி பி ³ ஸி (பிசி பிசி)	சுடச் சுட	சுடச் சுட

வாசகர்களின் புரிதலுக்காக அடுக்குத் தொடராக இடம் பெற்றிருக்கும் 'முதலியன முதலியன' என்பதை முதலியவை என்று ஒரு முறை மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதைப் போன்றே பிற இடங்களிலும் கதைச் சூழலுக்கு ஏற்ப அடுக்குத்தொடர் மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மூல நூலில் இடம் பெற்றிருக்கும் அடுக்குத்தொடர் பெறுமொழியில் சில இடங்களில் இடர்ப்பாடாக உள்ளது. ஆகவே, தேவைப்படும் இடத்தில் பயன்படுத்தி, தேவையற்ற இடத்தில் அடுக்குத்தொடர் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

3.4.6. இரட்டைக்கிளவி

பொருள் இல்லாத ஒரே சொல் இரண்டு முறை அடுக்கி இரட்டைச் சொற்களாக வந்து பொருள் தருவது இரட்டைக் கிளவியாகும். இச்சொற்கள் பிரித்தால் பொருள் தராது. இணைந்து இருந்தால் மட்டுமே பொருள் படும். இது போன்ற சொற்கள் கன்னடக் கதைகளில் அதிகளவில் காணப்படுகின்றன. அச்சொற்களை மொழிபெயர்க்கையில் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. மூலமொழி

சொற்களை அப்படியே எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்தால் அது செறிவாக இருக்காது. ஆகவே கதையின் சூழலுக்கு ஏற்ப அவ்விடங்களில் தமிழ்ச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும் மூல நூலில் இடம் பெற்றிருக்கும் இரட்டைக்கிளவிச் சொற்களைத் தேவைப்படும் இடத்தில் பயன்படுத்தியும் தேவையற்ற இடத்தில் தவிர்த்தும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று

அட்டவணை எண்: 3.8

இரட்டைக்கிளவி சொற்கள்

வ. எண்	தமிழ் எழுத்துப்பெயர்ப்பும் கன்னட மூலமும்	தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
01	பரபர (பரபர)	டர்டர் / பரபர
02	படபட (படபட)	படபட / சட சட
03	ப ³ ரப ³ ர (பரபர)	பொதபொத
04	ப ³ ள ப ³ ள (பளபள)	பொதபொத/ பள பள
05	க ⁴ மக ⁴ ம (஘ம ஘ம)	கமகம
06	கி ³ ரகி ³ ர (கிரகிர)	கிரகிர
07	த ³ க ³ த ³ க ³ (தகதக)	தகதக
08	த ³ ரத ³ ர (தரதர)	தரதர
09	டக்டக் (டக் டக்)	டக்டக்
10	கெக் கெக் (கீக் கீக்)	லொக் லொக்
11	கொய கொய (கூய கூய)	சலசல
12	ட ³ வ ட ³ வ (டவ் டவ்)	லப் டப் லப் டப்

13	சுமு சுமு (சுமு சுமு)	மினு மினு
14	க ³ ர க ³ ர (க ³ ர க ³ ர)	கரகர
15	ரபரப (ரப ரப)	தட தட
16	க ³ ட ³ க ³ ட ³ (க ³ ட ³ க ³ ட ³)	கட கட
17	பக பக (பக பக)	பக பக
18	சூரு சூரு (சூரு சூரு)	சூர் சூர்
19	பிணிபிணி (பிணி பிணி)	குசு குசு

3.5. பொருண்மையியல் சிக்கல்கள்

சொற்கள் சில இடங்களில் பொருளில் தெளிவின்மையைத் தரும். அச்சொற்களின் வரிசையினை மாற்றி அமைத்தால் தான் அதற்கான சரியான பொருளை அறிய முடியும். அதே போல் ஒரே சொல் பல பொருளைக் குறிக்கும். அச்சொல் சூழலுக்கு ஏற்ப பயன்பாட்டில் வழங்கப்பட்டு வரும். அச்சொற்களை மொழிபெயர்க்கையில் அச்சொல் எந்தப் பொருளை வெளிப்படுத்துகிறது என்பதை அறிந்து மொழிபெயர்த்தல் அவசியமாகும்.

3.5.1. சொற்பொருள் சிக்கல்

மொழிபெயர்க்கும் போது தனிப்பட்ட சொல்லுக்கான பொருளை எடுத்துக் கொண்டால் அது மாறுபட்டும், தொடராகப் பார்க்கும் போது வேறு பொருளையும் தருகிறது. அவ்வாறு இக்கதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் கன்னடச் சொல்லான 'யூடு' என்ற சொல்லுக்குக் கன்னடத்தில் பம்பரம் என்பது பொருளாகும். அந்தப் பொருளைக் கருத்தில் கொண்டு

மொழிபெயர்ப்புச் செய்தால் தமிழில் 'பம்பர மரம்' என்று மொழிபெயர்க்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால், மூல நூலில் இடம் பெற்றிருப்பது ஒரு மரத்தைக் குறிக்கும் பெயராகும். அதற்கு இணையான தமிழ் பெயர் 'பூவரசு மரம்' என்பதே பொறுத்தமாக இருப்பதால் கன்னடத்திற்கு நேர் இணையான பொருளை மட்டும் பெயர்த்துத் தராமல் அத்தொடருடன் சேர்த்துப் பார்க்கும் போது வரும் பொருள் இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.

சான்று 2

ಮಾಹಿಗಿ ಬಯಕೆ ಬಡಿಸುವಾಗ ಆಕೆ ನನ್ನನ್ನು, ತನ್ನ ಮಗ್ಗಲಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳು. (ப.எண்.

199)

மாமிகே³ ப³யகே ப³டி³ஸுவாக³ ஆகே நன்னன்னு, தன்ன மக்³க³ல்லே
நில்லிஸிகொள்தாளே.

மாமிக்கு ஆசை பரிமாறும் பொழுது அவள் என்னை, தன் பக்கத்திலே
நிற்க வைத்துக் கொள்வாள்.

என்பது நேரடிப் பொருளாகும். கன்னடத்தில் 'பயகே' என்ற சொல்லுக்கு ஆசை என்பது பொருளாகும். ஆனால், 'ஆசை' என்பதை இங்கு அப்படியே மொழிபெயர்த்தால் கதைச் சூழலுக்குப் பொருந்தி வருவதில்லை. இங்கு பலகாரம் என்பதே சரியான பொருளாகும். எனவே, மாமிக்குப் பலகாரங்கள் பரிமாறும் போது அவள் என்னை, அவள் பக்கத்திலே நிற்க வைத்துக் கொள்வாள் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று 3

ಹೀಗೆ ಅನೇಕಾನೇಕ ಕಿವಿಮಾತು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು. (ப.எண். 199)

ஹிகே³ அனேகானேக கிவிமாது ஹேளி களுஹிஸித்³த³ளு.

இதுபோல பல பல ரகசியத்தைச் சொல்லி அனுப்பினாள்.

என்பது நேரடி மொழிபெயர்ப்பாகும். கன்னடத்தில் 'கிவிமாது (கிவிமூது)' என்ற சொல்லுக்கு ரகசியம் என்பது பொருளாகும். இங்கு ரகசியம் என்று மொழிபெயர்த்தால் பொருள் மாறுபடுவதால், 'இன்று காலையில் அப்பாவுடன் சீதை மாமியின் வளைகாப்பிற்குக் கிளம்பி நின்ற போது, அம்மா சீதையின் கழுத்திற்கு மணி சரத்தைப் போட்டுக் கொண்டே 'மாமியிடம் அவங்க பேசுனா மட்டும் பேசு கண்ணு, மரங்கொத்தி பறவயப் போல பேசாத...., ஏதாவது கொடுத்தா முதல்ல வேணாணு சொல்லு; நம்ம ஏழைங்க தெரியுமில்ல, உடனே வாங்குனா நாலு நாள் வயித்துக்கு இல்லாம இருந்திருக்காங்கனு நினைச்சுக்க கூடும் அவளோட வீட்டுக்காரங்க' - இது போலப் பல புத்திமதிகளைச் சொல்லி அனுப்பினாள் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று 4

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಸುಮತಿಯ ಗಂಡ ಕೇಶವ, ಎರಡನೇಯ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಬಂಧವೊಂದಕ್ಕೆ ಜಾನಕಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗ, ಗೋಪಾಲ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದ. (ಪ.எண். 199)

இத³த³க்கி³த³ந்தே³ ஸுமதிய க³ண்ட³ கேஷ²வ, எர³னேய ஷ்²ரிமந்த ஸம்ப³ந்த⁴வொந்த³க்கே ஜானகியன்னு ப்ரஸ்தாபிஸிதா³க³, கோ³பால ஹிந்தே³ முந்தே³ நோட³தே³ ஒப்பித்³த³.

திடீரென்று சுமதியின் கணவன் கேசவன், இரண்டாவது பணக்கார சம்பந்தம் ஒன்றை ஜானகிக்குச் சொன்ன போது, கோபாலன் முன் பின் பார்க்காமல் சம்மதித்தான்.

என்பது இவ்வரிகளின் நேரடிப் பொருளாகும். இங்கு உள்ளவாறே மொழிபெயர்த்தால் இரண்டாவது பணக்கார சம்பந்தம் என்பது வசதியைக் குறிக்கிறதா? அல்லது இரண்டாம் திருமணத்தைக் குறிக்கிறதா? என்ற குழப்பம் வாசகர்களுக்கு ஏற்படும். ஆகையால் 'திடீரென்று சுமதியின் கணவன் கேசவன், இரண்டாந்தாரமாகப் பணக்கார சம்பந்தம் ஒன்றைச் சொன்ன போது, கோபாலன் முன் பின் யோசிக்காமல் சம்மதித்தான்' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று 5

ஸீதே காரஞ் சாசி ஸுத்த மூத்த கண்ணாடிஸிதஞ். (ப.எண். 203)

ஸீதே கொரஞ் சாசி ஸுத்த மூத்த கண்ணாடிஸிதஞ்.

ஸீதை கழுத்துச் சாய்த்து சுற்றும் முற்றும் கண்ணசைத்தாள்.

என்பது நேரடி மொழிபெயர்ப்பாகும். மூல மொழியில் இவ்வாக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் 'கண்ணாடிஸிதஞ்' என்ற சொல் பொருத்தமானதாக உள்ளது. ஆனால் தமிழில் 'கண்ணசைத்தாள்' என்ற சொல்லுக்கான பொருள் வேறாக உள்ளது. ஆகையால் 'ஸீதை கழுத்தைச் சாய்த்து சுற்றும் முற்றும் பார்த்தாள்' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று 6

யாரொ அடர் ஈசர்நூ ஸுசுயுதி. (ப.எண். 203)

யாரொ அதர் ஹெஸரன்னு உஸுருத்தில்ல.

யாரும் அதன் பெயரையும் சுவாசிக்கவில்லை.

என்பது இத்தொடரின் நேரடி மொழிபெயர்ப்பாகும். கன்னடத்தில் மேலே குறிப்பிட்ட தொடரில் இடம் பெற்றிருக்கும் 'சுவாசிக்கவில்லை' என்ற சொல்

பொருத்தமானதாக உள்ளது. அதே தொடரைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கையில் 'சுவாசிக்கவில்லை' என்று பயன்படுத்தினால் அதற்கான பொருளே மாறுபட்டுவிடும். ஆகையால் 'யாரும் அதன் பெயரையும் உச்சரிக்கவில்லை' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று 7

ಮುಂಡೇವು ಪೊದೇಗು ಜೀವಕಳ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಿದ್ದವು. (ப.எண். 2)

முண்டே³வு பொதெ³க³ளு ஜீவகளே களேதுகொண்ட³ந்தி³த³வு. என்னும் இத்தொடரைக் கன்னடத்திலிருந்து தமிழுக்கு நேரடியாக மொழிபெயர்த்தால் 'முண்டே புதர்கள் ஜீவக் களையை இழந்ததைப் போல் இருந்தது' என்பது சரியாக இருக்கிறது. ஆனால், அதற்கான பொருள் தெளிவின்மையால் பெறுமொழி வாசகர்களுக்கு வாசிப்பில் சிக்கல் ஏற்படும். ஆகவே அடிக்குறிப்பில் அதற்கான விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. முண்டே புதர்கள் என்ற பெயரை ஆஸ்டிரோ ஆசியா முண்டா பழங்குடியினரை நினைவு கூறும் வகையில் வைக்கப்பட்ட பெயராகும். இந்தப் புதர் கரடு முரடான அல்லது கடலோரப்பகுதிகளில் நிறைந்து காணப்படுவதாகும். இச்சொல்லிற்குக் கன்னடத்திலும் தமிழிலும் மற்றுமொரு பொருளும் உண்டு. கணவனை இழந்தவர்களைக் குறிக்கும் 'முண்ட' என்ற சொல்லாகும். இச்சொல்லை வசைச்சொல்லாகப் பயன்படுத்தும் வழக்கமும் உள்ளது.

சான்று: 8

ಆತನ ಮನಸ್ಸೇನೋ ತುರಿಕೆಯ ಸವಿಯುಣ್ಣುತಿತ್ತು. (ப.எண். 1)

ஆதன மனஸ்யேனோ துரிகெய ஸவியுண்ணுத்தித்து.

இத்தொடரைப் பெறுமொழியான தமிழில் அப்படியே நேரடியாக மொழிபெயர்த்தால் 'அவனுடைய மனதென்னமோ அரித்தலை ருசித்துக் கொண்டிருந்தது' என்று வரும். தமிழில் ருசித்துக் கொண்டிருந்தது என்றால் உணவை ருசித்து உண்பதைக் குறிப்பதாகும். நேரடியாகப் பெயர்க்கும் போது அதனுடைய பொருள் முற்றிலும் மாறுபட்டு தெளிவின்மையைத் தருவதால், பெறுமொழிக்கு ஏற்ப 'அவனுடைய மனமென்னமோ இதமான வருடலை ரசித்துக் கொண்டிருந்தது' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று: 9

ಆಕೆಯ ಕೂದಲೇನು ಕುಂಕುಮವೇನು (ப.எண். 152)

ஆகெய கூத³லேனு குங்குமவேனு

மேலே சுட்டப்பட்டிருக்கும் தொடரை அப்படியே நேரடியாக மொழிபெயர்த்தால்,

அவளுடைய முடியென்ன குங்குமமென்ன

என்று வரும். பெறுமொழியான தமிழில் இத்தொடரை அப்படியே மொழிபெயர்த்தால் புரிதலில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. அதனால் தமிழ் மரபுக்கு ஏற்ப இத்தொடரை 'அவளென்ன அவ மயிரென்ன' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

3.5.2. உணர்வுப் பொருள் சிக்கல்கள்

'சில சொற்கள் நேர்பொருளைச் சுட்டுவதைக் காட்டிலும் அச்சம், ஆர்வம், வெறுப்பு போன்ற உணர்வுகளைக் குறிக்கும். அச்சொற்களை உணர்வு தரும் சொற்கள் என்பர். அது போன்ற சொற்களை மொழிபெயர்ப்பாளராய் எங்கு எதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை நன்கு அறிந்து மொழிபெயர்க்க

வேண்டிய தேவை உள்ளது' (முருகேசபாண்டியன், ந. 2016: 92).

இக்கதைகளிலும் அதைப் போன்ற சில சொற்களைக் காணமுடிகிறது. அதைக் கீழ் வரும் சான்றுகளின் வழி அறியலாம்.

சான்று: 1

காசிபோரூரநின்று கூடே ஐதூ அஃவ கஸீன் ப்யூரிய 'கீன'யூரி மரடடிர்
பரவடுகீஃ மூந், ஸஃரிபிடிஃ கணுளந் ஃகீ பிஃயூ அஃந் காரிகஃயு
கூகூ ம்யூூ ருஃஃகீயு ஃ மாரவடுகீஃ மஃதீ ஃஃஃஃ கீயுந் ஃஃஃஃ
கூலுஃயுஃ ருஃயுஃ ஃஃஃஃஃஃஃ. (ப.எண். 1)

காசிபோ³க்³கு³ரனின்னு கூதெ இ³த³. அம்வ ஹூஸேன் ப்யூரிய
'ஹேண' புகூரி மர³த³டி³கே³ ப³ருவ³த³க்கிந்த முன்ன, உ³து³ரி³பி³தி³தி³தி³
ஹண்ணுகளன்னு ஹேக்கி பி³ட்டு அத³ன்ன கூரிகட்ட³
கொக்ரமௌலிய கூ³ட³ங்கடி³யல்லி மாருவ³த³க்கிட்டு மத்தெ புண்ட³த³
ஹக்கியன்னு ஹோ³ட³து³ கொல்லுவு³க்கெ க³த³தெ³யத்த
ஹோர³ட³பே³கித்து.

மேலே சான்றாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கும் தொடரை நேரடியாக
மொழிபெயர்க்கும் போது,

காசிபோகுரன் இன்னும் உட்கார்ந்தே இருந்தான். அவன் ஹூசேன்
பியாரி 'பிணம்' பூவரசன் மரத்துக்கடியில் வருவதற்கு முன், உதிர்ந்து
விழுந்திருந்த பழங்களை எடுத்துக் கொண்டு அதனைக் கூரிகட்ட
கொகரமௌலியின் பெட்டிக்கடையில் விற்பதற்கு வைத்து மீண்டும்
வாலாட்டிக் குருவிகளை அடித்துக் கொல்ல வயலுக்குப் போகவேண்டி
இருந்தது.

என்று வரும். இத்தொடரில் இடம் பெற்றிருப்பதை அப்படியே மொழிபெயர்த்தால் அது வாசிப்பில் நெருடலை ஏற்படுத்தும். ஆகவே அவன் என்பதற்கு பதிலாக 'அந்த ஹுசேன் பியாரி' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதே போல் தமிழ் மரபுப்படி 'பிணம்' வருவதற்குள் என்பது வேறு பொருளைத் தரும். கதைச் சூழலில் கோபத்தின் வெளிப்பாட்டின் காரணமாகவே அந்த இடத்தில் 'பிணம்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே, அந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்தாமல் 'அந்த ஹுசேன் பியாரி பூவரசன் மரத்திற்குக் கீழ் வருவதற்குள், உதிர்ந்து விழுந்திருந்த பழங்களைப் பொறுக்கி எடுத்து அதைக் கூரிகட்ட கொகரமௌலியின் பெட்டிக்கடையில் விற்பதற்கு வைத்து, மீண்டும் வாலாட்டிக் குருவியை அடித்துக் கொல்ல வயலுக்குப் போக வேண்டியிருந்தது என்று தமிழ் மரபிற்கேற்ப மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சான்று: 2

ಅಂವನ 'ಹೆಣ' ಇಲ್ಲೆಡ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತಿಂಗಳಾಯ್ತು? (ப. எண். 154)

அம்வன 'ஹெண' இல்லிட்டு எஷ்டு திங்க³ளாய்து?

இத்தொடரை நேரடியாக மொழிபெயர்க்கும் போது,

அவனுடைய 'பிணம்' இங்க வைச்சு எத்தனை மாசமாச்சு? என்று வரும்.

வெல்லம் கதையில் இடம் பெறும் கதாபாத்திரமான மாகாளி மாஸ்டர் என்பவர் தன்னுடைய வெல்ல மூட்டையைப் பல நாட்களாக அப்பண்ணா என்பவரின் வீட்டில் வைத்து விட்டு, எடுத்துச் செல்லாமல் இருக்கிறார். அதனால் அவர் மீது உள்ள கோபத்தை வெளிப்படுத்தும் விதமாக வெல்ல மூட்டையைப் பிணம் என்று சொல்லிக் கோபப்பட்டுத் திட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. ஆகவே

பெறுமொழி வாசகப் புரிதலுக்காக, அவனுடைய 'வெல்ல மூட்டையைப்' பிணம் மாதிரி இங்க வைச்சு எத்தனை மாசமாச்சு? என்று மொழிபெயர்க்கப் பெற்றுள்ளது. இதே போன்று இக்கதையில் மேலும் நான்கு இடங்களில் இச்சொற்களே இடம் பெற்றுள்ளன. அச்சொற்கள் கதைச் சூழலுக்கு ஏற்ப மாற்றி மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தொகுப்புரை

தமிழ் – கன்னடம் ஆகிய இரு மொழிகளும் ஒரே மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளாக இருந்தாலும், மொழிபெயர்ப்பின் போது சிக்கல்கள் எழுவதென்பது பிற மொழிக்குடும்பத்து மொழிகளைப் போன்றே காணப்படுகின்றன. கன்னடத்தில் காணப்படும் எழுத்துக்களுக்கு இணையான எழுத்துக்கள் தமிழில் இல்லாததால் கன்னடச் சிறுகதையில் இடம் பெற்றிருக்கும் இயற்பெயர், இடப்பெயர்களை மொழிபெயர்த்தல், வாக்கிய அமைப்பு முறை சிக்கல், அடுக்குத்தொடர், முற்றுப்பெறா வாக்கியம், இரட்டைக் கிளவி, எதிரொலிச் சொற்கள், ஒரு சொல்லுக்குப் பல பொருள் முதலான சிக்கல்கள் எழுகின்றன. தமிழிலும் கன்னடத்திலும் வேற்றுமை உருபுகள் இடம் பெற்றிருக்கும் பொருண்மையின் அடிப்படையிலும் மொழிபெயர்க்கையில் சிக்கல்கள் எழுகின்றன.

இயல் - 4

துளு கலந்த கன்னடச் சிறுகதைகளை

மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும் சிக்கல்கள்

இயல் - 4

துளு கலந்த கன்னடச் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்க்கையில்

ஏற்படும் சிக்கல்கள்

வளர்ச்சி நிலையைக் கண்ட திராவிட மொழிகளில் துளு மொழியும் ஒன்று. கருநாடகத்தின் தென் கருநாடக (கனரா) மற்றும் கேரளத்தின் காசர்கோடு மாநிலத்தில் இம்மொழிப் பேசப்பட்டு வருகிறது. 'கடலோரப் பகுதியில் வாழும் மக்களின் தாய்மொழியாக ஹவ்யக, மராட்டி, மலையாளம், பியாரி, கொங்கணி, துளு ஆகிய மொழிகள் உள்ளன. அதில் இப்பகுதியில் வாழும் பெரும்பாலான மக்களின் தாய் மொழியாகத் துளு மொழி உள்ளது. ஆகவே, இப்பகுதி மக்கள் தனித்த கன்னடிகர்கள் எனப்படுகின்றனர். இவர்கள் தனித்த கன்னட மொழியைத் தங்களுக்கென்று அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர். ஆகவே, இப்பகுதியை 'தெங்க நாடு' அல்லது துளு நாடு என்று சொல்லும் வழக்கம் உள்ளது' என்கிறார் மகாலிங்க (மோகன ஆல்வ, எம். 2012:1). கருநாடகத்தின் ஆட்சி மொழி கன்னடம் என்பதால் அப்பகுதி மக்கள் வீட்டில் தாய் மொழியான துளுவையும் பொது இடங்களில் கன்னட மொழியையும் பேசி வருகின்றனர். ஆகவே, அவர்கள் பேசும் கன்னடத்தில் துளுச் சொற்கள் கலந்து அக்கன்னடம் தனித்த கன்னடமாகவே உள்ளது. இக்கன்னடம் கடலோர வட்டார வழக்காகக் கருதப்படுகிறது.

4.1. கன்னட வட்டார வழக்குகள்

வட்டார வழக்கு என்பது ஒரே மொழிக்குள் உள்ள வேறுபாடாகும். ஒரு மொழியில் உள்ள எல்ல வட்டார வழக்கையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால், மொழிக் கட்டமைப்பிலும் உச்சரிப்பிலும் வேறுபாடு காணப்படும்.

இந்த வேறுபாடு புவியியல் ரீதியாகவும் சமூக ரீதியாகவும் அமைவதாகும். ஒரு மொழியில் வட்டார வழக்காகக் கருதப்படும் வட்டார மொழி வெவ்வேறு பகுதியில் பேசப்படலாம் அல்லது அதே பகுதியில் வெவ்வேறு சமுதாயத்தால் பேசப்படலாம். உதாரணமாகத் தார்வாட், மங்கனூர் என்ற இவ்விரு கன்னட வட்டார மொழியானது அந்தந்தப் பகுதியில் மட்டும் வழங்கப்பட்டு வருவதாகும். இது போன்று கன்னடத்தில் மொத்தம் இருபது வட்டார வழக்குகள் பேசப்பட்டு வருகின்றன. இந்த வட்டார வழக்குகளை மொத்தம் நான்கு பிரிவுக்குள் உள்ளடக்கலாம். அவையாவன,

1. மைசூர் வட்டார வழக்கு
2. கடலோர வட்டார வழக்கு
3. தார்வாட் வட்டார வழக்கு
4. குல்பர்கா வட்டார வழக்கு

என்பனவாகும்.

மைசூர் வட்டார வழக்கு

மைசூர், மண்டியா, பெங்கனூரு, கோலார், தும்கூர், ஹாசன், சிவமொக்கா, சித்ரதுர்கா மற்றும் சிக்கமகனூரு ஆகிய மாவட்டங்களில் பேசும் கன்னடத்தை மைசூர் கன்னடம் என்பர். மண்டியாப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் 'ஹ' (ಹ) என்ற ஒலிக்குப் பதிலாக 'ஆ' (ಆ) என்ற ஒலியையே உச்சரிப்பர்.

(உ.ம்): 'ஹாலு' (ಹಾಲು) என்பதை 'ஆலு' (ಆಲು)

என்று உச்சரிப்பர். 'அ' (ಅ) மற்றும் 'ஆ' (ಆ) இடத்தில் 'ஹ' (ಹ) மற்றும் 'ஹா' (ಹಾ) என்று உச்சரிப்பர். 'எ' (ಎ) மற்றும் 'ஒ' (ಒ) ஆகிய ஒலிகளின் ஒலிப்பிடத்தில் 'ய'

(ய) மற்றும் 'மொ' (ஃ) என்று ஒலிப்பர். மேலும் 'ஏ' (ஃ), என்பதை 'யா' (யா) என்று ஒலிப்பர்.

(உ.ம்): 'பேட' (பீட) என்பதை 'ப்யாட' (ப்யூட) என்றும் 'பேடெ' (பீடீ) என்பதை 'ப்யாடெ' (ப்யூடீ) என்றும் ஒலிப்பர்.

ஹாசன் பகுதியில் சிலர் 'க' (கீ) கரத்தை 'ச' (சீ) கரமாக உச்சரிப்பர்.

(உ.ம்): 'கெண்ட' (கீண்ட) என்பதை 'செண்ட' (சீண்ட) என்றும் 'கரெ' (கீரீ) என்பதை 'செரெ' (சீரீ) என்றும் உச்சரிப்பர்.

மைசூர் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் 'அவனு' (அவ்நு) என்பதை 'அவுனு' (அவ்நு) அல்லது 'அவ' (அவ) என்பர்.

கடலோர வட்டார வழக்கு

தென் கருநாடகம் மற்றும் வட கருநாடகப் பகுதியில் இரண்டு விதமான கன்னடம் வழக்கில் உள்ளது. துளு, கொங்கணி, மராட்டி, மலையாளம் ஆகிய மொழிகளைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட மக்கள் தங்களின் தேவைக்காகப் பயன்படுத்தும் கன்னடம் ஒரு மாதிரியாகத் தனித்தே உள்ளது.

ஹவ்யக, கவுடா, கோட, கும்பார, பைரா ஆகிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் தங்களுக்குள் பயன்படுத்தும் கன்னடம் வேறொரு மாதிரியாக உள்ளது.

கடலோர வட்டார வழக்கில் முதலில் வருவது தொடர்பு கன்னடம், இரண்டாவது தாய் மொழி கன்னடம். வெளியிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு முதலில் கற்பிக்கப்படுவது தொடர்பு கொள்ள தேவையான கன்னடம்.

இக்கன்னடத்தைப் பேசுபவர்கள் வேற்று மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள். ஆகவே இக்கன்னடத்தில் துளு, கொங்கணி மொழியின்

தாக்கம் அதிகளவில் இருக்கும். அது மட்டுமின்றி இந்தக் கன்னடத்தைப் பெரும்பாலானவர்கள் பள்ளி, கல்லூரி, புத்தகங்கள், செய்தித்தாள்கள், நாடகங்கள் மூலமாகக் கற்றுக் கொள்வதால் இது பேச்சு மொழியைக் காட்டிலும் எழுத்து மொழியில் அதிகளவில் பயிற்சியில் உள்ளது. கடலோர வட்டாரத்தின் கீழ் மங்களுர் - உடுப்பி, ஹலக்கி பர்கூர், ஹவ்யாக, குண்ட கன்னடா, சிர்சி கன்னட, ஹன்கோல கன்னட ஆகியவையும் உள்ளடங்கும். குறிப்பாக மங்களுர் பகுதியில் கன்னடத்தில் மொழிக்கு முதலில் வரும் அ, ஆ, இ, உ ஆகிய ஒலிகள் எ, ஒ, ஏ என்ற ஒலிகளாக மாற்றம் பெற்று வழங்கப்படுகின்றன.

(உ.ம்): இலி (ஐலி) - எலி (ஓலி), பிளி (பீலி) - பெளி (பீலி)

இங்கு 'இலி' என்ற சொல் மங்களுர் பகுதியில் எலி என்றும் 'பிளி' என்பதை 'பெளி' என்றும் ஒலிப்பதைக் காணலாம்.

தார்வாட் வட்டார வழக்கு

கடலோர வட்டார வழக்கை போன்றே தார்வாட் கன்னடத்தில் மராட்டியின் தாக்கம் நிறைந்து காணப்படுகிறது. இந்த வட்டார வழக்கின் கீழ் ஹூபிளி - தார்வாட் கன்னட, பாகல்கோட் கன்னட ஆகியவை உள்ளடங்கும். இக்கன்னடத்தில் 'எ' காரத்தில் முடியும் ஒலிகள் 'இ' காரத்தில் முடிவதாக உள்ளது. மேலும் சொற்களுக்கிடையில் ஒலிக்கும் 'ஒ' காரம் 'ஆய' காரமாகவும் மற்றும் 'எ' காரம் 'அய' என்று ஒலிக்கிறது.

(உ.ம்): மனெ (மனீ) - மனி (மனி), தெனெ (தீனீ) - தெனி (தீனி)

கோடெ (கோடீ) - க்வாடெ (க்வாடீ)

மேலெ (மீலீ) - ம்யாலெ (ம்யூலீ)

குல்பர்கா வட்டார வழக்கு

குல்பர்கா, பீதர், ரெய்சூர், பீஜாபூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் பேசப்படும் கன்னட மொழியை ஹைதராபாத் கருநாடக கன்னடம் என்பர். இங்கும் பேசப்படும் கன்னடத்தில் மராட்டி, உருது, சமஸ்கிருத மொழிகளின் தாக்கம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இப்பகுதியை ஹைதராபாத் நிஜாம் ஆண்டதால் இக்கன்னடத்தில் உருது மொழியின் தாக்கம் அதிகம் நிறைந்து காணப்படுகிறது.

(உ.ம்): அப்பா – யப்பா, அவ்வ – யவ்வா

என்று உச்சரிப்பர். இக்கன்னடத்தில் அந்நியரை அழைக்கும் போது 'ரி' (ರಿ) என்பதை அதிகளவில் பயன்படுத்துவர்.

கடலோர வட்டார வழக்கில் எழுதி வரும் எச். நாகவேணியின் கதைகளிலும் அதிகளவில் துளுச் சொற்கள் கலந்துள்ளன. அவ்வாறு துளு கலந்த கன்னடச் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும் சிக்கல்கள் என்னவென்பதை எடுத்துரைக்கும் விதமாகவே இவ்வியல் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. அதைக் கீழ்க் காணும் அட்டவணையின் வழிக் காணலாம்.

சிறுகதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் துளுச் சொற்கள்

சான்று

அட்டவணை எண்: 4.1

வ. எண்	துளுச் சொற்கள்	கன்னடச் சொற்கள்	தமிழ்ச் சொற்கள்
01	ಪುಂಡದ ಹಕ್ಕಿ ಪುண்ட ³ த ³ ஹக்கி	ಸಿಪಿಲೆ ಹಕ್ಕಿ, ಕುಂಡೆ ಕುಸುಕೆ ಹಕ್ಕಿ ಉಪಿಲೆ ಉಹಕ್ಕಿ, ಕುಂಡೆ ³ ಕುಸುಕ	ವಾಲಾட்டಿಕ್ ಕುರುವಿ Wagtail

		ஹக்கி	
02	யுகுரி ஡ர புஹூரி ஡ர	ஹவரஸே ஡ர ஹலுவரஸெ ஡ர	பூவரசு ஡ரம் Portia Tree
03	க஡புளக்டீ க஡புளக ³ த ³ தெ ³	கேசரு ஡டீயலீ கேளளளபு ஁பட ஸ்டீ஫ீ கெஸரு க ³ த ³ தெ ³ யல்லி கொணக ³ ள ஁டத ³ ஸ்பர்தெ ⁴	க஡பள விலையாட்டு Buffalo – race in a slushy field
04	புயி஡்தல் திங்க ³ ளு புயி஡்தல் திங்க ³ ளு	கார்தீக திங்க ³ ளு கார்தீக திங்க ³ ளு	ஐப்பசி ஡ாத஡் October – November
05	஡ாயி திங்க ³ ளு ஡ாயி திங்க ³ ளு	பால்குண திங்க ³ ளு பால்குண திங்க ³ ளு	஡ாசி ஡ாத஡் February – March
06	ஸ்யப ³ ர ஹிண்டூ ³ ஸ்யப ³ ர ஹிண்டூ ³	஡ுஸு஡ர ஡ு஡ு ஡ுஸு஡ர ஡ு஡ு	஁ஸுலா஡ியக் கு஡ுவினர் Group of Muslims
07	அ஡, அ஡ அ஡	அ஡, அ஡ அ஡, அ஡	அ஡
08	சரதீ஡்தே ஷ ² ரத்தி஡்தே	ஸீதி, ஡ிய஡ு, ஁஡ு஡ு, ஁஡ு஡ு, கரூ, ஡஡ுதி	஁஡ு஡ு஡ு, ஁஡ு஡ு஡ு஡ு஡ு

		ஸித் ⁴ தி, நியம, ஒப்பந்த ³ உட ³ ம்ப ³ டி ³ கெ, கராரு, ஸம்மதி	
09	யோடி தோ ³ டி	கோகீ கூக்கெ	சொரொடுகோள், துரட்டி
10	சுடசிசு குடுகிஸு	தலமல தளமள	குலுக்குதல்
11	கூனி ஹுணி	கீலு ஃடூ க்ஷேத்ர ஒட் ³ டு ³	வரப்பு
12	முண்டேவு ஸோடே முண்டே ³ வு பொதே ³	டட்டவாத ஸோடே த ³ ட்டவாத ³ பொதே ³	அடர்ந்த புதர் (grow near small river)
13	ஃகூலீடூந்தாகிது ஒக்கலெத் ³ த ³ ந்தாகி ³ த்து	ஃலூடே ஹில்லத் ³ தே ³	இல்லாமல்
14	ஸூசானமூன ஸம்ஷா ² னமௌன	மூயனமூன மயானமௌன	மயான அமைதி
15	புலுசு புலுசு	சரியான சொல் தெரியவில்லை.	பீளை (கண்ணில் இருக்கும் அழுக்கு)
16	ஃடீ ஹட ³ பெ ³	ஸூலீ மூ, வீலீ மூ ஸுலுளெ மக ³ .	தவறான வழியில் பிறந்தவன்.

		வேஷ் ² ய மக ³	(வேசிமகன்)
17	முழி முளி	ரீஸு, கீலெ முளி (ருஷி), ரேகு ³ , கோப	கூரைப்புல்
18	கூட்டி குட்டெ	கீஜுலு திண்டு புடியாரிட்டு கெ ³ ஜ்ஜலு திந்து ³ புடி ³ யாகி ³ த் ³ து ³	கரையான் (செல் அரித்து பொடியாதல்)
19	பீலெ திங்கு ³ பே ⁴ ஷ திங்கு ³ ளு	பீலெ திங்கு ³ ஜெய்ஷ்ட ⁴ திங்கு ³ ளு	வைகாசி மாதம் (may- June)
20	கோலி மர கோ ³ ளி மர	அலட மர ஆலத மர	(goli tree) ஆலமரம்
21	கார்தெ ³ திங்கு ³ ளு	மார்க்கீர திங்கு ³ மார்த ³ ஷி ² ர திங்கு ³ ளு	கார்த்திகை மாதம் (November – December)
22	பேரார்தெ ³ திங்கு ³ ளு	புஷ்ய திங்கு ³ ளு	மார்கழி மாதம் (December – January)
23	மாராய்ரே	ஏனப்ப	என்னப்பா, ஐயா
24	கார்தெ ³ திங்கு ³ ளு	ஆஷாட ⁴ திங்கு ³ ளு	ஆனி மாதம் (June - July)

25	ಪಗ್ಗು ತಿಂಗಳು ಪಕ್ ³ ಕ್ರ ³ ತಿங்க ³ ಼ಱ	ವೈಶಾಖ ತಿಂಗಳು ವಾವಷಾಕ ² ತಿங்க ³ ಼ಱ	ಸಿತ್ತಿರೇ ಮಾತಮ್ (April – may)
26	ಕಡೈ ಕಡ ³ ಯ	ಮಡಕೆ, ಪಾಟ್, ಪಿಚರ್ ಮಡ ³ ಕೇ, ಅಸಮರ್ತ ⁴ , ಪಾಡ್, ಪಿಸರ್	ಮಣ್ಣಾಲ್ செய்த ಸಿರಿಯ ಪಾತ್ತಿರಮ್ (ಕ್ರೂಡಮ್) ಕ್ಕೂವೇ, ಪಾಣೇ, ಮಡಕಲಮ್
27	ಇಕೊಳಾ ಇಕೊಳಾ	ಮಡ್ಕೊಳಾ, ಇರಿಸಿಕೊಳಾ ಮಡ ³ ಕೊಳಾ, ಇರಿಸಿಕೊಳಾ	ಪಿಡಿತ್ತುಕ್ಕೊಳಾ
28	ಚಂಡೆಬಲಿ ಸಂಡೇ ³ ಪ ³ ಲ್ಲಿ	ಚಂಡೆಯಜಿತಿಸುತ್ರ ಸಂಡೇ ³ ಯಜಿತಿಸುತ್ರ	ತಕವಲ್ ಕೊಂಡು ವಂತಾನ್
29	ರಾಪಾಟ ರಾಪಾಡ	ಅಬ್ಬರ, ಗರ್ಜೆನೆ, ಆರ್ಬಟ, ಕಾರಾಟ ಅಪ್ಪರ, ಕ ³ ರಿಜನೇ, ಆರ್ಪ ⁴ ಡ, ಊರಾಡ	ಆರ್ಪ್ಪಾಡ್ಡಮ್
30	ಎಣೆಲ್ ಂಣೇಣಲ್	ಮಳೆಗಾಲ, ವರ್ಷ ಕಾಲ ಮಣೇಕಾ ³ ಲ, ವರ್ಷ ಕಾಲ	ಮಣೇಕ್ಕಾಲಮ್ (April to November)
31	ಕಂತಿ ಕಂತಿ	ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ, ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗುವುದು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ, ಸೂರ್ಯನು	ಸೂರ್ಯನ್ ಮಣೇತಲ್

		முளுகு ³ வுது	
32	பீங்கி படிங்க ³	சூழி மக, வீழி மக ஸூலி மக ³ , வேஷி ² ய மக ³	தவறான வழியில் பிறந்தவன். செல்லமாக திட்டும் போதும் பயன்படுத்துவர். வேசிமகன் (illegal born)
33	பிண தி ³ கி ³ ண	காரி சூது பருவது ஹாரி ஸூத்து ப ³ ருவது ³	இரண்டு சுற்று வருதல்
34	லச்சில லச்சிலு	ஃதல ஹித்தலு	கொல்லைப்புறம்
35	பூகல பண்டீல பூகல பந்தி ³ தெ ³ ந்த	ஃலூவ கால பண்டீலூ ஹூகு ³ வ கால பந்தி ³ தியா	போகும் காலம் வந்ததா
36	கல் கல்லெ	பிண, பிண தி ³ ண்ணெ, தி ³ ப்ப	திண்ணை
37	சூலகி சூலகி	சூ ஷி ² ப	சூபம்
38	பி பிபி ரண	பி பிபி தெ ³ வ்வ	பேய் அடிச்சதா

	ப ³ டி ³ தி ³ த்த	ப ³ டி ³ தி ³ த்த	
39	சீனெடியிடு சே ² ந் ³ ய ³ க ³ டி	சீ ³ டி ³ கள்ளங்க ³ டி ³	கள்ளுக்கடை
40	பாலு பாலு	காலு ஹாலு	பால்
41	பாலு மர பாலு மர	காலு மர ஹாலு மர	ஏழிலைப் பாலு மரம்
42	ரண்டி ரண்டி	சரியான சால் தெரியவில்லை.	ஒருபைசாவுக்கும் உதவாதவள்
43	பீலுசுடி பீ ³ ஸுடி	பீ ³ பீ ³ ஸுடி	பீ ³ (கணவன் இருக்கும் பீ ³ பீ ³ ஸுடி தொடர்பு வைத்திருத்தல்)
44	பீ ³ ஸுடி பீ ³ ஸுடி	பீ ³ பீ ³ ஸுடி	கோபம்
45	சீ ³ டி ³ டி ³ சீ ³ டி ³ டி ³ டி ³	சீ ³ டி ³ டி ³ சீ ³ டி ³ டி ³ டி ³ டி ³	பெரிய வர்ப்பு
46	சீ ³ டி ³ டி ³ டி ³ சீ ³ டி ³ டி ³ டி ³ டி ³	சீ ³ டி ³ டி ³ டி ³ சீ ³ டி ³ டி ³ டி ³ டி ³	கள்ளு கிடைக்கும் இடம்

47	ಪಡುಬಾನ ಪಠು ³ ಪಾ ³ ನ	ಪಡುವಣ ಪಠು ³ ವಣ	ಮೇற்கು
48	ಹೊಂಬಣ್ಣ ಹೊರಾಂಪ ³ ಣ್ಣ	ಬೆನ್ನದಬಣ್ಣ ಸಿನ್ನತ ³ ಪ ³ ಣ್ಣ	ತங்க ನிறಮ್
49	ತಲ್ಪರ್ ತಲ್ಪರ್	ಕುಡುಗತ್ತಿ, ಪರಶು ಕುಡು ³ ಕ ³ ತ್ತಿ, ಪರಷ್ಠ ²	ಕೊಡುವಾಗ್
50	ತಡಮೆ ತಡ ³ ಮೆ	ಸರಿಯಾನ ಸೊಲ್ ತೆರಿಯವಿಲ್ಲ.	ತಡುತ್ತು
51	ಬಸ್ತಿ ಬಸ್ತಿ	ಬಸುರಿ, ಗರ್ಭಿಣಿ ಬಸ್ತುರಿ, ಕರ್ಪಿ ³ ಣಿ	ಕರ್ಪಿ ³ ಣಿ
52	ಬೇಷತಿಂಗಳಿಗೆ ಬೇ ⁴ ಷ ತಿಂಗ ³ ಗಳಿಕೆ ³	ಬೇಷಿಂಕಾಲ ಬೇ ⁴ ಷಿಕೆ ³ ಕಾಲ	ಬೇಷಿಂ ಕಾಲಮ್ , ಕೋಡೆಕ್ ಕಾಲಮ್
53	ಆಟಿತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆ ³ ಡಿತಿಂಗ ³ ಗಳಲ್ಲಿ	ಆಷಾಡಿತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆ ³ ಡ ³ ಡಿತಿಂಗ ³ ಗಳಲ್ಲಿ 3	ಆ ³ ಡಿ ಮಾತಮ್
54	ಆಟಿಕೂರಲು ಆ ³ ಡಿಕೋರಲು	ಆಷಾಡಸಿತನ ಆ ³ ಡ ³ ಡಿ ಷಿತನ	ಆ ³ ಡಿ (ಮಾತ) ಸಿತನಮ್ (ಸಿರ್ವರಿಸೆ)
55	ಮಂಥನ ಮ ² ಂಥನ	ಬಿಂತನೆ ಸಿಂತನೆ	ಸಿಂತನೇ (ಯೋಸನೇ)
56	ಪಟ್ಟಿಸೀರೆಯುಟ್ಟು ಪಟ್ಟಿಸೀರೆಯುಟ್ಟು (ತಡಿಮಲಾನ ಸೇವೆ)	ಪಟ್ಟಿಸೀರೆಯುಟ್ಟು ಪಟ್ಟಿಸೀರೆಯುಟ್ಟು	ಪಟ್ಟಿಸೀರೆಯುಟ್ಟು

57	ஸಬலு ஸபூ ³ பு	காரண, நேச காரண, நெப	காரணம்
58	ஸஸாபரி உஸாப ³ ரி	ஐவாபு ³	பொறுப்பு, கடமை,
59	சுதலி குதல்லி	சுலிதலி குளிதல்லி	உட்கார்ந்து கொள்ளுதல், அமர்ந்து கொள்ளுதல்
60	கே ³ ரஸேயிரிஸி கே ³ ரஸேயிரிஸி	மொர மொர	முறம்
61	பெச்சாத ³ ளு பெச்சாத ³ ளு	ஸப்பெயாகு ³	உம்மென்று ஆதல், ஆச்சிரியத்தில் வாயடைத்து நின்றிருப்பது.
62	அவன், அவன் அவன்	அவன், அவன் அவன், அவன்	அவன் (அந்த என்பதே சில இடங்களில் சரியாக உள்ளது)
63	முகுடு முகுடு ³	முகுடு மீன் முகுடு ³ மீன்	முகுடு மீன்
64	மடெ ³ ஞ்ஜி மடெ ³ ஞ்ஜி	மடெ ³ ஞ்ஜி மீன் மடெ ³ ஞ்ஜி மீன்	மடெஞ்சி மீன்

65	அம்படே அம்ப ³ டெ ³	ஸட்டின்படே உத் ³ தி ³ னப ³ டெ ³	உளுந்து வடை
66	கே ³ ருஹாடி ³	கோ ³ ட ³ ம்பி ³ மர	முந்திரி மரம்
67	இஸ	விஷ	விஷம்

4.2. துளுச் சொற்களை மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள்

• கன்னடத்தில் 'வாலாட்டிக் குருவி' என்ற சொல்லிற்கு 'ஸீலீ கீ, கும்' 'சுனீ கீ' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இக்கதையில் வாலாட்டிக் குருவி என்பதற்கு வட்டார வழக்குச் சொல்லான 'புண்ட கீ' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. புண்டத ஹக்கி என்ற சொல்லிற்குக் கன்னடத்தில் பொருள் இல்லை. இக்கதை நிகழும் பகுதியில் இச்சொல் புண்டத ஹக்கி என்ற சொல்லாக வழங்கப்படுகிறது. இச்சொல் அப்பகுதி மக்களைத் தவிர பெரும்பான்மையானவர்கள் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. அந்நிலையில் இக்கதையை மொழிபெயர்க்கும் பொழுது அதற்கான பொருளைச் சரியாகப் புரிந்து மொழிபெயர்க்காவிடில் அதற்கான பொருளே மாறுபடும் வாய்ப்பு அதிகமாக உள்ளது.

• இதைப் போன்றே பரிசு சிறுகதையில் வரும் **பூவரசு மரம், ஒப்பந்தம், அவன், இஸ்லாமிய குழுவினர்**, ஆகிய சொற்களுக்குத் துளுச் சொற்களே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இச்சொற்களைக் குறிக்கும் (புகூரி மர) **பூஹூரி மர, (சுரூனீ) ஷீரத்தினந்தெ, (அவ) அம்வ, (ஸூபர் கீ) ஸ்யபீர**

ஹரிண்டு³, (ஹீலீ) தோ³டி, (சுடயீஸ்) குடுகிஸலி, ஹுணி (ஹீ) என்ற சொற்களுக்கு இலக்கியக் கன்னடத்தில் பொருள் காணப்படவில்லை. அதே வேளையில் சில சொற்கள் வேறு பொருள்களையும் கொண்டுள்ளன. உதாரணமாக **'புஹூரி'** என்றால் கன்னடச் சொல்லில் **'பம்பரம்'** என்று பொருள் ஆகும். இவ்வாறு கன்னட இலக்கியச் சொற்களுக்கான பொருள் இக்கதை நிகழும் வட்டார வழக்குப் பகுதியில் வேறு பொருள் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. எனவே கதை நிகழ்வில் இச்சொற்களைப் படிக்கும் பொழுது பொருள் புரிந்து கொள்வது கடினமாகவும் அச்சொல்லிற்கு வேறுபொருள் ஏதேனும் இருக்குமோ என்ற ஐயமும் ஏற்படுகிறது.

- கன்னடத்தில் **கம்ப³ளக³த³தே³** (ಕಂಬಳಗದ್ದೆ) என்ற சொல்லிற்கு எருமை மாட்டுத் தொழுவம் என்பது நேரடி பொருளாகும். ஆனால் மங்களூர் வட்டாரப் பகுதியில் அது, தமிழ் மக்களால் விளையாடப்படும் ஜல்லிக்கட்டைப் போன்ற ஒரு விளையாட்டைக் குறிப்பதாகும். இவ்விளையாட்டு நவம்பர் முதல் மார்ச் மாதம் வரை வட கன்னடம், சிவமொக்கா, உடுப்பி, மாவட்டங்களில் நடைப்பெறும். எருமை மாடுகளை இணை ஏரில் பூட்டி சகதி நிறைந்த தடத்தில் வீரரால் விரட்டப்படும். இதில் வேகமாக ஓடி இலக்கை அடையும் எருமை மாட்டு இணைக்கு வெற்றி வாகை சூடப்படும். பரிசு சிறுகதையில் 'கம்பள கத்தே' என்பது அதிக இடத்தில் பயின்று வருகிறது. அந்த விளையாட்டிற்கு உகந்த நிலத்தை ஆசிரியர் இங்கு 'கம்பள கத்தே' என்று குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார். அதற்கு நேரடியான பொருள் என்னவென்பதை உற்று நோக்கினால் 'எருமை மாடு கட்டும் சகதி நிறைந்த இடம்' என்பதாகும். இந்தப் பொருளைக் கருத்தில் கொண்டு இதைக் கதையில் அப்படியே

பயன்படுத்தினால் பெறுமொழி வாசிப்பில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இச்சொல் 'கம்பள நிலம்' என்று தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பொருள் தெளிவிற்காக அடிக்குறிப்பில் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

- **(அவ்) அம்வ** என்ற சொல்லிற்கு நேரடிப் பொருள் அவன் என்பதாகும். ஆனால் கதையில் சில இடங்களில் அவன் என்பதைப் பயன்படுத்தினால் வாசிப்பில் நெருடல் ஏற்படுவது சிக்கலாக உள்ளது. ஆகவே, அவ்விடங்களில் 'அவன்' என்பதற்குப் பதிலாக 'அந்த' என்ற சொல் தரப்பட்டுள்ளது. கதைச்சூழலுக்கு அவ்விடங்களில் அந்த என்ற சொல்லே சரியாக உள்ளது.

(உ.ம்): அவ் பேவசீஃ ஐத்டவர மனையோசுந் ஸுபீனகாயி ஐரணீ, பீல்ட மூஃ, ராகி பீல, அரியுவ கல்லு, தன்ன பொஜ்ஜ.... சுடுகாடுகளன்னெல்லா இட்டு, முக² தப்பிஸிகொண்டு³ யாகெ அலீதித்தா³னெ கள்ளஸுளெமக³.....? அவ் ஹொலெமாதிக³ நம்ம சாவடி³யொளகெ³ காலிட்டு, பூ⁴தத³ ஏத் ஹொடெ³ஸிபி³ட்ட.....?

அம்வ பே³வர்ஸி இத்த³வர மனெயொளக³ உப்பினகாயி ப⁴ரணி, பெ³ல்லத³ மூட்டெ, ராகி³ சீல, அரியுவ கல்லு, தன்ன பொஜ்ஜ.... ஸு³கா³டு³களன்னெல்லா இட்டு, முக² தப்பிஸிகொண்டு³ யாகெ அலீதித்தா³னெ கள்ளஸுளெமக³.....? **அம்வ** ஹொலெமாதிக³ நம்ம சாவடி³யொளகெ³ காலிட்டு, பூ⁴தத³ ஏத் ஹொடெ³ஸிபி³ட்ட.....?

அவன் அனாதை நாயி இருந்த வீட்டுல எல்லாம் ஊறுகாய், வெல்ல மூட்டை, கேழ்வரகு மூட்டை, உரல், தன் பிணம்.... சுடுகாடுகளையெல்லாம் வைத்து தலைவறைவாகி ஏன் அலைஞ்சிட்டு இருக்கான் திருட்டு வேசிமவன்....? **அவன்** ஹொலெமாதிக நம்ம வீட்ல

கால் வைச்சு, பூதத்தின் வீடு, கட்டில் எல்லாவற்றையும் அசுத்தம் செய்து,
எங்க மனைவிமாருக்கெல்லாம் பூதத்தின் சாபத்தை அடிக்க வைத்து
விட்டான்....

என்பது நேரடிப் பொருளாகும். அவ்வாக்கியத்தை **அந்த** அனாதை நாயி ஊர்ல
இருந்த வீட்டுல எல்லாம் ஊறுகாய், வெல்ல மூட்டை, கேழ்வரகு மூட்டை,
உரல், தன் பிணம்.... சுடுகாடுகளையெல்லாம் வைத்து தலைமறைவாகி ஏன்
அலைஞ்சிட்டு இருக்கான் திருட்டு வேசி மவன்....? **அந்த** ஹோலெமாதிக நம்ம
வீட்ல கால் வைச்சு, பூதத்தின் வீடு, கட்டில் எல்லாவற்றையும் அசுத்தம் செய்து,
எங்க மனைவிமாருக்கெல்லாம் பூதத்தின் சாபத்தை அடிக்க வைத்து
விட்டான்...? என்று பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

- **கோடைக்காலம் அல்லது வேனிற் காலம்** என்ற சொல் கன்னடத்தில்
'பேஷிகேகால' என்ற பொருளில் வழங்கப்படுகிறது. இக்கதையில் துளுச்
சொல்லான 'பேஷிங்கள்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
கன்னடத்தில் பேஷி எனும் இச்சொல்லுக்குப் பொருள் காணப்படவில்லை.
ஆனால், திங்கள் என்பதற்கு மாதம் எனும் பொருள் காணப்படுகிறது. அதைப்
போன்றே தமிழிலும் திங்கள் என்பது மாதத்தையும் ஒரு கிழமையின்
பெயரையும் குறிப்பதாகும். இச்சிறுகதையில் ஆசிரியர் மாதம் என்ற
பொருளிலே பேஷிங்கள் எனும் துளுச் சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.
அதற்கு நிகரான 'ஜீஹூ கீர்ப்' என்ற சொல் கன்னடத்தில் இருப்பினும்
ஆசிரியர் துளுச் சொல்லையே இங்கு பயன்படுத்தியுள்ளார். இது தமிழில்
வைகாசி மாதத்தைக் குறிக்கிறது. ஆகவே மொழிபெயர்க்கையில் தமிழ் மாதமே
குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

- கன்னடத்தில் **புயிந்தல்** என்ற மாதத்திற்குக் **கார்த்திக திங்களு** என்ற சொல் இருப்பினும் ஆசிரியர் மங்களுர் வட்டார வழக்கில் இடம் பெற்றிருக்கும் துளுச் சொல்லான **'புயிந்தல்' (ಪುಯಿಂಱಲ್)** என்ற சொல் பயன்படுத்தியுள்ளார். இச்சொல்லிற்குத் தமிழில் **ஐப்பசி மாதம்** என்பது சரியான பொருளாகும். இதே போன்று **(ಮಾಯಿ) மாயி, (ಜಾರ್ದீ ತಿಂಗ್ಲು) ஜார்தீ³ திங்க்ளு, (ಪீರಾರ್ದீ ತಿಂಗ್ಲು) பேரார்தீ³ திங்க்ளு, (ಪೆಗ್ಗಿ ತಿಂಗ್ಲು) பக்³கு³ திங்க்ளு** ஆகிய சொற்களுக்கு இணையான சொற்கள் கன்னடத்தில் இருப்பினும் ஆசிரியர் மங்களுர் வட்டார வழக்கில் பயன்படுத்தும் துளு மொழி மாதங்களைக் கதையில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.
- மங்களுர் வட்டார வழக்கில் இடம் பெற்றிருக்கும் **கார்தெல் (ಕಾರ್ತೆಲ್)** என்ற துளுச் சொல் கன்னடத்தில் **ஆஷாட** என்பதாகும். கன்னடத்தில் **ஆஷாட** என்றால் தமிழில் **ஆடி** மாதமாகும். ஆனால், வட்டார வழக்கின் படி கவனித்தால் தமிழில் **ஆனி மாதம்** என்பதே பொருத்தமாக உள்ளது. எனவே மொழிபெயர்க்கையில் ஆனி மாதம் என்று பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- மங்களுர் வட்டார வழக்கில் **முண்டே³வு பொதே³ (ಮುಂಡೇವು ಪೊದೆ)** என்ற சொல்லிற்கு நதிக்கரை ஓரத்தில் காணப்படும் **'அடர்ந்த பசுமையான புதர்'** என்பது பொருளாகும். ஆனால் கன்னடத்திலும் தமிழிலும் முண்டேவு என்ற சொல்லிற்கு முண்டை என்ற வசைச்சொல் நேரடி பொருளாகும். பொதே என்பதற்குப் புதர் என்பதே பொருளாகும். இந்நிலையில் கதையில் ஆசிரியர் இங்கு ஏன் இந்த சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது.
- கன்னடத்தில் **'முளி' (ಮುಳಿ)** என்ற சொல்லிற்குக் **கோபம்** என்ற வேறு பொருள் உள்ளது. ஆனால், மங்களுர் வட்டார வழக்கில் கூரைக்குப்

பயன்படுத்தப்படும் *புல்லை* குறிக்கிறது. இது போன்ற சொற்களைப் மொழிபெயர்க்கையில் ஆசிரியர் எப்பொருளில் தந்துள்ளார் என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு மொழிபெயர்த்தால் மட்டுமே சரியான மொழிபெயர்ப்பாக அமையும். இல்லையேல் பொருள் மாற்றமுற்றுப் புரிதலில் சிக்கலை ஏற்படுத்தும்.

- இச்சொல்லைப் போன்றே 'குடுகிஸு' (கூடகிஸு), 'தொடி' (தொடி), 'ஹுணி' (ஹுனி), 'ஒக்கலெத்தந்தாகித்து' (ஒக்கலெத்தந்தாகித்து), 'ஸமஷனமெளன' (ஸமஷனமெளன), 'கோளி மர' (கோளி மர), 'குட்டெ' (கூட்டெ) ஆகிய துளுச் சொற்களுக்கு இணையாகக் கன்னடத்தில் 'தளமள' (தளமள), 'கொக்கெ' (கொக்கெ), 'க்ஷேத்ர ஒட்டு' (க்ஷேத்ர ஒட்டு), 'இல்லத்தெ' (இல்லத்தெ), 'மயனமெளன' (மயனமெளன), 'ஆலதமர' (ஆலதமர), 'கெஜ்ஜலு திந்து புடியாகித்து' (கெஜ்ஜலு திந்து புடியாகித்து) (கெஜ்ஜலு திந்து புடியாகித்து) ஆகிய சொற்கள் உள்ளன. இருப்பினும் ஆசிரியர் இக்கதைகளில் துளுச் சொற்களையே பயன்படுத்தியுள்ளார். இச்சொற்களுக்கு இணையான தமிழ் சொற்கள் 'குலுக்குதல்', 'சொரொடுகோள்', 'வரப்பு', 'இல்லாமல்', 'மயான அமைதி', 'ஆல மரம்', 'செல் அரித்து பொடியாதல்' ஆகிய சொற்கள் கதைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

- துளுச் சொல்லான 'புளுகு' (புளுகு) என்ற சொல்லிற்கு இணையான சொல்லைக் கன்னடத்தில் அறியமுடியவில்லை. ஆனால், புளுகு என்ற துளுச் சொல்லுக்குத் தமிழில் கண்ணீல் இருக்கும் அழுக்கு என்பது பொருளாகும். ஆகவே, இங்கு 'கண் பீளை' என்று பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

- இக்கதைகளில் மூல நூல் ஆசிரியர் 'ஹடபெ' (கட்ப), 'படிங்க' (பீங்க) என்ற துளுச் சொற்களை அதிக இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார். அதற்கு இணையாகக் கன்னடத்தில் 'ஸுனேமக' (ஸூசுமக), 'வேச்யமக' (வேசுமக) என்ற சொற்கள் உள்ளன. ஆனால், ஆசிரியர் துளுச் சொற்களையே பயன்படுத்தியுள்ளார். தமிழிலும் அதற்கு இணையான தேவிடியாமகன், வேசிமகன், சூளை மகன் ஆகிய சொற்கள் உள்ளன. ஆகவே இடத்திற்கு ஏற்றதைப் போன்று சொற்கள் மாற்றிப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
- 'மாராய்ரே' (மாராய்ரே) என்ற வட்டார வழக்குச் சொல்லுக்கு இணையாகக் கன்னடத்தில் 'ஏனப்ப' (ஏனப்ப) என்ற சொல் உள்ளது. ஆனால், இக்கதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் 'மாராய்ரே' என்ற சொல்லை மங்களுர் பகுதியைச் சேர்ந்த மக்கள் அதிகளவில் பயன்படுத்துவர். இச்சொல்லுக்குத் தமிழில் 'ஐயா', 'என்னப்பா' ஆகிய சொற்கள் நேரிணையாக உள்ளன. ஆனால், சில இடங்களில் கதைச் சூழலுக்கு அச்சொற்கள் தேவையற்றதாக உள்ளன. ஆகவே, தேவையான இடத்தில் பயன்படுத்தியும் பிற பகுதிகளில் நீக்கியும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது.
- 'இகொளா' (இகொளா) என்ற வட்டார வழக்குச் சொல்லுக்குக் கன்னடத்தில் 'மட்கொளா' (மட்கொளா), 'இரிஸிகொளா' (இரிஸிகொளா) என்ற இரு சொற்கள் உள்ளன. அதற்குத் தமிழில் 'பிடித்துக்கொள்' என்பது நேரடிப் பொருளாகும். இங்கு வட்டார வழக்கிலும் கன்னடத்திலும் ஒரே பொருளைத் தருவதால் 'பிடித்துக் கொள்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதே போல் 'சண்டேபலி' (சண்டேபலி) என்ற துளுச் சொல்லுக்குக் கன்னடத்தில்

‘சண்டேயஜிதிஸுத்ர’ (சீண்டீயீசிஸுத்ரு) என்ற சொல் பயன்பாட்டில் உள்ளது.

ஆனால், ஆசிரியர் இங்கு சண்டேபலி என்ற துளுச் சொல் பயன்படுத்தியுள்ளார். இதற்குத் தமிழில் **‘தகவல் தந்தவன்’** என்பது நேரடிப் பொருளாகும்.

- **‘ராபாட’ (ரஹாட)** என்ற துளுச் சொல்லுக்குக் கன்னடத்தில் **‘அப்பர’ (அபூர), ‘கரிஜனெ’ (கரிஜன), ‘ஆர்பட’ (ஆர்பட), ‘ஹாராட’ (ஹாராட)** என்ற மூன்று சொற்கள் பயன்பாட்டில் இருக்கின்றன. இருப்பினும் ஆசிரியர் **‘ராபாட’** என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அதே போன்று கன்னடச் சொல்லான **‘அப்பர’ (அபூர)** என்பதையும் கதைகளில் சில இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இச்சொல்லிற்குத் தமிழில் **‘ஆர்ப்பாட்டம்’** என்பது நேரடிப்பொருளாகும். ஆகவே மொழிபெயர்ப்பில் அச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

- இதே போன்று **‘லச்சிலு’ (லச்சிலு)** என்ற துளுச் சொல்லுக்கு இணையாகக் கன்னடத்தில் **‘ஹித்தலு’ (ஹித்தலு)** என்ற சொல் உள்ளது. ஆசிரியர் கதைகளில் ஹித்தலு மற்றும் லச்சிலு என்ற இரு சொல்லையும் வெவ்வேறு இடங்களில் பயன்படுத்தி இருப்பதைக் காண முடிகிறது. இச்சொல்லிற்குத் தமிழில் **‘கொல்லைப்புறம்’** என்பது நேரடிப் பொருளாகும்.

- **‘எணைல்’ (எணைல்)** என்ற துளுச் சொல்லுக்குத் தமிழிலும் கன்னடத்திலும் மழைக்காலத்தைக் குறிப்பதாக உள்ளது. இச்சொல் குறிப்பாகத் துளு மொழியில் பங்குனி மாதம் முதல் கார்த்திகை மாதம் வரை ஆகும். இது மழைக் காலத்தையே குறிக்கிறது என்று ஆசிரியரிடம் கேட்டு அறிந்திருப்பினும் பெறுமொழிச் சூழலில் இந்த குறிப்பிட்ட காலத்தில் மழை பெய்கிறதா என்பது சரியாக அறியாத நிலையில் மொழிபெயர்க்கையில் மூல நூலில் உள்ள

'எணைல்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வாசகர்களின் புரிதல் காரணமாக அடிக்குறிப்பில் அதற்கான பொருள் தரப்பட்டுள்ளது. இச்சொல்லிற்குக் கன்னடத்தில் 'மளெகால' (ಮಳೆಗಾಲ), 'வர்ப்பு கால' (ವರ್ಷ ಕಾಲ) என்ற இரு சொற்கள் உள்ளன.

- 'திகிண' (ದಿಗಿಣ), 'போகல பந்திதெந்த' (ಪೋಕಲ ಬಂದಿದೇಂತ), 'கல்லை' (ಗಲ್ಲೆ) ஆகிய துளுச் சொற்களுக்குக் கன்னடத்தில் 'எரடு வருத்தி' (ಎರಡು ವೃತ್ತಿ) 'ஹோகுவ கால பந்திதியா' (ಹೋಗುವ ಕಾಲ ಬಂದಿತೀಯಾ), 'திப்ப' (ದಿಬ್ಬ), 'திண்ணை' (ದಿಣ್ಣೆ) என்ற சொற்கள் உள்ளன. அச்சொற்களுக்குத் தமிழில் 'இரண்டு சுற்று வருதல்', 'போகும் காலம் வந்ததா', 'திண்ணை' என்பது நேரடிப்பொருளாகும்.

- 'ஷேந்தியகடி' (ಶೇಂದಿಯಗಡಿ), 'கடங்கினத்த' (ಗಡಂಗಿನತ್ತ) என்ற இரண்டு துளுச் சொல்லுக்கும் கள்ளு கடை என்ற ஒரே பொருள் தான் உள்ளது. ஆனால், ஒரு பொருளுக்கு வெவ்வேறு சொற்கள் துளு மொழியில் இருப்பதை ஆசிரியர் இங்குப் பயன்படுத்தி இருப்பதை வைத்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. கன்னடத்தில் இப்பொருளில் ஒரு சொல் மட்டுமே பயன்பாட்டில் உள்ளது. அச்சொல் 'கள்ளங்கடி' (ಕಲ್ಲಂಗಡಿ) என்பதாகும். தமிழில் மொழிபெயர்க்கையில் ஒரே பொருளைக் குறிக்கக் கூடிய பல சொற்கள் உண்டு. கள்ளுக்கடை என்பதற்கு இரண்டு சொற்கள் உள்ளன.

- 'ஸோலகளை' (ಸೋಲಕಳೆ), 'ரண படிதித்த' (ರಣ ಬಡಿದಿತ್ತ), 'பாலெ மர' (ಪಾಲೆ ಮರ), 'பிஸுரோரி' (ಬಿಸುರೇರಿ), 'கட்டஹுணியல்லி' (ಕಟ್ಟುಹುಣಿಯಲ್ಲೆ), 'படுபான' (ಪೆಡುಬಾನ), 'ஹொம்பண்ண' (ಹೊಂಬಣ್ಣ), 'கேரஸேயிரிஸி' (ಗೆರೆಸೆಯಿರಿಸಿ), 'பெச்சாதளு' (பெச்சுடல்), 'கேருஹாடி' (கேய்காடி), 'இஸ' (ಇஸ்) ஆகிய துளுச்

சொற்களுக்குக் கன்னடத்தில் 'ஷப' (ಶಾப), 'தெவ்வ படிதித்த' (ದೇವ ಬದಿதிತ್ತ), 'ஹாலெ மர' (ಹಾಲ மರ), 'கோப' (கோப), 'தொட்ட கடி' (தொட்ட கடி), 'படுவண' (படுவண), 'சின்னதபண்ண' (சின்னதபண்ண), 'மொர' (மொர), 'ஸப்பெயாகு' (ஸப்பெயாகு), 'கோடம்பி மர' (கோடம்பி மர), 'விஷ' (விஷ) என்ற சொற்கள் உள்ளன.

இருப்பினும் ஆசிரியர் துளுச் சொற்களையே பயன்படுத்தி இருப்பதைக் காணலாம். தமிழில் இச்சொற்களுக்குச் சாபம், பேய் அடிச்சதா, ஏழிலைப் பாலை மரம், கோபம், பெரிய வரப்பு, மேற்கு, தங்க நிறம், முறம், உம்மென்று ஆதல், முந்திரிமரம், விஷம் என்பது நேரடிப் பொருளாகும்.

- 'தல்பர்' (தல்பர்) என்ற துளுச் சொல்லுக்குக் கன்னடத்தில் 'குடுகத்தி' (குடுகத்தி), 'பரஷு' (பரஷு) என்ற இரு சொற்கள் உள்ளன. இச்சொல்லுக்குத் தமிழில் கொடுவாள் என்பது நேரடிப் பொருளாகும். ஆசிரியர் கன்னடத்தில் இரு சொற்கள் இருப்பினும் துளுச் சொல்லைப் பயன்படுத்தி இருப்பது கவனிக்கத் தக்கது.

- 'பாலு' (பாலு) என்ற துளுச் சொல்லுக்குக் கன்னடத்தில் 'ஹாலு' (ஹாலு) என்பது சரியான இணையாகும். ஆனால், பாலு என்ற துளுச் சொல்லுக்கு இலக்கிய கன்னடத்தில் 'பங்கு' என்றொரு பொருள் உள்ளது. ஆனால், இங்கு துளுச் சொல்லுக்கான பொருளையே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. கதைச் சூழலை வைத்து நோக்கும் போது துளுச் சொல்லுக்கான பொருளே சரியானதாக உள்ளது. அச்சொல்லுக்கு தமிழில் 'பால்' என்ற சொல்லே சரியான நேரிணையாக உள்ளது. ஆகவே, இங்கு அச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

- 'ரண்டெ' (ரண்டெ), 'தடமெ' (தடமெ), ஆகிய துளுச் சொற்களுக்குக் கன்னடத்தில் இணையான சொல்லை அறியமுடியவில்லை. ஆனால், தமிழில் அச்சொல்லுக்கு 'ஒருபைசாவுக்கும் உதவாதவள்', 'தடுப்பு' என்பது நேரிணையாகும். ஆகவே இங்கு அச்சொற்களே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

- கன்னடத்தில் கர்ப்பிணி என்ற சொல்லிற்குப் 'பஸூரி' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், இக்கதையில் கர்ப்பிணி என்பதற்கு வட்டார வழக்குச் சொல்லான 'பர்ஸி' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பர்ஸி என்ற சொல்லிற்குக் கன்னடத்தில் பொருள் இல்லை. இக்கதை நிகழும் பகுதியான மங்களூர் வட்டாரப் பகுதியில் இச்சொல் கர்ப்பிணி என்ற சொல்லாக வழங்கப்படுகிறது. இதைப் போன்றே இச்சிறுகதையில் வரும் சிந்தனை, காரணம், உட்கார்ந்து கொள்ளுதல், பொறுப்பு ஆகிய சொற்களுக்கு வட்டார வழக்குச் சொற்களே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இச்சொற்களைக் குறிக்கும் மந்தன (மந்தன), சபூபு (சபூபு), உசாபரி (ஸஸாபரி), குதல்லி (குதல்லி) என்ற சொற்களுக்கு இலக்கியக் கன்னடத்தில் பொருள் காணப்படவில்லை. அதே வேளையில் சில சொற்களுக்கு வேறு பொருளையும் கொண்டுள்ளது. இவ்வாறு கன்னட இலக்கியச் சொற்களுக்கான பொருள் இக்கதை நிகழும் வட்டார வழக்குப் பகுதியில் வேறு பொருள் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. எனவே கதை நிகழ்வில் இச்சொற்களைப் படிக்கும் பொழுது பொருள் புரிந்து கொள்வது கடினமாகவும் அச்சொல்லிற்கு வேறுபொருள் ஏதேனும் இருக்குமோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது.

- தமிழில் ஆடி மாதம் என்பதைக் கன்னடத்தில் ஆஷட திங்கள் என்று கூறுவர். இக்கதையில் குறிப்பிட்டிருக்கும் ஆடித் திங்கள் என்ற துளுச் சொல்

தமிழில் குறிப்பதைப் போன்றே இருக்கிறது. ஆனால் கன்னடத்தில் ஆடி என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் இல்லை. ஆடித் திங்கள் என்ற இச்சொல் தமிழில் கூறப்படும் ஆடி மாதம் என்ற பொருளிலே வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் ஆடித் திங்கள் எனும் இச்சொல் கன்னட வட்டாரத் துளுச் சொல்லாக இருப்பினும் தமிழ்ச் சொல்லாகவும் இருக்கிறது. இத்தன்மை திராவிட மொழிக்குடும்பம் இன்றளவிலும் உயிர்ப்புடன் உள்ளது என்பதற்குச் சான்றாக உள்ளது.

- ‘ஆடிகோரலு’ (ಆಟಿಕೊರಲು) என்ற துளுச் சொல் ஆடி மாதத்தில் தாய் வீட்டினர் தன் வீட்டு பெண்ணுக்கு ஆடி சீதனம் தருவதைக் குறிப்பதாகும். கன்னடத்தில் இந்த முறை இல்லை. ஆனால் தமிழில் இம்முறை உள்ளது. ஆகவே அச்சொல்லிற்கு இணையாக ‘ஆடி (மாத) சீதனம் (சீர்வரிசை)’ என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

- கன்னட வட்டாரத் துளுச் சொல்லான பட்டேஷிரே என்ற சொல்லைக் கன்னடத்தில் தப்பஷிரே என்று வழங்குவர். தப்பஷிரே என்பது தடிமனான சேலை என்று பொருள்படுகிறது. கன்னடத்தில் பட்டுஷிரே என்பது தான் பட்டுச்சேலை என்று பொருள்படும். ஆனால், இங்குக் கதையின் சூழலை வைத்து அது தடிமனான சேலை அல்ல பட்டுச் சேலை என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆகவே இங்கு பட்டுச் சேலை என்றே பொருள் கொண்டால் கதைச் சூழலுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும். தடிமனான சேலை என்று பொருள் கொள்ளமுடியாது.

(உ.ம்) ಪಟ್ಟಿ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು, ಕೊರಳು ತುಂಬಾ ಚಿನ್ನ ಹೇರಿದ್ಲೆ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲ ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ

ಕುಳಿತು ಹರಟುತ್ತಿದ್ದರು. (ಪ. எண். 200)

பட்டே ஸீரேயுட்டு, கோரளு தும்பா³ சின்ன ஹெரித்த ஹெங்கஸரெல்ல
நடு³மனேயல்லி குளிது ஹரடுத்தித்³த³ரு.

பட்டுச் சேலை உடுத்தி, கழுத்து நிறைய தங்கம் போட்டிருந்த பொம்பளைங்க
எல்லாம் நடு வீட்டுல உக்காந்துட்டு வெட்டிக் கதை பேசிட்டிருக்காங்க.

- **'முகடு' (முகடு), 'மடெஞ்ஜி' (மடெஞ்ஜி)** ஆகிய துளுச் சொற்கள் மீனின் பெயரைக் குறிப்பதாகும். ஆனால் கன்னடத்திலும் தமிழிலும் அம்மீன்களின் பெயர்களைச் சரிவர அறிய முடியாததால் மூல நூலில் இடம் பெற்றிருப்பவை அப்படியே தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வாசகர்களின் புரிதல் பொருட்டாக அடிக்குறிப்பில் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

- **'அம்படெ' (அம்படெ)** என்ற துளுச் சொல்லுக்குக் கன்னடத்தில் 'உத்தினபடெ' (ஸுடிந்³டெ) என்ற சொல் உள்ளது. இது தமிழில் உளுந்து வடையைக் குறிப்பதாகும். ஆகவே, இங்கு உளுந்து வடை என்றே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

- **'போஸுடி' (போஸுடி)** என்ற துளுச் சொல்லுக்கு கன்னடத்தில் 'ஸுனெ' (ஸுனெ) என்ற சொல் உள்ளது. இருப்பினும் ஆசிரியர் துளுச் சொல் பயன்படுத்தியுள்ளார். போஸுடி என்ற துளுச் சொல்லுக்கு கணவன இருக்கும் போதே வேறொருவருடன் தொடர்பு வைத்திருத்தலாகும். கதைச் சூழலில் மனைவியைக் கணவன் திட்டும் போது இச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, அச்சொல்லுக்கு வேசி என்பதே சரியானதாக உள்ளது.

- சில சொற்களுக்குக் கன்னடத்தில் அதற்கான சரியான நேர் இணையைக் கண்டறிய முடியவில்லை. அது போன்ற சொல்லுக்குத் துளு பொருளைக் கொண்டே மொழிபெயர்ப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் சில

சொற்களுக்குக் கன்னடத்தில் வேறு பொருள் உள்ளது. ஆகவே துளுச் சொற்களுக்கு இணையான பொருளே மொழிபெயர்ப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

- இயல்பான இலக்கியத் தமிழ்ச் சொற்கள் பிற திராவிட மொழிகளில் பேச்சு வழக்காக உள்ளன. பெரும்பாலான வேர்ச்சொற்கள் ஒற்றுமையுடன் அமைந்துள்ளன. மேலும் துளு பேச்சு வழக்கில் தமிழ் ஒலியன்கள் உள்ளன. கன்னடத்தில் சமஸ்கிருத ஒலிகள் காரணமாய் வேறுபட்டு இருப்பதைக் காண முடிகிறது.

தொகுப்புரை:

மேல் குறிப்பிட்டதைப் போன்று கடலோர வட்டார வழக்கில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் துளுச் சொற்களுக்கு இணையான சொற்கள் கன்னடத்தில் இருப்பினும் ஆசிரியர் தமக்குரிய தனி அடையாளமாக அதிகளவில் துளுச் சொற்களையே பயன்படுத்தியுள்ளார். அதைக் கதைகளை மொழிபெயர்க்கையில் நன்கு அறிய முடிகிறது. அவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சில துளுச் சொற்களுக்கு இலக்கியக் கன்னடத்தில் வேறு பொருளும் சில சொற்களுக்குப் பொருள் இல்லாமலும் இருப்பதை அறிய முடிகிறது.

இயல் - 5

கன்னடச் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும்

சமூகப் பண்பாட்டுச் சிக்கல்கள்

இயல் – 5

கன்னடச் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும் சமூகப்

பண்பாட்டுச் சிக்கல்கள்

ஒவ்வொரு மொழியினருக்கும் பழக்க வழக்கங்கள், சடங்குகள், உணவு முறை, விளையாட்டு எனத் தனித்தனியான பண்பாட்டுக் கூறுகள் காணப்படுகின்றன. மூலமொழியில் காணப்படும் பண்பாட்டுக் கூறுகளை அவ்வாறே பெறுமொழியில் தருவது மூலமொழிப் பண்பாட்டைப் பெறுமொழி வாசகர்களும் அறிந்து கொள்ள வழிவகுத்தலாகும். அதன் அடிப்படையில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட கன்னடச் சிறுகதைகளில் காணப்படும் பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கையில் எதிர்கொண்ட சிக்கல்கள் இவ்வியலில் விளக்கப்படுகின்றன.

“பண்பாடு என்றால் ஓர் இனத்தாரின் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள், நோக்கங்கள், இலட்சியங்கள், வாழ்க்கை முறைகள், பழக்கவழக்கங்கள், சமூகச்சட்டங்கள், களவொழுக்கம், கற்பொழுக்கம், அகத்திணை புறத்திணை மரபுகள், இலக்கிய மரபுகள், அரசியலமைப்புகள், ஆடை அணிகலன்கள், திருவிழாக்கள், உணவு, பொழுதுபோக்கு விளையாட்டுகள் இவற்றையெல்லாம் குறிக்கும்” (தனிநாயகம் (மொ: மு. நஜ்மா) 2013:77) என்பர். இந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில் மொழிபெயர்ப்பில் பண்பாட்டுச் சிக்கல்கள் பெறும் இடங்கள் பற்றி அறியலாம்.

5.1. மரியாதை வழக்குகள்

மரியாதை வழக்குகள் என்பது சமவயதில் இருப்போரை ஒரு வழக்கிலும் மூத்தோர், அறிமுகமில்லாத மூன்றாம் நபரை அழைக்கும் போது மரியாதையின்

நிமித்தமாகப் பன்மையில் அழைத்தலும் உயரதிகாரிகளை அவர்களுக்குக் கீழ்ப் பணிபுரிபவர்கள் மரியாதையுடன் அழைத்தலும், அதுவே வயதில் இளையோரை அழைப்பதற்கு ஒரு வழக்கையும் தமிழ்ச் சமூகத்தினர் பின்பற்றி வருகின்றனர். அதன் அடிப்படையில் இலக்கியங்களிலும் தொடர்கள் தமிழ்ச் சூழலுக்கு ஏற்ப அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால், இங்கு ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்ட கன்னடச் சிறுகதைகளில் மரியாதைத் தொடர் வரவேண்டிய சில இடங்களில் ஒருமையில் அழைக்கும் முறை காணப்படுகிறது. அதைத் தமிழ் மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கையில் சிக்கல் எழுகிறது. அதைக் கீழ்க் காணும் அட்டவணையில் காணலாம்.

சான்று

அட்டவணை எண்: 5.1

மரியாதை வழக்கு

வ. எண்	தமிழ் எழுத்துப்பெயர்ப்பும் கன்னட மூலமும்	கன்னடம் – தமிழ் நேர் மொழிபெயர்ப்பு	மொழிபெயர்க்கப் பட்டது
01	அப்பன அப ³ ப ³ ர தாளக்கெ கம்பிஸித ³ க ³ ங்க ³ ய்ய கு ³ டி ³ ஸல எட ³ மூலெயல்லித் ³ த ³ ஹுளெ இனாமின க ³ ண்டன்னு எளெதந்து ³ அப்பன முந்தி ³ ட்டித் ³ த ³ (அபூன்)	அப்பனின் கூச்சலைத் தாங்க முடியாமல் அதிர்ந்த கங்கைய்யா குடிசையின் இடது மூலையிலிருந்த பழைய பரிசுகளின் மூட்டையை இழுத்து வந்து அப்பனின் முன்	அப்பாவின் கூச்சலைத் தாங்க முடியாமல் அதிர்ந்த கங்கைய்யா குடிசையின் இடது மூலையிலிருந்த

	<p>ಅಬ್ಬರ ತಾಳಕ್ಕೆ ಕಂಪಿಸಿದ ಗಂಗೆಯ್ಗೆ ಗುಡಿಸಲ ಎಡ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೆ ಇನಾಮಿನ ಗಂಟನ್ನು ಎಳೆತಂದು ಅಪ್ಪನ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದು)</p>	<p>ವಾವತ್ತಾನ್.</p>	<p>ಪழைய ಪಾರಿಷಕಗಳಿನ್ ಮೃಂದದಾಯೆ ಇಮ್ಮತ್ತು ವந்து ಅಪ್ಪಾವಿನ್ ಮುನ್ ವಾವತ್ತಾನ್.</p>
02	<p>ಒತ್ತು³ ಕುಣಿಕೆಯ ಹಿಂತೆ³ ಸೆನ್ನಾಕಿಯೆ ಇತ್ತ³ವ ಹುಕ್ಕಿಯಾಕೆ 'ಕುಲೆ ಮೆಯಲಿ ಪ³ಂತ³ವರಂತೆ' ಒತ್ತ³ರಾ³ತ್ತಿ³ತ³ತ³ ನೆಂ ಂತ್ತು³ ಸಿನ್ನಮನಿಕೆ ಅಶ್ಚಸಿಯಾಕ³ತೆ³ ಇರಲಿಲ್ಲ. (ಒಂದು ಗಲಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೆ ಇದ್ದವ ಹಿನ್ನಾಕೆ 'ಕುಲೆ ಮೆಯಲಿ ಬಂದವರಂತೆ'</p>	<p>ಒರು ಮಣಿ ನೆರತ್ತಿಕ್ಕು ಮುತ್ತು ನಲ್ಲತಾನ ಇರುತ್ತಾ ಇಪ್ಪ ಂನ್ನ ಅವಿ ಂಡಮ್ಪುಲ ವಂತವರಾಪ್ ಪಾಲ ವಾಯ್ಕು ವಂತತೆಯೆಲ್ಲಮ್ ಪೆಕ್ಕಿರಾನ್ ಂನ್ನು ಸಿನ್ನಮನಿಕ್ಕು ಅಶ್ಚಸಿಯಾಕಾಮಲ್ ಇಲ್ಲಲೆ.</p>	<p>ಒರು ಮಣಿ ನೆರತ್ತಿಕ್ಕು ಮುತ್ತು ನಲ್ಲತಾನ ಇರುತ್ತಾರು ಇಪ್ಪ ಂನ್ನ ಅವಿ ಂಡಮ್ಪುಲ ವಂತವರಾಪ್ ಪಾಲ ವಾಯ್ಕು ವಂತತೆಯೆಲ್ಲಮ್ ಮ್ ಪೆಕ್ಕಿರಾರ್ ಂನ್ನು ಸಿನ್ನಮನಿಕ್ಕು ಅಶ್ಚಸಿಯಾಕಾಮಲ್ ಇಲ್ಲಲೆ.</p>

	<p>ಒರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಚಿನ್ನಮ್ಮನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ)</p>		
03	<p>ಇವನು ಏ ಪರಿಯ ಷಿಡ್ಡಿಕೇ³ನು ಮೂಲ ಂನನುವ ಯೋಸನು ಆಕೇಕ³ ತಲೆ ತುಂಪಾ³ (ಇವನ ಈ ಪರಿಯ ಸಿಟ್ಟಿಗೆನು ಮೂಲ ಎನ್ನುವ ಯೇಚನೆ ಆಕೆಗೆ ತಲೆ ತುಂಬಾ)</p>	<p>ಇವನುಡಯ ಇಂತ ಮಾತೀರಿಯಾನ ಕೋಪತ್ತಿಕ್ಕು ಮೂಲ ಕಾರಣಂ ಂನನುವೆಂನ ಯೋಸನು ಅವನುಕ್ಕು ತಲೆ ನೆರೆಯ.</p>	<p>ಇವನುಡಯ ಇಂತ ಮಾತೀರಿಯಾನ ಕೋಪತ್ತಿಕ್ಕು ಮೂಲ ಕಾರಣಂ ಂನನುವೆಂನ ಯೋಸನು ಅವನುಕ್ಕು ತಲೆ ನೆರೆಯ ಇರುಂತು.</p>

ಮೇಲೆ ಁಗುಣ ಅಡ್ಡವಣುಣಶ್ ಶಾಂಠರೀಲ ವರೀಶು ಂಣ ಂಠ್ಠು, ಪರೀಶು ಶೀರುಕತೆಯೀಲ ಇಡಂ ಪೆಠ್ಠಿರುಕ್ಕುಂ ತುಡರಾಗುಂ. ಇತ್ತತುಡರೀಲ ತಠ್ಠತೆಯೆ ಂರುಮೆಯೀಲ ಶುಲವತಾಕ ಁಗುಣತು. ಇತು ಪೆಠ್ಠುಮುಡೀರಿಯಾನ ತಮೀಲ ಶೀಕ್ಕಲೆ ಂಠ್ಠುಕ್ಕೀಠತು. ಆಕವೆ ಪೆಠ್ಠುಮುಡೀರಿಯಾನ ತಮೀಲ ಮರೀಯತೆ ವಠ್ಠಕ್ಕಾಕಂ ಪಯಠ್ಠುಕ್ಕುತಪ್ಪಡ್ಠುಗುಣತು. ಇತು ಪುುುು ಕತೆಕಗೀಲ ಇಡಂ ಪೆಠ್ಠಿರುಕ್ಕುಂ ಪೀಠ ತುಡರಕಗುಂ ಪೆಠ್ಠುಮುಡೀಶ್ ಕುಠ್ಠುಕ್ಕುಕೆಠ್ಠು ಮುಡೀಪೆಯಕ್ಕುಂ ಪುತು ಮುಠ್ಠೀಯಮೆಕ್ಕುತಪ್ಪಡ್ಠುಗುಣತು.

ಅಡ್ಠುತ ಇರಣ್ಠು ಶಾಂಠುಕಗುಮೆ ವೆಲಲಂ ಕತೆಯೀಲ ಇಡಂ ಪೆಠ್ಠುಕೀಠ್ಠುಠ. ಅಕ್ಕತೆಯೀಲ ವರೂಂ ಶೀಠ್ಠಂಮು ತಠ್ಠ ಕಣವಣು ಂರುಮೆಯೀಲ

விளிப்பதாக உள்ளது. அதைத் தமிழ்ச் சூழலுக்கேற்ப மரியாதைக்குரிய தொடராக மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

5.2. உணவுப் பெயர்கள்

இச்சிறுகதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் உணவு முறைகள் கதை நிகழும் பகுதியில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகளை வெளிப்படுத்துவதாகும். அவற்றைப் பெறுமொழியில் மொழிபெயர்க்கும் பொழுது பெறுமொழி வாசகர்களுக்கு அவ்வுணவு குறித்த அறிமுகம் இல்லாத நிலையில் சிக்கல் எழுவதாக உள்ளது. வாசகர்களின் புரிதலைக் கருத்தில் கொண்டு அவ்வுணவு குறித்தான விளக்கம் மொழிபெயர்ப்பில் அடிக்குறிப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

பரிசு சிறுகதையில் இடம் பெற்றிருக்கும் 'கப்பர் ரொட்டி' (சீஹ் லீஹ்) கதை நிகழும் இடமான மங்கனூர் பகுதியில் வாழும் மக்களின் உணவுப் பழக்கவழக்கங்களில் ஒன்றாகும். மங்கனூர் வட்டார வழக்கில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் 'கப்பர் ரொட்டி' (சீஹ் லீஹ்) என்ற சொல்லிற்குக் கன்னடத்தில் செம்பு, தாமிரம் என்பது நேரடி பொருளாகும். ஆனால் ஆசிரியர் இங்கு உணவு வகையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். செம்பு ரொட்டியா, அது என்ன உணவு? எப்படிச் செய்வார்கள்? என்ற ஐயம் இங்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே இது குறித்து மூல நூல் ஆசிரியரிடம் கேட்ட பொழுது அது செம்பாலான அகலமான பாத்திரத்தின் மேல் போட்டு சுட்டு எடுக்கப்படும் 'அரிசி ரொட்டி' என்று கூறினார். இது அப்பகுதியைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு மட்டுமே தெரிந்த உணவாகும். கருநாடகத்தில் இருக்கும் பிற பகுதி மக்களுக்குக் கூட இது குறித்த புரிதல் அதிகளவில் இல்லை. இந்நிலையில் வேறு மொழிப் பின்புலத்திலிருந்து மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் ஈடுபடும் மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு மட்டும் அது

என்ன உணவு என்பது எப்படித் தெரியும். இவ்வகையான உணவுப் பெயர்கள் குறித்தான புரிதல் மற்றும் அப்பகுதி மக்களின் பண்பாடு குறித்துச் சரிவர அறிந்திருந்தால் மட்டுமே மொழிபெயர்ப்பு தரமானதாக இருக்கும் என்பதை இங்கு அறியமுடிகிறது.

இதே போன்று தாசி என்ற கதையில் இடம் பெற்றிருக்கும் **ரொட்டி பாயாசம்** என்பது வெல்லப்பாயாசத்தில் தனியாக ரொட்டியைச் செய்து பிரித்துப் போட்டு ஊறவைத்துப் பரிமாறுவர். இந்த இனிப்பு நடுவு நாளன்று பூமி பூஜையின் போது நவதானியங்களை வறுத்து வைத்து இந்தப் பாயசத்தையும் வைத்து படையல் போடும் வழக்கம் மங்களூரில் வாழும் துளு மக்களின் சிறப்புக் கூறாகும். தமிழ்ச் சூழலில் பாயாசம் என்பது அறிந்திருப்பினும் ரொட்டி பாயாசம் என்றால் என்னவென்பது குழப்பத்தை உண்டாக்கும். ஆகவே மொழிபெயர்ப்பில் அடிக்குறிப்பு மூலம் இது விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அடுத்ததாக இக்கதையில் இடம் பெறும் மற்றொரு உணவு வகையான **கெஸுவினெலெ பத்ரொடெ** என்பதும் தமிழ்ச் சூழலில் அறிமுகமில்லாத ஒன்றே. கெஸுவினெலெ என்பது சேப்பக்கிழங்கு இலையாகும். இந்த இலையைக் கொண்டே இந்த உணவை செய்வர். இந்த உணவு மங்களூரில் வாழும் துளு மக்களின் சிறப்பு உணவுகளில் ஒன்றாகும். இவ்வுணவை இவர்கள் மழைக்காலத்தில் அதிகளவில் செய்வர். இவ்வுணவை இட்லி செய்வதைப் போல் அரிசியை ஊறவைத்து அதில் மிளகு, வெல்லம், உப்பு, மல்லியைச் சேர்த்து கட்டியாக அரைத்துப் பின் சேப்பக்கிழங்கு இலையில் அதைத் தட்டி, இலையை வட்ட வட்டமாகச் சுருட்டி ஆவியில் வைத்து அவித்து எடுப்பர்.

இவ்வுணவு வகை தமிழ்ச் சூழலில் இல்லாத காரணத்தால் மொழிபெயர்ப்பில் அடிக்குறிப்பின் மூலம் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. இதே போன்று வாழை இலைக் கொழுக்கட்டை என்பது தமிழக உணவில் உண்டு. ஆனால் அதற்கும் இந்த உணவுக்கும் அதிக வேறுபாடு உள்ளது.

வெல்லம் என்ற சிறுகதையில் **‘பாலெ மரத கெத்தெய மத்து குடியுவுது’** என்பது இடம் பெற்றிருக்கிறது. ‘பாலெ மர’ என்பது தமிழில் ஏழிலைப்பாலை மரத்தைக் குறிக்கிறது. ஏழிலைப்பாலை மரத்தை ஏலிலம்பாலா என்றும் அழைக்கின்றனர். இந்த ஏழிலைப்பாலை மரத் தண்டின் மேல் பட்டையை உறிக்கும் பொழுது பால் போன்ற திரவம் வெளி வரும். அப்பாலில் மருத்துவ குணம் இருப்பதால் மங்களுர்ப் பகுதியைச் சேர்ந்த மக்கள் குறிப்பாக ஆடி அமாவாசையன்று சூரியன் உதயம் ஆவதற்கு முன் இப்பாலைக் குடிக்கும் வழக்கத்தைக் காலம் காலமாகப் பின்பற்றி வருகின்றனர். துளு மக்கள் இப்பாலை ‘ஆதி கசாயம்’ என்றும் சொல்கின்றனர். மேலும் இப்பாலை ஆடி அமாவாசை அன்று அப்பகுதியில் மருத்துவ மனைகளிலும் இலவசமாக மக்களுக்கு வழங்குவதைக் காணலாம். இப்பாலைக் குடித்த பின்பே அப்பகுதி துளு மக்கள் அமாவாசையைக் கொண்டாடத் தொடங்குகின்றனர். தமிழ்ச் சூழலில் ஏழிலைப்பாலையின் மருத்துவக் குணம் குறித்த அறிதல் இருப்பினும் இது போன்ற வழக்கம் இல்லாத நிலையில் மொழிபெயர்க்கையில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, பெறுமொழி வாசகப் புரிதலின்மையைச் சரிசெய்ய அடிக்குறிப்பில் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

மேலும் இக்கதையில் இடம் பெற்றிருக்கும் **‘கங்கஸர’ (गंगासर)** என்பது ‘கள்’ போன்ற குடிபானமாகும். இக்குடிபானத்தை முந்திரி பழத்தால் செய்வர்.

முந்திரி பழத்தை மசித்து நான்கு அல்லது ஐந்து நாட்கள் பதப்படுத்தி வைத்திருப்பர். அதன் பிறகு பயன்படுத்தினால் அந்தச் சாறு போதையைத் தரும். இக்குடிபானம் கதை நிகழும் பகுதியில் அதிகளவில் பயன்படுத்தப்படுவதாகும். மேலும், இக்கதையில் காணலாகும் **வெந்தய கஞ்சி** துளு மக்களால் ஆடி மாதத்தில் செய்து உண்ணப்படும் உணவாகும். இவ்வுணவுகள் குறித்து அறிமுகமில்லாத தமிழ்ச் சூழலுக்கு மொழிபெயர்க்கையில் சிக்கல் எழுகிறது. ஆகவே, இது குறித்து அடிக்குறிப்பில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

வளைகாப்புச் சிறுகதையில் காணலாகும் **'மாலுபரி'** அப்பகுதியில் பிரபலமான பாரம்பரிய சிற்றுண்டியாகும். இது பான் கேக் போன்று இருக்கும். இதை நெய் அல்லது எண்ணெயில் பொறித்து எடுப்பர். இச்சிற்றுண்டியை மைதா, சக்கரை, எள் ஆகிய பொருட்களைக் கொண்டு தயாரிப்பார்கள். இந்தச் சிற்றுண்டி குறித்து அறிமுகமில்லாத தமிழ்ச் சூழலுக்கு மொழிபெயர்ப்பதால் அடிக்குறிப்பில் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

5.3. சடங்குகள்

சடங்கு என்பது நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாகும். சடங்குகள் மொழிக்கு மொழி, சமூகத்திற்குச் சமூகம் மாறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பல்வேறு வகையான சடங்கு முறைகள் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. இந்தச் சடங்குகளுக்கெல்லாம் அவர்களிடம் ஏதேனும் ஒரு காரணம் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொண்ட கதைகள் மங்களுர் பகுதியில் வசிக்கும் மக்களின் வாழ்க்கை முறையை எடுத்துரைப்பதாகும். வளைகாப்பு சிறுகதை

பழங்குடி மக்களான கொரகா சமூகத்தினரின் வாழ்க்கையில் நிகழக்கூடிய ஒரு சடங்கு முறையைப் பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது. திருமணமாகிக் கருவுற்ற பெண்ணிற்கு ஏழு அல்லது ஒன்பதாவது மாதத்தில் நடத்தப்படும் ஒரு சடங்கே வளைகாப்பு. வளைகாப்பு சடங்கு ஒவ்வொரு சமூகத்தினரிடமும் மாறுபட்டு காணப்படுகிறது. அவ்வாறே கொரகா சமூகத்தினரிடமும் வளைகாப்பு என்பது 'பயக்கெ' என்ற பெயரில் வழங்கப்படுகிறது. பயக்கெ என்றால் தமிழில் ஆசை அல்லது ஏக்கம் என்று பொருள் கொள்ளலாம். இந்த வளைகாப்பு சடங்கின் பொழுது கருவுற்ற கர்ப்பிணிப் பெண்ணைத் திருமணக் கோலத்தில் அலங்கரித்து அவளுக்கு முன்னால் முறத்தை வைத்துப் பலகாரங்களைப் பரிமாறுகின்றனர். அதன் பின் கர்ப்பிணிப் பெண்ணின் கையால் வளைகாப்பு சடங்கிற்கு வந்திருக்கும் குழந்தைகளில் அவள் விரும்பும் ஏதேனும் இரண்டு குழந்தைகளுக்கு முட்டை வழங்கும் பழக்கம் உள்ளது. அதன் பின் பிற பலகாரங்களைக் கர்ப்பிணிப் பெண்ணிற்குத் தருகின்றனர். இந்தச் சடங்கு அவர்களுடைய வளைகாப்பு நிகழ்வில் முக்கியமானதாக உள்ளது. ஆனால், தமிழில் வளைகாப்பு சடங்கு என்பது முற்றிலும் மாறுபட்டு உள்ளது. அவர்களிடம் இது போன்ற முட்டை தரும் வழக்கம் இல்லை. இருப்பினும் அம்மக்களின் பண்பாடு குறித்துப் பெறுமொழி வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய தேவை இருப்பதால் அவ்வழக்கம் அப்படியே இக்கதையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தாசி சிறுகதை நடுவு நாளை துளு மக்கள் ஒரு விழாவாகக் கொண்டாடுவதை எடுத்துரைக்கிறது. நடுவு நாளன்று அவர்கள் பூமித்தாய்க்குப் படையலுக்காக நவதானியங்கள் மற்றும் இனிப்புப் பலகாரங்களைச் செய்து

வழிப்படுவதை அறிய முடிகிறது. இது எல்லா விவசாய மக்களிடமும் காணப்படுவதாகும். ஆனால், வழிபாட்டு முறை என்பது இவர்களிடம் மாறுபட்டு உள்ளது. அதை அவர்கள் ஒரு விழாவாகவே கொண்டாடுவதை அறிய முடிகிறது. தமிழர்கள் முதல் விளைச்சலைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு உழவு நிலத்தில் மஞ்சள் அல்லது சாணத்தில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து கற்பூரம், தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், விதை நெல் ஆகியவற்றை வைத்து பூஜை செய்வர். அதன் பின் பிற விவசாயப் பணிகளை மேற்கொள்வர். ஆனால், இங்கு அவர்கள் வறுத்த நவதானியங்களை வைத்து வழிப்படுவதாக உள்ளது. ஆகவே, இந்தச் சடங்கு முறையைப் பெறுமொழி வாசகர்களும் அறிந்து கொள்ள மூலமொழியில் இருப்பதைப் போன்றே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

வெள்ளைக்காக்கை சிறுகதையில் காணலாகும் 'உபநயனம்' என்பது பிரமாணர்கள் சமூகத்தில் நிகழும் ஒரு சடங்கு முறையாகும். இதைப் பூணூல் தரிக்கும் சடங்கு என்பர். இச்சடங்கை ஆண் மகனுக்குப் பதின்மூன்று வயதுக்குள் செய்ய வேண்டும் என்பர். முதன் முதலாக அணிவதையே உபநயனம் என்பர். பூணூல் அணிவிக்கும் பொழுது காயத்ரி மந்திரம் சொல்லி மனதை ஒருநிலைப்படுத்துவர். இக்காலத்தில் பூணூல் என்பது பிரமாணர்கள் மட்டும் அணிவதாக மாறியுள்ளது. இம்முறை தமிழர்களிடமும் காணப்படுகிறது. பண்டையக் காலத்தில் புதிதாக ஏதேனும் ஒன்றைக் கற்றுக் கொள்பவர்கள் அனைவருமே பூணூல் அணியும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. கன்னடத்தில் இருப்பதைப் போன்றே பெறுமொழியில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்து புரிதலுக்காக அடிக்குறிப்பில் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

இதைப் போன்று இக்கதையில் மற்றொரு சடங்கு முறையும் இடம் பெற்றுள்ளது. அதாவது அறுவடைக்கு முன்பு அறுவடைக்குத் தயாராக இருக்கும் முதல் விளைச்சலுக்கு நடத்தப்படும் பூஜையாகும். இப்பூஜை துளு நாட்டில் வர்க்கப் பேதமின்றி இன்றளவிலும் நடந்து வரும் ஒரு சடங்காகும். குறிப்பாக இப்பூஜை ஆடி பெளர்ணமி நாளன்று செய்யப்படும். அறுவடைக்குத் தயாராக இருக்கும் விளை நிலத்தில் அரிசி உருண்டை, எண்ணையில் சுட்ட முறுக்கு, அரிசிப் பாயசம், சாதம் மற்றும் பிற பலகாரங்களை வாழை இலையில் வைத்து வயல் வரப்பில் பரிமாறுவர், அதன் பின் கர்ப்பம் தரித்து இன்னும் கொஞ்ச நாளில் பிரசவிக்க இருக்கும் கர்ப்பிணிப் பயிர்கள் இரண்டின் முடியைப் பிடித்து முடிச்சுப் போட்டு மல்லிகை பூ வைத்து, குங்குமம் வைத்து, பின் ஆரத்தி எடுப்பர். இப்பூஜையைச் செய்வதால் அவர்களுக்கு நிறைமாதக் கர்ப்பிணி பெண்ணுக்குச் சீமந்தம் செய்த மகிழ்ச்சி கிடைக்கின்றது. இதை இயற்கையின் வழிபாடாக மட்டும் நினைக்காமல் தன் வீட்டுப் பெண்ணின் வயிற்றை நிரப்பிய அளவிற்கு அவர்களுக்கு மன நிம்மதி கிடைப்பதாக அவர்கள் நம்புகின்றனர். இந்தச் சடங்கு முறை தமிழிலும் இருப்பதை அறிய முடிகிறது. ஆனால், சடங்கு முறையில் ஒவ்வொரு பகுதியில் வெவ்வேறு மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆகவே, இக்கதையை மொழிபெயர்க்கையில் மூல நூலில் இருப்பதைப் போன்றே பெறுமொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கதையில் சோண சங்கிராந்தி என்னும் மற்றொரு விழாவும் காணப்படுகிறது. இவ்விழா கன்னட ஷ்ராவண மாதத்தில் செய்யப்படுவதாகும். தமிழில் ஆடி மாதமாகும். துளு நாட்டில் இருக்கும் ஒவ்வொரு விவசாயி வீட்டிலும் இவ்விழா கொண்டாடப்படும். இவ்விழாவிற்கு 'ஹொஸ்தில பூஜை'

என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. இவ்விழா மழைக்காலத் தொடக்கப் பூஜையாக அமைகிறது. இளம் பயிர்களைக் கொண்டு வந்து வீட்டு வாசலில் வைத்து, பல விதமான இனிப்புப் பலகாரங்களைச் செய்து, உறவினர்களையும் அழைத்து பூஜை செய்த பின் அனைவருக்கும் பரிமாறி மகிழ்வர். இதுவே சோண சங்கிராந்தியாகும். இது தமிழ்ச் சூழலுக்குப் புதுமையான ஒன்று என்பதால் மூல கதையில் இருப்பதை அப்படியே அளித்துப் புரிதலின் காரணமாக அடிக்குறிப்பில் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

5.3.1. பூத வழிபாடு

துளு மக்களிடத்தில் காணப்படும் பூத வழிபாடு என்பது புதுமையாகவே உள்ளது. 'தமிழில் சங்க காலத்தில் பூத வழிபாடு என்பதொன்று இருந்ததை அறிய முடிகிறது. பிற்காலத்தில் பூதம் என்னும் சொல் முற்காலத்தில் உயரிய பொருளில் வழங்கியதைப் போன்று இல்லாமல். இழிந்த பொருள் கொண்டுள்ளது. தற்போது பூத வழிபாடு என்பதும் இல்லாமல் போய் உள்ளது' (மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி 2014:54). ஆனால், துளு மக்களின் பூத வழிபாடு என்பது இதிலிருந்து சற்று மாறுபட்டே இருக்கிறது. இதில் பல பூத வடிவங்கள் உள்ளன. இதற்கான தனிக் கோவில்களும் அப்பகுதியில் உள்ளன. இக்கோவில்களில் பிராமணர்கள் அல்லாத பிற இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களே பூஜாரிகளாக உள்ளனர். இம்மக்கள் பூத கோல என்ற ஒரு விழாவை நடத்துகின்றனர். அந்த விழாவில் பூதம் போன்று வேடம் அணிந்து வந்து நிகழ்த்துக் கலை நடத்தப்படும். இது அப்பகுதியில் மிகவும் பிரபலம் வாய்ந்ததாகும். அவர்கள் பூதக் கடவுளுக்கு அதிகளவில் பயந்தவர்களாக உள்ளனர். குற்றம் புரிந்தால் உடனே பூதக் கடவுள் தண்டிக்கும் என்ற அசைக்க

முடியாத நம்பிக்கை அவர்களிடத்தில் உள்ளது. சிக்கல்கள் வரும் பொழுது பூதக் கடவுளை நம்பினால் கைவிடுவதில்லை என்ற நம்பிக்கை அவர்களிடத்தில் இன்றளவிலும் இருந்து வருகிறது. ஐந்நூறுக்கும் அதிகமான பூதங்கள் உள்ளன. அதில் சில பூதங்களின் பெயர்கள் இக்கதைகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை 'ஜுமாதி' (جُمَادِي), 'குலெ' (كُلَيْ), 'ஜாரந்தாய' (جَارَندَاي), 'கல்லுர்டி' (كَلْلُورْدِي), 'பப்பர்ய' (بَابَرِي) போன்றவையாகும்.

ஜுமாதி:

ஜுமாதி பூதத் தெய்வத்தை துமாவதி என்றும் அழைப்பர். ஜுமாதி பூதத் தெய்வத்தைப் போன்று ஒன்பது ஜுமாதிகள் உள்ளன. துமசூரா என்பவன் மனிதர்களை உண்டு வருகிறான். அவன் ஒரு வரம் பெற்றவனாக இருந்தான். அவனை ஓர் ஆண் அதே நேரத்தில் பெண்ணாக இருப்பவள் மட்டுமே கொல்ல வேண்டும் என்பதேயாகும். அவன் மக்களுக்குச் செய்யும் கொடுமைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு சிவபெருமானின் மனைவியான பார்வதி தேவியால் அமைதியாக இருக்க முடியவில்லை. சிவபெருமான் அவளைச் சமாதானம் செய்ய முயற்சித்தும் இயலாத நிலையில் சிவபெருமான் துமசூரனை உண்டு விடுமாறு சொல்கிறார். அதனால் பார்வதி ஜுமாதியாக உருமாறி வந்து துமசூரனை அழித்ததாகக் கதை உள்ளது. அதனாலே அவளை துமாவதி என்று அழைப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இப்பகுதி மக்கள் இத்தெய்வத்தின் மேல் சத்தியம் செய்து அதைத் தவறினால் கடுமையாகத் தண்டிக்கும் என்று நம்புகின்றனர். அதைத் தாசிக் கதையில் நாம் காணலாம். இத்தெய்வம் குறித்துத் தமிழ்ச் சூழலில் அறிதல் இல்லாத காரணத்தால் அடிகுறிப்பில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

குலெ :

குலெ பூதம் என்பது ஒரு ஆவி. துளு மக்கள் அதை ஒரு ஆவியாகப் பார்க்காமல் சக்தி வாய்ந்த பூதத் தெய்வமாகப் பார்க்கின்றனர். ஆகவே குலெவை பூதங்களின் ஒரு வடிவமாக வைத்து வணங்குகின்றனர். குலெ பூதத்தை வணங்கினால் வேண்டியதைத் தரும் என்ற நம்பிக்கையும் இவர்களிடம் இருப்பதைக் கதைகளின் மூலம் அறியலாம்.

ஜாரந்தாய :

ஜாரந்தாய துளு மக்களின் காவல் பூதத் தெய்வமாகக் கருதப்படுகிறது. சிவபெருமான் கைலாயத்தில் தியானத்தில் இருந்த பொழுது அரக்கர்கள் தொல்லை தருகின்றனர். அப்பொழுது சிவபெருமான் அவருடைய நீண்ட சடையிலிருந்து வீரபத்ரனை உருவாக்குகிறார். அவனுடைய உருவத்தைப் பார்த்து அரக்கர்கள் தெறித்து ஓடுகின்றனர். அதன் பின் சிவபெருமான் வீரபத்ரனைக் கோபத்திலிருந்து சாந்தமாகுமாறு செய்து பின் பூலோகம் சென்று தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழும் மக்களுக்குத் துணையாக இருக்குமாறு சொல்லி அனுப்பியதாகக் இப்பகுதியில் ஜாரந்தாய குறித்த கதை உள்ளது.

கல்லூர்டி :

கல்லூர்டி பூதத் தெய்வம் துளு நாட்டில் பிரபலமான ஒன்றாகும். சம்பு கல்குட மற்றும் இரவதி அச்சாவதி என்ற தம்பதியினருக்கு மொத்தம் ஐந்து குழந்தைகள். அதில் பீரு கல்கூட மற்றும் காலம்மா கல்லூர்டி இரட்டைக் குழந்தைகள். இவர்கள் இருவரும் அண்ணன் தங்கையாவர். இவர்கள் இருவர் குறித்துப் பல கதைகள் உள்ளன. இவர்கள் ஒரு அரசனின் வஞ்சனையால் பாதிக்கப்பட்டு அவனை எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்து மரணமடைந்ததாகக்

குறிப்பு உள்ளது. அதன் பின் இவர்கள் தர்மத்திற்கு எதிராக நடக்கும் செயல்களை எதிர்த்து மக்களுக்கு உதவி செய்கின்றனர் என்பதால் துளு மக்கள் இவர்களைத் தெய்வமாக வணங்குவதை அறிய முடிகிறது.

பப்பர்ய :

பப்பர்ய துளு நாட்டின் பண்டைய முஸ்லிம் பூதத் தெய்வமாகும். இப்பூதத்தின் தந்தை மாதவ சுலிகல்ல பியாரி. கடலோரப் பகுதியில் உப்பு, மிளகாய் கடை வைத்திருந்தவர். இவருடைய தாய் ஜெயின் மதத்தைச் சேர்ந்தவர். இந்தப் பப்பர்ய கடல் அலையில் அல்லது கடல் கொள்ளையர்களிடம் சிக்கி இறந்திருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. பப்பர்ய பூதம் குறித்துப் பல்வேறு வகையான கதைகள் உள்ளன. பப்பர்ய பூதத்திற்கு எல்லா பப்பர்ய, மல்ல பப்பர்ய ஆகிய பெயர்களும் உள்ளன. முஸ்லிம் பூதத் தெய்வமாகக் கருதப்பட்டாலும் மாமிசத்தை முற்றிலுமாகப் படையலில் மறுக்கின்றனர். கடலுக்குச் செல்லும் முன் பப்பர்ய பூதத்தை வணங்கிச் செல்லும் வழக்கம் துளு மக்களிடம் இருப்பதைக் காண முடிகிறது.

இங்கு ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்ட கதைகளில் இந்த பூதங்களின் பெயர்களெல்லாம் இடம் பெற்றுள்ளன. அவர்களுடைய நம்பிக்கையை எடுத்துரைக்கும் விதமாகவே இவை காணப்படுகின்றன. அவர்கள் பூதங்களுக்கு எவ்வாறு பயந்து தவறுகள் செய்வதைத் தவிர்க்கின்றனர் என்பதைக் கதைகளின் மூலமாக அறிய முடிகிறது. பெறுமொழியான தமிழ்ச் சூழலில் இப்பூதங்கள் குறித்த புரிதலின்மையைப் போக்க மொழிபெயர்ப்பில் அடிக்குறிப்பு மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

5.4. பழமொழி

மக்களின் அன்றாடப் பேச்சு வழக்கில் 'பழமொழி' அதிகளவில் பரவியிருப்பதைக் காணலாம். பழமொழியானது அந்தந்த மொழியிலே பேசப்பட்டு வரும் மக்களின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பதாகும். எனவே, மூலமொழியில் இருக்கும் பழமொழிக்கு இணையான பழமொழியைப் பெறுமொழியில் தருதல் வாசகர்கள் அப்பழமொழியின் உள்ளார்ந்த பொருளைப் புரிந்து கொள்ள வழிவகுக்கும். அதற்கு இணையான பழமொழி இல்லாத பட்சத்தில் மூல மொழியில் இடம்பெற்றிருக்கும் பழமொழியை அப்படியே தருதல் பெறுமொழிக்கு வளம் சேர்ப்பதாகும். வளைகாப்பு என்ற சிறுகதையில் இடம் பிடித்திருக்கும் பழமொழிக்கு இணையான பழமொழி தமிழில் இல்லாததால் மூல மொழி பழமொழி அப்படியே இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.

சான்று

காலினி மூலி, துஷ்டி சூசுவந்தா

ஹாலினல்லி முளுகி³, துப்பத³ல்லி ஈஜுவந்தா

பாலில் முழுகி, நெய்யில் நீச்சலடித்தைப்போல.

என்ற கன்னடப் பழமொழிக்கான இணையான பழமொழி பெறு மொழியில் இல்லாத பட்சத்தில் மொழிபெயர்க்கையில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. இக்கதையில் செல்வச் செழிப்பை எடுத்துரைக்கும் விதமாக இப்பழமொழி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆகவே கன்னடப் பழமொழி அவ்வாறே பெறுமொழியில் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

5.5. சாதிப் பெயர்கள்:

இங்கு ஆய்விற்குத் தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்கும் கன்னடச் சிறுகதைகளில் பல்வேறு சாதிப் பெயர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. சில இடங்களில் சாதி மட்டும் இடம் பெற்றுள்ளது. வேறு சில இடங்களில் பெயர்களுடன் சாதி இணைந்து வந்துள்ளது. தமிழ்ச் சூழலில் பெயருடன் சாதியைச் சேர்த்துச் சொல்லும் வழக்கம் தற்போது கிடையாது. ஆனால், கன்னடச் சூழலில் பெயருடன் சாதியைச் சொல்லும் வழக்கம் உள்ளது. அவற்றை மொழிபெயர்க்கையில் சிக்கல் எழுகிறது. மேலும் கதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் சில சாதிப்பெயர்கள் தமிழில் பட்டியல் சாதியைக் குறிப்பதாக உள்ளது. பட்டியலினத்தவர்களில் பல பிரிவுகள் இருப்பதால் அது போன்ற சாதிகளை எதனுள் அடக்குவது என்ற குழப்பம் வருகிறது. ஆகவே, அவற்றைக் கன்னடத்தில் இருப்பதைப் போன்றே மொழிபெயர்ப்பில் பயன்படுத்தி அதற்கான விளக்கம் அடிக்குறிப்பில் தரப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு இடம் பெற்றிருக்கும் சாதிப் பெயர்களைக் கீழ் வரும் அட்டவணையில் காணலாம்.

சான்று

அட்டவணை எண்: 5.2

சாதிப் பெயர்கள்

வ. எண்	தமிழ் எழுத்துப்பெயர்ப்பும் கன்னட மூலமும்	தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
01	ஹூஸேன் ப ³ யாரி கூஸேன் பூரி	ஹூசேன்பியாரி

02	ஜாரு ஸெட்டி ஜாயு சீட்டி	ஜாரு செட்டி
03	பெங்கு ³ ர பெ ³ ள்சட பீங்கு ³ ர பீ ³ ள்சட	பெங்கு ³ ர பெ ³ ள்சடர்
04	குடு ³ ப பெ ³ ள்சட குடு ³ ப பீ ³ ள்சட	குடு ³ ப பெ ³ ள்சடர்
05	பரங்கி ³ மட் ³ யல பரங்கி ³ மட் ³ யல	பரங்கி ³ மட் ³ யலன்
06	பச்சு ³ மூல்ய பச்சு ³ மூல்ய	பச்சு ³ மூல்யன்
07	வாஸு ⁴ பட்டர் வாஸு ⁴ பட்டர்	வாஸு ⁴ பட்டர்
08	ஸு ³ புராய ⁴ பட்டர் ஸு ³ புராய ⁴ பட்டர்	ஸு ³ புராய ⁴ பட்டர்
09	மன்ய முகெ ³ ர மன்ய முகெ ³ ர	மன்ய முகெ ³ ரன்
10	கொரக ³ செ ² ட்டர் கொரக ³ செ ² ட்டர்	கொரக ³ செ ² ட்டர்
11	ஸு ³ புராய ⁴ பட்டர் ஸு ³ புராய ⁴ பட்டர்	ஸு ³ புராய ⁴ பட்டர்
12	பங்கு ³ மொகே ³ ர பங்கு ³ மொகே ³ ர	பங்கு ³ மொகே ³ ரன்

	ಪಂಗು ಮೋಗೇರ	
13	ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಪಿ ³ ಯಾರಿ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಬ್ಯಾರಿ	ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಪಿಯಾರಿ
14	ಪಿ ³ ಯಾರಿ ಕುಡ್ಡಿ ಬ್ಯಾರಿಕುಟ್ಟಿ	ಪಿಯಾರಿ ಕುಡ್ಡಿ
15	ಷ್ಠ ² ಯಾನುಪೋ ⁴ ಕ ³ ರ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ	ಸಿಯಾನುಪೋಕರ
16	ಕೂರ್ಕ ಪುಜಾರಿ ಕೂಕ್ತ ಪೂಜಾರಿ	ಕೂರ್ಕ ಪುಜಾರಿ
17	ಪಾ ³ ಡ ³ ಮೋಕೇರ ಬಾಡಮೋಗೇರ	ಪಾಡಮೋಕೇರ
18	ಐಪ ³ ರ ಣಿಣ್ಣ ³ ಸೈಬರ ಹಿಂಡು	ಐಪ ³ ರ ಣಿಣ್ಣ
19	ಪಾ ³ ರ್ಕಪಾಲ ಪಿ ³ ಯಾರಿ ಬಾಕ್ರಬೈಲ್ ಬ್ಯಾರಿ	ಪಾರ್ಕಪಾಲ ಪಿಯಾರಿ
20	ತ ³ ಮ್ಪ ³ ಮೂಲ್ಯ ದಂಬಮೂಲ್ಯ	ತಮ್ಪ ಮೂಲ್ಯ
21	ಹೋಲೋಮಾತಿ ³ ಕ ³ ಹೋಲೋಮಾತಿಗ	ಹೋಲೋಮಾತಿಕ
22	ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಮೊಗಲಿ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಮೈಲಿ	ಅಪ್ಪಣ್ಣಾ ಮೊಗಲಿ

23	கூக்ர மௌலி கூக்ர மௌலி	கூக்ர மௌலி
24	குஞ்ஞ மௌலி குஞ்ஞ மௌலி	குஞ்ஞ மௌலி

பியாரி:

இங்கு ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்ட ஐந்து கதைகளில் ஹூசேன்பியாரி, இஸ்மாயில் பியாரி, பியாரி குட்டி, பார்க்பைல் பியாரி ஆகிய பெயர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்பெயர்களில் 'பியாரி' என்றிருப்பது பியாரி மொழியைப் பேசக்கூடிய இசுலாமியர்களைக் குறிக்கக்கூடியதாகும். இம்மொழியை அதிகளவில் பேசக்கூடியவர்கள் தென் கருநாடகம், காசர்கோடு பகுதியில் இருப்பதைக் காணலாம். இம்மொழி இலக்கியத்தில் கன்னட எழுத்து வடிவையே ஏற்றுள்ளது. அதே போன்று சைபரு என்பது தனி நபர் பெயர், ஹிண்டு என்பது ஒரு வகையான முஸ்லிம் குழுவைக் குறிப்பதாகும்.

பெள்சடர்:

இக்கதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் பெள்சடர் என்பது தமிழில் பட்டியல் சாதியினரைக் குறிக்கும். பட்டியலினத்தவர்களில் பல பிரிவுகள் இருப்பதால் இதை எதற்குள் அடக்குவது என்ற குழப்பம் ஏற்படுகிறது. இவர்கள் கள் எடுக்கும் தொழிலைச் செய்பவர்களாவர். ஆனால், துளு பகுதியில் இவர்கள் பூதக் கோவில்களில் பூஜாரியாகவும் பூதக் கோலத்தின் போது உடலில் ஆவி அல்லது தெய்வம் வந்து ஆடுபவர்களாகவும் உள்ளனர். பெள்சடர்

சாதியினரைப் போன்றே ஹொலொமாதிக, மன்ய ஆகியவையும் தமிழில் பட்டியல் சாதியில் வரும்.

மூல்யா:

மூல்யா என்பவர்கள் பாணை செய்யும் தொழிலைச் செய்பவர்களாவர்.

மட்யலா:

மட்யலா என்பவர்கள் துணி துவைக்கும் தொழிலைச் செய்யக்கூடியவர்களாவர்.

பூஜாரி:

பூஜாரி எனப்படுபவர்கள் இங்குப் பழங்குடியின மக்களாவர். இவர்களும் பூதக் கோவில்களில் பூஜைப் பணிகளைச் செய்பவர்களாக உள்ளனர்.

மோகர்:

துளு நாட்டில் கடலோரப் பகுதியில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் மீன்பிடிக்கும் தொழில் செய்து வருகின்றனர்.

மெளலி:

மெளலி என்பவர்கள் நாதஸ்வரம் வாசிக்கும் தொழிலைச் செய்பவர்கள். இங்குத் தரப்பட்டிருக்கும் சாதிப் பெயர்கள் அனைத்தும் கதைகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. அப்பெயர்களை மூல மொழியில் இருப்பதைப் போன்றே பெறுமொழியான தமிழில் அப்படியே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. புரிதலுக்காக அடிக்குறிப்பில் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

சாதித் தெருப் பெயர்கள்:

ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்ட கதைகளில் சாதி சார்ந்தே தெருப் பெயர்கள் அமைந்துள்ளன. நகர்புறங்களில் இது போன்ற சாதியம் சார்ந்த தெரு

பெயர்களைக் காண்பதென்பது அரிது. ஆனால், கிராமப்புறங்களில் இன்றளவிலும் எல்லா இடங்களிலும் இந்த முறை இருப்பதைக் காணலாம். அதுவும் குறிப்பாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஒரு பகுதியாகவும் பிற மக்கள் ஒரு பகுதியாகவும் வாழ்வதைக் காணலாம். அவர்கள் அம்மக்கள் வாழும் தெருவிற்கு அல்லது இடத்திற்கென்று தனிப்பெயர்களை வழங்குவதைப் பார்க்கலாம். அதே போன்று இக்கதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் சாதியம் சார்ந்த தெருப் பெயர்களைக் கீழ் வரும் அட்டவணையில் காணலாம்.

சான்று

அட்டவணை எண்: 5.3

சாதித் தெரு பெயர்கள்

வ. எண்	கன்னட மூலம்	மூலத்திற்கு நிகரான தமிழ் எழுத்துப்பெயர்ப்பு	தமிழில் பெயர்க்கப்பட்டது
01	பீழ்டர் கீரி	பெ3ள்சட3ர கோரி	பெள்சடர் தெரு
02	பீஸ்டர் கீரி	பெ3ஸ்தர கோரி	பெஸ்தரர் தெரு
03	மொகேரர் கீரி	மொகே3ரர கோரி	மொகேரர் தெரு

பெள்சடர் தெரு:

பூஜாரிகள் தெரு, பிராமணர் அல்லாத பிற இனக்குழுவைச் சேர்ந்த பூஜாரி குடும்பத்தினர் வசிக்கும் தெருப்பெயர். இவர்கள் துளு நாட்டின் வழக்கமான பூத கோலாவில் பூத வேடம் ஏற்று பூத ஆட்டம் ஆடக்கூடியவர்கள்.

பெஸ்தர மற்றும் மொகேரர் தெரு:

மீன்வர்கள் தெரு எனப்படும். மீன் பிடிக்கும் தொழிலைச் செய்யக்கூடிய மக்கள் வசிக்கும் தெருவின் பெயராகும்.

மேலே அட்டவணையில் இடம் பெற்றிருக்கும் பெயர்களைப் பெறுமொழியான தமிழில் தருவதைக் காட்டிலும் மூலமொழியான கன்னடத்தின் ஒலிப்பு முறையில் தருவதே சரியாக இருக்கும் என்பதால் மூல மொழியில் இடம் பெற்றிருப்பதைப் போன்றே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு தருவதின் மூலம் மூலமொழியின் பண்பாட்டைப் பெறுமொழியினர் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு அதிகரிக்கும். அது மட்டுமின்றி இவ்வகையான பெயர்களை மொழிபெயர்ப்பது என்பது சிக்கலாக உள்ளது. ஏனென்றால் தமிழ்ச் சூழலில் சாதிப் பெயர்கள் என்பது மாறுபட்டு இருக்கின்றன. கன்னட மூலத்திற்கு இணையான சாதிப் பெயரைக் கண்டறிவதில் குழப்பம் இருப்பதால் அவ்வாறே மொழிபெயர்ப்புச் செய்து புரிதலின் காரணமாக அடிக்குறிப்பில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தொகுப்புரை:

கன்னடச் சிறுகதைகளைத் தமிழ் மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கையில் உணவு முறை, வழிபாட்டு முறை, மரியாதை வழக்கு, சாதிப் பெயர்கள், சாதிப் பெயர் கொண்ட தெருக்கள் என்ற நிலையில் சிக்கல்கள் எழுகின்றன. அவற்றை தமிழ் சூழலுக்கு ஏற்ப எவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இவ்வியல் எடுத்துரைக்கிறது.

முடிவுரை

முடிவுரை

திராவிட மொழிக்குடும்பத்தில் தமிழ் மொழிக்கு அடுத்ததாக இலக்கியத் தோற்றம் கண்ட மொழி கன்னட மொழியாகும். தமிழ் இலக்கியத்தில் சங்க காலத்திலிருந்தே பெண் எழுத்தாளர்கள் இலக்கிய உலகில் தங்கள் தடம் பதித்து வந்துள்ளனர். ஆனால், கன்னட இலக்கியத்தில் தொடக்க காலத்தில் பெண் எழுத்தாளர்களின் தடம் காணப்படவில்லை. இடைக்காலத்திலிருந்தே பெண்பாற் புலவர்களின் தோற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. அவர்களும் பக்தி சார்ந்தே எழுதி வந்துள்ளனர்.

ஆனால் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு கன்னட இலக்கியத்தில் பெரும் மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. நவீனக் கன்னட இலக்கியத் தோற்றத்தின் வெளிப்பாடாக இலக்கிய இயக்கங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்துள்ளன. இவ்வியக்கங்களின் தோற்றத்திற்குப் பிறகு பெண் எழுத்தாளர்களின் வருகையும் அதிகரித்துள்ளது. அவர்கள் தங்களுக்கென்று குறிப்பிட்ட இயக்கங்களைத் தேர்வு செய்து எழுதி வந்துள்ளனர். சிலர் எந்த இயக்கத்தையும் சாராமலும் எழுதி வந்துள்ளனர். இக்காலத் தொடக்கத்தில் எழுதிய பெண் எழுத்தாளர்கள் காந்தியவாதம், சுதந்திரம் முதலானவையைப் பொருண்மையாகக் கொண்டு எழுதி வந்துள்ளனர்.

நாளடைவில் பெண் எழுத்துக்களில் பெரும் மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. அவர்கள் தங்களுக்கான சுதந்திரம், உரிமை, சிக்கல்கள் ஆகியவற்றைத் தங்கள் படைப்புக்களில் வெளிப்படுத்த ஆரம்பித்துள்ளனர். இருப்பினும் முஸ்லிம் மற்றும் கிறித்துவப் பெண் எழுத்தாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்தே

காணப்படுகிறது. வளர்ச்சி நிலையின் காரணமாகத் தற்காலத்தில் இதழ்களிலும் பெண் எழுத்தாளர்கள் அதிகளவில் எழுதி வருகின்றனர்.

அவ்வாறு கன்னட இலக்கிய உலகில் குறிப்பிடத்தக்கவராக இருக்கும் எச். நாகவேணி தனக்கென்று தனி எழுத்து நடையைக் கையாண்டு வருபவர். அவருடைய எழுத்து நடையால் பல வாசகர்களைக் கவர்ந்திருப்பவர். இவருடைய எழுத்துக்களில் கிராமிய வாசத்துடன் துளு பண்பாடு மற்றும் துளு சொற்கள் கலந்த கன்னடத்தை வெளிப்படுத்தி வருவதை அறிய முடிகிறது. அவருடைய எழுத்துக்கள் வாசகர்களின் கண் முன் கதையை அப்படியே காட்சி நிகழ்வாகக் கொண்டு வந்து நிறுத்தும் தன்மையைக் கொண்டதாக இருப்பதை மொழிபெயர்த்த கதைகளின் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

தமிழும் கன்னடமும் திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளாக இருப்பினும் மொழிபெயர்க்கையில் பலவிதமான சிக்கல்கள் எழுகின்றன. கன்னட மொழி சமஸ்கிருத மொழியின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டுள்ளது. கன்னட மொழி அகரவரிசை நெடுங்கணக்கில் வல்லின மெய்யெழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்றும் சமஸ்கிருத மொழியைப் போன்று நான்கு ஒலி வேறுபாடுகள் கொண்டுள்ளன. ஆகவே இயற்பெயர், இடப்பெயர்ச் சொற்களை மொழிபெயர்க்கையில் நிகர் எழுத்து இல்லாமல் இருத்தல், மொழி முதல் எழுத்து, மெய்யமயக்கம், மொழி முதல் மெய்யெழுத்துக்களை மொழிபெயர்ப்பது, பெறுமொழி வாசகர்கள் வாசிப்பில் நெருடல், ஒரே பெயர் சில இடங்களில் வேறு மாதிரியாக இருத்தல் என்று பல நிலைகளில் சிக்கல்கள் எழுகின்றன.

ஒரே மொழி குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவையாக இருப்பினும் சில இடங்களில் சொல், தொடர் அமைப்பு முறையில் சிக்கல், தொடர் வாக்கியம், கன்னடத் தொடர்கள் வேற்றுமை உருபான 'கே' உருபை ஏற்று முற்றுப் பெறா தொடராக இருப்பதைத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்ப்பதில் சிக்கல்கள் எழுகின்றன. எதிரொலிச் சொற்களும் (இநாமு/கிநாமு, எடவி, தடவி) மொழிபெயர்க்க முடியாதவையாக உள்ளன.

சிறுகதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் மொழிக்கலப்பு சில இடங்களில் மொழிபெயர்க்கையில் சிக்கலை ஏற்படுத்துகிறது. ஆகவே அவ்வாறு கதையில் இடம் பெற்றிருக்கும் மொழிக்கலப்புச் சொற்களைப் பெறுமொழியான தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கையில் தேவையான இடத்தில் எழுத்துப்பெயர்ப்பும் மொழிபெயர்ப்பும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

கன்னடத்தில் வேற்றுமை உருபாக வரும் 'இந்த' என்ற சொல்லிற்குத் தமிழில் 'உடன்' என்பதே பொருத்தமாக உள்ளது. ஆனால், அவ்வாறு மொழிபெயர்த்தால் கருத்து மாறுபடுதல், பெறுமொழி வாசிப்பில் நெருடல் என்ற நிலையில் சிக்கல்கள் எழுகின்றன. ஆகவே 'உம்' என்ற இடைச்சொல் மாற்றிணையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மேலும் கன்னடத்தில் ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபான 'கெ' என்ற உருபு இடம் பெற்றிருக்கும் தொடரைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கையில் அதற்கு இணையாகத் தமிழில் நான்காம் வேற்றுமை உருபான 'கு' என்பதே பொருத்தமானதாகும். ஆனால், அவ்வுருபைப் பயன்படுத்தினால் மொழிபெயர்ப்பில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே பெருமொழியான தமிழில்

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபான 'ஐ' உருபைக் கொண்டு தொடரை அமைக்க வேண்டியுள்ளது.

கதைகளில் நிறைந்து காணப்படும் அடுக்குத் தொடர் மற்றும் இரட்டைக்கிளவி சொற்களை மொழிபெயர்ப்பதில் சிக்கல்கள் எழுகின்றன. அவ்வாறு கதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் சொற்களைத் தேவையான இடத்தில் சேர்த்தும் விடுத்தும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. மரபு சார்ந்து சரியான நிகரன்களைப் பதிலீடு செய்ய முடியாத சொற்கள், உணர்வுப் பொருள் சார்ந்து சொற்களைப் பயன்படுத்துவதில் சிக்கல், ஒரு சொல்லுக்குப் பல பொருள் முதலான சிக்கல்கள் மொழிபெயர்க்கையில் எழுகின்றன.

மேலும் பெறுமொழி வாசகர்களின் பொருட்டுச் சில இடங்களில் சொல்லைச் சேர்த்தல், வாக்கிய அமைப்பை மாற்றி அமைத்தல், சொல்லைக் குறைத்தல் என மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டியுள்ளன.

இச்சிறுகதைகள் கன்னடக் கடலோர வட்டார வழக்கில் எழுதப்பட்டவையாகும். ஆசிரியர் துளு மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர் என்பதால் அவருடைய கடலோர வட்டார வழக்கில் துளுச் சொற்களின் தாக்கம் அதிகமாகவே உள்ளன. அச்சொற்களுக்குக் கன்னட மொழியில் சரியான நேர் இணையைக் கண்டறிய முடியவில்லை. மேலும் சில சொற்களுக்குக் கன்னடத்தில் வேறு பொருள் உள்ளது. ஆகவே, அவை மொழிபெயர்ப்பில் சிக்கல்கள் எழக் காரணமாக உள்ளன. அது போன்ற சொல்லுக்குத் துளு பொருளைக் கொண்டே மொழிபெயர்க்க வேண்டியுள்ளது.

• மேலே குறிப்பிட்டதைப் போன்று கடலோர வட்டார வழக்கில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் துளுச் சொற்களுக்கு இணையான சொற்கள்

கன்னடத்தில் இருப்பினும் ஆசிரியர் அவருக்கென்று தனி அடையாளமாக அதிகளவில் துளுச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அதைக் கதைகளை மொழிபெயர்க்கையில் நன்கு அறிய முடிகிறது. மேலும் துளுச் சொற்கள் பெரும்பாலும் தமிழ்ச் சொற்களுக்கு நெருக்கமாக உள்ளன. துளு மொழியில் இருக்கும் பெரும்பாலான வேர்ச்சொற்கள் தமிழ் மொழி சொற்கள் போன்று நெருங்கிய ஒற்றுமையுடன் அமைந்துள்ளன. மேலும் துளுச் பேச்சு வழக்கில் இருக்கக்கூடிய சொற்கள் தமிழ் ஒலியன்களாக உள்ளன. கன்னடத்தில் சமஸ்கிருத ஒலிகள் காரணமாய் வேறுபட்டு இருப்பதை அறிய முடிகிறது. இது திராவிட மொழிக்குடும்பத்திற்கேயான தனித்தன்மையை எடுத்துரைப்பதாக உள்ளது. அது மட்டுமின்றி கன்னடச் சிறுகதைகளில் துளு சொற்கள் அதிகளவில் கலந்திருப்பதால் மும்மொழிகளுக்கிடையில் நிகழும் மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கலாகவும் இருக்கிறது.

மரியாதை வழக்குகள், உணவுப் பெயர்கள், சடங்குகள், பூத வழிபாட்டு முறை, பழமொழிகள், சாதிப் பெயர்கள், சாதித் தெருப்பெயர்கள் ஆகியவற்றை மூலமொழிக்கேற்பப் பதிலீடு செய்யமுடியாத நிலை சிக்கலை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. ஆகவே, அச்சிக்கல்கள் மொழிபெயர்ப்பில் அடிக்குறிப்பின் மூலம் தெளிவுப்படுத்தப்படுகின்றன.

மேற்கண்ட மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களின் மூலம் திராவிட மொழிக்குடும்பமாக இருப்பினும் இருவேறு மொழிகளுக்கிடையில் இலக்கியப் படைப்பை மொழிபெயர்க்கையில் சிக்கல்கள் எழுகின்றன என்ற ஆய்வின் கருதுகோள் மெய்பிக்கப்படுகிறது.

இவ்வாய்விற்காக எச். நாகவேணியின் சிறுகதைகளை மட்டுமே எடுத்துக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்பு மேற்கொள்ளப்பெற்றது. மேலும் புதினம், நாடகம், கவிதை முதலான இலக்கிய வகையைப் பெயர்க்கையில் கன்னட மொழிக்குரிய மொழியியல் கூறுகள், கன்னட மொழி பேசும் மக்களின் சமூகப் பண்பாட்டு கூறுகள் முதலானவற்றைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடியும்.

இவ்வாய்வில் மேற்கொள்ளப்பெற்ற சொல்லடைவை அதிகப்படுத்துவதன் மூலம் கன்னடம் - தமிழ் அகராதி மற்றும் துளு - தமிழ் அகராதி உருவாக்கத்திற்கு இவ்வாய்வு துணை செய்கிறது. கன்னடம் - தமிழ் மொழிகளுக்கிடையே தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பெறும் மொழிபெயர்ப்பு ஆய்வுகள் இவ்விரு மொழிகளுக்கிடையேயான மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளை வரையறை செய்வதற்கும் கன்னட - தமிழ் அகராதி உருவாக்கத்திற்கும் பெரிதும் பயன் தரக்கூடியதாக இருக்கும்.

மேலும் இது போன்ற ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதால் ஒரே மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளுக்கிடையில் காணப்படும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைக் கண்டறிய முடியும்.

இவ்வாய்வின் தொடர்ச்சியாக ஆய்வுச் சூழலில் கன்னடத்திலிருந்து புதினம், நாடகம், கவிதை, பிற வட்டார மொழியலமைந்த ஆக்கங்களைத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்ப்பு செய்யலாம். அதன் வழி கன்னடம் - தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கைகள், கன்னடம் - தமிழ் அகராதிகளை வெளிக்கொணர இயலும்.

துணைநூற்பட்டியல்

துணைநூற்பட்டியல்

துணைமை ஆதாரங்கள்

தமிழ் ஆதாரங்கள்

சிவகாமி, ச. (1983), மொழிபெயர்ப்பு நூற்றொகை, சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

சுப்பிரமணியம், ச.வே. (2004), திராவிட மொழி இலக்கியங்கள், சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

தனிநாயகம் (மொ: நஜ்மா, மு) (2013), “நிலக்கிடக்கையும் கவிதையிலும்: இயற்கை பாடல்களில் ஒப்பீடு”, மாற்றுவெளி, சென்னை (நவம்பர் 2013).

நஞ்சுண்டன், (2007), அக்கா கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள், சென்னை, காலச்சுவடு பதிப்பகம்.

நஞ்சுண்டன், (மொ.ஆ). (2007), அக்கா கன்னடப் பெண் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள், சென்னை: காலச்சுவடு.

நாகவேணி, எச். (மொ: திலகவதி, கு) (2017), “வளைகாப்பு”, திசை எட்டும், சென்னை (ஜூலை – செப்டம்பர் 2017).

நாராயண நம்பி, வ. (---) தமிழில் இந்திய நாவல்கள், சென்னை, தி பார்க்கர்.

பூரணச்சந்திரன், க. (2011), கதையியல் கதைகளை வாசிப்பதற்கும் எழுதுவதற்கும், சென்னை: அடையாளம்.

மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, (2014), துளு நாட்டு வரலாறு, சென்னை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.

முருகேசபாண்டியன், ந. (2016), மொழிபெயர்ப்பியல், சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.

வளர்மதி, மு. (1987), மொழிபெயர்ப்புக் கலை, சென்னை, திருமகள் நிலையம்.

கன்னட ஆதாரங்கள்

தாரிணி சுபதாயினி, ஆர் (2016), “சங்கதனத கட்டிகொள்ளுவ சலத நெலெ: இ சதமானத ஸ்ரீ பரவணிகெகளு (கதையுலக சூழ்நிலை அமைப்பு நிலை: இந்த நூற்றாண்டில் பெண் எழுத்துக்கள்), ஹொசது, பெங்களூரு (ஆகஸ்ட் 2016).

நாகவேணி, எச். (1997), நாகனெ நீரு (நான்காம் தண்ணீர்), பெங்களூரு, கன்னடச் சங்கம்.

பரகூரு ராமசந்திரப்பா (1993, தொ.ஆ), கன்னட சாகித்யதல்லி ஸ்ரீசம்வேதனெய ஷ்வரூப (கன்னட இலக்கியத்தில் பெண் இயற்பியல் கூறுகள்), பெங்களூரு, கருநாடக சாகித்ய அகாடெமி.

மோகன ஆல்வ, எம். (2003, தொ.ஆ), கன்னட வைஜயந்தி, மூடுபிதிரெ, ஆல்வாஷ் பிரகஷன.

ஷேஷுகிரிராவ், எல்.எஸ். (1998), சுபாஷ் கன்னட – கன்னட – ஆங்கிலம் – ஆங்கிலம் – கன்னட நிகண்டு, பெங்களூரு, சுபாஷ் ஷ்டோர்.

ஆங்கில ஆதாரங்கள்

Suniti Kumar Chatterji, (1963), Languages and Literatures of Modern India, Bengal Publishers private ltd.

ஆய்வேடுகள்

கலைச் செல்வன், எம். (1999), டி. பத்மநாபனின் ஐந்து சிறுகதைகள் மொழிபெயர்ப்பும் - ஒரு கதையின் சொல்லடைவும், ஆய்வு நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு, திருவனந்தபுரம்: கேரளப் பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ்ச் செல்வன், இரா. (2011), இரு கொங்கனிச் சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் சிக்கல்களும், இளமுனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, புது தில்லி: ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ்ச் செல்வன், இரா. (2015), 'அத்ருஷ்ட' கொங்கனி குறும்புதினத்தைத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கையில் ஏற்படும் சிக்கல்கள்: ஓர் ஆய்வு, முனைவர்பட்ட ஆய்வேடு, புதுதில்லி: ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம்.

திலகவதி, கு. (2014), கன்னடம் - தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகள்: திறனாய்வு நூலடைவு, இளமுனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, புதுதில்லி: ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம்.

மணிமாலா, ஜெ. (2016), இஸ்மத் சுக்தாயின் உருதுச் சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் சிக்கல்களும், முனைவர்பட்ட ஆய்வேடு, புதுதில்லி: ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம்.

முரளி, மு. (2012), இந்தி - தமிழ்ச் சிறுகதை மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள் - பிரேம்சந்த் சிறுகதைகள் ஒரு சிறப்புப் பார்வை, இளமுனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, புது தில்லி: ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகம்.

ராஜா, கு. (2013), இரு இந்திப் பெண்ணியச் சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் சிக்கல்களும், இள முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, புது தில்லி: ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகம்.

இணையதளங்கள்

<https://tulu-research.blogspot.in/2007/10/47mundevu-pandanus.html>

<https://www.Aazham.in>

https://en.wikipedia.org/wiki/Buta_Kola

<http://keetru.com/>

பார்வை நூல்கள்

அகத்தியலிங்கம், ச. (1976), உலக மொழிகள் ஐந்தாம் பகுதி, அண்ணாமலை நகர், அனைத்திந்தியத் தமிழ் மொழியியற் கழக வெளியீடு.

அகத்தியலிங்கம், ச. (2000), இந்திய மொழிகள், சிதம்பரம், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம்.

அப்பாத்துரை, கா. (இ.ப.1961), உலக இலக்கியங்கள் (முதற் பகுதி), சென்னை, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

அமரந்தா, (2008), மொழிபெயர்ப்பியல், சென்னை, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.

அரணமுறுவல் அமரந்தா, ந. (2005), மொழிபெயர்ப்புக் கலை - இன்று, சென்னை, பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்.

ஆனந்தகுமார், பா. (2003), இந்திய ஒப்பிலக்கியம் சூசன் பாசுனெட்டை முன் வைத்து, மதுரை, மீனாட்சி புத்தக நிலையம்.

இராசாராம், சு. (2014), மொழிபெயர்ப்புப் பார்வைகள், சென்னை, காலச்சுவடு பதிப்பகம்.

ஈஸ்வரன், ச. (2005), மொழிபெயர்ப்பியல், சென்னை, பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்.

காழி சிவ கண்ணுசாமி பிள்ளை மற்றும் அப்பாத்துரைப் பிள்ளை (மொ.பெ), (1976), கால்டுவெல் ஒப்பிலக்கணம் கிரீயர்ஸன் மொழியாராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன், திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி, சு. (2010) புதிய காற்று ஒப்பிலக்கியப் பார்வைகள், சென்னை, சேகர் பதிப்பகம்.

சண்முக வேலாயுதம், சு. (1985), மொழிபெயர்ப்பியல், சென்னை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

சந்திரன், வீ. (2003), மொழிபெயர்ப்பியல் அணுகுமுறைகள், சென்னை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.

சாகுல் ஹமீது, கா. (2014), தமிழில் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு, சென்னை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.

சிவசண்முகம், சி. (1989), தயாளன், வே. மொழிபெயர்ப்பியல், சிவகங்கை, அன்னம் பதிப்பகம்.

சுப்புராயலு, இரா. (2003), மகாகவி பாரதியாரின் மொழிபெயர்ப்புக் கொடை, சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்.

சேதுமணி மணியன், (1990), மொழிபெயர்ப்பியல் கோட்பாடுகளும் உத்திகளும், மதுரை, செண்பகம் வெளியீடு.

பூரண சந்திரன், க. (2004), இந்திய மொழிகள் ஓர் அறிமுகம், நிவேதிதா நல்வாழ்வு கல்வி அறக்கட்டளை.

பெரியகருப்பன், இராம். (இ.ப .1977), ஒப்பிலக்கிய அறிமுகம், மதுரை, மீனாட்சி புத்தக நிலையம்.

வேங்கடாசலம், தண்.கி (மொ.பெ), முகளி, ரம். ஸ்ரீ. (1972), கன்னட இலக்கிய வரலாறு, புது தில்லி, சாகித்திய அக்காதெமி.

ஜகந்நாத ராஜா, மு.கு. (1994), இந்திய மொழிகளில் ஒப்பிலக்கியம், சென்னை, நர்மதா பதிப்பகம்.

ஜான் சாமுவேல், ஜி. (2008), திராவிடவியலும் செம்மொழித் தகுதிப்பாடும், சென்னை, ஹோம்லாண்ட் பதிப்பகம்.

ஜான் சாமுவேல், ஜி. (2009), திராவிட மொழிகளின் ஒப்பாய்வு (ஓர் அறிமுகம்), சென்னை, முல்லை நிலையம்.

ஜெயராமன், ஜி. & லதா ராமகிருஷ்ணன். (2011), மொழிபெயர்ப்பின் சவால்கள், சென்னை, சந்தியா பதிப்பகம்.

ஆங்கிலநூல்கள்

Alves, F. (2003), (ed.) Triangulating Translation, Amsterdam: John Benjamins.

Bassnett, S. & A. Lefevere (eds) (1991). Translation, History and Culture. London: Cassell.

Catford, J.G. (1965), A Linguistic Theory of Translation An Essay in Applied Linguistics, London: Oxford University Press.

Emily Apter, S. (2006, Ed), *The Translation Zone: A New Comparative Literature*, New Jersey: Princeton University Press.

Gentzler, E. (2001). *Contemporary Translation Theories (Revised, second edition)*. Clevedon: Multilingual Matters.

Hardwick, L. (2000). *Translating Words, Translating Cultures*. London: Duckworth.

Hatim, Basil & Ian Mason. (1997). *The translator as communicator*. London: New York : Routledge.

Lakshmi, H. (1993), *Problems of Translation*, Hyderabad: Booklings Corporation.

Lawrence Venuti (2000, E.d), *The Translation Studies Reader*, New York: Routledge, Reprinted 2005.

Lydia H. Liu (1995), *Translingual Practice Literature, National, Culture, and Translated Modernity China, 1900 – 1937*, California: Stanford University Press.

Sherry Simon (1996), *Gender in Translation Cultural Identity and the Politics of Transmission*, New York: Routledge, Reprint 2005.

Susan Bassnett (1980), *Translation Studies*, London: Routledge, Reprint 1998.

Susie Tharu, Lalita, K. (Ed), (1991), *Women Writing In India 600 B.C. To The Present Volume I: 600 B.C. to the Early Twentieth Century*, Delhi: Oxford University Press.

Upadhyaya, u.p. (1996), *Coastal Karnataka*, Udupi: ku.shi. Abhinandana samiti.

பின்னிணைப்புகள்

- எழுத்துப்பெயர்ப்பு அட்டவணை
- சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்
- சொல்லடைவு அமைப்பு முறை விளக்கம்
- சொல்லடைவு
- தமிழில் மொழிபெயர்த்த கன்னடச் சிறுகதைகளின் மூலம்
- கன்னடச் சிறுகதைகளின் தமிழ் எழுத்துப்பெயர்ப்பு (சில பக்கங்கள்)
- நேர்காணலுக்கு இணையான கன்னட மூலம்
- எச். நாகவேணியின் நிழற்படங்கள் மற்றும் கதைகளில் இடம் பெற்ற சிலவற்றின் நிழற்படங்கள்

எழுத்துப்பெயர்ப்பு அட்டவணை

அட்டவணை எண் : 01

கன்னட எழுத்துக்களுக்கு இணையான எழுத்துப்பெயர்ப்பு

(தமிழ், கன்னடம், ரோமன் எழுத்தில்)

உயிர் எழுத்துக்கள் (ಸ್ವರಗಳು) ஸ்வரகளு

கன்னடம்	தமிழ்	ரோமன் எழுத்து
ಅ	அ	a
ಆ	ஆ	ā
ಇ	இ	i
ಈ	ஈ	ī
ಉ	உ	u
ಊ	ஊ	ū
ಋ	஠	r̄
ೠ	ಉ	r̄
ಎ	எ	e
ಏ	ஏ	ē
ಐ	ஐ	ai
ಒ	ஓ	o
ಓ	ஔ	ō
ಔ	ஊ	au
ಅಂ	அம்	am
ಅಃ	அஹ	ah

அட்டவணை எண் : 02

கன்னட எழுத்துக்களுக்கு இணையான எழுத்துப்பெயர்ப்பு

(தமிழ், கன்னடம், ரோமன் எழுத்தில்)

மெய்யெழுத்துக்கள் (வ்யோஜனங்கள்) வ்யஞ்சனகளு

கன்னடம்	தமிழ்	ரோமன் எழுத்து
ಕ	க	Ka
ಖ	க ²	Kha
ಗ	க ³	Ga
ಘ	க ⁴	Gha
ಙ	ங	ṅa
ಚ	ச	Ca
ಛ	ச ²	Cha
ಜ	ஜ	Ja
ಝ	ஜ ²	Jha
ಞ	ஞ	ṅa
ಟ	ட	ṭa
ಠ	ட ²	ṭha
ಡ	ட ³	ḍa
ಢ	ட ⁴	ḍha
ಣ	ண	ṇa
ತ	த	Ta
ಥ	த ²	Tha
ದ	த ³	Da
ಧ	த ⁴	Dha
ನ	ನ / ನ	Na
ಪ	ப	Pa
ಫ	ப ²	Pha
ಬ	ப ³	ba
ಭ	ப ⁴	Bha

மு	ம	Ma
யு	ய	Ya
ரு	ர	Ra
லு	ல	La
வு	வ	Va
சு	ஷ் ²	Śa
ஊ	ஷ	ṣa
சு	ஸ	Sa
ஊ	ஹ	Ha
ஃ	ள	ḷa
ஃ	க்ஷ	kŚha
ஃ	ஜ்ன	jna

கன்னட எண்களுக்கு இணையான எண்கள்

அட்டவணை எண் : 03

எண்கள்

கன்னட எண்கள்	இணையான எண்கள்
೦	1
೧	2
೨	3
೩	4
೪	5
೫	6
೬	7
೭	8
೮	9
೧೦	10
೧೧	11
೧೨	12
೧೩	13
೧೪	14

୦୫	15
୦୬	16
୦୭	17
୦୮	18
୦୯	19
୨୦	20
୨୧	21
୩୦	30
୪୦	40
୫୦	50
୬୦	60
୭୦	70
୮୦	80
୯୦	90
୧୦୦	100

சொல்லடைவில் இடம் பெற்றுள்ள சுருக்கக் குறுக்கங்களின் விளக்கம்

2. வே.	இரண்டாம் வேற்றுமை
4. வே.	நான்காம் வேற்றுமை
5. வே.	ஐந்தாம் வேற்றுமை
6. வே.	ஆறாம் வேற்றுமை
7. வே.	ஏழாம் வேற்றுமை
விளி. வே.	விளி வேற்றுமை
இ. இ. சொ	இணைப்பு இடைச் சொல்
இ. சொ	இடைச்சொல்
இ. கா. வி. மு	இறந்தகால வினைமுற்று
சு. தி.	சுட்டுத்திரிபு
சு. பெ. அ	சுட்டுப் பெயர் அடை
து. வி	துணை வினை
தொ . பெ	தொழிற்பெயர்
நி. கா. வி. மு	நிகழ்கால வினை முற்று
பி. பெ.	பிரதிப் பெயர்சொல்
பெ.	பெயர்
பெ. சு.	பெயர்ச்சுட்டு
பெ. அ	பெயர் அடை
வி. அ	வினை அடை
வி. எ	வினை எச்சம்
வி. மு	வினைமுற்று

எ. கா. வி. மு	எதிர் கால வினை முற்று
எ. வி	எதிர் கால வினை
வி. சொ	வினை சொல்
பெ. வி. அ	பெயர் வினையடை
கா. பெ. சு	காலப் பெயர் சுட்டு
கா. பெ.	காலப் பெயர்
சி. பெ	சினைப்பெயர்
எ. பெ	எண்ணுப் பெயர்
உ. உ	உவம் உருபு
வி. அ. பெ.	வினையாலனையும் பெயர்
எ. ம. வி. மு.	எதிர்மறை வினை முற்று
சா	சாரியை
ஏ. வி. மு	ஏவல் வினை முற்று

ಇನಾಮು

ಅವತ್ತು ನಡುಬೆಡ್ಡಸ ಹಬ್ಬ; ಪುಂಡದ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಜ್ವರ ಬರುವ ದಿನವದು. ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗುರ ಮುಂಜಾವದಲ್ಲೇ ಎದ್ದು ಕೂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಕಂಬಳಗದ್ದೆಯ ಎದುರಿದ್ದ ಬುಗುರಿ ಮರದಡಿ.

ಬುಗುರಿ ಮರವಿಡೀ ಹಣ್ಣು ಬಿಡುವ ಕಾಲವದು. ಹೆಚ್ಚಾರರ ಮನೆಯ ಕಂಬಳದ ಕಾಲ. ಪುಯಿಂತೆಲ್ ತಿಂಗಳ ಕಡೆ, ಮಾಯಿ ತಿಂಗಳ ಸುರು. ಕಂಬಳದ ಗದ್ದೆಗೆ ಕಂಬಳದ ಸಡಗರ ಶುರುವಾದಾಗಲೇ, ಅದರ ಪಕ್ಕಕ್ಕಿರುವ ಬುಗುರಿ ಮರಕ್ಕೂ, ಮೈತುಂಬಾ ಕಾಯಿಬಿಡುವ ಸಂಭ್ರಮ!

ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗುರನ ಆ ಬುಗುರಿ ಮರ ಬಿಡುವ ಕಾಯಿಯಾದರೂ ಎಂತಾದ್ದು! ಅರೆಮಾಗಿದ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣ; ಮಾಗಿದ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಮುದಿಸೂರ್ಯನದೇ ವರ್ಣ. ಆ ಹಣ್ಣುಗಳ ರಂಗಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಸ್ಯಾಬರ ಹಿಂಡು, ಮರವಿನ್ನೂ ಕಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗಲೇ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗುರನ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ದೌಡಾಯಿಸುವುದಿದೆ. ಆದರೆ ಅವ ಪ್ರತೀ ಬಾರಿಯೂ ಮರವನ್ನು ಮಾರುವುದು ಕೊಪ್ಪದ ಹುಸೇನ್ ಬ್ಯಾರಿಗೆ.

ಈ ಬಾರಿಯೂ ಆತ ಮರವನ್ನು ಹುಸೇನ್ ಬ್ಯಾರಿಗೆ ಮಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಬ್ಯಾರಿ ಹಾಕಿರುವ ಶರತ್ತಿನಂತೆ ಅವ ಮರದ ಮೈಮೇಲೆ ಹತ್ತುವಂತಿಲ್ಲ. ದೋಟಿ ಕಟ್ಟಿ ಮರವನ್ನ ಕುಟುಕಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೀಸಿ ಬರುವ ಖೆಡ್ಡಸದ ಗಾಳಿ ಬಿಡಬೇಕೇ? ಒಮ್ಮೆ 'ಸುಂಯ್ಯೆಂದು ಬೀಸಿ ಬಂದರೆ ಸಾಕು, ಮರವನ್ನ ಪಡ್ಡಾಗೆಯಿಂದ ಮೂಡ್ಡಾಗೆ ವಾಲಿಸಿ, ಒಂದು ಸೇರು ಹಣ್ಣನ್ನ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗುರನ ಮಡಿಲಿಗೆ ಸುರುವಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ!

ಇದೀಗ, ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗುರ ಬುಗುರಿ ಮರದಡಿ ಬಂದು ಕೂತಿದ್ದೂ ಅದಕ್ಕೇ. ಆದರೆ ಆತ ತನ್ನ ಎಂದಿನ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಅವತ್ತಿನ್ನೂ ಆರಂಭಿಸಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಅವ, ಜಾರುಸೆಟ್ಟಿಗಾರನ ಮಗ್ಗದ ಮನೆಯಿಂದ ತಂದಿದ್ದ ಬ್ಯಾರಿಬಣ್ಣದ ಅಂಗವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಉದುರಿದ್ದ ಬುಗುರಿ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗುರ ಆ ಅಂಗವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸುರುಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ತುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬೆನ್ನನ್ನ ತಿಕ್ಕುತ್ತಾ ತುರಿಕೆಯ ಸವಿಯುಣ್ಣುತ್ತಾ ಕೂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಆತನ ಮನಸ್ಸೇನೋ ತುರಿಕೆಯ ಸವಿಯುಣ್ಣುತ್ತಿತ್ತು; ಆದರೆ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಕಂಬಳದ ಗದ್ದೆಯ ಹುಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ

ಮುಂಡೇವು ಪೊದೆಗಳತ್ತಲೇ.

ಮುಂಡೇವು ಪೊದೆಗಳು ಜೀವಕಳೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಿದ್ದವು. ವರುಷಕ್ಕೊಂದು ಹೆತ್ತು ಸೋತು ಸುಣ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರೇತಕಳೆ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡ ಬಚ್ಚ ಕೊಟ್ಟಾರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯ ಹಾಗೆ. ಮುಂಜಾನೆಯ ತಂಗಳು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಪೊದೆಗಳ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಇರಬೇಕಾದ ಸದ್ದು-ಗದ್ದಲ, ಗೌಜಿ ಗಮ್ಮತ್ತುಗಳು ಆವತ್ತು ಇದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಸುಕಿನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸ್ವರದಬ್ಬರವೆಬ್ಬಿಸುವ ಪುಂಡದ ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲ ಮೈ ಮುದುಡಿಸಿ, ತಲೆಬಾಡಿಸಿ ಚಳಿಜ್ವರ ಹಿಡಿದು ಪೊದೆಯೊಳಗೇ ಕೂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದುದರಿಂದ ಸ್ವರ ಸದ್ದುಗಳಿಲ್ಲದ ಕಂಬಳದ ಗದ್ದೆಯಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆದ್ದಂತಾಗಿತ್ತು.

ಮುಂಡೇವು ಪೊದೆಗಳ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಸ್ಮಶಾನಮೌನ, ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗುರನ ಮನದೊಳಗೆ ಪುಟಿದೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕ್ಷಣದಿಂದ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಜ್ವರವೇರಿ ಬಾಡಿ ಮುದುಡಿ ಕೂತಿರುವ ಪುಂಡದ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿ..... ಸೋತು ಬಸವಳಿಸಿ ಹೊಡೆದು ಕೊಲ್ಲುವ ಮೋಜು ಎಂತಾದ್ದು! ಆ ಮೋಜಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆ ಹಕ್ಕಿಗಳ ರುಚಿಗೂ ಯಾವುದು ಸಮವಿದೆ! ಕೋಳಿಮಾಂಸ-ಕೊಕ್ಕರೆಮಾಂಸಕ್ಕಿಂತ ನೂರುಪಟ್ಟು ರುಚಿಯಾದ ಮಾಂಸವದು. ಕಪ್ಪರ್ ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಆ ಮಾಂಸದ ಗಸಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ-ಮುಳುಗಿಸಿ ತಿನ್ನಬೇಕು; ಜತೆಗೆ ಒಂದು ಕುಡಿಕೆ ಕಳ್ಳೂ ಇರಬೇಕು. ಆಹಾ! ಆ ಸಂಭ್ರಮ-ಸೊಗಸು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡೇ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗುರನ ಮೈ ಇಡೀ ಋಷಿಯಿಂದ ಕಂಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗುರನಿನ್ನೂ ಕೂತೇ ಇದ್ದ. ಅವ ಹುಸೇನ್ ಬ್ಯಾರಿಯ 'ಹೆಣ' ಬುಗುರಿ ಮರದಡಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುನ್ನ, ಉದುರಿಬಿದ್ದಿದ್ದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟು ಅದನ್ನ ಕೂರಿಕಟ್ಟಿದ ಕೂಕ್ರಮ್ಯೊಲಿಯ ಗೂಡಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರುವುದಕ್ಕಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಪುಂಡದ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಗದ್ದೆಯತ್ತ ಹೊರಡಬೇಕಿತ್ತು. ಬಣ್ಣೆಸಲಾಗದ ಸಂಭ್ರಮದ ಎಳೆಯೊಂದು ಆತನನ್ನ ಜಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆತ ಕೂತಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದ.

ಮುಂಜಾವದ ಚುಮು ಚುಮು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಲವೇರತೊಡಗಿತ್ತು. ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗುರ ಅಂಗವಸ್ತ್ರವನ್ನ ಮುಂದೊಡ್ಡಿ ಬುಗುರಿ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆರಿಸ ತೊಡಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಗುಡಿಸಲೊಳಗೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗುರನ ಹೆಂಡತಿ ತುಂಗನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿತ್ತು.

ಎಚ್ಚರವಾದೊಡನೆ ಆಕೆಯೇನೂ ಎಂದಿನಂತೆ ದಡಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ಚಾಪೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೈಮೇಲಿನ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನ ಸರಿಸಿ, ಬಾಯಾಕಳಿಸಿ ಕಣ್ಣುಜ್ಜಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣು ಪುಳುಕು ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಕೊರಳು ಓರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಕಂಡಿದ್ದು ಚಾಪೆಯ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನ ರಂಗವಲ್ಲಿ! ತುಂಗ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ವಿಸ್ಮಿತಳಾದಳು.

ಹೊತ್ತು ಮೇಲೇರಿದ್ದು ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಷ್ಟೆ ಮೊಳೆತ ಎಳೆ ಬಿಸಿಲು ಬಲಿತು ಗುಡಿಸಲ ಮುಳಿಮಾಡ ಮೇಲೇರಿ, ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೊಕ್ಕು ನೆಲಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತಾರ

ಬಿಡಿಸುವ ಕಸರತ್ತಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿತ್ತು.

ತುಂಗ ಯಾವತ್ತೂ ಚಾಪೆಗೆ ಬಿಸಿಲೇರುವ ತನಕ ಮಲಗುವವಳಲ್ಲ. ಮುಂಜಾವದಲ್ಲೇ ಎದ್ದು, ಬೆಳಕಿನ ಬೊಟ್ಟು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹರಡುವ ಮುನ್ನವೇ ಮನೆಯ ಒಳಹೊರಗಿನ ಕೆಲಸವನ್ನ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಹೆಬ್ಬಾರರ ಮನೆಗೆ ಬತ್ತ ಬೇಯಿಸಲು ಹೊರಡುವಳು.

ತುಂಗ ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲಿಂದ ಮಿಸುಕಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಕೊರಳಡ್ಡ ಹಾಕಿಯೇ ಮಾಡಿನಿಂದ ತೂರಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ನೆಲ ಮತ್ತು ಚಾಪೆಯ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬೆಳಕಿನ ತುಂಡುಗಳು ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡರಾಗದು- ತುಂಗನಿಗೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಆಕೆಯ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಉರಿಯೇಳುತ್ತ. ವಿಪರೀತ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಾಳಾಕೆ. ಬೆಳಕಿನ ಬೊಟ್ಟುಗಳ ಮೇಲಿದ್ದ ಸಿಟ್ಟು ನಂತರ ಗಂಡ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗುರನ ಮೇಲೆ ವಾಲಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಕ್ಕಳು, ನಾಯಿ, ಕೋಳಿ, ಬೆಕ್ಕು, ಪಾತ್ರೆ- ಪಗಡಿಯತ್ತ ಹರಿದು, ಹೆಬ್ಬಾರರ ಅಂಗಳದ ವರೆಗೂ ತೆರಳುತ್ತ; ಹೆಬ್ಬಾರರ ಹೆಂಡತಿ ವಿಮಲಮ್ಮನ ಕೈಯ ಕಹಿಕಾಫಿ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಿದ್ದಾಕ್ಷಣ ಒಂದು ಹದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾಳಾಕೆ- ಅಷ್ಟೆ.

ತುಂಗ ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಮಾಡು ಮತ್ತು ನೆಲವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಚಾಪೆಯ ಅಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದವಳಿಗೆ ಏನನಿಸಿತೋ ಏನೋ? ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ದಡಕ್ಕನೆ ಎದ್ದುನಿಂತು ಚಾಪೆಯನ್ನ ಮಣ್ಣಿನ ಗೋಡೆಯತ್ತ ಸರಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು. ಚಾಪೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನ ತುಂಡುಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಾಗ ತುಂಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕಪ್ಪಳಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ ಎನ್ನುವ ಖುಷಿ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಾ!

ತುಂಗ ಮತ್ತೆ ಮಲಗಿ ಮನೆಯ ಸೂರನ್ನೇ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ದೃಷ್ಟಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಳು. ಆ ದೃಷ್ಟಿ ಇಡಿಯ ಗುಡಿಸಲನ್ನೇ ಸುಟ್ಟುಹಾಕುವಷ್ಟು ಖಾರವಿತ್ತು. ಚಾಪೆಯನ್ನ ಆಕೆ ಬದಿಗಳೆದು ಹಾಕಿದ್ದರೂ, ಬೆಳಕಿನ ಕಿಡಿಗಳು ಮಾಡಿನಿಂದ ನೆಲಕ್ಕಳಿಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರಲ್ಲವೆ? ತುಂಗ ಮತ್ತೆ ಆ ಹಡಬೆ ಬೆಳಕಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನ ದಿಟ್ಟಿಸದೆ, ಮನಸ್ಸನ್ನ ಮಾಡಿನತ್ತಲೇ ಚೆಲ್ಲಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಆಕೆಯ ಗುಡಿಸಲ ಮಾಡಿಗೆ ಮುಳಿಹೊದ್ದು ಮುಂಬರುವ ಭೇಷ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಭರ್ತಿ ಮೂರು ವರುಷ. ಮಾಡಿನ ಬೆನ್ನಕೋಲು- ಪಕ್ಕೆಲುಬ ಬಿದಿರುಗಳು ಹುಳು ತಿಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸರ್ವನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಕುಟ್ಟೆ ಬೀಳಿಸತೊಡಗಿದ್ದವು. ಬರುವ ಭೇಷಕ್ಕೆ ಮಾಡು ರಿಪೇರಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಗುಡಿಸಲು ನೆಲಕಚ್ಚುವುದು ಖಂಡಿತ. ತುಂಗನಿಗೆ ಮಾಡಿನ ಅವಸ್ಥೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮನತುಂಬಾ ನೋವು, ದಿಗಿಲು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಂತಾಗಿ. ಗಂಡ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗುರನ ಮೇಲೂ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಕೋಪವೇರತೊಡಗಿತ್ತು.

ಗಂಡನೊಡನೆ, ಮಾಡಿಗೆ ಮುಳಿ ಹೊದಿಸುವ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹಾರಾಡಿ ಕಾದಾಡಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು ತುಂಗ. ಆತನೊಡನೆ ಕಾದಾಡುವುದೂ ಒಂದೇ ಸ್ಯಾಬರ ಕಟ್ಟೆಯ ಗೋಳಿ ಮರಕ್ಕೆ

ನೇಣು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಒಂದೇ- ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾ ವರ್ಷ ಕಾಲ ಮುಗಿದೊಡನೆ ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು ಆಕೆ. ಮತ್ತೆ ಸುಗ್ಗಿ ಕಳೆದು ಪಗ್ಗು ತಿಂಗಳು ಬರುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಾಡು- ಮುಳಿ ಎಂಬ ವಾದವಿವಾದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು; ಮತ್ತೆ ತಣ್ಣಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮುಳಿ ಹುಲ್ಲು ಹಣ್ಣಾಗುವ ಜಾರ್ಡ್- ಪೆರಾರ್ಡ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ತುಂಗ, ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರನಲ್ಲಿ ಅಂಗಲಾಚುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ. 'ಮಾರಾಯ್ತೇ. ಈ ಬಾರಿಯದ್ರೂ ಮಾಡಿಗೆ ಮುಳಿ ಹೊದಿಸುದು ಬೇಡ್ತಾ? ಸಾಲಮಾಡಿಯಾದ್ರೂ ನಾಕು ಕಟ್ಟಿ ಮುಳಿ ತಕ್ಕಳ್ಳಿ' - ಅಂತಾ. 'ಸಾಲ ಯಾರು ಕೊಡ್ತಾರೆ- ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪ ಕುಂಞ್ಲಾಪ್ಯೊಲಿಯಾ?' ಎಂದು ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ಆಕೆಯ ಅಪ್ಪನ ಮಾತೆತ್ತಿದೊಡನೆ ಮಾತು ಜಗಳಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ, ನಂತರ ಮಾತೇ ನಿಂತುಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಅವರಿಬ್ಬರೊಳಗೆ ಮಾತು ಶುರುವಾಗುವುದು ಸುಗ್ಗಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗಲೇ. ಅದೂ ಮಳೆ- ಮುಳಿ- ಮಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತೆತ್ತಿ ತುಂಗನೇ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಕಾಲುಕೆರೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ.

ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಟಿಯ ಗಾಳಿ ಮಳೆಯ ಆರ್ಭಟಕ್ಕೆ ಎದೆಗೊಟ್ಟು ಹಾಗೋ ಹೀಗೋ ನಿಂತಿದ್ದ ಮುಳಿಮಾಡಿಗೆ ಈ ವರ್ಷ ತಾಕತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾರ್ತಲ್ ತಿಂಗಳ ಮಳೆಗೇ ಕುಸಿದುಬೀಳುವಂತಾ ದರಿದ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಪಗ್ಗು ತಿಂಗಳ ಬಿಸಿಲ ಕಾವಿಗೆ ಮಾಡ ಮುಳಿ ಕರಟಿ ಮುರುಟಿ, ಬೀಸಿ ಬರುವ ಕಡಲ ಕರೆಗಳಾಯ ಬಲಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಬೆಳಕಿನ ತುಂಡು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಚಿತ್ತಾರ ಬಿಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದು.

ತುಂಗ ಚಾಪೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಮೈ ಮುರಿದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ಒಳ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದ. ಕಡೆಗಣ್ಣಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ನೋಡಿದವಳೇ, ಸಿಡುಕುತ್ತಾ ಅಡುಗೆ ಮನೆಹೊಕ್ಕು ಮಣ್ಣಿನ ಕಡ್ಯರದಿಂದ ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರೆತ್ತಿ ಕುಡಿದು, ಲೋಟವನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಕ್ಕುವಾಗಲೇ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ಪುಂಡದ ಹಕ್ಕಿಯ ಲೋಕದಿಂದ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ತುಂಗನ ಬಾಯಿಂದ ಬೈಗಳು ಉದುರುವ ಲಕ್ಷಣ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಆಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಕುಂಡೆ ಜಜ್ಜಿಸಿಕೊಂಡ ಅಲ್ಯುಮಿನಿಯಂ ಲೋಟವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಜಜ್ಜಿ ಸದ್ದೆಬ್ಬಿಸುವುದು ವಾಗ್ಗುದ್ದಕ್ಕೆ ಕರೆ- ಎಂಬುದು ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರನ ಅನುಭವದ ತಿಳುವಳಿಕೆ.

ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ, ತುಂಗ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬರುವ ಮುನ್ನವೇ ಅಂಗವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬುಗುರಿ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನ ಬೀಳಬುಟ್ಟಿಗೆ ಸುರಿದು 'ಬುಗುರಿ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಭೂತ ಹೊಡೀಲಿ. ಕೂಕ್ರ ಪೂಜಾರಿಯ ಅಂಗಡಿಯೂ ಬೇಡಾ- ಬಾಕ್ರಬೈಲಿನ ಬ್ಯಾರಿಯೂ ಬೇಡಾ.....' - ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾ ಮಾಡಿನೆಡೆ ಸಿಲುಕಿಸಿಟ್ಟ ಬೆತ್ತವನ್ನೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬುಗುರಿ ಮರದಡಿಗೆ ಪರಾರಿಯಾಗಿದ್ದ.

ಶುರುಬೆಡ್ಡಸ ಹಬ್ಬವೆಂದು ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆ ಹುರಿದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಧಾನ್ಯದ ಕಾಳುಗಳನ್ನು

ಬಾಯಿಗೆಸೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತುಂಗ ಬಾಯಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರ ಕಣ್ಣುಸೀಮೆಯಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ!

ತುಂಗ ಗುಡಿಸಲ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಕಂಬಳಗದ್ದೆಯತ್ತ ಕಣ್ಣು ಕಿರಿದುಮಾಡಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಗಂಡ ಮುಂಡೇವ ಪೊದೆಯತ್ತ ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಆತನ ಹಿಂದೆ ಗಣಗಳ ಹಾಗೆ ಎರಡು ಬಿಕನಾಸಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಬಲಿಬರುತ್ತಿವೆ!

ಮೂರೂ ಚಾಂಡಾಲಗಳು ಪುಂಡದ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನ ಹೊಡೆದು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾವೆ! ಬರಲಿ ತರಲಿ, ಆ ಪುಂಡದ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನ ಎತ್ತಿ ನಾಯಿಗೆ ಬಿಸಾಕಿಯೇನು- ಎಂದು ಅವುಡುಗಚ್ಚುತ್ತಾ, ಆವತ್ತಿಡೀ ಒಲೆಹಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ತಾನೂ ಕಂಬಳಗದ್ದೆಯಾಗಿ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು.

ತುಂಗ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ ಮೆಟ್ಟುಕಲ್ಲು ಏರುವುದಕ್ಕೂ ಕೊಳ್ಳೆಶಾಲೆಯ ರಂಗಮಾಸ್ತು ಮೆಟ್ಟುಕಲ್ಲು ಇಳಿಯುವುದಕ್ಕೂ ಸರಿಹೋಗಿತ್ತು! 'ಏನಂತೆ ತುಂಗಾ'- ಎಂದು ಮಾಸ್ತು ಪೀಠಿಕೆ ಮಾತಿಗೆ ಬಾಯ್ತೆರೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತುಂಗ ಮಾಸ್ತನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಹುರಿದು ಮುಕ್ಕುವಂತೆ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದಳು. ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚಿದರೆ ಸಾಕು ಈ ಬ್ರಾಮಣಮಾಸ್ತು ಒದರುವುದು ಇನಾಮು ಸುದ್ದಿಯನ್ನೊಂದೇ- ಎಂದು ಮನದಲ್ಲೇ ಮಾಸ್ತಿಗೆ ಶಪಿಸಿಕೊಂಡ.

'ಏನಂತೆ, ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಉಂಟಾ ಮಣಭಾರದ ಇನಾಮಿನ ಸುದ್ದಿ; ಮೊನ್ನೆ ನೀರು ಮೀಯುವ ಹಬ್ಬದ ಸುರೂವಿನ ದಿನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ..... ಪಿಂಡ.... ಅದನ್ನೇ ಏನಾದ್ರೂ ಮತ್ತೆ ಕೊಡ್ಡಿಕುಂಟಾ....?'

ತುಂಗಳ ಸುಡುವ ಬೈಗಳ ಉರಿಗೆ, ಮಾಸ್ತು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಬಿನ್ನಹದ ಮಾತು ಗಂಟಲನಾಳದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಮೆತ್ತಿಹೋಗಿತ್ತು. ಮಾಸ್ತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದುದು ಅದನ್ನೇ. 'ನಿನ್ನ ಮಗ ಗಂಗಯ್ಯನಿಗೆ ನಾಕು ಇನಾಮುಗಳುಂಟು; ಇನಾಮು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾಳೆ ಸಂಜೆ ಹೊಸ ಅಂಗಿ ಚಡ್ಡಿ ಹಾಕಿಸಿ ಕಳಿಸಿಕೊಡು' ಎಂದು ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ತುಂಗನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೇ ಮುಂಜಾವದಲ್ಲೇ ಎದ್ದು ನೇರ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರನ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಹೊರಟವರು, ನಡುದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಧೈರ್ಯ ಉಡುಗಿದಂತಾಗಿ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಜಗಲಿ ಹೊಕ್ಕು, ಇದೀಗ ಮತ್ತೆ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರನ ಮನೆಕಡೆ ತೆರಳಲು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ ಮೆಟ್ಟಲು ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರಷ್ಟೆ....., ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ತುಂಗ 'ಶನಿ.... ಶನಿ' ಎಂದು ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಗಂಗಯ್ಯನಿಗೆ ಇನಾಮು ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಸುದ್ದಿಯನ್ನ ತುಂಗನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಾನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಪರಮ ತಪ್ಪು ಎಂದು ರಂಗಮಾಸ್ತು ಪರಿತಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ ಮೆಟ್ಟುಲಿಳಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ರಂಗಮಾಸ್ತು ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲರಂತಲ್ಲ; ಬಾಳ ಮೆದು ಹೃದಯ. ತಟ್ಟನೆ

ಕರಗುವಂತಾದ್ದು-ಕಟ್ಟಿದಕೋಳಿಯ ಛರ್ಚೆ ಕರಗುವಂತೆ! ಮೊನ್ನೆ ಮಾಸ್ತು ಹೃದಯ ಕರಗಿದ್ದು ಹಾಗೆಯೇ.

ರಂಗಮಾಸ್ತು ಮೊನ್ನೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆದು 'ಇಕೊಳಾ... ನಿಂಗಿ ಎರಡನೇ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆ- ಬರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾಕು ಇನಾಮುಗಳುಂಟಾಯ್ತಾ- ನಾಡಿದ್ದು ಕಡೇ ಖೆಡ್ಡಸದ ದಿವಸ ಸಂಜೆ ಲಾಡು ಕೊಡ್ಡಿಕಿದೆ, ಆವಾಗ ಇನಾಮು ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಹೊಸ ಅಂಗಿ ಚಡ್ಡಿ ಹಾಕಿ ಬಂದು ಇನಾಮು ತಕೊಳ್ ಬೇಕು ಆಗದಾ.....'- ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರಷ್ಟೆ. ಗಂಗಯ್ಯ 'ಗೋಳೋ... ' ಎಂದು ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದ.

ಇನಾಮು ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಬೇಕಾದ ಹುಡುಗ 'ಸತ್ತವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳುವಂತೆ ಬಾಯ್ಕೊಟ್ಟು, ಅಳುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ರಂಗಮಾಸ್ತು ಎದೆ ಅರ್ಧ ಕರಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅವರ ಕಣ್ಣೂ ತೇವಗೊಂಡಿತ್ತು.

ಯಾಕಾ? ಏನಾಯ್ತಾ? ಅಳುವುದಕ್ಕೇನಾಯ್ತಾ?..... ಎಂದು ಮಾಸ್ತು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಗಂಗಯ್ಯ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಲೇ, ಅಳುಕಳುಕುತ್ತಾ ಅಂದಿದ್ದ. "ಮಾಸ್ತೇ, ನಂಗಿ ಆ ಇನಾಮು ಬೇಡ ಮಾಸ್ತೇ. ಅಮ್ಮ ಅಂದಿದ್ದಾಳೆ, ನೀನೇನಾದ್ರೂ ಆ ಮಾಸ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಇನಾಮು ಗಿನಾಮುಗಳನ್ನು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ತಂದೆಯೆಂದಾದ್ರೆ..... ಆ ಇನಾಮಿನ ಒಟ್ಟಿಗೇ ನಿನ್ನನ್ನೂ ಕೂಳೂರ ಹೊಳೆಗೆ ಎಸೆಯೋದು ಖಂಡಿತಾ....."- ಅಂತಾ. ಗಂಗಯ್ಯ ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತೋಳಿನಿಂದ ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ಮಾಸ್ತು ಅವನ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತನ್ನ ಶಾಲಿನಿಂದ ಒರೆಸುತ್ತಾ ಅವನಮ್ಮನಿಗೆ ಇನಾಮು ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಾನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಮಾಸ್ತು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಇಳಿದು ಕಂಬಳಗದ್ದೆಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವುದನ್ನೇ ತುಂಗಳಿನ್ನೂ ಕಣ್ಣೆಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚದೆ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ ಮೆಟ್ಟಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರನ ಮೇಲಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಸ್ತುತ್ವ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಂಚಿಹೋಗಿತ್ತು. ತುಂಗನಿಗೆ ಮಾಸ್ತು ಮೇಲೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು. ಮಗ ಹೋದ ಬಾರಿಯೇ ಇನಾಮು ತಂದಾಗ, ಆಕೆ ಮಾಸ್ತುನ್ನ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಹೆಂಡತಿ ವಿಮಲಮ್ಮನಲ್ಲಿ ದೂರಿ ಬೈದು, ಅದನ್ನ ರಂಗ ಮಾಸ್ತಿಗೆ ತಲಪಿಸಿದ್ದಳು.

'ಆ ಮಾಸ್ತುದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅತಿಯಾಯ್ತು. ಆವನನ್ನು ಅವನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸುದಿಲ್ಲ ಅಂದಾಗ, ಈ ಮಾಸ್ತು ಮನೆಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಕೈಕಾಲು ಒಂದು ಹಿಡೀಲಿಲ್ಲ....., ಕಾಡಿಬೇಡಿ ಶಾಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು; ಇರ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿ, ಆದರೆ ಇನಾಮು ಗಿನಾಮು ಕೊಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಧಿಕವೆ. ಅಲ್ಲಮ್ಮ... ಆ ಮಾಸ್ತು ಇನಾಮು ಕೊಡುವುದಾದ್ರೂ ಎಂತಾದ್ದು ಗೊತ್ತಾ...? ಪುಸ್ತು, ನಾಯಿ ಮೂಸಾದ್ದು ಕಾಗೆ ಕುಟುಕಾದ್ದು, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಬ್ಯಾಡದ ಓದುವ ಬೂಕು....'

ಆವತ್ತು ತುಂಗಳ ದೂರು ಕೇಳಿ ವಿಮಲಮ್ಮ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ನಕ್ಕಿದ್ದರೂ, ತುಂಗಳಿಗೆ ಇನಾಮು ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಿರುವ ಅಸಹನೆ, ಸಿಟ್ಟು, ಕಂಡು ಆಕೆಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ತುಂಗಳ ಬಡತನದ ಬದುಕಲ್ಲಿ ಮಗನನ್ನಾಕೆಗೆ ಶಾಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇನಾಮು ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಮಾಸ್ತು ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟು, ಕಾರಿಕೊಳ್ಳುವುದೇಕೆ? ತುಂಗನನ್ನ ಕೆದರಿ ಕಾರಣ ಬಗೆದರೆ ಆಕೆ ತನಗೇ ಅಬ್ಬರಿಸಿ ನಾಕು ಬೈದಾಳು- ಎಂದು ವಿಮಲಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಕಂಬಳಗದ್ದೆಯ ಹುಣಿಯೇರುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಸ್ತು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲಿಗೆ? ಮುಂಡೇವು ಪೊದೆಯಾಚೆಯೋ ಅಥವಾ ನಾಗಪ್ಪಯ್ಯನವರ ತೋಟಕ್ಕೋ.....? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತುಂಗ, ತಾನು ಏರಿದ್ದ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಂದ ಮತ್ತೆ ನಾಕು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಕೆಳಗಿಳಿದಳು. ಮಾಸ್ತು ಮುಂಡೇವ ಪೊದೆಯತ್ತಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತುಂಗ ದೃಷ್ಟಿಸುವುದರ ಜತೆ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲೂ ಸಿಲುಕಿದ್ದಳು. ತನ್ನಾಕೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮಾಸ್ತು ಮುಂದೆ ಉರಿ ಕಾರಿದೆ- ಎನ್ನುವ ಯೋಚನೆ, ಬೇಸರ ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. 'ತಪ್ಪು ಸರಿ' ಎನ್ನುವ ತೀರ್ಮಾನದಲ್ಲೇ ಮನಸ್ಸು ಹೊಯ್ದಾಡತೊಡಗಿತ್ತು.

ತುಂಗನ ಮನಸ್ಸು ಮುಂಜಾನೆಯೇ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಮಗನ ಇನಾಮಿನ ಸುದ್ದಿ ಆಕೆಯ ಪಿತ್ತವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆರಳಿಸಿತ್ತು. ಮಗ ಗಂಗಯ್ಯ ಕಳೆದ ಎರಡೂವರೆ ವರುಷದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕೆ... ಅಂತಾ ಆಗಾಗ ಇನಾಮು ಪಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಮಾಸ್ತು ಇನಾಮಾಗಿ ಕೊಡುವುದೂ ನೀತಿ ಕತೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಅಟ್ಟಿಯನ್ನೇ. 'ಕಷ್ಟ ಸುಖಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಈ ಬೂಕು ಯಾವ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ? ಬೂಕಿನ ಬದಲು ನಾಕು ಕಾಸಾದರೂ ಕೊಡಬಾರದೇ?'- ಎಂದು ಮೊದಮೊದಲು ಗೊಣಗುತ್ತಿದ್ದ ತುಂಗ, ಬರಬರುತ್ತಾ ಇನಾಮಾಗಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಜಾಗ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನ ದ್ವೇಷಿಸತೊಡಗಿದ್ದಳು.

'ಮೂರು ಕಾಸಿಗೂ ಬೇಡದ ಬೂಕುಗಳು; ಹುಸೇನ್ ಬ್ಯಾರಿಯ ಅಂಗಡಿಗೆ ಮಾರೋಣ..... ನಾಕು ಕಾಸು ಬಂದರೆ ಉಪ್ಪು ಹುಳಿಗಾದರೂ ಆದೀತು ಅಂದರೆ.... ಹುಸೇನ್ ಬ್ಯಾರಿ ಅದು ಕಡ್ಡೆಕಟ್ಟಲೂ ಆಗದ ಪುಸ್ತಕವೆಂದು ಮೂದಲಿಸಿ, ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಷ್ಟು ಪುಡಿಕಾಸು ಕೊಡುತ್ತಾನಷ್ಟೆ.' ತುಂಗ ಇನಾಮು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ರೇಗುವುದಕ್ಕೆ ಇದೂ ಒಂದು ಕಾರಣ.

ಅದರಲ್ಲೂ ತುಂಗ ಮತ್ತೂ ಜೋರಾಗಿ ರೇಗಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು, 'ಗಂಗಯ್ಯನ ಇನಾಮನ್ನು ಅಂಗಡಿಗೆ ಮಾರಬಾರದು, ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದಿರಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ರಂಗಯ್ಯ ಮಾಸ್ತು ಗಂಗಯ್ಯನವರು ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗುರನಿಗೆ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದಾಗ. ಹಾಗೆಂದು ಮಾಸ್ತು ತಾಕೀತಾದ ಮೇಲೆ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗುರ ಗಂಗಯ್ಯನಿಗೆ ಇನಾಮು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ, ಹೆಣ್ಣುನಾಯಿ ಮರಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗ ಆರಿಸುವಂತೆ, ಗುಡಿಸಲಿಡೀ ಇನಾಮು 'ರಕ್ಷಣೆ'ಗೂ

ಜಾಗ ಹುಡುಕತೊಡಗಿದ್ದು ತುಂಗನಿಗೆ ತೀರಾ ನಾಕುಸಿಯ ವಿಷಯ. ಅದಕ್ಕೇ ಇನಾಮಿನ ಸುದ್ದಿ ಬಂದೊಡನೆ ಆಕೆ ಗುರುಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಳು.

'ನಿನ್ನ ಇನಾಮನ್ನು ನಿನ್ನಾ... ಮಾಸ್ತನಿಗೆ ಅವನಪ್ಪನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಾ...., ನನ್ನ ಸೋರುವ ಗುಡಿಸಲ ಸೆಗಣಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಳೆ ಬಂದರೆ ನೀರ ಪಸೆ ಏಳುತ್ತೆ.... ನಾಕು ಬಿಸಿಲು ಬಿದ್ದರೆ ಗೆದ್ದಲ ಹಿಂಡು ಕಾಡುತ್ತೆ..... ನಿನ್ನ ಇನಾಮು ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕುವಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಇಲ್ಲ.... ಬೇಕಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಎದೆಗೂಡಿಗೆ ಬಿಗಿಯುವಾ ಆ ಇನಾಮಿನ ಗಂಟನ್ನ.....'- ಎಂದು ಮಾಸ್ತು ಮಾತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಾಳ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಡನನ್ನ ತದುಕಿ ಮಗನನ್ನ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದಳು ತುಂಗ-ಮಗ ಇನಾಮು ತಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ.

ರಂಗ ಮಾಸ್ತು ನಾಗಪ್ಪಯ್ಯನವರ ತೋಟಹೊಕ್ಕದೆ ನೇರ ಮುಂಡೇವು ಪೊದೆಯತ್ತಲೇ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರನತ್ತ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಕಂಡ ತುಂಗನಿಗೆ ಮನ ದಿಗಿಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಬಾರಿ ಮತ್ತೆ ಇನಾಮು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಈ ಮಾಸ್ತು; ಅದಕ್ಕೇ ಬೆಳಗ್ಗಿದ್ದು 'ಚಂಡಬಲಿ' ಹೊರಟಿದ್ದು ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಾ ಮನದಲ್ಲೇ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. 'ಈ ಬಾರಿ ಅವನೇನಾದ್ರೂ ಇನಾಮು ತಂದು ಮನೆ ಒಳಹೊಕ್ಕರೆ, ಆ ಇನಾಮು ಗಂಟನ್ನು ಬಿಸಿ ನೀರಿನ ಒಲೆಗೆ ಹಾಕಿ ಬಿಸಿ ನೀರು ಕಾಯಿಸಿಯೇ ಸುದ್ದೆ'- ಅಂತಾ ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ತುಂಗ ಕಳೆದ ವರ್ಷವೇ ಮಗನನ್ನ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಳು. ಗಂಗಯ್ಯ ಇನಾಮು ತಂದು ಗುಡಿಸಲೊಳಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹರಡಿ ಕೂತು, ಅದನ್ನ ತಿರುಗಿಸಿ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ 'ಬೋಳಿಮಗ, ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ವನಾ ನಿಂಗೇ.... ಮನೆಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಮಾಸ್ತನ ಪಿಂಡ ತಂದರೆ ಬಿಸಿ ನೀರ ಒಲೆಗಿಟ್ಟೇನು ಅಂತಾ, ಮರೆತುಬಿಟ್ಟನಾ....?'- ಎಂದು ಅವುಡುಗಚ್ಚುತ್ತಾ ಬೈದಾಡುತ್ತಲೇ ಇನಾಮಿನ ಒಂದು ಕಟ್ಟನ್ನು ಹಿಡಿದೆಳೆದು ಅಂಗಳದ ಬಿಸಿ ನೀರ ಒಲೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರ ನಡುವೆ ಬಂದು ಇನಾಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದ. ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿಯರ ಮಧ್ಯೆ ವಾದಕ್ಕೆ ವಾದ ಬೆಳೆದಿತ್ತು.

'ನನ್ನ ಗುಡಿಸಲು ಅವನ ಇನಾಮು ಇಡುವಕ್ಕಲ್ಲಾ' ಎಂದು ತುಂಗ ಅಬ್ಬರಿಸಿದಾಗ, ಮೆದುಮಾತಿನ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರನಿಗೂ ರೇಗಿತ್ತು. 'ಮತ್ತೆಂಥ ಇಡುವಿಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಹೆಣ ಇಡುವಕ್ಕಾ....' ಎಂದು ತಾನೂ ಮರು ಅಬ್ಬರಿಸಿದ್ದ. ಗಂಡನ ಅಬ್ಬರಕ್ಕೆ ತುಂಗನ ಎದೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ 'ಚಪ್ಪಾ' ಎಂದು ಅದುರಿದರೂ ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಆಟಿಯ ಸಿಡಿಲ ಮಳೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣೀರು ಬೈಗಳನ್ನ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲೇ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬಿಡತೊಡಗಿದ್ದಳು.

'ಭೇಷ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವುದು ಇನ್ನು ಎರಡೇ ಎರಡು ತಿಂಗಳು. ನೀವು ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಮುಳಿ ಹೊದಿಸುವ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೀ, ನೆಲಕ್ಕೆ ಸಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೀ, ಹುಳ

ತಂದು ಕುಟ್ಟೆ ಸುರಿಸುವ ಬದಿರ ಗಳುಗಳ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೀ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ.....?’

ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂದ ಮಾತು ಎಲ್ಲಿಗೋ ತಿರುಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬೆವತ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರ, ಅಪಾಯದ ಮುನ್ನೂಚನೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವತ್ತು ತಟ್ಟನೆ ಅಂಗಳಿಕ್ಕಳಿದು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದ.

ಇದೀಗ ರಂಗಮಾಸ್ತು ಮುಂಡೇವು ಪೊದೆಯತ್ತ ಬಂದು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರ ಮಾತ್ರ ಪುಂಡದ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟುವುದರಲ್ಲೇ ತನ್ಮಯನಾಗಿದ್ದ.

‘ಎಂಥಾ ಮಾರಾಯಾ, ಹಕ್ಕಿ ಹೊಡಿಯುದಾ....’- ಮಾಸ್ತು ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ರಂಗಮಾಸ್ತು! ಅವ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆತ್ತವನ್ನಲ್ಲೇ ಕೆಳಗ್ಡಾಕಿ ರಂಗಮಾಸ್ತು ಪಕ್ಕ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಗಂಗಯ್ಯ ತಮ್ಮ ಬಚ್ಚನ ಕೈಹಿಡಿದು ಮೂರು ಮಾರು ದೂರ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ.

‘ಪುಂಡದಗಳಿಗೆ ಭಾರಿ ಜ್ವರ ಮಾಸ್ತೆ - ಎಲ್ಲಾ ಬಾಡಿ ಕೂತಿವೆ.’ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮಾಸ್ತು ನಕ್ಕರು.

‘ಅವುಗಳಿಗೆ ಜ್ವರವೂ ಇಲ್ಲ, ಮಂಡೆಮಾರಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಮಾರಾಯ. ಮುಂಜಾವದ ಚಳಿಗೆ ಅವು ಹಾಗೆಯೇ ಮುದುಡಿ ಕೂರುವುದು; ಮತ್ತೆ ಪುಯಿಂತಲ್, ಮಾಯಿ ತಿಂಗಳು ಅವುಗಳ ಕಾವಿನ ಸಮಯ ಕೂಡಾ..... ಒಮ್ಮೆ ಖೆಡ್ಡಸ ಕಳೀಲಿ..... ಚಳಿ ಸಾಯ ತೊಡಗಿದ್ರೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡು ಅವುಗಳ ರಾಪಾಟ.....?’

ಮಾಸ್ತು ವಿವರಣೆ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರನಿಗೇನೂ ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ವಿಷಯಾಂತರ ಮಾಡುತ್ತಾ ‘ನೀವೇನು ಮಾಸ್ತೇ.... ಹೊತ್ತು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎದ್ದು ಈ ಕಡೆ ಬಂದಿದ್ದು.... ಕೊಳಕೆಗದ್ದೆ ಉಳುವುದಕ್ಕುಂಟಾ.’ ಮಾಸ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಗದ್ದೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕರೆಯಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಯೇ ಮಾಸ್ತುಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದ.

ರಂಗಮಾಸ್ತು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಎತ್ತಿದ್ದು ಗಂಗಯ್ಯನ ನಾಳೆಯ ಇನಾಮು ಸುದ್ದಿಯನ್ನು. ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರನ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕೋಳಿಯ ಎಲುಬು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಅನುಭವ! ಯಾವಾಗ ಮಾಸ್ತೇ.... ಇನಾಮು ಕೊಡುವುದು? ತುಂಗನಿಗೆ ವಿಷ್ಯ ಗೊತ್ತುಂಟಾ ಮಾಸ್ತೇ.... ? ಎಂದು ಮಾಸ್ತುನ್ನು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದ. ಮಾಸ್ತು ಮೌನವಾಗಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದ್ದರು.

ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಅರಿವಾಗಿತ್ತು. ಮಾಸ್ತು ಹೆಬ್ಬಾರರ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತುಂಗಗಳ ಬಾಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿ..... ನರಳಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಆತ ಪರಿತಪಿಸಿದ. ಹಾಗೆ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಲೇ ಒಂದು ಗಟ್ಟಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ.

‘ಆಯ್ತು ಮಾಸ್ತೇ..... ನಾಳೆ ಗಂಗಯ್ಯನನ್ನ ಕಳಿಸುದು ಖಂಡಿತಾ....., ಮಾಸ್ತೇ ದೊಡ್ಡ ಇನಾಮು ಕೊಡುದು ಬೇಡ..... ಏನಿದ್ದರೂ ಚಿಕ್ಕದ್ರಲ್ಲೇ ಸುಧಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ ಒಳ್ಳೆದಿತ್ತು’- ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗರ ತನ್ನ ಕೆಂಬರು ಹಲ್ಲನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದ್ದ.

ಮಾಸ್ತರಾಗಲೇ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರನನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ದೇವರಂತೆ ಕಂಡಿದ್ದ. ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಬಗ್ಗಿ ಹೋದ ಮಾಸ್ತು- 'ಇಕೋ ಮಾರಾಯಾ, ನೀನು ಮೊನ್ನೆಯಲ್ಲಾ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದು, ನಾಕು ಬಿದಿರ ಕೋಲು ಬೇಕಂತಾ..... ಇವತ್ತು ಮನೆ ಮುಂದಿನ ಚಪ್ಪರ ಬಿಚ್ಚಲಿಕ್ಕುಂಟು..... ನೀನೇ ಬಂದು ಬಿಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು ನಿಂಗೆ ಬೇಕಿದ್ದಷ್ಟು ಬಿದಿರು ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀಯಾ... ಹೇಗೆ.....?' ಎಂದಾಗ, ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೂರೇ ಗೇಣು! ದೇವಲೋಕದ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನರಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಷ್ಟು ಮಿಷಿ! ಅವ ಮನದೊಳಗೆ ಬಯಸಿದ್ದೂ ಅದೇ. ನಾಳೆಯೊಳಗೆ ನಾಕು ಬಿದಿರ ಕೋಲು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ, ಒಂದೆರಡು ಕಟ್ಟಿ ಮುಳಿಹುಲ್ಲನ್ನ ಸಾಲ ಮಾಡಿಯಾದರೂ ತಂದು ಹಾಕಿ, ಹಾಗಾದರೂ... ತುಂಗಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಮಾಡಿ ಮಗನ ಇನಾಮನ್ನ ವಿವಾದವಿಲ್ಲದೆ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು.

ರಂಗ ಮಾಸ್ತು ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರನೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಿ ಕಂಬಳ ಗದ್ದೆಯಿಂದ ಕೊಳಕೆಗದ್ದೆಯೇರಿ ಬೆಟ್ಟಿನ ಮನೆಯತ್ತ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ಮಾಸ್ತು ಬೆನ್ನು ಮರೆಯಾಗುವವರೆಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನಷ್ಟೇ. ಮಾಸ್ತು ಬೆಟ್ಟಿನ ಅಂಗಳದ ಅಂಚು ಮೆಟ್ಟಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.... ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುನ್ನವೇ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ಮುಂಡೇವು ಪೊದೆಯ ಪಕ್ಕದಿಂದ ಎರಡು ಕೇದಗೆ ದಿಂಡುಗಳನ್ನ ಮುರಿದ್ಡಿಡಿದು ಮಾಸ್ತು ಮನೆಯತ್ತ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಮಾಸ್ತು ಹೆಂಡತಿ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನಿಗೆ ಕೇದಗೆ ಹೂಗಳೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣ. ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ಕೊಂಡೋಯ್ದಂತಾ ಚಿನ್ನದ ವರ್ಣದ ಕೇದಗೆಯಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ತಲೆಯೆಲ್ಲಾ ಚುಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಾರು. ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ಮಾಸ್ತು ಗೇರುಹಾಡಿ ದಾಟಿ, ಅಡಿಕೆ ತೋಟವಿಳಿದು ಅಂಗಳ ತಲುಪುವ ಹೊತ್ತಿಗೇ!-ಇತ್ತ ತುಂಗ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬತ್ತ ಬೇಯಿಸಿಟ್ಟು ಮನೆ ಕಡೆ ಬಂದಾಗಿತ್ತು.

* * * * *

ಮಾರನೇ ದಿನ ಕಡೇ ಖೆಡ್ಡಸ ಹಬ್ಬ. ತುಂಗಳ ಮಗ ಗಂಗಯ್ಯನಿಗೆ ಇನಾಮು ಸಿಕ್ಕುವ ದಿನ. ಮುಂಜಾನೆಯೇ ಎದ್ದ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ಮಾಸ್ತು ಮನೆಯಿಂದ ತಂದ ಬಿದಿರನ್ನು ಬುಗುರಿ ಮರದಡಿ ನಿಂತು ಸೀಳುವುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದ. ಕೈಗಳು ಬಿದಿರು ಸೀಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ತುಂಗನ ಮತ್ತು ಆತನ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಜಗಳವನ್ನೇ ಸೀಳಿ ಸೀಳಿ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು.

ಬಿದಿರ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ಸೀಳಿಟ್ಟು ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ನೇರ ನಡೆದದ್ದು ಜಾರಿಗೆ ಬೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಂಗರ ಪೂಜಾರಿಯ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ. ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆಯೇ ಅವ ಅಂಗರಪೂಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಾಕು ಕಟ್ಟಿ ಮುಳಿಹುಲ್ಲು ಕೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಮುಂದಿನ ಎಣೆಲ್ ಬೆಳೆಗೆ ಉಳುವ, ಬಿತ್ತುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟಿ,

ನಾಕು ಕಟ್ಟಿ ಮುಳಿಹುಲ್ಲನ್ನ ಸಾಲ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದ ಅಂಗರ ಪೂಜಾರಿ.

ಕಾಸಿರಬೊಗ್ಗೂರ ಅಂಗರ ಪೂಜಾರಿ ಮನೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮುಳಿಹುಲ್ಲ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನ ತಂದು ಬುಗುರಿಮರದಡಿ ಹಾಕಿ ಮುಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರನ ತಮ್ಮ ಮಂಜಪ್ಪ ಅಂಗಳವೇರಿದ್ದ. ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆ ಅಂಗರಪೂಜಾರಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗಲೇ ತಮ್ಮನ ಗುಡಿಸಲು ಹೊಕ್ಕು 'ನಾಳೆ ಮನೆಗೆ ಮುಳಿ ಹೊದಿಸುವುದಿದೆ. ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಬಂದು ನಂಗೆ ಕೈ ಕೂಡಿಸು'- ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಮಂಜಪ್ಪ ಅಂಗಳವೇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತುಂಗನಿಗೂ ಎಚ್ಚರವಾಗಿತ್ತು. ಎದ್ದು ಬಂದು ಗುಡಿಸಲು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ- ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ಮತ್ತು ಮಂಜಪ್ಪ ಅದೆಂಥದೋ 'ಊರು ಬಿಚ್ಚಿ-ಕಟ್ಟುವಂತಾ' ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ! ತುಂಗನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮುಳಿಕಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಿದಿರ ಸೀಳೂ ಬಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಅವರಿಬ್ಬರೇ.

ಆಕೆಗೆ ಗಂಡನ ಮೇಲಿದ್ದ ನಿನ್ನೆಯ ಸಿಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಇಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಳಗೊಳಗಿ ಚಾಕ್ಕೆ ನೀರಿಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದವಳು 'ಯಾರೂ ಚಾ ಕುಡಿಯದು ಬೇಡ ದನದ ಮೂತ್ರ ಕುಡೀಲಿ'- ಎಂದು ಬೈಯುತ್ತಲೇ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ದಾಟಿದ್ದಳು. ಹೆಬ್ಬಾರರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಭತ್ತ ಕುಟ್ಟುವುದಿತ್ತು. ಉದ್ದಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಕೊಡುವುದಿತ್ತು.

ತುಂಗ ಮುಖವನ್ನ ನಾಕುಮುಡಿಯಗಲ ಊದಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಬಳ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬರ ಬರ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಮಂಜಪ್ಪ ಮತ್ತು ಕಾಸಿರಬೊಗ್ಗೂರ ನಸುನಗುತ್ತಲೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ್ದರು.

ಹೆಬ್ಬಾರರ ಅಂಗಳದ ಹೊಂಗಾರೆ ಮರದಡಿ ಕೂತು ಉದ್ದಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ತುಂಗ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಮಗನ ಇನಾಮಿನ ಬಗ್ಗೆಯೇ. ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆಯಿಡೀ ಮಗ ಗಂಗಯ್ಯ ಕೊರಳಡ್ಡೆ ಹಾಕಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ.... ಮಾಸ್ತು ಕೈಯಿಂದ ಇನಾಮು ತರಲೇ ಎಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ, ಬೇಡ ಬೇಡವೆಂದರೂ ಆಕೆಯ ಚಿತ್ತದಾಳದಿಂದ ತೇಲಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ತುಂಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡೇ ಕಣ್ಣು ಮಂಜಾಗಿತ್ತು.

ಮಗ ಇನಾಮು ತರುವುದು ಯಾವ ತಾಯಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ. ತುಂಗನಿಗೂ ಋಷಿಯ ವಿಚಾರವೇ. ಆದರೆ ಆ ಋಷಿಯ ಸವಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸವಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಡತನ ದಾರಿದ್ರ್ಯಗಳು ಬಿಟ್ಟಿರಲ್ಲವೆ? ಇನಾಮು ಎಂಬುದು ಬಡವರ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲ- ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತುಂಗನದ್ದು.

ತುಂಗ ಇನಾಮಿನ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿದ್ದು, ಎಣ್ಣೆ ಕೊಟ್ಟ ಉದ್ದನ್ನು ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಒಣ ಹಾಕಿ, ಎರಡು ಕಳಸೆ ಬತ್ತ ಕುಟ್ಟಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಗೇರಿ ಮನೆಗೆ ಹೊರಡುವಾಗ ದೇವರು ಕಂತಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಹೆಬ್ಬಾರರ ಸೊಸೆ ಪದುಮಿನಿಯಮ್ಮ ಅಳೆದು ಕೊಟ್ಟ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನ ಸೀರೆಯ ಸೆರಗಿಗೆ ಸುರಿದು ಗಂಟುಕಟ್ಟಿ ಕಂಕುಳದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಂಬಳಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ

ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಬಂದು ಅಂಗಳವೇರಿದ್ದಾಳಷ್ಟೆ! ನೋಡುತ್ತಾಳೇನು..... ಆಕೆಯ ಗುಡಿಸಲು ಹೊಸ ಮುಳಿಯನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು 'ಮುಂಡೆ ಮುತ್ತೈದೆಯಾದಂತಾ' ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದೆ! ತುಂಗನಿಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸೋಜಿಗ.

ಆಕೆ ಗುಡಿಸಲೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡುವುದಕ್ಕೂ, ಗಂಗಯ್ಯ ಆಗ ತಾನೆ ಶಾಲೆಯಿಂದ ತಂದಿರುವ ಇನಾಮುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಹರಡಿ ಕೂತು ಸಂಭ್ರಮ ಪಡುವುದಕ್ಕೂ ಸರಿಹೋಗಿತ್ತು. ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿದವನೇ ಗಂಗಯ್ಯ ಇನಾಮುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಪರಾರಿಯಾಗಿದ್ದ.

ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ಬೀಡಿ ಸೇದುತ್ತಲೇ ತುಂಗ ಒಳಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದ. ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು 'ಹದ್ದನ್ನು ಕಂಡ ಕೋಳಿ ಮರಿಗಳು ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಅಡಗಲು ಓಡುವಂತೆ' ಓಡಿದ್ದನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿದ್ದ; ಮನದಲ್ಲೇ ನಕ್ಕಿದ್ದ ಕೂಡಾ. ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ಕೂತಲ್ಲಿಂದ ದಡಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಅಂಗಳದ ನುಗ್ಗೇಮರಕ್ಕೆ ಒರಗಿಸಿಟ್ಟು ಬಿದಿರ ಏಣಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದು ಗುಡಿಸಲ ಮಣ್ಣು ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿಸಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಅಂಗಳಕ್ಕಿಳಿದಿದ್ದ. ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತೊಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಗಂಜಿಪುರಾಕಿನ ತೋಳಿಗದನ್ನು ಒರಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಗನನ್ನು ಎಳೆದುತಂದು 'ಯಾರು ಸತ್ತರಂತಾ ಅಳುದು ಬೋಳಿಮಗ ನೀನು....., ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೆ ಹಳೆ ಇನಾಮೆಲ್ಲ ತೆಗೆದು ಹೊರಗಿಡು ನೋಡುವ'- ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದ್ದ.

ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರನ ತಾಳ್ಮೆ ಇಂಗಿಹೋಗಿತ್ತು. 'ಕಳ್ಳ ಪಟಿಂಗ... ಇನಾಮು ತರ್ತಿಯಾ ಇಲ್ಲಾ'- ಎಂದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಅಬ್ಬರಿಸಿದ್ದ. ಅಪ್ಪನ ಅಬ್ಬರ ತಾಳಕ್ಕೆ ಕಂಪಿಸಿದ ಗಂಗಯ್ಯ ಗುಡಿಸಲ ಎಡ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೆ ಇನಾಮಿನ ಗಂಟನ್ನು ಎಳೆತಂದು ಅಪ್ಪನ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ಇನಾಮುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಮಿಸುಕದಂತೆ ಗಂಟುಕಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟವ ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರನೇ. ಹೆಚ್ಚಾರರ ಮನಗೊಂಡಿ ಹಳೆ ಪಂಚೆಯೊಂದನ್ನ ಬೇಡಿ ತಂದು ಮಗನ ಇನಾಮುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ಗಂಟುಹಾಕಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ.

ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರನೀಗ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಇನಾಮಿನ ಗಂಟು ಬಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆತನ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹಲವು. ಅವ ಗಂಟುಬಿಚ್ಚಿ ಇನಾಮುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪಂಚೆಯಿಂದ ಎತ್ತಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕಿಟ್ಟು ಪಂಚೆಯ ಧೂಳು ಕೊಡವಿದವನೇ, ಆ ಪಂಚೆಯನ್ನ ಪರಪರನೆ ಹರಿದು ಹಲವು ತುಂಡು ಮಾಡಿದ್ದ. ಪಂಚೆ 'ಪರಪರನೆ' ಹರಿಯುವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಗಂಗಯ್ಯನ 'ಇನಾಮಿನ ಆಸೆಯೂ' ಪರಪರನೆ ಹರಿದು ಬಿದ್ದಿತ್ತು.

ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ತಾನು ಹರಿದಿರಿಸಿದ ಪಂಚೆಯ ತುಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇನಾಮುಗಳ ಬಂಧಿಸಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಗಂಟುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಒಂದೊಂದೇ ಗಂಟನ್ನ ಬಿದಿರ ಏಣಿಯ ಮೇಲೇರಿ,

ಮಾಡಿನ ಬೆನ್ನೆಲುಬು ಪಕ್ಕೆಲುಬುಗಳಿಗೆ ಬಿಗಿಯತೊಡಗಿದ್ದ.

ಮಾಡಿನೆಡೆಗಳಿಂದ ನೇತಾಡತೊಡಗಿದ್ದ ತಿರುಪತಿಯ ಇಡುಗಂಟಿನಂತಾ ಗಂಟು ನೋಡುತ್ತಾ ಗಂಗಯ್ಯನಿಗೆ ಖುಷಿಯಿಂದ ಮೂರ್ಛೆ ಬರುವುದೊಂದು ಬಾಕಿ! ಏರಿಬರುವ ಸಂತಸವನ್ನು ಅದುಮಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಅಂಗಳಕ್ಕಿಳಿದು ಎರಡು ಸುತ್ತ ದಿಗಿಣ ತೆಗೆದು ಮತ್ತೆ ತಾಯಿಯ ಮುಖ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನಕ್ಕಿದ್ದ. ತುಂಗನೂ ಮಗನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಗನ ನಗುವನ್ನು ಕಂಡು 'ಸಾಕು ಪಟ್ಟಿಂಗ ನಿನ್ನ ಸೂಳೆ ನಗು.....' ಎಂದನ್ನುತ್ತಾ ಮಗ ಹರಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಅವತ್ತಿನ ಇನಾಮುಗಳನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಮಗನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಕಾಸಿಬೊಗ್ಗೂರ ನಿಡಿದಾದ ನಿಟ್ಟುಸಿರೊಂದನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾ ಬೀಡಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆಂದು ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ ಗೀಚಿದ್ದಾನಷ್ಟೆ. ಖೆಡ್ಡಸದ ತಣ್ಣನೆಯ ಕರೆಗಳಾಯೊಂದು ಬೀಸಿ ಬಂದು ಅವ ಗೀಚಿದ್ದ ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಯನ್ನೆ ಆರಿಸಿತ್ತು.

ದಾಸಿ

ರೇಳೆದರಡು ದಿನಗಳಿಂದ ದೆವ್ವದಂತೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಮಳೆ ಆಗ ತಾನೇ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ರಚ್ಚೆ ಹಿಡಿದು ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಗು ತಟಕ್ಕನೆ ಅಳು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಂತೆ, ಮಳೆಯ ರಂಪ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದು ಇಸಬುವಿಗೆ ಹೋದ ಜೀವ ಮರಳಿ ಬಂದಂತಹ ಅನುಭವ; ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸುವಷ್ಟು ಮುಷಿ.

ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಜೀವನೋತ್ಸಾಹವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಿದ್ದ ಇಸಬು ಮಳೆ ನಿಂತಿದ್ದೇ ತಡ, ಕತ್ತರಿ ಸಾಣೆ ಸೈಕಲನ್ನ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹೇರಿಕೊಂಡು ಬೆಳ್ಳಡರ ಕೇರಿಗೆ ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟು. ನಿನ್ನೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ಆ ಕೇರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತಾತ. ಆದರೆ ಮಳೆಯ ಆರ್ಭಟಕ್ಕೆ ಮುಖ ಹೊರಹಾಕುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮಳೆಯ ಆರ್ಭಟಕ್ಕಿಂತ ಆತನ ಪತ್ನಿ ರತ್ನಿಯ ಬೈಗುಳದ ಅಬ್ಬರ ತೀವ್ರವಾದಾಗ, ಮಳೆಯಾದರೆ ಮಳೆ, ಕೊಚ್ಚಿಹೋದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ; ಈಕೆಯ ಬಾಯಿಂದ ಉದುರುವ 'ಅಣಿಮುತ್ತು'ಗಳ ಹೊಡೆತಕ್ಕಿಂತ, ಮಳೆಯ ಹೊಡೆತವೇ ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಪಾಲು ವಾಸಿ-ಎಂದು ನಿನ್ನೆ ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಆದರೆ ರತ್ನಿ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಬಿಡುವವಳೇ.

'ಸೋರುತ್ತಿರುವ ಮಾಡಿಗೆ ತಾಳೆಗರಿ ಇಡುತ್ತೀರೋ ಅಥವಾ ಸೋರುವೆಡೆ ಬಾಯಗಲಿಸಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತೀರೋ-ಹೇಗೆ?' ಎಂದು ಸೋರುತ್ತಿರುವ ಹಂಚುಗಳೆಡೆ ಕೈ ತೋರಿಸಿ ರತ್ನಿ ಅಬ್ಬರಿಸಿದಾಗ ಇಸಬು ಹೆಗಲಮೇಲಿದ್ದ ಸಾಣೆಸೈಕಲನ್ನ ತಟಕ್ಕನೆ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಮಾಡಿನಂಚಿಗೆ ತಾಳೆಗರಿ ತುರುಕಿಸಲು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕುರ್ಚಿಗೇರಿದ್ದ.

ಜಡಿಮಳೆಗೆ ಇಸಬುವಿಗೆ ಹಂಚಿನ ಮನೆ ಪಟಪಟನೆ ಸೋರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ರತ್ನಿಯ ಬಾಯಿಂದಲೂ ಬೈಗುಳಮುತ್ತುಗಳು ಲಂಗುಲಗಾಮಿಲ್ಲದೆ ಬರಬರನೆ ಸೋರಿ, ಪಟಪಟನೆ ಸಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ನಿನ್ನೆಯದಿನ ಆಕೆಯ ಬೈಗಳು ಗಿರಕಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಮಳೆ-ಆಕಾಶ, ಇಸಬು-ದಾಸಿಯರ ಸುತ್ತ.

'ಬಾನಿಗೇನು ಭೂತ ಹಿಡಿದಿದ್ಯಾ, ಮತ್ತಾಕೆಷ್ಟು ಮಳೆ? ಗಂಟೆಗಟ್ಟೆ ಬರಬರ ನೀರು ಸುರಿಸಿದ್ರೆ ಸಾಕು, ಪುಟ್ಟು ಅಬ್ಬರ; ಸಿಡಿದು ಚೂರಾದರೂ ಯಾರು ಹೆದುರುತ್ತಾರೆ ಬೇಡ್ಯಾ' -ಹೀಗೆ ರತ್ನಿ ಬಾನಿಗೆ ಕ್ಯಾಕರಿಸಿ ಉಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಸಬು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ. ಇಸಬುವಿಗೆ

ಜಾಡಿಸಿ ಉಗಿದ ಮೇಲೆ ಉಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಳಿದದ್ದು ರುಕುಣೆಯಮ್ಮನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ದಾಸಿ ಮಾತ್ರ.

ಇಸಬು ಅಂಗಳಕ್ಕಿಳಿದು ಮನೆಯೆದುರಿನ ಸುರಗಿ ಮರದಡಿ ಬರುವಾಗಲೂ ಆತನನ್ನು ಮನವಿಡೀ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ದಾಸಿ. ದಾಸಿ ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಳೆಂದು ಇಸಬು ಯೋಚಿಸಿ ಯೋಚಿಸಿ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ರೂಢಿಯಂತೆ ಹೆಗಲಮೇಲಿದ್ದ ಸಾಣೆಸೈಕಲನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಸುರಗಿ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಒರಗಿಸಿಟ್ಟು, ಪಂಚೆ ಎತ್ತಿ ಒಳಗಿನ ಗೆರೆಗೆರೆ ಚಡ್ಡಿಯಿಂದ ಬೀಡಿ ಹೊರತೆಗೆದ. ದಿನಾ ಕಸುಬಿಗೆ ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು ಅಂಗಳದೆದುರಿನ ಸುರಗಿ ಬುಡದಲ್ಲೊಂದು ದಮ್ಮು ಎಳೆಯುವುದು ಆತನ ರೂಢಿ.

ಇಸಬುವಿಗೆ ಆ ಸುರಗಿ ಮರವೆಂದರೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ. ಸುರಗಿ ಮರದಡಿ ನಿಂತಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಆತನನ್ನು ಹಳೆಯ ಮಧುರ ನೆನಪುಗಳು ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿ ಕಚಗುಳಿ ಇಡುವುದುಂಟು. ಇಸಬುವಿನ ಮುತ್ತಜ್ಜನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಆ ಸುರಗಿ ಮರ ಆತನ ಮನೆಯೆದುರಿಗಿದೆ. ಸುರಗಿ ಮರದಿಂದಲೇ ಆತನ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ 'ಸುರಗಿ ಲಚ್ಚಿಲು' ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು. ಊರ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಘಮ ಘಮಿಸುವ ಸುರಗಿ ಹೂವು ಮುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುದೇ ಆ ಮರ. ಆ ಸುರಗಿ ಮರದಿಂದಾಗಿಯೇ ರತ್ನಿ ಇಸಬುವಿನ ಮಡದಿಯಾದುದು ಕೂಡಾ ನಿಜ.

ಸುರಗಿ ಮರ ತನ್ನ ಮೈತುಂಬಾ ಹೂವರಳಿಸುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಊರ ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕಳಿಗೆ ಕರೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕಾರಿಗೆ ಹಬ್ಬುವ ಪರಿಮಳವೇ ಅವರನ್ನು ಸುರಗಿ ಬುಡಕ್ಕೆ ಎಳೆತರುತ್ತದೆ. ಕಲಾಯಿ ಕಾಂತಪ್ಪನ ಮಗಳೂ ಸುರಗಿ ಹೂವಿಗಾಗಿ ಇಸಬುವಿನ ಮನೆಯ ಕದ ತಟ್ಟಿದವಳು, ಅಂದೇ ಇಸಬುವಿನ ಮನದ ಕದವನ್ನೂ ತಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದೊಡನೆ ಸುರಗಿ ಮರವೇರಿ ಹೂ ಉದುರಿಸಿ, ಆರಿಸಿ ಮಾಲೆ ಮಾಡಿ ರತ್ನಿಗೆ ಕದ್ದು ಮುಚ್ಚಿ ಮುಡಿಸುವಂತಹ ಇಸಬುವಿನ ತಾಪತ್ರಯದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಗುರಗೊಳಿಸಿದವ ರತ್ನಿಯ ಅಪ್ಪ ಕಾಂತಪ್ಪ. ರತ್ನಿ ಇಸಬುವಿನ ಮಡದಿಯಾಗಿ ಸುರಗಿ ಲಚ್ಚಿಲು ಸೇರಿದಳು. ಇಂದಿಗೂ ಇಸಬುವಿಗೆ ರತ್ನಿಯೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣ. ಆಕೆಯೇ ಆತನ ಬದುಕು. ಅವಳ ಆಸೆಯೇ ಆತನದ್ದು. ಆದರೆ ಇಸಬು ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತನಾಗುವುದು ಆಕೆಯ ಸಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿದಾಗ, ಬೈಗುಳ ಪ್ರವಾಹ ಸಿಕ್ಕಿದೆಡೆ ನುಗ್ಗಿದಾಗ. ಆಕೆಯ ಸಿಡುಕು-ಹರಮಾರಿತನ ಆತನ ಅಂಕೆಗೆ ಸಿಗದೆ ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ ಓಡಾಡಿದಾಗ.

'ಅವ ಕತ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯೋದಲ್ಲ; ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೆಂಡ್ತಿಯ ನಾಲಿಗೆಗೂ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ, ಅದಕ್ಕೇ ಅದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಹರಿತ' ಎಂದು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು ಕುಹಕವಾಡುವುದು ಇಸಬುವಿನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ ಆತ ಎಂದೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡವನಲ್ಲ. ಆತನ ರತ್ನಿಯೇನೆಂಬುದು ಆತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಕೆಲ ದಿನಗಳಿಂದ ಇಸಬು ರತ್ನಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತ ಬೇಸರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ದಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ರತ್ನ ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಉರಿ ಕಾರುವುದು ತೀರಾ ಮೂಢತನವೆಂದು ಇಸಬುವಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ದಾಸಿ ಆ ವಠಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಂದಿನಿಂದ ಇಸಬು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನಶ್ಯಾಂತಿಯನ್ನು ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದ. ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ದಾಸಿ ರತ್ನಿಯ ನಾಲಿಗೆಗೆ ವಸ್ತುವಾಗಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಆತನ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಕದಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇತ್ತೀಚೆಗಂತೂ ದಾಸಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ರತ್ನ ನೇರವಾಗಿ ಇಸಬುವಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಇಸಬು ತತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದ.

ಸುರಗಿ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಒರಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸಾಣೆಸೈಕಲ್ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ದೊಪ್ಪನೆ ಮುಗುಚಿ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಇಸಬು ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿಕೊಂಡು ಎಚ್ಚಿತ್ತ. ಆತನ ಯೋಚನೆಗಳು ಸುರಗಿ ಹೂಗಳ ಘಾಟಿಗಿಂತಲೂ ಗಾಢವಾಗಿದ್ದವು. ಸಂಜೆ ದಾಸಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಯಬಹುದಾದ ರಂಪಾಟದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಇಸಬು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದ ಸಾಣೆಕಲ್ಲನ್ನು ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಇಸಬು ರಸ್ತೆ ದಾಟಿ ಚಬುಕಿನ ಮರಗಳೆಡೆ ನುಸುಳುತ್ತಾ ಬೆಳ್ಳಡರ ಕೇರಿ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದ. ಆತನ ಚರ್ಮದ ಚವ್ವಲಿಗಳು ಚರ್ಪರ್ಪ ಎಂದು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಲಯಬದ್ಧ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ, ಹೊಟೇಲಿನ ಗಲ್ಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು ಕುಳಿತು ರಸ್ತೆ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಾಯ್ಕರು ದಿಡಕ್ಕನೆ ಎಚ್ಚಿತ್ತರು. ಇಸಬು, ಆಚೀಚೆ ನೋಡದೆ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮರಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೂ ದಾಸಿ-ರತ್ನಿಯರ ಸುತ್ತಲೇ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಸಬು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾ, ರಸ್ತೆದಾಟಿ ಚಬುಕಿನ ಮರಗಳೆಡೆ ನುಸುಳಿ ಮುಪ್ಪಿಲದ ಕೆರೆಯ ಏರಿ ಏರುವುದನ್ನು ನಾಯ್ಕರು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಕೆರೆಯ ಏರಿ ಏರಿದ ಇಸಬು ಮತ್ತೆ ಸಾಣೆಸೈಕಲ್ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಬೀಡಿ ಹಚ್ಚಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಇಸಬು ಎಂದೂ ಹೀಗೆ ದಾರಿಮಧ್ಯೆ ನಿಂತವನೇ ಅಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಸುರಗಿ ಮರದಡಿ ಬೀಡಿ ಎಳೆದರೆ ಮತ್ತೆ ದಾರಿ ಮಧ್ಯೆ ಬೀಡಿ ಎಳೆದವನೂ ಅಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ? ಗೋಂದು ನಾಯ್ಕರು ಇಸಬುವನ್ನೇ ಕಣ್ಣೆವೆ ಇಕ್ಕದೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡತೊಡಗಿದರು.

ಇಸಬು ಬಗ್ಗೆ ಗೋಂದುನಾಯ್ಕರಿಗೆ ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸ. ಆತನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಕಾರ್ಯನಿಷ್ಠೆ, ಮಿದುವಾತು, ನಾಯ್ಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಊರವರ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ ಗೆದ್ದಿತ್ತು. ಮೊನ್ನೆ ಸಂಜೆ ಬೆಸ್ತರ ಕೇರಿಯಿಂದ ಇಸಬು ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾಯ್ಕರು ಆತನನ್ನು ಕೈಸನ್ನೆಯಿಂದ ಕರೆದು, ದಾಸಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಯಬಹುದಾದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಗರಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿ ಒಂದು 'ಪೆಷಲ್ ಸ್ಟಾಂಗ್ ಟೀ' ಕುಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು.

ನಾಯ್ಕರ ಮಾತು ಇಸಬುವನ್ನೂ ತಟ್ಟಿತ್ತು. ಅವರನ್ನುವುದೂ ಸರಿ, ದಾಸಿಯಿಂದ ನೆರೆಕರೆ

ಹಾಳಾಗುವುದು ಏನು ಚಂದ? ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ರತ್ನಿಯ ಮುಂಗುರುಳು ಸಪರುತ್ತಾ ಗಿಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೇಳಿ ಮನವೊಲಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದ. ನೀರಿಗೆ ಹೋಮವಿಟ್ಟಂತಾಗಿತ್ತು ಆತನ ಪ್ರಯತ್ನ. ದಾಸಿಯ ಬಗ್ಗೆ ರತ್ನಿಯ ನಿಲುವು ಒಂದೇ. ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಾದರೂ ಆಕೆ, ಗಂಡ ಮುಖ ಮುಂಗುರುಳು ನೇವರಿಸಿದರೆ ಬರ್ರನೆ ಕರಗುವವಳೇ. ಆದರೆ ಆ ದಾಸಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಂತೂ ಆಕೆಯದು ಕಡ್ಡಿಮುರಿದಂತಹ ವಾದ.

ಇಸಬು ರತ್ನಿಯ ಮನವೊಲಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದಂತೆ ನಾಯ್ಕರೂ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಒಲಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದರು. 'ನೆರೆಕರೆ ಜಗಳ ಬೇಡ. ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆದ್ದು ಅವರ ಮುಖ ನೋಡಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ? ಇಸಬುವಿನ ಮುಖ ನೋಡಿಯಾದರೂ ನಿನ್ನೆ ಹಠ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು' ಎಂದು ನಾಯ್ಕರೆಂದರೆ, ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನದ್ದು ಪಟ್ಟು ಬಿಡದ ಛಲ. ರತ್ನಿಗೆ ದಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಕೆಯ ನಿಷ್ಕರ ವಾದ.

'ಛೂ! ದಾಸಿಯಿಂದ ನೆರೆಕರೆಯೇ ಹಾಳಾಯ್ತು. ಎಂಥ ಹೊಲಸು, ದಿನನಿತ್ಯ ನೆರೆಕರೆ ಕಚ್ಚಾಟ'. ನಾಯ್ಕರಿಗೆ ದಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ಅಸಮಾಧಾನ ಉಕ್ಕೇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಹಗರಣಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದ ದಾಸಿ ಮಾತ್ರ ಆ ಮನೆಯಿಂದ ಈ ಮನೆಗೆ ಅಲೆಯುತ್ತಾ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನಿದ್ದು ಬಿಡುವಳು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಸಬುವಿನ ಮನೆಯೆದುರು ಸುಳಿವಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ರತ್ನಿ ಮನೆಯೊಳಗಿಂದಲೇ ಅಬ್ಬರಿಸಿ, ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ 'ಆಯುಧ' ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಇನ್ನೇನು ಹೊರಬರಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಾಸಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಲ್ಲವೇ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ದಾಸಿಯ ಹೆಸರಿದ್ದಿದು ಕೂಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾಸಿ, ರತ್ನಿಯ 'ಕೈ ಬಾಯಿ'ಗಳಿಗೆ ಸಿಗಬಾರದೆಂದು ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ದಾಸಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಯ್ಕರಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಕಿರಿಕಿರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಇದೊಂದೇ. ದಾಸಿಯ ಮೇಲಿನ ಆಕೆಯ ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿ, ಒಲವು, ಆರೈಕೆ, ಆಸಕ್ತಿ, ನಾಯ್ಕರು ಸಹಿಸುವಂತಹದ್ದಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರೇನೂ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ದಾಸಿಯಿಂದಾಗಿ ಊರಲ್ಲಿ ತಲೆ ಕೊಳೆಸಿಕೊಂಡವರು ನಾಯ್ಕರು ಮತ್ತು ಇಸಬು ಮಾತ್ರ. ಇಸಬುವಿನ ತಲೆ, ದಾಸಿ ಕೇರಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಂದಿನಿಂದಲೇ ಕೆಡಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು.

ದಾಸಿ ನವಿಲಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದದ್ದು ಖೆಡ್ಡಸ ಹಬ್ಬದ ದಿನ. ಆ ದಿನದ ಹಗರಣ ಇಸಬುವಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ. ಇದೀಗ ಸಾಣೆಸೈಕಲನ್ನು ಅಬರೆ ಮರಕ್ಕೊರಗಿಸಿ, ಕೆರೆಯ ನೀರಲ್ಲಿ ಗುಳ್ಳೆ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುಗುಡು, ಮಡಂಜಿ ಮೀನುಗಳ ಆಟವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಇಸಬುವಿನ ಮನದಲ್ಲಿ ಖೆಡ್ಡಸದ ಆ ಹಗರಣ ನವಿರಾಗಿ ಸುಳಿದು ಬಂತು. ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಅದೆಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಆ ಘಟನೆ ಆತನನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ

ಕಾಡುವುದಿದೆ.

ಖೆಡ್ಡಸ ತುಳುನಾಡಿನ ಒಂದು ಹಬ್ಬ; ಭೂತಾಯಿಯ ಆರಾಧನೆಯ ದಿನ. ಕೇರಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಹಬ್ಬದ ಸಡಗರ. ಹಬ್ಬದ ವಾಸನೆ, ಕೇರಿಯಿಡೀ ಹಬ್ಬುತ್ತಿದ್ದುದು ಬೀಸಿಬರುವ ಕರೆಗಳಿಯ ಮೂಲಕ. ಕಡಲಿಂದ ಬೀಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಂದ ಕರೆಗಳಿಗೆ, ಅಡುಗೆ ಮನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಹುರಿದ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳ ಹಿತವಾದ ಕಂಪನ್ನು ಕೇರಿಯ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗೆ ತಲಪಿಸುವ ಸಡಗರ, ಸಂಭ್ರಮ.

ರತ್ನಿಯೂ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಹುರಿದಿಟ್ಟು ರೊಟ್ಟಿಪಾಯಸದ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಬೆಲ್ಲದ ಪಾಯಸಕ್ಕೆ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹರಿದು ಹಾಕುವುದರಲ್ಲೇ ಮಗ್ನಳಾಗಿದ್ದಳು. ಹೊರಗಡೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಹಿರಿಯ ಮಗ ಉಂಗ ಮತ್ತು ಕಿರಿಯ ಮಗ ಬೂದರು ಅದೇನೋ ಪಿಸುಗುಡುತ್ತಾ, ಆಚೀಚೆ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಮಸಲತ್ತು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ಆಕೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಳು. ಆದರೂ ಆಕೆಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಶಯ. ಉಂಗ-ಬೂದರೂ ಪಿಸುಗುಡುವುದೆಂದರೆ ಏನೋ ಅನಿಷ್ಟ ಕಾದಿದೆಯೆಂದು ರತ್ನಿಗೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ಭಯ. ಭಯ-ಕುತೂಹಲವನ್ನ ಅದುಮಿಡಲಾಗದೆ ರೊಟ್ಟಿ ಪಾಯಸದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನಲ್ಲೇ ಕುಕ್ಕಿ ಹೊರಧಾವಿಸಿದ್ದಳು ರತ್ನಿ. ಆಕೆಯ ಸಂಶಯ ಸಹನೆಗಳ ಕಟ್ಟೆಯೊಡೆದಿತ್ತು. ಹೊರಬಂದರೆ ನೋಡುವುದೇನು? ತುಳಸೀಕಟ್ಟೆಯ ಎಡಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯಿಮರಿಯೊಂದು ಮುಲುಗುತ್ತಾ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದೆ. ಉಂಗ-ಬೂದರು ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕರುಗಾಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅದರ ಎಡಗಾಲನ್ನು ನೀವುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾಯಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮತ್ತೆ ಜೋರಾಗಿ ಮುಲುಗತೊಡಗಿತು. ಉಂಗ ತಕ್ಷಣ ಎದ್ದು ನಿಂತು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿದಿರ ಸೀಳು ಹಾಗೂ ಹುರಿಹಗ್ಗದ ಎಳೆಯೊಂದನ್ನ ಬೂದನಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುತ್ತಾ, ಮಲಗಿದ್ದ ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಅದರ ಎಡಗಾಲಿಗೆ ಬಿದಿರ ಸೀಳು ಬಿಗಿಯುವಂತೆ ಬೂದನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ರತ್ನಿಯೂ ಬಸಳೆಯ ಬೀಳುಗಳಿಗೆ ಆಧಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಬಿದಿರ ಸೀಳು ಬಿಗಿದು ನೆಟ್ಟಗಿರಿಸುವುದನ್ನು ಉಂಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಗಲಿಯ ಮೆಟ್ಟುಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಮ್ಮನೆ ನಿಂತು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರತ್ನಿಯ ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೆರೆತಿತ್ತು. 'ಬೋಳಿಮಗ್ಗೆ, ಯಾರ ಚಟ್ಟ ಕಟ್ಟಲು ಬಿದಿರ ಸೀಳು, ಹುರಿಹಗ್ಗ ರಡಿಮಾಡಿದ್ದೀಯಾ...'- ಎಂದು ಅವುಡುಗಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಉಂಗನತ್ತ ಧಾವಿಸಿ ಆತನ ಮುಖಮೂಗು ನೋಡದೆ ರಪರಪನೆ ಬಾರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಉಂಗನ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿಬಿದ್ದ ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನು ಬಲಗಾಲಲ್ಲಿ ಜಾಡಿಸಿ ಒದ್ದು ದೂರವೆಸೆದಳು. ರತ್ನಿ ಊರುಕೇರಿ ಒಂದಾಗುವಂತೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಬೈಗಳ ಸುರಿಮಳೆ ಸುರಿಸುವ ಮೊದಲೇ ನಾಯಿಮರಿ ಹಾಗೂ ಉಂಗ ಜತೆ ಜತೆಯಾಗಿಯೇ ಊಳಿಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದು, ಆಗಿನ್ನೂ ಸಕ್ಕರೆ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇಸಬುವನ್ನು ಒದ್ದು ಎಬ್ಬಿಸಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ಇಸಬು ಗಡಬಿಡಿಸಿ ಉರುಳಿ

ಎದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ಎದುರಿಗೆ ರತ್ನಿಯ ರೌದ್ರಾವತಾರ! ಊಳಿಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಯಿಮರಿ, ಬಳಬಳ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನೀರು ಸಿಂಬಳವನ್ನು ಚಡ್ಡಿಗೊರಸುತ್ತಾ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಿರಿಮಗ!

ನೆನಪಿನ ಮೇಲೆ ನೆನಪು ದಾಳಿ ಇಟ್ಟು ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇಸಬು, ಬೆಳ್ಳಡರ ಕೇರಿ ಕಡೆ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಮರೆತು ಇನ್ನೂ ಮುಪ್ಪಿಲದ ಕೆರೆಯ ಮೀನುಗಳ ಈಜಾಟವನ್ನೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕಣ್ಣುಗಳು ಮೀನುಗಳನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಮನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ದಾಸಿಯನ್ನು ಕೇರಿಗೆ ತಂದು ಬಿಟ್ಟು ಹಗರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪೋಕನೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ಪೋಕನಿಗೆ ಮನದಲ್ಲೇ ಹಲ್ಲುಕಡಿದ ಇಸಬು.

ಪೋಕನಿಗೆ 'ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ಪೋಕ' ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದವರು ಕುಂಡಲೀ ಮಾಸ್ತು. ಮದನಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ 'ರಾಣಿ ಅಬ್ಬಕ್ಕ' ನಾಟಕದಲ್ಲಿ, ಪೋಕ ಪೋರ್ಚುಗೀಸನ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಆತನ ಹೆಸರ ಜತೆ ಪೋರ್ಚುಗೀಸನೆಂಬ ಪದ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಪೋಕ ನವಿಲಕೇರಿಯ ಏಕೈಕ ಮೀನು ವ್ಯಾಪಾರಿ. ರತ್ನಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಮೀನುಸ್ಯಾಬ. ಅವನಪ್ಪನ ಕಾಲದ ಸೈಕಲ ಮುಂಭಾಗ-ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಮೀನಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದು, ನವಿಲಕೇರಿಯ ಮನೆಮನೆಗಳಿಗೂ ಕೊಳೆತಮೀನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪೋಕ ಅವನಪ್ಪನಿಗಿಂತಲೂ ನಿಸ್ಸೀಮ.

ಅಂದು ಪೋಕ, ಜಟಿಲ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ತಂದು, ತನ್ನ ಮನೆ ಮುಂದಿನ ರಸ್ತೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಬಿಡುವುದನ್ನು ಇಸಬು ಕಣ್ಣೆಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚದೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ್ದ. ಇಸಬು, ನಾಯ್ಕರ ಹೊಟೇಲು 'ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟ್ರಮಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಚಾ-ಕಾಫಿ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ' ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ದೇವದಾರು ಮರದಡಿ ನಿಂತು ಸಾಧು ಬೀಡಿಯ ದಮ್ಮು ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಪೋಕ ತನ್ನ ಸೈಕಲ್ಲಿನ ಹಿಂಬದಿಯ ಬಿದಿರಿನ ಬುಟ್ಟಿಯಿಂದ ತೌಡು ಬಣ್ಣದ ನಾಯಿಮರಿಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು, ಆಚೀಚೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕಳ್ಳಮುಖ ಮಾಡಿ ರಸ್ತೆಬದಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಇಸಬು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಆ ನಾಯಿಮರಿ ನೇರವಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರಬಹುದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಆಗ ಆತನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ನಾಯ್ಕರ ಹೊಟೇಲಿನ ಅಂಬಡೆಯ ಘಮ ಘಮ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ನಾಯ್ಕರ ಹಿತ್ತಿಗೆ ನುಗ್ಗಬಹುದೆಂಬ ಆತನ ಎಣಿಕೆ ಉಲ್ಬಾಪಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಿತ್ತು. ಆ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲೇ ಕುಯ್ಯಾಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಗಸ್ತು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನಾಯಿಮರಿ ಮಾರನೇದಿನ ಮುಂಜಾನೆ, ಹಾಲಿನ ಗಣಪನ ಸೈಕಲಡಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಕಾಲು ಮುರಿಸಿಕೊಂಡು, 'ಕುಯ್ಯೋ-ಮುರೋ' ಎಂದು ಊಳಿಟ್ಟು ಉಂಗ ಬೂದರ ಗಮನ, ಅನುಕಂಪವನ್ನು ಸೆಳೆದು ಇಸಬುವಿನ ಹಿತ್ತಲು ಸೇರಿಯೇಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಇಸಬು ಪೋಕನಿಗೆ ಶಪಿಸುತ್ತಲೇ ಸಾಣೆ ಸೈಕಲನ್ನು ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೇರಿಕೊಂಡು ಇದೀಗ

ಕೆರೆಯ ಏರಿಮೇಲೆಯೇ ನಡೆದು, ಬೈಲಾರೆ ದಾಟಿ ಬೆಳ್ಳಡರ ಕೆರಿಯ ಓಣಿಯೊಳಕ್ಕೆ ನುಸುಳುವಾಗಲೂ ಆತ, ಖೆಡ್ಡಸದ ದಿನದ ದಾಸಿಯ ಹಗರಣದ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಖೆಡ್ಡಸದ ಮುಂಜಾನೆ. ತಾಯಿಯ ಹೊಡತದಿಂದ ಮೂಗುಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು- ಸಿಂಬಳ ಸುರಿಸಿಕೊಂಡು ಫೀಳಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಗ ಉಂಗನ ಮುಖವೇ ಈಗಲೂ ಇಸಬುವಿನ ಕಣ್ಣೆದುರು ಸುಳಿದು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದಿನದ ನಂತರದ ಘಟನೆಗಳೂ ಒಂದೊಂದಾಗಿಯೇ ಬೇಡ ಬೇಡವೆಂದರೂ ನೆನಪಿನಾಳದಿಂದ ಸುರುಳಿ ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅಂದು ಉಂಗ ಮತ್ತು ನಾಯಿಮರಿ-ಇಬ್ಬರೂ ರತ್ತಿಯ ಹೊಡತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಊಳಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಇಸಬು ತಾನು ಮಲಗಿದ್ದ ಕಲೆಂಬಿಯಿಂದ ದಡಕ್ಕನೆ ಹಾರಿ, ತುಳಸಿಕಟ್ಟೆಯ ಬದಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರತ್ತಿ ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಅದೇನೋ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಟ್ಟನೆ ಆಕೆಯ ಸಿಟ್ಟು ಮುಗಿಲಿಗೇರಿತ್ತು. 'ಢೂ! ಬೇವರ್ಸಿಗಳೆ, ಈ ಹೆಣ್ಣುನಾಯಿಮರಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದಿದ್ದೀರೋ, ಒಳ್ಳೇ ಮಾತಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿ'- ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನು ದಡಕ್ಕನೆ ಕೆಳಗೆಸೆಯುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಒದ್ದು ದೂರ ದೂಡಿದ್ದಳು.

'ರೊಟ್ಟಿ ಪಾಯಸ ಬೇಕಾದರೆ ಈಗಲೇ ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬರಬೇಕು'- ರತ್ತಿ ಬೂದನತ್ತ ನೋಡಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಾಗ, ದೂರದಲ್ಲಿ ಸುರಗಿ ಮರದಡಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಬೂದ- 'ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ನಿನ್ನ ರೊಟ್ಟಿ ಪಾಯಸ, ನಮಗೆ ನಾಯಿಮರಿ ಸಾಕು'- ಎಂದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ್ದು ರತ್ತಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಲ್ಲು ಮಸೆಯುತ್ತಲೇ ಆಕೆ ಸುರಗಿ ಮರದಡಿ ಧಾವಿಸಿದಾಗ, ಬೂದ ಬೊಬ್ಬಿರಿಯುತ್ತಾ ಹಿತ್ತಿಲು ದಾಟಿ ನಾಯ್ಕರ ಹಿತ್ತಲು ಸೇರಿದ್ದ. ರತ್ತಿ ದುಮುಗುಡುತ್ತಾ ಸುರಗಿ ಮರದಡಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಸಬು ಆಕೆಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ. ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಅದರ ಎಡಗಾಲನ್ನು ಸವರುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಡನನ್ನು ಕಂಡು ರತ್ತಿಗೆ, ಆತ ತನ್ನ ಎಡಗಾಲನ್ನು ಮುರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವಂತಹ ಅನುಭವ- ಅಸಹನೆ-ನೋವು. 'ಮರಿ ಬಹಳ ಮುದ್ದಾಗಿದೆ, ನಮಗೆ ಇರಲೇನೋ ಉಂಗ'- ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಉಂಗನನ್ನು ಗಂಡ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಆಕೆಯ ಕೋಪಾಂಗಿಗೆ ತುಪ್ಪ ಸುರಿದಂತಾಗಿತ್ತು. "ನಿಮಗೇನು ಪೋಕಾಲ ಬಂದಿದೇಂತ; ಅರುಳೋ ಮರುಳೋ, ಹೆಣ್ಣುನಾಯಿ ಸಾಕಿ ನಾಳೆ ಮನೆಸುತ್ತಾ ಅದು ಗಂಡುನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊಲಸು ಮಾಡಿ ಹಾಕಲಿ. ಅವುಗಳ ದಂಡು, ಕಚ್ಚಾಟ, ರಂಪಾಟ ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಹಿಸ್ತೀರಾ ನೀವು? ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಮರಿ ಹಾಕಿದ್ರೆ ಮಾಡ್ತೀರೇನು? ಢೂ! ಈಗಲೇ ಕಡಲಬದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರ್ತೀರಾ? ಅಥವಾ ನಾನೇ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಾ?"- ಅಬ್ಬರಿಸಿದ್ದಳು ರತ್ತಿ.

'ಪಾಪ ಚಿಕ್ಕಮರಿ, ಕಾಲೂ ಮುರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಗುಣವಾದ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರೋಣ'- ಎನ್ನುವುದು ಇಸಬುವಿನ ವಾದ. ಆದರೆ ರತ್ತಿಯದು ಒಂದೇ ಹಟ- ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಉಟ್ಟು

ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲೇ ಹೊರಟು, ಬಿಟ್ಟು ಬರಬೇಕೆಂದು. ಇಸಬು ರತ್ನಿಯನ್ನು ರಮಿಸತೊಡಗಿದ. 'ಏಳೆಂಟು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಅದರ ಕಾಲು ನೆಟ್ಟಾಗುತ್ತೆ, ನಂತರ ಜುಮಾದಿಯಾಣೆಯಾಗಿಯೂ ಬಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತೇನೆ'. ಇಸಬು ಕೊನೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದೂ ಜುಮಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಆಣೆಯಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ಇಸಬುವಿನ ಆಣೆ ರತ್ನಿಯ ಹರವನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿತ್ತು. ಯಾವ ರಮಿಸುವಿಕೆಗೂ ಮಣಿಯದ ರತ್ನಿ ಜುಮಾದಿಯ ಆಣೆಗೆ ಮಣಿದಿದ್ದಳು. ಗಂಡನಿಗಿಂತಲೂ ಆಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಂಬುತ್ತಿದ್ದುದು ಚಾವಡಿಯೊಳಗಿದ್ದ ಭೂತ ಜುಮಾದಿಯನ್ನು. ರತ್ನಿ ಹಿಂದೆ ನೋಡದೆ ತಕ್ಷಣ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಇಸಬುವಿನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ನಾಯಿಮರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಲೇ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಹಿತ್ತಲಿನವರಿಗೆ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಸುದ್ದಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು; ಉಂಗ-ಬೂದರ ಮೂಲಕ. ನಾಯ್ಕರ ಮಡದಿ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನಿಗೂ ಕೂಡಾ. ಆಕೆಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ದನಕರು, ಆಡು-ಕುರಿ-ಕೋಳಿ, ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕುಗಳೆಂದರೆ ಭಾರೀ ಪ್ರೀತಿ; ಬೂದನ ಬಾಯಿಂದ ನಾಯಿಮರಿಯ ಅಂದಚಂದದ ವರ್ಣನೆ ಕೇಳಿ ಆಕೆಗೂ ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲ, ಆಸೆ.

ಅಂದು ಕುತೂಹಲ, ಆಸೆಗಳನ್ನ ಅದುಮಿಡಲಾಗದೆ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ನಾಯಿಮರಿ ನೋಡಲು, ಇಸಬುವಿನ ಹಿತ್ತಲು ಹೊಕ್ಕ ನಂತರ ನಡೆದಂತಹ ಹಗರಣಗಳನ್ನು ನಾಯ್ಕರಿಂದು ಗಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಡಗಾಲ ಮೇಲೆ ಬಲಗಾಲ ಹಾಕಿ ಕುಳಿತು ಬಲತೊಡೆಗೆ ತಾಳ ಹಾಕುತ್ತಾ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಓಣಿ ದಾಟಿ ಬೆಳ್ಳಡರ ಕೇರಿ ಹೊಕ್ಕು, ದಾಸು ಬೆಳ್ಳಡನ ಮನೆಯಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಗೆ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಇಸಬುವೂ ಕತ್ತರಿಯೆಡೆಯಿಂದ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದುದು ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನಿಗಾದ ಅಪಮಾನದ ಹಗರಣವನ್ನೇ.

ಅಂದು ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ, ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ಬೂದನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಇಸಬುವಿನ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ರತ್ನಿಯ ಸಿಟ್ಟು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕರಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಖವನ್ನ ಬಿಮ್ಮನೆ ಬಿಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೂ ಮುಖದ ಸರ ಸಡಿಲಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ, ತುಳಸಿ ಕಟ್ಟೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮುದುಡಿ ಮಲಗಿದ್ದ ನಾಯಿ ಮರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದವರೇ 'ಮುದ್ದಾಗಿದೆ ಮುದ್ದಾಗಿದೆ, ಬಹಳ ಮುದ್ದಾಗಿದೆ'- ಎಂದು ಹಲವು ಬಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಅದರ ನೋವಿನ ಎಡಗಾಲನ್ನು ನೀವತೊಡಗಿದಾಗ, ರತ್ನಿ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ, ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು ನಸುನಗುತ್ತಾ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಇಸಬುವನ್ನು ನುಂಗುವಂತೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಆಕೆಗೆ ಮೈ- ಕೈ ಪರಚಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಕೋಪ ಉಕ್ಕೇರತೊಡಗಿತ್ತು. ಬಲವಂತದಿಂದ ಅದುಮಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ರತ್ನಿಗೆ ತನ್ನ ಅಳು- ನಗು- ಸಿಟ್ಟು-

ಮತ್ತರ ಮುಂತಾದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಅದುಮಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. 'ಈ ಮುದ್ದುಮರಿ ಬಿಡೋದಿಕ್ಕೆ ನಿಂಗ ಮನಸ್ಸೇಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ ರತ್ನೀ'- ಎಂದು ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ರತ್ನಿಯನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ- 'ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ನಿಮಗ್ಗೇಗೂ ಮಕ್ಕುಮರಿಗಳಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನ ನೀವೇ ಸಾಕಿಬಿಡಿ; ನಿಮಗೊಂದು ಮಗಳಾಯ್ತು-' ರತ್ನಿ ವ್ಯಂಗ್ಯಬೆರತ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾರಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನ ಎದೆಯಾಳದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದ್ದ ನೋವಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬರೆ ಎಳೆದಿದ್ದಳು ರತ್ನಿ. ನೋವು ಅವಮಾನ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ಸೆರಗಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೊರಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇಸಬುವಿನ ಅಂಗಳ ಇಳಿದು ಹೊರಟಾಗ ಇಸಬು 'ನಿನ್ನದು ತೀರಾ ಅತಿಯಾಯ್ತು; ನಾಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗಿ ಇರಲಿ' ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದ್ದ ರತ್ನಿಗೆ.

ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ತನಗಾದ ಅವಮಾನವನ್ನು ಗಂಡನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮೌನವಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಯ್ಕರಿಗೂ, ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಏನೋ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಕೇಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ಕೇಳಿದರೂ ಹೇಳುವವರಲ್ಲ. ಆಕೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಾಯ್ಬಿಡುವ ವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕಿತ್ತು. ಅಂತೂ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ಒಂದು ದಿನ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಾ ರತ್ನಳಂದ ಮಾತನ್ನು ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ನಾಯ್ಕರಿಗೂ ಬಹಳ ನೋವೆನಿಸಿತ್ತು; ಜತೆಗೆ ಅವಮಾನವೂ.

ರತ್ನಿಯ ಮಾತನ್ನೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇಸಬುವನ್ನು ನಿಷ್ಕರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ನೇರವಾಗಿ ರತ್ನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಆಕೆಯ ಬಾಯಿಗೆ ಕೈಯಾರೆ ಸಿಡಿಮದ್ದು ತುಂಬಿಸಿದಂತೆ. ಬಾಯಿ ಮಾಡಿ, ಊರುಕೇರಿ ಒಂದು ಮಾಡಿಬಿಡಬಲ್ಲಳು. ನಾಯ್ಕರು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ. ಆ ಹೆಣ್ಣು ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನೇ ಸಾಕಬೇಕೆಂಬ ಗಂಡನ ನಿರ್ಧಾರ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನಿಗೂ ಮಿಷಿ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು.

ಖೆಡ್ಡಸ ಕಳೆದು ವಾರವೊಂದು ಮೀರಿತ್ತು. ಇಸಬುವಿಗೂ ರತ್ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆ. ಜುಮಾದಿಗಿಟ್ಟ ಆಣೆಯ ನೆನಪಿದ್ದರೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಜುಮಾದಿಯ ಆಣೆಯ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೋ ಏನೋ ರತ್ನಿಯೂ ತೆಪ್ಪಗಿದ್ದಳು. ಉಂಗ-ಬೂದರು ಆಗಲೇ ನಾಯಿಮರಿಗೆ 'ದಾಸಿ' ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನ ಕಳೆದಿದೆಯಷ್ಟೆ. ದಾಸಿಯ ಕಾಲೂ ನೆಟ್ಟಗಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಇಸಬುವಿನ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕುಂಟುತ್ತಾ ಜಿಗಿಯುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಳೆತರಲು ನಾಯ್ಕರು, ಹೊಟೇಲಿನ ಮಾಣಿ ರಂಗುವನ್ನು ಎರಡೆರಡು ಬಾರಿ ಕಳುಹಿಸಿದಾಗಲೂ ರತ್ನಿ ಜೈದು ಅಟ್ಟಿದ್ದು, ನಾಯ್ಕರನ್ನು ವಿಪರೀತ ರೇಗಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ರತ್ನಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲವರು ಏನೂ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ರತ್ನಿಯ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ನಾಯ್ಕರು ಇಸಬುವಿನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾಗ ಆತನೂ

ಹೆಂಡತಿಯ ಮೂಢತನವನ್ನು ತೀರಾ ಅಸಹಾಯಕತೆಯಿಂದ ನಾಯ್ಕರಿಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದ. ಜುಮಾದಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಆಣೆಯಂತೆ ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನು ಕಡಲಬದಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಬರಬೇಕೆಂಬುದು ರತ್ನಿಯ ಹಠವಂತೆ. “ಜುಮಾದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪಿ ನಡೆದರೆ ಭೂತದ ಸೋಲಕಳೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇದವರು ನಾವು- ನಾಯ್ಕರಲ್ಲ” - ಎನ್ನುವುದು ರತ್ನಿಯ ವಾದ. ಇಸಬು ಪರಿ ಪರಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ರತ್ನಿ ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನು ನಾಯ್ಕರ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಡಲಬದಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಬಿಟ್ಟುಬರಬೇಕೆಂದು ಇಸಬುವನ್ನೇ ಅಬ್ಬರಿಸತೊಡಗಿದಳು.

ಇಸಬುವಿಗೆ ಆಕೆಯ ಮೊಂಡುಹಠ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ರಿಪೇರಿಯಾಗುವಂತಹದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಎಂದೋ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ನಾಯಿಯನ್ನು ಮಾರನೆ ದಿನವೇ ಕಡಲಬದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವುದೇ ಸರಿ- ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಸುರಗಿ ಮರದಡಿ ತಂಪುಗಾಳಿಗೆ ಮೈಚೆಲ್ಲಿದ್ದನಷ್ಟೇ. ಆದರೆ ಆ ಕ್ಷಣ ನಡೆದ ಘಟನೆಯೊಂದು ಆತನ ಮನಶ್ಯಾಂತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಡಡಿ ರಾಡಿಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಇಸಬು, ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸುರಗಿ ಮರದಡಿ ನಿಂತು ಬೀಡಿ ದಮ್ಮು ಎಳೆಯುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಆ ಘಟನೆ ಆತನ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಸುಳಿದು ಬಂದು, ನೋವು, ಬೇಸರ, ಜಿಗುಪ್ಸೆಗಳ ನಡುವೆಯೂ ನಗುವರಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಇದೀಗ ಬೆಳ್ಳಡರ ಕೇರಿಯ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಶೇಂದಿ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ವಾಸು ಬೆಳ್ಳಡನ ತಡಮೆ ಹೊಕ್ಕಾಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆ ಘಟನೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ ಇಸಬು.

ಅಂದು ತಂಪು ಗಾಳಿಗೆ ಮರದಡಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಇಸಬುವಿಗೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬೆಕ್ಕಿನೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪುಟ್ಟದಾಸಿ ನೇರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಾಯ್ಕರ ಹಿತ್ತಲ ಕಾಟುಬಾದಾಮಿಯ ಮರದಡಿಯಿಂದ ‘ತೋ....ತೋ....ತೋ....ತೋ....ತೋ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದ! ಯಾರೋ ದಾಸಿಯ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದಾಸಿ ಕಿವಿಯರಳಿಸಿ ಮುಖ ಓರೆಮಾಡಿ ಶಬ್ದಮೂಲವನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸತೊಡಗಿದ್ದಳು. ಇಸಬುವೂ ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಶಬ್ದ ಬರುವತ್ತ ದಿಟ್ಟಿಸತೊಡಗಿದ. ನಾಯ್ಕರ ಹೋಟೆಲಿನ ರಂಗು, ಬಾದಾಮಿ ಮರದಡಿ ನಿಂತು ಪೊರಕೆ ಕಡ್ಡಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ ಹಳಸಿದ ಅಂಬಡೆಗಳನ್ನು ಗಿರಗಿರ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ದಾಸಿಯ ಗಮನ ಸೆಳೆದು ತಮ್ಮ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದ. ದಾಸಿ ರಂಗುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗಿರಗಿರ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಬಡೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ--- ನೋಡುತ್ತಾ ನಾಯ್ಕರ ಹಿತ್ತಲನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇಸಬುವಿನ ಎದೆಯಿಡೀ ಭಯ ಅಮರಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ಹಗರಣವನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬೆವರತೊಡಗಿದ್ದ. ದಾಸಿ ನಾಯ್ಕರ ಹಿತ್ತಿಲು ಹೊಕ್ಕಿದ್ದೇ ತಡ, ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ಆಕೆಯನ್ನು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ತುಂಬುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟು ಬೀಗ ಜಡಿದೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹಠಕ್ಕೆ ಹಠ. ನಾಯ್ಕರು ಗೆದ್ದಿದ್ದರು. ಇಸಬು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ರತ್ನಿ ಕೊಟ್ಟಿಗಿಯಿಂದ ಹಾಲು ಕರೆದು

ಹೊರಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈ ಘಟನೆ ನಡೆದುಹೋಗಿತ್ತು. ದಾಸಿ ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನಾಯ್ಕರ ಪಾಲಾಗಿದ್ದಳು.

ರತ್ನಿಗೆ ಉಂಗ-ಬೂದರ ಮೂಲಕ ವಿಷಯ ತಿಳಿದದ್ದೇ ತಡ, ರಂಪ ಎಬ್ಬಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ನಾಯ್ಕರ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ಹಿಡಿ ಹಿಡಿ ಶಾಪ ಹಾಕಿದ್ದಳು. ಹೊಸ ಹೊಸ 'ಅಣಿಮುತ್ತು'ಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸಿದ್ದಳು. ನಾಯ್ಕರನ್ನು ಜುಮಾದಿಯೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಜುಮಾದಿಗೂ ಒಂದಷ್ಟು ಕರ್ತವ್ಯದ ಹೊಣೆ ಹೊರಿಸಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಸಮಾಧಾನವಾಗದೆ ತುಳಸೀ ಕಟ್ಟೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತು ಅತ್ತೆಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಇಸಬು ಸುರಗಿ ಮರದಡಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಮಲಗಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ, ನಾಯ್ಕರ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತ ಸಾಹಸ ಆತನಿಗೆ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇ ನಕ್ಕು ತೃಪ್ತಿ ಪಟ್ಟ. ಆದರೆ ಆತನ ತೃಪ್ತಿ-ನಗು ಧೂಳಿಪಟವಾದುದು ರತ್ನಿಯ ಸಿಟ್ಟು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಆತನತ್ತ ಹೊರಳಿದಾಗ.

'ನಿಮ್ಮ ಕೈಕಾಲಿಗೆ ವಾತ ಹಿಡಲಿ, ನಮ್ಮ ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನೆ ಆ ಕಾಡುಕೊಂಕ್ಲಿ ಎಳೆದೊಯ್ಯುವಾಗ ನಿಮಗೇನು ರಣ ಬಡಿದಿತ್ತ... ಥತ್! ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿಕ್ಕೆ'- ರತ್ನಿಯ ಬೈಗುಳ ಘಾಟು ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೇರುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗಲೇ ಇಸಬು ಸುರಗಿ ಮರದಡಿಯಿಂದೆದ್ದು, ನೇರವಾಗಿ ಎದುರು ಹಿತ್ತಲಿನ ದನದ ದಲ್ಲಾಳಿ ದಂಬಮೂಲ್ಯನ ಹಿತ್ತಿಲು ಹೊಕ್ಕು ಮರೆಯಾಗಿದ್ದ; ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಬೈಗುಳ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಪಾರಾಗಿದ್ದ. ರತ್ನಿಯ ಅಸಹನೆ ದಾಸಿ ಹಾಗೂ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಏರತೊಡಗಿದ್ದು ಈ ಹಗರಣದ ಮೇಲೆಯೇ.

ರತ್ನಿಯ ಬೈಗಳು, ಉರಿಗಣ್ಣು ನೋಟ, ಹೊಡೆತಗಳ ಮಧ್ಯೆಯೇ ದಾಸಿ ನಾಯಕರ ಹೋಟೆಲಿನ ಕಮಟು ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಕಬಳಿಸುತ್ತಾ ಮೈ- ಕೈ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ತಾರುಣ್ಯಾವಸ್ಥೆಗೆರಿದ್ದಳು. ತಾರುಣ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ತಾಯಿಪಟ್ಟಕ್ಕೇರಲು ದಾಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲವೇನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಇಸಬು ವಾಸು ಬೆಳ್ಳಡನ ಮನೆಯಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬೀಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ, ತೇಲಿಬಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಚಬುಕಿನ ಸಸಿಗಳ ಆಟವನ್ನು ನೆಟ್ಟಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕಡಲ ಮೊರೆತದ ಜೊತೆ ಮಾರಿಬಲೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಸ್ತರ ಸಂತಸದ ಕೇಕೆ, ಅಬ್ಬರದ ನಗು, ಬೀಸುವ ಕರೆಗಳಿಗೆ ಲಾಸ್ಯವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಚಬುಕಿನ ಮರಗಳು, ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳು- ಕ್ಷಣಕಾಲ ಇಸಬುವನ್ನು ದಾಸಿಯ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿದ್ದವು. ಮತ್ತೆ ಆತನನ್ನು ದಾಸಿ-ರತ್ನಿಯರು ಕಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದು, ಆತ ವಾಸು ಬೆಳ್ಳಡನ ಹಿತ್ತಲು ದಾಟಿ ಕುಡುಪ ಬೆಳ್ಳಡನ ಹಿತ್ತಿಲತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕತೊಡಗಿದಾಗ.

ದಾಸಿ ತಾಯಿ ಪಟ್ಟಕ್ಕೇರಿದ ದಿನವನ್ನು ಇಸಬು ನೆನಪಿನಾಳದಿಂದ ಹೊರ ಎಳೆದು ತಂದು

ಮೆಲುಕು ಹಾಕತೊಡಗಿದ. ಆ ದಿನವಿಂದೂ ಇಸಬುವಿನ ಮನದಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚೆ ಹಸಿರು. ಅಂದು ಊರ ಜಾರಂದಾಯನ ಕೋಲ. ರತ್ನ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರೋಡೆಗೆ ಕೆಸುವಿನೆಲೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ದಾಸಿ ನಾಕು ಗಂಡು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮನೀಡಿದ ಸುದ್ದಿ ಉಂಗ ಬೂದರ ಮೂಲಕ ಆಕೆಯ ಕಿವಿ ಸೇರಿತ್ತು. ಉಂಗ, "ದಾಸಿ ಹೆತ್ತಳಮ್ಮ"- ಎಂದು ಓಡೋಡಿ ಬಂದು ಏದಿಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ ತಾಯಿಗೆ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದಾಗ, ರತ್ನ ಉರಿದುಬಿದ್ದು- 'ನಾಯಿ ಹೆರುವುದೊಂದು ಕೇಡು, ಮರಿಹಾಕಿದ್ದನ್ನು'- ಎಂದು ಮಗನನ್ನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ತಿದ್ದಿದ್ದಳು.

ದಾಸಿ ಮರಿಹಾಕಿ ಇಂದಿಗೆ ನಲವತ್ತೆಂಟು ದಿನ. ಈ ನಲವತ್ತೆಂಟು ದಿನಗಳಲ್ಲಾದ ಹಗರಣಗಳನ್ನ ಮತ್ತೆ ಮೆಲುಕು ಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಇಸಬು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ, ಅಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಅವು ಆತನನ್ನು ಮುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾಂಭಿಸಿದ್ದವು.

ಇಸಬು ಬೆಂಗಳೂರು ಬೆಳ್ಳಡನ ಮುಳಿ ಹುಲ್ಲು ಕೊಟ್ಟ ದಾಟಿ, ಪರಂಗಿ ಮಡ್ಯಲನ ಕ್ಷೌರದಂಗಡಿ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ, ನಿನ್ನೆ ರತ್ನ ಆತನ ಕುರುಚಲು ಗಡ್ಡದ ಬಗ್ಗೆ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದು ನೆನಪಾಗಿ ತಕ್ಷಣ ಕ್ಷೌರದಂಗಡಿ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದ-ಕ್ಷೌರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು. ಪರಂಗಿ ಮಡ್ಯಲನ 'ಸೋಯ್ಯಾ-ಸೋಯ್ಯಾ' ಕುಪ್ಪಿಯ ತಣ್ಣನೆಯ ನೀರು ಮುಖಕ್ಕೆ ಸೋಕುವ ವರೆಗೂ ಆತನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ರತ್ನಿಯ ಶಪಥವೇ.

ದಾಸಿ ಮರಿ ಹಾಕಿದ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ತನ್ನ ಸಂತಾನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಾಯ್ಕರ ಹಿತ್ತಲ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಸರ್ವೆ ನಡೆಸತೊಡಗಿದ್ದು ರತ್ನಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬಿದ್ದಿತು. ಗುಂಡು ಗುಂಡಿಗೆ ಮೈ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾಗಿದ್ದ ಮರಿಯ ಅಂದ ಚಂದಕ್ಕೆ ರತ್ನಿಯೂ ಮರುಳಾಗದಿರಲಿಲ್ಲ. ದಾಸಿಯ ಮರಿಯೊಂದನ್ನು ತಾನು ಸಾಕಲೇಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ರತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದುವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿದ್ದ ದಾಸಿಯ ಹಗರಣ ಮತ್ತೆ ಧೂಳು ಕೊಡವಿಕೊಂಡು, ಹೊಸ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಉಸಿರಾಡತೊಡಗಿದ್ದು ಆಗಲೇ.

ರತ್ನ, ಉಂಗ-ಬೂದರನ್ನು ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನಲ್ಲಿಗೆ ಅಟ್ಟಿ 'ನಮಗೊಂದು ಮರಿ ಕೊಡಬೇಕಂತೆ, ಅಪ್ಪನೆಂದದ್ದು'- ಎಂದು ಅಮ್ಮನ ಮಾತನ್ನು ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನಿಗೆ ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಾಗ-

'ಮರಿಗಳನ್ನ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿಯಾಗಿದೆ, ಹೆಣ್ಣು ಮರಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನಪ್ಪನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಪಾಪ ಆತನಿಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ' ಎಂದು ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ ಹಿಂದಿದ್ದ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಮರು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ರತ್ನ ಕನಲಿ ಬೆಂಕಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ಮಾರನೇ ದಿನವೇ ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ತಮ್ಮ ಪುಂಡು ನಾಯ್ಕರಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಮುಡಿ ಕಟ್ಟುವ ಬಚ್ಚ ಮೂಲ್ಯನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು

ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ರತ್ನಿಯ ಮೊಂಡು ಹರಕ್ಕೆ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ರತ್ನಿ ತನ್ನ ಅಪೂರ್ವ ಬೈಗಳ ಪದಕೋಶದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಶಿಷ್ಟಾರ್ಥವುಳ್ಳ ವಿಚಿತ್ರ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ, ಆಕೆ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮರಿಯನ್ನು ಬಚ್ಚಮೂಲ್ಯನ ಮೂಲಕವೇ ತಂಗಿ ಗುಬ್ಬಿಯಮ್ಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

ಆದರೆ ರತ್ನಿ ಈ ಬಾರಿ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಕೆಂಡ ಕಾರತೊಡಗಿದ್ದು ಇಸಬುವಿನ ಮೇಲೆ. 'ಆ ಕಾಡು ಕೊಂಕಣ್ತೆಯ ರಾಪಾಟ ನೋಡಿಯೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೀರಲ್ಲ. ದಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಳೊಬ್ಬಳದೇನು ಹಕ್ಕು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ದಾಸಿಯನ್ನು ಹತ್ತು ದಿನ ಸಾಕಿದವಳು ನಾನು, ಆಕೆಯ ಕುಂಟು ಕಾಲು ಸರಿಯಾದುದು ನನ್ನ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲೇ'- ರತ್ನಿಯ ಹೊಸ ಪರಸೆಯ ವಕೀಲಿ ಮಾತು ಇಸಬುವನ್ನು ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳಿಸಿತ್ತು. ಆಕೆ ಯಾವತ್ತೂ ವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಆಕೆಯ ಹುರುಳಿಲ್ಲದ ಹಠಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಎಂಬುದು ಆತನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಿಚಾರ.

ರತ್ನಿಯ ವಾದಕ್ಕೆ ಇಸಬು ಪ್ರತಿವಾದವೊಂದನ್ನು ಹೂಡುವ ಮೊದಲೇ ರತ್ನಿಯ ಶಪಥವೊಂದು ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ತೂರಿಬಂದು ಇಸಬುವಿನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. 'ವಾರದೊಳಗೆ ಆ ಕೊಂಕಣ್ತೆಯ ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಮರಿ ತರದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನನ್ನಪ್ಪನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದವಳೇ ಅಲ್ಲ.' ರತ್ನಿಯ ಶಪಥ ಕೇಳಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ ಇಸಬುವಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ- 'ಮರಿಗಾಗಿ ಈಕೆ ನಾಯಕರ ಬಚ್ಚಲು ಕೋಣೆ ನುಗ್ಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿದೆ? ಮರಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ದಾಸಿ ತಮ್ಮ ಹಿತ್ತಲೊಳಗೆ ಸವಾರಿ ಹೊರಡುವಾಗ ಹಿಡಿಯಬಹುದಲ್ಲವೆ?' ಎಂದು.

ಆದರೆ ರತ್ನಿ ಶಪಥದ ಮುನ್ನಾದಿನ ನಡೆದ ಹಗರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಇಸಬುವಿನಲ್ಲಿ 'ಚ'ಕಾರವೆತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದಳು- ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ. ಅದು ಆಕೆಗಾದ ಮುಖಭಂಗ, ಅವಮಾನವೆಂದು ಅವಳೆಣಿಕೆ. ದಾಸಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಪರೀತ ನಂಜು, ಉರಿ ಕಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದಳೇ ವಿನಾ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ.

ದಾಸಿಯ ಮೂರು ಮರಿಗಳು ಅನ್ಯರ ಪಾಲಾದ ನಂತರ ದಾಸಿ ಮೊದಲಿನಂತಿರಲಿಲ್ಲ; ಸಾಕುತಾಯಿ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನಲ್ಲೂ. ಮಾತೃತ್ವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ಯಾವ ತಾಯಿ ತಾನೇ ತಯಾರಿದ್ದಾಳೆ? ದಾಸಿ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಗುರುಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಳು; ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಪನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಿತ್ತಿಲ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗೂ ಹೋಗಿ ಕಾಣೆಯಾದ ಮರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕುಯ್‌ಗುಟ್ಟಿ ಊಳಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪಂಪ್ ಶೆಡ್, ಬಚ್ಚಲು, ಬೂದಿಹೊಂಡ, ಬೈಹುಲ್ಲ ಮೂಟೆ, ಬಸಳೆ ಚಪ್ಪರ...- ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅಂದು ತನ್ನ ಮರಿಯೊಂದಿಗೆ ಇಸಬುವಿನ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಬಂದ ದಾಸಿ ಸುರಗೆ ಮರದಡಿ ನಿಂತು ಮರಿಗಳ ನೆನಪಾಗಿಯೋ ಏನೋ ಜೋರಾಗಿಯೋ ಊಳಿಡತೊಡಗಿದ್ದಳು. ದಾಸಿಯ

ಊಳಾಟಕ್ಕೆ ಅಂಗಳಕ್ಕಿಳಿದ ರತ್ನ ಸುರಗಿ ಮರದಡಿ ದಾಸಿಯನ್ನು ಕಂಡವಳೇ, ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನಿಗೆ ಮದ್ದಿಡಬೇಕಾದರೆ ಇದೇ ತಕ್ಕ ಗಳಿಗೆಯೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಸುರಗಿ ಮರದಡಿ ಧಾವಿಸಿದ್ದಳು. ರತ್ನಿಯನ್ನು ಕಂಡವಳೇ ದಾಸಿ, ತನ್ನ ಊಳಾಟನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತದೇಕಚಿತ್ತಳಾಗಿ ರತ್ನಿಯ ಚಲನವಲನವನ್ನೇ ಗಮನಿಸತೊಡಗಿದ್ದಳು. ರತ್ನಿ ಬಂದವಳೇ ಇನ್ನೇನು ದಾಸಿಯ ಮರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಾಸಿ ಗುರುಗುಟ್ಟಿ ರತ್ನಿಯತ್ತ ಜಿಗಿದಿದ್ದಳು. ರತ್ನಿ ಭಯದಿಂದ ಇಟ್ಟು ಬೊಬ್ಬೆಗೆ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ಇಸಬುವಿನ ಹಿತ್ತಲತ್ತ ಬಂದು ಇಣುಕಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ದಾಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದಳು.

ರತ್ನಿ ಈ ಮುಖಭಂಗವನ್ನು ಸಹಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೂ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನೆದುರಿಗೆ. ರತ್ನಿ ಎಂದೆಂದೂ ಕ್ಷಮಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಳು ದಾಸಿ. ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನ ಮೇಲಿದ್ದ ಸಿಟ್ಟು, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತಗೊಂಡದ್ದು ಈ ಘಟನೆಯ ನಂತರವೇ. ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಉಳಿದದ್ದು ಬರೀ ಹಠಸಾಧನೆ ಮಾತ್ರ.

ಈ ಘಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ರತ್ನಿ ಇಸಬುವಿನಲ್ಲಿ ಚಾ...ಚೂ ಎತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ತನ್ನ ಮುಖಭಂಗದ ಮುಖವನ್ನು ಗಂಡನಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದು ಆಕೆಗೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಇಷ್ಟವ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ.

ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸುವ ಹಠ ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯತೊಡಗಿದ್ದು, ಹೊಸ ವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದದ್ದು, ಶಪಥ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡದ್ದು - ಇವೆಲ್ಲ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ದಾಸಿಯ ಮರಿಯನ್ನು ಬಚ್ಚಲು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿಡಲಾರಂಭಿಸಿದ ನಂತರ. ರತ್ನಿ ಮರಿಯ ಅಪಹರಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದನ್ನು, ದಾಸಿ ಆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ವಿಫಲಗೊಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದರು. 'ಮರಿಯ ಅಪಹರಣವೆಂದರೆ ತಮ್ಮಸೋಲು' - ಇದು ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮುಂಜಾಗ್ರತಾ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆಕೆ ಮರುದಿನದಿಂದಲೇ ಮರಿಯನ್ನ ಬಚ್ಚಲು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇ - ರತ್ನಿಯ ಶಪಥಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾದದ್ದು.

ರತ್ನಿಯ ಶಪಥಕ್ಕೆ ಈ ದಿನ ಅಂತಿಮ ಗಡುವು. ಆಕೆಯ ಶಪಥವೆಂದರೆ ಇಂದಿಗೂ ಇಸಬು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತ್ತಾನೆ. ಕಳೆದ ಅಷ್ಟಮಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶಪಥದ ಘಟನೆಯೊಂದನ್ನು ಅವನೆಂದೂ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಇಸಬುವಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮರದ ಶ್ಯಾವಿಗೆ ಮಣೆಗೆ ಆತನ ಅಪ್ಪನದು ವಯಸ್ಸು, ಪ್ರತೀ ಅಷ್ಟಮಿಯಂದು ಆ ಶ್ಯಾವಿಗೆ ಮಣೆ, ಆ ಕೇರಿಯಲ್ಲೇ ಇರುವ ಇಸಬುವಿನ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯಂದಿರ ಮನೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಇಸಬುವಿನ ಮನೆ ಸೇರುವುದು - ಕೃಷ್ಣ ಹುಟ್ಟಲು ನಾಲ್ಕೈದು ತಾಸು ಇರುವಾಗ. ಅಪ್ಪನ ಶ್ಯಾವಿಗೆ ಮಣೆಯ ಶ್ಯಾವಿಗೆಯೇ ರುಚಿಯೆಂದು ಇಸಬುವಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯಂದಿರ ಅನಿಸಿಕೆ. ಇದು ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆಯಿಂದ

ನಡೆದು ಬಂದ ಪದ್ಧತಿ. ಯಾರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶ್ಯಾವಿಗೆ ಮನೆ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇದೇ ಮನೆಗೆ ಜೋತು ಬೀಳುವುದು ರತ್ತಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗದ ವಿಷಯ. ಪ್ರತಿ ಅಷ್ಟಮಿಯಂದು ರಾತ್ರಿ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಡನಲ್ಲಿ ರತ್ತಿಯ ಜಗಳ-ಸಿಟ್ಟು-ವಾದ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಮೊನ್ನಿನ ಅಷ್ಟಮಿಯಂದೂ ಆಕೆ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಕಾಲು ಕೆದರಿದಾಗ, ಇಸಬು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಉಗಿದು ಗದರಿಸಿದ್ದ. ಇಸಬುವಿನಿಂದ ಇಂತಹ ಉಗ್ರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ರತ್ತಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಖಭಂಗವಾದಂತಾಗಿ ಅಳುತ್ತಳುತ್ತಲೇ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಹಾಕಿಯೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. 'ಸೇವಿಗೆ ಮನೆಯನ್ನ ಮುರಿದು ಬೆಂಕಿಯೊಲೆಗೆ ಹಾಕಿ ನೀರು ಕಾಯಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೆಣ್ಣೇ ಅಲ್ಲ'- ಎಂಬುದು ರತ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ. ಇಸಬು ಆಕೆಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕಿದವನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದು- ಮಾರನೆ ದಿನವೇ, ಬಚ್ಚಲು ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾವಿಗೆ ಮನೆಯ ಒತ್ತುಕ್ಕೆ ದಗದಗ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ. ಅಂದು ರತ್ತಿಯ ಮುಖ ಮೂಗು ನೋಡದೆ ಇಸಬು ಬಾರಿಸಿದ್ದರೂ, ಅನಂತರದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ರತ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಭಯದಿಂದ ಮೈಯಿಡೀ ಬೆವರಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ರತ್ತಿ ಹಾಕಿದ ಶಪಥವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವವಳೇ.

ಇಸಬು ಈರ ಬೆಳ್ಳಡನ ಶೇಂದಿಯಂಗಡಿ ದಾಟಿ, ರಾಮಗಾಣೆಗನ ಹಿತ್ತು ಹೊಕ್ಕಾಗ ರಾಮು ಗಾಣೆಗ ತನ್ನ ಗಾಡಿ ಹೋರಿಗಳಿಗೆ ಲಾಳ ಹೊಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾಗಿದ್ದ, ಇಸಬುವೂ ತನ್ನ ಸಾಣೆ ಸೈಕಲನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಮಾವಿನ ಮರಕ್ಕೆ ಒರಗಿಸಿಟ್ಟು ತಾನು ಮರದಡಿ ತಂಪು ಗಾಳಿಗೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟು; ಮರದ ನೆರಳಿಗೆ, ಬೀಸುವ ತಂಪು ಗಾಳಿಗೆ ಆತನಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಜೊಂಪು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಅರೆಕ್ಷಣ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಇಸಬು. ಇಸಬುವನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಯಾವತ್ತೂ ತನ್ನ 'ರಾಮಪುರಾಣ' ಬಿಚ್ಚುವ ರಾಮಗಾಣೆಗ, ಈ ದಿನ ಇಸಬುವಿನ ಪೆಚ್ಚು ಮುಖ, ಯೋಚನಾಭಂಗಿಯನ್ನು ಕಂಡು ತಾನೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ಇಸಬು ರಾಮಗಾಣೆಗನ ಮಡದಿ ಕೂಸಮ್ಮ ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಜೀರಿಗೆಮೆಣಸು ಹಿಚುಕಿದ ಉಪ್ಪುಮಜ್ಜಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಆ ಹಿತ್ತಲಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವಾಗ ಸೂರ್ಯ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಾನಂಚಿಗೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಮನೆ ಕಡೆ ಹೋಗುವುದೇ ಬೇಡವೆನ್ನುವಷ್ಟು ಜಿಗುಪ್ಪೆ ಆತನಿಗೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈಡೇರಿರಬಹುದಾದ ರತ್ನಳ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನ ಮರುಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಬೆವರಿದ. ಭಯದಿಂದ ದೇಹದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಕಟ. 'ನನ್ನ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ಆಕೆಯ ಕಾಲು ಮುರಿದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ'- ಇದು ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟಾಗ, ಸುರಗಿ ಮರದಡಿಯಿಂದ ರಸ್ತೆ ಸೇರುವ ಮುನ್ನ ಇಸಬು ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನ ಬಚ್ಚಲು ಕೋಣೆಯತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ಕಳ್ಳದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದ್ದ. ಬಚ್ಚಲು

ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿತ್ತು. ದಾಸಿ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ಕುಯ್ಯಾಗುತ್ತಾ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಪರಪರನೆ ಪರಚುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮರಿಯನ್ನು ಬಚ್ಚಲು ಕೋಣೆಯಿಂದ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮ ಹೊರಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುದು ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರೇ ಮೂರು ಬಾರಿ. ದಾಸಿ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನ ಈ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಬಚ್ಚಲು ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲು ಪರಚಿ ತನ್ನ ಅಸಹನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಸಂಜೆ ಇಸಬು ಮುಪ್ಪಿಲದ ಕೆರೆಯ ಏರಿ ಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಾಲೆಳೆಯುತ್ತಾ, ಚಬುಕಿನ ಸಾಲು ದಾಟಿ ರಸ್ತೆ ತಲುಪುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೂಲೆ ಗುಂಪಾಗಿದ್ದ. ಇಸಬು ರಸ್ತೆ ದಾಟಿ ನಾಯ್ಕರ ಹೋಟೆಲು ಪಕ್ಕ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಆತನದೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಕಟ, ಭಯ. ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುತ್ತಲೇ ಸುರಗಿ ಮರದಡಿ ಬಂದವನೇ ನೇರವಾಗಿ ಅಂಗಳದತ್ತ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ. ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಮೌನ! ಸುರಗಿ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕಚ್ಚಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಗೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಮೌನ, ಮೌನ.

ರತ್ನಿ ಮನೆ ಜಗಲಿಯ ಮೆಟ್ಟುಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ನಿರ್ಲಿಪ್ತಳಾಗಿ ದಿಗಂತವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಂಡನನ್ನು ನೋಡಿದವಳೇ ಸರಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ಮಡಿಲಲ್ಲಿದ್ದ ಲೋಟ ತಂಬಿಗೆ ಹಿಡಿದು ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಕ್ಕುಬಿಟ್ಟಳು. ಇಸಬುವಿಗೆ ಅರೆಕ್ಷಣ ದಿಗಿಲು! ರತ್ನಿಯ ಈ ಪರಿಯ ವರ್ತನೆ ಯಾವುದರ ಸಂಕೇತ? ಸೋಲಿನ ಸಂಕೇತವೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ಇಸಬುವನ್ನು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಕಾಡದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮುಸು ಮುಸು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಸುರಗಿ ಬುಡದಡಿ ಕುಳಿತು ರತ್ನಿ ಹಾಗೂ ಆಕೆಯ ಶಪಥದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನೋ ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇಸಬು, ಸೊಳ್ಳೆಗಳ ಕಾಟ ವಿಪರೀತವಾದಾಗ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಸಾಣೆ ಸೈಕಲ್‌ನ್ನು ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡ. ಮರದಡಿಯಿಂದ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಉಂಗ-ಬೂದರು, ನಾಯ್ಕರ ಹಿತ್ತಲು ಹಾರಿ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಣೆ ಸೈಕಲ್‌ನ್ನು ಅಂಗಳದ ತಡಮೆಗೆ ಒರಗಿಸಿಟ್ಟು, ಇನ್ನೇನು ಚಾವಡಿಗೆ ಏರಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಉಂಗ ಚಂಗನೆ ಹಾರಿ ಬಂದು ಚಾವಡಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನಕ್ಕೆ ನಿಂತು, ಅಪ್ಪನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಅದೇನೋ ಪಿಸಿಪಿಸಿ ಊದಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಇಸಬುವಿನ ಎಣ್ಣೆ ಬಣ್ಣದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಭಾವನೆಗಳು ಆ ಪಿಸಿಪಿಸಿಗೆ ತಕ್ಕಂತ ನುಸುಳಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಸಬು ನೀಳ ನಿಟ್ಟುಸಿರೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಂಗನ ಬಾಯಿಂದ ತನ್ನ ಕಿವಿಯನ್ನೆಳೆದು ಚಾವಡಿ ಏರಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೂದ ತಾನೂ ಅಪ್ಪನ ಕಿವಿಗೆ ಬಾಯಿ ಇಡಲು ಕಾದಿದ್ದ.

ಬೂದನ ಪಿಸಿಪಿಸಿಯಿಂದ ಪಾರಾದ ಇಸಬು ನೇರವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದು ಚಾವಡಿಯಿಂದ ನಾಯ್ಕರ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ. ದಾಸಿಯ ನಿರ್ಧಾರ ಇಸಬುವಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ, ಋಷಿ ಕೊಟ್ಟಿತಾದರೂ ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನ ಸ್ಥಿತಿಗಾಗಿ ಮುರುಕು, ಬೇಸರವಾಗದಿರಲಿಲ್ಲ.

ದಾಸಿ, ನಾಯ್ಕರ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ, ರಸ್ತೆಯೆದುರಿನ ಅರಳಿಕಟ್ಟೆಯ ಪಕ್ಕದ ವಾಸುಭಟ್ಟರ 'ದುರ್ಗಾವಿಲಾಸ- ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಚಾ- ಕಾಫಿ ಫಲಹಾರ ಮಂದಿರ'ಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿದ ಸುದ್ದಿ ಉಂಗನ ಮೂಲಕ ಇಸಬುವಿನ ಕಿವಿ ಬೀಳಲಿಗೆ ತಾಗಿದೊಡನೆ ಆತನಿಗೆ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಸಂತಸವಾಗಿದ್ದರೂ, ಆತ ನೊಂದುಕೊಂಡದ್ದು ನಂತರದ ಕೆಲವು ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ.

ದಾಸಿಯನ್ನು ಎಳೆದು ತರಲು ಹೋದ ಹೊಟೇಲು ಮಾಣಿ ರಂಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ನಡೆಸಿದ ದಾಸಿ, ವಾಸು ಭಟ್ಟರ ಸಂತಾನದ ಮೇಲೆ ಅಚಲನಿಷ್ಠೆ ತೋರಿಸಿದ್ದು ಇಸಬುವಿಗೂ ಇಷ್ಟವಾಗದ ಸಂಗತಿ.

ರುಕುಣಿಯಮ್ಮನನ್ನು ಸಂತೈಸಲೆಂದು ಇಸಬು ನಾಯ್ಕರ ಪಡಸಾಲೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ, ನಾಯ್ಕರು ಬೋರಲು ಬಿದ್ದು ರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಡದಿಯ ತಲೆ ಸವರುತ್ತಿದ್ದವರು, ಇಸಬುವನ್ನು ಕಂಡು ನಸು ನಗುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಬಂದರು.

ಬಿಳಿಕಾಗೆ

ನೂಲ ಹುಣ್ಣಿಮೆಗೆ ಇನ್ನುಳಿದದ್ದು ಬರಿಯ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳು. ಸೂಜಿಕೆರೆಯ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಜನಿವಾರ ನೂಲುಗಳಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಗಂಟು ಬಿಗಿಯುವ ಗಡಿಬಿಡಿ. ನೂಲಹುಣ್ಣಿಮೆ ಬಂತೆಂದರೆ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಬೇಡಿಕೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ಬಾರಿಯಂತೂ ವಿಪರೀತ. ಬನದ ಕೇರಿಯ ದಾಸಪ್ಪಯ್ಯನವರು, ಕಳೆದ ಸೋಣ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಂದು ಲಕ್ಷ ಹೊಡೆದು ಮೂಲೆ ಹಿಡಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಕೇರಿಯ ಹಾರುವರ ನೂಲಿಗೆಲ್ಲಾ ಗಂಟು ಹಾಕುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರ ಮೇಲೆ.

ಭಟ್ಟರು ಈ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದವರೇ ಮಗ್ಗರಾಗಿದ್ದು ಜನಿವಾರದ ಕೆಲಸದಲ್ಲೆ. ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಅಂಗಳದ ನುಗ್ಗೆಮರ ದಾಟಿ ತೊಂಡೆ ಚಪ್ಪರದ ಮೇಲೆ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಗಂಟು ಬಿಗಿಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಆಗಲೇ ಹದಿನಾಲ್ಕು ನೂಲುಗಳಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಗಂಟು, ಬಿಗಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮಗಂಟು ಬಿಗಿದೂ ಬಿಗಿದೂ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಂಜು ಮಂಜಾಗತೊಡಗಿದ್ದವು.

ಬಳಲಿದ ಕಣ್ಣು ಮಂಜಾಗತೊಡಗಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಭಟ್ಟರು ಕೊರಳು ಚಾಚಿ ಸೂಜಿಕೆರೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಅಡಿಕೆ ತೋಟದತ್ತ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ಯಾರಿಗಾಗಿಯೋ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಧ್ವನಿಯೇರಿಸಿ ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ತೋಟದೊಳಗೆ, ಸುಬ್ರಾಯಭಟ್ಟರ ಮೊಮ್ಮಗ ರಾಮು, ನೆರೆಮನೆಯ ಬೀವಾತುಮನ ಮಗ ಮಮ್ಮದೆ ಹಾಗೂ ಬಜಿಲಕೇರಿಯ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಣಿಯಪ್ಪುವಿನ ಮಗ ಪಕೀರ ಮೂವರೂ ಸೇರಿ ಕಳ್ಳ ಪೋಲೀಸ್ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸೂಜಿಕೆರೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಮಕ್ಕಳು ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಭಯ ಸುಬ್ರಾಯಭಟ್ಟರಿಗೆ ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ಆ ಬ್ಯಾರಿಕುಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲಿ ಮೂಗು ಮುಸುಡಿ ನೋಡದೆ ಬಾರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೋ ಎನ್ನುವ ಆತಂಕ. ಆಟದ ಮಧ್ಯೆ ಜಗಳ ತೂರಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು; ಅದಕ್ಕೆ ಭಟ್ಟರ ಆತಂಕ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

ಭಟ್ಟರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗ ಈ ಹಡಬೆ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಆಟವಾಡುವುದು ಸುತಾರಾಂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಅವರು- 'ಏ ಬಿಕನಾಸಿ ಮಾಣಿ, ನಿಂಗಿ ಆ

ಕೆಳಮನೆಯ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಮಕ್ಕೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡೋದಿಕ್ಕೇನು ಸಂಕಟ' ಎಂದು ಬೈಯುವ ದಾಟಿಯಲ್ಲೇ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದುಂಟು. ಆದರೆ ರಾಮುವೆಂದೂ ಅಜ್ಜನನ್ನಾಗಲೀ, ಅವರ ಉಪದೇಶವನ್ನಾಗಲೀ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನಲ್ಲ. ಅದೇನಿದ್ದರೂ, ಅಜ್ಜನ ಉಪದೇಶ ಕಡಲ ಕರೆ ಗಾಳಿಯಂತೆ ಬರುತ್ತೆ..... ಹೋಗುತ್ತೆ..... ಎನ್ನುವಂತಹ ಉಡಾಫೆ.

ಅಂದು ಮಕರ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ಶಾಲೆಗೆ ಅರ್ಧ ಹೊತ್ತಿನ ರಜಾ. ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತು. ಮೂವರೂ ಗೆಳೆಯರು ಸೇರಿ ಕಳ್ಳಾ ಪೊಲೀಸ್ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಮು ಪೊಲೀಸ್ ಆಗಿದ್ದ: ಮಮ್ಮದೆ ಪಕೀರರಿಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರು. ಪೊಲೀಸ್ ರಾಮು, ಕಳ್ಳ ಮಮ್ಮದನನ್ನ ರಭಸದಿಂದ ಹಿಡಿಯುವ ಸಂದರ್ಭ, ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮಮ್ಮದನ ಚಡ್ಡಿ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದಿದ್ದ. ಹಿಡಿದೆಳೆದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಸಡಿಲವಾಗಿ ಗಂಟು ಹಾಕಿದ ಚಡ್ಡಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸೊಂಟದಿಂದ ಜಾರಿ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಪಕೀರ, ಮಮ್ಮದನನ್ನು ನೋಡಿ ಕಿಸಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕಿದ್ದ; ರಾಮುವೂ ಕೂಡಾ. ಅವಮಾನಿತ ಮಮ್ಮದೆ, ಅದೇ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಸರಕ್ಕನೆ ರಾಮುವಿನ ಜನಿವಾರ ಹಿಡಿದೆಳೆದು.... 'ಏನೋ ಪುಳಿಭಟ್ಟ ನನ್ನ ಚಡ್ಡಿ ಹಿಡಿದೆಳೆಯತ್ತೀಯಾ...' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ರಾಮುವಿನ ಮುಖ ಮುಸುಡಿಗೆ ಬಾರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದ. ರಾಮುವಿನ ಊಳಾಟ ಕೇಳಿ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರು ಅಂಗಳದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಮಮ್ಮದೆ ಪಾದದ ಮೇಲಿದ್ದ ಚಡ್ಡಿಯನ್ನು ರಪಕ್ಕನೆ ಸೊಂಟಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬೇಲಿ ಹಾರಿ ಪರಾರಿಯಾಗಿದ್ದ. ಆತನ ಹಿಂದೆ ಪಕೀರನೂ ಕಾಲ್ಕಿತ್ತಿದ್ದ. 'ಹಡಬೆ ಮಮ್ಮದನ ಜತೆ ಆಟವಾಡಲೇ ಬಾರದಿತ್ತು; ಅಜ್ಜನ ಮಾತನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು'-ಎಂದು ರಾಮು ಹಪಹಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರು ರಭಸದಿಂದಲೇ ಆತನ ಬಲಕಿವಿ ಹಿಡಿದೆಳೆದು ದರ ದರನೆ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ತಂದಿದ್ದರು.

ಅಜ್ಜನ ಉಪದೇಶ ಹಾಗೂ ಮಮ್ಮದನ ಮೇಲಿನ ಸಿಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ದಿನದೊಳಗೆ, ಬೀಸಿ ಬರುವ ಕಡಲ ಕರೆಗಾಳಿಯ ಪಾಲಾದಾಗ, ರಾಮು ಮತ್ತೆ ಕಳ್ಳ ಪೊಲೀಸ್ ಆಟಕ್ಕಾಗಿ ಮಮ್ಮದೆ ಹಾಗೂ ಪಕೀರನನ್ನು ಸ್ವತಃ ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದ.

ತಾವು ಮತ್ತೆಂದೂ ಜಗಳವಾಡಬಾರದೆಂದು ಮಮ್ಮದೆ-ರಾಮುವಿಬ್ಬರೂ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದರು. ಇವತ್ತಿನ ಆಟದಲ್ಲಿ ಕಿರಿಕಿರಿ, ಜಗಳ, ತಾನೇತಾನಾಗಿ- ಕಪ್ಪೆ ಇದ್ದಲಿಗೆ ಹಾವು ನುಸುಳುವಂತೆ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ನುಸುಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ರಾಮು ಕಳ್ಳನಾಗಬಾರದೆಂದು ಮಮ್ಮದೆಯ ಹಠ. ತಾನು ಯಾವತ್ತೂ ಪೊಲೀಸ್ ಯಾಕಾಗಬೇಕೆಂದು-ರಾಮುವಿನ ವಾದ. ಪೊಲೀಸ್ ಆಗಿದ್ದರಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೇ ತಾನು ಮಮ್ಮದೆಯ ಚಡ್ಡಿ ಜಾರಿಸಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕೇ ತನಗೆ ಪೊಲೀಸ್ ಪಟ್ಟವೆ ಬೇಡವೆಂದು ರಾಮುವೆಂದರೆ, ಮಮ್ಮದೆ ಪಕೀರರನ್ನುವುದು-

‘ನೀನು ಕಳ್ಳನಾದರೆ ನಮ್ಮಂತೆ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ದೇವರ ಕೋಣೆಯ ಅಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾವು ಬರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಬಂದರೆ ನಿನ್ನಜ್ಜ ಸೊಂಟ ಮುರಿದು ಹಾಕುತ್ತಾರಂತೆ...’. ಹೀಗೆ ವಾದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವಾದ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ರಾಮುವಿಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ವಾದ ನಿಜವೆನಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆತನಿಗೆ ಪೊಲೀಸು ಆಗುವುದು ಬೇಜಾರಿನ ಹಾಗೂ ಕಿರಿಕಿರಿಯ ಸಂಗತಿ.

ರಾಮುವಿಗೂ ಅಜ್ಜನ ಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ಮಮ್ಮದ-ಪಕೀರರು ಮನೆಯ ಹೊಸ್ತಿಲೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ಅವರು ಸೊಂಟ ಮುರಿದು ಹಾಕುವವರೆ. ಆದರೆ ತಾನು ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಪೊಲೀಸ್ ಆಗೋದು? ಕೆಲವು ಬಾರಿ ರಾಮುವಿಗೆ ಕಳ್ಳನಾಗಲು ಮಮ್ಮದ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಆತನಿಗೆ ರಾಮು ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಿತ್ತಲಿನ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಜಾಗಗಳ ಪರಿಚಯವಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವನನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಿಡಿದೂ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಪೊಲೀಸರ ಹಿಡಿತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ರಾಮು ದೇವರ ಕೋಣೆಯ ಅಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತು ಮಮ್ಮದ ಪಕೀರರ ಸಹನೆ ಕೆಡಿಸಿ, ಹಿತ್ತಲಿನಿಂದಲೇ ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ಬೈಗಳು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ದೇವರ ಮನೆಯ ಅಟ್ಟಕ್ಕೇರಿ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಜಾತಿಯ ಅಡ್ಡವಿದ್ದ ಕಾರಣ ಮಮ್ಮದಯ ಅಸಹನೆ-ಸಿಟ್ಟು ಬೈಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಮುವಿಗೆ ಕಳ್ಳನಾಗಲು ಮಮ್ಮದ ಅವಕಾಶ ನೀಡದಿರಲು ಕಾರಣ ಇದೊಂದೇ.

ಜಗಳ, ವಾದ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಜಗಲಿಯಿಂದಲೇ ಹಿತ್ತಲತ್ತ ಕೊಕ್ಕಿರಯಂತೆ ಕತ್ತು ಚಾಚಿ ‘ಹಡಬೆಗಳೇ....ಶನಿಸಂತಾನಗಳೇ....ಸುಮ್ಮನಿರಿ’ ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ತಲೆಯನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೂ ಪಕೀರನ ರಾಜಿ ಪಂಚಾತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮು ಕಳ್ಳನಾಗಿಯೇ ಆಯ್ಕೆಯಾದ. ಆದರೆ ದೇವರಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಅಡಗಬಾರದು ಎಂಬ ಶರತ್ತಿನ ಮೇರೆಗೆ.

ಪೊಲೀಸರಿಬ್ಬರೂ ರಾಮುವಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಹಾಕಿನಿಂತು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಹಿತ್ತಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಜಾಗಗಳೂ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಪರಿಚಿತ. ನೀರಿನ ತೋಡು, ಪಂಪ್ ಶೆಡ್, ಬೈಹುಲ್ಲಮೂಟೆ, ಆಲದಮರ, ಬೂದಿಹೊಂಡ, ಕೇದಗೆ ಪೊದೆ..... ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ರಾಮು ಅಡಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಬಾರಿ ಪೊಲೀಸರ ಕೈಗೆ ಬೇಗನೆ ಸಿಗಬಾರದು. ಕಳ್ಳ ಪಟ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೇ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ-ಎಂದು ರಾಮುವಿನ ಹಠ, ಆಸೆ ಬೇರೆ.

ಮಮ್ಮದ ಪೊಲೀಸು ‘ಆಯ್ತೇನೋ’ ಆಯ್ತೇನೋ.....’- ಎಂದು ಸಹನೆಗೆಟ್ಟು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಕಳ್ಳನತ್ತ ಕಿರಿಚುತ್ತಿದ್ದ. ರಾಮು ‘ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲಾ ಮಾರಾಯಾ... ಆಗಿಲ್ಲಾ’ ಎಂದು ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುರಕ್ಷಿತ ಜಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಪರದಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಪಕೀರನಿಗಿರುವಷ್ಟು ಸಹನೆ ಮಮ್ಮದೆಗಿಲ್ಲ. 'ಕಣ್ಣೆಂದ ಕೈ ಬಿಟ್ಟೇಬಿಡ್ತೀನಿ? ಎಂದು ಮಮ್ಮದಿ ಅಬ್ಬರಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟ; ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಪಕೀರನೂ ಸಹನೆಗೆಟ್ಟು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ. ಪಕೀರನ ಸಹನೆಯ ಚೀಲವೂ ಬರಿದಾಗಿತ್ತು.

ರಾಮುವಿಗೆ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟ. ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುರಕ್ಷಿತ ಜಾಗ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮನೆಯತ್ತ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ. ದೇವರ ಅಟ್ಟವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಶರತ್ತಿನ ನೆನಪು. ಜಗಲಿಯತ್ತ ನೋಡಿದ, ಅಜ್ಜ ಬ್ರಹ್ಮಗಂಟನ ಜತೆ ಒದ್ದಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಜ್ಜನ ಊದಿದ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಮುಖ ಇತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿದ. ಅತ್ತ ಪೊಲೀಸರ ಸಹನೆಮೀರಿತ್ತು. 'ನಾನು ಕಣ್ಣೆಂದ ಕೈ ಬಿಟ್ಟೇ ಬಿಡ್ತೇನೆ'- ಎಂದು ಮಮ್ಮದೆ ಅಬ್ಬರಿಸಿದಾಗ ರಾಮುವಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಕಂಡಿದ್ದು ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ, ಹಟ್ಟಿಗೆ ತಾಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಮ್ಮನ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆ. ರಾಮುವಿಗೆ ಆ ಕೋಣೆಗೆ ಪ್ರವೇಶ ನಿಷಿದ್ಧವೆಂದು ಅವನಜ್ಜ ಯಾವತ್ತೋ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದ್ದ ಅಮ್ಮನೂ ಅಜ್ಜನೊಂದಿಗೆ ಧ್ವನಿಗೂಡಿಸಿದ್ದಳು.

ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗುವುದೋ ಬಿಡುವುದೋ- ಎನ್ನುವ ಧ್ವಂದ್ಯ ರಾಮುವಿನಲ್ಲಿ. ಅಮ್ಮ ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿದ್ದರೆ? ಅವಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ? ಅಜ್ಜ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನೋಡಿಬಿಟ್ಟರೆ? ಖಂಡಿತಾ ಬೆನ್ನಿನ ಸಿಪ್ಪೆ ಸುಲೀತಾರೆ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ಹಿಂದೆ ಅಮ್ಮ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ರಾಗಿಮಣ್ಣೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನೆನಪು. ಅಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಖಾತರಿಯಾಗಿ ನೇರವಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ 'ಆಯ್ತು' ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ. ಪೊಲೀಸರ ಕೈಗೆ ಈ ಬಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಆತನಲ್ಲಿ; ಕೋಣೆ ಹೊಕ್ಕು ಇನ್ನೇನು ಕದ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬೆಂಚಿಯಡಿಗೆ ತೂರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ! ಆಘಾತದಿಂದ ಸಾವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲೇ ಬೆನ್ನಿಗೆ 'ದಬಾ ದಬಾ' ಹೊಡೆತ 'ಬರ್ತೀಯಾ....ಮಗ್ಗೆ ಈ ಕೋಣೆಗೆ'- ಕಿವಿಹಿಡಿದು ಹೊರದಬ್ಬಿದ್ದಳು.

ರಾಮು, ಹೊರಗಡೆ ಆತನಿಗಾಗಿ ಚಾತಕ ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ಕಾದಿದ್ದ ಪೊಲೀಸರ ಕೈಗೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದ. ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಾದರೆ ರಾಮು ಅಮ್ಮನ ಹೊಡೆತ, ಪೊಲೀಸರ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಗೊಳೋ ಎಂದು ಅಳುತ್ತಿದ್ದನೋ ಏನೋ? ಆದರೆ ಈ ದಿನ ರಾಮುವಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು, ದುಃಖ, ಬೇಸರ ಏನೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಆನಂದ, ಕುತೂಹಲ. ಕುತೂಹಲವನ್ನ ಆತನಿಂದ ಬಚ್ಚಿಡಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಅಮ್ಮನನ್ನ ಮಿಕ್ಕಿ ಮಿಕ್ಕಿ ನೋಡಿದ. ಪೊಲೀಸರ ಕೈಯೊಳಗಿಂದಲೇ- 'ಅಮ್ಮಾ ನಿನ್ನನ್ನ ಬಿಳಿಕಾಗೆ ಮುಟ್ಟಿತಾ?' ಎಂದು ಕುತೂಹಲ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟ.

'ಹೌದು'-ಅಂದಳು ಅಮ್ಮ. 'ಅರ್ಥಗಂಟಿಯ ಹಿಂದೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ರಾಗಿಮಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟೆ. ಅಡುಗೆ ಮನೆಯೊಳಗಿಂದೇ ಬಿಳಿಕಾಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ್ದಾ?'-ಎಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಮರುಪ್ರಶ್ನೆ ಎಸೆದ. 'ಇಲ್ಲಾ ಹೊರಗಿಂದಾಗ ಮುಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು'-ಎಂದಳು ಅಮ್ಮ.

ತಕ್ಷಣ ರಾಮು ಪೊಲೀಸರ ಕೈ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣಗಾಡಿದ. ಮಮ್ಮದೆಯ ಬಿಗಿಹಿಡಿತದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. 'ಇನ್ನು ಆಟ ಸಾಕು'-ಎಂದ ರಾಮುವಿಗೆ ಮಮ್ಮದೆ.-

"ನಿನ್ನನ್ನ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದೀನಿ. ಅದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಟ ಬೇಡಾಂತಿದ್ದೀಯಾ? ನೀನೀಗ ಪೊಲೀಸ್ ಆಗಿ ನನ್ನನ್ನ ಹಿಡಿಯಲೇ ಬೇಕು"- ಎಂದು ಆಚ್ಛಾಪಿಸಿದ. ರಾಮುವಿಗೆ ಉಭಯ ಸಂಕಟ, ಬಿಳಿಕಾಗೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕಾತರ.

ಅಮ್ಮನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿರುವ ಬಿಳಿಕಾಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಇದೆ. ಇವರ ಜತೆ ಆಟ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಅದು ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಮತ್ತೆ ಅದು ಇತ್ತ ಕಡೆ ಬರುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ತಿಂಗಳು'- ಎಂಬ ಸಂಕಟ ಒಂದೆಡೆ. ನಿಷ್ಕರವಾಗಿ 'ಆಟವೇ ಬೇಡ, ನಾನು ಪೊಲೀಸ್ ಆಗಲ್ಲಾಂತ'-ಅಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಮ್ಮದೆ ಪಕೀರರು ನಾಳೆಯಿಂದ ಆಟಕ್ಕೇ ಬರದಿದ್ದರೆ ಎನ್ನುವ ಭಯ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ.

ರಾಮು ಕೊನೆಗೊಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟ. ಅಮ್ಮನನ್ನು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಕಡಲಿನಿಂದ ಬಿಳಿಕಾಗೆ ಹಾರಿಬಂದು ಮುಟ್ಟುವುದು, ಆದಿನ ಅಮ್ಮ ತಲೆಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು, ನಾಲಕ್ಕು ದಿನ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿರುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿರುವುದು, ಯಾರೂ ಅಮ್ಮನನ್ನ ಮುಟ್ಟದಿರುವುದು, ತಾನು ಪ್ರತೀ ತಿಂಗಳು ಆ ಬಿಳಿಕಾಗೆಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುವುದು, ಅದು ತನಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ, ಅಜ್ಜನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು- ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಉಪ್ಪುಖಾರ ಹಚ್ಚಿ ಗೆಲೆಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ತಾನೀಗ ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಇರುವ ಆ ಬಿಳಿಕಾಗೆಯನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲೇಬೇಕೆಂದು ಅವಸರಿಸತೊಡಗಿದ.

ರಾಮುವಿನ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು, ಆತನ ಕಣ್ಣು ಮುಖ, ನಾಲಗೆಗಳ ಚಲನೆಯನ್ನು ವಿಶೇಷ ತಾಳ್ಮೆ, ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ-ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಮ್ಮದೆ ಪಕೀರರಿಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ, ಆ ಬಿಳಿಕಾಗೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಮಮ್ಮದೆಗೆ ತನ್ನ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಯಾಕಾಗಿ ಬಿಳಿಕಾಗೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಬಲವಾಗಿ ಕಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು.

ಕುತೂಹಲ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಮಮ್ಮದೆ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ, 'ಆ ಬಿಳಿ ಕಾಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಇರಬಹುದು, ಹುಡುಕೋಣ ಬನ್ನಿ'- ಎಂದು ರಾಮು ಪಕೀರರನ್ನು

ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಹೊರಡಿಸಿದ. ರಾಮು ಬಯಸಿದ್ದ ಇದನ್ನು. ಏನೋ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ ರಾಮು, ಮಮ್ಮದೆಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವಂತೆ ಕೈ ಸನ್ನೆಮಾಡುತ್ತಾ ಜನಿವಾರವನ್ನು ಬಲಕೈಯ ತೋರುಬೆರಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅಜ್ಜನಿರುವೆಡೆಗೆ ಓಡಿದ.

'ಅಜ್ಜಾ ಅಮ್ಮನ್ನ ಮುಟ್ಟಿದ ಬಿಳಿಕಾಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ಯಾ?...ಎತ್ತಾಗದು ಹಾರಿಹೋಯ್ತು'- ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ರೋಸಿಹೋಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಮೊಮ್ಮಗನ ಈ ಕಿರಿಕಿರಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಅವರ ಮುದಿ ಮೆದುಳು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿತ್ತು.

'ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲಾ' ಎಂದರು ಸಿಡುಕುತ್ತಲೇ. 'ಮತ್ತೆ ಅಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲಾಂದ್ಲ'-ಎಂದು ಮರುಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ.

ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಸೊಸೆಯ ಮುಟ್ಟಿನ ಸುದ್ದಿ ಮೊಮ್ಮಗನಿಂದ ಆಗ ತಾನೇ ತಿಳಿದದ್ದು. ಸಂಜೆಯ ಕಾಫಿ-ತಿಂಡಿ ತಾನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲಾ ಎನ್ನುವ ಚಿಂತೆ ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ನೂಲ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನ ಜಾರಿಗದ್ದೆಯ ಭತ್ತದ ಪೈರಿಗೆ ಸೀಮಂತ ಮಾಡುವವರಾರು- ಎನ್ನುವ ಗಾಢ ಚಿಂತೆ ಮೊಳೆಯಿತು. ಅದರ ಜತೆ ಈ ಮಾಣಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸರಮಾಲೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವವರಾರು ಎಂಬ ಕಿರಿಕಿರಿ ನೋವು.

ವರ್ಷಾರಂಭದ ಮೊದಲ ಬೆಳೆಯಾದ ಎಣೆಳ್ ಬೆಳೆಗೆ ಬಸಿರು ಕಟ್ಟಿದೊಡನೆ ಸೀಮಂತ ಮಾಡುವುದು ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ವರ್ಗ ಬೇಧವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಪದ್ಧತಿ; ಸಂಭ್ರಮದ ಹಬ್ಬ. ಅದು ನೂಲ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನ. ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರ ಸೂಜಿಕೆರೆ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಹಲವು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಈಗಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರ ಹೆಂಡತಿ ಶಾರದಮ್ಮ ಸೂಜಿಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಜಾರಿ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ, ಆ ಸೀಮಂತದ ಹೊಣೆ ಅವರ ಸೊಸೆ ಸುಭದ್ರೆಯ ಮೇಲೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸುಭದ್ರೆ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ನೂಲ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ದಿನ ಅಕ್ಕಿಯ ಉಂಡ್ಲುಕ, ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕರಿಯದ ಸಾದಾ ಚಕ್ಕುಲಿ, ಅಕ್ಕಿ ಪಾಯಸದ ಜತೆ ಅನ್ನ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನ ಬಾಳೆ ಎಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಗದ್ದೆಯ ಬದುವಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿಟ್ಟು, ಗರ್ಭ ಹೊತ್ತು ಇನ್ನೇನು ತೆನೆ ಕಾರಲಿರುವ ಬಸುರಿ ಪೈರುಗಳೆರಡನ್ನು ಜುಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಬಿಗಿದಿಟ್ಟು, ಹೂ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿಸಿ, ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚಿ ಆರತಿ ಬೆಳಗಿಸಿದಾಗ ತುಂಬು ಗರ್ಭಿಣಿಯೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಸೀಮಂತ ಹಾಕಿದಷ್ಟೇ ತೃಪ್ತಿ ಸಂತೋಷ. ಇದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆರಾಧನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮನೆಮಗಳ ಒಡಲು ತುಂಬಿಸಿದ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಸುಭದ್ರೆಗೆ.

ನೂಲಹುಣ್ಣಿಮೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನವಿರಬೇಕಾದರೆ ಮನೆಯ ಮುತ್ತದೆ ಮೈಲಿಗೆಯಾಗಿ

ಮೂಲೆ ಸೇರಿದ್ದು ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರನ್ನು ಅಧೀರರನ್ನಾಗಿರಿಸಿತು. ಇದೀಗ ಮೊಮ್ಮಗನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಅಸಹನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲ. ಆತನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗದ ಉಭಯಸಂಕಟ ಬೇರೆ.

ಮೊಮ್ಮಗನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಕುತೂಹಲಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದವರೇ ಸುಬ್ರಾಯಭಟ್ಟರು. ರಾಮು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಆರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ 'ಅಮ್ಮನನ್ನು ಮುಟ್ಟಾದರೆ ಮುಟ್ಟಬಾರದು, ಅಮ್ಮನಿರುವ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಗೆ ಕಾಲಿಡಲೇಬಾರದು'- ಎಂದು ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದರು ಸುಬ್ರಾಯಭಟ್ಟರು. ರಾಮು ಆದಿನ ತಕ್ಷಣ ಅಜ್ಜನನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆ- 'ಮುಟ್ಟೊಂದ್ರೆ ಏನಜ್ಜ. ಮುಟ್ಟಾಗೋದು ಹೇಗೆಂತ?'

ನಿವೃತ್ತ ಮಾಸ್ತಾಗಿದ್ದ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಇಂತಹ ಇರಿಸುಮುರಿಸು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಭ್ಯಾಸವಿದ್ದುದರಿಂದ ವಿಚಲಿತರಾಗದೆ 'ಬಿಳಿಕಾಗೆ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮುಟ್ಟಾಗುತ್ತೆ'- ಅಂದಾಗ, ರಾಮು ಅವರತ್ತ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಸೆದಿದ್ದ. 'ಅದು ಅಮ್ಮನ್ನ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ನಾವ್ಯಾಕೆ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಾರದು?' 'ಬಿಳಿ ಕಾಗೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸ್ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಒಂಥರಾ ನೋವು ಬರುತ್ತೆ'- ಎಂದು ಅಜ್ಜನಂದರೆ 'ಎಷ್ಟುದಿನ ನೋವು ಬರುತ್ತೆ?- ಎನ್ನುವ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ. 'ಐದಾರು ದಿನ'- ಎಂದಿದ್ದರು. ಸುಬ್ರಾಯಭಟ್ಟರು. 'ಅಮ್ಮನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ಬಿಳಿಕಾಗೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತೆ'- ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ- 'ಕಡಲ ಬದಿಗೆ' ಎಂದೂ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದರು.

ಅಂದು ರಾಮು ಮತ್ತೂ ಏನೇನೋ ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿದ್ದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜ-ಮೊಮ್ಮಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮುವಿನ ತಾಯಿ ಸುಭದ್ರೆ 'ಸಾಕು ಬಾಯುಚ್ಚೋ, ನಾಲ್ಕಿಂಚು ಉದ್ದದವನಿಗೆ ಎಷ್ಟುದ್ದ ಬಾಯಿ'- ಎಂದು ಮುಟ್ಟಿನ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಗದರಿಸಿದ್ದರು. ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರು ಆ ಬಾರಿ ಭಾರೀ ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗಿದ್ದರೂ, ಸೊಸೆಯ ಪ್ರತೀ ತಿಂಗಳ ಮುಟ್ಟಿನ ದಿನವೂ ಮೊಮ್ಮಗನ ಪ್ರಶ್ನಾಸುರಿಮಳೆಗೆ ಅವರೇ ಎದೆಯೊಡ್ಡಬೇಕಿತ್ತು.

ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಮು ಆ ಬಿಳಿಕಾಗೆಗಾಗಿ ಏರಿಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಸಿ ಅದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲನಾಗಿದ್ದ. ಆದರೂ ಗದ್ದೆಯ ಹುಣಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಕ್ಕರೆಗಳ ನಡುವೆ ಬಿಳಿಕಾಗೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದ.

ಮುಖ ಗಂಟಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ಅಜ್ಜನನ್ನು ರಾಮು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೆದಕಿದ. 'ಅಜ್ಜಾ, ಬಿಳಿಕಾಗೆ ಇಲ್ಲೆ ಎಲ್ಲದ್ರೂ ಇರ್ಬೋದಾ'- ಎಂದು.

ಮೊಮ್ಮಗನ ಸ್ವರ ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಊರುಗೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದತ್ತಿ- 'ಹಡಬೆ ಈ ದಂಟೆ ನೋಡಿದ್ಯಾ....., ನಡಿತಿಯಾ ಇಲ್ವಾ'-ಎಂದು ಸಿಡುಕಿ ಅಬ್ಬರಿಸಿದಾಗ ರಾಮು ತಕ್ಷಣ ಪರಾರಿಯಾಗಿದ್ದ. ಅಂಗಳದ ಎಡ ಮೂಲೆಯ ಅಂಬಟೆ ಮರದಡಿ ನಿಂತು

ಅಜ್ಜಭಟ್ಟರ ಸಿಡುಕುಮೋರೆಯನ್ನೇ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಮ್ಮದೆ ಪಕೀರರು, ಅಜ್ಜನ ಬೆತ್ತದ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಕೂದಲೆಳೆಯ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಪಾರಾಗಿ ಬಂದ ರಾಮುವನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ಮೂವರೂ ಅಂಗಳದಿಂದ ಇಳಿದು, ತೋಟ ದಾಟಿ ಸೂಜಿ ಕೆರೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡೇ ಗದ್ದೆಯ ಬದುವಿಗೆ ಬಂದು, ತೋಡಿನ ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮರಗಳನ್ನು ಬಿಳಿಕಾಗೆಗಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸತೊಡಗಿದರು. ತೆಂಡೆ ಮರಗಳು ಮೈತುಂಬಾ ಹೂ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಆ ಬಿಳಿಯ ಹೂಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಿಳಿಕಾಗೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ತ್ರಾಸವಾದರೂ ಹುಡುಗರ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಪಕೀರ ಮರವೊಂದರತ್ತ ಕೈತೋರಿಸಿ 'ಆಗೊಳಾ ಬಿಳಿಕಾಗೆ' ಎಂದು ರಾಮುವಿನ ಹೆಗಲು ತಟ್ಟಿದಾಗ, ಮಮ್ಮದೆ ಪಕೀರನ ತಲೆಗೊಂದು ಕುಟ್ಟಿ ಅದು ಕೊಕ್ಕರೆ ಅಲ್ವೇನೋ ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ್ದ. ರಾಮು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೇದಗೆ ಪೊದೆಯತ್ತ ನಡೆದಾಗ ಪೊದೆಯೊಳಗಿದ್ದ ಪುಂಡದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಭಯದಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಓಡಾಟ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದವು. ರಾಮು ಅಲ್ಲೇನಾದರೂ ಬಿಳಿಕಾಗೆ ಇರಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ಪೊದೆಯತ್ತಲೂ ಬಗ್ಗಿ ಇಣುಕು ಹಾಕಿದ. ಭಯಗ್ರಸ್ತ ಪುಂಡದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕಂಡವೇ ವಿನಾ ಮತ್ತೇನು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಸೂರ್ಯ ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗುವ ವರೆಗೂ ಇವರ ಹುಡುಕಾಟ ಮುಂದುವರಿದೇ ಇತ್ತು. ಮಕ್ಕಳು ಗದ್ದೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ- ಎಂದು ಸೂಜಿಕೆರೆಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ, ಆಮೆ ಕುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಮನ್ನ ಮುಗೇರ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರು ಜನಿವಾರದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಅಂಗಳಕ್ಕಿಳಿದಿದ್ದರು. ಮೊಮ್ಮಗನ ಹೆಸರಿಡಿದು ಕೂಗುತ್ತಾ ನಡು ನಡುವೆ 'ಹಡಬೆ' 'ಶನಿಪೀಡೆ' ಎಂದು ಸೇರಿಸುತ್ತಲೇ ಅಂಗಳದ ಕೊನೆಗೆ ಬಂದಾಗ, ಮಕ್ಕಳು ಸೂಜಿಕೆರೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರುವುದು ನೋಡಿ ಎದೆ ದಸಕ್ಕೊಂದಿತ್ತು. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನುಂಗಿದ ಆ ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಅದೇನೋ ಭಯ.

ಅಗೋ ನಿನ್ನ 'ಹಡಬೆ ಅಜ್ಜ' ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ- ಎಂದು ಮಮ್ಮದೆ ರಾಮುವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ. ಮೂವರೂ ಬಿಳಿಕಾಗೆಯನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾ, ಅದರ ಆಕಾರವನ್ನು ಮನದಲ್ಲೇ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಾ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಗರಗರನೆ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರನ್ನು ನೋಡಿ ಮಮ್ಮದೆ ಪಕೀರರಿಬ್ಬರೂ ಪರಾರಿಯಾದರು.

ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರು ಆಗ ತಾನೆ ಕಾಫಿ ಮಾಡಿಟ್ಟು, ತಾನೂ ಕುಡಿದು ಸುಭದ್ರೆಗೂ ನೀಡಿ ಮೊಮ್ಮಗ ಹಾಗೂ ಮಗನ ಪಾಲನ್ನು ತಾಮ್ರದ ಚೊಂಬಿನಲ್ಲಿ ಸುರುವಿ ಒಲೆದಂಡೆ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ಜನಿವಾರದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗಲೇ ಮನ್ನ ಮುಗೇರ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ದೂರೊಪ್ಪಿಸಿದ್ದ. ಮೊಮ್ಮಗನ ಪಾಲಿನ ಕಾಫಿಯನ್ನು ಚೊಂಬಿಗೆ ಸುರಿದಿಡುವಾಗಲೇ

ಅವರಿಗೆ ಮೊಮ್ಮಗನ ನಾಪತ್ತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂಥರಾ ಸಂಶಯ, ಜತೆಗೆ ಅಸಹನೆ, ಕೋಪವೂ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಇದೀಗ ರಾಮುವನ್ನು ಕಂಡವರೇ ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೇರಿದಂತಾಗಿ, ಮೊಮ್ಮಗನ ಕಿವಿಹಿಂಡಿ ದರದರನೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ದರು. ಸುಭದ್ರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಯ ಕಿಟಕಿಯಿಂದಲೇ ಮೌನವಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮುಸು ಮುಸನೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಮೊಮ್ಮಗನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಬ ದಬನೆ ಬಾರಿಸಿದವರೇ, ಒಲೆದಂಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಫಿಯನ್ನ ಕಂಚಿಯ ಲೋಟವೊಂದಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ರಾಮುವಿನ ಮುಂದೆ ಕುಕ್ಕಿ, ತಾನು ದೇವರಿಗೆ ಸೊಡರಿಡಲು ದೇವರ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದಾಗಲೂ ರಾಮು ಅಳು ನಿಲ್ಲಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಟ್ಟರು ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ ಇನ್ನೇನು ಶಂಖ ಊದಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ-‘ಅಜ್ಜಾ’ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ರಾಗವೆಳೆದಿದ್ದ ರಾಮು. ಆತನಳುವನ್ನು ಬಿಳಿಕಾಗೆಯ ನೆನಪು ಸಂಪೂರ್ಣ ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಮೊಮ್ಮಗನ ರಾಗ ಭಟ್ಟರ ಅಸಹನೆ, ಸಿಟ್ಟನ್ನು ನೆತ್ತಿಗೇರಿಸಿತು. ‘ಹಡಬೆ ಬಾಯ್ತುಚ್ಚಿ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಕಡ್ಡಿ-ಸ್ಲೇಟು ತಗೊಂಬಾ’-ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಶಂಖ ಊದಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ರಾಮುವಿಗೆ ಅಳುವಂತಾಯಿತು. ಅಜ್ಜನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ. ‘ಈ ರಾತ್ರಿ ಬಿಳಿಕಾಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾದರು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ? ಅಥವಾ ಕಡಲ ಬದಿಗೆ ಹಾರಿ ಹೋಗಬಹುದಾ?’- ಎಂದು. ಆದರೆ ಅಜ್ಜ ಆತನಲ್ಲಿ ಮಾತೇ ಆಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉರಿದು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಹಾಳಾದ ಅಮ್ಮನಾದ್ರೂ ಯಾಕಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೋ? ಆಕೆ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತನ್ನದು ಇದೇ ಗೋಳು. ಅಜ್ಜ ತಾನು ಎದ್ದರೂ ಬಯ್ಯೋದು; ಕೂತರೂ ಬಯ್ಯೋದು. ಈ ಮನೆಗಿಂತ ಮಮ್ಮದೆ ಮನೆಯೇ ಎಷ್ಟೋ ವಾಸಿ; ಅವರಮ್ಮನಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ; ಅನಿಷ್ಟ ಬಿಳಿಕಾಗೆಯ ಕಾಟವೂ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಮರುಗುತ್ತಲೇ ಕೈಲಿದ್ದ ಖಾಲಿ ಲೋಟವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸ್ಲೇಟು ತರಲು ಅಪ್ಪನ ಕೋಣೆಗೋಡಿದ.

ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರು ಕೋಣೆಗೆಲ್ಲಾ ಲ್ಯಾಂಪ್ ಹಚ್ಚುತ್ತಾ ಮೊಮ್ಮಗನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆತನೇ ಅವರಿಗೊಂದು ತಲೆನೋವಾಗಿದ್ದ. ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರು ಅವರ ಅಪ್ಪನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬೆಳೆಸಿ, ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ನಂಬಿಕೆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಏಳು ವರ್ಷದ ಪೋರ ಉಲ್ಕಾಪಲ್ವಿಯಾಗುವಂತೆ ವಿಚಾರಿಸುವುದು, ಗೇಲಿಮಾಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸಹಿಸುವ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ. ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡರ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರು ಮೊಮ್ಮಗನ ಮುಗ್ಧತೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ.

ರಾಮನಿಗೆ ಆರು ವರ್ಷ ತುಂಬುವುದರೊಳಗೆ ಉಪನಯನ ಮಾಡಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರ ಹಠ. ಐದು ವರ್ಷದವನಿರುವಾಗಲೇ ಅವನಿಗೆ ಗಾಯತ್ರಿಮಂತ್ರವನ್ನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿಸುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ 'ನಾನ್ಯಾಕೆ ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕಲೀಬೇಕು. ನಾನು ಮಗ್ಗಿ ಕಲೀತೇನೆ'- ಎಂದು ಅಜ್ಜನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಹಠದಿಂದ ಅಜ್ಜನನ್ನು ರೇಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. 'ಜನಿವಾರ ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಗಾಯತ್ರಿಮಂತ್ರ ಬಾಯಿಪಾಠ ಬರಲೇ ಬೇಕು' ಎಂದು ಅಜ್ಜನೆಂದರೆ:

'ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಜ್ಜ ಆ ಹಾಳುನೂಲು.....ಉಪನಯನ; ನಂಗೆ ಮಮ್ಮದೆ ಹಾಗೆ ಮುಂಜಿ ಬೇಕು' -ಎಂದಾಗ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಕುಳಿತಿರುವ ನೆಲವೇ ಕುಸಿದಂತಹ ಅನುಭವ ; ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನ ಜಜ್ಜಿ ಬಿಡುವಷ್ಟು ಕೋಪ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಈ ದರಿದ್ರ ಮೊಮ್ಮಗನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂಥರಾ ಅಪನಂಬಿಕೆ. ಹಡಬೆ ಸೂದ್ರ ಮಕ್ಕಳ ಜತೆ ಸೇರಿ ಇವ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ- ಎಂದು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ತಮ್ಮ ಮಗನ ಜತೆ ದೂರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು, ಸುಭದ್ರೆಯ ಮುಟ್ಟಿನ ದಿನ ರಾಮು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಬಂದವನೇ ಅಮ್ಮನನ್ನ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಇಣುಕಿದ್ದ. ಅಮ್ಮ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿ ಬದಿಗೆ ಮಲಗಿದ್ದಳು. ದೀರ್ಘ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಭದ್ರೆಯನ್ನು ಮಗನ ಧ್ವನಿ ತಟ್ಟಿ ಎಬ್ಬಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕರೆದು ಸುಸ್ತಾದ ಮಗ, ಕಿಟಕಿ ಬದಿಗೆ ಅಕ್ಕಚ್ಚಿನ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಒಂದು ಗೆರಟೆ ಅಕ್ಕಚ್ಚು ತಂದು ಬಂದವನೇ, ಅಂಗಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಮ್ಮನ ಮೂಸುಡಿಗೆ ಬೀಸಿ ಚೆಲ್ಲಿದ್ದ. ಆ ದಿನವೇ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರು ತನ್ನ ಮಗನಲ್ಲಿ ದೂರುಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದರು.

ಕೋಣೆಗೆಲ್ಲಾ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿಟ್ಟು ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಕ್ಕರಗಾಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಅಜ್ಜನಲ್ಲಿ, ರಾಮು ಸ್ಲೇಟು-ಕಡ್ಡಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟು 'ಹೇಳಿಕೊಡಿ'-ಅಂದ. ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರಿನ್ನೂ ಮಾಣಿಯ ಗುಂಗಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆಯ ಘಟನೆಯೊಂದರಿಂದ ಅಜ್ಜನಿಗೆ ಮೊಮ್ಮಗನ ಮೇಲೆ ಭಯದ ಜತೆಗೆ ಒಂಥರಾ ದ್ವೇಷವೇ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು;

ಅಂದು ಗಾಳಿ ಮಳೆಗೆ, ರಾಮುವಿನ ಶಾಲೆಯ ಜಗಲಿಗೆ ಮಳೆಸೀರಣಿ ಹೊಡೆಯದಂತೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಅತ್ತರುತಟ್ಟಿ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡಾಗ ಕೇರಿಮನೆ ಅಚ್ಚುತ ಮಾಸ್ತು ಓಡಿಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗ ತರಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹುರಿಹಗ್ಗ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಪೀಸು ಕೋಣೆ, ಟೀಚರಕೋಣೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹುಡುಕಾಡಿದರೂ ತಟ್ಟಿ ಬಿಗಿಯಲು ದಾರ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಮ್ಮದೆಗೆ ತಕ್ಷಣ ಏನೋ ಹೊಳೆದಂತಾಗಿ ರಾಮುವನ್ನ ಕರೆದು ರಾಮುವಿನ ಜನಿವಾರ ತೋರಿಸಿದ್ದ. ತಕ್ಷಣ ರಾಮು ಅಂಗಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಕೈಯೇರಿಸಿ, ಜನಿವಾರ ಜಾರಿಸಿ ತೆಗೆದು ಮಮ್ಮದೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಜಾರಿದ್ದ ತಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ, ಅಚ್ಚುತ ಮಾಸ್ತು ಅದೇನು

ಜನಿವಾರವೋ ಸೊಂಟದ ನೂಲೊ ಎಂದು ಏನನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಮೌನವಾಗಿ ತಟ್ಟಿ ಬಿಗಿದಿದ್ದರು. ರಾಮುವಿನ ಜನಿವಾರವದು ಎಂಬ ವಿಷಯ ಮಕ್ಕಳ ಮೂಲಕ ನಂತರ ಮಾಸ್ತು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ, ರಾಮುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇ ಹಲ್ಲು ಮಸೆದಿದ್ದರು. ರಾಮು ಜನಿವಾರ ಕಳಚಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುತಮಾಸ್ತದ್ದೂ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಇದ್ದಕಾರಣ ಮಾಸ್ತು ಮೂಲಕ 'ಜನಿವಾರ ಪ್ರಕರಣ' ರಾಮುವಿನ ಮನೆ ತಲಪಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜನಿವಾರ ಕಳಚಿಕೊಟ್ಟ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಮುವಾಗಲಿ, ಮಮ್ಮದೆಯಾಗಲಿ ಯಾರಲ್ಲೂ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನಿವಾರದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ವತಃ ರಾಮುವಿಗೇ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಅನಿಸಿತ್ತು. ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಜಗಳವಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತಕ್ಷಣ ಅವರೆಲ್ಲ ಹಿಡಿದೆಳೆಯುವುದು ಜನಿವಾರವನ್ನು. ಮಮ್ಮದೆಯೂ, ಜನಿವಾರ ಯಾಕೆ ಹಾಕುವುದು ಮಾರಾಯಾ..... ಹಾಕಬೇಡ ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಉಪದೇಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದುಂಟು. ರಾಮು ಜನಿವಾರ ಕಿತ್ತಸೆದ ಮಾರನೇ ದಿನ ಅಮ್ಮ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಲು ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಯಿಂದ ಕರೆದಾಗ- 'ನಾನೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ' ಅಂದಿದ್ದ. ಮಾರನೇ ದಿನವೂ ರಾಮುವಿನಿಂದ ಅದೇ ಉತ್ತರ. ಸುಭದ್ರಗೆ ಒಂಥರಾ ಸಂಶಯ. ಮೈತೊಳೆಯಲು ಎಳೆದುಕೊಂಡೇ ಸ್ನಾನದ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಗುಟ್ಟು ಬಯಲಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವತಃ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರೇ ಸ್ನಾನದ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದು "ಜನಿವಾರ ಕಳಚಿ ಹಾಕುತ್ತೀಯೇನೋ?" ಎಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತದಕಿದ್ದರು. ಮಾರನೇ ದಿನವೇ ಹೊಸ ನೂಲನ್ನು ಹಾಕಿ - 'ಇನ್ನು ಇದನ್ನ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಕೈ ಮುರಿದೇನು'- ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು ಕೂಡಾ. ಭಟ್ಟರು ರಾಮುವಿನ ಚೀಲದೊಳಗಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕ ಹೊರ ಎಳೆದು ಬಗ್ಗಿ ಲ್ಯಾಂಪ್ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಅದೇನೋ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಜ್ಜನ ಮುಖದ ಭಾವನೆ ಒಂಥರಾ ಬದಲಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ರಾಮು ಮನದೊಳಗೇ ಬೆದರಿದ.

ರಾಮು 'ಲಿಂಗ ಬದಲಿಸಿ' ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ 'ಲಂಗ ಬದಲಿಸಿ' ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದ. ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ರೇಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಮೊಮ್ಮಗನ ತಲೆಗೆ ಮೊಟಕಿ, ಕಿವಿಹಿಂಡಿ 'ಸರಿಬರೆ'- ಎಂದು ಗದರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಮಗ ಕೇಶವ ಒಳ ಬಂದಿದ್ದ.

ಕೇಶವ ಉಡುಪಿಯ ತಾಲೂಕು ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಗುಮಾಸ್ತ. ಆತ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಳಚಿಟ್ಟು, ಕಾಲ್ತೊಳೆದು ಚಾವಡಿ ದಾಟಿ ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಕಡೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ರಾಮು ಬಿಳಿಕಾಗೆ ಬಂದ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದ. ಕೇಶವನ ಮುಖ ತಕ್ಷಣ ಕಳೆಗುಂದಿತ್ತು. ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೇಶವನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ. ಆತನಿಗೆ ಅದು ಅಪ್ರಿಯ-ಅಸಮಾಧಾನದ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಅಪ್ಪನ ಕಟ್ಟಾಚ್ಛೆಯನ್ನು ಆತ ಮೀರುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪ ಹಾಕಿದ್ದ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲೇ ನಡೆಯುವ ಮಗನಾತ.

ಕೇಶವ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೊಗದೆ ನೇರವಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಯತ್ತ ಹೋಗಿ ಸುಭದ್ರೆಯ ಹೆಸರಿಡಿದು ಕೂಗಿದ. ಸುಭದ್ರೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ ಹೊರಗಿಂದಲೇ ಕೇಶವ

ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಎಂದಿನಂತೆ ಅಂದೂ ಕುಶಲೋಪರಿ ನಡೆಸಿದ. ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸರಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಕೇಶವನ ಅಡುಗೆ. ರಾಮು ಅಪ್ಪನ ಊಟವನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಾ, ಅಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಿನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರಲಿ ಎಂದಿದ್ದ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ. ಪ್ರತೀ ರಾತ್ರಿ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಹಿಡಿದು ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮು, ಆ ರಾತ್ರಿ ಅಪ್ಪನ ಜತೆ ಮಲಗಿದ್ದ. ಅವನಿಗಿನ್ನೂ ನಿದ್ರೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಿಳಿ ಕಾಗೆಯದೇ ಧ್ಯಾನ. ಅಜ್ಜ ದೇವರ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ 'ಕೆಕ್-ಕೆಕ್' ಎಂದು ಕೆಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ.

ಕೇಶವ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಚಿಮಿಣಿ ಹಚ್ಚಿ ಕುಕ್ಕರಗಾಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರಾಮು ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದಾನೋ ಮಲಗಿದ್ದಾನೋ- ಎಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಮಲಗಿದ್ದ ರಾಮುವಿಗೆ ಮುರುದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಬಿಳಿಕಾಗೆ ಹುಡುಕುವ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಯೋಚನೆ. ಅಜ್ಜನ ಕಣ್ಣುಪ್ಪಿಸಿ ತೋಟಕ್ಕಿಳಿಯುವುದು ಹೇಗೆಂಬ ತಲೆಬಿಸಿ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಪ್ಪ ಚಿಮಿಣಿ ಬೆಳಕು ಹಿಡಿದು ಮುಖ ಬಗ್ಗಿಸಿ ತನ್ನತ್ತ ನೋಡುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ರಾಮು ನಿದ್ರೆ ಬಂದವನಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮಗನ ತುಸು ತೆರೆದಿಟ್ಟ ಬಾಯಿ, ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಂಡವನೇ ಕೇಶವ ನಿಧಾನವಾಗಿ ರಾಮುವನ್ನು ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಿ, ಸದ್ದಾಗದಂತೆ ಚಾವಡಿ ದಾಟಿ ಜಗಲಿಗಳಿದು ಮುಟ್ಟಿನ ಮನೆ ಕಡೆ ಹಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ. ರಾಮುವಿಗೂ, ಅಪ್ಪನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವ ಕುತೂಹಲ. ಜತೆಗೆ ಭಯ ಕೂಡಾ. ತಾನೂ ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟ. ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಜಗಲಿಗಳಿದ. ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅಪ್ಪನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಇಣುಕತೊಡಗಿದ.

ಅಪ್ಪ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಯ ಹೊರನಿಂತು 'ಟಕ್ ಟಕ್' ಎಂದು ತೋರು ಬೆರಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದೊಡನೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿದ್ದಳು ಅಮ್ಮ. ಅಪ್ಪ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಗೆ ನುಗ್ಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ರಾಮುವಿಗೆ ಅಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತ್ತು. ಆಕೆ ತನ್ನನ್ನು ದಬ್ಬಿದಂತೆ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಹೊರದಬ್ಬಲೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ? ತನಗೆ ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟಿನ ಮನೆಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾಕಿರಬೇಕು? ಎಂಬ ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆತನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅಪ್ಪನನ್ನ ಕೂಗಿ ಈಗಲೇ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಅಜ್ಜನ ನೆನಪಾಗಿ ಸುಮ್ಮನಾದ.

ರಾಮು ಯೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಯತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಮಲಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಮಮ್ಮದೆ ಪಕೀರರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಭೂತ ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಆತನೆದುರು ಕುಣಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದವು. ಅವನಿಗೆ ಭಯವಾಗ ತೊಡಗಿತ್ತು. ಜೋರಾಗಿ ಕಿರಿಚಿ ಅಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ. ತಕ್ಷಣ ಅಜ್ಜನ ಮುಂಗೋಪದ ನೆನಪಾಗಿ

ಸುಮ್ಮನಾದ. ಅಳುತ್ತಲೇ ಕೋಣೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಚಾಪೆಯಲ್ಲಿ ಬೋರಲಾಗಿ ಮಲಗಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇನೋ ಸದ್ದು; ಕಿವಿಯರಳಿಸಿದ. ಸದ್ದು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಮಮ್ಮದೆ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಮತ್ತೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ಭಯವಾಗಿ ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರುಚಿದ.

ರಾಮುವಿನ ಕಿರುಚಿದ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ, ಅಪ್ಪ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಒಂದೇ ಉಸುರಿಗೆ ಎಡವಿ ತಡವಿ ಓಡಿಬಂದು ಮಗನನ್ನು ತಬ್ಬಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ. ದೇವರ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರಿಗೂ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಅವರೂ ಮೊಮ್ಮಗನತ್ತ ಧಾವಿಸಿ ಬರಲು ಬೆತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಪರದಾಟ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕದಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ! ಬೆತ್ತವೇನೋ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಏಳಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಕಾಲುಗಳೂ ಕೊರಡಿನಂತೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ಏಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಅಲ್ಲೇ ಒದ್ದಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಭಟ್ಟರು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಮಗನನ್ನು ಅರೆನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೂಗಿದರು. ಕೇಶವ ಚಿಮಿಣಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ದೇವರ ಮನೆಗೆ ಓಡಿ ಬಂದಾಗ ತಂದೆ ಎದ್ದೇಳಲು ಒದ್ದಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ನೋಡಿ, ಅವರನ್ನ ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ; ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮುಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಯತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಸುಭದ್ರೆಯನ್ನು ಕೂಗಿದ.

ಸುಭದ್ರೆಯ ಕಿವಿ ರಾಮುವಿನ ಕೋಣೆಯತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಗಂಡನ ಆತಂಕದ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ರಭಸದಿಂದ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದಳು. ದೇವರ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಮಾವ ಒದ್ದಾಡುವದನ್ನು ಜಗಲಿಯಿಂದಲೇ ನೋಡಿದ ಸುಭದ್ರೆ ನೇರವಾಗಿ ದೇವರಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಳು. ರಾಮು ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ದೇವರ ಕೋಣೆಗೆ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದ ಅಮ್ಮನಿಗೆ, ಮುಟ್ಟೂಂತ ಮರೆತು ಹೋಗಿರುವುದನ್ನ ಕೈ-ಬಾಯಿಗಳ ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ರಾಮುವಿನ ಇರವೇ ಮರೆತು ಹೋದಂತಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಅಪ್ಪನನ್ನ ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸೋಣ- ಎಂದು ಕೇಶವ ಸುಭದ್ರೆಗಂದ. ಸುಭದ್ರೆ ಕೇಶವನ ಜತೆ ಮಾವನನ್ನು ಇನ್ನೇನು ಎತ್ತಬೇಕು ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ರಾಮು ತಟ್ಟನೆ- 'ಅಮ್ಮಾ ಅಜ್ಜನನ್ನು ಮುಟ್ಟಬ್ಯಾಡ, ನಿಂಗೆ ಮುಟ್ಟಲ್ವಾ'- ಎಂದು ಕಿರಿಚಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಕೇಶವ, ಸುಭದ್ರೆ ರಾಮುವನ್ನು ದುರುಗಟ್ಟಿ ನೋಡಿದರು.

ರಾಮುವಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಟ್ಟಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ದಿನವಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅಮ್ಮ ಹೊಸಿಲು ದಾಟಿ ಒಳಬಂದಿದ್ದಳು; ಬಂದವಳು ನೇರ ಅಜ್ಜನನ್ನೇ ಮುಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿದ್ದು ಅಜ್ಜನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿಸಿನೀರಿನ ಶಾಖ ಕೊಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ, ರಾಮುವೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿದ್ದು ಮುಂಜಾವದ ವೇಳೆಗೆ

ದೇವರಕೋಣೆಯಲ್ಲೇ ನಿದ್ದೆ ಹೋಗಿದ್ದ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದವನನ್ನು ಅಮ್ಮ ಆ ದಿನ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡವೆಂದಳು. ಶಾಲೆಗೆ ಬರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ- ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಮ್ಮದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ನೆಪ ಹೊತ್ತು ಹಲ್ಲುಜ್ಜುತ್ತಾ ಮಮ್ಮದೆ ಮನೆಕಡೆ ಹೋದಾಗ, ಮಮ್ಮದೆ ತಾಯಿ ಬೀಪಾತುಮ ಮಗ ಜ್ವರ ಬಂದು ಮಲಗಿರುವ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಳು. ಆದಿನ ಬಿಳಿಕಾಗೆ ಹುಡುಕುವ ಆಸೆಯನ್ನೇ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ರಾಮು. ಆದರೂ ಬಿಳಿಕಾಗೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಮಮ್ಮದೆ ಜ್ವರದಿಂದ ಎದ್ದವನೇ ರಾಮುವಿನ ಮನೆಯಂಗಳಕ್ಕೆ ಬಿಳಿಕಾಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಲು ಓಡಿಬರುವ ಹವಣಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಬೀಪಾತುಮ 'ಅಜ್ಜಭಟ್ಟು ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮನೆ ತುಂಬಾ ಜನವಿದ್ದಾರೆ, ಹೋಗಬೇಡ'- ಎಂದು ಗದರಿಸಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಅಜ್ಜ ಸತ್ತ ಹಲವು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದಿವೆ. ಆದರೆ ಅಜ್ಜ ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ದಿನವೂ ಬಿಳಿಕಾಗೆ ಹಾರಿ ಬಂದು ಅಮ್ಮನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ; ಮುಟ್ಟಿನ ಮನೆ ದಿಢೀರನೆ ಅಡಿಕೆ-ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳ ಉಗ್ರಾಣವಾದದ್ದು ಮಾತ್ರ ರಾಮುವಿಗೆ ಬಗೆಹರಿಸಲಾಗದ ರಹಸ್ಯ. ಬಿಳಿಕಾಗೆಯಷ್ಟೆ.

ಬೆಲ್ಲ

ಬೆಟ್ಟಿನ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಮ್ಯಾಲಿ ತನ್ನ ಚಿನ್ನಮ್ಮನೊಡನೆ ಮಾತು ಬಿಟ್ಟು ಇವತ್ತಿಗೆ ಮೂರು ದಿನ. ಅವ ಮಾತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಯಾವಾಗ ಅಂದರೆ ಮೊನ್ನೆ ಆಟಿ ಅಮಾಸೆಯಂದು, ಪಾಲೆ ಮರದ ಕೆತ್ತೆಯ ಮದ್ದು ಕುಡಿಯುವ ದಿನ.

ಪಾಲೆಯ ಕಹಿ ಕಹಿ 'ಇಸ ಕಹಿ' ಮದ್ದು ಕುಡಿಯುವವರೆಗೂ ಅವ ಚಿನ್ನಮ್ಮನೊಡನೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದವ, ಮದ್ದು ಕುಡಿದು ಬೆಲ್ಲದ ತುಂಡು ಕಚ್ಚಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಮೇಲೆ ಭಾರೀ ಪಿತ್ತವೇರಿ ಬಂದು ಚಾವಡಿಯ ಕಲೆಂಬಿ ಬಿಟ್ಟು ಅಂಗಳದ ಮುಂದಿದ್ದ ನೆಕ್ಕರೆ ಮಾವಿನ ಮರದಡಿಗೆ ಬಂದು ಕುಕ್ಕರುಗಾಲಲ್ಲಿ ಕೂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ಚಿನ್ನಮ್ಮನಿಗಂತೂ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಗಂಡನಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವ ಪಾಲೆಯ ಕಹಿ ಮದ್ದು ಕುಡಿದೇ ಮುಖದ ನಾಕು ಸೂಡಿ ನರಗಳನ್ನು ಗಂಟಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಆಕೆ ತಿಳಿದು ಬಿಟ್ಟು, ಗಂಟಲ ಕಹಿ ಕರಗಿಸಲು ಗಂಟಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ತುಂಡು ಬೆಲ್ಲ ಕೆತ್ತಿ ತಂದು ಗಂಡನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು.

ಚಿನ್ನಮ್ಮನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ತುಂಡು ಬೆಲ್ಲವನ್ನು ಅಪ್ಪಣ್ಣ ನೋಡಿದ್ದಾನೋ... ಇಲ್ಲವೋ..., ತಟ್ಟನೆ ಕೂತಲಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಭೂತ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದಂತೆ ಹಾರಾಡ ತೊಡಗಿದ್ದ...

ಒಂದು ಗಳಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದವ ಹೀಗ್ಯಾಕೆ 'ಕುಲೆ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರಂತೆ' ಒದರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಚಿನ್ನಮ್ಮನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗ್ಗೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು- ಮಾಕಾಳಿಯ ಬೆಲ್ಲದ 'ಗುಡ್ಡ'ವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೇ ಗಂಡನಿಗೆ ಗುಡ್ಡದಷ್ಟು ಕೋಪ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು.

'ನಿನ್ನ ಬೆಲ್ಲದ ತುಂಡನ್ನು ನಿನ್ನ ಮುಖಕ್ಕಾಕು ಮೂರ್ಕಾಸಿನ ರಂಡೆ; ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ದಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದರೆ ಎದೆ ಮೆಟ್ಟಿ ರಕ್ತ ಕಾರಿಸಿಯೇನು'- ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಮ್ಯಾಲಿ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಾ ಚಿನ್ನಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಬೈಗಳ ಪ್ರಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಚಿನ್ನಮ್ಮನಂತೂ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ಕೊಂಡು ಗಂಡನ ಹಾರಾಟವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಯೋಚನೆಯ ಪಿಂಡಿಯೊಳಗೆ

ಸಿಲುಕಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಳು. ಇವನ ಈ ಪರಿಯ ಸಿಟ್ಟಿಗೇನು ಮೂಲ ಎನ್ನುವ ಯೋಚನೆ ಆಕೆಗೆ ತಲೆ ತುಂಬಾ.

“ಯಾಕೆ ಇವಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಿಟ್ಟು? ಕುಡ್ಡೆ ತುಂಬಾ ಕಹಿ ಮದ್ದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾ..? ಮುಂಜಾನೆ ಬೆಳಿ ಮೂಡುವ ಮುನ್ನವೇ ಚಾಪೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಪಾಲೆಯ ಕೆತ್ತೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಬೈಲಾರಿಗೆ ಅಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾ...? ಅಥವಾ ಪಾಲೆಯ ಕೆತ್ತೆ ತರಲು ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ‘ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಕಾರ ಬೆತ್ತಲು ಹೋಗಬೇಕಂತೆ ಮಾರಾಯ್ರೇ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಪಾಲೆಯ ಮರದ ಕೆತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮದ್ದಿರುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ... ಎಂದು ಮಸ್ಕಿರಿ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾ....” ಹೀಗೆ ಯೋಚನೆ ಯಾವುದ್ಯಾವುದೋ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದರಿದಿತ್ತು. ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಎಷ್ಟೇ ಯೋಚಿಸಿದರೂ ಗಂಡನ ಸಿಟ್ಟಿನ ಮೂಲ ಕೆದಕಲಾಗದೆ ಮೆಂತೆ ಗಂಜಿ ಮಾಡಲು ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದಳು. ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಮತ್ತೂ ಗೊಣಗಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವ ಕೊರಗ ಶೆಟ್ಟರ ಮನೆಯತ್ತ ಇಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದ.

ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಇದೀಗ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತು, ಗಂಡ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ಮಾತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ... ಸೋರೆಕಾಯಿ ತುರಿಯುವ ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಸೋರೆ ಕಾಯಿಯ ಪಾಯಸವೆಂದರೆ ಅಪ್ಪಣ್ಣನಿಗೆ ಪ್ರಾಣ. ಅದನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸುವ ಆಸೆ ಚಿನ್ನಮ್ಮನಿಗೆ. ‘ಅಂವ ಮಾತಾಡದಿದ್ದರೆ ಸಾಯಲಿ, ಅವನ ಸಿಟ್ಟಿಗಂತಾ ಮೂಲ- ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಆತುರ- ಆಸೆ ಚಿನ್ನಮ್ಮನಿಗೆ. ಕಳೆದ ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ಆಕೆ ‘ಕಾಲು ಮೇಲೆ ತಲೆ ಅಡಿಗೆ ಹಾಕಿ’ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರೂ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಆಕೆಯ ಕೂದಲೇನು ಕುಂಕುಮವೇನು- ಎಂದು ಮುಖತಿರುವಿ ನೋಡದೆ ಮುಖ ಸಿಡುಕು ಮಾಡಿದ್ದವ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಹಾಗೆಯೇ, ಒಮ್ಮೆ ಮಾತು ಬಿಟ್ಟನೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಶುರುಮಾಡುವುದು ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆಯ ನಂತರವೇ. ಅವನ ಮನಸ್ಸಲಿರುವುದನ್ನೂ ಕಾರಿಕೊಳ್ಳಲಾರನವ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಎದೆಯ ಗೂಡಿನೊಳಗೆ- ಅಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೈಹುಲ್ಲ ಮೂಟೆ ಹೇರುವ ಹಾಗೆ ಹೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನಷ್ಟೆ. ಅವನ ಈ ಅದುಮಿಡುವ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಚಿನ್ನಮ್ಮನನ್ನು ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸುಣ್ಣ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ‘ಬಾಣಂತಿಯರಿಗೆ ದೇಹ ತಂಪು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ’ ಗಂಡನ ಸಿಟ್ಟಿನವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಷ್ಟವಾದ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅವನ ‘ಬಾಯನ್ನು’ ಸಮಾಧಾನಿಸಿ, ಬಾಯ್ಬಿಡಿಸಲು ಆಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರೂ ಅಂವ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಂದು ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟಿ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾನಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಒಂದೆರಡು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂವ ಮಾತು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೂ ಉಂಟು. ಈ ಆಸೆಯಿಂದಾಗಿ ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಇವತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಭಾರೀ ಇಷ್ಟವಾದ ಸೋರೆ ಕಾಯಿಯ ಪಾಯಸ ಮಾಡಿ ಹೊರಟು ಅವನ ಬಾಯ್ಬಿಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದಾಳೆ. ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಸೋರೆಕಾಯಿ ತುರಿದಿಟ್ಟು,

ಮಾಕಾಳಿ ಮಾಸ್ಸನ ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಳು. ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟಿನ ಒಂದು ಗಂಟು ಬಿಚ್ಚಿ- ಎರಡನೇ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚುವಾಗಲೇ ಚಿನ್ನಮ್ಮನ ಕಣ್ಣಳಿಂದ ನೀರುದುರಲು ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಗಂಡ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾತುಬಿಟ್ಟು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಎಣಿಸಿಯೇ ಚಿನ್ನಮ್ಮನಿಗೆ ಅಳು ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಬರತೊಡಗಿದಂತೆ, ಅಳುತ್ತಲೇ ಉಳಿ-ಸುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಬೆಲ್ಲದ 'ಗುಡ್ಡ' ಕೆತ್ತತೊಡಗಿದ್ದಳು.

ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಬಕ್ಕೊರಗಿ ಕೂತು ಬೀಡಿ ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ ಅಪ್ಪಣ್ಣನಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯ 'ಉಳಿಯ ಪೆಟ್ಟು' ಕೇಳಿ ಜೀವ ನಿಂತಂತಾಯ್ತು! ಒಂದು ಪೆಟ್ಟು.... ಎರಡು ಪೆಟ್ಟು.. ಕಿವಿ ನಿಮಿರಿಸಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ. ಪೆಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ಷಣದಿಂದ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕೂತಲ್ಲಿ ಕೂರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೇರ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ...

ಗಂಡ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದನ್ನು ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂದ ಚಿನ್ನಮ್ಮ ನೋಡಿದವಳೇ.... ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಕೂತು ಮತ್ತೆ ಬೆಲ್ಲ ಕೆತ್ತುವುದನ್ನು ಮುಂದರಿಸಿದ್ದಳು.

ತನಗೆ ಬೆನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೂತು ಇನ್ನೂ ಬೆಲ್ಲ ಕೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸುಡುಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಪ್ಪಣ್ಣ. ತನ್ನ ಮೈಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಿಟ್ಟಿನ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಅದುಮಿಡಲಾಗದೆ, ಚಿನ್ನಮ್ಮನ ಜುಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆಬ್ಬಿಸಿ ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿಸಿಟ್ಟು..., ಮೂತಿ-ಮೂಗುತಿ ನೋಡದೆ ಮುಸುಡಿಗೇ ಗುದ್ದಿ ನಂತರ ಬೈಗಳ ಅಭಿಷೇಕ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದ.

ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಾದರೆ ಅಪಾರ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕಂಪಿಸಿ ರಣಚಂಡಿಯಾಗಿ, ಮೂಗು-ಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಿಂಬಳ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಗಂಡನನ್ನು ಹುರಿದು ಮುಕ್ಕಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನಮ್ಮನಂತೂ... ಇದೀಗ ಗಂಡ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ತನಗೆ ಬಂದಿರುವ ಸಿಟ್ಟನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅದುಮಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅಳುತ್ತಲೇ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಗಂಡನ ಸಿಟ್ಟಿನ ಮೂಲವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾತುರಳಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಬೈಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. 'ಬೋಸುಡಿ.. ನಿನ್ನನ್ನೇನು ಬೆಲ್ಲದ ರಕ್ಕಸ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನಾ? ಅದೇನು ನಿನ್ನಪ್ಪನ ಮನೆಯ ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟಾ..? ಆ ಮಾಕಾಳಿ ಮಾಸ್ಸ ನಾಳೆ ಬಂದು ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟು ಕೇಳಿದರೆ ಏನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀ...? ಎಲ್ಲಿಂದ ಕೊಡುತ್ತೀ ನಿನ್ನ ಎದೆ ಸೀಳಿ ಕೊಡ್ತೀಯಾ..? '

ಗಂಡನ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂಬುದು ಚಿನ್ನಮ್ಮನಿಗೆ ಇದೀಗ ತಿಳಿದೊಡನೆ, ಒಂದರೆ ಗಳಿಗೆ ಆಕೆಗೆ ತೀರಾ ಋಷಿಯಾದರೂ ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷಣ ಅಪ್ಪಣ್ಣನ ಮೈಮೇಲೆ ಏರಿ ಬಂದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಿಟ್ಟು ಏರಿ ಬಂದು, ಗಂಡನನ್ನು ದೂಡಿಕೊಂಡೇ ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟಿನತ್ತ ಬಂದು, ಉಳಿ-ಸುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಮತ್ತೆ ಬೆಲ್ಲ ಕೆತ್ತಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಗಂಡ ಆ ಮಾಕಾಳಿಯ ಬೆಲ್ಲದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈ ಪರಿಯ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನೆ ಎಣಿಸಿಯೇ ಚಿನ್ನಮ್ಮನಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಸಿಟ್ಟು ಅಂಗಾಂಗಳಿಂದಲೂ ಸುರುಳಿ ಸುರುಳಿಯಾಗಿ

ಮೇಲೆದ್ದು ಬಂದು, ಹೂಂಕರಿಸುತ್ತಲೇ ಆಕೆ ಬೆಲ್ಲದ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಕೆತ್ತಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಮಡದಿಯ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಅಪ್ಪಣ್ಣ ತಿಳಿಯದವನೇನಲ್ಲ. 'ಕೆಂಜಿರುವೆಯ ಗೂಡಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಂತಾಯಿತಲ್ಲ...?' ಎಂದು ಮನದೊಳಗೆ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಾ, ತಾನಿಲ್ಲಿ ನಿಂತರೆ ಈಕೆ ಆ ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟನ್ನು ಮಣ್ಣಿನ ಕಡ್ಡರದಲ್ಲಿರುವ ಗಂಜಿ ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿಟ್ಟರೂ ಇಡಬಹುದು ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ, ಅವ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬರಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಉಳಿ-ಸುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದೇ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದಳು.

ನೀವೆಲ್ಲಿಗೆ ಪರಾರಿಯಾಗುದು..? ಅವ- ಬೇವರ್ಸಿ ಮಾಸ್ಸು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ; ಅವನ 'ಹೆಣ' ಇಲ್ಲಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ತಿಂಗಳಾಯ್ತು? ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟು ಇಲ್ಲಿಡಲು ಇದೇನು ಉಗ್ರಾಣವಾ..ಕಿತ್ರಾಯರ ಛತ್ರವಾ...ವಿನು? ಇವತ್ತು ಹೊತ್ತು ಕಂತುವ ಮೊದಲು ಈ ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟು ಅವ ಕೊಂಡು ಹೋಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾಳೆಯಿಂದ ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟು ಅವನ ಕೈಗೆ ಸಿಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ. ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಹೂಂಕರಿಸುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಬೆಲ್ಲ ಕೆತ್ತಲು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಬೇಯಿಸಿದ ಮಾವಿನಕಾಯಿಯಷ್ಟೆ ಮೆತ್ತಗಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸ ಬಂದಿದ್ದ.

ಗಂಡ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡನೆ ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಕೆರಳಿ ಕೆಂಡವಾಗಿದ್ದಳು. "ಅವ್ನ ಹೆಣ ಕೆತ್ತಿದೇಂತಾ ಮೊನ್ನೆ ಅಮಾಸೆಯ ದಿನದಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾ...ನೀವು...; ನೋಡಿ ಅವ್ನ 'ಹೆಣ'ದ ಸುತ್ತಾ ಇರುವೆ ಹರಿಯುದು" ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟಿನ ಬಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಇರುವೆ ರಾಶಿಯತ್ತ ಗಂಡನ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಟ್ಟು ತೋರಿಸಿದ್ದಳು.

ಇದೀಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸೋರೆ ಪಾಯಸ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಅಪ್ಪಣ್ಣನ ಮನಸ್ಸಿಡೀ ತುಂಬಿದ್ದು ಮಾಕಾಳಿಯ ಬೆಲ್ಲವೇ...ಇವತ್ತು ಹೊತ್ತು ಕಂತುವವರೆಗೆ ಸಮಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಮಾರಾಯ್ತಿ.... ಈಗಾಗಲೇ ತಬಲದಾಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಲ್ಲ ಆಕಾರ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ವಿಕಾರವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ತೂಕವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಅವನ ಬೆಲ್ಲದ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಕರಗಿಸಿಬಿಟ್ಟೇ ಅಷ್ಟಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಶಪಥವನ್ನು ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಆಟಿ ಅಮಾಸೆಗಿಂತ ನಾಕು ದಿನದ ಮೊದಲೇ ಮಾಡಿದಂತಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮೀನು ಪದಾರ್ಥದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಅನ್ನದ ತಪ್ಪಲೆಗೂ ಆಕೆ ಒಂದು ತುಂಡು ಬೆಲ್ಲ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾಳಾ... ಹೇಗೆ? ಎನ್ನುವ ಯೋಚನೆಯೂ ಇದೀಗ ಪಾಯಸ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಅಪ್ಪಣ್ಣನ ಮನೋರಂಗದಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಸುಳಿದು ಮಾಯವಾಯಿತು.

ಹೀಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸ ಕೆಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದವನೇ ಅಪ್ಪಣ್ಣ, ಪಾಯಸ ಕುಡಿದು ಎದ್ದೊಡನೆ, ಉಂಗುಷ್ಟ ಕಿತ್ತು ಹೋದ ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು 'ದರ ಬರನೆ' ಎಳೆದುಕೊಂಡು ತಡಮೆ ದಾಟಿ ಓಣಿಗಳಿದ್ದ. ಮಾಕಾಳಿ ಮಾಸ್ಸಿನ 'ಹೆಣ' ಹುಡುಕುತ್ತಾ

ಮೋಗೇರರ ಕೇರಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದನಾತ. ಸಂಜೆಯೊಳಗೆ ಆ ಮಾಸ್ಸು ಬಂದು ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟು ಕೊಂಡು ಹೋಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಒಂದಾ ಅವಳು ಆ ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟನ್ನು ಕೂಳೂರ ನದಿಗೆ ಹೊತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ.. ಇಲ್ಲವೇ ತನಗೆ ಬೆಲ್ಲದ ನೀರ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ....- ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ, ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಗುರುವ ಪೂಜಾರಿಯ ಕೊಳಕೆಗದ್ದೆ ಎರಿ ಕಟ್ಟಲಚ್ಚಿಲು ಹತ್ತಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಳುಮೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವಾಂಟೆರಾಮ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ. ಅಪ್ಪಣ್ಣ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ನೋವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮುದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲೆಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾ ವಾಂಟೆರಾಮನ ಅಳು ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ವಾಮಟೆರಾಮ 'ಕಬೆತಿ ದನ'ದಂತೆ ಪಟಪಟನೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದ.

'.....ಅಂವ ಸತ್ತಲ್ಲಿಂದ ಸತ್ತು ಹೋಗ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣ್ಣಾ...., ಅಂವ ಅಪ್ಪುಂಗೆ ಸಾಯ್ಲಿ, ಅಪ್ಪ ಬೊಜ್ಜವನ್ನು- ಪರ್ಕೆದಡಿಯನ್ನು ಕಾದು ಕಾದು ನಂಗೆ ಸಾಕಾಯ್ತು. ಇವ್ವು ಬಿಕನಾಸಿ ಮುಂಡೆ, ನನ್ನ ದಿನಾ ಆ ಸೀಂತಲ್ ವಾಸ್ಸೆಯ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ತಿನ್ನಿಸ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನಾಕು ದಿನದಿಂದ ಆ ಗಂಜಿ ತಿಂದೂ...ತಂದು, ಅಪ್ಪ ಹುಳಬಿದ್ದ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ನೆಕ್ಕಿ...ನೆಕ್ಕಿ, ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯ ರುಚಿಯೇ ಬಿದ್ದು ಹೋಯ್ತು ಅಪ್ಪಣ್ಣಾ. ಈ ಬೋಳಿಮುಂಡೆ ಇವತ್ತೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನನ್ನೆದುರು ಗಂಜಿಯ ಬಟ್ಟಲು ತಂದಿಟ್ಟು ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ತಟ್ಟೆ ತರಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ನಂಗೆ ಪಿಸುರೇರಿ ಬಿಟ್ಟು, ಅಪ್ಪ ಜುಟ್ಟಿಡಿದು ತಿರುಗಿಸಿ ತಿರುಗಿಸಿ ನಾಕು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆ ಮಾರಾಯ....., ಮಾರಾಯ್ತು ನಾನು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅವಳ ಅಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟೋದ್ದು..... ನಾನೀಗ ಆ ಮಾಕಾಳಿ ಮಾಸ್ಸನನ್ನ ಹಿಡಿದು ತಂದು ಅಪ್ಪ 'ಚಟ್ಟ'ವನ್ನ ಹೊರಿಸಿ ಕಳಿಸುದಕ್ಕೆ ಮೋಗೇರ ಕೇರಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದು. ಆ ಬೇವರ್ಸಿಯ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ರಕ್ತ ಕಾರಿಸಬಹುದಿತ್ತು ಮಾರಾಯ.. ಆದ್ರೇ ಅಂವ ಹೊಲೆಮಾದಿಗನಂತೆ..ನಾಳೆ ಅದೇ ಜೋರಾಗಿ ನನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಬಂದರೆ ಅಂತ ಅವನ ಸುದ್ದಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೇನೆ.

ವಾಂಟೆರಾಮನ ಮಾತಿಗೆ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ. ಆ ಹೊಲೆಮಾದಿಗ ತನ್ನ ಭೂತದ ಮಣೆ ಮಂಚವಿರುವ ಚಾವಡಿ ಹೊಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನಾಳೆ ಏನಾದರೂ ಭೂತದ ಏತು-ಗೀತಾದರೆ ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರವಿಡೀ ನಿರ್ಸಂತಾನವಾಗುದು ಖಂಡಿತಾ...! ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಕೊಯ ಕೊಯ ಬೆವರಿದ್ದ. ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಅದುವರೆಗೂ ಯಾವತ್ತೂ ಮಾಕಾಳಿ ಮಾಸ್ಸನ 'ಕಡೆ-ಕುಡಿ'ಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದವನಲ್ಲ. ಅವನ ಜಾತಕ, ಊರು, ಕೇರಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಂಗೇನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆ ಆತನಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಮಾಸ್ಸ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ- ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸ-ನೋಡುದಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆಗಪ್ಪಾದರೂ ನಮ್ಮ ಐತು ಕೊರಗನಂತೆ ಕಪ್ಪೇನಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಗಟ್ಟದ ಗೌಡರ ಜಾತಿಯಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಚಾವಡಿ ಹೊಕ್ಕಿಸಿದ್ದ ಅಪ್ಪಣ್ಣ.

ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಭಾರೀ ಯೋಚನೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದ ವಾಂಟೆರಾಮ, ಮತ್ತೆ ಅಳುಮೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದುಃಖಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದ. ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಯೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.

'ತಾನು ಹೊಲೆಮಾದಿಗನ ಬೆಲ್ಲ ತಿಂದಿದ್ದೇನೆ-ಭೂತದ ಕೋಣೆಗೂ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಮೊನ್ನೆಯಿಂದ ಚಿನ್ನಮ್ಮ ದೆವ್ವ ಹಿಡಿದವರ ಹಾಗೆ ಮಾಡುದು. ಭೂತದ ಏತಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನಲ್ಲದು. ಅವ ಹೊಲೆಯ ಮಾಸ್ತು ಜೀವಂತ ಮಣ್ಣು ತಿಂದು ಹೋಗಲಿ-ಅವ್ವ ಬೆಲ್ಲದ ಮೂಟೆಯನ್ನ ನಾನೇ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಡಲಿಗೆಸೆದು ಬರದಿದ್ದರೆ ನಾನೆಂಥಾ ಗಂಡು' - ಎಂದು ಹಲ್ಲು ಮಸೆಯುತ್ತಾ ಕಟ್ಟುಹುಣಿಯಲ್ಲಿ ರಭಸವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕತೊಡಗಿದಂತೆ, ಮತ್ತೆ ಅಳುಮೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವಾಂಟೆರಾಮನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳತೊಡಗಿದ್ದ.

'ನೀನ್ ಯಾಕೆ ಮಾರಾಯಾ ಅಳುತ್ತೀ? ಯಾರು ಸತ್ತೊಂತ...? ನಿನ್ನ ಆ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ ಭರಣಿಯ ಕಷ್ಟವಾ? ಅದು ನಿನ್ನೊಬ್ಬನದೇನಲ್ಲ. ಆ ಬೇವರ್ಸಿ ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಗಂಟಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಕಳೆಯಿತು. ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಅವ ದೊಡ್ಡ ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟೊಂದನ್ನು ಇಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಬೋಸುಡಿಗೈನೆ ನನ್ನನ್ನ ದಿನಾ ಬೆಲ್ಲದ ಪಾಕದಲ್ಲೇ ಮೀಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಈಗವ ಒಮ್ಮೆ ಎದುರು ಸಿಗಬೇಕು ಅವ್ವ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾಕರಿಸಿ ಉಗಿದು, ಅವ್ವ ಚಲ್ಲಣ ಜಾರಿಸಿ ದರ ದರಾಂತ ಎಳೆದು ತರದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ನಾ-ನೋಡು.' ರಾಮನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸುತ್ತಲೇ ಕಟ್ಟುಪುಣಿಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದಿದ್ದ.

ಆ ಕಟ್ಟುಪುಣಿಯಲ್ಲಿಳಿದು ಬಲದ ಓಣಿ ಹೊಕ್ಕರೆ ಅದು ಸೀದಾ ಹೋಗುವುದು ಹೊಲೆಯರ ಕೇರಿಗೆ. ಎಡದ ಕಾಲ್ವಾರಿ ಹಿಡಿದರೆ ಅದು ನೇರ ಸೇರುವುದು ಸುಬ್ರಾಯ ಜೋಯಿಸರ ಅಡಿಕೆಯಂಗಳಕ್ಕೆ. ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಇದೀಗ ಓಣಿ ಹೊಗದೆ ನೇರ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರ ಅಂಗಳ ಹೊಗುವ ಕಾಲ್ವಾರಿಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ.

ಇವ್ವಿಗೆ ಮೊಗೇರ ಕೇರಿಯ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿತೋ-? ಎನ್ನುವ ದಿಗಿಲಾಗಿ ವಾಂಟೆರಾಮ ಅಪ್ಪಣ್ಣನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದಿದ್ದ. 'ಏನಾ ಅಪ್ಪಣ್ಣಾ, ಎಂತಾ ಯೋಚನೆ ಮಾರಾಯಾ..? ಬಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಕ್ಕೆ ಬದ್ಲು ಎಡಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀಯಲ್ಲವನಾ? ಏನು ಸುಬ್ರಾಯ ಜೋಯಿಸರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೆಂತ್ತಿಯ ಜಾತಕ ಓದಿಸ್ಸುಕುಂತಾ' - ಎಂದು ರೇಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮೆಲು ದನಿಯಲ್ಲೇ ಅಂದಿದ್ದ.

'ನೋಡಾ ರಾಮ, ನಾವು ಮೊಗೇರರ ಕೇರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮತ್ತೆ ಹೋಗುವ ಆಗದಾ..? ಮೊದ್ಲು ನಮ್ಮ ದೈವ-ದೇವು ಇರುವ ಚಾವಡಿಯನ್ನ ತಂತ್ರಿಗಳನ್ನ ಕರೆಸಿ ಸುದ್ಧ ಮಾಡ್ಬೇಕಾ ಬೇಡ್ವಾ? ಅವ ಹೊಲೆಮಾದಿಗ ನಿನ್ನ ಚಾವಡಿಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಭೂತಕ್ಕೆ ಮೈಲಿಗೆಯಾಗಿಯೇ

ನಿನ್ನ ರುಕುಮಿ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಅಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು..ನನ್ನ ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರ ಹಾಗೆ ಅಬ್ಬರಿಸಿದ್ದು ಕೂಡಾ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಚುರ್ಚಿಯ ಏತಿನಿಂದಲೇ. ನಮ್ಮ ಭೂತಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ಮೈಲಿಗಯಾಗಿದೆ ಮಾರಾಯ..... ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಜೋಯಿಸ್ರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ದಿನ ಕೇಳಿ... ಅವರ ಭಾವಮೈದುನ ನಾರ್ಣತಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆಸಿ ಭೂತ ಸುದ್ದೆ ಮಾಡಿಸೋಣ...ಆಗ್ಗಾ..? ಹೀಗೆ ಅಪ್ಪಣ್ಣ, ವಾಂಟೆ ರಾಮನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಾಗ ರಾಮನಿಗೂ ಅಪ್ಪಣ್ಣನ ಮಾತು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ನಿಜವೆನಿಸಿತ್ತು; ಆತನ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ತಾನೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೆಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ್ದ.

ವಾಂಟೆ ರಾಮನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣ್ಣನೆಂದ ಮಾತು ತೀರಾ ಸತ್ಯವೆನಿಸಿತ್ತು. ಯಾವತ್ತೂ ಬಾಯಿಗೆ ಬಾಯಿ ಮಾಡದ ರುಕುಮಿ ಗಂಟುಕಟ್ಟಿ ಅಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಡುವವಳಲ್ಲ; ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಗಂಡನಿಂದ ಏಟು ತಿಂದೂ- ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಾರಿ ಪಿಟಕೈಂದು ಗಂಡನಿಗೆ ಜವಾಬು ಕೊಡದೆ, ರುಕ್ಕನ ಗಾಡಿ ಏರಿ ಕೂರಿಕಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳೆಂದರೆ ಅದು ಭೂತದ ಏತಲ್ಲದೆ ಖಂಡಿತಾ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ-ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ವಾಂಟೆ ರಾಮ.

ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಸುಬ್ರಾಯ ಜೋಯಿಸರ ಅಡಿಕೆ ತೋಟದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಾಗಿತ್ತು. ವಾಂಟೆ ರಾಮ ಅಪ್ಪಣ್ಣನನ್ನು ಮೌನವಾಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವಗೆ ರುಕುಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಪಾರವಾದ ಪ್ರೀತಿ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಕಣ್ಣು ಹನಿಗಟ್ಟತೊಡಗಿತ್ತು; ತೀರಾ ನೋವು-ದುಃಖಗಳಿಂದ 'ಅವ ಚಾವಡಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಭರಣಿ ಇಟ್ಟಂದಿನಿಂದಲೇ ಅವಿಗೆ ಭೂತದ ಏತಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವು ಬಾಚಿ ಬಾಚಿ ಭರಣಿಯಿಂದ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಬಟ್ಟಲಿಗೆ ಮಗುಚಿತ್ತಿದ್ದುದ್ದು! ಪಾಪ ಅವಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಏಟಾದರೂ ಎಂತದ್ದು-? ತನ್ನ ಈ ಹಾಳು ಕೈ ಸೀದು ಹೋಗಲಿ, ಕುಷ್ಟ ಹಿಡಿದು ಯಾಧಿ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗಲಿ'- ಎಂದು ತನ್ನನ್ನೇ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಮನಸ್ಸೊಳಗೆ ಬೈದಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೆಂಡತಿಯ ಚಂದದ ಮುಖವನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಂಗವಸ್ತ್ರ ಒತ್ತಿಹಿಡಿದು ದಾರಿ ಸವೆಸತೊಡಗಿದ್ದ.

ಅಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ತನ್ನ ರುಕುಮಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸಿ ಕರೆತರುವ ಬಗೆಯನ್ನೇ ಅವನಿಗ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನ ಮೈಯಿಡೀ ಭಯದಿಂದ, ಬೆವರು ಹನಿಗಟ್ಟತೊಡಗಿತ್ತು. ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆತರಲು ತಾನೇನಾದರೂ ಕೂರಿಕಟ್ಟಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬನೇ ಹೋದೆನೆಂದಾದರೆ ಆಕೆಯ ಇಬ್ಬರು ತಮ್ಮಂದಿರು, ಮೂವರು ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರು ಜತೆಯಾಗಿ ಸೀಳುನಾಯಿಗಳಂತೆ ತನ್ನ ಮೈಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ತನ್ನ ಉಗುರೆಡೆಯ ಮಾನವನ್ನು ಬೀದಿವಾಲು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡೇ ಅವನ ದುಃಖ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚತೊಡಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೆಗಲ ಮೇಲಿದ್ದ ಅಂಗವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಕಣ್ಣೊರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಇಬ್ಬರು ಅದ್ಯಾವುದೋ ದರ್ವೇಸಿಗಳು ತನ್ನ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ದಾಪುಗಾಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು

ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಸುಬ್ರಾಯ ಜೋಯಿಸರು ಅಂಗಳದ ಮಾವಿನ ಮರದಡಿ ಕೂತು ಮೈನೀರು ಇಳಿಸುತ್ತಾ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ಅತ್ತಲೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಅದು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಮೈಲಿ ಮತ್ತು ವಾಂಟೆರಾಮ ಎಂದು ತಿಳಿದೊಡನೆ ಎದೆಬಡಿತ ನಿಂತಂತಾಗಿತ್ತು. ಲಂಗೋಟಿ ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಬಿಗಿಯುತ್ತಾ ಅಂಗಳವೇರಿ ಚಾವಡಿ ಹೊಕ್ಕು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಹಾರುವ ಎದೆಯನ್ನು ಅಮುಕಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು ಜೋಯಿಸರು. ಅವರ ಎದೆ 'ಡವ ಡವ'- ಎಂದು ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತ್ತು. ಕವಡೆ ಹಾಕಿ, ಜಾತಕ ಮಗುಚಿ, ಅಡ್ಡ ದಿಡ್ಡ ಗೆರೆ ಬರೆದು ಅದೆಷ್ಟೋ ಗಾಟಿಕೆಗಟ್ಟಲೆ ಸುಳ್ಳು ಪೊಳ್ಳು ಬಲಿಮೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಯಾವತ್ತೂ ಹೀಗೆ ಎದೆ ಹೊಡೆದು ಕೊಂಡದ್ದಿಲ್ಲ.

ಅಟ್ಟದ ಏಣಿಯಡಿ ಮೌನವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಗಂಡನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಜಾನಕಮ್ಮನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿ! ಏನಿಯೇ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತದ್ದು- ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜೋಯಿಸರು 'ಬಾಯ್ಕೆ ಲೌಡಿ, ಯಾರಾದ್ರೂ ಇಬ್ಬು ನನ್ನ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ, ಅವಿಲ್ಲಾ ಬೆಂಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆನ್ನು- ಎಂದ್ದೇಳುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಏಣಿಯ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕುಸಿದು ಕೂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಜೋಯಿಸರ ಮಗಳು ವಸಂತಿ ಹೊಲೆಮಾದಿಗ ಗಟ್ಟದ ಮಾಸ್ಸು ಮಾಕಾಳಿ ಜತೆ ಸುದ್ದಿಯಿಲ್ಲದೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಆವತ್ತಿಗೆ ನಲವತ್ತು ದಿನಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದವು; ಜೋಯಿಸರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಮಾಟಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾಸ್ಸನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರೂ ಅದೆಲ್ಲಾ ವಿಫಲವಾಗಿ ಕೊನೆಗೂ ಮಗಳು ಓಡಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಆ ಭ್ರಾತೃಮಂತ್ರಿ ಜೋವು ಹೊಲೆಯ ಮಾಸ್ಸನ ಜತೆ ಓಡಿ ಹೋದ ಸುದ್ದಿ, ಊರಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆವರೆಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದುದು, ಒಂದು ಪಂಗು ಮೊಗೇರನಿಗೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಡಮೊಗೇರನಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಜೋಯಿಸರ 'ಕೈಬಿಸಿಯ ಆಣತಿ'ಯಂತೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಧಣಿ ದೇವರ ಮನೆಯ ಹುಳುಕನ್ನು ಬಹುಕಾಲ ಮನದೊಳಗೇ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮಾಸ್ಸನ ಬಿಡಾರ ಬಿಡಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಇರಾದೆಯಿಂದ ಜೋಯಿಸರು ಬಾಡಮೊಗೇರನಿಗೆ ಕೈತುಂಬಾ ಹಣಕೊಟ್ಟು, ಅವನನ್ನು ಒದ್ದು ಹೊರಗ್ಡಾಕು ಎನ್ನುವ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೂ ಅವ ಯಾರಲ್ಲೂ ಹೇಳದೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದ; ಮಾಕಾಳಿ ಮಾಸ್ಸನಲ್ಲೂ. ಜೋಯಿಸರ ಹಣದ 'ಋಣ' ತೀರಿಸುವ ಗೋಜಿಗೆ ಆತ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಮಾಸ್ಸನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಬಿಡಿಸುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪಿಟಕ್ಕೆಂದೂ ಯಾವತ್ತೂ ಎತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾಸ್ಸನೇ ಸ್ವತಃ, ತಾನನ್ನು ಈ ಕೇರಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಬರುದಿಲ್ಲನಾ ಎಂದ್ದೇಳಿ ಬಾಡನಿಗೆ ಇನ್ನೂರ ರೂಪಾಯಿ ನೀಡಿ ಖುಷಿ ಪಡಿಸಿದ್ದ.

ಊರಲ್ಲಿ ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುವವರಿಗೆಲ್ಲಾ- 'ಅವ್ವು ಮಾವನ ಮನೇಲಿದ್ದಾಳೆ; ಅಲ್ಲೇ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಲೀತಿದ್ದಾಳೆ'- ಎಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡೇ ಜೋಯಿಸರು ಇದುವರೆಗೂ

ದಿನ ದೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಗು ಹಾಗೂ ಬಾಡು ಮೊಗೇರರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಗಂಗಸರ ಕುಡಿಸಿ ಕುಡಿಸಿ, ಅವರ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿ ಜೋಯಿಸರಿಗೆ ಸಾಕು ಬೇಕಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ.

ದಿನಕ್ಕೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಗಂಗಸರಕ್ಕೆ ಹಣ ನೀಡದಿದ್ದರೆ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಗಾಳಿಗತ್ತ ತೇಲಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ- ಎಂದು ಹೊಲೆಯರಿಬ್ಬರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಜೋಯಿಸರು ಕೊಟ್ಟ ಹಣದಲ್ಲಿ ಗಂಗಸರ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ, ವಾಲುತ್ತಾ- ಮಾಲುತ್ತಾ ಪಂಗು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ, 'ಅಂವ ಮಾಸ್ಸು ನಿಜಕ್ಕೂ ಮೀಸೆ ಇದ್ದವ, ಆ ಬಟ್ಟನಿಗೆ ಮೂರ್ನಾಮ ಹಾಕುಡ್ಡಕೆ ಅವ್ವೇ ಸಮ; ಅಂವ ಮಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುದಲ್ಲಾ, ಅವ್ವ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸಬೇಕಿತ್ತು'- ಅಂತಾ. ಪಂಗುವಿನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬಾಡ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, 'ಅರೆ ಮೆಲ್ಲ ಹೇಳು ಮಾರಾಯ; ಊರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸುದ್ದಿ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಮತ್ತೆ ನಾಳೆ ನಮಗೆ ಗಂಗಸರವೂ ಇಲ್ಲಾ ಗೆರಟೆ ತಿಳಿಯೂ ಇಲ್ಲಾ'- ಅಂತಾ.

ಜೋಯಿಸರು, ಮಗಳನ್ನು ದಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು- ಮಾಸ್ಸನ ಕಡೆಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಅತ್ತ ತಿರುಗಿದ್ದ ಮನಸ್ಸನ್ನ ಇತ್ತ ತಿರುಗಿಸಬೇಕೆಂದು, ಮಲೆಯಾಳದಿಂದ ಮಂತ್ರದವನನ್ನ ಕರೆ ತಂದು 'ಉಗ್ರ ಮಾಟ' ಮಾಡಿಸಿ ಮಂತ್ರ ಹಾಕಿಸಿದ ದಿನವೇ, ಮಾಸ್ಸು ಪಂಗು ಮೊಗೇರನಿಗೆ ತನ್ನ ತೀರ್ಮಾನ ತಿಳಿಸಿ ಅವನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು, ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕ ಬಾಡುವಿನ ಕಿಸೆಗೆ ನೂರರ ಎರಡು ನೋಟು ತುರುಕಿಸಿ ಆತನಿಂದಲೇ ಸಾಮಾನು ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡು ರಾತೋರಾತ್ರಿ ಗಟ್ಟಿದ ಬಸ್ಸು ಏರಿದ್ದ- ವಸಂತಿಯೊಡನೆ.

ಕೆಂಪು ಬಸ್ಸು ಧೂಳೆಬ್ಬಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನೇ ಬಾಡು ಮೊಗೇರ ತನ್ನ ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ನಗುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದವ, ಮಾಸ್ಸನ ಒಳ್ಳೆಯತನವನ್ನು ಮೆಲುಕುಹಾಕುತ್ತ ಗಡಂಗಿನತ್ತ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಜೋಯಿಸರು ಕಚ್ಚೆ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡು ಮಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲೇ ಆಲದ ಮರದ ಮರೆಗೆ ನಿಂತು ಕಣ್ತುಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಇದೀಗ ಮಾಕಾಳಿ ಮಾಸ್ಸನ 'ಒಂದೇ ಕುಂಡೆ' ಗಳಾದ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಮೈಲಿ ಹಾಗೂ ವಾಂಟೆರಾಮರಿಬ್ಬರೂ, ತನ್ನ ಅಂಗಳದತ್ತ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಜೋಯಿಸರು ಭಯದಿಂದ ಬೆವರಿ ಪೂರ್ತಿ ನೀರು ನೀರಾಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಪಂಗು ಹಾಗೂ ಬಾಡರಿಬ್ಬರೇ.

'ಮಾಕಾಳಿ ಮಾಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿದಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ್ದಾನಂತೆ..... ಬೆಸ್ತರ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನಂತೆ'- ಎಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಪಂಗು ಮೊಗೇರ ಹಾಗೂ ಬಾಡ ಮೊಗೇರರಿಬ್ಬರೂ ತಾವೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ತಂದು ಜೋಯಿಸರ ಕಿವಿಗೆ ನಿನ್ನೆ ಸುರಿದು, ಅವಿಗೆ ಹೊಡೆದು ಸಾಯ್ತಿ ಬರ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಜೋವನ್ನು ತಂದು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಹಾಕಿವೆ?'- ಎಂದು ಎದೆ ಮುಟ್ಟಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಜೋಯಿಸರ ಮುಖ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಾಗ, ಅವರ ಮುಖ

ಗೋಸಂಪಿಗೆ ಹೂವಂತೆ ಪೂರ್ತಿ ಅರಳಿತ್ತು. ಎಂದಿನಂತೆ ಜೋಯಿಸರು ಸೊಂಟದ 'ಕಿರೊಂಟಿ' ಯಿಂದ ನಾಕು ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟಾಗ 'ಇದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತೆ?' ಅವನನ್ನ ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡಾದರೂ ತಲ್ವಾರ್ ಬೇಕು... ಒಂದು ಚೂರಿಯಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೂ ಒಳ್ಳೆಯದು' ಎಂದಾಗ ಜೋಯಿಸರು 'ಹಣ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಆಗ್ಲಿ ಮಾರಾಯ-ಆ ಮಾದಿಗನ ಒಂದು ಕೈ, ಒಂದು ಕಾಲು ಕತ್ತರಿಸಿಯೇ ಬನ್ನಿ; ಸಾಯ್ತು ಗೀಯ್ತು ಏನೂ ಬೇಡ'- ಎಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನ ಹೊಲೆಯರ ಕೈಗಳಿಗೆ ಒಂದಡಿ ದೂರದಂದಲೇ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿದ್ದರು.

ಜೋಯಿಸರಿಂದ ಹಣ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ನೇರ ಬುಧವಾರ ಸಂತೆಗೆ ಹೋದವ ಪಂಗು, ಹೆಂಡತಿಗೊಂದು ಬಾಬು ಶೆಟ್ಟಿಗಾರನ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ನೂಲಿನ ಸೀರೆ ಕೊಂಡು, ಕಾಲು ಸೇರು ಖರ್ಚೂರ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವನ ಗರ್ಭಿಣಿ ಹೆಂಡತಿ ದುಗ್ಗಿ ಯಾವತ್ತಿನಿಂದಲೇ ಆತನಲ್ಲಿ, 'ಗಜಲ ಹಣ್ಣು ತನ್ನೇ ತನ್ನಿ' ಎಂದು ಖರ್ಚೂರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಖರ್ಚೂರ ಮರೆಯದೆ ಕೊಂಡಿದ್ದನಾತ. ಬಾಡನೂ ಸಂತೆಗೆ ಪಂಗುವಿನ ಜತೆಗೇ ಹೋದವ, ಒಂದು ಪಣೋಲಿ, ಎರಡು ಜತೆ ಚಪ್ಪಲಿ, ನಾಕು ಸೇರು ಹುರಿಯಕ್ಕಿ, ಅರ್ಧ ಡಜನ್ ಕಿತ್ತಳೆ ಹಣ್ಣು, ನಾಕು ರೂಪಾಯಿಯ ಇರೊಳು ಕಣ್ಣು (ತಾಳೆ ಹಣ್ಣಿನ ಎಳೆತಿರುಳು) ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಗಡಂಗಿಗೂ ಹೋಗದೆ ಭಾರೀ ಖುಷಿಯಿಂದ ಅವತ್ತು ಮನೆ ಸೇರಿದ್ದ. ನಾಳೆ ಅಲ್ಲ ನಾಡಿದ್ದು ಗಟ್ಟಿದಿಂದ ರಜೆ ಮುಗಿಸಿ ಕೆಳಗಿಳಿಯಲಿರುವ ಮಾಸ್ಪನಿಗೊಂದು ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಆತನಿಗೆ ನೆನಪಾದದ್ದು ಮನೆ ಹೊಸ್ತಿಲು ದಾಟಿ ಒಳಬಂದ ಮೇಲೆಯೇ.

ಇದೀಗ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಕೂತಿದ್ದ ಜೋಯಿಸರ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಭಯದ ಅವಲಕ್ಕಿ ಕುಟ್ಟತೊಡಗಿದ್ದು, ಕ್ಷಣದಿಂದ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಪಂಗು-ಬಾಡರು, ಬೆಸ್ತರ ಕೇರಿಗೊಣ್ಣಿಗೆ ಮಾಡಿ ಬಂದಿರಬಹುದಾದ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಎಣಿಸಿಯೇ ಜೋಯಿಸರ ನಾಲಿಗೆ, ಗಂಟಲ ದ್ರವ ಆರತೊಡಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಪನ ಕೊರಳಿಗೆ ತಲ್ವಾರ ಏಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರ....? ಎಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಕೈ ಮುರಿದು ಹಾಕಿದ್ದಾರಾ? ಅವನೇನಾದರೂ ನಮ್ಮ ದಿಟ್ಟಿಗೆ ಸೋಕಿದರೆ, ಅವನ ಕಣ್ಣು ಕಿತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಣಸಿನುಂಡೆ ತುರುಕಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾವೆ. ಆ ಹೊಲೆಯವು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವವೇ. ಅವು ದನ-ಕೋಣ ಕಡಿಯುವ ಜಾತಿ...? ಎಂದೆಣಿಸಿಯೇ ಜೋಯಿಸರಿಗೆ ಕಚ್ಚೆ ಒದ್ದೆಯಾಗುವಷ್ಟು ಭಯ ಅಮರಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಹಾಗೂ ವಾಂಟೆರಾಮರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದೀಗ ಅಂಗಳದತ್ತ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಅಧೀರ ಹೃದಯ ಹೊತ್ತ ಜೋಯಿಸರ ಕಣ್ಣು ಮಂಜಾಗತೊಡಗಿತ್ತು- ಭಯ ಹಾಗೂ ಅಸಹಾಯಕತೆಯಿಂದ.

ಜೋಯಿಸರ ಹೆಂಡತಿ ಜಾನಕಮ್ಮ ಮನೆಯಂಗಳದ ಹೊನ್ನೇ ಮರಕ್ಕೆ ಒರಗಿ ನಿಂತು

ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವವರನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಹಾಗೂ ವಾಂಟೆರಾಮರಿನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ಮರದಾಟರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬಾಡಮೋಗೇರನ ತಮ್ಮ ದೆಯ್ಯು ಅವರಿಗೆದುರಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಯತ್ತ ಆಮೆಯೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದ.

ದೆಯ್ಯುನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ವಾಂಟೆರಾಮ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ತೊಡಗಿದ್ದ. ಅಲ್ಲನಾ ದೆಯ್ಯು..... ಆ ಮಾಕಾಳಿ ಮಾಸ್ಸು ಸತ್ತಿದ್ದಾನಾ ಜೀವದಲ್ಲಿದ್ದಾನಾ...? ಅವ ಬೇವರ್ಸಿ ಇದ್ದವರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಭರಣಿ, ಬೆಲ್ಲದ ಮೂಟೆ, ರಾಗಿ ಚೀಲ, ಅರಿಯುವ ಕಲ್ಲು, ತನ್ನ ಬೊಜ್ಜ... ಸುಡುಗಾಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟು, ಮುಖ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾಕೆ ಅಲೀತಿದ್ದಾನೆ ಕಳ್ಳಸೂಳೆಮಗ..? ಅವ ಹೊಲೆಮಾದಿಗ ನಮ್ಮ ಚಾವಡಿಯೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು, ಭೂತದ ಮಣೆ ಮಂಚ ಎಲ್ಲವನ್ನ ಮೈಲಿಗೆ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಭೂತದ ಏತ್ ಹೊಡೆಸಿಬಿಟ್ಟ...? ಎಂದು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಚೀರುತ್ತಾ ಇನ್ನೇನೇನೋ ಹೇಳಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೆಯ್ಯು ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದ್ದ.

‘ಎಂಥ ದೊಕ್ಕುಲೇ.... (ಒಡೆಯ) ನೀವನ್ನುವುದು....’-! ಈಗ ಮಾಕಾಳಿ ಮಾಸ್ಸು ಹೊಲೆ ಮಾದಿಂಗರಲ್ಲ, ಅವು ಈಗ ನಮ್ಮ ಜೋಯ್ಸರ ಅಳಿಯ...; ಅವು ಮಗ್ಗು ಮಾಸ್ಸು ಜತೆ ಓಡಿ ಎಷ್ಟು ದಿನ ದಾಟಿತು ಗೊತ್ತಾ....? ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಹತ್ತಿರತ್ತಿರ ಆಯ್ತು. ಸುದ್ದಿ ಮಾತ್ರ ಜೋರಾಗಿ ಹರಡ್ತಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ. ನನ್ನಣ್ಣ ಬಾಡ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹರಡಿಸಿದ್ದಾನಷ್ಟೆ.... ನಾಳೆ ಮಾಸ್ಸು ಗಟ್ಟದಿಂದ ಕೆಳಗಿತಿಳಿತಾರಂತೆ. ನಮ್ಮ ಜೋಯಿಸರ ಮಗಳ ಜತೆ ಅವು ನಮ್ಮ ಕೇರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಣ್ಣ ಬೆಸ್ತರ ಕೇರಿಗೊಣ್ಣಿ, ತಿಮ್ಮಗುರಿಕಾರತ್ರ ಮಾತಾಡಿ ಅವರಿಗೊಂದು ಮನೆ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಬಂದಾಯ್ತು.... ನಿಮ್ಮ ಮಾಂಕಾಳಿ ಸ್ಥಾನದ ಬದಿಯಲ್ಲೇ ಅಂತೆ ಮನೆ.’

ದೆಯ್ಯುವಿನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಇಬ್ಬರೂ ಬೆಪ್ಪಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ‘ಮಾಕಾಳಿ ಮಾಸ್ಸು ಜೋಯಿಸರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟನಾ ಕೈ? ಎಂದು ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಉದ್ಗರಿಸುತ್ತಲೇ ಜೋಯಿಸರ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನುಹಾಕಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದ.

ಇದೀಗ ಜೋಯಿಸರ ಇಡೀಯ ಕುಲವೇ ಅಶುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವಾಗ, ತನ್ನ ಭೂತಸುದ್ಧದ ಬಗ್ಗೆ ಜೋಯಿಸರು ತಾನೇ ಏನು ಮಾಡಿಯಾರು? ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿಯೇ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಮರಳಿ ಮನೆಯತ್ತ ನಡೆದಿದ್ದ. ಹೇಗೂ ಆ ಹೊಲೇರ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಪಟಿಂಗನಿಲ್ಲ. ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಕಟ್ಟಹುಣಿಯಲ್ಲೇ ಮನೆಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕತೊಡಗಿದ್ದರು.

ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಇದೀಗ ದಾರಿ ಸವೆಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಅವತ್ತು ಮಾಕಾಳಿ ಮಾಸ್ಸು ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಲ್ಲ ತಂದಿಟ್ಟು ಹೋದ ದಿನವನ್ನೇ ಮೆಲುಕು ಹಾಕತೊಡಗಿದ್ದ.

ಪಗ್ಗು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನ ಕಳೆದಿತ್ತಷ್ಟೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ರಜಾ ಸಿಕ್ಕಿ ನಾಕ್ಕೆದು

ದಿನ ಕಳೆದಿತ್ತು. ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಬೆಂದು ಹೋಗುವಂತಾ ಸೆಕೆಗೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕೂತಿರಲಾಗದೆ ಮನೆಯೆದುರಿನ ಹುಣಿಸೇ ಮರದಡಿ ಕೂತು ಬೀಸಿ ಬರುವ ತಂಗಾಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿದ್ದ. ಚಿನ್ನಮ್ಮನೂ ಅಂಗಳದ ಪಡಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಹುಣಿಸೇ ಹಣ್ಣಿನ ಬೀಜ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದು ಹಸುಳೆ ಬಿಸಿಲು ಬಲಿಯುವ ಹೊತ್ತು. ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಹುಣಿಸೇ ಮರದಡಿ ಕೂತವ ಗುರುವ ಪೂಜಾರಿಯ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯ ಉರೊಲಿಗೆ ಕಿವಿಯೊಡ್ಡುತ್ತಾ ಓಣಿಯತ್ತಲೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಓಣಿಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಕಾಳಿ ಮಾಸ್ಸು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದ. ಮಾಸ್ಸು ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಂಟು ಹಿಡಿದು ಹೆಗಲಲ್ಲೊಂದು ನೂಲಿನ ಚೀಲ ನೇತ್ತಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯ ಮಾಕಾಳಿ ಮಾಸ್ಸನೆಂದರೆ ಅಪ್ಪಣ್ಣನಿಗೆ ಒಂಥರಾ ಇಷ್ಟ. 'ಏನಣ್ಣ ಹ್ಯಾಂಗಿದ್ದೀ'- ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸಿಕ್ಕವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಸುವ ಮಾಕಾಳಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೇ ಆ ಉರೊಳಗೆ. ಆದರೆ ಯಾಕೋ ಏನೋ ಚಿನ್ನಮ್ಮನಿಗಂತೂ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ-ನೆರಳು ಕಂಡರಾಗದು.

ಕೂತಲ್ಲಿಂದ ಗಂಡ ದಿಡಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಹುಣಿಸೇ ಹಣ್ಣು ಬೀಜ ಬಿಡಿಸುವವಳು ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಗಂಡನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಮಾಕಾಳಿ ಓಣಿಯಿಂದ ತಡಮೆ ದಾಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಪ್ಪಣ್ಣನ ಹೆಗಲಿಗೆ ಕೈಹಾಕುತ್ತಾ ಮಾಸ್ಸು ಅಂಗಳದತ್ತ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಕೂತಲ್ಲಿಂದಲ್ಲೇ ಗೊಣಗಿದ್ದಳು.

'ಬಂದ ಇಂವ ಮೈ-ಕೈ ಇಡೀ ಸಾಮಾನು ಹೇರಿಕೊಂಡು ಬಬ್ಬರ್ಯ; ಇವ್ವ ಆರಣೆ ನಗು ನೋಡಿದ್ರೆ ಸಾಕು...ಹಣ್ಣು ಕತ್ತೆ ಕೂಡಾ ಮರುಳಾಗ್ಬೇಕು....?'

ಮಾಸ್ಸು ಅಂಗಳಕ್ಕಿಳಿಯುವ ಮುನ್ನವೇ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಕೇಳಿದ್ದ: 'ಇದು ಎಂತದು ಮಾಸ್ಸೇ....ಗಂಟು,....ಅರೆಯುವ ಕಲ್ಲಾ....?'- ಅಂತಾ. 'ಹಿ...ಹಿ...ಹಿ... ಅಲ್ಲಣಾ ಇದು ನಮ್ಮೂರ ಬೆಲ್ಲಾ...?'- ಎಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಮೌನವಾಗಿ ಗಂಟನ್ನೇ ನೋಡಿದ್ದ. ಚಿನ್ನಮ್ಮನಿಗೂ ತೀರಾ ವಿಸ್ಮಯವಾಗಿ, ಯಾವತ್ತೂ ಮಾಸ್ಸನ ನೆರಳನ್ನೂ ದಿಟ್ಟಿಸದವಳು ಅವನ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ್ದಳು!

ಮಾಸ್ಸು 'ನಾನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗ್ತಿದ್ದೀನಣ್ಣಾ, ಬೇಸಿಗೆ ರಜಾ ಬಂತಲ್ಲಣ್ಣಾ ಈ ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರ್ಲಿ ಆಗದಾ...?'- ಎಂದು ಮುಗುಳ್ಳಗುತ್ತಾ ಅಪ್ಪಣ್ಣನೊಡನೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಕೈ ಚಾಚಿ ಗಂಟನ್ನು ತನ್ನ ವಶ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ್ದ. ಮುಡಿಭಾರದ ಬೆಲ್ಲದ ಗುಡ್ಡ ಅಪ್ಪಣ್ಣನ ಕೈಗೆ ಬಂದೊಡನೆ, ಮಾಕಾಳಿ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ನೇರ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದ್ದ. ಚಿನ್ನಮ್ಮನ ಉರಿಗಣ್ಣು ದಿಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅಂವ ಎಂದೂ ಎದುರಿಸಿದವನೇ ಅಲ್ಲ.

ಮಾಕಾಳಿ ಓಣಿಗಳಿಗಿದು ರಸ್ತೆ ದಾಟಿದ್ದಾನೋ... ಇಲ್ಲವೋ....., ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಕೂತಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದು ಗಂಡನಿಂದ ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟು ಬಿಚ್ಚಿಸಿದ್ದಳು. 'ತಬಲಾಕಾರದ' ಬೆಲ್ಲದ ಗುಡ್ಡ ನೋಡಿ, ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಆಕೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. 'ಇವ್ವ ಹೆಣವನ್ನ ಕಾಯುದಕ್ಕೆ ನನ್ನಿಂದಾಗದು. ಇವತ್ತಿನಿಂದಲೇ ಇವ್ರಿಗೆ ಬೆಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಡಿ ಇಬ್ರಿಗೂ ಜತೆಯಾಗೇ ಬುದ್ದಿ ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ'- ಎಂದು. ಹಾಗೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದವಳೇ ಗಂಡನ ಅರಿವಿಗೆ ಬಾರದಂತೆಯೇ ಬೆಲ್ಲದ ಗುಡ್ಡವನ್ನ ಅವತ್ತೇ ಕೆತ್ತಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಳು.

ಇದೀಗ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ತನ್ನ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗೇಳುತ್ತಾ ಗುರುವ ಪೂಜಾರಿ ಮನೆ ಕಡೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಕಂತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಪಡುಬಾನ ತುಂಬಾ ಹರಡಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಕೆಂಬಣ್ಣ ಹೊಂಬಣ್ಣಗಳ ಮೇಳವನ್ನ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವಾಂಟೆರಾಮ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಂತೂ ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ- ನೋವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅವ ಆ ಲೋಕದಿಂದ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಹೆಸರಿಡ್ತಿದು ಕರೆದಾಗಲೇ.

ಅಪ್ಪಣ್ಣ, ರಾಮನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ನೀಡ ತೊಡಗಿದ್ದ. 'ನೋಡು ಮಾರಾಯ... ನಾಳೆ ಅವ ಗಟ್ಟಿದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಾನಂತೆ. ಅವಿಗೆ ನಾನು ಯಾವ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆ ತುಂಡು ಬೆಲ್ಲವನ್ನ ಕೊಡುವುದು...ಹೇಳು, ಕೊಡದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ನಮಗೆ ಖಂಡಿತಾ ಸುಖವಿಲ್ಲಾ... ಅದೊಂದು ರಣದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ ಮಾರಾಯ..... ನಂಗ. ನೀನೂ ಹಾಗೆ ಆ ಖಾಲಿ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ ಭರಣಿಯನ್ನ ಅವ್ವ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತೀ ಹೇಳು....., ಅದ್ದೇ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅದನ್ನ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಡಲಿನ ಒಡಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬರುವಾ.. ಅಥವಾ ವರದನಾಯಕರ ಅಂಗಡಿಗೆ ಮಾರಿಬಿಡುವಾ...ಆಗದಾ?'

ಅಪ್ಪಣ್ಣ ತನ್ನ ತೀರ್ಮಾನ, ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವಾಂಟೆ ರಾಮನ ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ ರಾಮ ಸಂದಿಗ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದ. ಕಡಲಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಏನು ಸಾದಿಸಿದಂತಾಯ್ತು? ಎಂಥಾ ಲಾಭ...? ಆ ಹಡಬೆ ಕಡಲಂತೂ ಹತ್ತು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಎಳೆದೊಯ್ದು ಹೊತ್ತು ಹಾಕಿದರೂ ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲಾ. ಎಲ್ಲವನ್ನು 'ಗುಳುಂ' ಎಂದು ನುಂಗಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತೆ. ವರದ ನಾಯಕರ ಅಂಗಡಿಗಾದರೂ ಮಾರಿದರೆ ನಾಕು ಕಾಸು ಸಿಕ್ಕು ಮಂಜಪ್ಪನ ಗಡಂಗಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಗಸರ ಹಾಕಿದರೆ ಒಂದು ದಿನದ ತಲೆಬಿಸಿಯಾದರೂ ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಾಂಟೆರಾಮ, 'ವರದನಾಯಕರ ಅಂಗಡಿಗೆ ಮಾರಿಬಿಡುವ' ಸಲಹೆಗೆ ತನ್ನ ಸರ್ವಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಅಪ್ಪಣ್ಣನ ಮುಖ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ್ದ. ತನ್ನದೇ ಆದ ಆಲೋಚನಾ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಅಪ್ಪಣ್ಣ, ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತವನೇ ತನ್ನ ಮೊಗ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ವಾಂಟೆರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ- 'ನೀನು ಉಪ್ಪಿನಕ್ಕಾ ಭರಣೆ

ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು ಈ ಅಂಡಿಪುಣಾರ್ ಮರದಡಿ ನಿಂತಿರು, ಮಾರಾಯ...., ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ನಾನೂ ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟನ್ನು ತಂದುಬಿಡ್ತೇನೆ. ಇಬ್ಬೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಾಯಕರಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾರಿಬಿಟ್ಟು ಸೀದಾ ಗಡಂಗಿಗೆ ಹೋಗುವಾ'- ಎಂದು ಹೇಳಿದವನೇ ದಾಪುಗಾಲು ಹಾಕುತ್ತಾ ತನ್ನ ಓಣಿ ಸೇರಿದ್ದ. ಓಣಿ ದಾಟಿ ಅಂಪ ತಡಮೆ ದಾಟುವುದರೊಳಗೆ, ಅವನ ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಗಂಟು ಹಿಡಿದು ತಡಮೆ ದಾಟಲು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವಾಕ್ಕಾಗಿ ಗುಮ್ಮೆ ಬಡಿದವರಂತೆ, ಅತ್ತಿತ್ತ ಮಿಸುಕದೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ! ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆ 'ದಿಕ್ಕನೆ' ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟು ಗಂಡನನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಚಿನ್ನಮ್ಮ ತಡಮೆ ದಾಟಿ ಓಣಿ ಸೇರಿದ್ದಳು.

ಅಣ್ಣಪ್ಪನೂ ಚಿನ್ನಮ್ಮನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗಂಟನ್ನು ಗುಮಾನಿಯಿಂದ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ್ದ. ಅವಳ ಉಸುರುಗಟ್ಟುವ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದೆಂತದ್ದೋ ಹಟವಿತ್ತು... ನಿರ್ಧಾರವಿತ್ತು. ಹೆಂಡತಿ, ನಾಯಕರ ಅಂಗಡಿಯ ಬಾಗಿಲು ಮೆಟ್ಟುವವರೆಗೂ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಯೇ ನಡೆದಿದ್ದ. ಆಕೆಯ ಹುರಿದು ಮುಕ್ಕುವ ಸುಡುಗಣ್ಣುಗಳ ನೋಟಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ...., ಆಕೆಯ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಗದಂತೆ ತೀರಾ ಜಾಗ್ರತನಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂತರವಿರಿಸಿಯೇ ನಾಯಕರ ಅಂಗಡಿಯೆದುರಿನ ಪೊಟ್ಟುಸೀಗೆಯ ಮರದಡಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ.

ನಾಯಕರು ಚಿನ್ನಮ್ಮನ ಬೆಲ್ಲದ ಗಂಟನ್ನು ತೂಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಾಗದೆ ವಾಂಟೆರಾಮನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ...ಅಂಡಿಪುಣಾರ್ ಮರದಡಿ ನಡೆದಿದ್ದ. ಸಂಜೆಗೊಪ್ಪು ಕದಡಿ ಮುಸ್ಸಂಜೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಸುತ್ತಲೂ ನಸುಗತ್ತಲೆ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ವಾಂಟೆರಾಮನ ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಮೊದಲೇ ಮನಸ್ಸು ಕದಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದವ ಇದೀಗ ರಾಮನಿಗಾಗೆ ಕಾದೂ.... ಕಾದು, ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಕುಸಿದು ಕೂರಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ವಾಂಟೆರಾಮ ಕಾಲಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಳುಮೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಗೆಲುವಾದ. 'ಅವ್ವು ಬೋಳಿ ಮುಂಡೆ ಉಪ್ಪಿನ ಬರಣಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಹಾಕಿ ನೂರು ಚೂರು ಮಾಡಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ ಅಪ್ಪಣ್ಣಾ'- ಎಂದು ರಾಮ ಅಳು ದನಿಯಲ್ಲಿ ದೂರಿಕೊಂಡಾಗ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕಿದ್ದ. ಮಾರಿಹೋಯ್ತು, ನಿನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ, ಮಾಸ್ಸನ ತಲೆಬೊಂಡು ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡುವ ಬದ್ಲಿಗೆ, ಭರಣಿಯನ್ನ ಚೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾಳಷ್ಟೆ; ಅದ್ರಲ್ಲೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡೋ ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ವಾಂಟೆರಾಮನ ಹೆಗಲಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಂಜಪ್ಪನ ಗಡಂಗಿನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ್ದ.

ಸೀಮಂತ

ಸೀತೆ ಅಪ್ಪನೊಂದಿಗೆ ಕಾಳಾವರಕ್ಕೆ ಸೀಮಂತಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಳು. ಅಪ್ಪನ ಬಲಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದು ಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಸೀತೆಯ ಮೈಯಿಡೀ ಸಂಭ್ರಮ ಜಿನುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸೀಮಂತದ 'ವೈಭವ'ನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಆಕೆಗೆ ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ. ಇದೀಗ ಸ್ವಂತ ಮಾಮಿಯದೇ ಸೀಮಂತ.

ಸೀತೆ, ಸೀಮಂತ ಎಂಬ ಪದ ಕೇಳದ್ದಳೇ ವಿನಾ ಒಮ್ಮೆಯೂ ಅದರ ಸಂಭ್ರಮ ಸವಿದವಳಲ್ಲ. 'ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಲ ನನ್ನನ್ನು ಸೀಮಂತಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಮ್ಮ' -ಎಂದು ಅಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಅದೆಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಕೊರಳಡ್ಡ ಹಾಕಿ ಗೋಗರೆದಿದ್ದಾಳೆ. 'ನಿನ್ನ ಬಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಗೇ ಸೀಮಂತ ಮಾಡಿದ್ದು ನೀನು ನೋಡಿಲ್ಲೇನೇ- ಎಂದು ಅಮ್ಮ ಸೀತೆಯ ತಲೆ ಸವರಿ ರಂಗಿನ ಮಾತನ್ನಾಡುವಾಗ ಸೀತೆ ಸಿಡುಕುತ್ತಾಳಷ್ಟೆ- ಅಸಹನೆಯಿಂದ. ಆ ಮನೆ ಈ ಮನೆಯವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸೀಮಂತದ ಬಗ್ಗೆ, ಬಸುರಿಗೆ ಬಡಿಸಿದ್ದ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಾಯಿ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರೂರುವ ಹಾಗೆ, ಮೂರಕ್ಕೆ ನಾಕು ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸೀತೆ ಆಸೆ ಕುತೂಹಲ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಅಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಹಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಿದೆ.

'ಸೀಮಂತ ಅಂದ್ರೆ ಏನಮ್ಮ?' -ಎಂಬುದು ಆಕೆಯ ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆ. 'ಹಾಗಂದ್ರೆ ಬಯಕೆ' ಎಂದು ಅಮ್ಮನೆಂದರೆ, 'ಬಯಕೆ ಅಂದ್ರೇನಮ್ಮ?'- ಎಂಬುದು ಮರು ಪ್ರಶ್ನೆ. 'ಬಸುರಿಯರು ಆಸೆ ಪಡುವ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಿಸುವುದು' - ಎಂದು ಅಮ್ಮನೆಂದರೆ 'ಬಸ್ತಿಯಾಕಾಕ್ತಾರಮ್ಮ.... ಹೇಗಾಗ್ತಾರೆ?' -ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮಾಲೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತೆ. ಅಮ್ಮನೂ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ, ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅಮ್ಮನ ಉತ್ತರವೆಂದರೆ ಸೀತೆಗೆ ಒಂಥರಾ ತುರಿಗಜ್ಜಿ ಇದ್ದಂತೆ. ತುರಿಸಿದಂತೆಲ್ಲ ಇನ್ನಷ್ಟು ತುರಿಕೆ ಆ ಕಜ್ಜಿ ಸುತ್ತಲೇ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಅಮ್ಮ ಉತ್ತರಿಸಿದಂತೆಲ್ಲ ಮತ್ತದೇ ಉತ್ತರದ ಸುತ್ತ ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಮ್ಮನ ತಾಳ್ಮೆಯ ಕುಡಿಕೆ ಬರಿದಾಗುವುದು- 'ನಾನು ಬಸ್ತಿಯಾಗುವುದು ಯಾವಾಗಮ್ಮ, ನಂಗೂ ಸೀಮಂತ ಮಾಡ್ತೀಯಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸೀತೆ ಅಮ್ಮನತ್ತ ಎಸೆದಾಗ ಮಾತ್ರ.

'ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟೆ ದಿಂಡೆ ಬಸವಿ'- ಎಂದು ತಾಯಿ ಗದರಿಸಿ ತಲೆಗೊಂದು ಮೊಟಕಿದರೆ

ಸೀತೆಯೇನೋ ಆಕ್ಷಣ ಪೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಹಸುಳೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಕುತೂಹಲ ಎಂದಾದರೂ ಕುಂದುವುದುಂಟೆ? ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಸಿರು, ಸೀಮಂತದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಪುಟ್ಟ ಮನಸ್ಸು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಬಸುರಿಗೆ ಬಡಿಸುವ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ತಾನೊಮ್ಮೆ ತಿನ್ನಬೇಕು- ಎಂಬ ಆಸೆಯ ಎಳೆ, ಆ ಎಳೆಮನಸ್ಸೊಳಗೆ ಜಗ್ಗಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಇದೀಗ ಸೀತೆ, ಮಿಸ್ಸಿತ್ ಮೋಟಾರಲ್ಲಿ ಕೂತು ಉದ್ಯಾವರ ಸೇತುವೆ ದಾಟುತ್ತಿದ್ದಳು. ನದಿಯ ಸೆರಗಿನ ಕಾಂಡ್ಲ ಪೊದೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಬಿಳಿ ಕೊಕ್ಕರೆಗಳು ಸೀತೆಯಿಂದ ಮಾಮಿಯ ಸೀಮಂತದ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಕಸಿದುಕೊಂಡವು. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಚಿತ್ತದೊಳಗೆ ಮುತ್ತಿ ಬಂದಿತ್ತು, ಗೆಳತಿ ರೇವತಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದ ಸೀಮಂತದ ವರ್ಣನೆ; ಅದರಲ್ಲೂ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಯ ಸಂಗತಿ.

ಮೊನ್ನೆ ಸೀತೆಯ ಗೆಳತಿ ರೇವತಿ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಸೀಮಂತಕ್ಕೆ ಬಜಪೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಮರುದಿನ ಶಾಲೆ ಬಂದವಳೇ, ಸೀತೆಗೊಂದು ರವೆಲಾಡು, ಒಂದಷ್ಟು ಸಕ್ರೆ ಕಡ್ಲೆ ಕೊಟ್ಟು, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನನ್ನು ಮದುಮಗಳು ಮಾಡಿ ಗೆರಸೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ರಸವತ್ತಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಳು. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಅವಳ ಮುಂದೆ ಗೆರಸೆಯಿಟ್ಟು ರವೆಲಾಡು, ಮೋಹನ್ ಲಾಡು, ಅರಳುಂಡೆ, ಸುಕ್ರುಂಡೆ, ಹೋಳಿಗೆ, ಸಕ್ರೆ ಕಡ್ಲೆ, ಚಕ್ಕುಲಿ, ಮಾಲ್ಪುರಿ, ಹಲ್ವಾ, ಮಿಠಾಯಿ, ಜಿಲೇಬಿ, ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಡಿಸಿದ್ದು; ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತನಗೂ ತನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು... -ರೇವತಿಯ ವರ್ಣನೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಸೀತೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ರವೆಲಾಡನ್ನು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆಸೆದಿದ್ದಳು.

ರೇವತಿ ತನಗೆ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ತರದೆ, ರವೆಲಾಡು ತಂದಿದ್ದು ಆಕೆಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರಿಸಿತ್ತು. ಸೀತೆಗೆ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಯೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಎಂದರೆ ಮಹಾಪ್ರಾಣ. ಇದುವರೆಗೂ ಆಕೆ ಒಂದು ಬಾರಿಯೂ ಇಡೀ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ತಿಂದಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮ ಯಾವತ್ತೋ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ತುಂಡು ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟು ರುಚಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಳಷ್ಟೆ. ಸೀತೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ. ಅಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ, ಮೊಟ್ಟೆ ಬೇಯಿಸಿ ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲ, 'ದಿನಾ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಾವೇನು ಸಾವಿರ ಮುಡಿ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯುಳ್ಳ ಗುತ್ತಿನ ಮನೆಯವ್ರಾ.....?' -ಎಂದು ಅಮ್ಮ ಸೀತೆಯನ್ನು ಗದರಿಸಿ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದ್ದಿದೆ. ಆದರೂ ರಾಂಪನ ಸೇಂದಿಯಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ, ಚಾಕಣದ ಸೀನ ಬೇಯಿಸಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಸೀತೆಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ತಿನ್ನುವಾಸೆಯಾಗಿ ಅಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದೆನಿಸಿದರೂ, ಅಮ್ಮನ ಗದರಿಕೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮೆದುವಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ರೇವತಿಯ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ, ಸೀಮಂತದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸೀತೆಯ ಮನಸ್ಸು,

ಇದೀಗ ಕಾಳಾವರದ ಜಾನಕಿ ಮಾಮಿಯ ಸೀಮಂತದತ್ತ ಹೊರಳಿತು. ಯಾವಾಗಲೂಯೆ ಕಾಳಾವರ ತಲುಪುತ್ತೇನೋ? ಯಾವಾಗ ಜಾನಕಿ ಮಾಮಿಯನ್ನು ತಬ್ಬಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೋ? - ಎಂಬ ಕಾತುರದಲ್ಲೇ ಸೀತೆ ಯೋಚನೆ ಮುಂದರಿಸಿದಳು. ಮಾಮಿಗೆ ಬಯಕೆ ಬಡಿಸುವಾಗ ಆಕೆ ನನ್ನನ್ನು, ತನ್ನ ಮಗ್ಗಲಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಾಳೆ; ಆಕೆಗೆ ಬಡಿಸುವ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲು ನಂಗೆ ತಿನಿಸ್ತಾಳೆ; ಯಾವುದನ್ನ ತಿನ್ನಿ? ಯಾವುದನ್ನು ಬಿಡ್ಡಿ....? ಹೀಗೆಲ್ಲ ಸೀತೆಯ ಯೋಚನೆ, ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ತಟ್ಟನೆ ಆಕೆಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಅಮ್ಮನ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮಾತುಗಳು.

ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪನೊಂದಿಗೆ ಸೀತೆ ಮಾಮಿಯ ಸೀಮಂತಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ನಿಂತಾಗ, ಅಮ್ಮ ಸೀತೆಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಮಣಿಸರವೊಂದನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ 'ಮಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪು ಮಾತಾಡಿದ ಮಾತ್ರ ಮಾತಾಡು ಮಗಾ, ಬೆಚಕೆರೆ ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಮಾತಾಡ್ಬೇಡಾ...., ಏನಾದ್ರೂ ಕೊಟ್ಟ ಮೊದ್ದಿಗೆ ಬೇಡಾನ್ನು; ನಾವು ಬಡವ್ರಂತ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಗಬ್ಬಕ್ಕನೆ ಬಾಚಿಕೊಂಡ್ರೆ ನಾಕು ದಿನ ಹೊಟ್ಟೆಗಿರ್ಲಿಲ್ಲಾಂತ ಅಂದ್ರೋ ಬಹುದು ಅಪ್ಪ ಮನೆಯಪ್ಪು' -ಹೀಗೆ ಅನೇಕಾನೇಕ ಕಿವಿಮಾತು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಳು. ಸೀತೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೂಂಗುಡುತ್ತಾ ಶಿಸ್ತಾಗಿ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿದ್ದಳು. ಇದೀಗ ಸೀತೆ, ಅಮ್ಮನ ಕಿವಿಮಾತುಗಳನ್ನು ತಾನು ಪಾಲಿಸಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬಸ್ಸಿನ ಕಿಟಕಿಯಾಚೆ ತೂರಿ ಬಿಡಬೇಕೇ- ಎನ್ನುವ ತುಯ್ಯಾಟದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದರೆ ಅಪ್ಪನ ಮನಸ್ಸು ಬೇರೆಯೇ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಸೀತೆಯ ಅಪ್ಪ ಗೋಪಾಲ ಗಾಣೆಗ, ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಿಬ್ಬರೂ ತೀರಿದ ನಂತರ, ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಇಬ್ಬರು ತಂಗಿಯಂದಿರನ್ನು ಊರಿಂದ ಕರೆತಂದು ತನ್ನೊಡನೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಮೊದಲನೇ ತಂಗಿ ಸುಮತಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಚಿನ್ನ ಮಾರಿ, ಅವರಿವರಲ್ಲಿ ಸಾಲ-ಸೋಲ ಮಾಡಿ, ಜೋಗಟ್ಟೆಯ ದಬ್ಬುಗಾಣೆಗನ ಮಗ ಕೇಶವನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಎರಡನೇಯವಳು ಜಾನಕಿ, ಆಕೆಯ ಮದುವೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗೋಪಾಲನ ಕೈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕಿನ್ನಿಗೋಳಿಯಲ್ಲಿ ಉಗ್ರಾಣಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಗೋಪಾಲನಿಗೆ ಮೊದಲೇ ದಮ್ಮಿನ ಕಾಯಿಲೆ. ಬರುವ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಮದ್ದಿಗೆ ಸುರಿದರೆ, ಇನ್ನರ್ಧದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಬೇಕು, ಇನ್ನಿತರ ಮೇಲ್ಪರ್ಚುಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲೇ ಸರಿತೂಗಿಸಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗೋಪಾಲನಿಗೆ ತಂಗಿ ಜಾನಕಿಯ ಮದುವೆ ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆಯಾಯಿತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಸುಮತಿಯ ಗಂಡ ಕೇಶವ, ಎರಡನೇಯ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಬಂಧವೊಂದಕ್ಕೆ ಜಾನಕಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗ, ಗೋಪಾಲ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದ. ಎರಡನೇ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಜಾನಕಿ ಮುಖ ಊದಿಸಿಕೊಂಡೇ ಮದುವೆ ಮಂಟಪ ಏರಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಊದಿದ ಮುಖ, ಗಂಡನ ಮನೆಯ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯ ತಂಪು

ಸೋಕಿದೊಡನೆ ತಟ್ಟನೆ ಸರಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಈಜುವಂತಾ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜಾನಕಿ ಮತ್ತೆ ತವರಿನ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಲೆ ಹಾಕಿಯೂ ಮಲಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಸುಗ್ಗಿ ತಿಂಗಳು. ಜಾನಕಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಭೇಷ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವರುಷ. ಕಳೆದ ಆಟಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ 'ಆಟಿ ಕೂರಲು' ತಂಗಿಯನ್ನು ತವರಿಗೆ ಕರೆತರಲು ಹೋದ ಗೋಪಾಲನಲ್ಲಿ, ತಾನು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ನಂತರ ಆ ಕಡೆ ಗೋಪಾಲನೂ ತಲೆ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಇದೀಗ ಆತ ಜಾನಕಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಎರಡನೇ ಬಾರಿ. ಗೋಪಾಲ ಗಾಣಿಗೆ ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಬಾಣಂತಿತನದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಪುಟ್ಟ ಸೀತೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಸಂಗತಿಗಳ ಮಂಥನ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸೀಮಂತ, ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆ, ಜಾನಕಿ ಮಾಮಿಯ ಮನೆ, ಸಿಹಿತಿಂಡಿ ರಾಶಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾಮುಂದು- ತಾಮುಂದು ಎಂದು ಸುಳಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು.

ಗೋಪಾಲ ಸೀತೆಯ ಕೈಹಿಡಿದು ಮನೆಯಂಗಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿರಿಸಿದ. ಸೀತೆ ತನ್ನ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ಎರಡಂತಸ್ತಿನ ಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಾಮಿ ಮನೆ ರೇವತಿ ಮನೆಯಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡದಿದೆ ಎಂದು ಖುಷಿ ಪಟ್ಟು ಕೊಂಡಳು. ಅಂಗಳ ದಾಟಿ ಚಾವಡಿಯೊಳಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಾಮಿಯ ಗಂಡ ಬಂದು ಎದುರ್ಗೊಂಡ. ಸೀತೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಮಾಮಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡಿದಳು; ಮಾಮಿ ಕಾಣಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಚಾವಡಿಯೊಳಗೆ ಬಂದು ಅಪ್ಪನೊಡನೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು. ಕುಳಿತ ಮೂಲೆಯಿಂದಲೇ ಅಪ್ಪನಲ್ಲಿ ಮಾಮಿಗಾಗಿ ಪೀಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅಪ್ಪ 'ಈಗ ಬರುತ್ತಾಳೆ... ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಮಿ' -ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸೀತೆಯ ಧ್ಯಾನ, ಮಾಮಿಯಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಹೆಂಗಸರತ್ತ ಹೊರಳಿತು. ಪಟ್ಟೆ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು, ಕೊರಳು ತುಂಬಾ ಚಿನ್ನ ಹೇರಿದ್ದ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲಾ ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹರಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೀತೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟುಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಹೆದರುತ್ತಲೇ ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಕೆಂಪಂಚಿನ ಪಟ್ಟೆಸೀರೆಯುಟ್ಟು ಹೆಂಗಸೊಂದು ಕೊರಳ ತುಂಬಾ ಹೇರಿಕೊಂಡ ಒಡವೆಯತ್ತಲೇ ಸೀತೆ ನೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಸರ ತುಂಬಿದ ಕೊರಳು ಕಂಡು ಸೀತೆಗೆ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಬ್ಯಾರಿಯ ಗಾಡಿಹೋರಿಯ ಕೊರಳು ನೆನಪಾಯ್ತು. ತಕ್ಷಣ ಅಪ್ಪನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಉಸುರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಅಪ್ಪ ಕೂತಲ್ಲಿ ಕೂರಲಾರದೆ, ತಂಗಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತ ಅತ್ತಿತ ಹೋಗಿ ಬಂದು ಮನೆಯ ಮೂಲೆಮೂಲೆಗೂ ಕಣ್ಣಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಪ್ಪನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸೀತೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು; ಸುಮ್ಮನಾದಳು.

ಸೀತೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಮಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಒಳ ಹೋಗಿ ಮಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡೋಣವೆಂದರೆ ಒಂಥರಾ ಭಯ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆತ್ತನೆಯ ಬಾಗಿಲುಗಳು, ಅಂದವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದ ಮೇಜು-ಕುರ್ಚಿಗಳು, ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ಸೊಯ್ಯನೆ ಜಾರುವ ನೆಲ... ಆಕೆಗೆ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲು ಕದಲಿಸಲು ಒಂಥರಾ ಭಯವಾಯ್ತು. ಜತೆಗೆ ಅಮ್ಮನ

ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಬೇರೆ; ಸುಮ್ಮನಾದಳು.

ಸೀತೆಯ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ಒಳಕೋಣೆಯತ್ತಲೇ. ಆಗಾಗ ಮಾಮಿಯ ನೆನಪಿನ ಜತೆ ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆಯೂ ನುಸುಳಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ರೇವತಿಯೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸೀತೆಯ ಗಮನ ಎಲ್ಲೋ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಮಾಮಿ ಹೊರಬಂದಳು. ಅಬ್ಬಾ!- ಎಂದು ನೆಮ್ಮದಿಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಗೋಪಾಲ.

ಸೀತೆಗೆ ಮಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಸಂತಸವಾಗಿತ್ತು. 'ನಾನೊಮ್ಮೆ ಮಾಮಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಬರಲಾ?'- ಎಂದು ಅಪ್ಪನಲ್ಲಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು, 'ಬೇಡಾ, ಅವಳೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ತಬ್ಬಾಳೆ'- ಅಂದ ಗೋಪಾಲ. ಸೀತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾದಳು. ಮಾಮಿ ಇತ್ತ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ; ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಜರಿಸೀರೆ ಉಟ್ಟವರ ಬಳಿ ನಸುನಗುತ್ತಾ ಹರಟುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಗೋಪಾಲನಿಗೂ ಕಸಿವಿಸಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸೀತೆಗೆ ಮಾಮಿ ತನ್ನತ್ತ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲಲ್ಲಾ?- ಎಂಬ ಅಸಹನೆ, ದುಃಖ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಅಪ್ಪನನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ 'ಹೋಗಲಾ, ಹೋಗಲಾ'- ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಗೋಪಾಲ ಹೋಗಿಬಂದ.

ಸೀತೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮಾಮಿಯನ್ನು ತಬ್ಬಿ ಹಿಡಿದಳು. ಜಾನಕಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸದೆ, "ಯಾವಾಗ್ಯಂದೆ? ಅಪ್ಪನಲ್ಲಿ?"- ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಸೀತೆ ಅಪ್ಪನತ್ತ ಕೈತೋರಿಸಿದಳು. ಜಾನಕಿ ಅಣ್ಣನತ್ತ ಒಣನಗೆ ಬೀರಿ, ಸೀತೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಂಡು - 'ಈಗ ಬರುತ್ತೇನೆ'- ಎಂದು ಒಳ ತೆರಳಿದಳು.

ಸೀತೆಗೆ ಒಂಥರಾ ಅವಮಾನವಾದಂತಾಯಿತು. ಅಪ್ಪ ಬೇರೆ, 'ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾಮಿ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳಾಳೆ' ಅಂದಿದ್ದ. ಆಕೆ ತಬ್ಬಲೂ ಇಲ್ಲ, ದಬ್ಬಲೂ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಒಳ ತೆರಳಿದ್ದು, ಸೀತೆಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಓಡಿ ಬಂದು ಅಪ್ಪನ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿ ಅತ್ತಳು. ಗೋಪಾಲ ಅಸಹಾಯಕನಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು.

ಗೋಪಾಲ ಮಗಳನ್ನು ಸಂತೈಸುತ್ತಿದ್ದ. 'ಮಾಮಿ ಮದುಮಗಳಾಗೋದಕ್ಕೆ ಒಳ ಹೋಗಿದ್ದು; ತಲೆಗೆ ಹೂ ಜಲ್ಲಿ ಹಾಕೊಂಡು, ಜರಿ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟೊಂಡು, ಚಿನ್ನ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪೋಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಳ್ಳಾಳೆ'- ಹೀಗೆ ಗೋಪಾಲ ವಿನೇನು ಸಬೂಬು ಹೇಳಿದರೂ ಸೀತೆಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲನ ದೊಡ್ಡ ತಂಗಿ ಸುಮತಿ ತನ್ನ ಮಗಳು, ಗಂಡನೊಡನೆ ಒಳ ಬಂದಳು. ಗೋಪಾಲನನ್ನು ನೋಡಿದವಳೆ, ಅಣ್ಣನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಹಿಡಿದಳು.

ಸೀತೆಯ ಗಮನವೆಲ್ಲಾ ಸುಮತಿ ಮಾಮಿಯ ಮಗಳು ಶಾರದೆಯತ್ತ ತೆರಳಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಆಟವಾಡತೊಡಗಿದರು. ಗೋಪಾಲ ಸುಮತಿಯೊಡನೆ, ಜಾನಕಿಯನ್ನು ಹರಿಗೆಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೋ? ಬಿಡುವುದು?- ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳಿದಾಗ ಸುಮತಿ - 'ಸುಮ್ಮನು ನಿಂಗಾಕೆ ಉಸಾಬರಿ, ದೊಡ್ಡೋರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನಂಥವರಿಂದ

ಬಾಣಂತನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜಾನಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಮುಖಭಂಗ ಮಾಡಿಸೋಬೇಡಾ'- ಎಂದು ಗೋಪಾಲನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಗೋಪಾಲ ಸುಮ್ಮನಾದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜಾನಕಿಯ ನಾದಿನಿಯರು ಜಾನಕಿಗೆ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಚಾವಡಿಗೆ ಕರೆತಂದಾಗ ಸುಮತಿಯ ಮಗಳು ಶಾರದೆ- 'ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಾ' - ಎಂದು ಕೂಗಿದಳು. ಜಾನಕಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸುಮತಿ ಮಗಳಿಗೆ ಗದರಿಸಿ ಬಾಯುಚ್ಚುವಂತೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಜಾನಕಿಯ ತವರು ಕಡೆಯಿಂದ ಸೀಮಂತಕ್ಕೆ ಬಂದವರೆಂದರೆ ಸುಮತಿ ಮತ್ತು ಗೋಪಾಲನ ಕುಟುಂಬ ಮಾತ್ರ; ಆ ಬಗ್ಗೆ ಜಾನಕಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಳಕಳಿಯಿರಲಿಲ್ಲ, ಬೇಸರವೂ ಇಲ್ಲ. ಜಾನಕಿಯ ನಾದಿನಿಯರು ಗರ್ಭಿಣಿಯನ್ನು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಆಕೆಯೆದುರಿಗೆ ಮೂರು ಕಾಲಿನ ಮುಕ್ಕಳಿಕೆಯೊಂದನ್ನಿಟ್ಟು, ಅದರಲ್ಲಿ ಗೆರಸೆಯಿರಿಸಿ 'ಬಯಕೆ' ಬಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಬುಟ್ಟಿ, ಬುಟ್ಟಿ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳು ಒಳಕೋಣೆಯಿಂದ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದವು.

ಸೀತೆ, ಶಾರದೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ತಿಂಡಿಯ ವಾಸನೆ ಮೂಗಿಗೆ ತಾಗುತ್ತಲೇ ಬಸಿರಿಯ ಸುತ್ತ ಸೇರಿದ್ದ ಹೆಂಗಸರತ್ತ ತಾವೂ ಓಡಿದರು. ಸುಮತಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಓಡಿ ಬಂದು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟರೆ, ಸೀತೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾನಕಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಳು.

ಸೀತೆ ಮಾಮಿಯ ಅಲಂಕಾರವನ್ನೆ ಮಿಕಿ ಮಿಕಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಭಾಗೀರಥಿ ಟೀಚರ್‌ಗಿಂತ ಮಾಮಿಯೇ ತುಂಬಾ ಚೆಂದ ಎಂದು ಸೀತೆಗೆ ಅನಿಸಿತು. ಮಾಮಿ ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನಮೂನೆಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಅಮ್ಮನ ಬೋಳು ಕೈ, ಕುತ್ತಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು.

ಮಾಮಿಯ ಗಂಡ ಮಾಮಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನಿಂತು, ಸಿಹಿತಿಂಡಿ 'ಹಾಗೆ ಬಡಿಸಿ-ಹೀಗೆ ಬಡಿಸಿ' ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಸೀತೆ ಒಮ್ಮೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವನ ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಉಂಗುರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ... ಕೆಲ ಕ್ಷಣ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಯನ್ನೂ ಮರೆತಿದ್ದಳು; ಮಾಮಿಯನ್ನೂ ಮರೆತಿದ್ದಳು. ಸೀತೆಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ತಟ್ಟನೆ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಯ ನೆನಪಾಯ್ತು. ರೇವತಿಯ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಸೀಮಂತದಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಬಡಿಸಿದ್ದು, ಅವಳದನ್ನು ರೇವತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು... ಎಲ್ಲಾ ನೆನಪಾಯ್ತು.

ಮಾಮಿಗೆ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಇನ್ನೂ ಬಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೀತೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಏನೇನೋ ಆಕಾರದ, ಬಣ್ಣದ, ವಿಚಿತ್ರ ಹೆಸರಿನ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳು ಮಾಮಿಯ ಗೆರಸೆಯನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದವು. ಸೀತೆ ಅದುವರೆಗೂ ಕಾಣದಿದ್ದ, ಅಷ್ಟೇಕೆ ಬೇಕರಿಯ ಕಾಮತರೂ ಕಾಣದಿದ್ದ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳು, ಮಾಮಿಯ ಗೆರಸೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸೀತೆಗೆ ಬಾಯಿ ತುಂಬಾ ನೀರು; ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ತಿಂದು ಬಿಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಆಸೆ, ಚಪಲ. ಈ ನಡುವೆ ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆತಂಕ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಮಾಮಿಗೆ

ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಯಾರೂ ಬಡಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ! ಸೀತೆ ಕೊರಳು ಚಾಚಿ ಸುತ್ತುಮುತ್ತ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರ ಕೈಲಿದ್ದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ, ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಮಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಯನ್ನೇ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸೀತೆಯ ತಾಳ್ಮೆ ತಪ್ಪಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಯಾರಾದರೂ ತರ ಬಹುದೇನೋ? ಎಂದು ಸುತ್ತ ಇಣುಕಿದಳು. ತರುವ ಯಾವ ಸೂಚನೆಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಅದರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಉಸುರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಮಾಮಿಗೆ ಎದುರಿದ್ದವರು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಡಿಸಿದ್ದ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳ ರಾಶಿ ಆಕೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಬಡಿಸಿಯಾದೊಡನೆ ಹಣ್ಣುಗಳ ಸರದಿ ಬಂತು. ಸೀತೆಯ ಎದೆ ಬಡಿತ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಸರದಿ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಾಮಿಯ ಗಂಡ- 'ಹಣ್ಣು ಮುಗಿದೊಡನೆ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ತನ್ನಿ'- ಎಂದು ತನ್ನ ಭಾವನಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದ 'ಅಬ್ಬಾ'-ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟಳು ಸೀತೆ.

ಸೀತೆಗೆ ಸಂಭ್ರಮ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಮಾಮಿಗೆ ಹಣ್ಣು ಬಡಿಸಿಯಾಯ್ತು; ಇನ್ನು ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಮಾತ್ರ ಬಾಕಿ. ಸೀತೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮಾಮಿಯತ್ತ ಸರಿದು ನಿಂತಳು. ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ತರಲು ಒಳ ಹೋದಾತ ಇನ್ನೂ ಹೊರ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೀತೆಗೆ ಅವನನ್ನೂ ಕಚ್ಚಿ ಬಿಡುವಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾಮಿಯ ಗಂಡ - 'ಯಾರಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ತನ್ನಿ'- ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗರ್ಜಿಸಿದಾಗ, ಬೇಯಿಸಿ ಸಿಪ್ಪೆ ಕಳಚಿದ್ದ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ತಕ್ಷಣ ಹೊರ ಬಂತು.

ಸೀತೆಗೆ ಮಾಮಿಯ ಗಂಡ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವನಂತೆ ಕಂಡ. ಆತನ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ದಿಡೀರ್ ಹೊರಬಂದುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆತ ತನ್ನ ಮಾಸ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಜೋರಿನವರಿರಬೇಕು ಎಂದಂದು ಕೊಂಡಳು ಸೀತೆ.

ಮಾಮಿಗೆ ಕೊನೆಗೂ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಬಡಿಸಿದರು. ಮೊಟ್ಟೆ ಕಂಡೊಡನೆ ಸೀತೆಯ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರತೊಡಗಿತ್ತು, ಮಾಮಿಯ ಗಂಡ ನಗುತ್ತಾ 'ತಿನ್ನು.... ತಿನ್ನು' ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಮಿಗೆ. ಮಾಮಿಯ ಸುತ್ತ ನೆರೆದಿದ್ದವರು ಕೂಡಾ ಹಾಗೆಯೇ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು, ಮಾಮಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿಲ್ಲ; ನಾಚುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅರೆ! ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಗಬಕ್ಕನೇ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಮಿಗೆನಾಗಿದೆ? ಎಂದು ಸೀತೆ ಅಚ್ಚರಿಪಟ್ಟಳು. ಮಾಮಿ ಗಂಡ ಮತ್ತೂ ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ಒಂದು ತುಂಡು ಹಲ್ವವನ್ನು ಅವಳ ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟು. ಸುತ್ತಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ನಕ್ಕರು. ಸೀತೆಯೂ ನಕ್ಕಳು.

ಜಾನಕಿ ಒಂದೆರಡು ತುಂಡು ಹಲ್ವ ತಿಂದು, ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಕೈಹಾಕಿದಳು. ಸೀತೆಯ ಎದೆ 'ಡವ ಡವಾ'ಂತ ಹೊಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. 'ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ನಿಂಗಿಷ್ಟದ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡು'- ಎಂದಳು ಮಾಮಿಯ ಹಿರಿಯ ನಾದಿನಿ ಮೆಲುವಾಗಿ. ಮಾಮಿ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡತೊಡಗಿದಳು. ಸೀತೆ, ತನ್ನ ಇರವನ್ನು ಮಾಮಿಗೆ

ಸ್ವಪ್ನಪಡಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಸರಿದು ಬಂದು ಮಾಮಿಗೆ ತಾಗಿ ನಿಂತಳು.

ಜಾನಕಿಯ ವೀಕ್ಷಣೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು. ಸೀತೆ ತನ್ನನ್ನು ಮಾಮಿ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಲೆಂದು ಸೀತೆ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಜಾನಕಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೋಡದೆ ತನ್ನ ಮೂಗಿನ ನೇರಕ್ಕೇ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗೆರಸೆಯಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು, ತನ್ನೆದುರು ನಿಂತಿದ್ದ ಕೆಂಪು ಜರಿಸೀರೆಯ ಹೆಂಗಸಿನ ಕೈಲಿದ್ದ ಮಗುವಿನ ಕೈಲಿಟ್ಟಳು. ಆ ಮಗು ಎಲ್ಲೋ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊಟ್ಟೆ ಕೈಗೆ ತಗಲಿದೊಡನೆ 'ಇಶ್ಯೇ' -ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಜಾನಕಿಯತ್ತ ಮತ್ತೆ ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಮಗುವಿನ ತಾಯಿ- 'ಅವಳಿಗೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಕಂಡ್ರೆ ಆಗಲ್ಲಾ, ನೀವು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ'- ಅಂತ ಜಾನಕಿಯತ್ತ ಊರಗಲ ಬಾಯಿ ಮಾಡಿ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಾಗ, ಜಾನಕಿಯೂ ಪೆದ್ದು ಪೆದ್ದಾಗಿ ನಕ್ಕಳು.

ಮಗು ಎಸೆದ ಮೊಟ್ಟೆ ಜಾನಕಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲೇ ತಪ್ಪಿ, ಆಕೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಸೀತೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಸೀತೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಪೆಚ್ಚಾದಳು. ಆದರೂ ಒಂದೆಡೆ ಸಂತಸವಾಗಿತ್ತವಳಿಗೆ. ಜಾನಕಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತೆಂದು ನೋಡಲು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಮೊಟ್ಟೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೂ ಸೀತೆಯ ಮೇಲಕ್ಕಾದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಸೀತೆಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೀತೆಗೆ ಒಳಗೊಳಗೆ ಸಂತಸ. ಈಗಲಾದರೂ ಮಾಮಿ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಳಲ್ಲಂತ. ಮೊಟ್ಟೆ ಎಸೆದ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಸೀತೆಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪವೂ ಬಂದಿತ್ತು. 'ಯಾಕೆ ಎಸೆಯಬೇಕಿತ್ತು? ಬೇಡದಿದ್ದರೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಾರದಿತ್ತೆ?' -ಎಂಬ ಸಿಟ್ಟು ಒಂದೆಡೆ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮಾಮಿ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು-ಎಂಬ ಕುತೂಹಲ.

ಮಾಮಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಒಂದು ಬಾರಿ ನೋಡಿದಳು. 'ಇವಳೇನು ಮನೆಯೆದುರಿನ ಮಾಂಕು ಜೋಯಿಸನ ಹಾಗೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಮಂತ್ರ ಮಾಡ್ತಾಳೆ'- ಎಂದು ಸೀತೆಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಅನಿಸದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾಮಿ ಮತ್ತೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದಳು. ಸೀತೆಗೆ ಸಂತಸ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ಮಾಮಿ ಮೊಟ್ಟೆ ತನಗೇ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಹಿರಿ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿದಳು.

ಜಾನಕಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ತನ್ನ ನಾದಿನಿಯ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಆಕೆ ಬೇಡ ಬೇಡವೆಂದು ಕೊಸರಾಡಿದರೂ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ತಾನೇ ತಿನ್ನಿಸಿದಳು.

ಮೈಯೆಲ್ಲ ಆಸೆಗಣ್ಣಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಸೀತೆ, ತಟ್ಟನೆ ತನ್ನ ಕಾಲಡಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಬಲವಾಗಿ ಹೊಸಕಿದಳು. ಸೀಮಂತದ 'ವೈಭವ'ವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸವಿಯಲಾಗದೆ ಅಪ್ಪನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿಬಂದು, ಆತನ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿದಳು. 'ನೋಡಿದ್ದಾ ಮಗಳೇ ಸೀಮಂತ' ಎಂದು ಅಪ್ಪ ಮಗಳ ಕೆನ್ನೆ ಹಿಂಡಿದ.

கன்னடச் சிறுகதைகளின் தமிழ் எழுத்துப்பெயர்ப்பு (சில பக்கங்கள்)

பரிசு (இநாமு)

ஆவத்து நடுகெ²ட்³ட³ஸ ஹப்³ப³; புண்ட³த³ ஹக்கிகெ³ ஜ்வர ப³ருவ
தி³னவது³. காஸிபோ³க்³கு³ர முஞ்சாவத³ல்லே எத்து³ கூதுபி³ட்டித்³த³.
கம்ப³ளக³த்³தெ³ய எது³ரித்³த³ பு³கு³ரி மரத³டி³.

பு³கு³ரி மரவிட³ ஹண்ணு பி³டு³வ காலவது³. ஹெப்³பா³ரர மனெய
கம்ப³ளத³ கால. புயிந்தெல் திங்க³ள கடெ³, மாயி திங்க³ள ஸுரு. கம்ப³ளத³
க³த்³தெ³கெ³ ஸட³க³ர ஷு²ருவாதா³க³லே, அத³ர பக்கக்கிருவ பு³கு³ரி மரகோ,
மைதும்பா³ காயிபி³டு³வ ஸம்ப³ரமா!

காஸிபோ³க்³கு³ரன ஆ பு³கு³ரி மர பி³டு³வ காயியாத³ரு எந்தாதது³!
அரெமாகி³த³ ஹண்ணிகெ³ சின்னத³ ப³ண்ண; மாகி³த³ ஹண்ணிகெ³
முதி³ஸுர்யனதே³ வர்ண. ஆ ஹண்ணுக³ள ரங்கி³கெ³ மரளாகி³ ஸைப³ர
ஹிண்டு³, மரவின்னு காயி பி³டு³த்திதெ³ என்னுவாக³லே காஸிபோ³க்³கு³ரன
அங்க³ளக்கெ தெள³டா³யிஸுவுதி³தெ³. ஆத³ரெ அம்வ ப்ரதீ பா³ரியூ மரவன்னு
மாருவுது³ கொப்லத³ ஹுஸேன் ப்³யாரிகெ³.

ஈ பா³ரியோ ஆத மரவன்னு ஹுஸேன் ப்³யாரிகெ³ மாரியாகி³தெ³.
ப்³யாரி ஹாகிருவ ஷு²ரத்தினந்தெ அம்வ மரத³ மைமேலெ ஹத்துவந்தில்ல.
தோ³டி கட்டி மரவன்னு குடுகிஸுவந்தில்ல. ஆத³ரெ பீ³ஸி ப³ருவ
கெ²ட்³ட³ஸத³ கா³ளி பி³ட³பே³கெ? ஒம்மெ 'ஸும்யெந்து³ பீ³ஸி ப³ந்த³ரெ
ஸாகு, மரவன்ன பட்³லாகெ³யிந்த³ மூட்³லாகெ³ வாலிஸி, ஒந்து³ ஸேரு
ஹண்ணன்ன காஸிபோ³க்³கு³ரன மடி³லிகெ³ ஸுருவி பி³டு³த்ததெ³!

தாசி (தா³ஸி)

களெதெ³ரடு³ தி³னக³ளிந்த³ தெ³வ்வத³ந்தெ³ ஹிடி³தி³த்த³ மளெ ஆக³
தாளே பி³ட்டித்து. ரச்ச ஹிடி³து³ அளுத்தி³த்த³ மகு³ தடக்களெ அளு
நில்லிஸித³ந்தெ³, மளெய ரம்ப இத்³த³க்கி³த்த³ந்தெ நிந்தி³து³ இஸபு³விகெ³
ஹோத³ ஜீவ மரளி பந்த³ந்தஹ அனுபவ⁴வ; குணிது³ குப்பளிஸவஷ்டு குஷி.

நிந்நெயிந்த ஜீவனோத்யஹவன்னே களெது³கொண்ட³ந்தி³த்த³ இஸபு³
மளெ நிந்தி³த்தே³ தட³, கத்தரி ஸாணே சைகலன்ன ஹெக³லமேலெ
ஹேரிகொண்டு³ பெ³ள்சட³ர கேரிகெ³ ஹொரடெ பி³ட்ட. நிந்நெ
பெளிக³கெ³யே ஆ கேரிகெ³ ஹொகெ³பே³கித்தாத. ஆத³ரெ மளெய
ஆர்ப⁴டக்கெ முக² ஹொரஹாகுவந்திரலில்ல.

மளெய ஆர்ப⁴டக்கிந்த ஆதன பத்னி ரத்னிய பை³கு³ளத³ அப்³ப³ர
தீர்வவாதா³க³, மளெயாத³ரெ மளெ, கொச்சிஹொத³ரு சிந்தெயில்ல; ஈகெய
பா³யிந்த³ உது³ருவ 'அணிமுத்து'க³ள ஹொடெ³தக்கிந்த, மளெய
ஹொடெ³தவே ஸாவிரக்கெ ஸாவிரபாலு வாஸி - எந்து³ நிந்நெ ஹொரடெ
பி³ட்டித்த³. ஆதரெ³ ரத்னி ஹொகெ³ல்ல பி³டு³வவளே.

வெள்ளைக்காக்கை (பிளிகாகெ)

நொல ஹுண்ணிமெகெ³ இன்னுளித³த்த³ ப³ரிய நாலகு தி³னக³ளு.
ஸுஜிகெரெய ஸுப்³ராய ப⁴ட்டரிகெ³ ஜனிவார நுலுக³ளிகெ³
ப்³ரஹம்மக³ண்டு பி³கி³யுவ க³டி³பி³டி³. நொலஹுண்ணிமெ ப³ந்தெந்த³ரெ
ஸுப்³ராய ப⁴ட்டரிகெ³ எல்லில்லத³ பே³டி³கெ. அத³ரல்லு ஈ பா³ரியந்து விபரீத.

புனத³ கேரிய தா³ஸப்பய்யநவரு, களெத³ ஸோண சங்கராந்தியந்து லக்வ
ஹொட³து³ மூலெ ஹிடி³த³ மேலெ ஆ கேரிய ஹாருவர நூலிகெ³ல்லா க³ண்டு
ஹாகுவ ஜவாப³தா³ரி ஸம்பூர்ணவாகி³ ஸுப்³ராய ப⁴ட்டர மேலெ.

ப⁴ட்டரு ஈ தின முஞ்ஜானெ எத்தி³வரே மக்³நராகி³த்தி³ ஜனிவாரத³
கெலஸத³ல்லெ. ஸூர்யன பெ³ளகு அங்கி³ளத³ நுக்³கே³மர தா³டி தொண்டெ³
சப்பரத³ மேலெ ஹரடி³கொள்ளுவவரெகொ³ ஸுப்³ராய ப⁴ட்டரு ஒந்தே³
ஸவனெ க³ண்டு பி³கியுத்தலெ இத்த³ரு. ஆக³லே ஹதி³நாலகு நூலுக³ளிகெ³
பவித்ர க³ண்டு, பி³கியாத³ ப்³ரஹம்மக³ண்டு பி³கி³தூ³ பி³கி³தூ³ அவர
கண்ணுக³ளு மஞ்ஜு மஞ்ஜாக³தொட³கி³த்தவு.

ப³த³லித³ கண்ணு மஞ்ஜாக³தொட³கி³தா³க³லெல்லா ப⁴ட்டரு கொரளு
சாசி ஸுஜிகெரெய பக்கத³ல்லே இத்த³ அடி³கெ தொடத³த்த
தி³ட்டெஸுத்தி³ரு; யாரிகா³கியோ ஹு³கா³டுத்தி³ரு. த்³வனியேரிஸி
மொம்மக³ன்னுஅப்³பரிஸி
கூகு³த்தி³ரு.

வெல்லம் (பெல்ல)

பெ³ட்டின அப்பண்ண மெளலி தன்ன சின்னம்மநொட³னெ மாது பிட்டு
இவத்திகெ³ மூரு தி³ன. அம்வ மாது பி³ட்டி³து³ யாவாக³ அந்த³ரெ மொன்னெ
ஆடி ஆமாஸேயந்து³ பாலெ மரத கெத்தெய மத்³து³ குடி³யுவ தி³ன.

பாலெய கஹி கஹி 'இஸ கஹி' மத்³து³ குடி³யுவவரேகூ³ அம்வ
சின்னம்மநொட³னெ சென்னகியே இத்த³வ, மத்³து³ குடி³து³ பெ³ல்லத³
துண்டு³ கச்சபே³கென்னுவஷ்டரல்லி அவ்னிகெ³ ஹெண்ட³தி மேலெ பா⁴ஈ

பித்தவேரி ப³ந்து³ சாவடி³ய கலெம்பி³ பி³ட்டு அங்க³ளத³ முந்தி³த்³த்³ நெக்கரெ
மாவின மரத³டி³கெ³ ப³ந்து³ குக்கருகா³லல்லி கூதுபி³ட்டித்³த்³.

சின்னம்மனிக³ந்தா தன்ன மேலெ கண்ட³நிகெ³ விபரீத ஸிட்டு
ப³ந்தி³தெ³யெந்து³ ஆ க்ஷணத³ல்லி ஹொளெதிரலே இல்ல. அம்வ பாலெய
கஹி மத்³து³ குடி³தே³ முக²த்³ நாகு ஸுடி³ நரக³ளன்னு
க³ண்டி³க்கிஸிகொண்டி³த்³தா³ நெந்து³ ஆகெ திளிது³ பி³ட்டு, க³ண்டல கஹி
கரகி³ஸலு க³ண்டி³நிந்த³ இன்னொந்து³ துண்டு³ பெ³ல்ல கெத்தி தந்து³
க³ண்ட³ன முந்தெ³ ஹிடி³தி³த்³த்³ளு.

சின்னம்மன கையல்லித்³த்³ துண்டு³ பெ³ல்லவன்னு அப்பண்ண
நோடி³த்³தா³னோ..... இல்லவோ..... தட்டனெ கூதலிந்த³ எத்³து³ நிந்து பூ⁴த
மையல்லி ப³ந்த³ந்தெ ஹாராட³ தொட³கி³த்³த்³.....

வளைகாப்பு (ஸீமந்த)

ஸீதே அப்பனொந்தி³கெ³ காளாவரக்கெ ஸீமந்தக்கெ
ஹொரட்டித்³த்³ளு. அப்பன ப³லக்கை ஹிடி³து³ புட்ட ஹெஜ்ஜெ ஹாகுத்தித்³த்³
ஸீதேய மையிட ஸம்ப³ரம ஜினுகு³த்தித்து. ஸீமந்தத³ 'வைப⁴வ' நொம்மெ
கண்ணாரெ காணபே³கெம்ப³ ஆஸே ஆகெகெ³ ப³ஹள தி³னக³ளிந்த³. இதீக³
ஸ்வந்த மாமியதே³
ஸீமந்த.

ஸீதே, ஸீமந்த எம்ப³ பத³ கேளித்³த்³ளே வினா ஒம்மெய்யு அத³ர
ஸம்ப⁴ரம ஸவித³வளல்ல. 'ஒந்தே³ ஒந்து³ ஸல நந்நந்நு ஸீமந்தக்கெ

கரெதொய்யம்ம' - எந்து அம்மனல்லி ஆகெ அதெஷ்டு பாரி கொரளட்ட
ஹாகி கொக்கரெதித்தாளெ. 'நிந்ந பர்ஸியல்லி நங்கெ ஸீமந்த மாடித்து
நீநு நோடில்வேநெ - எந்து அம்ம ஸீதெய தலெ ஸவரி ரங்கின
மாதந்நாடுவாக ஸீதெ ஸிடுகுத்தாளஷ்டெ - அஸஹனெயிந்த. ஆ மனெ ஈ
மனெயவரு அல்லல்லி நடெத ஸீமந்தத பக்கெ, பஸூரிகெ படிஸித்த
ஸிஹிதிண்டிகள பக்கெ பாபி கிவிகளல்லி நீருருவ ஹாகெ, மூரக்கெ
நாகு ஸேரிஸி ஹெளுவாகலெல்லா ஸீதெ ஆஸெ குதூஹல தடெயலாரதெ
அம்மனல்லி ஹலவு ப்ரஷ்னெகளன்னு கேளுவுதிதெ.

சாகித்திய அக்காதெமி விருது நிகழ்ச்சிக்கு (24/02/2017) வந்த

எழுத்தாளரிடம் ஆய்வாளர் நேர்காணல் செய்யும் போது அதற்கு

இணையானது இவ்வரை என்று அளித்தார். அதை இங்கு

இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

ಎಚ್.ನಾಗವೇಣಿಯವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ತುಳುನಾಡಿನ ಕಡಲಸೆರಗಲ್ಲಿರುವ ಹೊಸಬೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೇಂದ್ರವಾದ ಕುಡಾಲದ ಪೇಟೆ ಅಥವಾ ಮಂಗಳೂರು ನಗರದಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂಬತ್ತು ಮೈಲಿ ಉತ್ತರಕ್ಕಿರುವ ಈ ಹಳ್ಳಿಯ ಪಡುವಣದಲ್ಲಿ- ಕಡಲ ಒಡಲನ್ನು ಸೋಸಿ ಬದುಕುವ ಬೆಸ್ಮರ ಸಂಕುಲವಿದ್ದರೆ, ಮೂಡಣ ದಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ನೋಡಾಯಕ್ಕೆ ಕೃಷಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ಕುಲಕಸುಬು, ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಹತ್ತಾರು ಸಮುದಾಯಗಳ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ.

ನಾಗವೇಣಿಯವರ ತಂದೆ ಸುಬ್ಬಯ್ಯಶೆಟ್ಟರು ಮಂಗಳೂರಿನ ಫಲ್ಗುಣಿ ನದಿ ಸೆರಗಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿ-ಕೂಳೂರಿನವರು. ಫಲ್ಗುಣಿ ನದಿಸೆರಗಲ್ಲಿರುವ ಆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬು-ಭತ್ತ-ತರಕಾರಿಗಳದ್ದೇ ಕಾರುಬಾರು. ಅಂತಹ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿದ್ದು, ನದಿಸೆರಗಿನ ಫಲವತ್ತಾದ ಕೃಷಿ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬು, ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟರು-ಹೊಸಬೆಟ್ಟಿನ ಅಣ್ಣಶೆಟ್ಟು ಮತ್ತು ಪದ್ಮಶೆಟ್ಟಿಯ ನಡುವೆಗಳ ಭವಾನಿಶೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವಾಗ ಕ್ವಿಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಚಳುವಳಿಯ ಗಡಿಬಿಡಿ. ಬಂದ ಸಮುದಾಯದ ಅಂದಿನ ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ರಿವಾಜಿನಂತೆ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟರು ಹೆಂಡತಿ ಭವಾನಿಶೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ತವರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡಲು ಒಪ್ಪದೆ, ಹೆಂಡತಿಯ ತವರುಮನೆಯ ಎದುರೇ ಮನೆ ಮಾಡಿ ಹೊಸಸಂಸಾರವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದಿನ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಬಂಡಸಾಲೆಯೊಂದನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸುಬ್ಬಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ-ಭವಾನಿಶೆಟ್ಟಿ ದಂಪತಿಗಳ ಎಂಟು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವಳೇ ನಾಗವೇಣಿ. ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ದಿನಾಂಕ ೨೯-೧೧-೧೯೬೨ರಂದು ಅನುರಾಧ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ. ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿಗೆ 'ನಾರಾಯಣಿ' ಅಂತ ಹೆಸರಿದು ಅಂತ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಜೋಯಿಸ್ತು ಅಂದ್ರಂತೆ. ಆದರೆ ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಂತೆ ಮೂಡುಕೊಟ್ಟಪಾಡಿ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದ ಅಮ್ಮ ತಮ್ಮ

ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಜತನದಿಂದ ಪೋರಿದ ತನ್ನ ಅಜ್ಜಿ 'ನಾಗಮ್ಮ ಶೆಡ್ಡಿ'ಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಂದರಗೊಳಿಸಿ 'ನಾಗವೇಣಿ' ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೂವರು ಅಣ್ಣಂದಿರು, ನಾಲ್ವರು ಅಕ್ಕಂದಿರಿಗೆ ಕೊನೆಯವಳಾಗಿ ನಾಗವೇಣಿ ಹುಟ್ಟಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಏಳುಬೀಳುಗಳು ಅರಂಭವಾಗತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಅಪ್ಪನ ನೇರಮಾತು-ನಿಷ್ಕೂರ ನಡವಳಿಕೆಗಳೇ ವ್ಯಾಪಾರದ ಇಳಿಕೆಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ಕಾರಣವಾಯಿತು ಎಂದು ಅಮ್ಮನ ಸಣ್ಣ ಅರೋಪವಿದ್ದರೂ ಅಮ್ಮನ ಸಹನೆ-ಕರುಣೆ ಅನುಕಂಪಗಳೆಲ್ಲ ಅಪ್ಪನ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಮೂಗು ತೂರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಇಳಿಮುಖವಾಯಿತು ಎಂದು ಅಪ್ಪನ ಅರೋಪವಿತ್ತಂತೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು ಅಪ್ಪ ಸುಬ್ಬಯ್ಯಶೆಟ್ಟರು ತನ್ನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರದ ಜಾಗಕ್ಕಿಂತ ದೂರವಿರಲಿ ಎಂದು, ಹಳ್ಳಿ ಹೊಸಬೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಒಂದು ಮೈಲು ತೆರಕಣಕ್ಕಿರುವ ಹೊನ್ನಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಅಸ್ತಿ ಖರೀದಿಸಿ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಹೊನ್ನಕಟ್ಟೆಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಾಗವೇಣಿಯವರ ಜನನ ಹೊಸಬೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಾದರೂ ಅವರ ಬಾಲ್ಯ ಕಳೆದದ್ದೆಲ್ಲ ತುಳುನಾಡಿನ ಹೊನ್ನಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಭವಾನಿ ಶೆಡ್ಡಿ ಮಠದ ಶಾಲೆಯ ಒಂದೆರಡು ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಹತ್ತಿರಬಹುದಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೂ ಋಷಿಯಿದ್ದದ್ದು-ತನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಕೃಷಿ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ-ಬೆಟ್ಟು ಬೇಣಗಳಲ್ಲಿ ಹಸು-ಕರು-ಎಮ್ಮೆ ಮೇಯಿಸುವುದರಲ್ಲೆ. ಆಕೆ ವಿದ್ಯಾವಂತೆ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಬುದ್ಧಿವಂತೆ, ಜ್ಞಾನವಂತೆ, ಸಂಸ್ಕಾರವಂತೆಯೂ ಹೌದು. ಮನೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಕಡಲ ಮೊರೆತದೊಳಗೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಜೋಗುಳದ ಧ್ವನಿಯನ್ನೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಬಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ-ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದವಳು ಈ ಅಮ್ಮ. ತಾನು ಅಕ್ಷರಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಜ್ಞಾನದ ಜೊತೆಗೆ ಊರಿನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ವಿದ್ಯೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಆಕೆ ಅರಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ-ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲ ಶಾಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಹತ್ತಿಸಲು ತುದಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನಿಂತವಳು ಆಕೆ.

ತುಳುನಾಡಿನ ಪಾರಂಪರಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಲೆ-ಶ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಬಿತ್ತುತ್ತ..., ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಂದೋ ಸೇರಿಹೋದ, ಮಾಯದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಹೋದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಠ-ವಿಠೆಯರ ಕಥನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಆಕೆ ಮಕ್ಕಳೆದುರು ಪಾಡ್ವನಗಳ ಮೂಲಕ ಠಾಡುತ್ತ, ಮಕ್ಕಳೊಳಗೆ 'ಕಥನ ಲೋಕದ ಸಿಹಿ' ಯನ್ನು ಠಾಡುಗಳ ಮೂಲಕ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಈ ಅಮ್ಮ. ತಾನು ಕೇಳಿದ್ದ ಪುರಾಣ, ಭಾಗವತದ ಕತೆಗಳನ್ನು, ಚಂದ ಮದ್ದಳೆಯ ಇಂಪನ್ನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಮಹದಾಸೆಯಿಂದ ಅಪ್ಪನ ಬೈಗಳನ್ನು

ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ದುಕ್ಕಗಾನ ಬಯಲಾಟ-ತಾಳಮದ್ದಲೆ, ಹರಿಕತಾ ಕಾಲಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದವಳು ಇದೇ ಅಮ್ಮ.

ಅಮ್ಮನ ಮಡಿಲಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಪುರಾಣ-ಭಾಗವತ, ಹರಿಕತಾ ಕಾಲಕ್ಷೇಪದೊಳಗಿದ್ದ ಕಥನಗಳನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಅಮ್ಮನ ಜೊತೆಗೆ ಬಯಲಾಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಇಷ್ಟವೇ ಇಷ್ಟ. ಮನೆಯ ಹೊರಜಗಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಮೇಲಿನ ಅಂಗಳ, ಕೆಳಅಂಗಳ, ಎದುರಿನ ಗದ್ದೆ, ತೋಡುಬೇಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಧಣಿ-ಒಕ್ಕಲ ನಡುವಿನ 'ಅಂತರ'ವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲ್ಯ ನಾಗವೇಣಿಗೆ, ತನ್ನ ಅಂಗಳದ ಮೂಲಕವೇ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ವರ್ಗಭೇದ, ಜಾತಿಭೇದದ 'ಪ್ರಥಮ ಪಾಠ'ವೂ ಪರಿಚಯವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಚಾವಡಿಗೇರಬೇಕಾದ ಜಾತಿ ಯಾವುದು ? ಮನೆಯ ಕೆಳ ಅಂಗಳ-ಮೇಲ ಅಂಗಳ ಎರಬೇಕಾದವರಾರು ? ಬೇಲಿಯಲ್ಲೇ ಅಥವಾ ತೋಡಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದ ಕೆಳಜಾತಿ ಯಾವುದು ? ಎಂಬ ಮುಸುಕು ಚಿತ್ರಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆಕೆಗೆ ದೊರೆತಿದ್ದು ಅಮ್ಮನ ಮಡಿಲಲ್ಲೇ.

ಹಾಗೆಯೇ ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತೋಳ್ಬಲ ತೋರುವ ಸಮುದಾಯ ಯಾವುದು ? ಯಾವ ಸಮುದಾಯದ ತೋಳ್ಬಲ-ಯಾವ ಸಮುದಾಯದ ಬುದ್ಧಿಬಲ-ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯ್ತು-ಎಂಬ ಕಥನವನ್ನು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥೆ ಅಮ್ಮನ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಿ ಬಲಿತ ಬಾಲ್ಯ ನಾಗವೇಣಿಗೆ, ತನ್ನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಎರಿದ್ದು ಮೂರರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ. ನಾನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅಮ್ಮನ ವ್ಯಾಪಾರವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಇಳಿಮುಖವಾದಾಗ ಅಮ್ಮ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯ ಮೊರೆಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಹಿರಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸುರತ್ಕಲ್ಲಿನ ಇಡ್ಯಾ ಹಿಂದೂ ವಿದ್ಯಾದಾಯಿನಿ ಶಾಲೆಯ ಮೆಟ್ಟುಗಲ್ಲು ಹತ್ತಿಸಿದ ಅಮ್ಮ, ಹಿರಿಯ ಮೂವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದು ಹೊನ್ನಕಟ್ಟೆಯ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ತಾಗಿದಂತಿದ್ದ 'ಮೈರಾಡಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಮಠ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ.'

'ಆ ಶಾಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿದರೆ ಏನೇನೋ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಸುಖವೇನಿದ್ದರೂ ಮನೆಯೊಳಗೆ' ಎಂಬಂತೆ ಅಮ್ಮನ ಕಡೆಕಂಜಿ (ಕಡೆಯ ಕರು) ಎಂಬಂತೆ ಇಡೀ ಮನೆಯನ್ನೇ ಆಡಿದ ಮೈದಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡಿದ್ದ ಮಗಳು-ನಾಗವೇಣಿಯನ್ನು 'ಈಕೆಯನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ' ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೇ, 'ಸೀನಪ್ಪ ಮಾಸ್ತ' ಮೂರನೇ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಭವಾನಿ ಶೆಡ್ಡಿಯವರು ಸಫಲರಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದಲೇ ನಾಗವೇಣಿಯ ಶಾಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳು ತೆಳುವಾಗತೊಡಗಿದ್ದವು. ನಾಗವೇಣಿಯ ಒಳಗಡೆಯ ಪಾಠಕ್ಕಿಂತ, ಹೊರಗಡೆ ಜಿರಿಯುವುದರಲ್ಲೇ ಆಸಕ್ತಳಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಶಾಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳು

ತೆಳುವಾಗತೊಡಗಿದ್ದವು ಅಷ್ಟೆ. ಅಕ್ಕಂದಿರು ಯಾವ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೋ ಆ ತರಗತಿಯ ಕೊನೆಯ ಪಿರಿಯಡಿನ 'ಕತೆ ಕೇಳುವ ಭಾಗ್ಯ' ಈ ನಾಗವೇಣಿಯದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಪಿರಿಯಡ್ಡು ಆಟದ್ದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲನೆಯ ಪಿರಿಯಡ್ಡು ಕತೆಯದ್ದು. ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಜಮಾಸ್ತು ಹೇಳುವ ಕತೆ, ಎರಡನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬಣ್ಣಮಾಸ್ತು ಹೇಳುವ ಕತೆ, ಮೂರನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸೀನಪ್ಪಮಾಸ್ತು ಹೇಳುವ ಕತೆ-ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕತೆಯೇ ಕತೆ. ಈ ಕತೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಶಾಲೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮರ-ಗಿಡಗಳ ಮೇಲಿದ್ದ ಕಾಗೆ-ಕೋಗಿಲೆ-ಗಿಳಿಗಳದ್ದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕತೆ ; ಶಾಲೆಯ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ, ಬಾವಿಯ ಪಕ್ಕದ ತೋಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಪ್ಪೆ-ಮೀನುಗಳದ್ದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಥೆ !

ನಾಗವೇಣಿಯ ಕಲಿಕೆಗೆ ಆ ಶಾಲೆ ಒಂದೇ ಸಾಕೆ ? ಅಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರುವ... ಕಡಲ ದಡದಲ್ಲ ರಂಪಣೆ ಎಳೆವವರ ಸುಖ ದುಃಖವನ್ನು ಕೇಳುವವರಾರು ? ಶಾಲೆ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು-ಒಮ್ಮೆ ಓದುವ ಆ ಕಡಲ ಬದಿಗೆ - ಒಮ್ಮೆ ನೋಡುವ-ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಕೃತಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು-ಎಂದು ಒಂದೇ ಉಸುರಿಗೆ ಆ ಕಡಲಬದಿಗೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಆ ಕಡಲಮೈನಂದರೆ ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯೇ ಮುದ್ದು. ಈಕೆಗೆ ಕಡಲಮೈ ಮಾತ್ರವೇ ಇಷ್ಟ ಅಲ್ಲ-ಅಲ್ಲಿ ರಂಪಣೆ ಎಳೆವ ಮೊದಿನ್ ಬ್ಯಾರಿಯೂ ಇಷ್ಟವೇ, ಅದೇ ರಂಪಣೆ ಎಳೆವ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕೊಲ್ವೆಯ ತಾಮಸನೂ ಇಷ್ಟವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ... ಆ ರಂಪಣೆಯ ಗುರಿಕಾರ ಅಂದರೆ ಬೆಸ್ತರ ತಂದೆಲ ಪೂವಮರಕಾಲನೂ ಇಷ್ಟ. ಯಾಕೆ ? ಯಾಕೆ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆನೇ ಕಡಲಗಿಳಿದು, ರಂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೀನಿನ ರಾಶಿಯನ್ನೇ ಎಳೆದು ತಂದು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟವನ್ನೇ ಬಗೆದು ತಂದಂತೆ-ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಕಡಲ ಸೆರಗಿಗೆ ಸುರಿಯುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ.

ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಬರೀ ಶಾಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕಲಿಕೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಗುಡ್ಡೆ ಮನೆ ರಾಮಪ್ಪನ ಅಂಕದ ಹುಂಜ, ಆತನ ಬಿಂಕದ ಹೇಂಟೆಗಳ ವೃಥೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು ? ಬೆಟ್ಟಿನ ತಿಂಪನ ಮನೆಯ ಹಸು ಕರುಗಳು ದಣಿಗಳ ಮನೆಯ ಹಸಿರುವಾಣಿಗೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕೋದ್ಯಾಕೆ ? ಕಾಡನೀರು ಹರಿವ ತೋಡಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ರಭಸದಲ್ಲಿ ಮಳೆನೀರು ಹರಿದು ಕಡಲು ಸೇರುತ್ತಿದೆ ? ತನ್ನ ಮಗ್ಗಿ ಪುಸ್ತಕದ 'ಹಾಳೆ ದೋಣಿಗಳು' ಆ ನೂರಿನ ಒಯ್ಯಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತವೇ ? ಇತ್ಯಾದಿ ಜ್ಞಾನದ ಜೊತೆಗೆ ಶಾಲೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ರೆಂಜೆಮರ, ನಾಣಿಲ್ ಮರ, ಅಬರೆ ಗಿಡ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಮರ ಗಿಡ ಬಳ್ಳಿಗಳು, ಹೂ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ ಕಾಲ ಯಾವುದು ? ಈ ಹಾಡಿಯ ಯಾವ್ಯಾವ ಮರಗಳನ್ನು ಯಾವ್ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಯಾವ್ಯಾವ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಗುತ್ತಿಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ ? ಎಂಬ ನಾಟಿ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲಾ ಶಾಲೆ ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು-ಸಂಜೆ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ಆಕೆ ಅಮ್ಮನ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು, ಈ 'ಎಲ್ಲಾ

ಜ್ಞಾನಲೋಕ'ವನ್ನು ಸುತ್ತಿದ ಕಾರಣಕ್ಕೇನೇ ಇರಬೇಕು. ನಾಗವೇಣಿಯನ್ನು ಇಂದಿನ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದೇ... ಆಕೆಯ ಅಂದಿನ ಬಾಲ್ಯದ 'ಆ ಕಲಿಕೆಗಳು'.

ನಾಗವೇಣಿ ಅಮ್ಮನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕೂತು ಕಂಡಿರುವ 'ತುಳುನಾಡು ಎಷ್ಟು ?' ಆಕೆಯ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬಲ ಬಂದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಎಳೆಗಣ್ಣುಗಳು ಕಂಡಿರುವ ತುಳುನಾಡು ಎಷ್ಟು ? ಆಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿರುವ ಪಾಠಗಳು ಏನೇನು ? ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ಆಕೆಯ ಕೃತಿ 'ವಸುಂಧರೆಯ ಗ್ಯಾನ'ದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಯ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಬರೀ ಮಣ್ಣು-ಇರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆಯೇ ಎಂಬ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಲಕಿ ನಾಗವೇಣಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೊರಟಳೆಂದರೆ ಸಾಕು-ಆಕೆಯ ಕಿವಿಗಳೆರಡೂ ಶಾಲೆ ಹಾಗೂ ಮನೆಯಿಂದ ಘರ್ಷಣೆಗೂ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಡಲತಡಿಯತ್ತಲೆ. ದಿನವೂ ಮುಂಜಾನೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಡಲತಡಿಯಲ್ಲಿ ರಂಪಣಿ ಘಂಟಿನವರ (ಬೆಸ್ತರ ಕೂಟ) ಕಲರವವೇ ಕಲರವ. ಆಕೆಯ ಶಾಲೆಗಿಂತ ಎರಡು ಪಾಲು ದೊಡ್ಡದಿರುವ ಭಾರೀ ಪಡವನ್ನು (ದೋಣಿ) ನೋಡಿಗಿಳಿಸುವ ಸಡಗರ ಅಲ್ಲಿ-ಕಡಲ ತಡಿಯಲ್ಲಿ. ನೂರಾರು ಬೆಸ್ತರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮರದ ದಂಡು (ಹುಟ್ಟು) ಹಿಡಿದು ಓಲಾಡುವ ಬೃಹತ್ ದೋಣಿಯನ್ನು ಏರಿ-ವೈಲುಗಟ್ಟಲೆ ಉದ್ದಗಲದ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀಸುವ ಗಡಿಬಿಡಿ ಸಡಗರ ಆ ಕಡಲ ಕಿನಾರೆಯಲ್ಲಿ. ಸಂಜೆ ಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ಮಾಸ್ತುಗಳು ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಕಡಲ ಕಿನಾರೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಸಡಗರ ಆರಂಭ. ಕಡಲಸೆರಗಿನ ಮೇಲೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲೂ ಸಡಗರ, ಕಡಲ ಸೆರಗಲ್ಲೂ ಸಡಗರ ; ಉಕ್ಕುವ ತೆರೆಯಲ್ಲೂ ಸಡಗರ. ಕಡಲ ಒಡಲನ್ನು ಬಸಿದು ರಂಪಣಿ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಳೆದು ತಂದಿರುವ ತರಾವರಿ ಜಾತಿಯ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಕಡಲ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ರಾಶಿ ಹಾಕುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಂತೂ ಮೀನು ಬಾಚಿ ತಂದಿರುವ ಬೆಸ್ತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಭ್ರಮವಲ್ಲ-ಬಾಚಿ ತಂದಿರುವ ಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಕೇಳಲು ಬರುವ ನಾಯಿಗಳಿಗೂ ಸಂಭ್ರಮ-ಕಡಲ ಕಾಗೆಗಳಿಗೂ ಸಂಭ್ರಮ-ಹದ್ದು ಗಿಡುಗಗಳಿಗೂ ಸಂಭ್ರಮ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮವೆ ಸಂಭ್ರಮ. ಇದೆಲ್ಲದರ ಮಧ್ಯೆ ತಮ್ಮ ಗಂಡಸರು ಬಾಚಿ ತಂದಿರುವ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಬದುಕಬೇಕಾದ ಬೆಸ್ತರ ಹೆಗ್ಗಸರದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯ ಗಡಿಬಿಡಿಯ ಸಂಭ್ರಮವಾದರೆ, ಕಡಲದಡದಲ್ಲಿ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕೂತಿರುವ ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟದಂತಿರುವ ಮೀನು ರಾಶಿಗಳನ್ನು ರಖಂನಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಲಿರುವ ಮುಸ್ಲಿಂ ಮಾಹಿಳಿಯರದ್ದು ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಭ್ರಮ.

ಇಲ್ಲಿ... ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಬಾಲಕಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಡಲತಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಆ ಎಲ್ಲ ಸಂಭ್ರಮ, ಸಡಗರ, ಗಡಿಬಿಡಿಯನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ

ತಾನು ಈ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ರಂಜನೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಓಡಿಯೇನು ಎನ್ನುವ ಕನಸೇ ಆಕೆಯದಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಕಡಲ ಒಡಲಿಂದ ಮೀನರಾಶಿಯನ್ನು ಬಾಚಿ ತರುವುದು ಒಂದು ಸಮುದಾಯವಾದರೆ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ರಖಂನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು-ಮಾರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಸಮುದಾಯ. ಕಡಲಮ್ಮನ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ 'ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಒಪ್ಪಂದವೊಂದು' ನಡೆದು ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳೇ ದಾಟಿವೆಯೆಂಬ ಸಿಹಿಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು ಬಾಲೆ ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಅವರ ಅಮ್ಮನೇ. ಕೋಮು-ಸಾಮರಸ್ಯದ ಮೊದಲ ಪಾಠವನ್ನು ಆಕೆ ಕೇಳಿದ್ದೇ ಈ ಕಡಲಮ್ಮನ ಜೋಗುಳದ ಮೂಲಕವೇ. ಈ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಬದುಕನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ದ್ವಿಭಾಷಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ನಾಗವೇಣಿ ತನ್ನ ಬರಹದಲ್ಲಿ ಕೋಮು ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಷ್ಟು ಒತ್ತು ಬೇರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ನೀಡಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ತುಳುಭಾಷಿಕ ಬರಹ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ನಾಗವೇಣಿ ಬೆಳೆದದ್ದು ದ್ವಿಭಾಷಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ. ನಾಗವೇಣಿಯ ಮನೆಭಾಷೆ ತುಳು. ಅದರಲ್ಲೂ ಶುದ್ಧತುಳು. ತುಳುನಾಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತುಳು ಎಂದರೆ "ಶಿವಳ್ಳಿ ತುಳು". ಶುದ್ಧತುಳು, ಬ್ರಾಂಜು ತುಳು, ಕೋಟೇಶ್ವರ ಕನ್ನಡ, ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ಕನ್ನಡ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಕಾರಣ ಆಕೆಯ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆಯದ್ದೇ ಒಂದು ತುಳುಮಿಶ್ರಿತ ಕನ್ನಡವಿದೆ. ನಾಗವೇಣಿಯ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೊನ್ನಕಟ್ಟೆ, ಹೊಸಬೆಟ್ಟಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಟುಂಬಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಪರಿಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅಮ್ಮನಿಗೂ ಕನ್ನಡವು ತುಳುವಿನಷ್ಟೇ ಸುಲಲಿತ. ಆದರೆ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಟುಂಬಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣೀತರರಲ್ಲಿ ತುಳುವಿನಲ್ಲೇ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಯಾವ ಶುದ್ಧರಿಗೂ ಕನ್ನಡದ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮನ ಕನ್ನಡದಿಂದಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅಮ್ಮನ ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಟುಂಬಗಳ ಅಂಗಳಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಆತ್ಮಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಹೀಗೆ ತುಳುಗನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಹೊನ್ನಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿದ ನಾಗವೇಣಿ, ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಓದಲು ಸೇರಿದ್ದು-ಅದೇ ಕಡಲಿನ ತಟದಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದೂ ವಿದ್ಯಾದಾಯಿನಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ. ಎಕರೆಗಟ್ಟಲೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಆಟದ ಮೈದಾನ-ಮಾವು, ಚಿಕ್ಕು, ತೆರಿಗಿನ ತೋಪುಗಳ ನಡುವೆ ಹೂಗಿಡಗಳು ತುಂಬಿದ್ದ ಉದ್ಯಾನವನ ವಿರುವ ಆ ಶಾಲೆಯಿಂದಲೇ ನಾಗವೇಣಿಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಶಾಲೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಮರಗಳಿಗೆ ನುಗ್ಗುವ ಶುಕ-ಪಿಕ್ಕಗಳು, ಕಾಗೆ-ಕಾಜಾಣಗಳು ಒಂದೇ ಎರಡೇ ! ನೋಡ ನೋಡುತ್ತಲೇ ನಾಗವೇಣಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ದಾಟಿ-ಅದೇ ಆವರಣದಲ್ಲಿರುವ ಅದೇ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಗೋಪದದಾಸ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಏರಿದ್ದು ನಾಗವೇಣಿಗೆ ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮಾವಿನ ಮರವೇರಿ, ಮಾವು ಕಿತ್ತಿದ್ದಕ್ಕೆ

ಶಾಲೆಯ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟ್ರು ಪೇಜಾವರ ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯ 'ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮರ ಹತ್ತುದು ಎಲ್ಲಿಯಾದ್ರೂ ಕಂಡಿದ್ದಿಯಾ... ನೀನು ?' ಎಂದು ತಮ್ಮ ಬರಲೆಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಲೇ ಸುರುಳಿ ಬೆತ್ತದಿಂದ ನೀಲಿ ಸ್ಟ್ರೋನ್ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಹೊಡೆದದ್ದು ಈಗಲೂ ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಮರೆಯಲಾಗದ ಸಿಹಿ ನೆನಪಾಗಿದೆ.

೧೯೮೦ರಲ್ಲಿ ಗೋಪಿಂದದಾಸ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಸೈನ್ಸ್ ಪಾಸಾದ ನಾಗವೇಣಿಗೆ, ಜೀವವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಮಾಡುವ ಆಸೆ. ಆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಮಂಗಳೂರು ಸರಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ. ಗಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪದವಿ ಮುಗಿದೊಡನೆ ಸರಕಾರಿ ಬಿ.ಇಡಿ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎಡ್. ಮುಗಿದ ನಂತರ ಎಂ.ಎಡ್. ಮುಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಕುವೆಂಪುರವರ 'ಮಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮದುಮಗಳು' ಮತ್ತು ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ 'ಮರಳಿ ಮಣ್ಣಿಗೆ' ಕಾದಂಬರಿಯು ಓದಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯೇ ಇವರೊಳಗೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ಒರತೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿತೆನ್ನಬಹುದು. ಈ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ 'ನಮ್ಮ ಅಂಗಳದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರಲ್ಲವಾ... ? ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಥನದೊಳಗೆ ತರುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ನನ್ನ ಅಂಗಳವನ್ನು ನಾನೂ ಹೀಗೆ ಚಿತ್ರಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ ?' ಎಂದು ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಅನಿಸಿದ ನಂತರ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಾಗವೇಣಿಯವರು ಕೆಲವು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದದ್ದು ಇದೆ-ಹರಿದದ್ದೂ ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ 'ಬೆಳಕು' ಕಾಣಿಸಲು ಬರೆದ 'ತಾಯಿಗೇ' ತಾಕತ್ತಿಲ್ಲದ ಹೊತ್ತದು.

ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ., ಎಂ.ಎಡ್. ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ೧೯೮೫ರಲ್ಲಿ ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು, ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥವಿಜ್ಞಾನ ಕೋರ್ಸಿಗೆ. ಆಗಲೂ ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಓದು ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಇವರು ಬರೆದ ಕಥೆಗಳು 'ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಜೀವ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದವು'-ಭಯದಿಂದ. ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇವರ ಈ ಕಲಿಕೆ ಮುಗಿದೊಡನೆ, 'ಮುಂಗಾರು' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾದ ವೆಂಕಟೇಶ್ ರಘುರಾಮಶೆಟ್ಟಿ- 'ಈ ಹುಡುಗಿ ಏನೋ ಕಡೆದು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬಂತೆ ಮುಂಗಾರು ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕರೆದಿದ್ದರು. ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು 'ಜ್ಞಾನ-ವಿಜ್ಞಾನ' ಎಂಬ ಅಂಕಣವನ್ನು. ಇಂದಿಗೂ ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಅದನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು, 'ಅದು ಮಗು ಗಿಣಿದ ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದೇ' ಮುಂಗಾರು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ನಾಗವೇಣಿಗೆ, ಮನೆಯವರ ವಿರೋಧದ ನಡುವೆಯೇ ಕೇಂದ್ರ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಖಾತೆಯಡಿ ಬರುವ ಕಲ್ಪತೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಲೈಬ್ರರಿಯ 'ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬಿಬ್ಲಿಯೋಗ್ರಫಿ' ಎಂಬ

ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸಹಾಯಕ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಅಯ್ಯಿಯಾಗಿ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ. ತುಳುನಾಡಿನ ತಾಯಿಬೇರನ್ನು ಕಡೆದುಕೊಂಡು ದೂರದ ವಂಗದೇಶಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಒಂಟಿಯಾದ ನಾಗವೇಣಿ ತಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ತುಳುನಾಡಿಗಾಗಿ ಹಫಹಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಹಫಹಪಿಸಿ ಹಾಗೂ ಏಕಾಕಿತವನ್ನು ನೀಗಲೆಂದೇ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬರೆದ ಹಲವು ಕಥೆಗಳು ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ಮತ್ತು ಮಯೂರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರಜಾವಾಣಿಯ ದೀಪಾವಳಿ ವಿಶೇಷಾಂಕದ ಕಥಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಬಂದಾಗ ತಾನು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿರುವ ಹಲವು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ಎಳೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ಧೈರ್ಯ ನಾಗವೇಣಿಗೆ ಮೂಡಿತು.

‘ಊಡಿ ಒ ರಿಫಿ’ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಅಂದಿನ ಆ ಕಲ್ಕತ್ತ ನಗರಿಯಲ್ಲಿ ನಾಗವೇಣಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ಕಾಲವೂ (೧೯೮೯ ಅಗಸ್ಟ್ ನಿಂದ ೧೯೯೨ ನವೆಂಬರ್‌ವರೆಗೆ) ಆಕೆಗಲ್ಲಿ ತುಳುನಾಡಿನ ಕುಚ್ಚಿಲಕ್ಕಿ ಕಡಲ ಮೀನುಗಳು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ, ತಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ತುಳು-ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ‘ತಾಯಿನೆಲದ’ ಹಫಹಪಿಸಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಆಕೆಗಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಬಿಡುವ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲ, ಬಂಧು-ಸ್ನೇಹಿತರಿಲ್ಲದ ಆ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಖುಷಿಯಿಂದ ಇರುವ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆನೋ ಎಂಬ ಭಾವ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ತಮ್ಮ ಕತೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಪರಿಚಯವಾದ ಡಾ.ಮನೋಹರ್.ಜಿ.ವಿ. ಎಂಬ ತೆಲುಗುಭಾಷಿಕ ವೈದ್ಯರೊಡನೆ ಇವರ ವಿವಾಹವು ೧೯೯೨ರ ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೬ರಂದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ವಿವಾಹದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ ೧೮-೧೧-೧೯೯೨ ರಂದು ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಆಡಳಿತಾಂಗದಿಂದ, ಟೆಲಿಗ್ರಾಫ್ ಮೂಲಕ ನಾಗವೇಣಿಯವರಿಗೆ ‘ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿ’ ಎಂಬ ಕರೆ ಬಂದಿದ್ದೇ ತಡ, ನಾಗವೇಣಿ ಆ ಅವಕಾಶವನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವರಂತೆ, ತಟ್ಟನೆ ಅಂದೇ ಕಲ್ಕತ್ತೆಯ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿ, ಮುಂದಿನ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಲ್ಕತ್ತದಿಂದ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಇರುವ ಹಂಪೆಯತ್ತ ಇವರು ಪ್ರಯಾಣಿಸುವ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಇವರ ಮನವಿಡೀ ಒಂದು ಆತಂಕವೂ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ತಾನು ಬೆರೆಯಿಂದ ಬಾಣಲೆಗೆ ಬೀಳುವೆನೋ-ಎಂಬ ಸಂಕಟವದು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಾಗವೇಣಿಯವರು ಎಂದು ಸಹಾಯಕ ಗ್ರಂಥಪಾಲಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ ಆರಂಭಿಸಿದರೋ ಅಂದಿನಿಂದ ಇವರು ವೃತ್ತಿಪರವಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೆಳೆದರು. ಅಂದಿನ ಕುಲಪತಿ ಡಾ.ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ, ಕುಲಸಚಿವರಾಗಿದ್ದ ಭಾಷಾತಜ್ಞ ಡಾ.ಕೆ.ವಿ.ನಾರಾಯಣ, ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರೇಮಿ ಹಾಗೂ ವಿಮರ್ಶಕರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೊ. ಕೀ.ರಂ.ನಾಗರಾಜ್, ಪ್ರೊ.ಬಿ.ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು,

ಪ್ರೊ.ಎಚ್.ಎಚ್.ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್, ಎಲ್.ನಾಗಭೂಷಣಸ್ವಾಮಿ, ಜಾನಪದತಜ್ಞ ಡಾ. ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಬಿಳಿಮಲೆ ಮುಂತಾದವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ನಾಗವೇಣಿಯವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ೧೯೯೭ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಕಟಿತ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಆಯ್ದು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ 'ನಾಕನೇ ನೀರು' ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಕಲನವನ್ನು ಇವರು ಹೊರತರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಕಥಾಸಂಕಲನದಿಂದ ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾಗವೇಣಿಯವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಇವರು-ತಾನು ಬರೆಯಲೇಬೇಕೆಂದು ಅದೆಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದ, 'ಗಾಂಧಿಬಂದ' ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ೧೯೯೯ ರಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿ, ಅದೇ ವರ್ಷ ಅದನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬೇಗ ಬರೆಯಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು ಅಂದಿನ ಕುಲಪತಿ ಡಾ.ಎಂ.ಎಂ.ಕಲಬುರ್ಗಿ ಯವರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸಿದವರು ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳಾದ ಲೋಹಿಯಾ ಪ್ರಕಾಶನದ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನವರು. ಇಂದು ಎದನೇ ಮುದ್ರಣ ಕಂಡಿರುವ ಈ ಕೃತಿ ನಾಡಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನಂತರದಲ್ಲಿ ನಾಗವೇಣಿಯವರು ತಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಪಿಹೆಚ್.ಡಿ. ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಿಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರ ಬಂದಿಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಿ, 'ಜ್ಞಾನಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜೀವಾವಧಿ ಕೈದಿಗಳ ಮನ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ' ಎಂಬ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ೨೦೦೨ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ೨೦೦೪ರಲ್ಲಿ ಪಿಹೆಚ್.ಡಿ. ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಇವರು 'ಮೀಯುವ ಆಟ', 'ವಸುಂಧರೆಯ ಗ್ಯಾನ', 'ಸೂರ್ಯನಿಗೊಂದು ವೀಳ್ಯ' ಇತ್ಯಾದಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ (ಈ ಕೃತಿಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಋ ಜಚಿಣಚಿ ದಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.)

ಸ್ತ ವಿವರ

ಡಾ ಎಚ್. ನಾಗವೇಣಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ತುಳುನಾಡಿನ ಹೊನ್ನಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ, ಕೃಷಿಕ-ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ. ತಂದೆ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ, ತಾಯಿ ಭವಾನಿ ಶೆಟ್ಟಿರವರು. ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ ಪದವಿಯ ನಂತರ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ. ನಂತರ 'ಜ್ಞಾನ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಂದ ಕೈದಿಗಳ ಮನಃಪರಿವರ್ತನೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆ : ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರ ಕಾರಾಗೃಹಗಳನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ' ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಪದವಿ. ೧೯೮೮ರಿಂದ ಕಲ್ಕತ್ತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಸೇವೆ. ೧೯೯೨ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಹಾಯಕ ಗ್ರಂಥಾಲಯಕರಾಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಗ್ರಂಥಾಲಯಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳು

೧. ಕಡಲು : ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ-೧೯೯೩
೨. ನಾಕನೇ ನೀರು : ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು-೧೯೯೭
(ಕಥಾ ಸಂಕಲನ)
೩. ಗಾಂಧಿ ಬಂದ : ಲೋಹಿಯಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬಳ್ಳಾರಿ-೧೯೯೯
(ಕಾದಂಬರಿ)
೪. ತಿರುಳು ತೋರಣ : ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ-೨೦೦೪
(ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಟಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳ
ವಿವರಣಾತ್ಮಕ
ಗ್ರಂಥಸೂಚಿ)
೫. ರಂಗಸಂಪನ್ನ ಕಂಬಾರ : ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ,
ಬೆಂಗಳೂರು
(ಡಾ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರರ ರಂಗಸಾಧನೆ. ಬದುಕು)
೬. ಮಿಲಿಯುವ ಅಟ : ಲೋಹಿಯಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬಳ್ಳಾರಿ-೨೦೦೫
(ಕಥಾ ಸಂಕಲನ)
೭. ವಸುಂಧರೆಯ ಗ್ಯಾನ : ಲೋಹಿಯಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬಳ್ಳಾರಿ-೨೦೦೬
(ಪರಿಸರದ ಕಥನಗಳು)
೮. ಸಾರ ವಿಸ್ತಾರ : ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ-೨೦೧೦
(ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ೨೦ ವರ್ಷಗಳ
ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳ ಸಾರಪೂರ್ಣ ವರ್ಣನಾತ್ಮಕ
ಗ್ರಂಥಸೂಚಿ)
೯. ಕನ್ನಡ ನವೋದಯದ ಕಥನಗಾತಿ : ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ-೨೦೧೦

ಕೊಡಗಿನ ಗೌರಮ್ಮ

(ಗೌರಮ್ಮನವರ ಬದುಕು-ಬರಹ)

೧೦. **ಸೂರ್ಯನಿಗೊಂದು ವಿಳಾಸ** : ಪ್ರೇಮಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು-೨೦೧೧
(ಅಂಕಣ ಕಥನಗಳು)

೧೧. **ಕೊಡಗಿನ ಗೌರಮ್ಮ: ಬದುಕು ಬರಹ** : ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ನವದೆಹಲಿ-
೨೦೧೨

ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು :

- ೧) ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (ನಾಕನೇ ನೀರು)
- ೨) ರತ್ನಮ್ಮ ಹೆಗ್ಗಡತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (ನಾಕನೇ ನೀರು) ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯಾವರ್ಧಕ ಸಂಘ,
ಧಾರವಾಡ
- ೩) ಅಮೃತಭಟ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (ನಾಕನೇ ನೀರು)
- ೪) ಚದುರಂಗ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಮೈಸೂರು-೨೦೦೦ (ಗಾಂಧಿ ಬಂದ)
- ೫) ಎಸ್.ಎಸ್. ಭೂಸನೂರುಮಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ-೨೦೦೦ (ಗಾಂಧಿ ಬಂದ)
- ೬) ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ-೨೦೦೦ (ಗಾಂಧಿ ಬಂದ)
- ೭) ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ದತ್ತಿನಿಧಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ-೨೦೦೦, (ಗಾಂಧಿ ಬಂದ) ಕರ್ನಾಟಕ ಲೇಖಕಿಯರ ಸಂಘ
- ೮) ಡಾ. ಯು.ಆರ್ ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಕಥಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ-೨೦೦೬, (ಮೀಯುವ ಟಿ) ಕರ್ನಾಟಕ
ಸಂಘ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ
- ೯) ಭಾರತೀಯ ಕಥಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ-೨೦೦೬ (ಮೀಯುವ ಟಿ), ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು,
ಬೆಂಗಳೂರು.
- ೧೦) ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ-೨೦೧೫

ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ :

- ೧) ೨೦೦೨-೨೦೧೨ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯ
ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ.
- ೨) ೨೦೧೨ ರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಸದಸ್ಯರು.
- ೩) ೨೦೧೬ ರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಕೇಂದ್ರ ಉಚಿತಜಿಜಿಬಿಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

* ಇವರ ಕೃತಿಗಳು ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲವು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಸ್ನಾತಕ-ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಪಠ್ಯವಾಗಿವೆ.

* ಕೆಲವು ಕತೆ, ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಓಯುಸಿ, ಸ್ನಾತಕ, ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಂಡಿವೆ. ಹಲವು ಕತೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಮಲೆಯಾಳಂ, ಮರಾಠಿ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿವೆ.

* ಕತೆ 'ಮೌನದಾಚಿನ ಗಹನ', ಭಾರತೀಯ ಫಿಲ್ಮ್ ದಿವಿಷನ್‌ನಡಿ 'ಫಿಲ್ಮ್' ಅಗಿ ಪ್ರಸಾರಗೊಂಡಿದೆ.

ಸಹಿ/-

ಡಾ.ಹೆಚ್.ನಾಗವೇಣಿ

எச். நாகவேணியின் நிழற்படங்கள்

கதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் சிலவற்றின் நிழற்படங்கள்

சேப்பக்கிழங்கு இலை
(கெசவு)

மாலுபரி

பத்ரொடெ

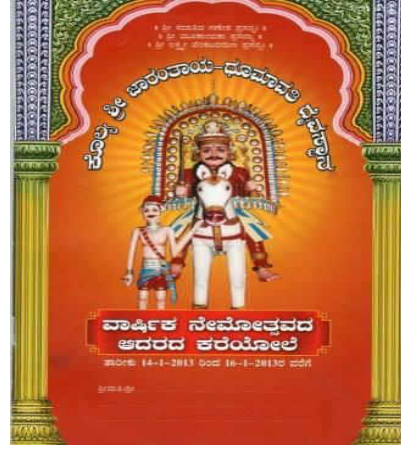
ஏழிலைப்பாலை பால்

ಜುಮಾತಿ ಪೂಜೆ

ಜಾರಂತಾಯ ಪೂಜೆ

ಬಬ್ಬರ್ಯ ಪೂಜೆ

ಕಲ್ಲುರ್ಡಿ ಪೂಜೆ

ಕುಲೆ ಪೂಜೆ

